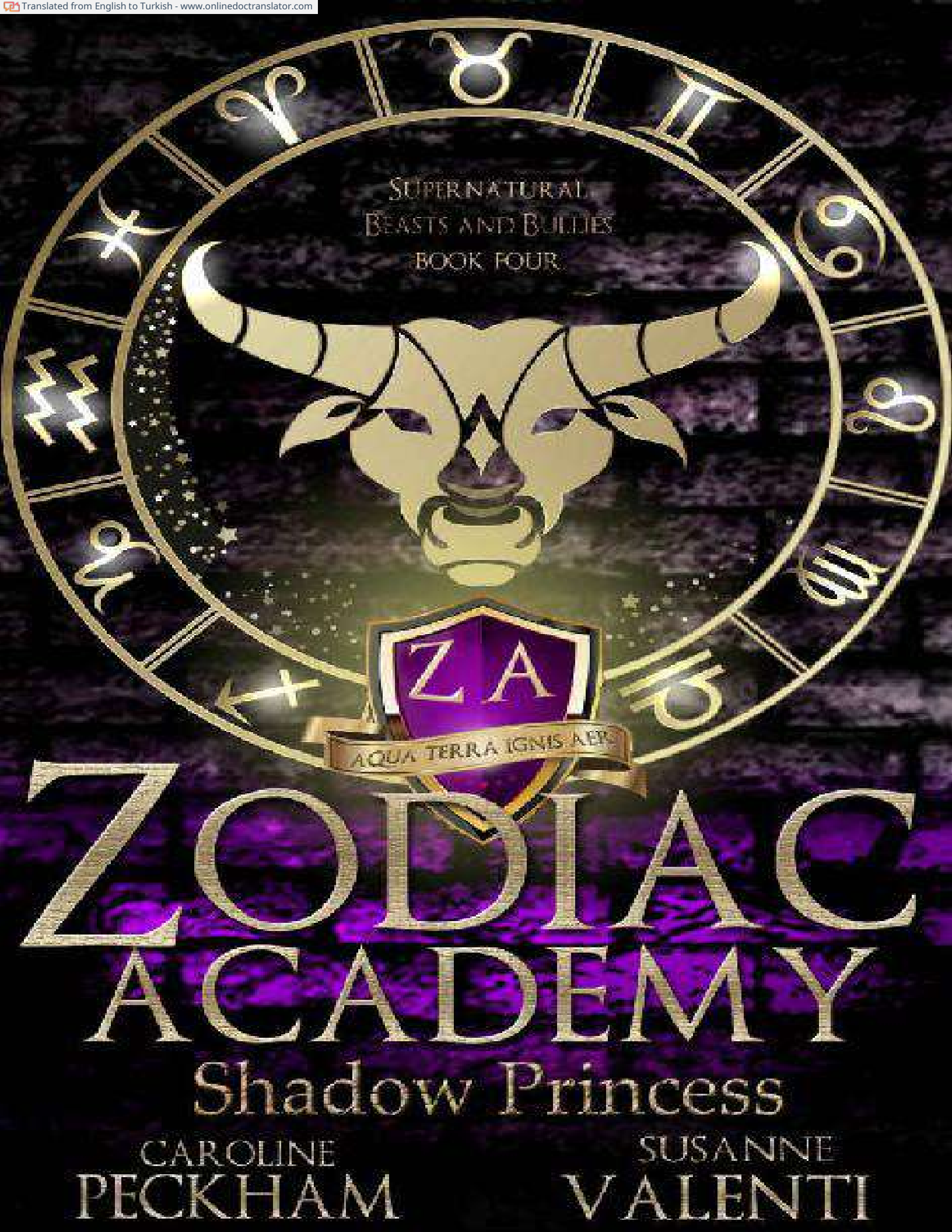
Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

Zodiac Academy

Shadow Princess

Caroline Peckham
Susanne Valenti

ZODYAK AKADEMİSİ

gölge prenses

ile

Caroline Peckham ve Susanne Valenti

İçindekiler

KAMPÜS HARİTASI.

BÖLÜM 1

BÖLÜM 2

BÖLÜM 3

4. BÖLÜM

BÖLÜM 5

BÖLÜM 7

BÖLÜM 8

BÖLÜM 9

BÖLÜM 10

BÖLÜM 11

BÖLÜM 12

BÖLÜM 13

BÖLÜM 14

BÖLÜM 15

BÖLÜM 16

BÖLÜM 17

BÖLÜM 18

BÖLÜM 19

BÖLÜM 20

BÖLÜM 21

BÖLÜM 22

BÖLÜM 23

BÖLÜM 24

25. BÖLÜM

BÖLÜM 26

BÖLÜM 27

28. BÖLÜM

BÖLÜM 29

30. BÖLÜM

31. BÖLÜM

32. BÖLÜM

33. BÖLÜM

34. BÖLÜM

35. BÖLÜM

36. BÖLÜM

37. BÖLÜM

38. BÖLÜM

39. BÖLÜM

40. BÖLÜM

41. BÖLÜM

42. BÖLÜM

43. BÖLÜM

44. BÖLÜM

CAROLINE PECKHAM VE SUSANNE VALENTI'DEN DAHA FAZLA BİLGİ

CAROLINE PECKHAM'IN KİTAPLARI

SUSANNE VALENTI'NİN KİTAPLARI

Zodiac Academy'ye hoş geldiniz, işte kampüs haritanız.

Tüm öğrencilere not: The Wailing Wood'da vampir ısırıkları, uzuv kaybı veya kaybolma derse geç kalmak için geçerli bir mazeret sayılır.

Haritayı daha yakından keşfetmek için üzerine tıklayın.

BENyıldız tozu bizi uçurumdan, babamdan ve orada yaşanan dehşetten uzaklaştırırken yıldızların enerjisine binerek bizi King's Hollow'a geri getirdi.

Ayaklarım diğer Mirasçılar ve benim kendi kişisel sığınağımız olarak sahiplendiğimiz devasa ağaç evin orta odasındaki ahşap zemine çarptığında Vega İkizleri önümde belirdi. Roxy'yi buraya getireceğimi hiç düşünmemiştim ama onları getirmek için güvenli bir yere ihtiyacım vardı ve burası, babamın ulaşamayacağı bir yer olduğunu hissettiğim dünyadaki tek yerdi.

Yanımda beliren Lance bana baktı, alnı endişeyle kırışmıştı ve o kadar çok soru vardı ki hiçbirini dile getirecek enerjisi yok gibiydi.

Roxy ayağa kalktı, üzerine sardığım mavi sabahlık çıplak omzundan kaydı.

"Bizi şimdi nereye getirdin?" diye sordu, sesi güçlüydü ama gözleri gergin bir şekilde etrafta geziniyordu. Onu tekrar incitmek için bir yere götürdüğümü düşündü ve bunun fikri tam merkezimde bir yarık açtı.

"Akademiye geri döndük," dedim çabucak. "Güvendesin. Artık ikiniz de güvendesiniz..." Babam o Karanlık Baskıyı onlara zorladıktan sonra başlarına ne geldiğini düşündüklerinden bile emin olamayarak sustum. Onlara yaptıklarını unutturmuştu, bu yüzden belki kafaları karışmıştı ya da...

"Baban kahrolası bir psikopat," diye tısladı Gwendalina, kız kardeşine yaklaşıp elini tutarken bana dik dik bakarak.

"Biliyorum," dedim, sesim boştu çünkü hayatım boyunca yaşadığım gerçek buydu ve önemi bile yoktu.

Güç, Solaria'daki her şeydi ve Babam şu anda en güçlü dört Fae'den biriydi.

canlı. En azından eğitimimi tamamlayana ve ona meydan okuyana kadar. Ama o gün her geçen ay daha da uzaklaşıyordu ve şimdi gölgeleri dizginlediğine göre...

Diğer Konsey Üyelerinden daha güçlü olacak. Tacı yalnızca kendisi için talep edebilirdi. "Siktir," diye tükürdüm, dönüp ellerimi saçlarımdan geçirirken odanın diğer ucuna doğru yürüdüm.

Adımlamaya başladım, giydiğim mavi bornoz, lanet olası şeyi üstümden yırtana kadar rahatsız edici bir şekilde bacaklarımın etrafında sallandı ve odanın köşesindeki yedek kıyafetleri koyduğumuz sandığa yöneldim. Ejderha formuma geçerken yok ettiğim her kıyafet için bir auram olsaydı, muhtemelen şimdi olduğumdan iki kat daha zengin olurdum. Sandığı açtım ve bir çift siyah eşofman altı alıp giymeden önce aldım.

Roxy yanımda belirdiğinde şaşkınlıkla irkildim ama bana bakmadı bile, cübbesini de düşürdü ve kırmızı bir tişört giymeden önce onun için hiç fark etmiyormuş gibi vücudunu ortaya çıkardı. Benimdi, bu yüzden onu bir elbise gibi uyluğunun ortasına kadar sardı. Bir şey söylemek için ağzımı açtım ama nereden başlayacağımı bile bilmiyordum. Ben bir şey diyemeden Lance beni yendi.

"Bir şey hatırlıyor musun Mavi?" diye yavaşça sordu, sesi şimdiye kadar duyduğumu düşündüğümden daha nazikti.

Şaşkınlıkla ona bakmak için döndüm ve ona dokunup dokunmama konusunda emin değilmiş gibi Gwendalina'ya doğru uzandığını gördüm.

"Ne gibi?" diye sordu, sesi hafifçe titriyordu. “Kaçırıldığımız kısım mı yoksa o çukura nasıl zorlandığımız mı? Gölgelerin bizi aşağı çekmeye çalıştığı kısım mı yoksa bizim birbirimizi onlardan nasıl uzaklaştırmayı başardığımız kısım? Belki de nihayet Düzen formlarımıza girdiğimiz kısım? Yoksa Lionel'ın bizi her şeyi unutmaya zorlamasından mı bahsediyorsun?

"Hatırlarsın?" diye sordum, yanımdaki Roxy'ye bakıp onun da bakıp bakmadığını merak ederken gözlerim iri iri açıldı. Keskin bir şekilde başını salladı, bakışları bana dönmüyordu, odanın karşısındaki kız kardeşine sabitlenmişti. "Nasıl?"

Babam üzerimde Karanlık Baskı kullanmıştı ve ben buna karşı koyamamıştım. Sözlerinin gücünü güçlendirmek için kara büyü kullandı. Bana yaptıklarının ayrıntılarını diğer Mirasçılara söyleyemememin nedeni buydu. Daha önce beni döverken hareketsiz kalmamı sağlamak için kullanmıştı. Kırılan kemiklerimin acısı bile beni onu kırmaya motive etmeye yetmedi. Bunun imkansız olduğunu düşündüm.

"Bizim Emrimizdi," dedi Roxy sertçe. "Görünüşe göre ateşimiz saçmalığın içinden yanabilir." Ben durduramadan dudaklarımdan bir kahkaha döküldü. Babam onu az önce gölgelere beslemişti, Düzeni Ortaya çıkmıştı ve vücudu Gölge Diyarından çaldığı karanlık güç için bir kanala dönüşmüştü ve yine de beni ısırmaya devam ediyordu.

Hiç düşünmeden onu tuttum ve onu kollarıma alarak, kendi bedenimde ezdim.

göğüs. Soğuk ellerini tenime bastırdığında kalbim yerinden fırladı ve içime bir rahatlama yayılırken başının tepesini öptüm. Ölmüş olmalıydı. Babamın az önce onlara yaptıkları kaldırabileceklerinden daha fazla olmalıydı ama işte buradaydı, kollarıma sarılıydı ve-

Güç, bir koçbaşının gücüyle bana çarptı ve odanın diğer ucuna geri savruldum, sonra duvara o kadar sert çarptım ki tüm ağaç ev titredi.

Acı omurgamda yankılandı ve kendimi dik tuttum, gölgeler bir an görüşümde dans ederken dudaklarımdan bir hırıltı çıktı. Dudağım geriye kıvrıldı ve etimin altındaki karanlık güç serbest bırakılmak için can atarken alçak bir hırıltı kaçtı. Gölgeler, beni içten dışa tutuşturan aç bir arzuyla arzularımı bekleyerek, etimden fırlayarak çıkarken parmaklarımın arasından yollarını yaladı.

"Onlara boyun eğme, Darius!" diye bağırdı Lance ve sesi beni karanlıktan geri çekmeye yetti.

Gölgeleri gözlerimi kırpıştırarak uzaklaştırdım ve güçlerinin elimden kayıp gittiğini hissettim.

"Bu ne içindi?" Bana ters ters bakarken Roxy'den talepte bulundum, güç etrafını sararken elleri hâlâ havadaydı.

"Bana dokunma," diye homurdandı, gözleri sözlerinden daha fazla kinle doluydu. "Ben... sana tuzak

kurmadığımı bilmelisin," dedim, babamın az önce onlara yaptıklarından beni sorumlu tuttuğunu anladığımda başımı sallayarak. "Ona karşı savaştım! Seni ondan uzaklaştırmaya çalıştım. BEN-"

"Evet, yaptın," diye onayladı. Ta ki bunu yapmayana ve onun bizi almasına izin verene kadar.

"Xavier'e sahipti," diye çaresizce yanıtladım, onun içindeki öfkeyi hissederken kalbim düzensiz bir şekilde çarpıyordu. Babamın onu o çukura itmesini izlemenin beni kırdığını bilmesi gerekiyordu. Paslı bir bıçakla kendi kalbimi oymak ve ona ruhumdan bir parça sunmak gibiydi. Ama alternatif, Xavier'in hayatıydı. Başka seçenek yoktu. Ama onun güçlü olduğunu biliyordum; Her ne olursa olsun hayatta kalabileceğini biliyordum ve ona bunu yapmasını izlemek beni öldürmüş olsa da, seçebileceğim başka bir seçeneğim yoktu.

"Biliyorum," diye yanıtladı, bakışları bir anlığına yumuşadı ve gerçekten bu kadarını anladığını söyleyebilirim. Ablası için de her şeyi yapardı. "Seni diri diri yakmamamın tek nedeni bu." Parmaklarının arasında kırmızı ve mavi alevler titredi ve Lance aramızda durmak için hareket etti.

Kavga Roxy'den çıktı ve kız kardeşi için bagajdan başka bir tişört ve bir çift eşofman çıkardı ve onlara vermek için odanın karşısına geçti.

Gwendalina mavi sabahlığı düşürmeden önce bize sırtını döndü ve ben de mahremiyet içinde giyinebilmesi için bakışlarımı kaçırdım.

Lance bana daha da yaklaştı ve ben onun gözlerine baktığımda, solmadan önce üzerlerinden bir gölge kaydı.

tekrar uzaklara

Derinin altındaki gölgeleri de hissederek kalınca yutkundum. Artık benim bir parçamdılar ve bununla ilgili en korkunç şey, orada ne kadar kolay oturduklarıydı. Sanki içimde her zaman böyle bir karanlığa yer vardı ve onlar sadece yerlerini almaya geliyorlardı.

Yanağımın içini çiğnedim ve onlardan uzaklaştım, mutfaktaki bir çekmeceyi açmadan önce geniş oturma odasını geçtim ve burada sakladığım Atlas'ı çıkardım. Xavier'e bir mesaj gönderdim, iyi olup olmadığını, anneme ne olduğunu, hepsini sordum. Yetmedi ama artık babamın ona zarar vermeyeceğini biliyordum. Gölgeleri arayışında benim işbirliğimi zorlamak için onu öldürmeye istekli olabilirdi ama kendi oğlunu öldürmek onun kolayca paçayı sıyırabileceği bir şey değildi. Bunu sebepsiz yere yapmazdı. Sadece annemin iyi olduğunu ve yakında beni arayabileceğini umabilirdim.

Lance kızlara, "Lionel Sipariş formlarınızı yanlış anladığında çok şanslısınız," dedi ve ben de kaşlarımı çatarak onlara baktım.

"Yanlış anladı derken ne demek istiyorsun?" İkisi de cevap veremeden sordum. Kızlar gölgelerin arasından çıkıp alevden kanatlar çıkarıp göğe sıçradıklarında, kalbim neredeyse göğsümden çıkacak bir yol atıyordu.

Yıldızlardan oluşan siyah tuvalin üzerinde o kadar parlaktılar ki, biçimlerinin ayrıntılarını seçmek zor olmuştu ama o kırmızı ve mavi alevleri ve güçleriyle tutuşturulmuş iki melekmiş gibi kocaman kanatları görmüştüm. Ateş Harpileri: Nadir ama duyulmamış değiller, sıradan kuzenlerinden bile daha güçlüler ama bir Ejderhaya meydan okuyacak kadar güçlü değiller.

Hayatta kalmaları konusundaki rahatlamam, onların Ejderha olmadıkları gerçeğiyle daha da artmıştı. Formları ona rakip olacak kadar güçlü olsaydı babamın onları öldüreceğinden emindim.

Lance yavaşça, "Lionel onların Ateş Harpileri olduğunu söyledi," dedi, bakışları onu büyülemiş gibi Gwendalina'ya dikilmişti. "Ama yanılmıştı. Alevleri ve kanatları gördü ve bir varsayımda bulundu. Anneleri Kraliçe bir Harpiydi, bu yüzden onlar için her zaman muhtemel bir sonuç olmuştu. Sadece o kadar kısa bir süre için Emir formlarındaydılar ki bu, yapılması kolay bir hataydı."

"Peki onlar ne?" diye sordum ikizler bana zaten bildiklerini gösteren bir bakış atınca.

"Phoenixes," diye soludu Lance, sesindeki huşu kaşlarımı çatmama neden oldu.

"Mümkün değil," diye yanıtladım başımı sallayarak. "Anka Kuşu Tarikatına sahip birinin kaydı yok..."

"Bin yılı aşkın bir süredir," diye mırıldandı Lance, sanki dünya onunla başlayıp onunla bitmiş gibi hâlâ Gwen'e bakıyordu.

Gözlerim Roxy'ye takıldı ve kalbim farklı bir melodiyle çarptı. Doğru değildi, olamazdı. Anka kuşları neredeyse bir efsaneydi. Kimse gerçekten olduğundan bile emin değildi.*vardı*ardı. Onlar

Tarikatların en güçlüsü olması gerekiyordu, alevleri her türlü çılgınca şeyi yapabilirdi. Hatta bazı insanlar ölümsüz olduklarını iddia ettiler ama eğer durum buysa, o zaman neredeydiler? Bir tür ölemezse nasıl öldü?

"Olamazlar," dedim.

"Biz," diye yanıtladı iki kız da aynı anda, bir ağızdan konuşurken aralarından keyifli bir bakış geçti.

Lance bana bakarak, "Bunu bir sır olarak saklamalıyız," dedi.

"Neden?" diye sordu Roxy.

"Çünkü Anka Kuşları hakkında okuduğum şeyler doğruysa - hatta*yarım*doğru - o zaman ikiniz son bin yılda dünyada yürüyen herhangi bir Fae'den daha güçlü olabilirsiniz. Eskinin Fae'si gibisin, efsanevi... Sınırlarının ne olduğunu bile bilmiyorum ama artık Lionel için daha da büyük bir tehdit oluşturduğunu biliyorum. Eğer sen bu güçleri kullanmayı öğrenmeden o bunu öğrenirse-"

"Seni öldürürdü," diye bitirdim onun için, çünkü bunun doğru olduğunu biliyordum. Babam hakkında bunun farkına varacak kadar çok şey öğrenmiştim. Solaria'daki en güçlü Fae konumuna sahip çıkmak için ne gerekiyorsa yapacaktı. Ve eğer kızların Anka kuşu olduğunu anlarsa, onlar bu güce hak iddia edemeden onları ortadan kaldırırdı. Bu kadar imkansız bir şeyin fikrini zar zor kavrayabiliyordum. Babamın bunu fark etmemiş olmasına şaşmamalı; az önce koştuğu gölgeler dikkatini dağıtıyordu ve zaten kim böyle çılgınca bir şeyden şüphelenirdi ki?

"Yani ne olduğumuzu saklamalı mıyız?" diye sordu Gwendalina, kız kardeşiyle endişeli bir bakışı

paylaşarak. Yeteneklerinizi daha iyi kavrayana ve kendinizi savunana kadar bence bu dördümüzün arasında kalmalı, dedi Lance.

Roxy bana baktı ve gözlerindeki bakışın güvensizlik olduğunu anladığımda midem bulandı. Sırlarını saklayacağımı düşünmemişti.

"Kimseye söylemeyeceğim," diye homurdandım. "Söz veriyorum."

Boğuk bir sesle alay ettikten sonra bana doğru yürüdü. O yaklaşırken hareketsiz kaldım ama bakışları benden öteye, mutfak lavabosuna kaydı. Raftan bir bardak aldı ve tek seferde bitirmeden önce kendine biraz su doldurdu.

Ona söylemem gereken başka bir şey olup olmadığını merak ederek ama nereden başlayacağımı bile bilmeden onu sessizce izledim.

Mıknatıs gibiydik, kaderimizde birbirimize doğru çekilmek ya da birbirini itmek vardı ama ikisinin arasında hiçbir şey yoktu. Ve babamın ortaya çıkmasından hemen önceki haline nasıl geri çevireceğimi bilmiyordum. Aklıma gelen son şey bu olmalıydı ama o an tek yapmak istediğim onu kucağıma alıp kollarıma çekmekti. Kalbim hala olanların şokuyla ritimsiz atıyordu.

neredeyse onun başına geliyordu ve keşke bunu bir şekilde düzeltebilseydim. Ay artık gitmiş, Tutulma sona ermiş ve etkileri azalmış olsa da onun yakınımda olmasını istiyordum. Ama artık uzaktan aynı şekilde hissediyor gibi görünmüyordu.

"İkiniz de iyi hissediyor musunuz?" diye sordu Lance, sorusu yanında oyalanmakta olan Gwen'i hedefliyor gibi görünse de. "Lionel, bedenlerinizi gölgeler için kap olarak kullandı. İçinizden geçen o kadar karanlık güç izini bırakabilir, ruhunuzda bir iz bırakabilir..."

"İyi hissediyorum," diye yanıtladı Gwen yavaşça. "Ruhumda yara izleri olup olmadığını nasıl kontrol etmem gerektiğini bilmesem de." Ona hayalet gibi bir gülümseme verdi.

Lance bir anlığına ona uzandı, sonra kolunu tekrar düşürdü. Bu karmaşadaki rolümüz yüzünden kendi suçluluk duygusunu hissediyordu sanırım. Son dört yılımızı bunun olmasını engellemek için birlikte çalışarak geçirmiştik ve berbat bir şekilde başarısız olmuştuk. En son ablası ölmüştü ve artık tüm korkularımız geçmişti. Babam istediğini elde etmekle kalmamıştı, ikizler neredeyse ölüyordu ve biz de gölgelerle lanetlenmiştik.

Lance nazikçe, "En azından gölgeleri dizginleme yükünü taşımak zorunda değilsin," dedi. "Sadece senden geçtiler, kök salmadılar."

Bakışları benimkini buldu ve bununla başa çıkmak zorunda olduğumuz için endişelendiğini biliyordum. Onunla anlaştım. Ama biz de bir şekilde hazırlandık. Kara büyü yaptığımızda yıllardır gölgelerle dans ediyorduk ve eğer bize bir dövüşte avantaj sağlayacaklarsa, o zaman onları taşımanın ağırlığını kabul ederdim. Zaten artık başka seçeneğim yoktu. Babam bize bu armağanı, bizim de daha fazla güce sahip olmamızı istemek gibi özgecil nedenlerle vermemişti; bizi suç ortağı yapmıştı. Gölgelerin gücünü elimizde tuttuğumuz için biz de en az onun kadar suçluyduk. Onlarla bizi kendisine bağlamış, biz de hapse girmek istemedikçe yetkililere gidememizi sağlamıştı.

Roxy bardağını tezgahın üzerine koydu ve söyleyecek bir şeyi varmış gibi dudaklarını büzdü ama sessiz kaldı. Gözleri ablasınınkilere kilitlenmişti ve birbirleriyle bir şeyler iletişim kurduklarından emindim ama ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Roxy hafifçe başını salladı ve Gwen içini çekti ama başını sallayarak onayladı.

"O küçük konuşmayı grupla paylaşmak ister misin?" diye sordum elimle yüzümü ovuşturarak.

"Elbette hayır, pislik," diye hırladı Roxy. "Düşündüğünün aksine, seninle ya da boktan tahtınla ilgili hiçbir şey yapmak istemedik. Ama öyle ya da böyle bu dramanın içine sürüklenmeye devam ediyoruz. Bu yüzden sana söylememeyi seçtiğim bir şey varsa o bana kalmış."

Ses tonu tüylerimi diken diken etti, ona bakarken göğsümden bir hırıltı yükseldi ve o sadece lanet olası gözlerimin içine baktı. Neden sürekli beni dövüyordu? Ve neden bazı berbat yanlarım bundan bu kadar hoşlandı?

Lance yüksek sesle, "Bütün bunlar kabul edilecek çok şey," dedi. "Belki de hepimiz biraz alsak daha iyi olur.

uyu ve bunu daha sonra tartıştık.

Bana uyar, dedi Roxy, bacakları tişörtümün altında çıplak ve umursamaz tavrıyla benden uzaklaşarak. "Ejderhalardan ne kadar uzaklaşırsam o kadar iyi."

"Bence dördümüzün güneş doğana kadar burada kalması iyi bir fikir olabilir. Ay'ın etkisi o zamana kadar güçlü olacak ve hepimiz çok şey yaşadık," dedi Lance.

Roxy kaşlarını çatarak ona defolup gitmesini söyleyecekmiş gibi baktı ama Gwen onun kolunu yakaladı. "Muhtemelen haklıdır, Tor. Burada biraz dinlenelim."

Şaşkınlıkla gözlerimi kırpıştırdım ve kavga onun içinden çıkıp kız kardeşinin önerisine boyun eğdi. O kızın tartışmaktan başka bir şey yapmayı bilmediğini düşünmeye başlamıştım. Sanki benimleyken böyleydi. En azından çoğu zaman. Bir an için bisikletlerimde yarıştıktan sonra onunla güldüğümü hatırladım ve bana bir daha böyle bakma ihtimali olup olmadığını merak ettim.

"Burada yatak odaları var, sana iki tanesini gösterebilirim," dedi Lance, onlara yolu göstermek için ilerleyerek.

"Birlikte kalacağız," dedi Gwen ve bunu bekliyormuş gibi başını salladı.

Onlar odadan çıkmadan önce öne çıktım ve Roxy'nin kolunu yakaladım. Ona bir şey söylemem, özür dilemem, kendimi açıklamaya çalışmam gerekiyordu, henüz ne olduğundan tam olarak emin değildim. Ama bana baktığında içinde büyüyen nefretle mücadele etmek için bir şeyler yapmak istiyordum.

"Yalnız biraz konuşabilir miyim, Roxy?" diye sordum, kolumdaki tutuşumu kendine çekerken.

O cevap veremeden diğer ikisi koridora yöneldi ve ben de ona biraz daha yaklaştım.

"Benden ne istediğini bilmiyorum," dedi sessizce. "Ama benim de umurumda değil. Benimle konuşmaya karar verdiğin için bunun benim de konuşmak istediğim anlamına geldiğini mi düşünüyorsun? Ben de bilmiyorum. Ayrıca bana elini sürmeye devam edebileceğini sana düşündüren ne bilmiyorum. Ateş beni yakmaz Darius, Tarikatım bir Ejderhadan daha güçlüdür. Artık senden korkmak için hiçbir nedenim yok ve söylediğin hiçbir şeyi yapmak zorunda değilim.

Kolunu elimden kurtardı ve kız kardeşi ile Lance'in peşinden uzaklaştı. Dönmeyi bırakmayan bir atlıkarıncadaymışız gibi hissettim. Bu noktaya geri gelmeye devam ettik ve belki de bunu kabul etmeliydim. Çünkü onunla denemeye devam edemezdim ve bunun yüzüme geri dönmesini sağlayamazdım. Yani birbirimizden nefret etmemizi istiyorsa, o zaman ben de bunda rolümü oynamalıyım. Ondan uzak duramadığım için, bu çok netleşiyordu. Bu yüzden onun kötü adamı olmaya devam etmem gerekecekti.

ÖRion, Tory ve beni üst kata, ahşap bir koridordan geçirip ortasında kral boy bir yatak bulunan bir odaya götürdü. Arka duvar bir deniz resmiyle boyanmıştı ve bir köşede birbirinin etrafında kıvrılan iki balık şeklindeki su özelliği rahatlatıcı bir şırıltı sesi çıkarıyordu. Bu odanın hangi varise ait olduğu oldukça açıktı.

Tory odanın diğer tarafına yöneldi, banyo olduğunu tahmin ettiğim bir kapıdan doğruca ilerledi ve arkasından çarparak kapattı.

Orion elimi tuttu, beni yarım saniye kendine çekti ve dudaklarını benimkilere bastırdı. Duygu içimde kabardı ve cübbesini kavradım, gözümden bir damla yaş aktı.

"Siktir, Mavi. Çok özür dilerim," diye fısıldadı ve elimi sıktı.

"Sorun değil." Bir anlığına kollarının rahatlığına sığınmak için çaresizce nefes aldım ama tuvaletin sifon sesi beni geri çekti.

Orion daha yüksek bir sesle, "Senin için bir susturucu balonu yapacağım, böylece biraz mahremiyetin olur," dedi ve bunu yapmak için elini kaldırdı.

"Teşekkürler, görüşürüz."

Aramızdaki kapı kapanana kadar gözleri benimkilerde kaldı ve tam Tory odaya dönerken ben yatağa doğru ilerledim. Kalbim çılgınca atıyordu ve yavaşlamasını istediğim gibi elimi kalbime koydum. Çok yorgundum ama aynı zamanda tamamen uyanıktım. Bu gece katlandığım en uzun geceydi ve duvardaki saate baktığımda şafaktan çok uzakta olmadığını fark ettim.

Yorganın altına girdim ve Tory de aynısını yaptı, ikimiz Chicago'daki boktan dairemizdeymişiz gibi birbirine yakın hareket ediyorduk. O çekyat bizi bir araya getirmeye zorlamıştı, şimdi bunu gönüllü olarak yapıyorduk, aramızdaki bağın verdiği rahatlıktan yararlanmaya ihtiyaç duyuyorduk. Boşta kalan ellerimiz birbirine kenetlenmişken başlarımızı yastıklara dayayarak yüz yüze geldik.

"Orion susturucu bir balon yaptı," dedim ona. "İstediğimizi söyleyebiliriz."

Tory sert bir bakışla, "Zaten sevdiğimi söylerdim," dedi.

"Olanlar için gerçekten Darius'u suçluyor musun?" İçimde bir çekişme ile sordum. Ona neden kızdığını anlamıştım ama kardeşinin hatırı için yaptığı seçimden dolayı onu suçlayamazdım.

Olanlardan dolayı değil ama babasına çok benzediği için onu suçluyorum. Ve bize yardım etmek için yeterince uğraşmadığın için.

Orion'un eli benimkine kenetlenmiş halde o çukurda olduğumu, özürlerini yağmur gibi üzerime yağdırdığını hatırladığımda boğazım düğümlendi. Onu hiç bu kadar çaresiz görmemiştim. Ben de hiç bu kadar çaresiz hissetmemiştim. O ve Darius bize yardım etmeye çalıştılar ama onlar... başarısız oldular.

"Sanırım yardım etmek istedi," dedim nazikçe.

"Yeterli değildi," diye hırladı Tory ve bir saniyeliğine karanlık gözlerini perdeliyormuş gibi göründü.

Kaşlarımı çattım, güçlü bir enerji sanki doğrudan ellerimizin buluştuğu yerden geliyormuş gibi vücuduma aktı. İçimde derin bir karanlık kuyusu açılıyor gibiydi ve Darius'un yüzünü gözümde canlandırdıkça ondan da nefret ediyordum. Ondan o kadar nefret ediyordum ki bunun ruhuma giden bir yolu yaktığını hissedebiliyordum. Ve beni tüketene kadar bu karanlık duyguda boğulmak istedim.

"Darcy, gözlerin," Tory korkuyla soludu, doğrulup elimi bıraktı.

Karanlık hala göğsümde dönüyor, sanki beni çağırıyor gibiydi. Tory'ye bakarak, ona odaklanarak ve o korkutucu duyguyu bastırmaya çalışarak gözlerimi kırpıştırdım.

Diz çökmek ve Tory'nin gözlerinin içine bakmak için hareket ettim, o kalıcı gölgeden bir iz olup olmadığını kontrol ettim. "Bize ne oluyor?" diye fısıldadım, endişe kalbimi okşarken sesim beni terk etti.

Tory yutkunarak başını salladı. "Belki de Lionel'ın yaptığının bir sonraki etkisidir. Biz gölgedeydik, onlar bizim yanımızdan geçtiler."

Yavaşça başımı salladım ve bir elimi göğsüme bastırırken o karanlık çukur içimde yeniden kıpırdandı ve korku kemiklerime işledi. "Ya geçmezlerse? Ya hala buradalarsa? Hissetmiyor musun?"

Tory elini göğsüne bastırdı, bakışlarına endişe girdi. Dudakları korkuyla aralandı. Ah kahretsin. Bence haklısın."

"Orion'a söylemeliyiz." Kalkmak için hareket ettim ama Tory bileğimi yakaladı.

"HAYIR! Ona söyleyemeyiz. Darius'a söyleyecek."

"Bu yüzden?" Başımı ona doğru salladım ve gölgeler bakışlarında tekrar dönmeye başladı.

Hızla gözlerini kırpıştırarak kolumu bıraktı. "Lütfen," sesi yumuşadı. "Ona güvenmiyorum ve zaten Orion ne yapabilir ki? Diğer her şeyi yaptığımız gibi bunu da kendi başımıza çözeceğiz."

Kaşlarımı çatıp dudağımı ısırdım. "Orion ne yapacağını bilir. Darius'a kara büyü öğretiyor, gölgeleri de biliyor olmalı."

"Evet ve onun ve kara büyü zırvalıklarının etrafında en son takıldığımızda ne olduğuna bir bak."

Yerde kanlar içinde kalan o kuruyan hançerle Tory'nin hatırası kalbimi sızlattı. Sonra Darius'un tepkisi...

"Pekala," diye fısıldadım, yorganın altına geri süzülerek ve vücudumdaki soğuğu uzaklaştırmaya çalışarak. "Ama kontrolden çıkarsa, ona söylüyorum. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyoruz ve herhangi bir eski ders kitabında tam olarak arayamıyoruz."

"Biliyorum... ama şimdilik, tamam mı?" Benimle birlikte yorganın altına girdi ve kalbim yavaşlamaya başladı.

"Tamam aşkım."

"Bundan en az bir iyi şey çıktı. Sipariş formlarımızı aldık," dedi Tory gönülsüz bir gülümsemeyle.

Tanık olduğumuz onca şeyden sonra zor olsa da olumlu yönlerinden yararlanmaya çalışarak geri verdim. "Evet ve şimdi onu saklamamız gerekiyor." Gözlerimi devirdim ve Tory bir kahkaha attı.

"Doğruyu biliyorum? Burada ne zaman mola vereceğiz? Uçmak ve Darius'u bulutların arasından atmak istiyorum."

Küçük bir kahkaha attım, gözlerim ne kadar yorgun olduğumdan ağrıyordu. Gece yarısından beri dünya kendi ekseni etrafında dönmüş gibiydi. Sanki Heirs ve Lionel Acrux'tan daha güçlü olduğumuz alternatif bir gerçekliğe adım atmışız gibi. Hâlâ o gücü kullanmamız gerekiyordu ve belki bu arada, bu gölgeler bedenlerimizden çıkıp gidecekti ve onların baskıcı ağırlığıyla yaşamak zorunda kalmayacaktık, göğsümde büyüyormuş gibi hissediyordum. Ama içimde korkunç bir his vardı, bu o kadar basit olmayacaktı.

* * *

Kahve kokusuyla erkenden uyandım ve özlemle inledim, yataktan düştüm ve saate gözlerimi kısarak baktım. Saat sabahın sekizini biraz geçiyordu ama Tory yakın zamanda uyanacak gibi görünmüyordu. Yastığı aşırı derecede cinsel olarak kaşıklıyordu, kıçı Darius'un tişörtünün altından sarkıyordu.

Kapıya yönelip sessizce dışarı çıkarken ve bu sabah Darius'tan nasıl bir karşılama partisi alacağımı düşünürken gülümsemeden edemedim. Ama öfkesi hiçbir zaman Tory'ye olduğu kadar güçlü bir şekilde bana yönelik görünmedi. Ve bazen gözlerindeki bakış çok daha ateşli görünüyordu, sanki ona karşı hissettiği sadece öfke değilmiş gibi.

Aşağıya indim, Orion'un kahve yaptığı salona/mutfağa geçerken ateşin sıcaklığı üzerime çöktü. Odayı taradım ama Darius'tan hiçbir iz yoktu. Dosdoğru Orion'a gidip kollarımı beline dolamayı çok istesem de, riske girmeye değmeyeceğini düşündüm.

"Beyaz, siyah, şeker, yok mu? Senin hakkında neredeyse yeterince şey bilmediğimi fark ettim, Blue.

Orion çarpık bir gülümsemeyle bana döndü. Üstsüzdü ki bunu fark etmemek imkansızdı ama tek düşünebildiğim*ya birisi bunu söylediğini duysa?*

"Darius uçmaya gitti," diye yanıtladı paniğe kapılmış bakışımı. "Ayrıca kız kardeşinin bir mil öteden horladığını duyabiliyorum."

"Horlamıyor," güldüm ve sırıttı. "Pekala,
hırıltı o zaman."

"Bunu söylediğini duyarsa seni öldürür," diye dalga geçtim ama sanki şakanın beni dün olanlardan uzaklaştırmasına izin veremezmişim gibi kalbim kurşunla ağırlaştı.

"Bu yüzden? Kahve?" Orion tek kaşını kaldırdı.

"Beyaz, bir şeker," dedim ve bitirmek için döndü. "Teşekkürler."

Bana kahvemi uzatırken kolum onunkine sürtünerek ona doğru ilerledim ve hayat veren nektardan bir yudum aldım. Orion'un beni izlediğini ve onun yoğun bakışları altında kızardığını görünce iç çektim. Bunun güvenli bölge olduğunu anlayarak dizimi dizimle dürttüm.

"Ne?" diye fısıldadım ve ifadesi sertleşti.
"Aynı evde ilk kez uyandığımızı hayal etmemiştim." Parmaklarını çeneme
değdirmek için uzandığında kaşlarım çatıldı.

"Lionel bir daha sana yaklaşamayacak," diye küfretti ve ben de başımı salladım.

"Buna söz veremezsin, Lance. Ve yapmanı istemiyorum. Ben senin sorumluluğunda değilim."

Tartışmak için ağzını açtı, sonra tavana bakmak için başını salladı. Bir saniye sonra yüksek bir gümleme, devasa bir yaratığın ağaç evin tepesine indiğini işaret etti.

"Bu Tory'yi uyandırdı," diye mırıldandı Orion ve ben de başımı salladım, uzaklaşıp kanepeye
oturdum. Darius çatıdaki bir kapaktan çırılçıplak atladı ve odanın arkasındaki sandığa doğru yürüdü, üzerine birkaç kıyafet geçirdi.

"O zaman uçmak o öfkenin hiçbirini yakmadı mı?" Orion sordu ve Darius karanlık bir bakışla ona döndü. Gözleri kahveye kaydı ve bir fincanı doldurmak için ilerledi ama oraya vardığında Orion Vampir hızıyla bunu onun için çoktan yapmıştı.

"Teşekkürler," diye mırıldandı Darius, büyük bir yudum alarak. "Aslında bir kısmını da yaktı. Karşılaştırıldığında bu beni mutlu ediyor."

"En azından sen yokken fazladan bir saat uyudum," dedi Orion esneyerek. "Dostum, ben
yataktan kalkar kalkmaz deniz yıldızlarını avladın," dedi Darius alçak sesle gülerek. Bekle, siz
ikiniz aynı yatağı mı paylaştınız? Direndim ve ikisi sanki orada olduğumu yeni hatırlamışlar gibi bana döndüler.

"Konuşarak uyuyakaldık," dedi Orion, birden onun öğrencisiymişim gibi ekstra sert bir sesle.
Kaşımı kaldırdım; bu saçmalık bende işe yaramıyordu.

Tory yüzünde bir sırıtışla merdivenlerde belirdi. "Bir pijama partisindeki küçük kızlar gibi konuşarak mı uyuyakaldın?"

"Öff." Darius ikimizin arasını işaret etti. "Siz ikiniz tamamen aynı şeyi yaptınız." "Biz ikiziz!" dedik aynı anda

Tory merdivenlerden aşağı indi, giysi dolabına yöneldi ve kendisine çok büyük gelen pantolonları giydi. "Her neyse. Sizler kanoodling'e geri dönebilirsiniz. Biz ayrılıyoruz."

kollarımı kavuşturdum. "Bence dün gece hakkında konuşmalıyız."

"Konuşacak başka ne var?" diye sordu Tory, Darius'a ters ters bakarak. "Ve kesinlikle şu şeylerden bahsetmiyorum:*o*Neyse."

Darius ona kaşlarını çattı ve Orion bana yorgun bir bakış attı.

Tory kaşlarını çatarak salona baktı. "Buradan nasıl çıkacağız?" Darius, bu odayı diğerinden ayıran ağaç gövdesindeki bir kapıyı işaret etti.

"Harika. Görüşürüz." Tory parmağını Darius'a çevirdi, sonra ona doğru ilerledi ve kapıdan içeri süzüldü.

Kahvemi bitirdim, Orion'a baktım ve derin bir iç çektim.

"Phoenixes hakkında daha fazlasını öğreneceğim ve hepinize sonra mesaj atacağım" dedi. "Bugün ders yok. Öğrencilerin ve fakültenin çoğunun akşamdan kalma olacağını tahmin ediyorum."

"Özellikle Yıkayıcı." Darius yüzünü buruşturdu.

"Ew," diye nefes verdim, kahve fincanımı masaya bırakırken. "Sonra görüşürüz." Kapıdan çıktım, çıkarken ikisinin de gözlerinin içime yandığını hissettim ve ben gider gitmez bizim hakkımızda konuşacaklarını hayal ettim.

Tory'yi merdivenlerin dibinde yakaladım ve ayakkabısız The Wailing Wood'a doğru yola çıktık - ki bu özellikle soğuk bir sabah olduğu için berbattı. Patikada aceleyle ilerlerken titredim, içimi ısıtmak için damarlarıma bir ateş dalgası gönderdim.

"Teşkilatımızın başka ne yapabileceğini düşünüyorsun?" Tory yüksek sesle merak etti. Ağzımda bir gülümseme belirdi. "Gölgelerle savaşmasını umalım."

Cidden başını salladı. "Gölgeler ve büyük şişman iguanalar."

"Evet," diye güldüm, Lionel Acrux'u düşünerek neşem tükenip öldü çünkü o bizim gerçekte ne olduğumuzu öğrenirse gerçekten mahvolurduk. Ve gölgelerin bizden hiç geçmediği, tam burada bizimle kaldığı gerçeği. "Gerçekten öyle umuyorum, Tor."

BENVücudumda kalan en tatmin edici ağrıyla uyandım. Dün gecenin flaşları zihnimde tekrar tekrar dolaştı, dudaklarıma bir gülümseme kondu ve beni bir raunt daha zorlaştırdı.

Gözlerimi açtım ve odamı oluşturan cam kubbeye baktım. Başımın üstünde ışık göle yeni yeni sızıyordu ve suyun hafif bir akıntıyla hareket etmesini izledim.

Yatağın diğer tarafına uzandım ve elimi Geraldine'in yan tarafında gezdirdim, parmak uçlarımın altında çıplak tenini hissedince içimden bir özlem iniltisi kaçtı.

Geceleyin benden uzaklaşmıştı, çıplak sırtı ve yeni düzülmüş saçları onun hakkında görebildiğim tek şeydi. Daha fazlasını istiyordum, buna ihtiyacım vardı. Dün gece yaşadığım gibi bir şey yaşamamıştım. Biz sevişirken diğer Fae'lerin duygularını kontrol etmeye ve artırmaya alışmıştım; kızlar onları beslediğim fazladan şehvet için çıldırdı. Ama Grus öyle değildi. Bana karşı bağışıklığı vardı. Beni engelleyecek ve onu tatmin etmek için kıçımı yırtmamı sağlayacak kadar güçlü.

Ki kesinlikle sahiptim. Adımı haykırması, şimdiye kadar duyduğum en heyecan verici ve ödüllendirici şeydi. Ve yaklaşık beş dakika sonra tekrar duyacaktım.

Öne doğru eğildim ve kürek kemiğine bir öpücük kondurdum, sırtından aşağı bir dizi öpücük kondurdum ve ondan uykulu bir inilti kaçarken sırıttım. O kımıldadığında içime bir şehvet damladı ve aşağı doğru hareket ettim, sırt üstü yuvarlanması için onu nazikçe döndürdüm ve ona tekrar erişebildim.

Ellerimi kalçalarının iki yanından tutarken bir an için ona baktım, kendimi tutarken kaslarım gevşedi. *Kahretsin,*neden dün geceden önce ona doğru dürüst bakmamıştım? Sürekli söylediği kralcı saçmalıklar beni o kadar kör etmişti ki, kıvrımlarının mükemmelliğini kaçırmıştım. Daha önce hiç bu kadar mükemmel, yuvarlak göğüsler görmemiştim ve bana bindiğinde, ona ihtiyacı olanı vermeden önce patlamamak için tüm zaman boyunca mücadele etmek zorunda kaldım. hiç sahip olmadım

seks böyle Ve yakın zamanda gitmesine izin vermeyecektim.

Göbeğinin hemen altına bir öpücük kondurdum ve aşağı inmeye başladım. Onu çığlık atarak uyandırır ve tekrar nefesini tutmadan önce sekiz santim derinliğinde olurdum.

Ağzımı alçalttı ve biraz daha kendine gelirken altımda büküldü. "Aman Tanrım, bir akvaryumda uyuyorum," dedi nefes nefese gözlerini açarken. Bu ünlemler dün gece çok daha pisleşti ve ondan biraz daha kazanmayı dört gözle bekliyordum.

Başımı kalçalarının arasına daldırdım, dilimi tam ortasında gezdirdim ve onu yutmaya hazırlanırken arzuyla inledim.

"Tatlı erişte topları, Max, yeniden hoo-ha yapmaya başlama," dedi, uzanıp saçımı kavradı ve beni üzerinden çekti.

"Ne?" Kaşlarımı çatarak sordum.

"Tereyağlı simitlerin hepsi kapılmadan önce kahvaltı için The Orb'a gitmem gerekiyor!" Sanki ona yapmak üzere olduğum şeyle hiç ilgilenmiyormuş gibi beni bir kenara itti ve ne halt olduğunu anlamadan duygularını okumak için uzandığımda kaşlarımı çattım.

Bir şehvet kokusu aldım ama soluyordu. Daha belirgin olanı hayal kırıklığı ve endişeydi.

"Birinin buraya simit getirmesini sağlayacağım," dedim, karın kaslarımı net bir şekilde görebilmesi için doğrularak. "Yatağa geri dönmeyi tercih etmez misin?"

Geraldine, dudaklarından dökülen bir kahkahayla bana bakmak için döndü. "Neden tekrar senin saman yığınında yuvarlanmak isteyeyim, Max Rigel? Kendi odama döndüğümde ve hayattaki önemli şeylere geri döndüğümde karyola direğime bir çentik ekleyebilirim.

"Önemli şeyler?"*Şu anda neler oluyor?*

"Bu küçük erişteyi kendimize saklayalım mı?" diye sordu külotunu çekerken. "Erişte patlaması da nedir?"

Bana kıkırdadı ve o mükemmel göğüsleri örterken onu izlemek zorunda kaldım. "Biliyorsun aptal ayı. Erişteniz ay tarafından karıştırıldığında ve gülünç biri için hormonlu fıstıklar aldığınızda. Sadece biraz utanç verici, sence de öyle değil mi?”

"Ben... insanlara bizden bahsetmekten utanacağımdan mı endişeleniyorsun?" diye sordum elbisesini başına geçirip sabah seksi için son umudumu çalarken.

"Solaria'da neden utanacaksın?" diye sordu, o büyük mavi gözlerini büyüterek ve beni gözlerinde yakalayarak. “*Ben*utanç oyununu oynaması gereken kişi. Diplere bir şeyle çarptığımı fark etseler kimse ne düşünürdü?*varis?”*Bu kelimeyi kirliymiş gibi söyledi.

Ne dediğini anlamaya çalışarak gerçekten ürperirken ona baktım. "Ne? Sadece bekle. olduğunu mu söylüyorsun*utanmış*dün gece hakkında? benim hissettiklerimi hissetmedin mi

keçe? Bu seks akıllara durgunluk veriyordu.

"Evet, evet, kesinlikle yeterliydin," dedi aynaya bakmak için hareket ederken, dolabımın yanında durup kahrolası saçlarını düzeltirken.

"Yeterli??"

"Pekala, bütün gün burada seninle dedikodu yaparak duramam, ASS'yi kontrol etmem ve ay delilerine başka kimlerin aşık olduğunu görmem gerekiyor. Yine de başka birinin benim kadar akıl sağlığı sürçtüğünden şüpheliyim. Tekrar kıkırdadı.

"Beklemek. Akıl sağlığı kayması mı? Bunun bir daha olmayacağını mı söylüyorsun?" Ayağa kalktım ve tam olarak ne olduğunu anlamadan kapıya yönelirken onu takip ettim. Dün gece oradaydı, ona hayatının zamanını vermiştim. Bu sadece seksten daha fazlasıydı, yükseklere binmek gibiydi. Neden hala yatağımda daha fazlası için yalvarmıyordu? Ve tereyağlı simitlere nasıl yeniliyordum?

"Elbette değil, aptal sosis." Kapıyı çekerken güldü, önünde çıplak dururken beni kontrol etme zahmetine bile girmedi. "Sonra görüşürüz, fırında patates!"

Kapı sert bir tık sesiyle kapandı ve ben bir ereksiyonla kalakaldım ve az önce ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Geraldine Kasırgası yatak odamı kasıp kavurmuştu ve onun ayrılışının ardından sersemlemiştim.

Duş almak için uzaklaşırken dişlerimi sıktım. Bu dayanamayacaktı. Aramızdaki bu bağı hissetmemesinin hiçbir yolu yoktu. Asla ve asla. Bu yüzden, o kabul edene kadar onun üzerinde çalışmam gerekecekti.

Çünkü artık Grus'un tadına bakmıştım, geri dönmeyecektim. O kız benim olacaktı.

DArius bir sandalyeye çöküp kahvesini kaşlarını çatarak doldururken morali bozuktu.

Koltuğun koluna oturmak için hareket ettim ve bir elimi omzuna vurdum. "Gelecek."

"Yapmayacak." Beni omuz silkti. "Benden her zaman nefret etti ve neden olmasın?"

İç çektim ama başka bir şey söylemek için dilimi ısırdım.

"Ne?" diye homurdandı, bana kışkırtıcı bir bakış attı.

"Sen sadece Tory'nin düşmanı değilsin Darius, sen kendi düşmanınsın. Sanki onu her cezalandırdığında, kendini de cezalandırmaya çalışıyorsun."

Moral konuşması için teşekkürler,*Baba*Darius sert bir şekilde, konu hakkında mantıklı bir tartışma havasında olmadığı belliydi.

Alçak bir hırıltı göğsümden gürledi ve dişlerim dışarı kaymanın eşiğindeydi. Kana ihtiyacım vardı. Dün geceden sonra tamamen tükenmiştim ama tüm yaşadıklarından sonra onu Mavi'den almayı reddetmiştim. Darius teklif etmişti ama o sırada aynı yatağı paylaştığımız için bunun kötü bir fikir olduğunu düşünmüştüm. Koruyucu bağ, ondan beslendiğimde kendimi hep tuhaf hissettirirdi.

"İç," diye talep etti, ayağa kalkıp başını yana eğerek. "Kontrolünü kaybedecekmişsin gibi görünüyorsun ve bunu yine de yapıyorsun."

Ayağa kalktım, boğazım düğümlenmişti ve gücümün kuyusu o kadar boştu ki çaresizliğin eşiğindeydim. Öne doğru atıldım, dişlerimi boğazına sapladım ve kolu hemen etrafıma dolandı. Aramızdaki bağ alevlendi ve kanı dilime akarken, alçak bir ihtiyaç iniltisi ağzımdan kaçtı. İhtiyacım olan şeyi alırken, kalbim hızla çarparken her damlasını yutarken tutuşu daha sıkılaştı ve eli saçlarıma kaydı ve demir bir tutuşla omuzlarını kavradım.

Sonunda ayrıldım ve birbirimize çok yakın oyalandık, alnı benimkine çarptı. Kararlılıkla homurdanarak beni geri itti ve ben de duygularımın kontrolünü yeniden kazandım.

Bize kurduğu çarpık bağ için Lionel. Darius söz konusu olduğunda artık hangi duyguların bana ait olduğunu bile bilmiyordum ve birbirimize olan sevgi ve güvenimizin gerçek olmayabileceğini düşünmekten nefret ediyordum.

Boşaldığı sandalyeye düştüm ve kanepede karşıma oturmak için hareket etti ve kaşlarını çatarak boynundaki izi iyileştirdi. "Lanet olası babamın cevap vermesi gereken çok şey var."

"Ve yapacak," diye yemin ettim. "Ama bu arada, Vegas'a dikkat etmemiz şart. Şimdi her zamankinden daha fazla."

Darius bana başını salladı. "Onların tarafındaymış gibi konuşuyorsun."

"Artık her şeyin farklı olduğunu biliyorsun. Ve ben kör değilim, Tory Vega'ya yaptığın bu pislik saçmalığının altında yatanı görmediğimi sanıyorsan, yanılıyorsun. Onunla ilgilendiğini biliyorum. Ve onu ve kız kardeşini babandan korumalıyız. Perilerden de." Oluşturduğum susturucu balona rağmen sesimi bir fısıltı düzeyine indirdim. "Artık senin için ne kadar büyük bir tehdit olduklarının farkında mısın? Tahtına mı?"

Sertçe başını salladı, gözleri karanlıkta dönüyor ve göğsümü sıkıştırmasına neden oluyordu. "Evet."

"Ama yine de onları koruyacaksın çünkü sen iyi bir adamsın Darius. Ve toplum bize ne öğretirse öğretsin, dünyada güçten daha fazlası var."

Yutkundu, uzağa baktı. "Ben iyi bir adam değilim," dedi kalın bir sesle. Gölgeler gözlerini perdelerken bana baktı ve onları geri çekmek için kırpıştırdı. "Ve sen de değilsin. Biz sadece sıçmaya devam eden iki beceriksiziz."

Yanağımın içini ısırdım, sözlerindeki gerçek acı tartışmamı yatıştırdı. "Pekala, belki de saçmalamayı bırakmamızın zamanı gelmiştir." Ayağa kalkıp kapıya doğru ilerledim ve ona baktım. "Bu karanlık güce sahip olduğumuza göre artık daha sıkı çalışmamız gerekecek. Baban da gölgeler konusunda yetenekli ama onları dizginlemesi daha uzun sürecek. Annemin ona yardım edeceğinden hiç şüphem yok ama ailem bile daha önce bu gölge elemente hiç erişememişti. Ne bekleyeceğimi bilmiyorum."

"Anlayacaksın," dedi, bana olan güveni dudaklarımda yarım bir gülümsemeye neden oldu.

Başımla vedalaşıp kapıdan çıktım. Çalışmalarıma başlamadan önce bir süre düşüncelerimle baş başa kalmaya ihtiyacım vardı. Zaman zaman tek başına oturmak benim doğamda vardı; Sipariş formum bunu gerektiriyordu.

Sabah güneşinin yukarıdaki dalların arasından sızıp yerdeki kırağı cam kırıkları gibi parıldattığı yere doğru yola koyuldum.

Etrafımdaki ağaçların arasından bir sis kıvrımı dönerken ani bir hız kazandım ve patika boyunca koştum. Vampir yeteneklerimin beni Asteroid Place'e geri götürmesine izin verdim ve tam birkaç kar tanesi düşmeye başladığında çitin dışında durdum. Kapıya yöneldim ve dokunuşumla kapı açıldı, içeri girerken sihrimin işaretini fark ettim.

Fakülte havuzu bomba sahası gibi görünüyordu. Havlular, şişeler ve lastik halkalar etrafa saçılmıştı.

yer ve bir çift sürat teknesi suyun kalbinde yavaşça daireler çizdi.

Dağ evime doğru ilerledim ve kapıma giden sokağın karşısına çekilmiş bir şezlong bulunca yüzümü buruşturarak durdum. Yıkayıcı, üzerinde hiçbir giysi olmadan yüzü yukarı bakacak şekilde yatıyordu, bacakları genişti ve koltuğun iki yanından sarkıyordu.

"Lanet olsun," diye mırıldandım, bronzlaşmış hurdasını görmemeye çalıştım ama o bana bakmaya devam etti. Etraftaki her erkek, kadın ve kahrolası ağacın iyiliği için, atılmış bir havluyu alıp kucağına attım.

Beni şezlongun üzerinden taşımak için bir hava büyüsü akımı kullandım ve evime yöneldim ve rahat bir nefes alarak kapıyı kapattım. Sessizlik, en tatlı müzik türü gibi kulaklarıma çarptı. Olan her şeyi işlemek için sessizliğe ve hareketsizliğe ihtiyacım vardı.

Kendimi daha iyi uyandırmak için duşa girdim. Neredeyse hiç uyumamıştım ama bir an önce Anka Kuşları hakkında bir şeyler okumak istiyordum. Mavi'ye faydalı bir şey önermem gerekiyordu. Dün gece onu o kadar yüzüstü bırakmış gibi hissettim ki bunu nasıl telafi edeceğimi bilmiyordum.

Duşakabindeki yoğun sıcak su akışının altında dururken ellerimi yumruk yaptım ve bütün geceyi yeniden yaşarken titremeye başladım. Anılar beni bulunca gözlerimi sımsıkı kapatıp alnımı kiremitli duvara yasladım. Darcy'nin kardeşiyle birlikte cesurca diz çöküp gölgelerle yüzleşmesi, korkunun varlığımın her santimini işgal etmesi. Hâlâ elinin Lionel'in büyüsüyle benimkine bağlı olduğunu hissedebiliyordum, beni tüketen ve onun benim için ne kadar değerli olduğunu anlamamı sağlayan boğucu güçsüzlüğü hâlâ hissedebiliyordum. Annem ve Lionel yüzünden kız kardeşimi kaybetmiştim ve Clara'nın yokluğunda bıraktığı boşluğu dolduran tek kızı da neredeyse kaybediyordum. Stella'nın benim etim ve kanım olması umurumda değildi, bunun için onu ve Darius'un babasını öldürürdüm.

Derin bir nefes alarak duşu kapattım ve giyinmek için odama yöneldim. Asteroid Place'den tekrar Venüs Kitaplığı'na doğru yola çıkmam çok uzun sürmedi. Kütüphanede ihtiyacım olan tek bir bölüm vardı ve o da binanın altındaki arşivlerde bulunuyordu. Kendimi sihirle içeri aldım ve sessiz alana doğru ilerledim. Öğrencilerin her lanet sınıfta becermeye başlamasını ve bu kitaplar gibi değerli okul eşyalarına zarar vermemesini sağlamak için dün gece kampüsteki binaların çoğunu kilitlemiştik.

Kütüphanenin en sağ köşesinde, iki raf arasında uzun bir şark halısı vardı. Elimi altındaki gizli kapağa bastırarak geri döndürdüm ve içeri girdiğimde bir tık sesi geldi. Kapıyı açtım, ahşap merdivenlerden aşağıdaki karanlık odaya indim, hava büyüsü kullanarak kapağı kapattım ve giderken halıyı tekrar üzerine çektim.

Binanın altı buz gibi soğuktu ama büyü bariyerini aşıp muazzam arşivlere vardığımda hava daha katlanılabilir hale geldi. Odanın içinden uğuldayan güç, eski metinleri korumak için yerleştirildi. Yükselen raflar, toprak tarafından kullanılan taştan inşa edildi

binlerce parşömeni ve deri ciltli kitabı barındıracak sihir.

Sütunlar yankılanan boşlukla kesişti ve nadir Düzen formlarındaki metinleri ararken alfabetik işaretlere göz atarak içinde ilerledim. İşimin bir parçası da her Yoldaşlık hakkında her şeyi bilmekti ve Anka Kuşları hakkında pek bir şey bilmeme rağmen, Zodiac'ta çalıştığım ilk günlerde onlara ilgi duyduğumu hatırladım. Aklımda kalmışlardı, onları çevreleyen gizem yüzünden beni büyülemişlerdi. Birçok kez sanatçıların eskizlerine göz gezdirdim ve Darcy ile Tory ortaya çıkar çıkmaz onları hemen tanıdım.

İkizler yeterince uzun bir süre Ateş Harpileri olarak geçecekti. Oldukça nadirdiler; bu okulda o Nişana sahip hiçbir öğrenci yoktu, ama benim endişem onların Düzen Geliştirme derslerine katılmalarıydı. Bunun olmasını önlemenin bir yolunu bulmam gerekiyordu, çünkü Profesör Avem'in önünde düzenli olarak yer değiştirirlerse, onların Harpies olmadıklarını çok geçmeden anlayacaktı.

Emirler hakkında bir bölüm buldum ve parşömenler ve kitaplar arasında gezinmeye, ihtiyacım olanı verebilecek bir şey aramaya başladım. Tüm günümü alabilirdi ama Phoenixes hakkında bilinmesi gereken her şeyi öğrenene kadar burada kalacaktım ve Blue ile Tory'yi hazırlayacaktım. Çünkü şu anda yeryüzünde benden başka onlara yardım edebilecek kimse yoktu.

* * *

O akşam daha sonra Atlas'ım önümde ofisimde oturdum. Artık Anka Kuşlarının yeteneklerini ayrıntılı bir şekilde anlattığını keşfettiğim bir kitabın her sayfasından çektiğim resimlerle dolu bir albümüm vardı. Tipik olarak, kitabın yarısı uzun süredir unutulmuş bir yangında yanmıştı ve öfkeliydim çünkü bir zamanlar Anka Kuşları ve yetenekleri hakkında isteyebileceğimiz tüm bilgileri barındırıyordu. En azından ikizlere verecek bazı cevaplarım vardı. Darius'u da buraya davet etmiştim çünkü en iyisinin dördümüzü güncel bilgilerden haberdar etmek olduğunu biliyordum.

Gelmelerini beklerken göğsümde ağır bir baskı oluştu. Fısıltılar kulaklarımı doldurdu ve karanlık görüşümü perdeleyerek nefesimi düzensiz hale getirdi. Gölgelerin çağrısını daha önce hiç hissetmediğim gibi hissettim, sanki artık bedenimin altında yaşadığı için ondan kaçamayacakmışım gibi. Ondan kaçacak hiçbir yer yoktu, geri çekilmenin bir yolu yoktu. Ve cazibesi o kadar davetkardı ki, yapmamam gerektiğini bildiğim tüm nedenlere rağmen fısıltıların cesaretlendirmesine boyun eğmek istedim.

Gözlerim kapandı ve damarlarımda derin bir güç dalgası aktı. Ecstasy bu duyguya eşlik ederken bir nefes aldım, beni harekete geçirdi ve o kara büyü kuyusunun kanıma akmasına izin verdi.

Gözlerimi açtım ve elimin etrafına dolanmış bir gölge bobini buldum ve dudaklarım huşu içinde ayrıldı. Ne olduğunu biliyordum. Beşinci Element. Ve yapabileceklerinden korkmama rağmen bir şekilde onu kullanmıştım.

Kapı çalındı ve yıllarca süren eğitimimi kendimi onların baştan çıkarıcı çağrılarından kurtarmak için kullanırken gölgeleri uzaklaştırmaya ve onları geri itmeye çalıştım.

"İçeri gel," diye seslendim, büyü yok olup içimi bir rahatlama kapladı.

Önce Darius girdi, ardından Tory yakından takip etti ve gözlerim içgüdüsel olarak onun ötesinde, Mavi'ye kaydı. Saçları atkuyruğu şeklinde toplanmıştı ve parlak kobalt rengi gevşek bukleler boynunu gıdıklıyordu. Bana hafifçe gülümsedi ve ona karşılık verme dürtümle savaştım.

"Otur," diye emrettim.

Odaya bir çift sandalye daha getirmiştim, bu yüzden üçü oturmak için masaya doğru ilerledi, Darius sola ve Tory sağdaki sandalyeyi sıkıca aldı, böylece Darcy ortadaki sandalyeyle karşımda kaldı. Dizleri masanın altında benimkine değdi ve ben de içgüdüsel olarak ayağımı onunkine doladım.

"Yani..." Atlas'ımda bir ekran görüntüsü getirerek başladım, havada gerilimin arttığını hissettim. "Anka kuşları hakkında bazı bilgiler buldum." Elimi çevremizde bir susturucu baloncuk yapmak için salladım, gerçi bunun gerekli olduğundan şüpheliydim. Bütün gün kampüsteydim ve herkesin gittiği tek yer, akşamdan kalma hallerini gidermek için yiyecek ve su tedarik etmek üzere The Orb'du. Bugün birkaç baş ağrısını kendim iyileştirmek zorunda kaldım ama bunun nedeni alkol değildi. Kahrolası stres ve uykusuzluktu.

"Ne buldun?" diye sordu Darcy, kız kardeşi Atlas'ımdaki resme bakmaya çalışırken kaşlarını merakla kaldırdı.

"Metin zarar görmüş ama sahip olacağın bazı hediyeleri ayırt edebildim," diye başladım. Tory, Darius'a ters bir bakış attı. "Ejderhanın odadan çıkmasına oy veriyorum. Belki de yeteneklerimi bilmesini istemiyorum."

"Zor şey, Roxy. Kalıyorum." Darius koltuğuna hakim olarak arkasına yaslandı ve Tory'ye bakarak çenemi gıcırdattım.

"Kalıyor. Bunu onunla her şekilde tartışacağım, bu yüzden tartışmayı başlatmanın bile bir anlamı yok, Bayan Vega.

Tory daha fazla tartışmak üzereymiş gibi gözlerini bana devirdi.

"Bırak onu, Tor. Bunu duymak istiyorum," diye ısrar etti Darcy ve kız kardeşi omuz silkerek pes etti.

Sandalyemde öne doğru eğilerek sayfanın üst kısmındaki vurgulanan metne yaklaştım. "Anka kuşlarına, Divisus Tarikatları ve bilinçaltı Kardinal Büyülerle ilgili yüksek düzeyde dayanıklılık sergileme kapasitesi bahşedilmiştir."

"Bu ne demek oluyor?" diye sordu.

"Psikolojik sihirle kolayca savaşabileceğiniz anlamına geliyor. Zorlama gibi." Darius'a anlamlı bir bakış attım ve daha dik oturdu.

"İşte bu yüzden Lionel'ın gücü üzerimizde işe yaramadı," dedi Darcy büyülenmiş görünerek ve ben de masanın altından dizimi onunkine sürterek başımı salladım. O her zaman çok hevesli bir öğrenciydi ve lanet olsun

bu beni onun için çok zorlamadı. Öğrenme sevgimi paylaştı ve derslerimde gözlerinin hayranlıkla parlamasından sık sık keyif alırdım.

Odakla, pislik.

Boğazımı temizledim. “Artık Tarikatınız ortaya çıktı, üzerinizde herhangi bir psikolojik sihrin kullanılması neredeyse imkansız olacak gibi görünüyor. Buna bir Siren'in duygusal ikna gücü de dahildir, eminim bunu duymaktan memnun kalacaksınız. Ayrıca Cyclops Order'ın hafıza araştırması ve Vulpeculan Foxes tarafından güvenin daha kurnazca manipüle edilmesi."

Tory ve Darcy buna gülümsediler ve tepkisini görmek için Darius'a baktım. Yüzü ifadesizdi ama gözlerinden endişeli bir bakış geçti. Konu onları babasından korumaya geldiğinde Vegas tehdidini bastırmak için doğal içgüdülerine karşı savaşmak zorunda kalacaktı ama tahttaki iddiasını sürdürmesini sağlamanın bir yolunu bulacağından hiç şüphem yoktu. Fae doğasıydı. Ve bunun için onu gerçekten suçlayamazdım. Hâlâ onun da sahip çıkmasını ve Lionel Acrux'u devirmesini sağlamak benim niyetimdi. Ama zihnimin bir köşesinden küçük, kıkırdayan bir ses, bu sorunu çözmek için başka bir yol önermeye başlıyordu. Mirasçılar söz konusu olduğunda ileri sürmeyi düşünmek bile tehlikeli bir fikirdi.

Bu özel hediyeyi daha ayrıntılı olarak açıklayan satırı okuyarak metne geri döndüm. "Bu tür güçlere karşı sihirli blok, derinin altında bir bariyer gibi ilerleyen ateşli bir alev olarak tanımlanıyor."

"Evet," dedi Darcy heyecanla. "Lionel Coercion'u kullandığında bunu hissettim."

Tory başını salladı, gözleri parlıyordu. "Yani kimse bir daha aklımıza giremeyecek mi?" diye sordu, bakışlarında umut yanıyordu.

"Öyle görünüyor," diye onayladım ve bana muzaffer bir şekilde sırıttı.

Darius parmaklarını sabırsızca masaya vurdu. "Başka ne diyor?"

Pencerem vurulmadan önce çevremde bir gölge belirdi ve kalbim küt küt atarken herkes şaşkınlıkla sarsıldı.

"Bu da kim?" Darius direndi ve ben şok içinde koltuğumdan kalktım ve Gabriel lanet olası Nox'u dışarıda, pencere pervazına tünemiş, bize bakarken buldum. Kocaman siyah, tüylü kanatları arkasında katlanmış, geniş göğsünü kaplayan dövmelerin çizimlerini ortaya çıkarıyordu.

"Yıldızların yanında." Masanın etrafında koştum, pencereyi zorlayarak açtım ve Gabriel zarafetle içeri atladı. Harpy formuna ancak yarı yarıya dönmüştü, tamamen dönüştüğünde normalde vücudunun çoğunu kaplayacak olan gümüş zırh yerine kot pantolonu hâlâ yerindeydi. “Noxy! Yarına kadar gelmeyeceğini sanıyordum?”

Gabriel bir kahkahayla beni kucakladı. "Bu sohbete katılayım dedim, Orio. Yıldızlar gelmemi söyledi.” Geri çekildi ve hepsi Gabriel'e bakan diğerlerine döndük.

Sanki iki lanet kafası varmış gibi.

"Bu, yeni Tarot öğretmeniniz Gabriel Nox," diye açıkladım ve sözleri bende yankılanırken kaşlarımı çattım. "Ne gördün?"

Gabriel'in kaşları çatıldı. The Sight yeteneğine sahipti ve arkadaşlığımız, ona üstü kapalı olarak güvenmeme yetecek kadar eskiydi. Ve bundan daha fazlası, o benim Nebular Müttefikimdi. Eğer şimdi buradaysa, bunun bir nedeni vardı. Ve merak ettim, dörtlü çemberimiz beşe mi dönüşecek? Yıllar önce, onun okulundan bir grup öğrenci Zodiac'tan bir grupla değişim yaptığında tanışmıştık. Akademilerimiz arasındaki bir Pitball maçına da denk gelmişti ve ben onun anlaşamadığı birkaç adama cehennemi yaşattıktan sonra birbirimize bağlanmıştık.

"Dün gece şimdiye kadar deneyimlediğim en güçlü vizyonlardan biriyle uyandım." Bakışları Vegas'a takıldı ve ifadesinde kalbim daha hızlı atmaya başladı. Başını hafifçe eğerek onlara doğru ilerledi.

"Anka kuşları," diye soludu. "İkinizi de Anka kuşu olarak gördüm."

"Pekala, bu harika," diye ofladı Darius, koltuğundan kalktı ve Gabriel sırayla Darcy ve Tory'yi kucaklamak için hareket ederken suratına bir tüy tokat attı. Darius ondan sertçe uzaklaşıp bana bakarken kaşlarını çattı. "Bu sırrın daha fazla kulağa ulaşmasına ihtiyacımız yok."

"Gabriel'e güvenebilirsin," dedim kararlı bir şekilde. "O benim Nebular Müttefikim."

"Tanıştığımıza memnun oldum," dedi Darcy geniş bir gülümsemeyle ve Tory ona da bir tane verdi, ikisi şimdiden ona büyülenmiş gibi görünüyordu. İnsanlar üzerinde böyle bir etkiye sahip olma eğilimindeydi, ama ona bakışlarındaki bir şey, bundan daha fazlası olup olmadığını merak etmeme neden oldu. Maddi olmayan bir şey. Tartıştığımız konuya rağmen, bir yabancının arkadaşlığından zerre kadar rahatsız görünmüyorlardı.

Darius bana doğru yürüdü ve çenesini gıcırdattı. "Bütün bunlara rastgele Fae'lerin katılmasına izin vermemiz gerektiğini düşünmüyorum."

“O rastgele değil. Onunla daha önce tanışmıştın," diye homurdandım. Ayrıca, o benim Müttefikim. Yıldızlar, güvenime ihanet etmesin diye onu ruh arkadaşım olarak seçti.”

Darius buna kaşlarını çattı ve kaşlarını çatması yoğunlaşarak aramıza baktı.

"Kanatların dışarıda kalacak şekilde nasıl sadece kayıyorsun?" diye sordu Tory, gözleri tam da bunu öğrenmek istiyormuş gibi parlayarak.

"Sana öğretebilirim," dedi Gabriel ve ikisi gülümsedi.

"Siparişlerini bir sır olarak saklamalıyız," dedim ona ve ciddi bir şekilde başını sallayarak bana döndü. "Nasıl oldu? Nasıl ortaya çıktılar?” diye sordu ve Darius'un gözlerinin kafamda bir delik açtığını hissedebiliyordum. Gölgeleri ve dün gece olan diğer her şeyi bir sır olarak saklamanın en iyisi olduğuna karar verdim. Ve Nebula Ally'ime yalan söylemekten nefret etsem de, Darius'a bozmayacağım sıkı bir sadakatim vardı.

"Sanırım onu Ay tutulması başlattı," dedim omuz silkerek.

Gabriel karanlık bir şekilde gülümsedi. "Ne gecesi ama? Güven bana, yaptım*Olumsuz*Bu sabah yatağımdan ayrılmak istiyorum.” "İşler nasıl..." diye başladım ama Darius lafımı kesti.

“*Eğlence*Bu yeniden birleşme olduğu için, Anka Kuşları hakkında bir şeyler öğrenmeye devam edebilir miyiz? diye hırladı. Gabriel'in bakışları ona dikildi. "Baban nasıl evlat? Sende onun her zaman sergilediği o eli sıkı ifade var. Onun ayakkabılarına iyi alışıyor musun? diye soğuk bir şekilde sordu ve ben dudaklarımı büzdüm, Tory homurdandı ve Darcy ona dirsek attı.

"Onun gibi değil," dedim ama Gabriel ikna olmuş görünmüyordu. Darius'la aramızdaki koruyucu bağı biliyordu ama Lionel'ın oğluyla gerçekten arkadaş olduğumu asla kabul etmemişti. Acrux'lardan nefret ediyordu ve bunun için onu tam olarak suçlayamazdım ama Darius farklıydı.

"Yine de bir o kadar güçlüyüm," diye hırladı Darius duruma yardımcı olmamak için.

Gabriel'in gözleri onun üzerinde gezindi, sonra esneyerek elini abanoz saçlarının arasına soktu ve ondan kızlara doğru döndü.

"İkinizi de tanımak için biraz zaman geçirmek isterim," dedi. "Yıldızlar beni sana yardım etmem için gönderdi, bunu varlığımın her yerinde hissettim."

Darcy keskin bir bakışla, "Bu hoşuma gider," dedi.

Tory sırıtarak, "Bizi uçurursan, benim yeni en iyi arkadaşım olursun ahbap," dedi.

"Neden onlara öğretmiyorsun?" Birden önerdim. "Onları Harpy Düzen Geliştirme derslerinden çıkarmak için bir nedene ihtiyacım var. Lionel'ın ne olduklarını öğrenmemesi için onların Ateş Harpileri olduğunu farz edeceğiz. Onların ne kadar büyük bir tehdit olduğunu öğrenirse ne yapacağını biliyorsun. Anka Kuşlarının ne kadar güçlü olduğu söyleniyor biliyor musun?

Gabriel yavaşça başını salladı. “Pek bir şey bilmiyorum ama güçlerini The Sight aracılığıyla hissettim. Daha önce yaşamadığım hiçbir şeye benzemiyordu.”

“Bugün bulduğum metinleri size ileteceğim” dedim. "Onlara ders verecek misin? Elaine'e yeni güçlerine uyum sağlamaları için zamana ihtiyaçları olduğunu söyleyeceğim.

Elbette, dedi Gabriel. "Onur duyarım."

En azından bu çözülen bir problemdi. Diğerleri sandalyelerine dönerken ben de masamın arkasına geçip yerime oturdum ve Gabriel, Darius'un arkasında duruyordu.

Gabriel'den akan doğal bir aura vardı ve kızların ona şimdiden güvendiğini söyleyebilirim. Onların da müttefik olup olmadığını biraz merak ettim, ama öyle olması büyük bir tesadüf gibi görünüyordu. Bulutsu Müttefikler yeterince yaygındı, ancak yine de pek olası değildi. Yine de birbirlerine yaklaşma biçimleri, bunun gerçek bir olasılık olduğunu düşünmeme neden oldu.

Darius tamamen farklı bir konuydu. Bir Akrep ve bir Aslan olarak güçlü bir dostluk kurabilirlerdi, ancak bunu ancak Aslan üstünlük kompleksinden vazgeçebilirse ve Akrep kendi gururunun ötesini görürse yapabilirdi. Ama ikisinden birinin bunu başardığını görürsem siktir et.

Sipariş formunda yazdığım notları açıklamaya geçmeden önce mesajları Gabriel'e ilettim. "Sanırım şimdilik en önemlisi, sihrinin ateşle yenilendiğini bilmelisin. Alevlerin sıcaklığını hissedecek kadar yakın olmalısın ve ondan sihir çıkarabileceksin. Bu, akademinin her yerinde sürekli yanan ateşler varken, sizi yeniden canlandıran şeyin tam olarak ne olduğunu anlamakta neden zorlandığınızı açıklıyor. Ateş Elementalleri olarak ihtiyaç duyduğunuz her an kendi kendinizi yenileyebileceğiniz gerçeğinden bahsetmiyorum bile."

"Yani gücümüzün sonsuz olduğunu mu söylüyorsun?" diye sordu Tory, Darius'u sadece kızdıracak bir şekilde sırıtarak. "Ateş yapabildiğim sürece büyüm asla bitmeyecek. Altınları azaldığında bir yığın altın üzerinde kestirmek için fırlamak zorunda kalan koca şişman kertenkele değiştiricilerin aksine mi?"

Darius homurdanırken Darcy kahkahasını saklamaya çalıştı ve ben ona bir bakış atıp bu toplantıyı dostane bir şekilde atlatabilmemiz için susmasını rica ettim.

"Başka ne?" diye sordu Darcy hevesle, benim sahip olduğum şeyin aynısını açıkça fark ederek ve onlar çekişmeye veya daha kötüsüne başlamadan önce onların dikkatini dağıtmama yardım etti.

"Anka kuşu ateşi güneşin kendisinden doğar. Tüm maddeyi yok etme yeteneğine sahiptir ve birçok büyülü büyüyü bozabilir. Hem Düzen hem de Fae formunda Phoenix'ler, Elemental olarak veya diğer Düzen formları aracılığıyla üretilenler de dahil olmak üzere her tür ateşe karşı dayanıklıdır. Ayrıca Mantikorlar, Hidralar ve... Ejderhalar gibi ateşe dayanıklı Tarikatlara da zarar verebilir."

Darius hareketsiz kaldı, elleri sandalyesinin kollarını sıkılaştırırken Gabriel alçak sesle kıkırdadı. İkizler, gözleri iri ve heyecan dolu bir bakış paylaştılar.

"Yani bu koca kıçlı kertenkelenin beni hiç yakamayacağını ama istersem onun kıçını tamamen pişirebileceğimi mi söylüyorsun?" Tory, Darius'u işaret ederken sırıtarak sordu.

"Neden istiyorsun?" Evet demeyi ve Darius'u olduğundan daha fazla kızdırmayı gerçekten istemeyerek sordum ama onun yorumunun tek başına bunu yapmak için yeterli olduğunu görebiliyordum.

"Yeteneklerimizi bilmek hepimiz için güzel," diye yanıtladı Tory omuz silkerek. "Ve bizim *sınırlamalar*'Darius'a fırlattı.

Darius'u incelerken yanağımın içini dişledim ve aklımda dönüp duran fikre gelip gelmediğini merak ettim. Yapsaydı, Solaria'daki her Fae'nin yararına olurdu. Çünkü Darius Acrux taht iddiasını asla geri almayabilir ve ben de onun bunu yapmasını istemedim. Ancak*Belki*İki adayla daha paylaşması için onu ikna edebilirim. Onu ikna etmek için lanet kasırgadan çıkmam gerekiyordu.

BENKalbim gümbür gümbür atarken ve etrafımı saran karanlıkla soğuk terler içinde uyandım. Biri uykumda beni arıyordu. Sesi, sanki hayal gücümün bir ürünü değil de, gerçekten yanımdaymış gibi hafızamda yankılandı.

Oturup Atlas'ımın saati kontrol etmesi için çabalarken dudağımı çiğnedim. Bugün dersler devam ediyordu ve Hesaplaşma'yı geçtiğimize göre işler daha da zorlaşacaktı. Ders programlarımızdaki boşluklar yeni derslerle dolmuştu ve diğer derslerimizde de gerçekten tempomuzu artırmamız bekleniyordu.

Saat altıya beş vardı ve şansıma lanet ettim. Gereğinden erken uyanmaktan nefret ediyordum ama o kabusun bende uyandırdığı korkuyla artık bir daha asla uyuyamayacağımı biliyordum.

Atlas'ımı elimden bırakacağım sırada falım geldi ve hızlıca okumaya başladım.

Günaydın İkizler.

Yıldızlar gününüz hakkında konuştu!

Aşağılananların gazabından sakının. Bugün sizin için çok daha büyük bir yolculukta bir devrilme noktası olabilir. Öfkenizin nereye yönlendirildiğini dikkatlice düşünün. Bazı şeyler taşa dökülebilir ne zaman olduğunu anlamadan.

Başka bir gün, tahmin kadar kafa karıştırıcı başka bir gün. Bir gün Atlas'ımı açardım ve yıldız falı şöyle derdi: *bugün yumurtalardan kaçının yoksa boku alırsınız ve*Bir kereliğine tam olarak nerede durduğumu bilecektim.

O güne kadar, her zaman yaptığım gibi yapacak ve yıldızlardan gelen gülünç derecede dolambaçlı mesajı çözmek ve önemli olana odaklanmak için sıfır zaman harcayacaktım. yani koşuyor

uzuvlarımdan bu dırdırcı korkuyu yakana ve dün gece yatmadan önce tükettiğim alkolün son kalıntılarını da emene kadar yemek yiyene kadar. Çünkü,*Kahretsin*hayatım hızla kendi ekseni etrafında dönmüştü ve uyumayı başarabilmemin tek yolu, bir şişe tekila ile unutulmayı kovalamaktı.*Kötü çağrı Tory.*Ama üst kattaki Ejderhanın kapısını çalıp Darcy ve benim de gölgelerimiz olduğunu kabul etmemden daha iyi ve bu beni çok korkuttu. Çünkü günün soğuk ışığında, söz konusu Dragon'a güvenilemeyeceğini hatırlamak çok daha kolaydı. Bu da mahvolduğum anlamına geliyordu, çünkü başı Ejderhanın kıç deliğine o kadar yukarıda olan Orion'dan başka sığınacak kimsem yoktu ki, yemeklerinin tadına uzaktan bakabileceğinden emindim.

iç çektim Neden her şey hep bu kadar karmaşık olmak zorundaydı? Kürek kemiklerimde bir kaşıntı vardı ve bunun serbest bırakılmak için yalvaran Emir formum olduğunu biliyordum. Yine de dönüştüğüm sırada kimsenin beni görme riskini alamazdım çünkü Lionel Acrux bizim ne olduğumuzu öğrenemezdi. Bunca bekleyişten sonra bile, yıllardır saklı kalmış yanımı hala keşfedemedim. Artık ne güçlerim hakkında bir şeyler öğrenebildim ne de uçma konusunda elimi test edemedim. Hiç bir şey. Zaten Darius'un evcil hayvan öğretmeninden izin alana kadar olmaz.

Rahatsızlığımı bastırdım ve hızlı bir duşa girmeden önce üzerimdeki battaniyeyi ittim. Akademi

bahçesinde bir tur koştuğumda ve kaslarımdaki ateş rüyalarıma musallat olan gölgelerin stresini söndürecek kadar keskin olduğunda, saat neredeyse yedi buçuktu.

Vücudumdaki teri ve çamuru temizlemek için su büyümü kullanırken yavaş yavaş serinleyerek The Orb'a koştum.

Buzağılarımı uzatıp nefesimi tutarken, bir elimi binanın kıvrımlı altın duvarına dayayarak kapıların dışında durdum.

"Tutulma sırasında beni özledin mi tatlım?" Caleb kulağıma nefes verdi ve ben şaşkınlıkla ondan uzaklaştım.

"Kahretsin, Caleb bana o sinsi Vampir saçmalıklarını yapma, kahrolası kaç kere?" diye tersledim, o bana alaycı bir şekilde somurttuğunda yıpranmış sinirlerim yeniden su yüzüne çıktı.

"Tanrım, Tory, bu sabah ayakkabılarına kim sıçtı?" şaka yaptı.

Öfke derimin altında fokurdadı ve bir an için görüş alanıma karanlık girdi. Zihnimdeki gölgeleri temizlemek için öfkeyle kırpıştırdım ve saf irade gücümle onları geri püskürtmeyi başardım.*Bu nereden geldi?*

"Bu da neydi böyle?" diye sordu Caleb, gözlerimin içine bakarken başını eğerek.

"Ne?" Gölgeleri gördüğü belli olmasına rağmen masumca sordum.

"Bir an için gözlerin karardı..."

Bir açıklama bulmak için etrafa bakındım ve mantıklı olan tek açıklamaya indim. "Siparişim Tutulmada Ortaya Çıktı," diye itiraf ettim.

"Ah?" pek inandırıcı olmasa da merakla sordu. Darius belli ki onu zaten bilgilendirirdi ve benim bir Ateş Harpiyası olduğumu düşünmüş olmalı diye tahmin ettim.

“Evet, üzgünüm ama ilk sorunuza cevaben, cevap hayır. Tutulma sırasında seni düşünmüyordum. Meşguldüm."

"Yani ay seni başka birine doğru yönlendirmedi mi?" Beni bakışlarına sabitleyerek bastırdı.

Omuz silktim, Orb'a doğru ilerlerken yanından geçtim ve o da yanıma adım attı. "Eğer kastettiğin buysa ben başka kimseyle takılmadım."

"Ama sorduğum bu değildi," diye itti. "Birine doğru çekilip çekilmediğini sordum." Başımı ona çevirdiğimde derin bir nefes aldım. "Evet. Bilmek istiyorsan, beni Darius'a doğru itti."

İfadesinde biraz kızgınlık ve kıskançlık vardı ama sonra Caleb gerçekten sırıttı. "Ama harekete geçmedin mi? Sizi bir araya getiren ayın tüm ağırlığına direndiniz mi?

"Tam olarak değil," dedim ama ona Lionel'dan ve olup biten diğer saçmalıklardan söz edemezdim. "Dediğim gibi, benimki ve Darcy'nin Emirleri Ortaya Çıktı ve bundan sonra aklım gerçekten kimseyle takılmak değildi."

Bunu bir an düşündü ve kararlı adımlarla kahve makinesine yöneldim. Makineye bir bardak doldururken Caleb yine bana yetişti ve bana bakabilmek için masaya yaslandı.

"Öyleyse varsayımsal olarak, Düzeniniz Ortaya çıkmasaydı ve yolunuza böyle bir şey çıkmasaydı. Sence o gece Darius'la son bulacak mıydın?" O sordu.

Kafein bağımlılığım hakkında çok güçlü bir şekilde konuşan göğsümde bir ağrıyla kahvenin fincanıma damlamasını izledim.

"Açıkçası?" Tereddüt ettim, cevabı kendime gerçekten kabul etmek istemiyordum ama Darius hakkında çılgınca dürtüler besleyeceksem, o zaman yapabileceğim en azından bunu kabullenmekti. Derin bir nefes aldım. "Öyle olduğunu tahmin ediyorum, evet. Aramızda ne var bilmiyorum ama aramızdaki gerilimin dayanılmaz olduğu bu durumlara düşüyoruz. Yani evet, ondan hoşlanıyorum ama böyle hissettiğim için deli olduğumu düşünebiliyorum çünkü tek yaptığı beni kızdırmak ya da incitmek.”

Caleb uzun bir süre bana baktı. "Biliyor musun, bana yalan söyleyebilirdin," dedi, başka bir şey söylemekten kendini alıkoymaya çalışıyormuş gibi dilini yanağına bastırarak.

Bir kahkaha patlattım. "Evet. Yine de biraz ahmakça bir hareket gibi görünüyor ve bence sen ve Darius bunu hallettiniz, ben de dürüstlükle devam edeyim dedim.”

"Tamam aşkım..."

Bunu düşünmesini beklerken kaşlarımı kaldırdım ve kaşlarını çattı. "Bu yüzden. Temelde

Darius'un seksi olduğunu mu düşünüyorsun?

Ona alaycı bir şekilde sırıttım ve başımı salladım çünkü adam çok sinir bozucuydu ama aynı zamanda neredeyse bir yarı tanrıydı ve bunu inkar etmeye çalışması çok saçma.

"Ama benim de seksi olduğumu düşünüyorsun...?"

Gözlerimi onun üzerinde gezdiriyormuş gibi yaptım, kaslarının gömleğine baskısını ve mükemmel şekilde dağılmış kıvırcık saçlarını inceledim.

"Evet, sanırım öyle," diye kabul ettim gelişigüzel bir

şekilde. Caleb sırıttı.

"Ve benim komik olduğumu mu düşünüyorsun?" itti, beni masaya yaslayabilmek için kollarıyla bir kafes oluşturacak şekilde bana yaklaştı.

"Bazen," diye geçiştirdim.

"Darius komik mi?"

gözlerimi devirdim. "Bana bunu öğrenmem için pek fırsat vermemişti. Genelde beni çamura atmakla ya da boğmaya çalışmakla daha çok ilgilenir...”

"İkisini de yapmadım."

"Ayağa kalkıp izledin ki bu muhtemelen en az onun kadar kötü."

Caleb devam etmeden önce ofladı. "Seninle benim başka ortak noktalarımız da var." "Ne

gibi?" Diye sordum.

“Peri Panayırında çok eğlendik.”

"Bunda herhangi biriyle eğlenebilirdim."

"İkimiz de...seviyoruz..."

Bu cümlenin sonunu bulmasını bekledim ve aklına bir şey gelmiş gibi sırıttı. "Seni avlamamdan ikimiz de hoşlanıyoruz."

Güldüm. "İyi kurtarış ahbap, ama bu ortak şeylere sahip olmaktan çok seksle ilgili." "Eh, senin de Darius'la hiçbir ortak noktan yok," diye belirtti.

Omuz silktim çünkü bu doğru değildi ama Darius Acrux ile neden uyumlu olduğumun nedenlerini listelemeye gerçekten başlamak istemiyordum. Tam bir pislik olduğu için fazla düşünmemeye çalıştığım bir şeydi.

"Bu bakış ne için?" diye sordu Caleb, kendimi tuttuğumu fark ederek.

"Kesinlikle doğru değil. Aynı hobilere sahibiz ve ikimiz de boktan ebeveyn figürleriyle uğraşmak zorunda kalarak büyüdük...”

Çenesi kasıldı ve başka bir şey eklememeye karar verdim.

"İyi. Ama benimle seksin harika olduğunu biliyorsun," dedi muzaffer bir edayla.

"Elbette," dedim, gerçekten emin değilmişim gibi omuz silkerek ve bana daha da yaklaşırken ondan bir hayal kırıklığı homurtusu çıkardım, yakınlığıyla kalbim daha hızlı atıyordu.

"Darius, bildiğin kadarıyla yatakta berbat olabilir," diye soludu kulağıma doğru.

"Yapabilir," diye kabul ettim.

"Ve tutulma sırasında bu teoriyi test etme şansın olduğunda, onu geçiştirdin," diye ısrar etti Caleb.

"Şanslıyım ki gece yarısı puf oldum ve o yargı hatasını yapamadan Külkedisi gibi bir balkabağına dönüştüm," diye kabul ettim çünkü *öyleydi* çok şanslı. Sahilde bir saniye daha yalnız kalsaydık, Moon Tory kesinlikle Darius'a hayır demezdi.

“Bu... o hikaye böyle gitmez. Külkedisi balkabağı değil. Nasıl bu kadar yanlış anlayabilirsin?” diye sordu Caleb kaşlarını çatarak. Kulağına konuşmak için parmak uçlarımda yükseldim ve o, cevabımı dinlemek için hareketsiz kaldı.

"Ben gerçekten Prenses tarzı bir kız değilim," diye fısıldadım.

Sözlerimin çifte anlamı Caleb'in gözlerini parlattı ve kollarıyla yarattığı kafesten çıkmadan önce ona alaycı bir gülümseme sundum.

Kahvemi makineden çıkarıp şeker eklemeye başladım ve yine arkamdan yaklaştı.

"Tamam, peki senin Siparişin nedir?" O sordu.

"Küçük dostunun sana Siparişim hakkında isteyebileceğin tüm bilgileri göndermemiş olduğuna bir an bile inanmıyorum," diye donakaldım.

Caleb gülüyor. "Tamam, beni yakaladın. Senin bir Ateş Harpisi olduğunu biliyorum. Bu oldukça havalı, değil mi? Harpilerin neredeyse benim koşabildiğim kadar hızlı uçabildiğini biliyor musun?

"Belki o zaman bir gün seninle yarışırım," diye alay ettim, ama kelimeler dudaklarımdan çıkar çıkmaz acaba yapmamalı mıyım diye merak ettim. Aslında bir Harpy değildim ve bir Phoenix'in ne kadar hızlı uçabileceği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Ben kazanırdım tatlım," diye beni temin etti. "Her zaman yaparım."

"Yanıtlarıma tepki vermeyeceksen neden bana Darius hakkında o kadar soru sordun?" diye sordum konuyu Emir'den geri çevirerek, çünkü daha ne yalan söyleyeceğimi bile bilmiyordum.

"Bu konuda nasıl hissedeceğime ben karar veriyorum," dedi, çenesi gıdıklayarak ve saklamaya çalışsa bile bu konudaki kızgınlığını belli ediyordu.

"Duygular böyle gitmez," diye belirttim. “Genellikle, herhangi bir günde bilinçaltınızın sizi dişlerinize tekmelemek istediği herhangi bir duyguyla dolup taşarsınız. Örneğin bana bakın, her gün neşeli ve şevkli uyanmaya, tanıştığım herkesle ve herkesle arkadaş olmaya karar vererek yatağa giriyorum. Ve yine de sabah gelip çattığında, ben hâlâ dün geceki aynı huysuz orospuyum.”

Caleb şaka yapıyormuşum gibi güldü ve belki de şaka yapıyordum. bilmiyordum bile. "Tamam o zaman. Bu beni sinirlendiriyor," diye itiraf etti alçak bir sesle.

“O zaman bu konuda ne yapacaksın?” diye sordum, gözlerindeki bakış kalbimin biraz daha hızlı atmasına neden oldu.

Caleb uzanıp kahvemi elimden aldı, yanımızdaki masanın üzerine koydu ve sonra bana o kadar yaklaştı ki vücutlarımız aynı hizadaydı.

"Sana daha iyi bir seçim olduğumu kanıtlayacağım. Bana o kadar aşık olacaksın ki kemiklerini kıracaksın.” Hafifçe alay ettim ama çenemi tuttu ve amacını belirtmek için dudaklarıma bir öpücük kondurdu. Midem ters döndü ve ceketini kavradım ve dilini ağzıma bastırırken onu daha yakına çektim.

Caleb benim için en iyi seçim olmayabilirdi ama çok iyi noktalara değindi. Ayrıca, bana Darius'u unutturmayı başarırsa buna razıydım çünkü o pislik beni o kadar çok incitmişti ki ona bazen baktığım gibi bakamıyordum.

Geri çekildi ve onu bir adım geri itmeden önce ona sırıttım. Odanın köşesindeydik ama kahvaltı için gelen öğrencilerle hızla dolmuştu ve sevişirken çekilmiş bir fotoğrafımızın FaeBook'un her yerine yayılmasını gerçekten istemiyordum.

Yanımızdaki masadan kahvemi aldım ve bahçeye doğru yürümeye başladım.*eşek*Odanın uzak tarafında kulüp.

"Ayın kimi ittiğiyle ilgilenmiyor musun?*Ben*karşı?" Caleb peşimden koşarken sordu. "Tam olarak değil. Ama bana söyleyene kadar bu konuşmanın bitmeyeceği hissine kapılıyorum. Yani..." Caleb bilerek gülümsedi ama bir şey söylemedi.

"Yani bu, bir şeyi ima edip beni yanıt için çaresizce ortada bıraktığın durumlardan biri, değil mi?" diye sordum, tadı cennet gibi olan ve içimden inlememe neden olan kahvemden bir yudum alarak.

Doğru, diye onayladı Caleb, beni kandırarak. Sorun şu ki, ısırmayacaktım.

Ondan uzaklaştım ve kalabalığın arasından geçerek*eşek*Club ve bir saniye sonra takip ettiğini hissetti.

Caleb hızını kullanarak etrafımdan fırlayıp durup yolumu kesmeden önce kalabalığın yarısını geçtim.

"İyi. Ay, bütün gece bana seni düşündürdü. Ve senin başka biriyle takılma fikri beni biraz delirtiyor," dedi. "Özellikle Darius."

“Neden özellikle o? Arkadaşın olduğu için mi?" Diye sordum.

“Arkadaşımdan çok kardeşim gibi ve mesele bu değil. Sorun şu ki, hayatımız boyunca insanlar eşit olduğumuz için bizi birbirimize düşürmeye çalıştı. Her zaman deniyorlar

Eşit şekilde eşleştiğimizi bilseler bile, birimizin daha güçlü olup olmadığını anlamak için. Yani gücümüzden dolayı bizi ayrıştıramadıklarında, diğer güçlü veya zayıf yönlerimizden dolayı bizi bölmeye çalışıyorlar. Ve kimsenin denediği, söylediği veya önerdiği hiçbir şey bizi bölmeye bile yaklaşmadı. Bu yüzden onunla bir kız yüzünden aramın bozulmasına hiç ihtimal vermiyorum."

"Tamam aşkım." Omuz silkip etrafından dolanmaya çalıştım ama yine de yolumu kapattı. "Buradaki tüm konuşmanın amacını mı kaçırıyorum yoksa başka bir şey mi?" Diye sordum. "Çünkü birlikte olmamamıza rağmen benden ayrılmaya çalışıyormuşsun gibi geliyor. Beni becermeyi bırakmak istiyorsan dur, bana ayrıntılı bir açıklama borçlu değilsin. Bu iyi."

Caleb kafa karıştıran benmişim gibi homurdandı.*o*onun nesi olduğunu gerçekten bilmememe rağmen.

Dikkatle öne çıktı, yanağımı avucunun içine aldı ve gözlerimin içine baktı. "Senden benim olmanı istesem ne dersin? Sadece benim?" teklif etti ve ben güldüm.

Peki annen bunun hakkında ne düşünürdü? Diye sordum.

"Seni yakın zamanda ailemle tanışmaya davet etmiyorum," diye karşı çıktı.

"Ama bu yol bizi oraya götürüyor, değil mi? Sana söz vermemi bekliyorsan, kendine göre bir söz veriyorsun demektir. Bunun sürebilecek bir şey olduğunu gördüğünüzü söylüyorsunuz ve bunu söylüyorsanız, o zaman üzerinde bir son kullanma tarihi yok. Her şeyin yolunda gittiğini varsayarsak, benimle uzun vadeli olmak istediğini söylüyorsun. Yani bana sorduğun şey bu mu, değil mi?"

Caleb kaşlarını çattı. Olmadığımı biliyorsun, dedi yavaşça. "Senin hakkında ne hissetsem de hissetmesem de, kesinlikle seninle asla evlenemez ve seni böyle güçlü bir konuma getiremezdim. Genlerimizin birleşimi, diğer Mirasçıların çocuklarından daha güçlü bir çocuk yaratır çünkü en güçlü ebeveynimizin gücünü miras alıyoruz. Göksel Konseyin dengesini bozar ve-"

"Görmek?" sözünü kestim. "O kadar zor olmadı değil mi? Beni uzun vadeli istemiyorsun, öyleyse neden sana kısa vadeli söz vereyim? Eğleniyoruz Caleb ama ben senin kızın değilim. Başka insanlarla tanışmam, hatta belki onlarla takılmam fikrini kaldıramıyorsan, o zaman aramızdaki bu şey için zaman ayırabiliriz. Çünkü bir erkek için hayatımı askıya almayacağım. Özellikle de uzun vadeli bir kesinti yapacak kadar iyi olmadığımı düşünen biri için."

Etrafından bir adım attım ama kolumu yakaladı, beni geri döndürdü ve neredeyse üzerime kahve döktü. Su büyümle sıvının bana çarpmasını son anda durdurmayı başardım ve kaşlarımı çatarak onu tekrar bardağa yönlendirdim.

"Senin yeterince iyi olmadığını düşündüğümü asla söylemedim," diye homurdandı. "Ama benim durumum karışık. Güçlü bir konumda olmak, belirli sorumluluklar üstlenmek demektir ve-"

"İşte tam da bu yüzden en başta aptal tahtı hiç istemedim! Kim olmak ister

özgür olabileceğin zaman bir sandalyeye mi zincirlendin? Siktir et. Ona gözlerimi devirdim ve neredeyse gülümsüyordu.

"Yani bana ayrıcalıklı olmaya istekli olmadığını mı söylüyorsun?" diye onayladı, zaten bunu bekliyormuş gibi dudakları eğlenceyle seğiriyordu.

"Hayır aptal. Şimdi gidip kahvaltımı yapabilir miyim?"

"Daha sonra takılmak ister misin?" diye sordu, hala yolumu kapatıyordu.

"Belki dersem gitmeme izin verir misin?"

Darius hemen arkamdan, "Daha sonra meşgulsün, Roxy," dedi ve ben de ona kaşlarımı çatarak ve konuşmamızın ne kadarını gizlice dinlediğini merak ederek ona döndüm.

"Hayır değilim," diye yanıtladım, neden bahsettiğini merak ederek.

"Eh, etinizden kurtulması için ikna ettiğinizde Düzeninizin alevler içinde kaldığını ve artan duygusal deneyimlerin deneyimsiz Fae'lerin Düzen formlarının kontrolünü kaybetmesine neden olabileceğini öğrendiğinize göre, takılmanız sizin için kötü bir fikir gibi görünüyor. bir süre kimseyle, ”diye belirtti.

"Benimle takılmasını istememenin gerçek sebebi bu değil," diye alay etti Caleb ve Darius'un bakışları karardı.

"Ben sadece sana bakıyorum, Cal. Onun ayarını riske atmak istemem*Benim*aletim yanıyor," diye alaycı bir şekilde yanıtladı Darius.

İyi ki teklif etmiyorum o zaman, diye tersledim.

Caleb gülümsemek için ısırdı ve Darius bir an için benimle onun arasında baktı, sonra omuz silkti. "Peki, onu erittiğinde bana ağlayarak gelme." Alaycı bir şekilde güldü ve koltuklarında Seth ve Max'e katılmak için bizden uzaklaştı. Biz aylak aylak dolaşmaya devam ederken üçü de bize baktı. Ne de olsa boş konuşuyordu. En azından öyle olmasını umuyordum...

Bir an için Caleb'in uçağına baktım ve bir şeyin ortasındayken alevler içinde kalma düşüncesiyle ürperdim...*Kahretsin.*

Caleb söyleyecek başka bir şeyi varmış gibi görünüyordu, ama midemin itirazları daha fazla susturulmuyordu ve ben de onun hurdasını kazara eritmeyi düşünmeyi reddederek tekrar kız kardeşime ve arkadaşlarımıza doğru yola koyuldum.

Bekle, Caleb kolumu yakaladı, bakışları diğer Mirasçılara kaydı ve tekrar bana döndü. "Bana uygun bir veda etmemişsin."

"Yapma," diye uyardım, gözlerini ağzıma dikerek bana doğru döndü. "Ben kızılacak bir elektrik direği değilim. Beni burada, tüm bu insanların önünde öpmeye kalkarsan, seni odanın öbür ucuna fırlatırım.

"Bu biraz dramatik, tatlım," diye şikayet etti.

"Evet, bana tutulmayı sorup da ağzını her yere damgalamaya çalışan sensin.

Darius ortaya çıkar çıkmaz ben. İkinizin arasında bir sorun varsa gidip onunla konuşmanızı öneririm çünkü ben sizin güvensizliklerinizle ortalıkta domuzcuk oynamıyorum. Sadece kahvaltımı yapmak istiyorum.”

Bu sefer sonunda ondan kaçmayı başardım ve*eşek*Kulüp rahat bir nefes aldı. Angelica beni sıcak bir şekilde karşıladı, grubun hakim olduğu masalarda toplanmış olan yemek yığınlarına elini salladı ve ben de üstüne çırpılmış yumurta yığmadan önce kendime birkaç dilim tost yedim. Bir selam vererek Darcy ve Sofia'nın karşısına düştüm ve bir vahşi gibi yemeğimin üzerine düştüm.

Caleb tekrar yarışıyor mu o zaman? Darcy alayla sordu.

Bir ağız dolusu yemeği tökezledim, cevap vermeden önce yutkundum. "Belki de Mirasçılardan tamamen vazgeçmeli ve kendime iyi, normal, kötü bir çocuk bulmalıyım. Bilirsin, motorcu barlarında takılan ve eğlenmek için insanları döven türden. Genelde peşinde olduğum gibi sıradan psikopatın. Çok daha az drama olurdu.”

Darcy kahvesine sırıttı ve Sofia güldü.

Sofia, "Göksel Zamanlar'da Alestria'da bulunan Aurora Akademisi hakkında bir makale okuyordum," diye sözünü kesti. “Orada daha fazla öğrenci ölürse kapatmayı düşünmek zorunda kalacaklarını söylüyorlar. Belki orada hoş, normal bir psikopat bulabilirsin? Onlara karşı bir Pitball maçımız var."

"Mükemmel," diye kabul ettim. "Maç için tribünlerin yanında yer alacağımdan emin olacağım." Sofia sırıttı ama Darcy gülümsemedi, odanın diğer tarafında omzumun üzerinden bir şeye bakarken dudaklarını büzüyordu.

Tek kaşımı kaldırıp ona baktım ve Diego'nun tek başına köşedeki bir masada oturduğunu görene kadar bakışlarını takip ettim.

Bizim tarafa baktı ve bere şapkasını kulaklarının biraz üzerine çekerken dudaklarımı hafifçe büzerek bakışını yakaladım.

"İkinize de fahişe dediğine hâlâ inanamıyorum," diye fısıldadı Sofia, sanki onu odanın diğer ucundan duyabilirmiş gibi.

"Biliyorum," diye onayladı Darcy. "Arkadaşımız olduğunu sanıyordum..."

Bakışlarım, sesindeki kırgınlık imasıyla karardı ve bir an için gölgeler görüş alanımda dans etmek için yükseldi.

Diego sandalyesinde doğruldu, bana bakarken bakışları keskinleşti, öfkemle canlanan kara büyüyü fark etmiş gibi dudaklarını araladı.

Gözlerimi kırpıştırdım, ondan uzaklaştım ve derimin altında onlarla savaşırken yemeğime baktım. Onlar kaybolurken göğsümde küçük bir ağrı yükseldi ve bir parçam onları geri çağırmayı özledi. BEN

Yine de aramalarına boyun eğersem olabileceklerden korkuyordu. Gölgeler sihrimin geri kalanı gibi değildi. Onlar benim bir parçam ve aynı zamanda ayrı olan istilacı bir güçtü. Sihrimin beni asla incitmeyeceğinden emin olduğum yerde, sadece gölgelere karşı güvensizlik hissedebiliyordum. Onlar benim değildi. Ama şimdi hepsi aynı şekilde bende yaşıyorlardı.

"Dişimi tokatla ve bana Molly de, çok sinir bozucu bir sabah geçirdim!" Geraldine gelip yanımdaki koltuğa çöktüğünde haykırdı.

Şaşkınlıkla ona bakıp gülümsedim. "Ne

oldu?" diye sordu.

"*Kuyu.*ASS için bazı tişörtler üzerinde çalışıyordum ki, hepimizi almaktan büyük heyecan duydu-" Elini çantasına attı ve kraliyet mavisi bir tişört çıkardı ve bakmamız için bize uzattı.

Sözler*Prenses Gücü*önünde parıldayan pembe parıltılarla süslenmişti. Geraldine onu salladı ve kelimeler bir anlığına bulanıklaştıktan sonra yeniden söylemeye başladı.*Taht için Vegas.* Darcy'ye bir kaşımı kaldırdım ve o da kahkahasını kıstı.

"Öyleyse sorun ne?" Darcy kibarca sordu.

"Tahtı istememiz dışında," diye mırıldandım.

"Kahretsin, Tory Vega!" Geraldine haşlanmış. "Bir gün Solaria'yı yönetirken, sana bugünü hatırlatacağım ve sözlerini yemek zorunda kalacaksın!"

"Pekala, şimdilik kahvaltımı yapmaya konsantre olacağım ve nasıl gideceğimize bakacağım," diye önerdim. Geraldine ile, kıçımı üstüne oturtmam için beni fazla zorlamadığı sürece, tahta karşı ilgisizliğimi çok yüksek sesle haykırmayacağıma dair resmi olmayan bir anlaşmaya varmıştım. Dikkat yeniden tişörtüne dönünce ikimiz de konuyu kapattık.

"Arkada Sonsuza Dek GÜÇ yazması gerekiyor!" Geraldine ağıt yaktı.

"Gerçekten yazan bir şey giymek istiyor musun?*sonsuza dek kıç*üstünde?" Max Rigel'in sesi hepimizin şaşkınlıkla yukarı bakmasına neden oldu ve yemeğimi bitirirken ne halt istediğini merak ederek bıçağımı ve çatalımı bıraktım.

Dikkati benim veya kız kardeşimin üzerinde değildi, kesinlikle Geraldine'e odaklanmıştı.

"Söylemiyor*eşek*sonsuza dek," diye yanıtladı, ona donuk bir bakış atarak. "A - S - S."

"Hmm. Arkanda yürüyor olsaydım ve gömleğin şunu söylerdi*sonsuza dek kıç*Düşünüyorum da, benim sopamı oraya sokmamı istersin-"

"Mükemmel bir kahvaltıyı mahvetmenin bir nedeni var mı yoksa sadece benim tereyağlı simitlerimden biraz daha mı almak istiyorsun?" diye sordu Geraldine.

Max dudaklarını büzdü ve sanki onu bize doğru itmeye çalışıyormuş gibi ondan kıvrılan bir şehvet sezdim. Ya da daha doğrusu, Geraldine'e doğru itin.

"Kahvaltın bana çok fena geliyor. Ama sanırım aklınızı başınızdan alacak şeylere yeterli demeyi seviyorsunuz, değil mi? Ve eğer bana tereyağlı simitlerini ikram edeceksen, bir daha tatmaya hayır demem."

Geraldine güldü ve Justin Masters'ın yanındaki yığından birkaç simit aldı. Onları ona fırlattı ve o tatlı bir şekilde gülümserken Max kaşlarını çatarak onları yakaladı.

"Aslında, kahvaltım pek tatmin edici değil, şimdi düşünüyorum da. Ama kendini tıka basa doyurmaktan çekinme, öyle görünüyor ki zaten menüden çıkarılmış şeylere karşı bir zevkin var."

Max dilini ısırdı ve buna nasıl tepki vereceğini anlamaya çalışıyormuş gibi uzun bir saniye boyunca hepimizin arasında baktı.

Simitleri masanın ucuna geri koydu ve gömleğinin kırıntılarını silkeledi. "Şey, belki... Seninle daha sonra Water Elemental'da görüşürüz."

"İkimiz de orada olacağımıza göre büyük olasılıkla," diye onayladı Geraldine, bir çörek kapmak için uzanıp içinden bir vişne alıp ağzına koymadan önce. Gözleri yemeğindeydi ve Max dönüp uzaklaşmadan önce uzun bir saniye daha oyalandı. Yürüdükçe ondan dökülen şehvetin tadı arttı ve Orb'un etrafındaki kızlar yeteneklerinin etkisine kapılırken başları ona döndü. Heirs'in koltuğuna tekrar oturduğunda, etrafını umut dolu bir kız sürüsü sarmıştı.

Geraldine, kekini almaya devam ederken ona bakmadı bile ve ben onu izlerken dudaklarımda ağır bir gülümseme belirdi.

"Geraldine..." dedim yavaşça. "Tutulma sırasında şansın yaver gitti mi?"

Darcy heyecanla nefes aldı, Geraldine'e de bakarken gözleri büyüdü ve Sofia sandalyesinde daha dik oturdu.

Geraldine hepimize bakarken yanakları pembeleşti. Dudakları aralandı ve bir an için hiçbir şeyi kabul etmeyeceğini düşündüm, sonra dramatik bir şekilde sandalyesine geri düştü ve elini alnının üzerine koydu.

"Yaptığımı itiraf etmekten korkuyorum," diye inledi. "Leydi Petunia, bakışlarını oldukça güçlü bir Siren'e dikti ve o, onun aşk dolu maceralarının tuzağına düştü."

Angelica bir ağız dolusu kahve tükürdü ve dudaklarımdan bir kahkaha yükseldi.

"Az önce vajinana Leydi Petunia mı dedin?" boğuldum.

Darcy kahkahasını tutmak için ağzını kapattı ve Sofia aslında gerçek gözyaşlarıyla ağlıyordu. "Ne yazık ki yaptım. Ve gözlerini baştan çıkarıcı bir muz dramasına diktiğinde gerçek bir yırtıcı oluyor," diye itiraf etti Geraldine.

Kahkaham nefes almamı zorlaştırırken, "Kahretsin," diye soludum.

Darcy o kadar yüksek sesle gülüyordu ki insanlar bize bakmaya başladı ve Angelica ağzı açık ona bakıyordu.

Geraldine sanki bir yabancıya bakıyor gibiydi.

"Bir *varis*?" diye sordu, biraz korkmuş, biraz etkilenmişti. Sofia,

Geraldine'i savunmak için, "Oldukça seksi," diye ekledi.

"Bize nasıl olduğunu anlatmalısın," diye ittim, kahkahamı sakinleştirmeyi başarırken gülümsemem genişledi. Geraldine de gülümsedi, komplo kurarcasına birbirimize yaslanırken sesini alçalttı. "Pekala... Çimleri nasıl sulayacağını bildiğini kabul edeceğim," dedi.

"Siktir git, bu nasıl bir açıklama?" Diye sordum.

"Tamam, çok titizdi," diye ekledi Geraldine. "Eski gevezeliği çıkardı ve döndü." "Bu ne lan?" diye sordu Darcy.

Geraldine sırıttı ve her ne haltsa çok iyi olduğunu söyleyebilirim. "Onu tekrar görecek misin?" Sofia gülümseyerek sordu.

Bir an için Geraldine'in bakışları, Su Varisi'yle paylaştığı muz dramasının hatırasıyla karardı, ama umursamazca başını salladı.

"O arsız herifle tartıştım," dedi yavaşça. "Ve Leydi Petunia'yı kafesine geri koydum. O elmadan bir ısırık daha almasına gerek yok."

"Yani bu kadar mı?" diye sordu.

"Evet. Korkarım scallywag, ona vurduğumu ve bıraktığımı kabul etmek zorunda kalacak. Tekrar aynı ata binmeye gerek yok, içeri girecek daha çok kısrak var."

"Kahretsin evet, Geraldine!" diye haykırdım, ona bir beşlik çakarak.

Yüzünde boktan bir sırıtışla elime tokat attı ve o kıza olan aşkım on kat arttı. O kahrolası bir vahşiydi ve Max Rigel'ı geçen haftanın çöpü gibi bir kenara atmadan önce ağına takmıştı.

Hâlâ boğazımdan gelen kahkahayla ayağa kalktım. Hâlâ koşu kıyafetlerimi giyiyordum ve ders başlamadan önce üzerimi değiştirmem gerekiyordu.

Darcy ve Sofia'ya "Tarot dersinde görüşürüz," dedim ve ben koşarak uzaklaşırken arkadaşlarım el salladı.

* * *

Mercury Chambers'a geri döndüğümde beş dakika geç kalmıştım ve kapıyı açıp içeri dökülmeden önce bodrum odasına koştum.

Profesör Nox sınıfın arka tarafındaki sıranın üzerine tünemiş, uzun bacaklarını kavuşturmuş, sınıfa bakıyordu. Siyah saçları, ellerini saçlarında gezdiriyormuş ya da uçuyormuş gibi darmadağınıktı, şimdi aklıma geldi. Siyah bir pantolon ve beyaz bir pantolon giymişti.

gömlek giymişti, gerçi birçok personelin yaptığı gibi kravat takma zahmetine girmemişti ve birkaç açık düğme göğsünü işaretleyen dövmeleri ortaya çıkarmıştı. Bileklerinin etrafındaki kelepçelerin altından daha fazla mürekkep sızdı, kelimeler*Birlikte Düşürüz*bir an dikkatimi çekiyor. Gerçekten bir öğretmene benzemiyordu, günlerini havasız sınıflarda geçirmek için çok genç ve havalıydı. Ama sonra yine buradaydı, yani ne biliyordum?

Geç geldiğim için bir özür mırıldandım, o bunu görmezden geldi ve her zamanki yerlerinde kız kardeşim ve Sofia'nın yanına gitmek için odanın içinde süzüldü. Diego da hala Sofia'nın diğer tarafında oturuyordu ama sandalyesini ondan biraz uzaklaştırmıştı ve dosdoğru karşıya bakıyordu.

“Efendim? Profesör Nox?” Ben otururken beklemek için söylediği her şeyi duraklatırken Kylie seslendi.

"Evet bayan..."

"Binbaşı," ona parlak bir gülümsemeyle karşılık verdi ve odanın diğer ucundan kırmızı sutyenini görmeme yetecek kadar açık olan gömleğinin aşağısını göstermek için öne doğru eğildi. Koltuğuma otururken bana anlamlı bir bakış atarak, "Geç kalma genellikle House Puanlarının kaybedilmesine yol açar," dedi.

“Hıh. Aer'den beş puan," dedi gelişigüzel bir şekilde.

"Bu aslında Tory," diye araya girdi Kylie, ben ona kaşlarımı çatarken. "Darcy'nin iğrenç bir şekilde renkli saçları var."

Nox kuru bir sesle, "İğrenç bir şekilde boyanmış saçlardan hoşlanırım," diye yanıtladı. "Ve hangi Vega'nın geç geldiğinin farkındayım. Bir ispiyoncuya dayanamadığım için Aer'den beş puan alıyordum."

"Ancak*Sayın!”*Kylie öfkeyle sızlandı.

"Beş tane daha çünkü inlemeye dayanamıyorum," diye ekledi soğuk bir sırıtışla. "Yanındaki küçük arkadaşına benim hakkımda söylemek üzere olduğun şey için on tane daha."

“*Ne*? Söylemeyecektim-"

"Profesör Orion kadar seksi olabileceğimi söylemek üzereydin, ama belli ki ben de en az onun kadar pisliğim. Ve iltifatın için teşekkürler ama benim tipim değilsin ve ben kapıldım. Gözlerini işaret etti ve koyu renk irislerini çevreleyen gümüş bandı fark ettiğimde dudaklarım aralandı. Daha önce nasıl gözden kaçırdığımı bilmiyordum ama şimdi gördüğüme göre gözlerimi alamıyordum. Elysian Mate olayının saçmalık olduğunu düşünmeye başlamıştım ama şimdi onun varlığının kanıtlarına kendim bakıyordum. Tek gerçek aşkıyla tanışmış ve onunla bir hayat armağan etmişti. Bu düşünceyle dudaklarım seğirdi, küçük, gizli, romantik bir yanım bu fikri gizliden gizliye seviyordu. Bunu asla kabul etmeyeceğimden değil. Ama her yönden mükemmel eşinizi bulduğunuzu bilme fikrinden kim hoşlanmaz ki?

"Ben... ben... değildim... sen medyum Tarikat falan mısın?" Kylie kekeledi.

"Hayır. Ama The Sight'a sahibim, bu yüzden geleceğin parıltılarını alıyorum. Bazıları diğerlerinden daha önemlidir. Hepiniz kartlarınızı dağıtmaya başlamak isterseniz, gelip başka biri var mı diye bakacağım.

burada da var.”

Ablamla sırıttım ve kartlarımızı karıştırmaya başladık.

Güverteyi kesmeden önce, Profesör Nox gelip önümüzde durdu. Güçlü yüz hatları ciddi bir ifadeye bürünmüştü ve yavaşça öne doğru eğilerek aramıza oturması için masanın üzerinden bir kart itti.

Elini kaldırdı ve etrafımıza susturucu bir balon fırlattı ve etrafımızda yaklaştığını hissedince şaşkınlıkla yukarı baktım.

Alçak bir sesle, "Aslında son zamanlarda birkaç tuhaf okuma aldım," dedi. "Zodyak ekibine katılmamın nedeni de bu. Ve aradığım cevaplardan bazılarını bulmama yardım edebileceğine inanıyorum.”

"Biz?" Darcy merakla sordu.

"Neden?" Ekledim.

Elini bize doğru uzattığı karttan çekti ve ondan akan büyünün tanıdık tadını hissedince kalbim yerinden fırladı. Üzerindeki resim, bir havuzun üzerine eğilmiş ve bir kavanozdan su döken çıplak bir kadındı. Üzerinde birkaç beyaz yıldız ve bir büyük, sarı yıldız asılıydı.

"Öyle mi..." diye başladı Darcy.

"Nereden aldın?" Aynı anda sordum.

"Bu kartı birkaç hafta önce Falling Star olarak bilinen birinden aldım. Ekteki mesaj beni sana yönlendirdi.” Profesör Nox kartı ters çevirdi ve mesajı okurken gözlerim büyüdü.

Vega ikizleri sizi her zaman aradığınız cevaplara götürecek.

Kartı tekrar çevirdi ve aramızda baktı. “Yıldız kartı, barışın ve umudun, bir araya gelip kavuşmanın, gönül yarası üstüne sevincin simgesidir... Nedense Falling Star bizi bir araya getirmek istiyor. Ve umarım neden benimle olduğunu anlamak istersin?

Ona baktığımda kalbim biraz daha hızlı atmaya başladı. Nereden geldiğini ya da neden ona bu kadar çok güvenmek istediğimi bilmiyordum ama güvenmiştim. Falling Star sonunda bize yararlı bir şey gönderiyormuş gibi geldi, tüm bu kartların ne anlama geldiğini anlamamıza gerçekten yardımcı olabilecek biri. Gabriel Nox geleceği görebiliyordu, güçlü ve yetenekliydi ve bundan daha da iyisi, bakışlarında kararlılık parlıyordu. Nedense bu cevapları bizim kadar o da istiyordu. Ve onun yardımıyla onları alabileceğimizden oldukça emindim.

Darcy'ye baktım ve ikimiz de Gabriel'in yardımını kabul etmek için döndüğümüzde sırıttı. Darcy, "Bu kartları biz de alıyoruz," dedi.

"Ama çok geç olana kadar ne anlama geldiklerini asla bilemeyiz," diye ekledim. "Astrum ayağa kalkıp öldüğünde gerçekten aklımızı başımızdan aldı."

Astrum mu? Tarot öğretmeni olarak değiştirdiğim Profesör?" O sordu. "Onun bununla ne ilgisi var?"

"Falan Star'ı bildiğini söylediğini sanıyordum?" Darcy tereddütle sordu.

"Evet. Bilmiyorum. Hayatım boyunca onlardan mesajlar ve paralar alıyorum. Ya da en azından hatırlayabildiğim kadarıyla. Ama gerçek kimliklerini bilmiyorum."

Dudaklarımı büzdüm ve Darcy'ye bir kez daha baktım. "Tamam, peki, onunla tanışmak için umutlanma o zaman," dedim.

"Neden?" diye sordu Gabriel, bakışlarındaki yoğunluk cevaba nasıl tepki vereceğini merak etmeme neden oldu.

"Çünkü Astrum*öyleydi*Yıldız kayması. Bize yardım etmeye çalışıyordu. Bize zarar vermeye çalışan biri hakkında bizi uyardılar ve bunun için onu öldürdüler."

"Ne?" Gabriel nefesini tuttu, bakışları bizden uzaklaştı ve bir vizyon gördüğü bilgisine kapıldım. Birkaç dakika sonra kafasını temizlemek için salladı ve kaşlarını derin bir şekilde çattı.

"Her şey yolunda mı?" Darcy ona geçici olarak sordu.

"Evet," dedi küçümseyerek. "Önemli bir şey değildi. Kesin olamayacak kadar uzak bir ihtimal. The Sight'ın burada bulunarak bana zamanla daha fazla cevap vereceğinden eminim. Bence yıldızlar, bunu çözebilmemiz için bizi bir araya getirdi. Ve bunun gerçekten önemli bir şey olduğuna dair büyük bir his var içimde. Bulduğumuz bilgilerin, onunla ne yapacağımızı bilene kadar aramızda kaldığından emin olmalıyız."

"Elbette," diye yanıtladım, Darcy de onaylarcasına başını sallarken, yoğunluğu beni biraz sarstı. Nox,

"Ayrıntılar hakkında yıldızlara danışacağım ve bir şey keşfedersem size haber vereceğim," dedi.

"Tamam," anlaştık.

Bize gergin bir şekilde gülümsedi ve diğer öğrencilerle kartları hakkında konuşmak için uzun adımlarla uzaklaşmadan önce susturucu balonu bıraktı.

"Yani ne düşünüyorsun?" Darcy uzaklaşırken bana fısıldayarak sordu.

"Kahrolası bazı cevaplar almak üzere olabileceğimizi," diye yanıtladım. Ve gözlerindeki bakış bana bunun doğru olmasını benim kadar şiddetle umduğunu söylüyordu.

BENCardinal Magic'in önünde Sofia ile Tory arasında sıraya girdi ve sıranın en önünde üniforması ve siyah bere şapkasıyla Atlas'ına bakan Diego'ya baktı.

"Hiç boku bırakacak mı?" dedi Tory alçak sesle.

Sofia kaşlarını üzgün bir şekilde çatarak, "O da artık benimle neredeyse hiç konuşmuyor,"

dedi. "Neden özür dilemediğini anlamıyorum," dedim.

Orion'un Nymph'ler saldırdığında ölmesini dilediği halde ona vurduğum için bir yanım hâlâ kötü hissediyordu. Ama Diego'nun Orion'dan hoşlanmamak için sebepleri olduğunu bilmeme rağmen, onu hâlâ şiddetle koruyordum ve onun incindiğini düşünmek bile beni karanlık bir yere göndermişti.

Kapı hızla açıldı ve Orion sert bir bakışla sınıftan çıktı. "Bugün burada kasten mi dolaşıyorsunuz?"

Herkes ona şaşkınlıkla baktı.

“O ne zamandan beri*durmadan*zamanında?" Tory fısıldadı ve ben de kahkahamı bastırdım.

"Bugün belli ki, Bayan Vega. Şimdi içeri gir!” diye havladı, herkes onu takip etmek için acele ederken döndü ve uzun adımlarla odaya girdi.

Koltuğuma yöneldim, Diego'nun masasının benimkinin yanında boş olduğunu ve onun odanın arka tarafına doğru yürüdüğünü ve boş bir koltuğa oturduğunu gördüm. Gözlerimi yakalamaya çalışarak dudaklarımı büzdüm ama o kararlı bir şekilde Atlas'ına baktı.

Beyaz-sarışın çocuk Elijah Indus masasına taşındı, Orion'u en son kızdırdığından beri sandalyesi hâlâ yoktu, bu yüzden kitaplarını dizerken çoktan yorgun görünerek ayakta durmak zorunda kaldı.

Orion günün sözünü tahtaya yazarken merakla tahtaya döndüm.

HEPİNİZ HESAPLAMAYI GEÇTİNİZ.

Tek kaşımı kaldırıp Tory'ye baktım. "Bu neredeyse bir iltifat," diye soludum ve o güldü ama Orion tahtaya daha fazlasını ekledikçe eğlencemiz azaldı.

YILDIZLAR BENİMLE DÜŞMELİDİR.

Geniş bir sırıtışla bize döndü ve birkaç sinirli kahkaha çınladı. Onları azarlamayınca, birkaç kişi daha güldü ve ağzımın kenarından bir gülümseme çekildi.

"Doğru, Corbin." Ön sıradaki Tyler'ı işaret etti. "Hala sınıfımda oturman için bana iyi bir neden söyle."

"Hesaplaşmayı geçtim, efendim?" Tyler denedi.

"Bu akıl almaz derecede aptalca bir cevap," dedi Orion, gülümsemesi soldu. "Tekrar deneyin." "Hımm... Geçen hafta Tarot kağıdımdan A aldım?" Omuz silkerek önerdi.

"B eksi aldın," diye düzeltti Orion, tek kaşını kaldırarak.

"Sen nasıl-" diye başladı Tyler ama Orion sözünü kesti.

"Hala buradasın Tyler, çünkü gece göğündeki yıldızları kızdırdığın kadar, her lanet derste de bana meydan okuyorsun." Buna hem kızgın hem de memnun görünüyordu. Tyler tersten yapılan iltifat karşısında biraz sersemlemiş görünürken, sınıfın geri kalanına döndü. “Bu sınıfın yaklaşık yüzde onu haftalık olarak beni test ediyor. Bilgimi sorguluyorlar, eyleme geçiyorlar, bana cevap veriyorlar, neden görevlerini yapamayacaklarına veya yaptıklarında neden bunun Dragon bokuyla kaplı olduğuna dair sonu gelmeyen e-postalar yazıyorlar -*Bay Indus*” Sırtını masasına yaslamak için hareket ederken bakışları bana ve Tory'ye çevrildi. "O yüzde on, büyük ihtimalle birinci sınıflarının ikinci sömestrine yetişecek. Diğer doksan..." Omuz silkti. "Belki de herkesin zamanını harcıyorsun."

Koyu saçlı bir kız -adının Nicole olduğundan oldukça emindim- sınıfın ön tarafına doğru elini kaldırdı.

"Bayan Metivier?" diye sordu Orion ve boğazını temizledi.

"sen mi diyorsun*istek*kuralları çiğneyelim mi, efendim?” Kaşlarını çatıp sınıfın geri kalanına baktı.

Orion ona yaklaşırken yaklaşmakta olan bir fırtına sezdim. “Fae yatarak bir bok yemeyin diyorum. Öyleyse, o ders henüz kafana oturmadıysa, ayağa kalkıp sınıfımdan defolup gitmeye ne dersin?

Oturduğu yerden kalktı ve kapıya doğru bir adım atarken Orion çılgınca gülümsedi, sonra durdu. "Hayır," diye soludu ve Orion'un çenesi kasılırken kalbim küt küt atmaya başladı.

"HAYIR?" mırladı.

“Hayır, efendim. Kalacağım." Tereddütle koltuğuna geri döndü ve içine düştü, yüzü solgundu ama duruşu kararlılıkla doluydu.

Aralarındaki havayı sonsuz bir duraklama doldurdu.

"Güzel," dedi, bakışlarında karanlık bir parıltıyla. "Perşembe günü gözaltı."

“*Ne?*" nefesi kesildi.

"Beni duydun!" diye kükredi ve kadın hızla başını sallayarak ondan uzaklaştı. Tahtaya geri döndü ve okuldaki kulüplerin ve toplulukların bir listesini getirmek için ekrana dokundu.

***pitbol**–deneme sınavları her yarıyıl yapılacaktır. Resmi okul takımına girmek için kıyasıya rekabet vardır, ancak yedek pozisyonlar her zaman mevcuttur.*

***amigo**–Takım her zaman neşeli kişilikleri olan, dans etmeyi ve şarkı söylemeyi seven erkek ve kızları arıyor!*

***Yıldız Çizelgesi**–gece yarısı seansları gereklidir ve gelişmiş gece görüşüne sahip Siparişler her zaman coşkuyla karşılanır!*

***Tarot Kulübü –**Öngörü yeteneği olan üyeler, kulübümüzde öngörü kaslarını esnetmeye teşvik edilir.*

***Elemental Savaş**–öğrenciler kendilerine başka Unsurları dizginleyenlere karşı nasıl savaşacaklarını öğrenecekler. (Lütfen bunun oldukça tehlikeli bir kulüp olduğunu unutmayın).*

***Mikser siparişi verin**–Her dönem, farklı Tarikatların bir araya gelip yeteneklerini birbirlerine sunmaları için fırsatlar ayarlayacağız. Dolayısıyla, bir Pegasus'a binme veya bir Siren ile stresinizi atma fikrinden hoşlanıyorsanız, burası tam size göre!*

***Kaderden Kaçmak**–burçlarımızı bozmaya çalışan bir grup. Kaderinizi değiştirmeye çalışma fikrinden hoşlanıyorsanız, neden gelip aynı fikirde olan bir grup insanla vakit geçirmiyorsunuz?*

***Kan bağışı**–vampir öğrencilere kan/güç bağışlayarak ekstra kredi kazanmak ister misiniz? Ya da belki sadece boynundaki dişlerin hissinden hoşlanıyorsun? Motivasyonun ne olursa olsun, gel ve Vampir Tarikatı ile iki haftada bir yaptığımız oturumlarda bize katıl!*

***Aşırı Av**–avcılardan kaçma şansınızı düşündünüz mü? Yoksa sürüye katılmayı mı tercih edersin? O halde haftalık avlarımız tam size göre olabilir! "Ava", The Orb'da bir kutlamanın ardından kana susamış bir yarışta Düzen formlarındaki "avcılardan" kaçmaları için iki saat veriyoruz. (Vampirler, tehlikeli avlanma içgüdüleri ve Vampire Code'daki yönergeler nedeniyle katılmamaya teşvik edilir).*

***Çalışma Kulübü**–kitap arkadaşlığını sosyalleşmeye tercih eden ciddi, benzer düşünen öğrencilerden oluşan bir grup. Çoğu gün Venüs Kütüphanesinde buluşuyoruz ve ayrı masalarda tamamen sessizlik içinde çalışıyoruz - mutluluk! Sfenksler bu sopayı özellikle uygun bulacaktır.*

***Yüce Egemen Toplum**–Gelin ve Vega İkizlerinin dönüşünü kutlamak için Solaria'daki köktenci tootenist kralcılarla saflara katılın!*

"Artık akademiye resmi olarak kaydolduğunuza göre, ekstra kredi için en az bir kulübe veya topluluğa kaydolmanız gerekiyor. Hepiniz seçimlerinizi bana çoktan göndermeliydiniz. Son teslim tarihi bu sabahtı," dedi Orion, kalbim taş gibi atarken Atlas'ını masanın üzerinden aldı.

"Ne?" Tory'ye fısıldadım. "Bunu biliyor muydun?" O,

başını salladı. "Fikrim yok."

Sofia, "E-postayı geçen Perşembe günü gönderdi," diye tısladı, gözleri korkuyla iri iri açılmıştı.

Kahretsin.

Atlas e-postalarımı kontrol ettim, taradım ve Orion'dan gelen e-postayı buldum. Yargılamalar ve Hesaplaşma ile o kadar meşguldüm ki onları hiç kontrol etmemiştim ve görünüşe göre Tory de kontrol etmemişti.

"Kararını bildirmediysen, lütfen şimdi ayağa kalk," diye emretti Orion ve Tory ile ben koltuklarımızdan kalktık.

Tüm sınıfta bu e-postayı kaçıran tek kişinin biz olduğumuzu fark ettiğimde içimden küfrettim. Kylie ve Jillian'ın kıs kıs güldüklerini duyabiliyordum ve ensemde bir sıcaklık yükseldi.

Orion, yutmak üzere olduğu iki ender biftekmişiz gibi aramızda baktı. "Kulüp seçmemenizin bir açıklaması var mı? Yoksa zeka eksikliğine mi indireyim?" Gülümsedi ve ben de onun saçmalığına gözlerimi devirerek bakışlarını üzerimde keskinleştirdim.

"Sınıfla paylaşmak istediğiniz bir şey var mı Bayan Vega?" "Peki, bu gerçekten o

kadar büyük bir anlaşma mı? Şimdi birini seçeceğiz," dedim.

Tory kolayca, "Evet, hadi Ass Club'a katılalım," dedi ve koltuğuna geri oturdu.

Ah hayır, Bayan Vega, seçme zamanı geçti.*Şimdi ayağa kalk!*"

Tory öfkeyle tekrar ayağa kalktı ve Orion ona acımasızca gülümseyerek içimde bir endişe kıvılcımı yaydı. Omzunun üzerinden kulüp listesine bir göz attı, sonra parıldayan bakışlarıyla ona döndü. "Bence amigo takımı senin neşeli tabiatına çok yakışacak, Tory. Haftada iki gece Salı ve Perşembe günleri Pitball Stadı'nda antrenman yapıyorlar. Eminim Amigo Kaptanınız Marguerite Helebor çok misafirperver olacaktır. Tory'yi elini sallayarak uzaklaştırdı ama Tory hareket etmedi, zehir kusacakmış gibi görünüyordu.

Onun adına öfkeyle Orion'a baktım. Kız kardeşim, özellikle Marguerite Helebors'la dolu bir takımda, bir amigo kızdan olabildiğince uzaktı.

Hayır, teşekkürler, dedi Tory cıklayarak. "Ass Club'a katılmak istiyorum."

Orion dişlerini gösterdi ve nabzım hızlandı. "Resmi olarak Cheer Squad'a atandınız, şimdi oturun yoksa cezanızı veririm."

"Pitball takımındaki herkesi becermemeye çalış, tamam mı Tory?" Kylie tatlı bir sesle söyledi ve ikimiz de öfkeyle döndük.

"Kapa çeneni!" Orion böğürerek elini uzattı ve bir hava patlaması Kylie'yi sandalyesinden kıçının üstüne düşürdü.

Boğazımdan bir kahkaha döküldü ve ön tarafa döndüm, Orion'un bakışlarını bana diktiğini gördüm.

Bir şey düşünüyormuş gibi dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi. “Pitbol takımı. Seçmeler önümüzdeki perşembe." Benden uzaklaşırken birkaç kişi derin bir nefes aldı ve o derse başlamak için tahtaya vururken kulaklarım bu sözlerle çınladı. Hala ayaktaydım, kalbim göğsümde güm güm atıyordu. Pitball hayatım boyunca tanık olduğum en vahşi spor olmakla kalmayıp, tüm Mirasçılar lanet takımdaydı. Neden beni buna atadı ki?

"Affedersin,*Sayın*?” diye sordum.

Oturun, Bayan Vega, diye homurdandı ve dişlerimi gıcırdattım. "Gerçekten

Pitball'un benim için uygun olduğunu düşünüyor musun?" talep ettim.

"Evet. Bence bu mükemmel bir uyum. Vaktimi harcamak istediğin başka anlamsız sorular var mı?” Omzunun üzerinden baktı, tek kaşını kaldırdı ve tüm o pisliklerin altında haylazlığın parıldadığını görebildim. Sebebi ne olursa olsun, dersin dışında ondan alırdım.

Tekrar yerime oturdum ve Sofia ikimize de endişeli baktı. "Belki bir hafta kadar sonra yer değiştirmene izin verir," dedi zayıf bir sesle, ama bunun için fazla bir şansın olmadığını hissetmiştim.

"Bugün dönemin ilk resmi uygulamalı dersimizi yapacağız."

Odada kısık sesli konuşmalar duyuldu ama Orion tahtaya hafifçe vurduğunda ve dersin başlığı göründüğünde bunu kabul etme zahmetine girmedi.

Bunun üzerine ruh halim düzeldi ve yeni bir büyü öğrenmeye hazırlanırken Pitball seçmeleriyle ilgili tüm endişe verici düşünceleri kafamdan atmaya çalıştım - kendimi o Sahada dört Mirasçı tarafından ezilmiş gibi hayal ettiğim için bu oldukça imkansızdı. buhar silindirinin altındaki fare. Son derece güçlü bir Anka kuşu olarak her şey çok iyiydi, ancak oyunda hiçbir Düzen gücünün kullanılmasına izin verilmediğinden oldukça emindim.

Lanet olsun, Lance. Bunun için seni geri alacağım.

"Bayan Binbaşı, lütfen bana bu hafta sonu yaptığınız bir şeyden bahseder misiniz?" Orion durup dururken sordu ve herkes şaşkınlıkla Kylie'ye döndü.

“Şey...gerçekten mi? Tamam aşkım. Cumartesi günü alışveriş merkezine gittim ve arkadaşım Sinead gibiydi *aman yıldızlarım Kylie, aşırı seksi Minotaur'un sana baktığını fark ettin mi?* Ve ben sanki-” devam etti ama birdenbire ağzından çıkan tek kelimeyi duyamadım. Herkes gülmeye başladı ve o da hikayesinde daha hareketli hale geldi, görünüşe göre hepimizin tamamen onunla meşgul olduğunu düşündü.

Orion, "Susturma büyüleri, sesin belirli bir bölgeden kaçmasını durdurmak veya duymak istemediğiniz birini veya bir şeyi susturmak için kullanılabilir," diye açıkladı Orion. "Örneğin, Bayan Major'ın yavan arkadaşlarıyla geçirdiği sıkıcı hafta sonu maceraları."

Kylie'nin ağzı hareket etmeyi bıraktığında ağzımdan bir kahkaha kaçtı ve onu açıkça duydu ve Orion onu susturucu balondan kurtarmak için elini salladı.

“*Ben* boş değil," diye şikayet etti Jillian, somurtkan bir ifadeyle.

"Bayan Minor, yavanlığın tanımı nedir?" Orion ona baktı ve dondu, yardım için Kylie'ye baktı, ama o sadece kızgınlıkla gökyüzüne baktı.

"Şey- şey- yani - şey - yumurta gibi mi?"

Havada kahkahalar yükseldi ve Tyler Atlas'ını sallayarak tezahürat yaptı. "O anı tamamen kameraya aldım, Jillian. Bir beyin için hashtag kara delik.”

"Siktir git Tyler!" diye bağırdı Jillian, kıpkırmızı kesilerek.

Gönderiyi FaeBook'a yüklerken tıklamaya başladı ve Orion onu durdurmak için hiçbir şey yapmadı, çünkü ondan da alçak bir kahkaha yükseldi.

Orion tahtaya vurdu ve herkes sustu. "Hepinizin bu el hareketini uygulamanız gerekiyor." Pek çok kez kullandığını gördüğüm kıvrımlı gösterişi göstermek için hareket eden bir el diyagramı belirdi. Son zamanlarda birilerinin öpüştüğümüzü veya birbirimizin kıyafetlerini yırttığımızı duymasını engellemek için.

Aklım o anılara kaydı ve bakışlarımı göğsünde gezdirirken dudağımı ısırdım. Hala konuşuyordu ama tek kelime duyamadım, gözlerim beline ulaştı ve avlandım.

ciddi şekilde kirli bir fanteziye.*Acaba çekmecesinde bana ders verebileceği bir cetvel bulunduruyor mu...*

"Konsantre oluyor musunuz, Bayan Vega?" Orion aniden havladı ve dik oturdum, etrafımdaki herkesin hareketi uygularken bir elini havada salladığını gördüm. "Küçük hayalini sınıfın geri kalanıyla paylaşmak ister misin?" Sırıttı, tam olarak ne düşündüğümü bildiğini söyledi ve boğazımı temizledim.

"Hayır efendim," dedim kararlı bir şekilde.

"Öyleyse odaklan yoksa paylaşmanı sağlarım," dedi ve ses tonu nabzımı hızlandıran bir sarsıntıya neden oldu.

Gülümsememi gizleyerek başımı salladım ve hızla insanların el hareketlerini düzeltmeye başladı.

Sağ avucumu kaldırdım, diyagramı takip ettim ve bir tür kepçe gibi havada döndürdüm. Sağa döndürmek bir sesi veya kişiyi susturdu ve sola çevirmek etrafınıza bir sessizlik balonu fırlattı. Bu okulda dinleyen insanlar için her zaman endişelenmiştim, özellikle de bugünlerde taşıyacak çok fazla sırrım olduğu için, bu yüzden bu büyü bir nimetti.

Orion, hepimizin ona sahip olduğundan emin olduğunda, sonunda bize büyüyü öğretti.

“Önce kendi etrafınızda bir baloncuk oluşturarak alıştırma yapın. Sihrinizin Elemental form olmadan akmasına izin verin ve enerjisini vücudunuzu çevreleyen bir kalkan oluşturmak için kullanın. Yüzeyinde sesin geçebileceği boşlukları hissettiğinizden emin olun.”

Büyünün cildimin yüzeyinde süzülmesine izin verirken elimi doğru hareketle hareket ettirerek konsantre olmak için gözlerimi kapattım ve vücudumu kaplamak için onu nazikçe benden uzaklaştırdım. Kulaklarım patladı ve basınçlı hava üzerime geliyormuş gibi hissettim.

Kendi büyüsünü yaparken Tory'ye bakarak gözlerimi kırpıştırdım. Etrafımdaki dünya hâlâ gürültülüydü ve Tory'nin dikkatini çekmek için konuştum, söz bende bir davul gibi yankılandı. Kendi etrafımda oluşturduğum katı baloncuğa ping atmaya devam ederken gürültüye karşı irkildim. Bir yandan, seslerin ondan kaçmasını açıkça engellemiştim ama kendimi de kahrolası bir megafonun içine yerleştirmiştim.

Büyüyü rahat bir nefes alarak çözdüm ve tam Tory kendi susturucu balonunun içinde dikkatimi çekmeye çalışırken kulaklarım yeniden uğuldadı. Hiçbir şey duyamadım ve ona baş parmağımı kaldırdım, bir saniye sonra beni duyabildiğini fark ettim ve bir kahkaha attım.

Sonraki yirmi dakikayı pratik yaparak geçirdim ve sonunda alışmayı başardım, alçıya kimsenin beni duymaması ve aynı zamanda boğulmuş hissetmememem için yeterli sihrin girmesine izin verdim.

"İyi." Orion elini omzuma bastırarak yerimden sıçradım. "Şimdi, etrafınızdaki sesi engellemek için onu tersine çevirmeyi deneyin." Yürüdü ve ben onun söylediklerini denediğimde yüzüme bir gülümseme yayıldı, elimi ters yöne salladım ve sihrimi vücudumdan çıkarmaya zorladım. Kulağımın kenarından gelen çok hafif bir ses dışında dünya tamamen sessizliğe büründü.

Kaynağını bulmaya çalışmak için gözlerimi kapattım, onu susturmak için sihrimi odanın kenarlarına doğru ittim. Sanki biri fısıldıyor gibiydi ama ne dediklerini tam olarak duyamıyordum. Üzerime bir ağırlık çöktü ve fısıltılar biraz daha yükseldi.

"Neredeyse... daha yakın."

Göğsümde bir davulun donuk vuruşu gibi derin bir zonklama başladı, ritim beni tam bir sakinlik haline getirdi. Vücudum o kadar gevşedi ki neredeyse ondan kopmuş, zihnimin sonsuz karanlık genişliğinde yüzüyormuş gibi hissettim.

"İçine... düşmeye... yardım et."

Ses kesintili, aralıklı olarak daha yüksek ve daha alçak geliyordu ve yakaladığım birkaç kelime arasındaki hiçbir kelimeyi kavrayamadım. Ama içimden mutluluk akarken, bir şey beni her kim ise ona ulaşmam için can atıyordu ve onun çağrısına boyun eğmemi istiyordu.

Yere çarptım, başımın arkasında ağrı alevlenirken gözlerimi kırpıştırdım. Kız kardeşimi üzerime eğilmiş, duyamadığım bir şeyler bağırırken buldum. Biri onu bir kenara itti, Orion görüş alanıma girdiğinde dünya hâlâ tamamen sessizdi, elimi tuttu ve büyüsü bedenime aktı. Gücü benimkiyle birleşip etrafıma ördüğüm sessizlik duvarını dağıtıp sınıfın sesi yeniden kulaklarıma geldiğinde şok içinde nefes aldım.

"-ne oldu?" diye sordu Orion, eli hâlâ sıkıca benimkine kenetlenmişti ve gözleri endişeyle parlıyordu.

Ağzım aşırı derecede kurumuştu ve başım yere çarpmış olmam gereken bir yerden ağrıyordu. Dik oturdum, ovuşturdum ve Orion elimi kenara iterek yumruyu anında iyileştirdi.

Ne olduğunu biliyordum. Gölgeler beni onların içine çekmişti ve o garip ses... Lionel bizi karanlığa yolladığında duyduğum sesin aynısıydı. Korku iliklerime kadar işledi ama neden korktuğumu bile bilmiyordum. Sadece korkmalıyım.

Tory, Orion'u iterek geçti ve o beni dikleştirirken o da beni serbest bıraktı. "İyi misin?" ne olduğunu tam olarak biliyormuş gibi gözlerimin arasına baktı ama o anda hiçbir şey söyleyemedim.

"Evet, iyiyim. Sanırım yanlışlıkla hava beslememi kestim.” Zorla güldüm, gözlerim Sofia'nın arkasında iri iri açılmış gözlerle duran Diego'ya takıldı. Bakışları benimle buluştuğunda, başını eğdi ve aceleyle koltuğuna geri döndü.

Söylediklerime ikna olmuş görünmeyen Orion'a baktım ve o gidene kadar bakışlarımı ondan kaçırarak yerime geri oturdum.

Tory'ye dersten sonra açıklayacağımı belirten endişeli bir bakış attım ve o da dudağını kemirerek başını salladı.

Zil çaldığında, gölgelerden çıktıktan sonra içimde kalan garip duyguyu üzerimden atmıştım ama o uzaklardan gelen sesi bir türlü unutamıyordum.

Sınıftan çıkarken Orion bana seslendi, "Pazartesi günü olmadığı için irtibatınız bu geceye kaydırıldı Bayan Vega."

Ona başımı salladım ve bugün gerçekte ne olduğu konusunda beni sorguya çekeceğinden emin olarak odadan çıktım. Bana neden inanmadığından emin değildim ama inanmadığını söyleyebilirim. Ve bu konuda dürüst olmayı diledim çünkü o, dünyada muhtemelen yardım edebilecek tek insanlardan biriydi.

Jüpiter Salonu'ndan buz gibi havaya çıkarken Tory'nin dirseğini yakaladım ve onu kalabalığın arasından çektim. Sofia bize merakla baktı ve "Sana yetişeceğiz, Pluto Ofislerinden bazı paketler almamız gerekiyor" derken ona da yalan söylemek zorunda kalmaktan nefret ettim.

"Tory'nin alışkanlığını beslemek için başka bir giysi dağı mı?" Sofia güldü.

"Evet, sorunları var," dedim ve aceleyle uzaklaşmadan önce Tory masumca omuz silkti. Hemen muzaffer bir sırıtışla etrafımızda susturucu bir baloncuk oluşturdu ve ardından beni daha da yakınına çekti.

"Bu yüzden? Gölgeler miydi?" Gülümsemesi yerini endişeye bırakırken soldu.

"Evet," dedim bir nefeste. "Ama sadece onlar değil... O sesi tekrar duydum, biliyorsun bizim duyduğumuz sesi-"

"Onu da duydum!" diye soludu, gözleri karanlıkta parlıyordu. "Rüyalarımda, ama ne dediğini duyamadım, sadece uzaktan gelen fısıltılar."

"Aynı," dedim, içimden bir ürperti geçti. "Bunun kim olduğunu düşünüyorsun?"

"Sadece Tanrı bilir. Ve zaten öğrenmek istediğimden de emin değilim.

Bir an sessiz kaldım ve Tory düşüncelerimi dökmem için beni dürttü. Derin bir nefes alarak onu durdurdum. "Bence Orion'a söylemeliyiz."

"Hayır," dedi anında.

"*Tory*Etkilendim ve dudaklarını büzdü, bakışlarını kaçırdı. Uzanıp bana bakana kadar koluna dokundum. "Ona güvenmediğini biliyorum ama ben güveniyorum."

"Kimseye güvenmiyorsun," diye karşı çıktı ve ben hatamı fark ederek içimden kendime küfrettim.

Yani, bu konuda ona güveniyorum. Gölgeleri ve her türlü kara büyüyü biliyor. Ve söylediklerimizi kimseye anlatabilecek gibi değil." Tory beni daha fazla sorgulamayınca izlerimi kapatmış ve biraz rahatlamış olmayı umdum.

"Ah,*iyi*. Ama yemin ederim bize ders vermeye başlarsa-"

"Yapmayacak," diye söz verdim.

"Ona neden bu kadar güveniyorsun Darcy?" Tory kaşlarını çattı ve ona o kadar çok cevap vermek istedim ki canımı yaktı. Gözlerim ayakkabılarıma kaydı ve yalan olmayan bir cevap bulmaya çalıştım.

"Çünkü onun bir pislik olabileceğini biliyorum ama bize de yardım etti. Ve bizi bu olaydan kurtarmak istediğini biliyorum.

Tory bunu düşünürken aramızda kısa bir sessizlik geçti. Başımı kaldırdığımda, bir grup Griffin tepemizde uçarken onu gökyüzüne bakarken buldum. "Birini kurtarmayı istemek, bunu yapmakla aynı şey değil."

"Denedi. İkisi de denedi," dedim, güzel canavarların Ağlayan Orman'a doğru süzülmelerini izlemek için başımı geriye atarak. Darius Acrux'u savunmaktan pek hoşlanmazdım ama o gece ne yaptığını, içinde bulunduğu durumu görmüştüm. Tory de öyle. Yaptığı başka hiçbir şeyi mazur gösterdiğim söylenemezdi. Diğer tüm boklar için, cehennemde çürüyebilir.

"Sanırım," dedi kesin bir tavırla. "Yine de kim olduklarını değiştirmez."

"Hayır... değişmeyi seçebilecek olan sadece onlar."

Başını salladı ve bu konuda hemfikir gibiydik.

* * *

Tory'yi saat yedide Orion'la İrtibatıma götürdüm, zaten geç kalacağından emin olduğum için acele etme zahmetine girmedim. Koridorlarda aylak aylak dolaşan birkaç öğrencinin yanından geçerek mermer merdivenlerden yukarı çıkarken, gerilmeye başladım.

İçimizde de bu karanlık gücün olduğunu öğrendiğinde ne halt edecekti? Çıldıracak mıydı? İçmeye başla?

Evet, büyük olasılıkla bunların ikisi de.

Sadece yumruklarla yuvarlanmam gerekecekti.

Tory, Atlas'ına baktı, düşüncesizce FaeBook beslemesini karıştırdı ve yazılardan birini okumam için bana uzatırken homurdandı.

Sandeep Athwal:*Bu akşam The Orb'da DAA toplantısı. (Anonim Bağımlıları Çöpe At) Gelin ve çok ihtiyaç duyulan rahatlama için üzerimize bir yük bırakın. Yargı yok. Kahverengi bir duş istemek sorun değil.*

 # herkes bir süperpooper sever #ploptilyoudrop #whyflushit #poosmorefunwithtwo

 # güçlü sirenlerhoş geldiniz

Yorumlar:

Nicole Neethling:*Max hakkındaki bu söylentiler doğru değil!!*

Ashley Logan:*Su Varisi umursamıyor, saçına bok sürüyor. #içki kokusu* **Barry Gurra:** *Bu yalanları yayan herkes bana hesap verecek!* **Christine Wortman:***Kahverengi bir duş istemek asla doğru değildir! #yalnızca sarı*

Tyler Corbin:*Max gerçek kakayı şampuanına koyuyor. #tastetheturd #icandoapooandboxitforyou*

Tory ilerlemeye devam ederken kahkahadan boğuldum ve daha orada olduğunu düşünmeme rağmen alışkanlıktan Orion'un kapısını çaldım.

"İçeri gel," diye seslendi, beni şaşırttı ve ben de odaya yöneldim.

Ayağa kalktı, çarpık bir gülümsemeyle gömleğinin önünü aşağı bastırdı. Masanın üzerinde bir şişe kırmızı şarap ve kurdeleyle sarılı küçük bir kutu vardı. Keskin bir nefes alarak kutuyu kaptı ve Tory yanımdaki Atlas'tan başını kaldırmadan yarım saniye önce cebine tıkıştırdı. Bakışları şaraba ve iki bardağa takıldı ve kaşları çatıldı.

"Dostum, artık benim için yüzde yarım daha havalısın." Masasına gitti, şarabı açıp bardakları doldurdu, birini aldı ve diğerini bana verdi. "Yine de bu gece fazladan bir bardağa ihtiyacın olacak."

"Bunu görebiliyorum," dedi kısık bir sesle, sandalyesine çöktü ve bir bardak daha almak için hareket etmedi.

Tory'nin arkasından bir özür diledim, muhtemelen ona onu da beraberinde getirme konusunda bir uyarı vermem gerektiğini düşündüm. Ama onun şarap ve lanet bir hediye almasını tam olarak beklemiyordum. Ama aynı zamanda, *ooo nasıl bir hediye*

Bir sandalye çektim ve Orion koltuğa yaslanırken ellerini karnının üzerinde birleştirerek aramızda baktı. "Öyleyse neden şu anda çift görme muamelesi görüyorum?"

Tory kuru bir sesle, "Çünkü sana anlatacak çok eğlenceli bir şeyimiz var," dedi, şarabından bir yudum alırken.

Orion kaşlarını çatarak daha dik otururken, nabzımı düzenlemek için ağzıma bir lokma aldım.

"Beğenmek?" "Şey..." diye başladım dudağımı ısırarak. "Sana gölgeler hakkında yalan söyledik."

"Ne demek istiyorsun?" Öne doğru eğilip avuçlarını masaya koyarken sesini tehlikeli bir ton keskinleştirdi.

Tory, "Bizden geçmediler," dedi. "Bizimle kaldılar," diye bitirdim.

Orion buz gibi hareketsiz kaldı, yüzlerimizde bir yalan ararken bakışları karardı. "İmkansız. sahip olamazlar.” Aniden oturduğu yerden kalktı, sandalyesini geriye devirdi ve elini saçlarının arasından geçirdi.

"Evet, yani... Şimdi gidip akşam yemeği yiyeceğim." Tori kalktı.

"OTURMAK!" Orion kükredi ve düşen bir taş gibi tekrar koltuğuna yığıldı. Tory kaşlarını çatarak bana baktı. Sana bu pisliğe güvenemeyeceğimizi söylemiştim.

"Bayan Vega, benimle bu şekilde konuşup paçayı sıyırabileceğini sanıyorsan-" "Onları idare etmemize yardım etmene ihtiyacımız var," diye onun yerine konuştum. "Başka kimse yapamaz."

Gözleri bana döndü, sanki bu haber kalbini kırıyordu.

Başını sallayarak yürümeye başladı ve bir şeyler söylemesini beklerken Tory ile bir bakış paylaştım. Endişeli bir şekilde ileri geri hareket etmeye devam ederken içim buruştu.

Sonunda ellerini masaya vurdu ve karşıdan bize baktı. "Bu düşündüğünden çok daha kötü. Çekişini şimdiden hissedebiliyorsun, değil mi?”

"Evet," diye nefes verdim.

Gözleri farkındalıkla parladı. "Sınıfta başına gelen de buydu," diye hırladı ama bana değil, tüm dünyaya kızgındı.*Ayrıca*Ben.

Başımı salladım ve Tory elini koluma koymak için uzandı.

Orion'un kaşları çatıldı. "Kabul edersen ne olacağını biliyor musun? Onlardan uzaklaşma yeteneğinde ustalaşmanın kaç yıl sürdüğünü biliyor musun?

"Hayır ama yardım edebilirsin. Bize öğret?" Çaresizce sordum ve uzun bir saniye gözlerini kapattı. "Sana bize yardım edemeyeceğini söylemiştim," diye mırıldandı Tory bana ve Orion'un gözleri hızla açıldı ve ona Çin Seddi'ni yerle bir edebilecek sert bir bakış attı.

“Ben iyiyim*olabilmek*sana yardım etmek. Ve bunun şokunu atlattığımda yapacağım. Ama önce kısa bir sınav: siz ikiniz bana kalp krizi geçirmek için komplo mu kuruyorsunuz?

Dudaklarımda küçük bir gülümseme belirdi ve ifadesi biraz yumuşadı. Ağır bir şekilde iç çekti ve koltuğuna geri çöktü. "Başka bir şey olmadığı sürece-"

“Sadece var*bir*başka bir şey," cümlesinin onu açıkça getirdiği umuduna kapılmadan önce onu kestim.

"Ne?" dişlerinin arasından dışarı fırladı ve bunun tamamen delice geleceğini bildiğim için boğazıma gelen yumruyu yuttum. Ama en azından kız kardeşim bu konuda beni destekleyebilirdi.

"Bu ses var. Bir kadın sesi sanırım. Ama o kadar uzak ki anlatması zor. Bunu da duyuyor musun?” diye sordum sandalyemde öne doğru oturarak.

Karanlık bir sesle, "Fısıltılar, gölgelere hapsolmuş ruhlardır," dedi ve kalbim düzensiz bir şekilde atmaya başladı. "Kendilerini onun gücüne kaptırmış Fae'ler. Onları sizi kandırmak, sizi pençelerine çekmek için kullanır. Ama gidersen kaybolursun, sonsuz bir boşlukta sonsuza kadar onlara katılırsın.”

"Güzel, o zaman bana bir sonraki tatilim için yer ayırtmamamı hatırlat. Ama mesele şu ki, Profesör, duyduğumuz belirli bir ses, bu normal mi? Tory kaşlarını çattı.

Orion boş bir kahkaha attı. "Bunların hiçbiri normal değil. Ama... hayır, belirli bir ses duyduğumu söyleyemem. Neden böyle olacağını bilmiyorum.”

"Kara büyü ve gölgeler hakkında bilgin olduğunu sanıyordum," dedi Tory hüsranla.

"Evet." Uzun bir süre düşündü ve ben de koltuğumda kıpırdandım. "Belki artık gölgelere bağlıyız, ruhlar bize doğrudan bağlanabilir." Tek omzunu silkti. "Şu anda bundan daha iyi bir cevabım yok, bu sadece spekülasyon. Ama araştıracağım.”

"Sizin küçük kara büyü kitabınızda mı?" Tory alay etti ve dudaklarını büzdü.

Orion, "Evet, Ouija tahtam ve vudu bebeklerimle birlikte saklıyorum," dedi.

Öne doğru eğildim ve bu bir tartışmaya dönüşmeden önce konuştum. "Ee şimdi ne yapıyoruz?" Uzun bir nefes aldı. "Siktir, pekala...Darius bundan hoşlanmayacak ama bu gücü kullanmayı öğrenmen gerekiyor. Kara büyü derslerimiz için ona katılman gerekecek."

Tory inleyerek başını geriye attı. “Bize ayrı ayrı öğretemez misin? O pislikle takılmak istemiyorum."

"Olduğu gibi yeterince riskli. Dersleri minimumda tutmalıyız, bu müfredat dışı bir aktivite değil, Bayan Vega.

Ofladı, teslim oldu ve ayağa kalktı. "Tamam, ne zaman ve nerede olduğunu bize bildir. Şu anda açlıktan ölüyorum, bir*Harika*Bağlantı, Darcy.” Bana, beni burada bırakmak acımasızlığın eşiğindeymiş gibi hüzünlü bir bakış attı ve o kapıdan çıkarken kaşlarımı çattım.

Orion ayağa kalktı, fiziksel ve sihirli kilitlerle kilitlemek için odanın diğer ucuna yöneldi ve ardından kafasını kapıya çarptı.

"Şarabı getirmekle aptallık ettim," dedi başını kendine doğru sallayarak.

"Hayır, çok tatlıydı," dedim ayağa kalkarken, gözlerinde dönen gölgelerle bana baktı. "Aptalcaydı."

Kapıyı tekmeledi, bana doğru uzun adımlarla ilerledi ve beni kendine doğru çekerek ağzını benimkine bastırdı. Panjurlar pencerelere çekilmişti ama ben bunu tam burada, kampüsün ortasında yaparken hala o elektrik korku vızıltısını hissediyordum.

Çalınan mutluluk anının tadını çıkarırken öpüşmemiz yavaş ve eziyetliydi. Göğsümde derin bir ateşli güç çukuru açıldı, damarlarımda alev aldı ve onun içindeki sihirle tanışmak için koşturdu. Birdenbire bir uçurumun üzerinde duruyormuşum gibi hissettim, coşku zihnimin kenarlarında dalgalanırken kucağına düşmek üzereydim. İnledim ve Orion homurdandı, gücümüz birleşirken ve enerjisinin akışı bir kasırga gibi içimde kıvrılırken beni daha da yakınına çekiyordu.

"Kahretsin," diye soludu, uzaklaşırken. "Tadın ateş gibi."

“Nereden bileceksin? Sık sık ateş yer misin?” Alay ettim, parmaklarımı saçlarına doladım ve ağzımı tekrar onunkilere değdirmek için parmak uçlarımda yükseldim, ona yapışan tarçın kokusunu içime çektim.

Her gün değil, diye mırıldandı dudaklarıma doğru. "Bana hazımsızlık veriyor."

Güldüm ve yanıt olarak onun derin kıkırdaması geldi.

"Yani... sanırım kız kardeşim içeri girdiğinde masadan güzel bir kutu kaptığını hatırlıyorum." Kaşlarımı kaldırıp ona sırıttım ve yanaklarının renklendiğine yemin edebilirdim. "Sen*kızarma*?” Heyecanla nefesimi tuttum ve yanağının içini çiğnedi.

"Hayır," diye homurdandı. "Şimdiki hediyenin aptalca bir fikir olduğunu düşünmeye başlıyorum."

"Belki de buna ben karar vermeliyim." Ellerimi ceketinin altına kaydırıp kutuyu aradım.

ve sanki bir polismişim gibi kollarını kaldırdı, ben onu ararken sırıtıyordu. Bulduğum gibi çıkardım ve açmamı beklerken ellerini indirdi ve alt dudağını emdi.

Kurdeleyi çözdüm, kapağı çevirdim ve içinde yıldız ışığı gibi parıldayan uçuk pembe bir kristal bulunca nefesim ciğerlerime takıldı.

"Vay canına," diye soludum, ipeği yuvasından aldım.

Orion boğazını temizleyerek elini ensesinden aşağı kaydırdı. "Bu pembe kuvars."

"Bu güzel." İpek taşı avucumda çevirdim, sanki dünyada iyi olan her şeyin bir parçası gibi hissettiren sıcak bir enerji yayıyordu.

Elimi tuttu ve kristal yumruğumun içinde kalsın diye etrafını sardı. Ona baktım ve gözleri şiddetli bir duyguyla titriyordu. "Solaria'da, ayrıcalıklı olmak istediğimiz birine pembe kuvars verme geleneğimiz var."

"Siz yapıyorsunuz?" diye fısıldadım, kalbim deli gibi çarpıyordu.

"Evet." Elimi sıktı. "Bak, aramızdaki bu meselenin ne olduğunu veya nereye gittiğini bilmiyorum Mavi ama olanlardan sonra net olan tek şey, başka kimseyi istemediğim. Yani bu kristal, senin olduğuma dair benden bir söz. Şimdilik. Sonsuza kadar. Ya da her şey boka dönene kadar, hangisi olduğunu henüz bilmiyorum. Umutla gülümsedi ve kalbim bunun benim için ne kadar önemli olduğuyla patlayabilirdi.

Dudaklarımı onunkilere değdirmek için uzandım. "Teşekkür ederim."

Elimi bıraktı ve kuvarsı utangaç bir gülümsemeyle ceketimin cebine tıkıştırdım. "Sana kızgın kalmayı gerçekten zorlaştırıyorsun," dedim ondan uzaklaşarak. "Bana neden kızgınsın?" Kaşlarını çattı.

Pitball, Lance? Benimle dalga mı geçiyorsun? Ellerimi kalçalarıma koydum ve şeytani bir şekilde sırıttı, ben masasının ötesine geri çekilirken ileri doğru koştu.

"Sen güçlüsün. Antrenman yaptıktan sonra sahada lanet olası bir efsane olabilirsin.” Arsızca gülümseyerek sandalyesini aramıza yerleştirirken beni takip etmeye devam etti.

Dişleri uzadı ve onu kenara iterken gözleri parladı. Ofisin arkasındaki dolap kapısına doğru sıçradım, kapıyı zorlayarak açtım ve içeri girdim. Kendimi duvarları boyunca dizilmiş raflara düzgünce dizilmiş kitapların olduğu küçük bir odada bulduğumda oyunu unuttum. Gümüş yıldızlarla kazınmış kocaman deri ciltli bir günlüğün sırtını fırçalamak için uzandım. Orion kolunu belime doladı, ağzını boynuma yaklaştırdı ve dişlerini tenimde gezdirdi.

"Küçük kitaplığımı beğendin mi?" Şakacı bir sesle sordu, ben de gülümsedim.

"Sen tam bir ineksin," dedim, boynumun kıvrımına doğru gülerken onun bu haline bayılıyordum. Oraya, özüme derin bir ürperti gönderen yumuşak bir öpücük kondurdu.

Başımı çevirdim, gözüme bir parıltı takıldı ve bir çizgiye doğru ilerlerken Orion'dan uzaklaştım.

kitaplarla dolu olmayan raflar. Pitball kupaları her boş yeri doldurdu ve parmaklarımı üzerlerine dokundurduğumda kalbim daha hızlı atmaya başladı, hepsinde Orion'un adı yazılıydı. o kazanmıştı *Maçın Perisi*sayısız kez ve sanki yıllarca el değmemiş gibi görünen tozlu bir köşede birkaç turnuva ödülü vardı. Aralarında çerçeveli bir fotoğraf buldum, elime alırken omzumun üzerinden baktım ve Orion'un beni kapı aralığından gergin bir ifadeyle izlediğini gördüm.

Takımının resmine baktım. Orion, Zodiac Academy'nin lacivert ve gümüş renklerine sahip bozulmamış bir Pitball formasıyla oyunun merkezinde duruyordu. Göğsüne iğnelenmiş bir Kaptan rozeti ve koltuğunun altına sıkıştırılmış bir Pitball vardı. Benden bir yaş kadar büyük olmalıydı ve dünyadaki en kaygısız gülümsemeye sahipti. Parmaklarımı resmin üzerinde gezdirdim ve onun için, gözlerindeki tüm dünyanın ayaklarının altında olduğunu söyleyen o umut ışığını kaybetmesine neden olacak kadar yanlış giden şeyin ne olduğunu merak ettim.

"Ben bir Hava Muhafızıydım," dedi Orion sonunda. "Bir süreliğine Solaria'nın en iyisi."

"Mutlu görünüyorsun," dedim, sesim beklenmedik şekilde üzgündü çünkü içten içe Orion'un artık gerçekten mutlu olmadığını biliyordum. Bu fotoğraf çekildiğinden beri içinde bir şeyler kırılmıştı ve bunu bilmek beni incitiyor, göğsümü birbirine dolanmış bir tel gibi düğümliyordu.

"Öyleydim," dedi alçak bir sesle, sonra boğazını temizledi. "Belki de artık derse dönmeliyiz, ha?"

Resmi yere koydum, parlak bir gülümseme çizerek ona döndüm ve uzattığı elini tuttum. Gözlerindeki duvar, o an bunun hakkında konuşmak istemediğini söylüyordu ve buna saygı duyardım. Ama bir gün bana söyleyeceğini umuyordum. Çünkü o zaman belki kalbinde artık sönmeyen ateşi yeniden ateşlemenin bir yolunu bulabilirdim.

BENYanımda Darcy ve midemde rahatsız edici bir hisle Air Cove'a doğru yola koyuldum. En son gece buraya gelip kara büyüye yaklaştığımızda, yarı kanlar içinde ölmüş ve Darius'un beni neredeyse boğmasına neden olmuştum.

Bu yüzden karanlıkta aynı pislikle buluşmak için aynı noktaya geri yürümek bana hiçbir şekilde çekici gelmedi.

İçimdeki gölgelerin kesinlikle kontrol altında mücadeleye ihtiyacı olmasaydı, hiç gitmezdim.

Ama gerçek şu ki, rüyalar daha da kötüleşiyordu. Geceleri birkaç kez kalp çarpıntısı ve terle ıslanmış bir ciltle uyandım ve içimdeki gölgeler her yükseldiğinde, onların cazibesine karşı koymakta biraz daha zorlandım.

Sahip olduklarını bildiğim tehlikeye rağmen içlerindeki karanlıkta beni daha yakına çeken bir şeyler vardı.

Ne olduğunu anlayamadım ama içimde dehşet uyandırsalar da tatlı sözler de fısıldadılar. Bana güç ve coşku sundular, tüm acılarımı dindirdiler. Ve onlarla nasıl daha etkili bir şekilde savaşacağımı öğrenmezsem, çağrılarının ancak beni kendilerine çekene kadar güçlenmeye devam edeceğini biliyordum.

Kumların üzerinde yürürken önümüzde iki karanlık şekil belirdi ve Darius'un iri bedenini tanıyınca alt dudağımı ısırdım.

Orion yanında duruyordu ve bulutların arasından geçen ay ışığının zayıf gümüşi parıltısında ikisinin arasına baktım.

"Geç kaldın," diye mırıldandı Orion bizi fark edince hafifçe alay ettim.

“Geç kalmaktan bahsetmek için iyi birisin. Ayrıca,*Sayın,*çünkü bu ders onu yapmaz

resmi müfredat umurumda değil," dedim.

Darcy burnundan bir kahkaha attı ve beni azarlamak için dirseğiyle dürttü. Orion'un da sırıtması beni şaşırttı.

“Gölgelerle savaşmak istiyorsan, bu tavıra ihtiyacın olacak, Tory. Ama bana laf atmaya devam edersen seni memnuniyetle cezalandırırım," diye yanıtladı.

“Bunun üzerinde çalışırken yaptığım veya söylediğim bir şey için beni cezalandırırsanız, o zaman geri gelmeyeceğim. Daha önce kimsenin benim için sorunlarımı çözmesine ihtiyaç duymadım ve gerekirse bunu ikiniz olmadan seve seve çözerim," dedim karşılık olarak. Çünkü siktir et, akşamımı ikisinin yanında olmaktansa geçirmeyi tercih edeceğim yüzlerce yer vardı ve eğer dayanabileceğimden daha fazla eziyetli bir hal alırsa, o zaman kefaletle serbest kalmaya hazırdım. Gerekirse gölgeleri kendim çözerdim.

"Aptal olma, Roxy. Gölgeleri nasıl kontrol edeceğini öğrenmen gerek yoksa sonunda seni yok edecekler," diye hırladı Darius.

"En azından o zaman seni bir kez olsun mutlu etmiş olurum," diye karşı çıktım.

Bana baktığında bakışları karardı. "Cidden bunu düşünemez misin?"

Omuz silktim ve bakışlarımı ondan kaçırdım çünkü artık bilmiyordum bile. Bildiğim tek şey, onun bana yaklaşmasına her izin verdiğimde canımın yandığı, böylece bir daha olmayacaktı.

"Artık başlayalım mı?" Darcy önerdi.

"İyi fikir," diye kabul etti Orion, dönüp mağara girişini açmak için su akıtan hançerini kullanarak yanımızdaki uçurum duvarına bir işaret çizerek. Tanıdık bir düzende yönlendirmeye başladı ve ben burayı daha önce nasıl açtığımı hatırladım.

Yanında Darius ile içeri girdi ve biz onu takip etmeden önce Darcy koluma girdi.

"Onun tam bir pislik olduğunu biliyorum Tory ama Darius da bu pisliğin bir parçası. Bu konuda yardım isteyebileceğimiz başka kimse yok, bu yüzden en azından isteyebileceğini düşünüyor musun?*denemek*sivil olmak mı Aksi halde öfken her şeyi daha da zorlaştıracak.” Bana sertçe baktı ve bu bile geri çekilmem için yeterliydi. Darcy beni neredeyse hiç pisliğim için çağırmadı, bu yüzden şimdi yapıyorsa, gerçekten bir pislik gibi davranmış olmalıyım.

Ağır bir nefes verdim. "Evet, tamam," diye kabul ettim.

“Sadece bunu çözmemiz gerekiyor. Gölgeler, şeylerin en kötüsünü görmeyi çok daha kolaylaştırır. Onlarla nasıl daha iyi savaşacağımızı öğrendiğimizde, umarım yine de bu kadar kızgın hissetmezsin..."

Cevap verirken dilimi ısırdım çünkü dünyaya kızgınlığımı gösteriyor olsam da aslında hissettiğim şey bu değildi. Darius bana her yaklaştığında hissettiğim ağır basan duygu ihanetti. Ve hayatım boyunca nedenini çözemedim. Ama nedense bu konuda o kadar güçlü hissettim ki, onun yanında olmaya ve bu duygularla yüzleşmeye dayanamadım.

"İyi. Barışacağım," diye söz verdim, parmaklarını kavramak için uzanarak. Çünkü beni gururuma yenik düşürecek kadar güçlü bir şey varsa o da kız kardeşime olan aşkımdı. Ve kendini gölgelerden korumayı da öğrenmesi gerekiyordu.

Mağaraya yöneldik ve Darius arka duvara yaslanarak pozisyon alırken bizi izledi.

Derin bir nefes aldım, söylediklerimi yapmanın bir yolunu bulmaya çalıştım ve onunla tartışmak için zamanı aradım. Özür dilemek muhtemelen en iyi seçeneğimdi, ama kelimeler boğazıma o kadar sert bir şekilde saplanıyordu ki beni boğuyordu.

Darcy bana cesaret verici bir bakış attı ve kendimi konuşmaya zorlamadan önce bir an dişlerimi gıcırdattım.

"Bak," diye başladım yavaşça. "İkinizin bize ve bana yardım etmeye çalıştığınızı biliyorum, kıçına örgü iğnesi saplanmış bir kedi gibi davranmanız yardımcı olmuyor."

Orion ve Darius, ağzımdan çıkan sözlere inanamıyormuş gibi bana bakıyorlardı ama ben barışı korumak ve daha da önemlisi Darcy'nin gölgelere karşı ilerleyişini engellemeyecek şekilde ilerlemeye devam ettim. Ben.

"Yani üzgünüm. Orospu olduğun için," diye açıkladım çünkü hissettiğim hiçbir şey için üzgün değildim. "Ve tartışmalara neden olmaya devam etmeyeceğim."

Orion bana tek kaşını kaldırdı ve gülümsemeden önce bir an için Darcy'ye baktı. "Güzel," dedi sonunda, beklentiyle Darius'a bakmadan önce.

Darius, "Tutum problemini öylece kapatabileceğini düşünmen çok hoş," diye alay etti. "Ama gerçekten iyi oynayabiliyorsan, ben de yapabilirim." Tabii ki bana yaşattığı hiçbir bok için benden özür dilemedi çünkü neden özür dilesin ki? O kibirli, haklı, bencil bir hıyardı ve saçmalıklarından herhangi birini sahiplenmesini beklemek, güneşi gücendirdiği için ayın doğmamasını beklemek gibiydi.

Binlerce hakaret dudaklarıma sıçradı ve dilimi o kadar sert ısırmak zorunda kaldım ki kan akıttım. Ama siktir et onu. Bir tavır sorunum yoktu; Dragon sorunum vardı. Ve eğer bundan kaçınamazsam, bok kadar emin olduğum bir şey vardı.*abilir*Yapmak. Bunu görmezden gelirdim.

Tatlı tatlı gülümsedim ve sanki Darius konuşmamış gibi Orion'a doğru yürüdüm. O yokmuş gibi. Sanki odada Ejderha şeklinde bir osuruk varmış da benim onu koklamak için fazla yaklaşmamam gerekiyormuş gibi olurdu. Bunun dışında varlığını kabul etmem gerekmiyordu. O olmasaydı, o zaman üzülecek bir şeyim olmazdı.

"Peki gölgeler için ne yapmamız gerekiyor?" diye sordum Orion'a, arkamı Darius'a çevirerek. Benimle osuruk arasında bir bakış attı ve üzerine oturmak için hareket etmeden önce yeri işaret etti. Darcy onun karşısına oturdu ve ben de onun yanına çöktüm. Darius önümde oturdu ama ben gözlerimi ondan ayırmadım.

Orion.

Kıçımın altındaki kayalık zemin aptalca rahatsızdı ve avucumu taşa bastırdım, sert topakları eşitlemek isterken parmaklarımdan toprak büyüsünü ittim. Biraz daha çabayla, sert zemini daha yumuşak hale getirmeyi bile başardım, böylece bir tür minder üzerinde oturuyormuş gibi hissettim.

Başarıma sırıttım ve aynısını Darcy ve Orion'un altındaki zemine yapmak için sihrimi zorladım.

Orion artık rahat olan yerine geri yerleşirken bana şaşkınlıkla baktı. "Dünya büyün üzerinde daha iyi kontrol sahibi oluyorsun," yorumunu yapınca sırıttım.

"Geraldine çalışmamıza yardım ediyor," diye yanıtladım.

Darcy, "O gerçekten iyi bir öğretmen," diye onayladı. Parmaklarını aramızdaki zemine değdirdi ve bir an için havada dans eden büyüsünü hissedebildim, ardından taşın yüzeyinde gümüş çizgiler belirdi ve mineralleri bir gül şeklini oluşturana kadar kayaların içinde bir araya getirdi. .

"İkinize de fazladan bina puanı vermeliyim," dedi Orion gülümseyerek.

"Neden, Roxy ne yaptı?" Darius, rahatsız kayalık zemin parçasından kafası karışmış bir şekilde sordu. Onun yerini daha da kötü hale getirmek için biraz cazip geliyordum, ama bu onu kabul etmem anlamına gelirdi.

Orion bana baktı ama tepki vermedim. Bakışları Darius'un altındaki zemine kaydı ve beni çağırıp çağırmamaya karar vermeye çalıştığını görebiliyordum. Darius'a hiçbir şey yapmamıştım bu yüzden beni gerçekten hiçbir şeyle suçlayamazdı.

"Öyleyse üzerinde çalışman gereken ilk şey, kendini gölgelerden geri çekmek," dedi sonunda Orion, rahatsız kalçalar konusunu açmamaya açıkça karar vererek. “Onların çağrısına kulak vermen ve kendini geri çekmeden önce seni yakınlaştırmalarına izin vermen gerekecek. Başlangıçta sizi demirlemek için başka biriyle geri dönüş yolunu bulmak en kolayıdır. Lionel sizi gölgelere beslediğinde kraterde birbiriniz için yaptığınız şey buydu. Bir parçanız, Gölge Diyarının karanlık hakimiyetinden kurtulabilmeniz için birbirinize kenetlendi.”

"Öyleyse el ele tutuşmamız gerekiyor mu?" diye sordu Darcy, biraz öne eğilerek bunu öğrenmek korkutucu değil büyüleyiciydi.

Orion, "Fiziksel bir bağlantı kurmayı kolaylaştırıyor," diye onayladı. "Gücünüzü çapanızla harmanlarsanız, bu bağlantı daha da güçlü olur. Yani el ele tutuşarak başlarsak, fiziksel yardımlar olmadan bir bağlantı kullanmaya kadar çalışabiliriz.”

Orion elini Darcy'ye uzattı ve Darcy aldı. Darius benimkini alamadan geri döndüm. "Çapa olarak kullanılacak en iyi kişi, cehennemde birlikte kalmak için yürüyeceğin biri gibi görünüyor, değil mi?" Diye sordum.

"Pekala, seni cezalandıran kişiye karşı ne kadar güçlü bir bağ hissedersen, onlarla o kadar çok kalmak isteyeceksin," diye onayladı Orion.

"Kulağa iyi geliyor." Darcy'nin diğer elini kucağından aldım ve onu bırakmadan önce emin değilmiş gibi bir an Orion'la benim aramda baktı.

“Tory haklı, birbirimize olan bağlılığımız nedeniyle bizi bölmeye çalışırken gölgelerden kurtulduk. O kadar güçlü hissetmeyecek..." Boğazını temizlemeden önce gözleri bir an Darius'a kaydı. "Açıkçası ikimiz de size karşı güçlü duygular beslemiyoruz, bu yüzden bunu birlikte yapmalıyız."

Orion, aramızda bir bakış atarken kararımızdan biraz rahatsız olmuş göründü ama sonunda omuz silkti.

"Elbette hayır," dedi, ama kulağa hiç katılmıyormuş gibi geliyordu. "Yani yapmanız gereken ilk şey gölgelere uzanmak. Gözlerini kapat ve seni daha yakına çekmelerine izin ver. Onları içinizde kabul ettiğinizde, duygu biraz coşkulu olacak, bu yüzden çok tehlikeliler. O kadar iyi hissettiriyor ki, gittikçe daha fazlasını istiyorsun. Ve eğer bu ayartmaya teslim olursan, o zaman sen*irade*onlara kurban ol. Ne kadar tehlikeli oldukları konusunda seni yeterince etkileyemiyorum. Onlarla yıllarca çalıştıktan sonra bile bu istek asla azalmaz, tehlike asla azalmaz. Kendi babam yıllarca kara büyü yaptı ama yine de bir gün onun tuzağına düştü. Bu var olan en tehlikeli büyü türüdür. Yasadışı olması için iyi sebepler var. Eğer gölgeler senin içinde kök salmasaydı, sana bunların hiçbirini asla öğretmezdim."

Bunu anladığımda ciddi bir şekilde başımı salladım. İçimdeki bu karanlık tehlikeliydi. Bunu ruhumda biliyordum, içimde her uyandıklarında bağırsaklarımda aldığım doğal olmayan girdapta hissedebiliyordum. Beni tüketmek istediler. Ve asla yapmadıklarından emin olmamız gerekiyordu. Çünkü onlar burada kalacaklardı, bu yüzden onlara nasıl hakim olacağımızı öğrenmemiz gerekecekti.

"Tamam aşkım. Öyleyse nereden başlıyoruz?" diye sordu.

“Sırayla alın. İçinizden biri önce gitmek ister mi?”

"Yapacağım," dedim hızlıca. Darcy bana kaşlarını çattı ama bakışlarını tuttum, geri adım atmadım. "Eğer bu tehlikeliyse, o zaman önce senin yapma riskine girmem," dedim basitçe. "Bu dünyada benim için önemli olan sahip olduğum tek şey sensin. Seni kaybedersem, zaten ölmüş olabilirim, bu yüzden tartışmıyorum.

"Tory..." Darcy kaşlarını çatarak yanıtladı. "Böyle şeyler söyleme." "Bu

doğru." Omuz silktim. "Ve tartışmaya açık değil."

Orion'a beklentiyle baktım ve ikimize bakarken tereddüt etti.

"Bunun tehlikeli olmadığı konusunda sana söz veremem," dedi, gözleri Darcy'deydi. "Ama ikiniz şimdiye kadar tanıştığım en güçlü Fae'siniz. Kahretsin, sen var olan en güçlü Fae'sin. Bunu yapabileceğine inanıyorum. Ve yemin ederim ki, bu konuda herhangi bir zorlukla karşılaşırsan, sana yardım etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım."

"Ben de öyle," diye ekledi Darius ve bu yeminin yoğunluğu tüylerimi ürpertti.

Gözlerimi bir an için ona kaldırdım, karanlık bakışlarına bakarken kalbim ritminden atıyordu. Aramızda her ne halt geçtiyse, bunu ruhumun her zerresinde hissedebildiğimi kastetmişti.

Boğazımı temizleyip bakışlarımı ondan kaçırdım, ne hissettiğini görmek istemiyordum. Çok kafa karıştırıcıydı ve kendime karşı tamamen dürüst olursam, bu çok canımı yaktı.

“O zaman ne yapmam gerekiyor?” diye sordum, Darcy'nin elini daha sıkı kavrayarak.

"Gözlerini kapat, gölgeleri çağır ve bir an için onların içine dal. Bunların çekimi sizi bunaltmıyorsa, bir kısmını avucunuzun içine çağırıp çağıramayacağınıza bakın. Bu kadarını yaptıktan sonra, onları tekrar sürgüne gönder, kız kardeşinle olan bağlantından seni geri çekmesini iste.

"Kolay," diyerek donakaldım.

Darcy gergin bir şekilde parmaklarımı sıktı ve ona güven verici bir şekilde sırıttım ki bu sırıtış gözlerimi kapatmadan önce bana bile yanlış geldi.

Gücümü kız kardeşiminkiyle birleştirirken bir nefes verdim ve rahatladım. Bu duygu o kadar doğaldı ki, sanki ikimiz yerine tek bir yaratık olmamız gerekiyordu. En azından sihrimiz gittiği sürece. Darius'la gücümü paylaştığım ve büyüsünün yabancı hissinin karanlık bir ayartma gibi içime sızdığı zamanki gibi değildi. Darcy'nin büyüsü benimkinin bir uzantısı gibi geldi. Sadece gücümün daha şiddetli, daha güçlü, daha parlak yanmasına neden oldu.

Birleşik gücümüzün hissine alıştıktan sonra, dikkatimi zihnimin bir köşesinde dolaşan fısıltılara çektim.

Kendimi onlara açarken gölgeler şaha kalkarak beni selamladılar ve karanlık güçleri hızla bedenimi doldurdu.

Onlara eşlik eden coşku duygusu sırtımı kamburlaştırmama neden oldu ve vücudumun her santimi onların karanlık gücüyle canlanırken bir inilti kaçtı ağzımdan.

"Kahretsin," diye nefes aldım, gölgeler damarlarımda hızla ilerleyip sihrimin etrafında dolanıp arzularını takip etmem için bana yalvarırken.

"Onları kontrol etmeye çalış," Orion'un sesi uzaktan geldi. Teneke gibi bir kalite ve uzun bir tünelin sonundan bana sesleniyormuş gibi hafif bir yankı vardı.

Derin bir nefes aldım ve ciğerlerim oksijen seli ile genişledi, kelimeler dilimin etrafında kıvrılarak onları konuşmam için bana yalvardı. Bilmediğim bir dilde anlamadığım sözcükler, güçleri o kadar zengin ve güçlüydü ki, onları özgür bırakırsam neler yapabileceklerinden ya da en azından bir sınıra sahip olup olmayacaklarından tam olarak emin değildim. Tümü.

Darcy'nin elinin beni merkeze almasına odaklanarak onları konuşma arzuma karşı savaştım.

Bir keresinde, bu gücün derinliklerine dalmayacağımdan emindim.

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com
kendim için karar, irademi buna zorladım.

Orion'un söylediği şeye odaklandım, gölgeleri boştaki elimin parmakları arasına yerleştirdim ve orada toplandıklarını hissettiğimde onu kaldırdım.

Darcy hem yakın hem de uzak bir yerde şaşkınlıkla nefes aldı ve ben de gözlerimi açtım.

Karanlık, görüşümün önünde dans etti ama hiçbir şey görmemi engellemedi.

Uzattığım avucumda kıvrılan gölgeleri gördüğümde dudaklarımda bir gülümseme kıvrıldı, güçlü güçleri onu istediğim gibi bükmemi bekliyordu.

"Güzel," dedi Orion kararlı bir şekilde. "Şimdi onları tekrar sürgüne gönder."

Uzun bir süre ona baktım, zihnimi derslerinde beni çeşitli şekillerde küçük düşürdüğüne, Mirasçılara sarsılmaz bağlılığını kanıtlayan ve sırf bu nedenden dolayı bizi onaylamadığına dair söylediği ve yaptığı şeylere odakladım. olmak için doğduk.

Gölgeler ruhuma daha yakın dans ederken dudağım kıvrıldı.

“”Darius uyararak homurdandı ve bakışlarım ona kayarken içimdeki öfke keskinleşti. "Kendini kontrol etmelisin."

Dudaklarımdan bir tıslama çıktı ve avucumun içindeki gölgeler kolumu yayarak, ilerledikçe yoğunluğu artan tarif edilemez bir zevkle tenimi öptüler.

"Onu geri çek, Mavi," diye emretti Orion ve Darcy'nin sihrinin, ebeveyninin elini çeken bir yürümeye başlayan çocuk gibi ısrarla benimkini çekiştirdiğini hissedebiliyordum. Ama beni durdurmaya yetmedi.

Gölgeler göğsümde kaydı, üzerim onlarla kaplanana kadar vücudumun üzerinde hareket etti ve onların ham gücü damarlarımda kendi kişisel eroin markam gibi şarkı söyledi.

Etrafımı saran karanlıkta fısıltılar giderek yükselirken, bu hisle yıkanırken başımı geriye eğdim.

"Bana gel..."

Bir parçam bunun dünyadaki en kötü şey olmayacağını düşünmeye başlıyordu.

Ayağa kalktım ve gölgeler daha da kalınlaştı, uzuvlarımın etrafında kıvrıldı ve beni karanlıkta örttü, o yabancı kelimeler dudaklarıma bastırdı.

Darcy de elimi tutmaya devam ederek, tutuşunu sıkılaştırarak doğruldu.

Bakışlarım Darius'a odaklanmıştı ve tekrar yüzme havuzuna düşüyordum, boğulmaya başladığımda üstümde buz oluşuyordu. Elini boğazıma dolamış ve gözlerinde benden nefret ettiğini ve beni öldürebileceğini söyleyen bir bakışla yine sahildeydim.

Belki de fırsat bulamadan onu öldürmeliyim.

"Durmak!" Orion bağırdı ama onu zar zor duydum.

Gölgeler bana sahip değildi, ben sahibim*onlara*ve onlarla birlikte durdurulamaz olabilirdim. Yolumda kim durabilir? Bir daha kimden korkacaktım ki? Lionel Acrux'tan daha güçlüydüm

ve şimdi karanlık da benim tarafımdaydı. Neden onu ve bana zarar vermeye çalışan herkesi yok etmeyeyim?

Darius'a doğru bir adım attım, güç avucumda dolanıyordu, özgür bırakılmak için yanıp tutuşuyordum.

"Geri dön Tory!" Darcy'nin sesi zihnimi çevreleyen sisi yardı ve sesini bir fırtına çıkmadan önceki ilk gök gürültüsü gibi duyunca durdum.

Ben ne halt ediyorum?

Dişlerimi sıktım, kız kardeşimin gücüne ve yanımdaki varlığına odaklanarak ona döndüm ve o beni karanlıktan geri çekti.

Gölgeler kayıp gitti, zevk bedenimden kayıp gitti ve ardından beni ham ve bereli bıraktı.

Son gölgeleri de kovarken, büyümün geri kalanı yeniden emsal teşkil ederken onları onlar için yarattığım kafese geri kilitlerken kendi kendime çöktüm.

Darcy'nin kolları etrafımdaydı, ben dizlerimin üzerine çöküp nefes nefese, içimden geçen kara büyünün hücumundan ve yanmasından kurtulmaya çalışırken.

"İyi misin?" diye sordu Darcy, bana daha iyi bakabilmek için beni geri iterken titrek bir sesle.

"Evet," diye mırıldandım, uzuvlarımdaki titreme yavaş yavaş azaldı.

Darius ve Orion alçak sesle birbirlerine mırıldanıyorlardı ama ben henüz sözlerine odaklanamıyordum.

Darcy geri çekildi ve o beni endişeyle incelerken zayıfça gülümsemeyi başardım.

Sıcak bir el omzuma konduğunda irkildim ve etrafıma bakınarak Darius'u bana çok yakın buldum.

"Şimdi gittiler mi?" ciddi bir şekilde sordu.

Onu neredeyse inciteceğimi anladığımda göğsümü bir acı dalgası kapladı. Daha da kötüsü, bir yanım tam olarak anlayamadığım bir şekilde onun kanına aç kalmıştı. Ama benim ona böyle bir şey yapma fikri kalbimde bir çizgi oluşturdu. Gölgeler beni kesip yarmış gibiydi, iradeleri benimkini zorluyor ve duygularımı onların varlığı olmadan hissettiğimden çok daha karanlık bir şeye çeviriyordu.

Darius'a olan öfkemi alıp incitmişler ve bunu benim zevkime göre kana susamışlığa çok yakın bir şeye çevirmişlerdi.

Kendimi durduramadan uzandım ve parmaklarımı çenesinde gezdirdim.

Ben ona bakarken bakışları kararsızca titredi.

"Seni öldürmemi istediler," diye soludum.

Dudakları aralandı ama uzun bir süre konuşmadı. "Ama yapmadın," dedi sonunda. "Hayır," diye kabul ettim.

Bakışlarım, hâlâ çenesinde oyalanan parmaklarıma takıldı, kirli sakalı etimi ısırıyordu. Elimi geri çektim ve bakışlarımı sertleştirdim, orada kalma dürtüsüne karşı savaştım ve ondan nefret etmem gereken tüm nedenleri hatırladım.

"Artık onların çekiciliğini anlıyorsun," dedi Orion, ben bakışlarımı Darius'tan kaçırırken. "Geri dönüş yolunu bulmakla iyi ettin. Daha önce sadece gölgeler arasında hareket edebildim. Artık onları kullanabileceğimize göre, çağrılarının daha yüksek, çekişlerinin daha zorlu olacağını ancak hayal edebiliyorum. Ama birlikte çözeceğiz. Dördümüz."

Darcy'nin karanlığı kullanma sırasını alabilmesi için hepimize tekrar mağara zemininde yerimizi almamız için işaret ederken yavaşça başımı salladım.

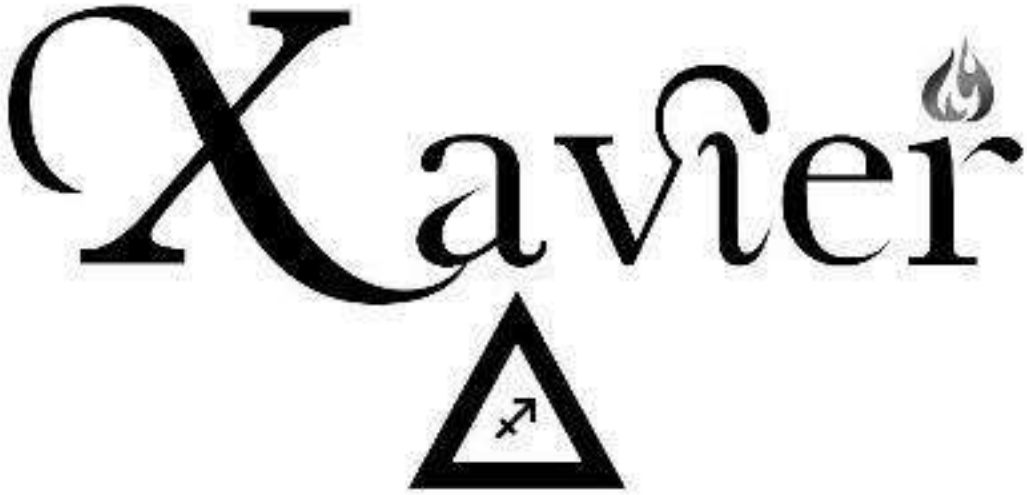
Kalbim nihayet yavaşlamaya başladığında ve uzuvlarımdan geçmeyen coşku hissi kaybolurken, bana bahşedilmiş olan karanlık gücü kullanmanın nasıl bir his olduğunu düşünmeden edemedim.

En kötüsü, gölgelerin bana hissettirdikleri ya da benden istedikleri şeyler değildi.

Yapmak.

Bükülmüş bir parçamın bundan ne kadar hoşlandığı buydu. Ve

onları tekrar kullanmak için hissettiğim acı verici ayartma.

"-Do işini düzgün yap yoksa yeni bir uşak tutarım!

Babamın sesi ürpermeme neden oldu ve onu susturmak için Xbox'ımın sesini açtım. Ayak sesleri çenemi kenetledi ve onu bu şekilde kandırmaktan korktuğum için çılgınca sesi tekrar kıstım.

"Glitterdragon AFK," diye tısladım kulaklığımı yere fırlatıp duvardaki altmış inçlik televizyonu kapatmadan önce. Babam kapıyı itip açarken oyuncu koltuğumda dimdik oturdum. Gözleri beni cezalandıracak bir şey ararcasına odada gezindi. Hatırlayabildiğim kadarıyla yanlış bir şey yapmamıştım ama babam cezalandırılmamı isterse bir sebep bulurdu.

Benim alanıma adımını attığında bir titreme geçti ve gözlerim kapıya çevrildi. Kapattıysa, öyleydi. Dayak yiyordum. Ama açık kaldığı süre boyunca umut vardı.

Parlak sarı saçları özenle şekillendirilmişti ve en güzel takım elbiselerinden birini giymişti. Bu, ziyaretçilerimiz olduğu anlamına geliyordu. Ya da yakında yapardık.

"Yardımcı olabileceğim bir konu var mı, Peder?" diye sordum, sesimin titrememesine çalışarak. Ondan korkmaktan nefret ediyordum. Ve daha güçlü olmadığım için kendimden nefret ettim. Karşı koyamadığın için.

"Teyzen Stella bu akşam yemeğe gelecek," dedi. "Sana öğrettiklerini uyguladın mı?"

Çabucak başımı salladım, avucumu kaldırdım ve gölgeleri tenimin yüzeyine bastırdım. Vücudumda çılgınca dolaşan korkuyla, karanlık hızla ona kenetlendi, onu on katına çıkardı ve beni dehşetin derinliklerine sürükledi. Stella Teyzenin bana öğrettiklerine odaklanmaya çalışarak derin bir nefes aldım ama birdenbire dünya boğulmaya başladı. Babamın yargı dolu gözleri kafamı delip geçiyordu.

ve en kötüsü, hayal kırıklığı.

Beşinci Elementi kullanamadığım ve daha da yaklaşırken kalbim teklediği için sinirlendiğini homurdandı. Elini hafifçe sallayarak kapıyı kapatmak için bir hava üfledi ve boğazım düğümlendi.

"Daha çok deneyeceğim," dedim, omuzlarım titremeye başlamış olmasına rağmen sesim şaşırtıcıydı.

"Hayatını o çöp parçasına harcıyorsun." Tek arkadaşım, dünyanın geri kalanıyla tek bağlantım olan Xbox'ı çenesiyle işaret etti. Anonim olsam ve topladığım çevrimiçi arkadaşlar asla hayatıma gerçek anlamda adım atamayacaktı. Babam onu televizyonun altındaki üniteden çıkardı ve gümbürtüyle yere düştü.

"Baba-" kıvrandım, ağzım kupkuruydu, kalbim bir mengenedeymiş gibi sıkışıyordu.

Ayağını tam ortasına vurdu ve vücudumun gücü tükendi. *Görünüşe göre artık sonsuza kadar AFK olacağım. Hayatımı sikeyim.*

Babam çenesini kaldırdı, alçak bir hırıltı göğsünde yankılandı. Sipariş formum içgüdüsel olarak etimin kenarlarına kadar yükseldi ve çenemi sıkarak kararlılıkla ona karşı savaştım.

Eğer vites değiştirirsem, kemikleri kırılana kadar durmayacak.

Ben daha gençken, dayakların yükünü Darius çekmişti. Adil payından daha fazlası. Yüz kere aramıza girdi. Onu bunun için seviyordum ve buna katlanmak zorunda kalmasından nefret ediyordum. Ama şimdi Zodyak Akademisi'ndeydi, babamın yoluna çıkacak kimse yoktu. Beni kurtaracak kimse yok, benden başka. Ve yine de denemedim. Bunun anlamsız olduğunu biliyordum. Karşı koymak, babamı sadece irademi kırmaya zorladı. Ama aynı şekilde, sinmek onu deliliğe sürüklüyordu. Kendime inanmaya başlayana kadar her vuruşunda bana unFae derdi. Bu yüzden çenemi kaldırdım, ellerimi yumruk yaptım ve bekledim. Çünkü ben *öyleydi* Fae, kahretsin.

"Parlıyorsun," diye tükürdü, bana tiksintiyle alay etti ve gözlerimi yıldız ışığı gibi parıldayan ellerime indirdim.

Güneş adına, beni öldürecek.

Yumruğunu çeneme o kadar hızlı savurdu ki, acı beni bulmadan önce yere çarptım ve elmacık kemiğimden sekerek geçti. Sonra çizmesi karnıma çarptı. Onunla yatağımın ucu arasında sıkışıp kaldım, her tekme beni arkamdaki ahşap panele doğru itiyordu. Başımı ellerimle korudum, durmasını beklerken içgüdüsel olarak kendime kıvrıldım ve bana verdiği her acıya katlandım.

"Seni değersiz - anlamsız - *utanç* Ailemize, ”Ben pahalı ayakkabılarına kan öksürünceye kadar her tekmede bir kelime hırladı.

Kapıya doğru uzun adımlarla ilerlemeden önce onları kot pantolonuma sildi. "Akşam yemeği altıda. geç kalma.” Kapıyı o kadar sert çarptı ki, ses kafatasımda ileri geri yankılandı.

sonsuz bir yankı gibi.

Dudaklarımdan alçak bir inilti kaçarken zihinsel olarak kendimi kontrol ettim. Yaralıydı ama hiçbir şey kırılmamıştı ki bu bir mucizeydi. Annem bir saat içinde beni iyileştirmeye gelirdi. Her zaman ki gibi. Yavaşça mırıldanarak içeri süzülür, yaralarıma bakarken parmaklarını saçlarımın arasından geçirirdi. Sanki tamamen normalmiş gibi.

Beni bu hayattan kurtarmak istediğini biliyordum ama benim gibi o da bunu yapamayacak kadar korkaktı. Yine de denemişti. Hayatında ilk kez cesur davranmıştı. Babama şantaj yaparak, ikimizden birini öldürürse, Yoldaşlığımın hikayesinin basına duyurulmasını sağlamıştı. Sonra Darius'un, beni Babamın ayininden kurtarmak için Ay tutulmasında beni insan dünyasına götürme isteğini yerine getirdi. Ama hepsi bir hiç uğruna olmuştu. Stella, evden çıkmadan önce annemin ciğerlerindeki havayı neredeyse bayılana kadar çalarak bizi yakalamıştı. Ancak*Hala*Stella onu orada bırakmamıştı. Annemin kollarını sarmaşıklarla bağlamış ve ağzını bir başkasıyla kapatmış, beni yıldız tozuyla o uçurumun tepesine götürmeden önce kendi dilinin kanaması için orada bırakmıştı.

O geceyi düşününce suçluluk duygusu göğsümü tırmaladı. Ben kardeşimi babama bağlayan ve onu kontrol altında tutan tasmaydım.

Ben olmasaydım, Darius özgür olurdu.

Annem odama geldiğinde kendimi yatağa atmayı başarmıştım. Her zamanki gibi yanıma uzandı, teninden yayılan rahatlatıcı lavanta kokusu. Gömleğimi çıkardı ve yaralarımı iyileştirdi, beni bu şekilde görünce hissettiği acıyı ele veren tek özelliği gözleriydi.

Koyu renk saçları topuz yapılmış, beyaz bir kurdele ile sarılmıştı ve vücudunu saran yumuşak pembe bir elbise giymişti. Yatıştırıcı sihir vücudumda dolaşıp üzerimde bıraktığı izleri iyileştirirken elini tuttum.

"Koşabiliriz," diye nefes verdim. "Darius'u getir ve git."

Yanağımı avuçladı, alnıma bir öpücük kondurmak için eğildi. Orada oyalandı, elinin hafifçe sallanması, içindeki dehşetin tek işaretiydi. "Saçmalama aşkım. Akşam yemeği için güzel giyin, değil mi? Aile geliyor."

Çiçek kokusunu da yanına alarak uzaklaştı.*Aile.*Bu, Stella ve Babamın sadık müritlerinden oluşan çete anlamına geliyordu. Bu gece yine gölgeleri kullanma alıştırması yapacaktık ve keşke gitmek zorunda kalmasaydım dedim. Bunda değerli olan tek şey, Darius'u, Babamın Beşinci Elementi ne kadar iyi idare ettiği konusunda güncel tutabilmemdi. Şimdiye kadar, hala karanlığı kavramak için mücadele ediyordu. Bununla ilgili en kötü şey, herkesin en derin duygularından besleniyor gibi görünmeleriydi. Böylece babam eskisinden daha düzenli bir şekilde öfkeleniyordu. Evde olsaydı, bugünlerde yüzde doksan dayak yeme şansı vardı. Oysa daha önce elliye yakındı.

Telefonum çaldı ve komodinden almak için yatağımın üzerinden kaydım.

Darius:

Bu gece eve geliyorum. Funsville'e davet edildim. Yakında görüşürüz.

Rölyef beni sel gibi süpürdü. Bu evde her şeyi daha iyi yapan tek şey, Darius'un eve gelmesiydi. Bundan daha da iyisi, yanında 'arkadaşı' Tory Vega'yı getirmesiydi. Saçmalık, ona takıntılı olmamasıydı. Kardeşimi herkesten daha iyi tanıyordum. Ve Vega İkizlerinden biriyle çıkmasının bu ailede neden yasak olduğunu anlamış olsam da, yine de cesaretini toplayıp babama karşı isyan etmesini umuyordum. Çünkü sonsuza kadar sürmese de bir parça mutluluğu hak ediyordu.

Xavier:

Evet! Yanında birini getirmek.....?

Darius:

Evet...

Xavier:

Sıcaklar mı? ;)

Darius:

Koyu renk saçlar, kısa şortla harika görünen bacaklar ve uğruna ölünecek bir gülümseme.

Xavier:

Saçmalamak. Onunla çıkmazsan, ben çıkarım.

Darius:

Harika. Lance'e ilgilendiğini söyleyeceğim. Sadece yıldızlar onun biraz harekete ihtiyacı olduğunu biliyor.

Ona cevap yazarken gözlerimi devirip ofladım.

Xavier:

pislik surat

Darius:

Vampir sürtük.

Gülerek telefonumu kucağıma bıraktım ve yavaşça tekrar elime aldım. Davetsiz eve bir Vega getireceğini düşünmem aptallıktı sanırım. Ama en azından bu gece için kardeşim yanımda olacaktı. Ve babam izin verdiğinde Lance'le takılmayı da seviyordum.

Orada yatarken aklımda dönen bir şey vardı. Darius hiç şüphesiz bana Pegasus kızına mesaj yazıp yazmadığımı soracaktı. Bana numarasını yıllar önce vermişti ama henüz ona mesaj atacak cesareti kendimde bulamamıştım. Zaten ne söylemem gerekiyordu? Darius bu kıza gerçekten güveniyor muydu? Ya kim olduğumu öğrenip basına söylerse?

Ağabeyim ona sahte bir isim vermiş olsa da, birisine ne olduğumu söylediğimi öğrenirse babamın gazabını gerçekten göze alabilir miydim?

Ama yine de, bu evde çok yalnızdım. Ve şimdi dikkatimi bundan uzaklaştıracak Xbox'ım bile yoktu. Dış dünyayla bağlantı kurmasaydım delirirdim.

Sonunda anlamaya başlamadan önce telefonu ellerimin arasında ileri geri fırlattım.*siktir et*ve sahte adımla Sofia Cygnet'e bir mesaj göndermek.

Phillip:

Merhaba Sofia, bu Darius'un kuzeni Phillip. Sadece merhaba demek istedim.

Nasıl gidiyor?

Ateşli olup olmadığını merak ediyorum...

Telefonumda FaeBook'u açtım ve Zodiac Academy'yi filtre olarak kullanarak ve profiline dokunarak Sofia'yı aradım. Hayatının enstantanesini çekerken kalbim daha hızlı atıyordu. Sayfanın en üstünde onun yıldız işareti - Yay - vardı, bu da onun erkek kardeşim gibi bir Ateş Elementi olduğu anlamına geliyordu. Yüklediği fotoğraflara indim ve ilk sırada bir Pegasus sürüsünün resimlerini gösteren bir yazı vardı.*Kahvaltıdan önce bulutların arasından hızlı bir uçuş yaptım - güne başlamak için bundan daha iyi bir yol yok!*

Sürüsü karşısında içerken kalbim sıkıştı, onlarla birleşme arzusu içimde derinden kökleşmiş bir şeydi. Nefes almak zorlaşana kadar öylece oturdum. Buna ihtiyacım vardı. Benim Düzenim yoldaşlara sahip olmak içindi. Kurtadamların yanında en sosyal Tarikatlardan biriydik ve bu sadece bir arzu değildi, kahrolası bir gereklilikti.

İnledim, o görüntülerden uzaklaşıp Sofia'nın Fae formundaki bir resmini buldum. A

İki Vega Twins'in arasına otururken çektiği özçekim üzerine ağzımın kenarında bir gülümseme belirdi. Hepsinin ellerinde rengarenk dondurmalar vardı ve Sofia neşesiyle parlıyordu, gözleri ekranın içinden beni içinize çekiyor gibiydi. Saçları çok yumuşak ela ve dudakları uçuk pembeydi. Yanaklarının her birinde altı çil vardı - kontrol etmek için onları iki kez saydım.

Telefonum çaldı ve kızın kendisinden bir mesaj gelince neredeyse düşürüyordum. Üzerine vurduğumda dilimin ağırlaştığını hissettim, ağzımın bir köşesinden bir sırıtış yükseldi.

Sofya:

Hey Phillip. Bana hiç mesaj atmayacağını düşünmüştüm - yine de attığına sevindim :)

Tarikatınız ortaya çıktığından beri işler nasıl?

Ölçülü bir nefes aldım. Darius ona benim durumumdan bahsetmişti ve o açıkça gerçeğin etrafında dans ediyordu. Ama tüm detayları bilmiyordu. Dışarıya ancak gözetim altında çıkabiliyor olmam, bahçeden hiç çıkamamam, çiş yapmak için bile odamdan çıkmanın bazen hayatımı kendi ellerime almak gibi hissettirmesi gibi.

Phillip:

Dürüst olmak gerekirse, Sofya? İşler berbat. Ama cevap vermene sevindim.

Zaten işleri biraz daha az boktan hale getiriyor.

Sırtımı yastıklarıma yasladım ve mesajlaştıkça zaman kayıp gitti. Siparişimle ilgili tüm yakıcı sorularımı yanıtladı ve bu konuda beni yargılamayan biriyle konuşmak inanılmaz derecede iyi hissettirdi. Beni onunla dışarı çıkmaya davet etti ama evden ayrılmanın benim için bir seçenek olmadığını belli belirsiz açıklayarak reddetmek zorunda kaldım. Babamın ofisinden biraz yıldız tozu çalmadıysam olmaz. Ve bu fikir aklıma gelir gelmez, bu düşünce o kadar cezbediciydi ki, neredeyse şansımı denemek için ayağa kalktım. Ama korku beni hala yerinde tutuyordu. Parıldadığım için beni yenerse, ondan çaldığım için beni öldürebilir.

Daha iyi plan: Darius'un kendi yıldız tozu kaynağı var. Yani belki bana biraz verir.

Babamın şehirde işe başlamasını beklemem ve ardından birkaç saatliğine Zodiac Akademisine gitmem gerekecekti.*Evet, yüzünü Sofia'ya göster ve oyunu ele ver.*

Bok. Tüm olasılıklarım tükendi. Bu günlerde yıldızlar nadiren üzerimde parlıyordu. Bazen beni tamamen unutup unutmadıklarını merak ediyordum. Günlük burçlarım her gün neredeyse aynıydı. Hiçbirşey değişmedi. Ve asla yapmayacaklarından çok korkmuştum.

Altıya çeyrek kala üzerimde şık bir pantolon ve bir gömlekle aşağı indim, siyah, kıvırcık saçlarım geriye doğru taranmıştı.

ve telefonum sessizde cebimde. Sofia tekrar mesaj atarsa, vızıltısını hisseder ve okumak için banyoya kaçabilirdim. Zaten bu geceyi daha katlanılır kılacak bir şeydi.

Büyük merdivenlerden giriş holüne indim ve akşam yemeğinden önce bir bardak limonata almak için mutfağa gittim. Babam sofrada sadece su ya da şarap ikram ederdi ve ben ikisinden de nefret ederdim. O işteyken, bütün gün limonata içebilirdim ve cehennemden gelen akşam yemeğine katlanmak zorunda kalmadan önce düzeltmemi istiyordum.

Kapının önüne geldiğimde sesler kulağıma takıldı ve duraksadım. Stella, babasının meslektaşı Alejandro ile, duyulmak istemediklerini gösteren alçak bir tonda konuşuyordu.

"-benden daha fazla sezgisi olan var mı, Alejandro?" Stella fısıldadı. "Tek ölçebildiğim, bunun *gölge prenses*yaklaşıyor."

Alejandro yumuşak aksanıyla "Aynı mesajı aldık," dedi. "Senin bildiğinden fazlasını bilmiyorum."

"Yalancı," diye tısladı Stella ve havayı garip bir çıngırak doldurdu. "Ah! değil mi*cesaret etmek*"

"Gölgeler sadece vermek istedikleri bilgiyi veriyorlar," dedi Alejandro, aynı zamanda tehlikeli bir yanı da olan sakin bir tonda. "Ama geliyor."

"Ve kim*o*?" diye sordu Stella, sesi bir oktav yükselerek.

Aniden bir el ağzımın üzerinde kaydı ve giriş holünü yarı yarıya taşıyıp merdivenlere dikilirken şaşkınlıktan yalpaladım. Lance Orion beni bıraktı ve yarım saniye sonra babam salona girdi.

Bok topları, yarasa kulakları olmasaydı yakalanırdım.

Darius, Orion'un arkasında belirdi ve babama tek vücut olarak döndük, aramızdaki havada gerilim birikiyordu. biz.

"Lionel Amca," dedi Lance düz bir ses tonuyla.

"Lance," dedi babam sertçe, Darius'a dönüp dudaklarını birbirine bastırmadan önce.

Arkasında annem belirdi, ağabeyimi kucaklamadan önce koridorda süzülüyormuş gibi göründü. "Seni özledik," dedi boş bir sesle.

"Ben de seni özledim anne," dedi Darius aynı derecede boş bir ses tonuyla.

"Benimle yürü, değil mi Lance?" Annem öne çıkıp tutması için kolunu uzatırken gözleri karardı. Kolunu onunkine doladığında Lance'in çenesi gıdıklıyordu ve Lance onu yemek odasına doğru yönlendirdi.

Babam ikimizin arasında bakarken, bakışları sonunda Darius'a sabitlenirken, merdivenlerde durdum, gergin bir şekilde bir ayaktan diğerine geçiyordum.

"Koruyucunla Beşinci Element derslerin nasıl gidiyor?" diye sordu ve Darius dilini yanağına bastırdı.

“Henüz gölgeleri kullanamıyorum. Ama oraya geliyoruz.”

"Bu gece öğrendiklerini hepimizin önünde göstereceksin. Nasıl geliştiğinizi belirlemek için iki haftada bir sizi görmek istiyorum. Herhangi bir gelişme görmezsem hem senin hem de Lance'in daha fazla çalışmadığınıza pişman olmasını sağlayacağım."

"Evet Peder," dedi Darius ve Babam yemek odasına doğru yürümeden önce kaskatı bir şekilde başını salladı. Arkadaşlığının baskısı havadan hafiflerken uzun bir nefes verdim. Darius beni sımsıkı kucaklamadan önce omzuma vurdu.

"Tory Vega nasıl?" Kulağına fısıldadım, omzuna bir yumruk indirdim.

Geri çekildiğimde, ifadesi her şeyin hiç de iyi olmadığını söyler gibi gergindi, ama ben ona soramadan Jenkins belirdi ve bizi yemek odasına götürdü. "Akşam yemeği hazır, Efendi Darius, Efendi Xavier."

Akşam yemeği boyunca sessizce oturdum, tabağımdaki iddialı küçük porsiyonları yerken, Stella'nın Sıra Seçimi adlı ilerleyen bir sihir hakkındaki hareketli konuşmasını görmezden gelmeye çalıştım.

"Bu bir hayal, Stella," amcam Cyril elini salladı, kırmızı şarabından bir yudum daha alırken çifte çenesi titriyordu. “Yıldızlar tarafından seçilen Emirleri nasıl tahmin edebilirler? Solaria'daki en iyi kahinler bile bunu yapamaz."

"Başarmaya yaklaşıyorlar," diye ısrar etti Stella, masanın çevresinden birkaç umutlu baş işareti alarak. “Döneme getirdiğin yavruları seçip seçebildiğini hayal et. Bir daha asla aksiliklere yer olmayacaktı. Harika!" Gözleri parladı ve çatalımı o kadar sert sıktım ki canımı yaktı.

"Evet harika, büyünün yıllardır yapılmamış olması çok yazık. Eminim pek çok çifti istenmeyen Emirlerin yarattığı hayal kırıklığından kurtarırdı," dedi babam kuru bir sesle, sözleri yakmayı amaçlasa da bana bakmadan. Ve çekirdeğime kadar yaptılar ve tekrar dışarı çıktılar.

Lance hafifçe, "Belki de ağzına yemek yesen daha iyi olur, Stella," dedi ve ona keskin bir bakış attı. Ona bir daha asla anne demedi. Kız kardeşi Clara öldüğünde orada bulunmamıştım ama Darius bana bundan bahsetmişti. O günden beri Lance, kendi annesinden onunla akrabaymış gibi bahsetmedi. Babamla bundan paçayı sıyırabilmeyi isterdim ama ona Lionel dersem muhtemelen beni duvara çarpardı.

Ah, beni şımartma, bebeğim. Devam et, Sipariş Seçimi hakkında bize fikrini söyle, biz *ölme*onu duyabilmek için." Stella her zaman çılgın spektrumda olmasına rağmen biraz sarhoş görünüyordu. Birkaç kadeh şaraptan sonra daha da tehlikeli olmaya başladı.

"Bence bu barbarca," dedi Lance kararlı bir şekilde, gözleri onun üzerindeyken.

Stella, "Element yıldız burçlarına ulaşmak için yılın belirli zamanlarında çiftleşmekten farklı değil," dedi.

diye karşılık verdi ve Anne başıyla onayladı.

"Sadece çocuklarımızın doğduklarında Ateş Elementlerine sahip olmalarını sağlayacak aylarda denedik," dedi annem ve masanın altına girip gözden kaybolmak için Darius'a bir bakış attım.

"Kocam ve ben de öyle," dedi Stella gözleri parlayarak.

Cyril bir hıçkırık bırakırken elini koluna koydu ve Lance neredeyse duyulmayacak şekilde inledi. "Lance'in bir hava burcu olmasını istedik, ancak Terazileri yükseltmenin ne kadar zor olabileceğini hiç düşünmedik," dedi dramatik bir şekilde burnunu çekerek.

Lance, sanki dünya umurunda değilmiş gibi, "Ne kadar hayal kırıklığına uğramış olmalısın," dedi ve Lionel ona tehlikeli bir bakış attı. Başını çevirip çatalını tabağına sürterken Darius yanındaki sandalyede daha da yakınlaştı.

"İkinci çocuğum Terazi'ydi," dedi Fiona Teyze burnu kıvrık, ona altında her zaman çürümüş bir şeyler varmış gibi bir hava veriyordu. "Korkunç tavır. Neyin doğru neyin yanlış olduğuna bir kez karar verdikten sonra onları değiştirmek mümkün değil. Sonunda onu bir Yıldız Burcu Islah Merkezine göndermek zorunda kaldık.

Lance homurdandı ve Darius'u elini masanın altından koluna kaydırırken yakaladım. Babamın gözleri, bakışlarında bir uyarıyla kardeşime çevrilince, Lance sustu.

"İşe yaradı mı?" Cyril merakla sordu.

"Kesinlikle," diye yanıtladı Fiona neşeyle. "Artık bir Kova olarak tanımlıyor." *Yıldızlar adına, ailem deli.*

Sırf ağızlarından fışkıran Orderist saçmalıklarını dinlemek zorunda kalmamak için kulak zarlarımı delmek istemeden final derslerini zar zor geçtim.

Kısa süre sonra balo salonuna toplandık ve Peder Jenkins'e tüm kapıları kilitlettirdi, sonra tek kelime etmeden önce susturucu bir balon patlattı.

"Stella nezaketle hepimize Beşinci Elementi kullanma konusunda bir ders verdi. Eminim hepiniz şu anda damarlarınızda yaşayan o derin gücü deneyimlemişsinizdir."

Herkes onaylayarak başını salladı ve Darius kaşlarını çatarak içimi burktu. Ay tutulmasında olanlar hakkında özür dileme şansım olmamıştı. Bunu kısa mesajla söylemek istemedim. Onunla bire bir konuşmam gerekiyordu. Kardeş kardeş.

"Gel buraya oğlum," diye işaret etti Stella oğlunu.

Lance ona doğru ilerledi, omuzları kaskatıydı. Kaşlarını üzgün bir şekilde çatarak parmaklarını onun yanağına sürttü. "Gölgeler seni bana geri getirecek, onların karanlık güçlerinin çağrısını hissediyor musun melek?"

"Hiçbir yere gitmedim," diye mırıldandı.

"Ah ama yaptın. Karşımda duran bu çocuğu tanımıyorum." Sanki keskin bir şekilde arkasını döndü.

Lance'e bakmak çok acı vericiydi ve gözlerini devirdi.

Stella derin bir nefes alarak kendini topladı. "Hepiniz gölgelere doğru miktarda boyun eğmelisiniz." Döndü, bakışlarını odada gezdirdi. "İlahi güçlerinin, Elementlerinizin yaptığı gibi damarlarınızda akmasına ve sizden akmasına izin verin." Avucunu açtı ve elinde obsidyen dumanı kıvrıldı, teninin etrafında sihirli bir biçimde dans eden bir gölge.

Korku, o karanlık gücü görünce omurgamdan yukarı yaladı. Hava yoğunlaşıyor gibiydi ve üzerimizdeki ışıklar titriyordu. Herkes uygulamaya başladı ve avucumu açtım, Stella'nın o sihri cildimin yüzeyine çekmeye çalışmak için verdiği dersleri hatırladım. Ama derinlerde, onunla savaştığımı biliyordum.

Hayatım boyunca Uyanmış olmayı hayal etmiştim ama bu güçle ilgili her şey yanlış geliyordu. Bükülmüş. Benden dökülen Elemental büyüyü hiç deneyimlememiştim, bu yüzden onu karşılaştıracak hiçbir şeyim yoktu, ama kemiklerimin derinliklerinde bunun doğal olmadığını biliyordum. Sanki ruhumu saran bir iblisle yaşıyor gibiydim ve onun beni yutmasından bir adım uzaktaydım.

"İyi misin?" diye sordu Darius alçak bir sesle, odada gevezelik patlak verdi. "Evet,"

diye nefes verdim. "Sen?"

Başıyla onayladı, sonra avucumda saf bir gölge topu oluşurken kaşlarını çattı. İçimden akan baş döndürücü duyguyu içime çektim ve daha derine inmem için bana yalvardı.

Darius elini bileğime doladı ve ben de onun gücünü iç çekerek geri çevirdim. Stella

herkesin dikkatini çekmek için ellerini çırptı. Gösteriye hazır mısın Lionel? diye sordu umutla ve babam o en ürkütücü gülümsemelerinden birini gülümsedi.

"Stella yeni gücüyle oldukça dikkate değer bir şey başardı," diye açıkladı odaya. "Xavier, hepinizin tanık olması için buna boyun eğmeye gönüllü oldu."

"Sahibim?" diye mırıldandım.

"*Baba*dedi Darius sertçe ama onu duymazdan geldi.

"Ne kadar cesurca," dedi Cyril Amca, bana onaylarcasına bir bakış atarak.

Babam gurura benzer bir şeyle çenesini kaldırdı ve aptallık etmiş olabilirim ama bu bana görmezden gelinemeyecek kadar iyi hissettirdi. Darius'un gözleri başımın yan tarafında alev alev yanmasına rağmen isteyerek öne çıktım.

"Savaşmaya çalış, Xavier," dedi babam ve ben de boğazımdaki yumruyu yutarak başımı salladım. Stella Teyze'ye başını salladı ve o, gözlerinde dönen karanlıkla öne çıktı.

Stella ellerini kaldırdı ve cildimin duvarlarından akıp vücudumdaki her sinir ucuna bağlıymış gibi görünen bir gölge tüneli benimle çarpıştı. Dokunduğu yer yandı. Ve bu herhangi bir ateş değildi, vücudumdaki her hücreyi yıkayan ve alevler içinde patlayan propandı. Çığlık attığımın yarı farkındaydım ama tek duyabildiğim, bilmediğim bir dilde kulaklarıma çınlayan fısıltılardı.

"Yardım!" Yangın şiddetlenirken içimden onlara seslendim. Ama kimse beni kurtarmaya gelmiyordu. Burada değil. Asla. Ailemin yeni gücünün kölesiydim. Ve bunun tek anlamı, babamın beni incitecek yeni bir oyuncağı olduğuydu. Beni kırmanın başka bir yolu.

Ama acı ve karanlık arasında bir yerde tutunacak bir şey buldum. Parlak gözleri ve yapay elmas gibi parıldayan cildi olan güzel bir kız. Ve bir Pegasus'un görüntüsü, dalgalanan bir bulut denizinin arasında zihnimde gezinirken, bir gün gökyüzünde ona katılacağıma, olduğum her şey üzerine yemin ettim. Gölgeler çekildi ve nefesim kesildi, kendimi dizlerimin üzerinde nefes nefese ve terden kaygan halde buldum.

"O yaptı," dedi Stella değer biçerek. “Onlarla savaştı. Hem de çabuk.” "Pekala, onlarla savaşmana her ne yardımcı olduysa, ona tutun," dedi babam kararlı bir şekilde.

Başımı salladım, bunda bir sorun yok. Gülümsedim çünkü sessizce babama isyan ediyormuşum gibi hissettim. Çapa benim gibi bir Pegasus'tu. Yani şarkı sözleri: O yüzden emmek, *Baba*.

BENYatağıma uzandım, başımı Camila Cabello'nun Gerçek Dostları'na doğru sallarken, ben Tarot ödevimi yazıp son cümleyi bitirdim.

Tarot desteleri paketten pakete farklılık gösterdiğinden ve genellikle resimlerin içinde gizli Elemental ve Astrolojik semboller içerdiğinden, yorumlayıcının Element ve yıldız burcuna bağlı olarak tahminler aşağı yukarı geçerli olacaktır. Bu nedenle, Tarot Gizemli Sanatların en karmaşıklarından biridir, ancak ne zaman

çalışma yetkin, en doğru olanlardan biri.

Bunu okurken dudağımı çiğnedim ve zihinsel olarak bir cümle daha ekledim.*İşte bu yüzden Astrum'un kartları kafa karıştırıyor ama gün ışığına çıktıklarında tamamen mantıklı hale geliyor.*

Bu konuda bir şey yapmak için çok geç olana kadar net olmayacaksa, geleceğe bir göz atmanın ne anlamı vardı?

Komodinin çekmecesine uzanıp bulduğumuz son çekmeceyi çıkardım. İmparatoriçe.

Ruhlar Sarayı'nda, anlatılmamış bir sır
yatıyor. Yangından sonra yanan ışığı bulun...

Ruhlar Sarayı, Kral ve Kraliçe'ye aitti. Konsey'in onunla şimdi ne yaptığını ya da öylece boş mu durduğunu merak ettim. Tory ve ben gerçekten üzerinde hak iddia edebilecek miydik? Böyle bir şeyi miras alma fikri beni endişelendirdi. Prenses olmaya kesinlikle hazır değildim ama ben*öyleydi*geçmişim hakkında daha fazlasını öğrenmeye hazırım. Ve Tory daha fazlasını öğrenmek konusunda isteksiz görünse de, bu ihtiyaç benim için ortadan kalkmayacaktı.

Nereden geldiğimizi nasıl öğrenmek istemez? Beni korkuttuğu kadar da büyüledi.

Pencereye vurulan bir vuruş, kalp atış hızımın tavandan fırlamasına neden oldu.*Ne oluyor be??*

Ayağa fırladım, odanın diğer ucuna doğru ilerledim ve Mirasçıların bizi yok etme sözlerini yerine getirmeye geldiğinden korkarak perdeyi kenara çekerken avucumu savunmak için kaldırdım.

Orion sanki tamamen güvendeymiş gibi yerden yüz elli fit yükseklikte pencere pervazında duruyordu. Nefesim düzensizleşti ve kalbim sıcak hamura döndü. Tam boy pencerenin kilidini açtım ve odama girebilsin diye açtım. Saat on biri geçiyordu ve dışarıda yoğun bir karanlık vardı. Buraya gelirken temkinli davrandığından emindim, ama onun görülme fikri midemi hala sinirle çalkalıyordu. Aramızdaki bu şey her şeyi tüketiyordu; Tavşan deliğine düşmüştüm ve Harikalar Diyarı'ndan hiç ayrılmak istemiyordum ama yakalanırsak bu benim seçimim olmazdı.

Elini tuttum, soğuk havadan dokunulamayacak kadar soğuk buldum. Bir kolunu belime doladı ve tek kelime etmeden önce susturucu bir baloncuk yapmak için elini kaldırdı.

Sırıtarak onu durdurdum, bunun yerine boştaki elimi kullanarak büyüyü yaptım ve büyünün odadaki her duvara değene kadar etrafımızda genişlemesine izin verdim.

Orion genişçe gülümsedi ama bakışlarında bir ağırlık vardı, gözleri karanlıktı. "Sorun nedir?" İçgüdüsel olarak sordum.

"Ben iyiyim," dedi yatıştırıcı bir şekilde, dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurmak için eğilerek mideme bir dizi kelebek daldı. "Bu akşam annem ve akıl hastanesinin geri kalanıyla birlikte Lionel'ın evindeydim. Stella bize gölgelerde bir ders verdi... Xavier'i incitti.

Kaşlarımı çatarak keskin bir nefes aldım. "O iyimi?" Tory'nin onun hakkında bana anlattıklarına göre tek düzgün Acrux oydu ve kendi evinde tutsak tutulduğunu bilmek beni üzdü.

"Evet," diye içini çekti yorgun bir şekilde. "Keşke yardım etmek için yapabileceğim daha çok şey olsaydı." yanağını avuçladım. "Elinden gelen her şeyi yaptığına eminim."

Yanımdan geçip bir hışımla yatağıma çöktü. "Darius'u yıllardır kara büyü yapması için eğitiyorum, bunun ona babasına karşı mücadelesinde avantaj sağlayacağını umuyorum. Ondan kurtulmayı o kadar uzun süredir planlıyoruz ki, ondan önceki zamanı zar zor hatırlıyorum. Ama şimdi Lionel, Beşinci Element ile kendisini on kat daha güçlü hale getirdi. Lanet arkadaşlarının hepsinden bahsetmiyorum bile.

"Ama biz de," diye ısrar ettim. "Ve sen o zamanı boşa harcamadın. Lionel Beşinci Elemente sahip olabilir ama kara büyü yapmayı senin kadar iyi bilmiyor, değil mi?”

Orion çenesini kaldırdı ve dudaklarında bir gülümsemeyle bakışlarımla buluştu. "Hayır, haklısın Mavi. O değil. Uyluğunu okşadı ve kucağına oturmak için hareket edip kollarımı boynuna doladığımda sırıttım. Çeneme bir öpücük kondurdu ve tenim boyunca bir karıncalanma dalgası yolladı.

"Bir sır öğrenmek ister misin?" kulağıma fısıldadı ve içimden nefis bir ürperti geçti.

başımı salladığımda Dişlerini boğazıma değdirdi ve beni daha sıkı kavradı, içmeye ihtiyacı o kadar barizdi ki, odaya adımını attığı anda bunu neden fark etmediğimi bilmiyordum. "Beni gölgelerden geri getirmek için tutunduğum şeysin." Dişleri boynuma saplandı ve nefesim kesildi, o beslenirken kucağında bacaklarımı ona dolamak için kıpırdandım.

Parmaklarımı saçlarının arasından geçirdim, omurgamın dibinde derin bir sıcaklık oluşurken kalçalarımı beline doladım.

Orion ayağa kalktı, beni yerimde tutmak için kıçımı avuçladı ve dönüp beni yatağımın üzerine dağılmış not sayfalarının üzerine bıraktı. Gülümsedim, ağırlığını üzerime verirken ona tutundum, eli üstüme kaydı ve orada onu yavaşlatacak sütyen bulamayınca homurdandı.

Uyluğuma karşı sert bir şekilde büyüdü ve ben de yaklaşmaya ihtiyaç duyarak sırtımı büktüm. Gömleğini çekiştirdim ve ağzını benimkiyle buluşturmadan önce başının üzerine çekti. Öpücükleri şiddetli bir hal aldı, bende bir arzu çukuruna düşmeme yol açan bir ateş yaktı.

"Mızrak." Tırnaklarımı sırtına geçirdim ve ağzıma inledi. Ağırlığını üzerimden kaldırdı, elini belime doğru kaydırdı, parmaklarını altına daldırdı ve -

Başını aniden kaldırdı ve bir saniye sonra kapı çaldı. "Bu da kim?"

diye homurdandı.

Göğsünü ittim ve kalbim dakikada bir mil atarken cevap olarak başımı salladım. "Bilmiyorum. *Gitmek*"

Cevap verme, diye yalvardı ama ona sertçe baktım.

Tory olabilir, dedim.

"Kimse, kurtul onlardan." Dudaklarıma bir öpücük kondurdu, sonra tişörtünü aldı ve banyoya girip kapıyı arkasından kapattı.

Ayağa kalkıp kapıya doğru ilerlerken, kolu çevirip çekerek açarken, hızla çarpan kalbimi düzene sokmaya ve dağınık saçlarımı dizginlemeye çalıştım.

Diego kot pantolon ve gömlek giymiş, şapkasını takmış ve yüzünde gergin bir ifadeyle orada duruyordu. O, orada dururken bulmayı umduğum en son insandı - İngiltere Kraliçesi dışında.

"Merhaba Darcy." Diego boğazını temizledi, sonra ben sessiz kaldığımda, ne diyeceğimi bilemeyerek aynı şeyi tekrar yaptı.

"Merhaba," sonunda zorladım.

"Geç olduğunu biliyorum," dedi kaşlarını çatarak, şapkasının bir tarafını çekiştirerek. "Ama bak ben, şey... içeri girebilir miyim?"

Omzumun üzerinden ona baktım, ona bakmadan önce gözlerim banyo kapısına takıldı. Kollarımı kavuşturup omzumu kapıya yasladım. "Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim."

"Sadece konuşmak istiyorum," dedi, sanki çok ateşliymiş gibi gömleğinin yakasını çekiştirerek. "Özür dilemek." Başını eğdi. "Sana söylediklerim için üzgünüm. Ve açıklamak isterim..." Omzunun üzerinden gerginmiş gibi bir bakış attı ve ben kaşlarımı çattım.

"Neyi açıkla?" Diye sordum.

"Lütfen Darcy. Burada değil.

Onu içeri almak için kapıdan uzaklaşırken pes ederek içini çektim. Orion ne derse desin anlayacaktı ama bu konuda yapabileceğim fazla bir şey yoktu.

Kapıyı kapattım ve Diego'nun gözleri odanın içinde gezindi. “Bir susturma balonu yapabilir misin? Henüz bu konuda harika değilim.”

"Zaten yaptım," dedim Diego masa sandalyemi çekip üzerine atlayıp ellerini ovuştururken.

Yatağıma eğildim, bacaklarımı altımda birleştirdim ve konuşmaya başlamasını bekledim.

"Tamam peki... Öncelikle şunu söylemek istiyorum ki, sen ve kız kardeşin hakkında söylediklerimde ciddi değildim. Demek istediğim, hala Orion'dan nefret ediyorum, bu değiştiremeyeceğim bir şey ama geri kalanı saçmalıktı. Ve geri kalanı için gerçekten üzgünüm.

"Orion'un senin için bir pislik olabileceğini biliyorum," diye iç çektim, sesimi alçaltmaya gerek duymadan. Bu kahrolası gerçekti ve Vampir kulakları bunu nasıl olsa anlardı. "Ve sana vurmamalıydım. Bu benim için çok kötüydü. Sadece diz üstü bir tepki verdim. Ben de üzgünüm." Sonunda bunu konuşuyor olmak çok iyi hissettirdi. Diego, akademide edindiğim ilk arkadaşlardan biriydi ve onu kaybetmek istemiyordum. Orion hakkında saçma sapan konuştuğu için ona vurmak için haddimi aştığımı biliyordum ama iş ona gelince çok korumacı davrandım.

"Bütün bunları Tory'ye de söyleyeceğim, kızım," diye devam etti Diego. "Ama üzerimden atmam gereken bir şey var. Günlerdir bunu tartışıyorum..." Boğazını temizledi ve bana gergin bir ifadeyle baktı. "Korkma, tamam mı?"

"Ee... peki," dedim ihtiyatla, sihir tenimin yüzeyine işliyordu.

"Gölgelerin olduğunu biliyorum," dedi Diego ve sanki karnıma yumruk yemiş gibi ona bakakaldım.

"Sen -*Ne?*Korkuyla kekeledim, Orion'un şu anda benim banyomda da benzer bir tepki verdiğinden eminim. “Nasıl bilebilirsin? Bir şey duydun mu? Sana kim söyledi?"

"Sorun değil," dedi çabucak, masum bir şekilde elini kaldırarak. "Kimse bana söylemedi. Ama onları hissedebiliyorum. Onları nereden bulduğun hakkında hiçbir fikrim yok. Ya da kız kardeşin... ya da Darius Acrux... ya da Profesör Orion."

Ağzım kelimenin tam anlamıyla bir çizgi film karakteri gibi açık kalmıştı ve buna herhangi bir anlam ifade edecek bir açıklama beklerken ona baktım. "Nasıl?"

Diego sandalyesinde öne doğru eğildi, gözleri endişeyle vahşileşmişti. "Başıma ne bela açacağım hakkında hiçbir fikrin yok.

ailem sana bunu söylediğimi öğrenirse içerde ol.”

"Bana ne söyledi?" Nefes aldım, kalp atışım bir sinek kuşunun kanatları gibi göğsümde güm güm atıyordu.

Diego kaşlarını çattı. "Ailem magia oscura kullanıyor - kara büyü."

Dudaklarım aralandı ve yavaşça başımı salladım, devam etmesini bekledim.

“Hatırladığımdan beri kullanıyorlar. Annem, babam, Alejandro Amca. Babam direniyor ama diğer ikisi..." Başını salladı. "Karanlık tarafından yönetiliyorlar. Uzun zaman önce onun pençelerine teslim oldular ve daha önce oldukları kişi desapareció – ortadan kayboldu.”

"Diego..." Sorular aklımdan geçerken nefes aldım. "Sen de kullanıyor musun?"

"Artık akademideyim," dedi kararlı bir şekilde. “Yeni bir hayat kurmak için buraya gelmek istedim. Ailemden kaçmak istedim... o evden. Ürperdi. “Mi casa es donde vive el diablo. Hiç geri dönmek istemiyorum. Ama gölgeler..."

"Onlar hakkında ne?" Omurgamdan yukarı bir karıncalanma yayılırken fısıldadım.

"Onlardan kaçamam. Onlarla hiçbir zaman bağlantı kurmak istemedim ama mi abuela bunun hepimize yardımcı olacağını, geleceğe dair karanlık kehanetleri duymamıza yardım edeceklerini söyledi. Böylece bizi kalıcı olarak Gölge Diyar'a bağlamanın bir yolunu buldu. Reddettim ama annem ısrar etti.”

"Büyükannen ne yaptı?" diye sordum, korku damarlarıma işliyordu.

"O..." Diego ayaklarına baktı, kelimeleri söylemeye çabalarken yanakları kızarmıştı. Uzun bir nefes aldı. Darcy, gölgelerin neyden yapıldığını biliyor musun?

Cevabı ararken boğazım düğümlendi ama Orion'un onu bana çoktan verdiğini fark ettim.

"Ruhlar mı?" Nefes aldım, ensemdeki tüyler diken diken oldu.

Diego başını salladı, gözleri kararmıştı. "Si... yani mi abuela ağza alınmayacak bir şey yaptı." Şapkasının kenarını çekiştirmek için elini kaldırdı ve yemin ederim odanın içinde soğuk bir rüzgar esmeye başladı. Ya öyle ya da çok fazla korku filmi izlemiştim. Sesini neredeyse bir fısıltıdan yukarıya alçalttı, ama bunu yapmak için öne eğilmek zorunda kalsam da Orion'un Vampir işitme duyusunun her kelimeyi yakalayacağını biliyordum. "Ruhunu Fae krallığındaki nesnelere bağlamak için en karanlık büyüyü kullandı. Kendini gölgelere teslim etmeden önce ruhunu burada tutabilmek için."

"Hangi nesneler?" diye fısıldadım, ağzım çaresizce kurumuştu.

Diego uzanıp şapkayı kafasından çıkardı ve parmaklarını şapkaya düğümledi. "Bu onlardan biri." Bana uzattı ama şu anda ne keşfettiğimden bile emin olamayarak irkildim.*Büyükannesinin ruhunun o acayip şapkaya örüldüğünü mü???*

"Anlamıyorum," dedim ondan uzaklaşarak.

Yutkundu, şapkayı tekrar başına geçirdi ve kulaklarının üzerine kadar çekti. "Taktığımda gölgeleri duyabiliyorum."

Çenem gevşedi ve Orion'un odaya dalıp buna gülmeye başlamasını bekledim.

o ve Diego'nun birlikte yaptıkları ayrıntılı bir şaka. Ama sessizlik çınladı ve gerçek omuzlarıma ağır bir şekilde bindi.

Diego, "Mi abuela benimle de konuşuyor," dedi. “Yaptığı giysilerle ailemin her bir üyesinin birbirine bağlanmasını sağlamak için ruhunun her parçasını verdi.”

Sessizce başımı salladım, tam bir sessizlik içinde şok oldum.

"Ve içine işlenen kara büyü, onları net bir şekilde duymamı sağlıyor... konuştukları kadim dilleri çevirmemi sağlıyor. Ayrıca..." Utanmış görünerek başını eğdi. "Onları kontrol etmeme yardımcı oluyor. Onu takmadığım zaman damarlarımda yaşayan karanlığa yenik düşüyorum. Mi abuela bu korkunç büyüyü yaptığından beri gölgeler orada yaşıyor. Onlara bağlıyım ama onları kullanamıyorum. Sende ve diğerlerinde gördüğüm gibi onları da görebiliyorum.” Diego bana uzandı ve ben de çekinerek elini tuttum ve nazikçe sıktım. "Bir sonraki bölüm için benden nefret etme."

"Denerim," dedim tereddütle.

"Alejandro Amca Lionel Acrux için çalışıyor," diye fısıldadı. Benden sana ve kardeşine yaklaşmamı istedi. Bilgi istiyor ama ona hiçbir zaman önemli bir şey vermedim. İkinizden de hoşlanmayı beklemiyordum ve ben... Sizi hiçbir zaman bir arkadaştan fazlası olarak düşünmedim. Alejandro bilgi almam için bana baskı yapıyordu ve ben de seni öpmenin sana yaklaşmak için iyi bir yol olduğunu düşündüm ama-"

"Bizi gözetliyorsunuz," diye korkuyla nefesimi tuttum, gözlerim banyo kapısına ve ona döndü. Orion ortalıkta görünmedi, gerçekten beklediğimden değil, ama bu haber onu çıldırtmış olmalı.

"Artık değil," diye söz verdi, gözlerinden gerçekler parlıyordu.

"Ama hepiniz gölgelere bağlıysanız, büyükanneniz sizi dinleyemez mi?" diye sordum, içimde bir endişe vardı.

"Hayır," dedi. “Sadece duymalarına izin verdiğim şeyleri duyuyorlar. Bak, sana ve Tory'ye karşı gelmek istemiyorum. sen benim arkadaşlarımsın Benim için benim olduğumdan daha çok aile gibi oldunuz. Sana ve ona sadığım, yemin ederim.” Sandalyesinden kaydı, dizlerinin üzerine çöktü ve başını eğdi. "Siz benim kraliçelerimsiniz ve bunu telafi etmek için ne gerekiyorsa yapacağım.*Herhangi bir şey*"

Tüm bunları sindirmeye ve neyin doğru olduğunu anlamaya çalışarak ona baktım. Diego, Lionel Acrux adına bizi gözetliyor muydu? Şimdi yüzündeki ifade, bunu yapmak istemediğine inanmamı sağlasa da, bunu nasıl kabul edebilirdim?

"Bu çok fazla şey," dedim titrek bir nefes alarak, elimi saçımdan geçirerek.

Diego kaşlarını çatarak bana baktı. "Biliyorum biliyorum. Hepsi çok çılgınca. Keşke daha önce söyleseydim ama korkuyordum. Ve bak, bunun bir mazeret olmadığını biliyorum ama Peri Panayırı günü şapkamı takmamıştım. Bazen bunaltıcı. Bazen sesler beni deli ediyor. Yani seninle gittiğimde... kendimde değildim. İçimdeki karanlığa düştüm ve o her şeyi çaldı.” A

gözünden yaş düştü ve kalbim keskin bir şekilde burkuldu. Gölgelerin ne kadar güçlü olabileceğini biliyordum, onlarla her gün savaştım.

Önünde dizlerimin üzerine çöküp kolunu sıktım. "Sorun değil. Sana inanıyorum Diego. Almak için çok şey var.

"Biliyorum," diye mırıldandı, daha fazla gözyaşını yutarak. "Korkak olmak istemiyorum ama ailemin neler yapabileceğini bilmiyorsun. Onlara ihanet etmek şimdiye kadar yaptığım en korkunç şey. Ve bilemezler." Elimi tuttu ve o kadar sert sıktı ki neredeyse canımı yakacaktı. "*onlar bilemez*diye yalvardı ve ben de hızla başımı salladım.

"Yapmayacaklar. Nasıl öğrenebilirler?"

"Onlara bilgi vermeye devam etmeliyim," dedi, sesi paniklenmişti.

"Bunları onlara anlatacak mısın? Gölgelere sahip olduğumuzu mu?" diye sordum, kalbim çılgınca çarpıyordu.

"Hayır, söz veriyorum yapmayacağım." Diego küfretti ve kaşları kalktı. "Bu arada sana ne oldu? Nasıl oldu?"

Dudaklarımı birbirine bastırdım. "Bunun hakkında konuşamam."

"Bana güvenmiyorsun," dedi Diego başını eğerek. "Şu anda

kimseye güvenmiyorum," diye iç geçirdim.

"Anlıyorum," dedi usulca, ayağa kalktı ve ben de onunla birlikte gittim. Kapıya doğru ilerledi, parmakları kapı kolundaydı. "Tory'ye söyleyecek misin?"

"Evet," dedim ve başını salladı.

"İyi. Bence bunu senden duymayı tercih eder. Beni affedeceğini sanmıyorum. Aslında, benden gerçekten hoşlanıp hoşlanmadığını bilmiyorum.

"Böyle söyleme, bu doğru değil," dedim kararlı bir şekilde ve o da üzgün bir şekilde başını sallayarak kapıyı açıp koridora sıvıştı.

"Belki yarın kahvaltıda seninle oturabilirim?" umutla sordu.

"Tabii," dedim, o uzaklaşıp odasına girerken küçük bir gülümseme yaratarak.

Kapıyı iterek kapattım, az önce duyduğum her şeyi anlamaya çalışırken kapıya yaslandım. Orion bir anda yanımdaydı, beni yatağa çekti ve onunla yüzleşmeye zorladı. Çenemi yukarı kaldırdı, böylece gözleriyle karşılaştım ve bana bakan bir savaşçının gücünü buldum.

"Onunla bir daha vakit geçirmeyeceksin," diye emretti ve sözlerine şaşkınlıkla gözlerimi kırpıştırdım.

"Ne?" ağzımdan kaçırdım "Sadece dedi-"

"Ne dediğini duydum!" Orion havladı ve ben irkildim. Devam etmeden önce gözleri bir saniyeliğine karanlıkta titredi. "O çocuk tehlikeli. Ağzından çıkan tek kelimeye güvenmiyorum."

"Bütün bunlar hakkında neden yalan söylesin ki? Kara büyü, gölgeler? Bana söyleyerek kendini riske atıyor."

"Amcası Lionel Acrux ile çalışıyor," diye hırladı Orion dişlerini göstererek.

"Biliyorum ve o da kabul etti," diye bastırdım. "Diego zaten gölgelere sahip olduğumuzu biliyordu, bize ihanet etmek isteseydi amcasına çoktan söyleyebilirdi ama yapmadı. Geldi ve söyledi*Ben*, bunu yapmak için başka ne nedeni olabilir?

"Bilmiyorum." Orion, Profesör'ün en sert bakışlarından birini bana dikmek için öne doğru eğilerek ellerimi tuttu. "Ama onunla arkadaş olmayacaksın."

Ellerimi ondan kurtararak tsked ettim. "Bana ne yapacağımı söyleyemezsin. Bu konuda kendi kararımı veririm, Lance. Senin tarafından patronluk taslayacağımı sanıyorsan-"

"Seni kontrol etmeye çalışmıyorum Blue, seni korumaya çalışıyorum!"

Bunun iyi bir yerden geldiğini görünce sesindeki tutkuyla sustum. "Söylediklerine neden güvenmiyorsun?"

Orion çenesini sıktı. Onunla ilgili değil. Gölgeler aracılığıyla ailesinin her üyesine bağlı. Ayrıca, ruh büyüsü bildiğim en boktan büyü ve dokunduğu her şeyi bozuyor. Seni yakınında istemiyorum."

"Bununla savaşıyordu," diye ısrar ettim ve Orion beni burun buruna olmamız için ona doğru sürükledi.

"Umurumda değil," diye homurdandı derinden. "O ve ailesi kötü haber. Bunun sana tekrar yaklaşmak için bir numara olmadığına ne dersin? Her şeyi batırdı ve şimdi kıçını korumaya ve daha fazla bilgi almaya çalışıyor.

"Ne bilgisi?" Boş yere güldüm. "Ona verecek bir bilgim yok. Mirasım veya Solaria'nın çalışma şekli hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyorum. Ben tam olarak bir bilgi kaynağı değilim."

Orion'un beni tutuşu gevşedi ve kaşlarını çattı. "Sadece dikkatli olmanı istiyorum." "Ben her zaman dikkatliyimdir," dedim nazikçe.

"Yine de sen ve kız kardeşinin başı hâlâ tanıdığım herkesten daha fazla belaya giriyor," dedi yapmacık bir suçlamayla.

Elimin çıplak göğsüne gitmesine izin verdim, kaygı bedenimden hafifledi. "Bunun bela aramamdan çok Heirs ve Lionel Acrux ile ilgisi olduğunu düşünüyorum." Parmaklarım beline gitti ve bana hararetli bir bakış atarken kirpiklerimin altına baktım.

Peki ya biz? diye sordu kıvılcımların iliklerime kadar inmesine yol açan gürleyen bir tonda.

"Ne*hakkında*biz?" Şakacı bir gülümsemeyle sordum, kucağına yükseldim ve onu yatağa bastırdım. Elleri kalçalarıma indi ve gülümseyerek onları ittim.

İnledi, onları benden uzak tutmak için başının arkasına aldı ve parmaklarımı sertleşmiş oval karın kaslarında gezdirdim. "Bu benim hatam mı, Profesör?" Alay ettim, parmağımı onun etrafında dolaştırdım

donanmak ve onu bacaklarımın arasında sertleştirmek.

"Evet," diye soludu, ben kalçalarımı sallarken alt dudağını emdi.

"Lance yok..." Üzerine eğildim, saçlarım parlak mavi bir tül gibi etrafımıza döküldü. Ağzımı göğsüne dayadım, o ihtiyaçla inleyene kadar aşağı indim. "Bence bunların hepsi senin suçun ve dersini almanın zamanı geldi."

MAkşam koşusu beni Air Territory'nin kenarına götürmüştü ve Air Cove'un yukarısındaki uçurum boyunca parkuru, kulaklıklarımdan gümbürdeyen müziğimin ağır basıyla ve düşüncelerimi kovmaya odaklanarak dövdüm. Ejderhaların düşünceleri ve sırlar, yalanlar ve gönül yarası, Düzenler ve gölgeler. En çok da gölgeler.

Fısıltılar gittikçe yükseliyordu. Beni zihnimin sessiz köşelerinde buldular, onları görmezden gelmek için mücadele ettiğimde bile dikkatimi onlara yönelttiler.

Orion ve Darius ile birkaç gün içinde onlar üzerinde kontrolümüz üzerinde çalışmak için tekrar buluşacaktık. Ama dün gece beni uyandırdıklarında ve sesleri kafamın içinde yankılanıp, istememem gerektiğini bildiğim şeyler vaat ederken, muhtemelen biraz aptalca olan bir şey yapmıştım. Aramalarına boyun eğmiştim.

Odamda tek başıma, fazla düşersem beni geri çekecek kimse olmadan, kendimi karanlığa gömerdim.

Kara büyünün akışı damarlarımda kanamış, yalvaran, yalvaran, talep eden fısıltılar daha da yükselmişti - ve sonra onları susturmuştum. Karanlığı avucuma almış ve onu irademe boyun eğmeye zorlamıştım. Ve hissetmişti*iyi.*Daha da kötüsü, daha da ileri gitmiş, geçen gece yaptığım gibi gölgeleri bana çağırmış, tenimi kaplamalarına ve tenime güç vermelerine izin vermiştim.

Uçurumun tepesinde durup denize bakarken nefesimi tuttum ve Jay Z'nin 99 Problemi kulaklarımda çınladı.*Gerçek bu değil miydi?*Aslında, doksan dokuz problem şu anda benim için buzdağının ucuna ancak dokunabilirdi.

Darcy'ye dün gece gölgelerle geçirdiğim zamandan bahsetmemiştim ve bunun en kötü tarafı da bunun sebebiydi. Utandım. Orion'un gözetimi olmadan gölgeleri riske atma konusundaki kurallarını çiğnediğim için değil. Ama tenimin altında hissettiklerini sevdiğim için. Ben aptal değildim, yapmamıştım

birdenbire her türden berbat olmadıklarına inanmaya başladılar. Büyülerini kabul etmenin o kadar da kötü olup olmadığını merak etmeye başlamıştım.

Karanlık güçlerine bir kez daha dalmadan önce burada yalnız olduğumdan emin olmak için etrafa bakındım. Onlardan aldığım coşku dalgası içime yayıldı ve ben onlara sessizlik emrini vermeden önce fısıltılar bir an daha yükseldi. Emrime boyun eğerken kalbim daha hızlı atıyordu ve içimi baş döndürücü bir tatmin duygusu doldurdu.

Karanlık topun yükselip uzun bir süre önümde asılı kalmasını sağlamadan önce parmaklarımın arasında daireler çizerken gülümseyerek avucumda toplanmalarını söyledim. Daha ileri gitmek, daha fazlasını yapmak için can atıyordum ama irademin gücüyle gölgeleri tekrar kovdum ve onlar dağıldı.

Gölgeler emirlerime boyun eğerken yüz hatlarıma karanlık bir gülümseme yerleşti ve o lekeli gücün dokunuşu damarlarımdan kayarken yavaşça nefes verdim. Bunun yerine su sihrimi kullandım, gerçek gücümün nazikçe kucaklanmasıyla içini çektim ve onu koşumdan sonra beni serinletmek ve cildimi temizlemek için kullandım.

Atlas'ımı cebimden çıkarıp saate baktım. Darcy ve Profesör Nox ile saat yedide The Orb'da buluşacaktım, böylece ilk resmi Düzen Geliştirme dersimizi alabilirdik ve bunun beni heyecanlandırdığını söylemek yetersiz kalırdı. Derimin altındaki Anka kuşu özgür bırakılmak için can atıyordu ve şimdiye kadar hayatımda hiçbir şeyi istediğimi sanmadığım kadar çok uçmayı öğrenmek istiyordum.

Altıya çeyrek vardı, yani daha bir saatten fazla zamanım vardı, ama yola çıkmadan önce Darcy'ye gölgelerle ilgili deneylerimi anlatmak için zaman ayırmaya karar verdim. Ona, Nox'la buluşmamızdan on beş dakika önce benimle buluşmasını isteyen hızlı bir mesaj gönderdim, böylece ona söyleyebildim. Sırlarımız yoktu ve ben de bu kadar önemli bir şey yüzünden sır saklamaya başlayacak değildim. Onlarla yaptığım denemeler konusunda dürüst olurdum ama aynı zamanda durmayacağımdan da oldukça emindim. Darius ve Orion bize onları nasıl kullanacağımızı öğretiyorlardı ama aynı zamanda da öğreniyorlardı. Lionel da öyleydi. Hangimizin onlar üzerinde daha hızlı hakimiyet iddia edebileceğini bulmak için bir yarıştı ve kesinlikle Acrux Baba'nın beni yenmesine izin vermeyecektim. Bir dahaki sefere o pislikle karşılaştığımda onu kendimden uzak tutacak kadar güçlü olacaktım. *Tümü* büyümden. Benim Düzenim, su, toprak, ateş, hava *Ve* gölgeler. Güçlerimizin birleşimi, onları nasıl kullanacağımızı öğrendiğimizde bizi durdurulamaz yapacaktı, yani ben de tam olarak bunu yapardım.

Atlasım ping attı ve ona baktım, Darcy'den buluşmamızı onaylayan bir mesaj beklerken onun yerine Caleb'ten bir mesaj buldum.

Caleb:

Seni izliyorum tatlım. Yeni bir oyun denemek ister misiniz?

Kalbim yerinden fırladı ve arkamdaki uçurum boyunca uzanan açık düzlüğe baktım. Onu kaplayan uzun çimenler esintiyle tembel tembel sallanıyordu ama hiçbir yerde sinsi bir Vampir göremedim.*Kahretsin, gölgeleri kullandığımı gördü mü?*

Tory:

Ne demek beni izliyordun?

Caleb:

Koşu kıyafetlerinin içinde ne kadar seksi göründüğünden hiç bahsetmiş miydim?

Tory:

Oh evet, terli şıklık sadece seni aramaya gidiyorum. Madem buradasın neden dışarı çıkmıyorsun?

Caleb:

Bu benim yeni oyunuma bir evet mi?

Tek kelimelik bir cevap yazarken kendimi nasıl bir oyuna kaptırdığımı merak ederek etrafımdaki uzun çimenlere gözlerimi kıstım.

Tory:

Evet.

Uzun çimenlerin arasından bir hareket bulanıklığı bana doğru fırladı ve Caleb benimle çarpışmadan yarım saniye önce korkuyla çığlık attım.

Beni kollarının arasına aldı ve uçurumun kenarından atladı.

Midem bulandı, kalbim tekledi ve çok aşağıdaki kumsala doğru serbest düşüşe başladığımızda çığlık attım.

"Bizi kurtaracak mısın, tatlım?" Caleb yere doğru düşerken bağırdı ve ne demek istediğini anladığımda içime bir panik doldu. Caleb'in toprak ve ateş büyüsü vardı, düşüşümüzü yavaşlatamadı ve bunu bizim yerimize yapacağıma güveniyordu.

Sahil daha da yaklaşıp hava büyüsü benden bir sel gibi fışkırırken, paniğim içinde bir kasırga oluştururken bizi içine sarıp etrafımızda savururken çaresizlik içinde ellerimi havaya kaldırdım.

Saçlarım etrafımızda uçuşurken Caleb'in kahkahası beni kaosun ortasında buldu ve ben de kumsala düşmek için sihri bozmaya çalıştım.

Bir gümbürtüyle tekrar kuma düştük, tanecikler bizi yumuşak bir kucaklamayla karşıladı, neredeyse suya düşüyormuş gibi hissettik, sonra bizi tekrar yukarı itip nefes nefese yüzeyde bıraktık.

Caleb'in kahkahası korkumu yok etti ve beni kuma sıkıştırırken ona baktım. "Ne oluyor be?"

nefesim kesildi. "Sen delirmişsin!"

"Endişelenme tatlım, kumun kontrolü bendeydi, hiçbir zaman gerçek bir tehlikede olmadık."

Güm güm güm güm atan kalbim, öylece patlamadığım gerçeğine alışmaya çalışırken, ağzım açık ona bakakaldım. Ben deliliğine karşılık olarak söyleyecek bir şey bulamadan, Caleb öne doğru eğildi ve dudaklarını benimkilere bastırdı.

Adrenalin içimde durdurulamaz bir dalgayla aktı ve ağzına dokunur dokunmaz eridim, derimin altında uyandırdığı enerjiyi dışarı atmanın bir yolunu bulmam gerekiyordu.

Kulaklığımı başımdan çekip, düşerken bir şekilde tutmayı başardığım Atlas'ımla birlikte yanımıza fırlattım.

Caleb dudaklarıma doğru homurdandı, eli vücudumun yanından aşağı kaydı ve dokunuşuyla bacaklarımın arasında ısı birikti.

Parmakları belime gitti ve onu durdurmak için bileğini tuttum.

"Açıktayız," diye yakındım nefes nefese.

Caleb inledi, elini benden çekip yanımızdaki kuma bastırdı. Toprak büyüsünü kullanırken yerden derin bir gümbürtü geldi ve kayalar kumdan fırlayarak sağımızda bir duvar oluşturacak şekilde yükseldi. Yerden birkaç metre yukarı çıktıklarında, üzerlerinde yosun ve sarmaşıklar canlandı, üstümüze ulaşmadan önce taşta kök saldılar, bir çatı oluşturdular ve biz bir hücreyle kaplanana kadar yere döküldüler. sadece bizim için yaratılmış mağara.

"Daha iyi?" Az önce yarattığı inanılmaz büyüye bakarken Caleb sordu.

"Evet," diye nefes aldım, daha anlamlı bir şey bulamamıştım.

Caleb'in istediği tek cevap bu gibi görünüyordu ama ağzı anında tekrar benimkini bulduğunda ve eli yeniden kemerime gitti.

Taytımı vücudumdan çekip aynı hareketle çoraplarımı ve spor ayakkabılarımı çıkarırken bu sefer şikayet etmedim.

Tekrar üzerimde şaha kalktı, ağzıma sahip çıktı ve dilini benimkine bastırdı.

Açlıkla inledim, ondan daha fazlasını istiyordum, bedeninin bana verebileceği zevki almam ve Ay tutulmasında meydana gelen dehşetten bu yana üzerimde fazlasıyla asılı duran karanlığın bir kısmını uzaklaştırmam gerekiyordu.

Gömleğinin arkasını kavradım ve çekiştirdim, başının üzerinden çekip kenara fırlatırken, parmaklarım vücudunun gergin hatlarını sıyırdı.

Beni içine bastırırken altımdaki kum kaydı ve ben de onun taleplerine boyun eğdim.

et.

Caleb'in eli spor sütyenime gitti ve onu yukarı çekip başımın üzerine çekti. Soğuk hava etime yayıldı ve göğüs uçlarım tepki olarak sertleşirken ağzımdan bir inleme kaçtı. Ağzı vücudumda gezindi ve tenime ürpertiler yolladı. Meme ucumu dudaklarının arasına çekene kadar devam etti ve hafif işkenceyle benden bir iç çekiş döküldü.

Dili üzerimde gezindi ve dişleri arzuyla uzadı, göğüs ucuma sürtünerek nefesimi kesmeme neden oldu.

Eli külotumun üstüne çıkarken ağzı göğsümü emmeye ve alay etmeye devam etti ve parmaklarını yavaşça altlarına itti.

Caleb elini indirirken inledi, parmakları ortamı sıyırdı ve beni ona hazır buldu. Yukarı ve aşağı okşayarak, tam olarak onu istediğim yere takarken ve ona daha fazlası için yalvarırken başımı kuma döndürmeme neden olurken, ihtiyaçtan nefes nefese kaldım.

Sonunda bana istediğimi verdi, iki parmağını içime soktu ve ben ona karşı koyarken memnuniyetle homurdandı.

Eliyle eziyetli bir ritim başlattı, parmaklarını içeri ve dışarı iterken başparmağını beni deli etmek için mükemmel bir noktada döndürdü.

Geniş omuzlarını kavradım, o beni iterken tırnaklarım etini ısırıyordu, ağzı hala göğüslerime tapıyordu ve eli beni arzuyla inletiyordu.

Bedenim onun emirlerine boyun eğerken ve beni parça parça ayırırken gerginlik içimde dolanıyordu, kurtulmak için can atıyordu.

Tam dünyanın başıma yıkılacağından emin olduğum sırada, Caleb beni bıraktı ve elini iç çamaşırımdan çekip onun yerine benden çıkardı.

"Bekle," nefesim kesildi ama o sadece bilerek güldü, pantolonunu aşağı indirdi ve pürüzsüz, sert boyunu serbest bıraktı.

Üstümden geçerken dudağımı ısırdım, kendimi dirseklerimin üzerinde yukarı ittim ve onu geri itmek için bir elimi göğsüne koydum.

Caleb homurdandı ama arzusuna öylece boyun eğmeyecektim. Onu sırtüstü yuvarlanmasına yetecek kadar sert ittim ve o da beni öyle bir çekti ki altımda kaldı.

Kalçalarımın arasındaki ağrı tatmin olmayı gerektiriyordu ve inleyerek ona doğru eğildim, onun içimdeki hissiyle yıkanırken başımı geriye doğru çevirdim.

Caleb, benimle kucağında oturmak için kendini doğrulttu, ağzını benimkine bastırırken elleri kalçalarımı kavramak için hareket ediyordu.

Ona karşı eridim ve yavaşça ona binmeye başladığımda hareketlerimi yönlendirmesine izin verdim, o bana arzuladığım şeyi verdikçe vücudumdaki ağrı keskinleşiyordu.

Vücuduma zevk saçan bir ritim bulduk ve daha hızlı hareket etmeye başladık, itişleri sertleşiyor ve inlemelerim öpücüklerimizin arasında boşalıyordu.

Caleb ben daha da hızlı hareket ederken küfretti, kalçalarımı kavrayışı cezalandırıcı, talepkar, bana gittikçe daha fazlasını verirken beni sert bir şekilde yere indiriyordu.

Tırmanıyordum, vücudum geriliyordu ve her geçen saniye ona doğru inşa ederek coşkunun eşiğinde dans ederken sırtım kamburlaşıyordu.

Caleb beni tekrar öptü, ismim dudaklarından dökülürken geri çekildi ve ben onu unutulmaya doğru takip ederken o kendini içime döktü ve kendi zevklerimin barajını yıktı.

Beni sıkıca kavradığında haykırdım ve öne doğru düştüm, kaslarım sallanırken alnımı omzuna bastırdım. Ellerimi saçlarına daldırdım ve göğsüm inip kalkarak ve nefeslerimiz hızlı ve ağır bir şekilde gelirken dalganın üzerinden atımı sürdüm.

Caleb'in kalçalarımdaki tutuşu yavaşça gevşedi ve boynuma bir öpücük kondurdu, dişleri tenimi sıyırıyordu.

Dönüp ona baktım, lacivert gözleri farklı bir açlıkla parlıyordu ve parmaklarımı çenesinde gezdirdim.

"En çok ne istiyorsun?" nefes aldım "Vücudum mu yoksa kanım mı?"

Bana uzun bir süre baktı, gözleri hâlâ birbirine yapışık çıplak bedenlerimizi görmek için aşağıya kaydı.

"İkisi birden?" alay etti.

"Ya birini seçmek zorunda kalsaydın?" İttirdim.

"Seninki gibi kanın tadına daha önce hiç bakmadım, başlı başına bir uyuşturucu gibi. Sen çok güçlüsün, bu yüzden... o kadar bağımlılık yapıyor ki, Tory. Diğer Mirasçıların bile tadı o kadar iyi değil."

"Öyleyse benim kanım?" diye sordum, parmaklarım göğsünde ve karın kaslarının sert kıvrımlarında gezinirken.

"HAYIR. Sadece bana seçim yaptırırsan nelerden vazgeçmiş olacağımı bilmeni istiyorum," dedi. "Ama ben bencil bir yaratığım, bu yüzden ikisini de istiyorum. Eğer beni bir karara zorlarsan vücudunu almak zorunda kalacağım. Ve eğer teklif ediyorsan, geri kalanını da alabilir miyim?

Hafifçe kıkırdadım ve dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurdu.

"Ayrıca," diye nefes verdi. "Orion'a her zaman meydan okuyabilir ve onun yerine kız kardeşinin kanını alabilirim."

Güldüm. "Bir yedek planın olduğunu bilmek güzel."

"Her iyi politikacı her zaman yapar," diye itiraf etti.

Ağzı yine benimkini yakaladı ama bu öpücük sonuncusu kadar aceleci değildi, şehvetinin gücü bir süreliğine azaldı. Diğer eli saçlarımın arasından bir çizgi çekerken parmakları saçlarımda gezindi.

Omurgamın uzunluğu, göğsüm onunkine sürtünerek ona doğru eğilmeme neden oldu.

Dili benimkine değdi ve kendimi gölgelerden, Güneş tutulmasından sonra kampüse döndüğümden beri olduğum kadar uzakta hissettim. Onda beni sakinleştiren ve dudaklarımda bir gülümsemenin dans etmesini sağlayan bir şeyler vardı. Tahmin edilemezdi, komikti, bazen çok can sıkıcıydı ve aynı zamanda tam bir ahmaktı ama hepsinden önemlisi, sahip olduğumuz şey basitti. Ve çoğu zaman hayatımda çok fazla komplikasyon yaşadım.

Öpüşmemiz derinleşirken ağzından kısık bir hırıltı kaçtı, zihni açıkça benimle henüz harekete geçmediği arzusuyla meşguldü. Dişleri alt dudağımı yakaladı, dişlerini hassas tenimde gezdirirken neredeyse derimi parçalıyordu.

Saçlarımı avucunun içine çekerken tutuşu daha da sıkılaştı.

İste, diye soludu ağzıma doğru, diğer eli omurgamın dibindeydi. Hala kucağında sımsıkı oturuyordum, bacaklarım beline dolanmıştı ve bedenlerimizi ayıran hiçbir şey yoktu.

"Neden?" diye sordum, lacivert gözlerine bakacak kadar geri çekilerek.

"Çünkü," dedi, uzun saçımı yumruğuna sancı verecek kadar yavaş bir hızla dolayarak. "Kanın bana kolayca kelimelerle ifade edemeyeceğim kadar zevk veriyor. Ve bunu daha da iyi hale getirebilecek tek şey, senin de bana bu zevki benim almak istediğim kadar vermek istediğini bilmek olacaktır.

Gözlerindeki sıcaklık kalbimin daha hızlı atmasına, nabzımın atmasına ve bakışlarını boğazıma çekmesine yetti. Derince yutkundu, boynumdaki çekiç vuruşunu izlerken adem elması sallanıyordu.

Onun ısırıklarının tadını çıkarabileceğim bir şey olduğunu hiç düşünmemiştim. Paketin sadece bir parçasıydılar, biraz acı verici, biraz küçük düşürücü, biraz sinir bozucu. Ama belki de ona bakmanın tek yolu bu değildi. Belki de Solaria'daki en güçlü Vampirlerden birinin kanımı herkesten çok istediği gerçeğini biraz daha düşünmeliydim. Seçimini yapabilirdi, Kaynağı olmak için kelimenin tam anlamıyla her şeyini verecek bir sürü Fae vardı. Ve şimdiye kadar yaptığım tek şey şikayet etmekti. Dürüst olmak gerekirse, ısırıklar o kadar da acıtmadı. Bedenimden çok gururumu zedelediler. Ama bu sadece ona bunu yapmasına izin vermediğim içindi. Ondan beni ısırmasını istediysem, o zaman benim isteğime karşı bir şey yapmıyordu. Aşağılayıcı değildi. Bu benim seçimimdi.

Ayrıca, bakışları atan nabzıma sabitlenirken, içindeki karanlık benim ilkel bir parçamı çağırdı. O bir canavardı. Ve bazen ben de öyleydim.

Caleb, diye nefes verdim, gözlerini tekrar yukarı çekip benimkilerle buluşturdum. Öne eğildim, dudaklarımı bir kez daha onunkilere bastırdım, ellerimi geniş omuzlarından kaydırdım. "*Isır beni.*"

Caleb inledi, başımı yana çekip dişlerini boynuma saplarken saçlarımı daha sıkı kavradı.

Etim ve büyüm arasındaki bariyeri aynı anda delip geçerken tırnaklarım omuzlarını ısırdı ve bunun bitmesini beklemek yerine, aramızdaki bu garip bağın tadını çıkarmaya izin verdim ve onu daha da yakına sürükledim.

Kanımla birlikte damarlarımdan da güç akıyordu ama buna bir kez olsun hırsızlık olarak bakmadım. Hediye olarak baktım. Ona sunmak istediğim başka bir zevk biçimi. Ve altımdaki kasları gerilirken, beni daha da sıkı kavradı ve hangimizin gerçekten diğerinin insafına kaldığını merak ettim.

Geri çekildi ve bana attığı hararetli bakışa gülümsemeden edemedim.

"Siktir, Tory," diye inledi. "Seni asla çözemeyeceğim, değil mi?" "Neyse ki değil."

Ona sırıttım ve kıyafetlerimi aramaya başlarken kendimi kucağından iterek ayağa kalktım. Caleb de kıyafetlerini giyerken ben de giyindim ve saçlarımdaki kumları silkelemeye çalıştım. Atlas'ımı buldum ve saati kontrol ettim, Darcy'yle buluşmaya geç kalacağımı fark ettiğimde dudağımı ısırdım.

"Kendini cömert hissediyor olman ve Profesör Nox'a geç kalmamam için beni Orb'a götürmen mümkün mü?" Diye sordum.

"Artık Gabriel'le dersin mi var?" Caleb şaşkınlıkla sordu. "Ne için?"

"Sipariş Geliştirme," diye yanıtladım. "O bir Harpy, bu yüzden daha çabuk uyum sağlamamıza yardımcı olmak için bize biraz özel ders vereceğini söyledi. Nasıl oluyor da ona Gabriel diyorsun?"

Ah, o aileden, diye açıkladı Caleb omuz silkerek. "Ayrıca neredeyse her fırsatta Yarı yarıya Düzen formuna dönüşmüştür, bu yüzden sana öğretirken emin ellerde olacaksın."

Elini salladı, çevremizde var olması için çağırdığı toprak büyüsünü dağıttı, böylece asmalar parçalandı ve kayalar, sanki geçici saklanma yerimiz hiç var olmamış gibi yeniden kuma dönüştü.

Çarpan dalgaların sesi havayı doldurdu ve denizin tuzlu kokusu burun deliklerimi doldurdu. Atla o zaman küçük maymun, seni geç bırakmama izin veremeyiz, diye teklif etti Caleb.

Ona doğru ilerleyip sırtına atladığımda sırıttım. Bileklerimi beline doladığımda Caleb kalçalarımı tuttu ve Küre'ye doğru uzaklaştı.

Dünya etrafımızda bulanıklaştı ve rüzgar saçlarımı uçururken ciyakladım ve patikalarda, binalar arasında ve öğrencilerin etrafında ateş ettik.

The Orb'un dışında durduk ve titrek bir kahkahayla Caleb'in sırtından kaydım.

Elini sarı buklelerine daldırırken sırıtarak yüzünü bana döndü ve ben de gülümseyerek geri çekildim. "Bıraktığın için teşekkürler," dedim.

"Hangisi?" alay etti ve ben yine gülmekten kendimi alamadım.

Ondan uzaklaştım ve saçımı düzeltirken Darcy'yi bulmak için içeri girdim.

Onu içecek dolabının yanında gördüm ve her zamanki yerimize varamadan oraya yöneldim.*eşek* Onunla yalnız konuşabilmem için kulüp.

"Hey," dedi beni fark edince neşeyle. "İyi koştun mu?"

"Ah evet. Şey, yarı yolda Caleb tarafından atlandım ama sanırım egzersiz egzersizdir, değil mi?

"Demek menüye geri döndü, öyle mi?" Darcy güldü ve ben de omuz silkerek bir şişe pembe limonata aldım.

"Şimdilik," diye kabul ettim, odanın arkasındaki küçük bir masaya doğru ilerlemeden önce. "Aslında yola çıkmadan önce seninle bir şey konuşmak istiyordum."

"Ah?"

"Evet." Etrafımızda bir susturucu balonu oluşturmak için durdum ve Darcy bu onun dikkatini çekmiş gibi tek kaşını kaldırdı. "Yani... yani önemli değil ama sana biraz gölgelerle pratik yaptığımı söylemem gerektiğini düşündüm. Kendi başıma."

"Ne?" Büyüm gereksiz kılsa da sesini alçaltırken Darcy nefesini tuttu ve bana doğru eğildi. "Ama Orion bunun bizim için çok tehlikeli olduğunu söyledi-"

"Orion'un ne dediğini biliyorum," diye kabul ettim. "Ama o Darius'un küçük arkadaşı, değil mi? Tam gücümüzü fark etmemizi istemiyor, Darius'un kıymetli tahtına tehdit oluşturmamızı istemiyor."

"Bence sadece yardım etmeye çalışıyor."

"Öyle olduğunu biliyorum," diye kabul ettim. "Ama aynı zamanda muhtemelen Darius'a yardım ettiğini de düşünüyorum. *Daha*. Hâlâ en güçlü olduğundan emin olabilmesi için gölgeleri nasıl kullanacağını bizden daha iyi öğrendiğinden emin olmak. Ve onunla ve diğer Mirasçılarla her zaman geri adım atmaktan bıktım. Biz onlardan daha güçlüyüz, Darcy. Ve bunu kanıtlamaya başlamaya hazırım."

Emin değilmiş gibi dudaklarını büzdü ama sözlerimin doğruluğunun onu etkilediğini biliyordum. "Orion'un gerçekten yardım etmeye çalıştığından eminim... ama belki de haklısın," diye kabul etti. "Yine de tek başına gölgelerle uğraşmanın tehlikeli olduğunu düşünüyorum."

"gölgeler*içeri*biz, Darcy. Artık istesek de istemesek de onlarla uğraşıyoruz. Bu konuda dikkatli olacağım ama onlardan saklanmayacağım. O liderliği ele geçirme şansı bulamadan içimdeki bu karanlığa hakim olmak istiyorum."

Darcy cevap vermek için ağzını açtı ama bakışları omzumun üzerinden kaydı ve bana anlamlı bir bakış attı. Ben de etrafa bakındım ve Profesör Nox'un ince kalabalığın arasından bize doğru geldiğini gördüm. Gömleği sıyrılmıştı, vücudunun her yerinde sayısız dövme ortaya çıkıyordu ve dev, siyah kanatları sırtına sımsıkı yapışmıştı. Bir sürü bakış atıyordu ama fark etmemiş gibiydi.

O yaklaşırken susturucu balonu düşürdüm, dudaklarında küçük bir gülümseme vardı. "Her şey hazır

Gitmek?" diye sordu ve heyecan aramızda dans ederek ayağa kalktık.

"Evet," dedi Darcy coşkuyla ve biz aceleyle onu takip ederken o da önden dışarı çıktı.

Yürürken onun devasa, tüylü siyah kanatlarına baktım, sırtımdaki kanatlarımın ağırlığını hatırladım, kürek kemiklerim boyunca sanki serbest bırakılmak için can atıyorlarmış gibi titreyen bir ısı çizgisi vardı.

Dışarı çıkar çıkmaz durdu ve elindeki çantadan küçük, ipek bir kese çıkararak bize doğru döndü.

Nox, yıldız tozunu aramızda tutarken, "Bu dersleri kampüsün dışına çıkaracağız," dedi. "Meraklı gözlerden uzak."

Parıldayan siyah yıldız tozunu üzerimize atmadan ve yıldızlar bizi yeni hedefimize doğru çekerken akademi gözden kaybolmadan önce itiraz etme şansımız olmadı.

Darcy yere inerken kolumu yakaladı, neredeyse ikimizi de uçuruyordu ve ben onu düzeltmek için savaşırken güldüm.

Solumuzda büyük bir ormanın gür yeşilliklerini ve sağımızda yere oyulmuş devasa vadiyi alarak yeni çevremize baktım.

Aşağıya, yanımızdaki ormanı ikiye bölen devasa çatlağa bakarken midem baş dönmesiyle burkuldu. Havada kalın, nemli bir sıcaklık vardı ve ağaçlardan garip kuşların ve hayvanların cıvıltıları bize ulaştı.

"Neredeyiz?" Darcy'nin nefesi kesildi.

"Güney Solaria'daki Baruvian Geçidi. Burada hiçbir Fae yaşamıyor ve akademiden binlerce mil uzaktayız. Bizi burada kimse görmeyecek ve ek bir bonus olarak buradaki updraft'lar çılgınca. Burası tüm dünyada uçmayı en sevdiğim yer," dedi Profesör Nox, karanlık bir gülümsemeyle.

"Yani uçmaya mı başlayacağız, efendim?" diye sordum, kısmen hediyelerimizin gerçekten yavaş bir şekilde tanıtılacağını umarak.

"Bana Gabriel diyebilir misiniz?" diye sordu hafif bir gülümsemeyle. "Nebula Müttefikleri olduğumuzu bilecek kadar vizyonlarımda ilişkilerimizi yeterince gördüm ve eğer ömür boyu arkadaş olacaksak bu boku kesmeyi tercih ederim."

Kahkaha attım ve Darcy şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. "Bir Profesörle sadece arkadaş olmamıza izin var mı?" şüpheyle sordu.

"İzin verilmiş? Buna karşı belirli bir kural yok. Aslında ikiniz bu hafta sonu gelip benimle ve arkadaşlarımla takılmalısınız. Celest'te VIP odamız var ve açık bir bar da var."

İnsanların Tucana'nın merkezindeki seçkin bardan bahsettiklerini duymuştum ama bildiğim kadarıyla bırakın VIP odasına girmek, konuk listesine girmek neredeyse imkansızdı.

"Böyle biletleri almayı nasıl başardın?" diye sordum şüpheyle.

"Solarian tahtının varisleri olmanın seni VIP yapmadığını cidden düşünüyor musun?" Gabriel şaka yaptı. "Onlara sadece bir gülümseme göstererek istediğiniz yere girebilirsiniz."

Bunun üzerine kaşlarım kalktı, kraliyet unvanlarımızla böyle şeylerin geleceğini hiç düşünmemiştim.

Darcy, "Bir öğretmenle kulübe gitmemizin kabul edilebilir olduğunu düşünmüyorum," diye ekledi.

"Hadi ama Darcy, insanlar sürekli öğretmenlere uygunsuz şeyler yapıyor," diye alay etti. "Bu ne anlama geliyor?" Darcy nefesini tuttu, sanki ona evlenme teklif etmiş gibi çok fazla gözlerini kırpıştırdı ve ben de homurdanarak güldüm.

Gabriel onun tepkisini fark etmemiş gibi devam etti. "Ayrıca, Elysian Mate'imi buldum, bu yüzden benimle güvendesin. Gözlerim asla aşkımdan ayrılmaz ve kesinlikle ikinize de razı olmazlar.

Güldüm, bu ifadeye alınmalı mıyım diye merak ettim ama buna pek de meyilli hissetmiyordum. Gabriel yoğun ve ilgi çekiciydi, onda beni kendine çeken ve onun şirketinde daha fazla zaman geçirmek istememe neden olan bir şey vardı, ama tamamen analitik anlamda kağıt üzerinde hemen hemen benim tipim olmasına rağmen, orada sıfır cinsel çekim vardı. - uzun boylu, esmer, dövmelerle kaplı ve gözlerinde bela vaat eden bir parıltıyla. Acaba eş bağı beni rahatsız ediyor mu diye merak ettim ve irislerinin etrafındaki gümüş yüzüğe ilgiyle baktım.

"Nasıl bir şey?" Merakla sordum. "Tek gerçek aşkını bulmak mı?"

Kalbinin sahibi olan kızı düşündüğünde Gabriel'in bakışları yumuşadı ve cevap verirken gülümsedi. "Örneğin, sen kanlar içinde yerde yatarken bir kamyonun sana çarpması ve kamyonun sana birkaç kez geri gelmesi gibi."

"Ne?" Darcy güldü.

"Evet. Sizi gafil avlar, yer bitirir, tükürür ve her gün daha fazlası için yalvarmanızı sağlar. Ve aramızdaki bağ bir kez mühürlendiğinde... Sanki tüm dünyam onunla başlayıp onunla bitiyor gibi hissediyorum. Asla doymayacağım, içimdeki sızı asla tatmin olmayacak. Bu dünyadaki en güzel duygu."

Yüzümdeki sırıtış bana ait olamayacak kadar genişti ama elimde değildi. Tamamen aşıktı ve gülümsememek için çok tatlıydı.

"*Her neyse,*" diye araya girdi. "Sana garip bir hediyem var. Ve bunların satın alınmasıyla hiçbir ilgim olmadığını bilmenizi istiyorum - bunun için Profesör Prestos'a teşekkür edebilirsiniz. Ama bunun alternatife tercih edileceğini düşündüm."

Gabriel çantasından iki küçük paket çıkarıp bize fırlattı. Hızlıca benimkini açtım ve içinde siyah bir bikini üstü bulduğumda kaşımı kaldırdım.

"Kanatlarınızı serbest bırakmak istiyorsanız, sırtınızı çıplak bırakmanız gerekecek," diye açıkladı. "Ve bu şekilde gerçekten üstsüz olmak zorunda kalmayacaksın. O yüzden onlara geçmek istersen, beklerim."

Buna sırıttım ve Gabriel sırtını bize döndüğünde uzaklaştım. Spor sutyenimi bikini üstüyle değiştirdim, onu boynumun arkasından bağladım ve sırtımın altından bağladım, kürek kemiklerimi kanatlarım için serbest bıraktım.

Kalbim daha hızlı atıyordu ve sırada ne olduğunu öğrenmek için beklerken geniş bir gülümsemeyle Gabriel'e döndüm, Darcy'nin de hevesle beklediğini gördüm.

"Tamam, ben de yanlışlıkla tüm Yoldaşlığınızı serbest bırakıp sizinkini yakmanız ihtimaline karşı yedek eşofman getirdim, ama yapmayı umduğum şey ikinize de tek başınıza kanatlarınızı nasıl açacağınızı öğretmek. Eğer bunda ustalaşırsan, kimse senin Ateş Harpileri olmadığını söyleyemez. Ne de olsa yanan kanatlar yanan kanatlardır."

Bu düşünceyle gülümsemem genişledi, Acrux Baba'nın gözlerini perdeliyor olmamız hoşuma gitti. Ve eğer bunu yapabilirsek, Anka Kuşlarının gücünü hâlâ tenimizin altında tutarken, gerçek doğamızı ihtiyacımız olduğu sürece saklayabilirdik.

"Bunu nasıl yaparız?" Darcy heyecanla sordu.

"Kürkeklerinizdeki hislere ve sadece buna odaklanın. Kanatlarınızın yavaşça açılıp onları serbest bıraktığını hayal edin. Sipariş formunuzun geri kalanının dikkatinizi çekmesine izin vermeyin. Onları daha önce serbest bıraktığınızda nasıl hissettiklerine, ağırlıklarına, sıcaklığa odaklanmaya çalışın..."

Gözlerimi kapattım ve dediğini yaptım, sırtımdaki ateş ona odaklandıkça daha da alevlendi. Bir sıcaklık alevi sırtımı yırtıp aniden serbest kaldığında nefesim kesildi.

Sırtıma ağır bir ağırlık çöktüğünde gözlerim açıldı ve kendi yanan kanatları arkasında açılırken kendimi Darcy'ye bakarken buldum.

Vay canına, diye nefes verdim. Sipariş formlarımıza girdiğimiz diğer tek sefer, her şeyi düzgün bir şekilde işlemek imkansızdı. Ama şimdi, parıldayan güneş ışığında, altın tüylerin üzerinde kırmızı ve mavi alevler karışımı içinde yanan devasa alevli kanatlara gerçekten bakabiliyordum. Alevler su gibi dalgalandı, boydan boya yaladı ve hareketlerin arkasından tembelce takip etti.

"Onlarla bir şeye dokunduğumuzda her şeyi tutuşturmaya mı başlayacağız?" diye sordu.

Gabriel, "Canlı bir alev kullanan diğer Tarikatlar genellikle alevlerin herhangi bir şeye veya kimseye zarar verip vermeyeceğini seçebilirler," diye açıkladı Gabriel. "Öyleyse, kontrolün sizde olduğunu ve *istek* herhangi bir şeyi yakmak için yapmamalısın.

Eğildi ve yerden kuru bir dal aldı ve Darcy'nin kanadına dokunmak için uzattı. Dokunmaya tepki olarak kaslarını esnetti, kanatları biraz açıldı ama sopa zarar görmedi.

Gabriel muzaffer bir edayla gülümsedi ve sopayı bir kenara atarak bana baktı. Çıplak eliyle uzandı ve tepki olarak kalbim küt küt atmaya başladı.

"Sakıncası var mı?" diye sordu ve başımı temkinli bir şekilde salladım. "Endişelenme, geleceğimle ilgili birkaç parça gördüm ve bunların hiçbiri elimin yanmış olmasıyla ilgili değildi."

Ağzımdan bir kahkaha kaçtı ve öne doğru bir adım attı. Parmakları kanadımın ortasına değdi ve ben ürperdim, sanki biri ellerini saçlarımda gezdiriyormuş gibi ama aynı zamanda tamamen farklı bir duygu.

"Yakında başka yurt odalarını yakmayacağını söylemek yanlış olmaz sanırım. En azından tesadüfen değil."

"Artık değil?" diye sordum, kalbim gümbür gümbür atıyordu. Gabriel havalı görünebilirdi ama yine de lanet olası bir öğretmendi ve Darius'un odasına yaptığım şey, oda ortaya çıkarsa başımı büyük belaya sokabilirdi.

Dönüp yanımızdaki kanyona doğru uzun adımlarla ilerlemeden önce tek yanıtı bilmiş bir sırıtıştı. "Bir kez hissettiğinizde uçmak kolaydır" dedi. "Ama başlamanın en kolay yolu süzülerek uçmaktır. Uçurumun yukarısındaki hava akımları, kanatlarınızı genişçe açtığınız her zaman sizi havada tutacak. Yani ilk zorluk atlamaktır. Bundan sonra, vücudunuzu eğip döndürmenin sizi havada nasıl hareket ettirdiğini hissedebilir ve kanatlarınızı çırpmayı deneyebilirsiniz. Bu biraz bisiklet sürmeyi öğrenmeye benziyor; Hareketleri bir kez hissettiğinizde, bu çok doğaldır."

Uçurumdan atlamak için bizim cevap vermemizi beklemedi ve kanatlarını açıp zarif bir kavis çizerek bizden uzaklaşmadan önce bir anlığına serbest düştüğünde nefesim kesildi.

"Kahretsin," Darcy nefes aldı ve dudaklarımdan korkmuş ama heyecanlı bir kahkaha çıktı. "Birlikte?" diye sordum, elimi ona uzatarak.

Elimi tutarken gülümsedi. "Bunun için koşalım mı?"

"Üçte mi?"

Darcy başını salladı ve kendimi bu çılgınca şeyi yapmaya hazırladım. "Bir, iki, üç-"

Uçurumun kenarına doğru koştuk, uçurumun kenarına atlarken birbirimizin ellerini bıraktık. Düşmeye başladığımda ağzımdan bir çığlık kaçtı ve kollarımı iki yana açarak kanatlarımın tanıdık olmayan kaslarını aynı şeyi yapmaya zorladım.

Aniden dışarı fırladılar ve rüzgar anında onları yakaladı, havanın tüylerimin kıvrımlarına baskı yaptığı hissi, yukarı yönlü hava beni yakalayıp daha yükseğe iterken adrenalinin vücuduma çarpmasına neden oldu.

Darcy onun heyecanını haykırdı ve başımı kaldırıp baktım, alev alev yanan kanatları uzaktaki ufka doğru ilerleyen güneşten daha parlaktı.

Ağırlığımı sağa verdim ve anında o yöne döndüm, kanyonun üzerinden geçtim ve birkaç dakika boyunca hareketlerimi yönlendirdiğim hissine kapıldım. Kendimi daha güvende hissettiğimde, kanatlarımı çırpmaya odaklandım. Alevin ilk güçlü vuruşu

sırtımdaki uzantılar beni ürkütücü bir hızla ileri doğru fırlattı ve heyecan ve şaşkınlıkla çığlık attım.

Göğsümde bir hafiflik ve onları tekrar yenerken yüzümde kocaman bir gülümseme vardı, yükselerek, daha yükseğe, daha hızlı, daha ileriye. Daha önce hiç böyle bir telaş hissetmemiştim, derimin her santimi güç ve enerjiyle, coşkuyla ve heyecanla parlıyordu.*ateş.*

Gökyüzünde dönerken neşeyle haykırdım, yanımda kız kardeşimle daha hızlı ve daha hızlı hareket ederken kanatlarım sertçe çarpıyordu.

Uçuyordum, gerçekten, gerçekten*uçan.*Ve hayatım boyunca kendimi hiç bu kadar canlı ya da bu kadar özgür hissetmemiştim.

BENAsteroid Place'e doğru yürüdü, siyah gömleğimin var olmayan kırışıklarını düzeltti ve derin bir nefes aldı.

Son zamanlarda olup biten onca şeyden sonra fazla boş zaman geçirme şansımız olmamıştı ve ben bu geceyi stressiz bir deneyim haline getirmeye kararlıydım. Lance'in yirmi altıncı doğum günüydü ve partiye gidiyorduk. İçer, dans eder ve hiç önemi olmayan şeyler hakkında konuşurduk. Cehennem, bize arkadaşlık edecek ve sorunlarımızı unutmamıza yardımcı olacak bazı ateşli kızlar bile bulabiliriz. Yine de bu düşünce aklımdan geçer geçmez aklıma Roxy Vega'nın bir görüntüsü geldi.

Düşünceyi bir kenara iterek homurdandım. Acınası hale geliyordu. On üç yaşında aşık gibi hissettim. Tek yaptığım onu düşünmek ve onun hakkında hayaller kurmak, ne yaptığını ya da beni de düşünüyor mu diye merak etmekti. Sadece bir mucize eseri ara sıra düşünceleri bana düşse bile, her birinin nefretle dolmasını sağlamak için harika bir iş çıkardığımı hatırlamak için. Umutsuz aşklar söz konusu olduğunda, neredeyse mahvolmuştum. Beni istemedi. Ve bu her şeyin sonu olmalıydı ama tabii ki olmadı. Eski işkenceci rolüme geri dönmüştüm ve kendimi buna devam etmekten alıkoyamıyordum. Nedenini çoğu zaman bilmiyordum. Sadece benden nefret etmesinden daha kötü olan tek şey beni görmezden gelmesiydi. Çünkü o zaman beni hiç umursamadığını biliyordum.

Yumruğumu sıkıca sıktım ve sonra tekrar serbest bırakarak Roxy Vega'yı kafamdan atmaya zorladım. En azından bu gece için onu unutacaktım. Ve babam. Ve tahtım, gölgeler, sorumluluklarım, diğer Mirasçılar, okul çalışmalarım, nişanım ve hayatımda strese veya kedere neden olan diğer her küçük şey. Lanet olsun, dışarıda geçirdiğim son geceyi kötü bir şey tarafından lekelenmeden hatırlamıyordum bile. Muhtemelen buna Lance kadar benim de ihtiyacım vardı. Bu yüzden bu doğum gününü onun sahip olduğu en iyi doğum günü yapmaya kararlıydım. Epik olacaktı. Sadece

ikimiz tek bir gece için lanet dünyayı umursamadan.

Başka hiçbir öğretmenin beni görmeyeceğinden emin olmak için ana yoldan uzak durarak Asteroid Yeri'ne doğudan yaklaştım. Birkaçının zaman zaman buraya yaptığım ziyaretleri fark ettiğinden oldukça emindim, ama hepimiz bu olmamış gibi davrandığımız sürece, bunun için beni azarlamayacaklarından oldukça emindim. Ne de olsa Göksel Varis olmanın bazı avantajları vardı.

Kompleksin etrafını saran ferforje çite ulaştım ve onları birbirinden ayırabilene kadar ısı yayan çubuklardan ikisini tuttum. Bir kez yapabildiğimde, diğer taraftan çubukları sıktım ve tekrar yerine sabitledim.

Lance'in hafifçe vurduğum yatak odası penceresine gelene kadar ara sokaklar arasında dolaştım. Bir an sonra pencereyi sonuna kadar itti ve ben de içeri atladım. Üzerinde bol bir eşofman vardı ve üzerinde gömlek yoktu ve herhangi bir kutlamaya hiç hazır görünmüyordu.

"Hey," dedi Lance kafası karışmış bir şekilde kaşlarını çatarak. "Sen nesin-"

"Doğum günün kutlu olsun," diyerek sözünü kestim ve onu sımsıkı kucakladım. "Dışarı çıkıyoruz."

Hayır, dedi, kollarımdan çıkarken başını sallayarak. “Doğum günümü kutlamıyorum. Clara'dan beri, biliyorsun ben-"

"Hadi ama Lance," diye ısrar ettim. "Dışarıda bir geceye ihtiyacımız var. Bu yerden ve kafamızdan çıkmalı ve bir gecelik özgürlük için buradaki tüm boku unutmalıyız.

İnledi, benden uzaklaştı ve tezgâhtan bir bardak burbon kaptığı ön odasına doğru yürüdü.

"Zaten burada tek kişilik bir parti veriyorum," dedi, kanepedeki yerine geri yerleşerek.

“Siktir et şunu. Bu şimdiye kadar gördüğüm en acıklı doğum günü. O pantolon Allah aşkına lekeli. Sana ne oldu, adamım? Eskiden havalıydın!”

Lance gri eşofmanındaki turuncu lekeye baktı ve dudaklarında bir sırıtış belirdi. Spagetti yedim, dedi savunmaya geçerek.

"Lütfen bana en azından mutfak personeli tarafından sıfırdan yapıldığını ve mikrodalgada pişirmediğini söyle," dedim.

“Eh, dün tazeydi...”

"Kahretsin hayır. Doğum gününü lekeli eşofmanların içinde tekrar ısıtılmış artıkları yiyerek geçirmiyorsun. Dışarı çıkıyoruz. Bahane yok."

"Evet, tamam," diye onayladı sonunda, üstünü değiştirmek için odasına fırladı.

Mutfağa geçtim ve kendime bir ölçü burbon doldurdum ve güçlü tadı boğazımdan aşağı yuvarlansın diye geri vurdum. Bir tane daha döktüm ve onu da boşalttım. Planladığım gecenin bir anını bile boşa harcamak istemiyordum. Basının bizi görmesinden endişe etmeden canımızın istediğini yapabilmek için Celest'teki VIP odasında bir masa ayarlamıştım ve ben de öyleydim.

boşa harcamayı planlıyor.

Lance, gri bir gömlek ve kot pantolonla, koyu renk saçlarını şekillendirmiş ve yüzünde benimle parti yapmaya hazır olduğunu belirten bir sırıtışla geri döndü.

"Kahretsin, evet," dedim coşkuyla, arka cebime uzanıp zarfı ona uzattım.

Bana gülümseyerek kabul etti ve doğum günü kartını çıkarıp içindeki hediyeyi keşfetmek için açtı.

"Solarian Pitball Ligi Kupası'nın tamamı için pit yan koltukları mı?" dedi alçak bir ıslık çalarak. Evet,

küçük bir servete mal olacaklardı ama arkadaşımın doğum gününde ona para harcamayacaksam o zaman neden bu kadar çok param oldu?

"Teşekkürler dostum, bunlar-"

Ön kapıdan yüksek sesle vuruldu ve Lance bana saklanmamı işaret etmeden önce şaşkınlıkla etrafına baktı.

Odasına girerken sinirle iç çektim. Yine de, birinin beni yatak odasında bulmasındansa, başının belaya gireceğini düşünmüştüm. Yine de sınırların dışında bir öğrenciydim, bu yüzden saklanan saçmalıkları emmem gerektiğini düşündüm.

"Noksi!" Lance ön odadan coşkuyla ağladı ve Harpy karşılık olarak küçük lakabını haykırırken ben de kaşlarımı çattım. Böyle bir karşılama almamıştım ve ben onun en iyi arkadaşıydım. İkisi birlikte çok tuhaf davranıyorlardı, sanki her ikisi de sürekli kıkırdayan neşeli, şakacı küçük arkadaşlarmış gibi ama birlikte olmadıklarında ikisi de böyle davranmıyordu. Gabriel mecbur kalmadıkça ve kesinlikle benimle konuşmadığı sürece neredeyse hiç konuşmadı. Ve Lance'in bir pislik olarak ünü iyi kazanılmıştı. Ama birlikte Bert ve sikik Ernie gibiydiler.*Nebular Müttefikler kıçım.* Diğer Mirasçıların hepsi benim Nebular Müttefiklerimdi ama onlarla her takıldığımda bir prenses partisindeki küçük bir kız gibi zıplamaya başlamadım.

“Orio! Doğum günün kutlu olsun! Bununla ilgili vizyonu neredeyse kaçırıyordum, ama görünüşe göre başardım. Ne zaman yola çıkıyoruz?” Gabriel'in sesi geldi ve kaşlarımı çattım.

*Ne oluyor be? olması gereken bu*bizim*gece!*

Harika, şimdi kendi kafamın içinde bile lanet olası kıskanç bir kız arkadaş gibi konuşuyordum.

Kollarımı kavuşturdum ve Lance'in ondan kurtulmasını bekledim ki tekrar dışarı çıkabileyim ve buradan üçüncü tekerlerden çok ama çok uzağa defolup gidebilelim.

"Ah," dedi Lance, Harpy'den kurtulmak için bir bahane bulurken oyalanarak. "Şey, ben sadece-"

"Sorun değil, Darius'un burada olduğunu ve bizimle geleceğini biliyorum. Gördüm. Ayrıca kendimi bir pislik olmadığımı ve onu kampüs güvenliğine teslim ederek geceyi mahvetmediğimi de gördüm, böylece hepimiz iyiyiz.

Lance buna güldü ve sesi çok yüksekti ve gerçek olamayacak kadar uzun sürdü. Komik bile değildi. Sadece vizyonları hakkında gerçekleri belirtiyordu. Olan şeyler hakkında gerçekleri ifade edebilirdim ve komik olmazlardı.*Hava serin. Bu yatak rahat görünüyor. Kapı aralık. Hiç komik değil. Kahretsin.*

"Goldilocks dışarı çık!" Gabriel aradı. "Ayılar bu gece ısırmayacağına söz veriyor."

Dişlerimi gıcırdattım ve yatak odasından çıktığımda Lance'in ona içki doldurduğunu gördüm. Tam da Gabriel cebinden kırmızı kağıda sarılı küçük, kare bir paket çıkardı.

"Merhaba," dedim Gabriel'e ve o da bana doğru dürüst bakmadan belli belirsiz başını salladı. Lance

hediyeyi kabul ederken sırıttı, baş parmağını kaydırarak hediyeyi yırttı ve içindeki mücevher kutusunun kapağını çevirdi.

İkisi de anında gülmeye başladı ve Lance cıvıldadı. "İmkanı yok! bu tıpkı onun gibi

BEN-"

"Biliyorum! Onu gördüm ve ben sadece*biliyordu.”*

"Çok doğru!" Lance, kahkahalarının arasından sözlerini zorlukla çıkarabiliyordu ve o orta parmağına yapışkan, plastik bir yüzük takarken kaşlarımı çattım.

“Ooooooooooo!” İkisi de kontrollerini kaybetmiş gibi ellerini sallayarak konuşmaya

başladılar.

"Burada bir şey mi kaçırıyorum?" Lance ona aldığım Pitball biletlerini nereye düştüklerine bakmadan sehpanın üzerine fırlatırken sordum. Bakışları, lanet olası bir gökkuşağı taşıymış gibi o yapışkan plastik parçasına kilitlenmişti.

"Ah evet, birkaç yıl önce biz-"

“Pontus Körfezi yürüyüşünde kaybolduk. Hatırlıyor musun biz-”

“Ohhhh kahretsin evet! Neredeyse hepsini unutmuştum!” Lance yine kahkahalara boğuldu, ben kaşlarımı çatarken, görünüşe göre paylaşmadıkları şakanın geri kalanını aramaya çalışırken beni el salladı.

Gabriel omuz silkerek, "Orada olman gerekiyordu," dedi.

"Evet," diye onayladı Lance. "Açıklaması zor. Endişelenme. Hadi hepimiz gidelim.” "Tüm?" diye

sordum, bakışlarımı Gabriel'e dikerek. "Yalnızca ikimiz için rezervasyon yaptırdım ve oldukça

özel-"

"Sorun değil, zaten rezervasyona ekledim," dedi Gabriel, bana bakmadan, küçümseyerek. Dudaklarım

başka bir protestoyla aralandı, velet gibi olmayacak, ayağımı yere vuracak ve benimle yalnız kalmak istiyormuşum gibi, söyleyebileceğim herhangi bir şey düşünmeye çalışırken düşünceler zihnimde dönüyordu. *Benim*arkadaş Ama boş geldim.

Lance, yaklaşık on dakika öncesine kadar planladığı tek doğum günü kutlaması yeniden ısıtılmış kahrolası spagetti ve

yalnız sarhoş olmak.

İç çektim, cebime uzandım ve bizi kulübe götürmek için getirdiğim yıldız tozu kesesini çıkardım. Bu şekilde gelmemiz, hiçbir basının bizi yakalayamayacağı ve özgür bir gece geçirebilmemiz için orada olduğumu fark etmeyeceği anlamına geliyordu. Artı, göz açıp kapayıncaya kadar eve dönebildiğimiz için belirlenmiş sürücülere olan ihtiyacı ortadan kaldırdı.

Yıldızların arasından Celest'e taşınırken üzerimize bir avuç yıldız tozu serptim ve Orion'un evi dönerek gözden kayboldu.

Müziğin ağır bası, hava dönmeden ve kulübün geliş salonu etrafımızda belirmeden bir an önce bana ulaştı.

Dudakları parlatılmış pembe bir hizmetçi kız, içinde parıldayan üç Fae şampanyası bulunan bir tepsiyi uzatarak bizi görünce geniş bir gülümsemeyle öne çıktı.

Başımla teşekkür ederek benimkini kabul ettim, bardağı boşaltıp tepsiye geri koydum. İçeceğe aşılanan sihir damarlarımda köpürdü ve endişelerimi çalmaya ve mutlu düşüncelere odaklanmama yardımcı olmaya başladığında rahatladığımı hissettim.

Hizmetçi kız parlak bir gülümsemeyle, "İyi akşamlar beyler, ben Alissa ve bu akşam sizin kişisel refakatçiniz olacağım," dedi. "Aramızda bir doğum günü çocuğu olduğunu duydum?"

Gabriel kolunu onun omuzlarına atıp onu öne doğru bastırdığında Lance inledi. "İşte burada!"

"Celest çalışanları en içten tebriklerimizi göndermek istiyor!" dedi kız. "Burada bir doğum günü çocuğuna kraliyet ailesi gibi davranılması gerektiğini düşünüyoruz, bu yüzden-" Arkasındaki masadan altın bir taç aldı ve onun başına koydu. Lance, eğlenmekle onu çıkarma arzusu arasında kalmış gibi görünüyordu. "Doğum gününüz kutlu olsun majesteleri." Eğildi ve Lance kahkaha attı. "Beni takip etmek istersen, seni kraliyet masasına çıkaracağım. Diğer misafirleriniz çoktan geldi."

"Diğer konuklar?" Kaşlarımı çatarak sordum ama o çoktan arkasını dönmüş ve beni duymadan odanın arkasındaki gümüş merdivene yönelmişti.

Gabriel, bilmiş bir gülümsemeyle, "Bu benim fikrimdi," dedi. "Bu konuda bir vizyonum vardı ve onları davet etmek geceni katlanarak daha keyifli hale getirecek, Orio."

Kim üstel diyor? Ve lanet olası gecemizi buldozerle yıkması için ona kim izin verdi? Bütün bunlar benim fikrim olmasaydı ve Lance'in doğum gününü onunla kutlamak istemeseydim, kefaletle vazgeçebilirdim. Davet ettiği her ne haltsa onun kadar sinir bozucu olmamasını ummaktan başka çarem yoktu.

Alissa, kulübün üçüncü katında bulunan VIP odasına öncülük etti. Oda gerçekten bir balkondu ve sağında kulübün keyfini çıkaran diğer insanlara yukarıdan bakabileceğimiz büyülü bir duvar vardı. Yolumuza dönüp baksalar, görebildikleri tek şey bir denizdi.

gizliliğimizi korumak için parlayan gümüş yıldızlar.

Odadaki her şey siyahtı, zeminden duvarlara, masalara ve sandalyelere dönen gümüş desenlerle işlenmişti.

Alissa bizi barın etrafında toplanmış küçük kalabalığın arasından geçirerek alçak bir masaya çınlayan at nalı gibi kıvrımlı, yastıklı bir bankın olduğu bir kabine götürdü. Etrafında parıldayan gümüş ışıklardan oluşan bir perde asılıydı ve içeride loş bir ışık kozası oluşturuyordu. Masanın üzerinde yarı boş iki bardak, içinde kiraz dolu bir kokteyl çubuğu olan uçuk pembe bir kokteyl ve neredeyse boş olan ve kenarlarında kırmızı ruj bulunan bir bardak vardı.

"Burada başka kim var?" Lance ve Gabriel yerlerine oturup menüye bakarken sordum. "Ah, diğer misafirleriniz dans pistine yöneldi," diye açıkladı Alissa.

İnsanların Billie Eilish'in Bad Guy'ı eşliğinde dans ettiği odanın diğer tarafındaki yükseltilmiş alana baktım ve Roxy Vega'yı lanet olası dünya umurunda değilmiş gibi kız kardeşiyle dans ederken görünce kalbim yerinden fırladı.

Mükemmel vücudunu saran ve uzun, bronz bacaklarını gösteren kırmızı bir elbise giymişti. Siyah saçları bir tür dağınık topuzla yarı toplanmış ve bir omzunun üzerinden dökülmüştü, az önce düzülmüş bir sanatçının versiyonu gibi görünüyordu. Onu izlerken ağzım kurudu, ona bakarken kalbim daha hızlı atıyordu. Yapmamam gerektiğini biliyordum. Burada olduğu için kızmam gerektiğini biliyordum ama bencil, gizli bir yanım bu geceki farklılıklarımızı görmezden gelip gelmeyeceğini merak etti. Ona birkaç kez bu şekilde rahatlamışken yaklaşmıştım.

"Vegas'ı mı davet ettin?" diye sordu Lance, o da onları görünce birdenbire ve ben de Alissa'nın bizi rahat bırakması için menüde gördüğüm ilk şeyi işaret ederek yerime çöktüm.

Gabriel genişçe gülümsedi. "Evet, nasıl parti yapılacağını biliyorlar."

"Bunu nereden biliyorsun?" Diye sordum. "Tam anlamıyla onlarla yeni tanıştın."

"Belki psişik olarak," diye küçümseyici bir şekilde yanıtladı Gabriel, sanki tuhaf davranan benmişim gibi, ama nasıl olur da insanlarla hayali dostluk iddiasında bulunabileceğini ve bunu gerçekten yapmak için herhangi bir temel çalışması yapması gerekmiyormuş gibi davranabileceğini anlamadım. gerçeklik.

"Gerçekten öğrencilerle dışarıda içmemiz gerektiğini düşünmüyorum," dedi Lance temkinli bir tavırla, bakışları hâlâ bizim yönümüze bakmamış olan Vegas'taydı.

"Darius gibi öğrenciler mi?" diye sordu Gabriel hafif bir kahkahayla. neredeyse dedim*Ben farklıyım,*ama bunun kulağa biraz tuhaf geleceğini fark ettim.

"Sanırım..." dedi Lance ve daha fazla itiraz etmeyince şaşırdım. "Yani, hepimiz birlikteyiz, uygunsuz bir şey yok ve kimse bizi burada göremez. Bu yüzden önemli olmadığını düşünüyorum."

Alissa içkilerimizi aramızda dağıtırken genişçe gülümseyerek döndü.

Masadan uzaklaşırken Vegas göründü.

Bizi gördüklerinde hareketsiz kaldılar, Gwen'in gözleri şaşkınlıkla açılırken Roxy'nin bakışları kısıldı.

"Siktir git Gabriel, arkadaşlarınla çıkacağımızı söylediğinde, tanımadığımız insanlar olduğunu düşünmüştüm. Tüvit ve tüvit değil," dedi Roxy, kollarını kavuşturup bu sırada göğüslerini yukarı iterek. Gözleri siyah çizgiliydi ve dudakları elbisesine uyması için koyu kırmızıya boyanmıştı. Onun kadar arzuladığım bir kızı daha önce gördüğümü hiç düşünmemiştim ve yüzüme karşı durup bana hakaret ederken bile onu görünce içmeme engel olamadım.

"İnanın bana, buranın standartlarının bu kadar düşük olduğunu bilseydik, biz de buraya gelmezdik," dedim onu ısırma dürtüme karşı koyamayarak.

Bakışları benimkilerle kesişti ve gözleri yavaşça üzerimde gezindi, görünüşe göre beni o halimle görüyordu. Bu yanılsama, yine küçümseyen bir tavırla başka tarafa baktığında, yemi yutmayarak ve beni bir kez daha görmezden geldiğinde paramparça oldu. Bu bok hızla yaşlanıyordu ve ben burada düzüşmüyormuşum gibi davranmaya devam ederken sinirle dişlerimi gıcırdattım.

"Doğum günün olduğunu bilmiyordum," dedi Gwen, sanki bu habere şaşırmış gibi gözleri Lance'teydi.

Adam ona biraz utanmış görünerek yarım bir gülümseme gönderdi. "Genellikle kutlama yapmaktan hoşlanmam ama Gabriel ve Darius dışarıda bir gece geçirerek bana sürpriz yapmaya karar verdiler, bu yüzden..."

Gabriel ve Darius? Ne oluyor? Her şeyi ben organize ettim ve o pislik her şeyi mahvetti!

"Pekala, doğum günün kutlu olsun," dedi Gwen, yanındaki koltuğa çöküp yanağına bir öpücük kondurarak. Onun yaptığı gibi ona doğru döndü ve neredeyse ağzını yakalayacaktı. Geri çekilirken kızardı, telaşlanmış görünüyordu ve kız kardeşine anlamlı bir bakış atmak için döndü.

"Ah, evet, doğum günün kutlu olsun," dedi Roxy, ellerini masaya koyup Lance'i de öpmek için eğildi. Yanağına bıraktığı kırmızı ruj izi ağzından olabildiğince uzaktaydı ve onu uzattığı anda geri çekildi.

Gabriel ayağa fırladı ve ikisini masanın üzerinden kucakladı ve Roxy, sanki gerçekten eski arkadaşlarmış gibi geniş göğsüne ezilirken güldü. anlamadım Onunla daha bir hafta önce tanışmışlardı ve o onların kahrolası öğretmeniydi, neden anında en iyi arkadaşlarmış gibi davranıyorlar, kucaklaşıp gülüyorlar ve bir şekilde bana bir partide tuhaf olan benmişim gibi hissettiriyorlardı.*İD* organize mi?

Onları bıraktı ve Alissa'ya bize daha fazla içki getirmesi için el salladı ve o tekrar oturdu ve kızlar da aynı şeyi yaptı.

Roxy uzanıp kız kardeşinin kadehinden kiraz dolu kokteyl çubuğunu kapmadan önce bir an bana baktı. Roxy ona sırıtırken Gwen yarım yamalak bir şikayette bulundu.

Yavaşça çubuktan bir kiraz alıp dudaklarının arasına çekerken bakışlarımı ağzından ayıramadım. Kız denemeden bile baştan çıkarıcıydı. Ona bakmakta zorlanıyordum ve o hala bana bakmıyordu, gözleri Gabriel oynamak istediği bir oyundan bahsetmeye başladığında onun üzerindeydi. Roxy'yi siktiğimin Vega'yı kiraz yerken izlemeye devam ederken kuralları bileyim diye sözlerine yeterince dikkatimi verdim.

"Basit. Cesaretler buluruz ve bunları yapmak için sırayla alırız. Korkan ya da tamamlayamayan herkes bir shot Sourache içsin-”

"Bu da ne?" diye sordu.

Lance, "Tadı kesinlikle bok gibi olan ve tüm vücudunuzun bir dakika boyunca ağrımasına neden olan sihirle dolu bir atış," diye açıkladı Lance. Bu, Sourache içmekten aldığın berbat deneyimi gerçekten kapsamıyordu, ama ben konuyu genişletmemeye karar verdim. Oyunu kaybederlerse çok geçmeden kendileri öğreneceklerdi.

"Yani, bir cesaret bulduğunda, istersen onu tamamlamana yardım etmesi için başka bir kişi seçebilirsin. Ama yardımla başarısız olursan, o zaman iki atış yapman gerekir," diye bitirdi Gabriel.

"Tamam, ama kendinizi kaybetmeye hazırlasanız iyi olur çünkü ben ve Darcy kıçınızı patlatacağız," diye alay etti Roxy.

"Eh, her şeyin bir ilki vardır," dedim yumuşak bir sesle.

Bana doğru bakarken Roxy'nin gözleri meydan okumayla parladı, ama beni görmezden gelmeye başlayınca dikkati çabucak tekrar Gabriel'e kaydı.

Ejderha derimin altında kıpırdandı ve hırlama dürtümle savaştım. İnsanlar beni görmezden gelmedi. Devam etmesine izin vermek, doğamın her bir kökleşmiş parçasına sürtündü, ama ona terslemek işe yaramayacaktı. Bu yüzden bu gece elimden gelen her şekilde onun dikkatini çekmeyi kendime görev edindim.

Bunu düşünürken sırıttım, ayağa kalktım ve refakatçimizi bulmak için masadan uzaklaştım. Daha birkaç adım atmadan Alissa beni fark etti ve masaya dönmeden önce maç için bir tepsi Sourache shot sipariş ettim.

Roxy'nin yanındaki koltuğa çöktüm ve kolumu sandalyesinin arkasına doladığımda sinirli bir şekilde nefes verdi.

"Öyleyse ilk cesareti kim seçiyor?" diye sordu Gwen, koyu mavi saçından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırarak.

"Roxy'nin bu gece bana iyi davranmasına cüret ediyorum," dedim ve diğerleri aramıza baktı.

Sabırsızlıkla içini çekti. "Geçmek. Bana şu ekşi şutu ver," dedi.

Gabriel buna karşılık olarak çok yüksek sesle güldü ve diğerleri de katıldı. Ona sırıttım, onu söylediğim bir şeye gerçekten cevap vermeye zorladığım için mutluyum ve onu daha fazlası için zorlamaya hazırım. Çünkü elimde değildi. Eğer buradaysa ve böyle görünüyorsa, istese de istemese de tüm dikkatim onun üzerinde olacaktı.

Alissa, oyunumuz için Sourache atışlarından oluşan tepsiyi teslim etti ve Roxy birini yakalamak için öne eğildi. Şiddetli yeşil sıvıyı ağzına atıp tek lokmada yutmadan önce bir an kaşını kaldırarak süzdü.

Sırtı doğruldu ve kurşunun etkisiyle haykırma dürtüsüne karşı savaşırken eli masayı kavradı ve hepimiz güldük. Gwen dudaklarını ayırarak kız kardeşine baktı ve ona nasıl yardım edeceğinden emin değilmiş gibi sırtını sıvazlamak için uzandı.

Dakikalar geçti ve Roxy bir nefes verdi, duruşu gevşedi ve kahkahalar attı. "Bu şey çok kötü," dedi. "Ama yine de bu cesareti yerine getirmekten daha az acı verici."

Kendimi durduramadan güldüm. O kızın tanıdığım erkeklerin yarısından daha büyük taşakları vardı. Max'e bir shot Sourache çektirirsek neredeyse ağlamaya başlardı ve etkileri yerindeyken Seth ulumaya başlardı. Roxy zar zor terledi ve diğer ucunda sallanarak dışarı çıktı.

Bu gece planladığım gibi gitmemiş olabilir. Ama belki daha sonra hala kurtarılabilirdi.

Tümü.

“Ysıra bizde, doğum günü çocuğu.” Gabriel sırıttı ve kolunu omuzlarıma dolamak için eğildi, ama ben daha çok Darcy'nin benimkine bastırdığı çıplak bacağına ve göğüs dekoltesinin ortasından aşağı kadar uzanan v-kesimi olan siyah elbisesine odaklanmıştım. Dudaklarında çilekli daiquiri'yi tattığımda ellerimi her yerinde gezdirmek istedim.

Garson bize biraz daha içki getirmişti ama ben burbonumu emziriyordum. Sarhoş olursam irademdarbe alacak ve Blue'yu tek başıma yakalamanın yollarını aramaya başlayacaktım. Bu, insanlarla dolu bir barda ve şu anki şirketimde bok kadar riskliydi. Sonra tekrar...Darius benim en iyi arkadaşımdı ve Gabriel benim Nebula Müttefikimdi... beni gerçekten satarlar mıydı?

Siktir git, burbon. Bu konuda söz hakkın yok. O şehvetli sürtük Venüs'ün bugün haritama geri dönmesinin de bir faydası yok.

Sonra tekrar, bugün benim doğum günüm...

Bizi ne kadar az kişi bilirse o kadar iyi. Bu, hata yapma şansının daha az olduğu ve ortaya çıkarsa daha az insanın başını belaya sokacağı anlamına geliyordu. Hayır, riske değmezdi.

"Orio." Gabriel beni sarstı. "Sıra sende dedim."

"Doğru, evet. Ne cüreti var, Noxy?” Diye sordum.

Gabriel balkondan aşağıdaki dans eden bedenler denizine baktı. "O adam." Barda duran kırmızı fularlı ve bıyıklı bir adamı işaret etti.

"Yalancıyı mı kastediyorsun?" açıklığa kavuşturdum.

"Evet," Gabriel gülerek bana döndü. "O farkına varmadan o atkıyı ondan almaya cüret ediyorum."

Darcy güldü ve ben de ona gülümsedim. Eli masanın altındaki uyluğuma indi ve sikim dikkati üzerine çekti.

"Yapacak mısın?" İri yeşil gözleri parıldadı ve heyecanla dudağını ısırması beni delirtti.*Siktir et.*

Bir suç ortağı seçerken masadaki yüzlere bakarak burbonumu geri attım. Bana gülümsemeyen tek kişi Tory'di. Darius'un koltuğuna ne kadar yakın olmasına rağmen Darius'la arasında beş santimlik sağlam bir boşluk yaratmayı başarmıştı ve gitmeye hazır görünüyordu. Darcy kaşlarını çatarak ona baktı ve dudaklarımı büzdü.

Kızımın gece burada kalmasının tek yolu, kız kardeşinin de kalmasıydı. Ve bundan da fazlası... Darcy için önemliydi. Onun için çaba gösterebileceğimi sanıyordum. Bu ne kadar rahatsız edici olursa olsun.

Tory'yi işaret ettim ve kaşları kalktı. "Hadi ama hırsız, bir şeyler çalmak konusunda harika olduğunu anımsıyorum."

Darius'a sırıtarak geçti ve Darius ters ters baktı. “Evet, Roxy'nin*gerçek*

insanları kandırmakta iyi," diye homurdandı Darius.

"Senin kadar iyi değil. Dürüst olmak gerekirse, arkadaşlarının yarısının senin kişiliğin olmadığını henüz fark etmediğini düşünüyorum,

dedi Tory havalı bir şekilde, sonra kararlı bir şekilde onu görmezden gelmeye devam etti.

Düşününce, Tory'nin odasını yaktığı ve enerji tüketen hançerini çaldığı zamanı gündeme getirmek belki de en iyi hareket olmamıştı. Ama artık çok geçti.

Ayağa kalktım ve Gabriel beni bırakmak için yan yan kabinden çıktı. Tory yanıma geçmeden önce içkisini geri fırlattı, bana yaklaşırken ifadesi kapandı.

"O zaman plan nedir,*Sayın*?" soğukça sordu.

"Bu gece bana efendim demene gerek yok," diye düzelttim. "Hadi." Merdivene doğru ilerlemesini sağlamak için sırtına vurdum ve kalabalık kalabalığa doğru yöneldik.

Yüksek sesli müzik yüzünden konuşmak için yaklaştım. "Onunla flört edersen, ben arkadan boyun atkısını alırım."

Tory bir kahkaha attı ve bana başını salladı. "O adam günün uzunluğundan daha neşeli, ahbap. Bu yüzden*Sen* onunla flört edersen boyun atkısını alırım.” Ben buna cevap veremeden kalabalığın arasına daldı ve elimi saçımdan geçirip olduğum yerde kaldım.

Bok.

Bir garson elinde bir tepsi içkiyle yanımızdan geçti ve ben parlak pembe bir tane aldım, yere vurdum ve güçlü tatlı tadı karşısında irkildim. Göğsümde bir sıcaklık yandı ve kalabalığın arasından bara doğru ilerledim, basların melodik gümbürtüsü kulaklarımda çınlıyordu. Kıkırdayarak beni dansa kaldırmaya çalışan bir grup kızı itip geçtim ama onlara el salladım ve adamın bara dayanmasını sağladım, hala kahrolası bıyığını burkuyordu.

Tory çoktan arkasındaydı, barmenin dikkatini çekmeye çalışıyordu. Omzunun üzerinden baktı,

gözümü yakalayıp sırıtmayla savaşıyorum. Boğazımı temizleyip adamın yanına gittim ve bakışlarımı koyu renk blazerinden aşağı kaydırdıktan sonra tekrar yavaşça yukarıya çektim.

"Hey," dedim başımı sallayarak ve yarım bir gülümsemeyle.

Gözleri de beni aşağı yukarı çırptı ve görünüşe göre o yaklaştıkça ben de kestim. "Hey." O da bana gülümsedi ve Tory'nin omzunun üzerinden bana gözlerini devirdiğini gördüm. o ağızlı*daha çok dene*ve ona yaklaşırken çekingenliğimin uçup gitmesine izin verdim. Bu konuda kaybetmeyecektim. Bu oyunu ben icat ettim.

"İçecek ister misin?" Teklif ettim.

Bıyığını tekrar buruşturdu ve içten içe sindim. Yaklaştı ve elini göğsümde gezdirmek için uzandı. "Evet, uzun, esmer ve yakışıklı bir şey istiyorum."

"Eh...sipariş bitti." Tory onun arkasında sessiz bir histeriye kapılırken neredeyse çatlayacaktım.

Adam sırıttı, gözleri başımın tepesindeki taca çevrildi. “Aman yıldızlarım, doğum gününüz mü?”

"Evet." Omuz silktim ve Tory onun arkasına daha da yaklaştı. Uzanıp parmaklarını onun boyun atkısının arkasına sürttü ve adam gidip arkasına baktı. Aniden yüzünü ellerimin arasına alıp bana bakmasını sağladım.

Yaklaşmak istemediğim o kıllı bıyığa bakarken boğazıma bir yumru oturdu. "Bir hediyem var, yardıma ihtiyacım var... açmak için."

Tory omzunun üzerinden gözlerimle buluştu, tekrar atkısına uzanırken gülmemek için dudağını ısırdı.

"Çok çevik parmaklarım var," diye mırıldandı adam ve ben de bundan hoşlanıyormuş gibi yanağımın içini ısırdım.

"Güzel, çünkü ihtiyacım olan bir kurdelem var.*çekerek*” *Onu kaybedeceğim.*

Tory atkısını çözmüştü ve ona bir saniye daha vermem gerektiğini biliyordum, bu yüzden onu kendime doğru çektim ve mis gibi tıraş losyonunun kokusu duyularımı alt ederken kulağına doğru eğildim. "Senin için sonra geleceğim."

"Evet, benim için çok zorlanacaksın," diye homurdandı, eli aramıza girdi ve gömleğimi sıyırdı. Durdurmak için hiçbir şey yapamadan meme ucumu çimdikledi.*ahh*.

Sallana sallana uzaklaştım, Tory'nin fularını sallayıp müzikle dans ederek beklediği kalabalığa doğru ilerledim.

Kolumu tuttu, gözleri neşeyle parlıyordu. "Fark etti mi?"

"HAYIR. Göğüs ucumu ovuştururken yakınlarda dans eden Fae'nin bana birkaç telaşlı bakışını atarak, lanet meme ucumu çimdiklemekle çok meşguldü," dedim ona.

Biz odaya geri dönerken Tory gülmekten yere yığıldı. "Düşündüğüm kadar sıkıcı biri değilsin." O gümbür gümbür melodi üzerine bağırdı.

"Yine de hala bir pisliğim," dedim sırıtarak ve sırıttı.

"Evet." Balkona ulaştığımızda homurdandı ve kabinin görüntüsünü kapatan parıldayan yıldızların arasından geçti. Tory dramatik bir şekilde eğilip atkısını masanın ortasına fırlatırken herkes gülüyordu ve Darcy en parlak gülümsemesiyle aramıza baktı.

Gabriel beni yerime oturtmak için ayağa fırladı ve ben de karanlık bir gülümsemeyle Darcy'ye döndüm. "Sıra sende Mavi."

"Cesaret nedir?" Bakışlarım dudaklarına kayarken ve içim düğümlenirken sordu.*. Bir öpücük çalabilmek için tüm dünyanın şu anda donması için neler vermezdim.*

Masanın etrafına bakındım, bakışlarım Darius'un kaşlarını çatmasına takıldı. Şu anki şirketimiz yüzünden boktan bir zaman geçirdiğini düşünmek istemedim. Benim için dünyadaki en önemli insanlardan bazıları bu masanın etrafında oturuyordu. O dahil. Keşke onlarla anlaşabilseydi.

"Darius'u güldürmeye cüret ediyorum," dedim içkimden bir yudum alarak.

Sırıttı, bakışlarına haylaz bir bakış girdi. "Tamam... ortağım olur musun?"

Başımı salladım ve çantasına uzandı, bir kalem çıkardı ve eline bir şeyler yazdı. Okumam için masanın altında tuttu ve kelimeyi okurken kaşlarımı çattım.*enayi*yüzüme bir su püskürtmeden bir saniye önce. Başım ve omuzlarım sırılsıklamdı ve herkes gülmeye başladı, Darius bile.

Saçlarımdan damlayan suyu sihirle kurutmak için elimi kaldırdığımda Darcy bana muzaffer bir edayla gülümsedi.

"Bunun için seni geri alacağım," diye uyardım ama bu gülümsemesinin daha da genişlemesine neden oldu.

Oyuna devam etmesi için kız kardeşine döndü ve Gabriel bana göz kırparak burbonumu bana yaklaştırdı.

"İç, Orio," dedi ve bardakları tokuşturduktan sonra hepsini ağzıma attım.

* * *

Sarhoştum. Çok sarhoş. Ve azgın.

Rüya planı: Birinci adım... Blue'yu çıplak bırakın. Kahretsin bekle, daha fazla adıma ihtiyacım var.

Darcy balkonun kenarında kız kardeşiyle dans ederken Gabriel daha fazla içki ısmarladı ve ben de yanımda Darius ile onları izledim. Sadece izledim, sanki izlemek sorun değilmiş gibi. Kesinlikle değildi. Ama dört burbon ve iki Souraches umrumda bile değildi.

"Seni seviyorum," dedim Darius'a, kolumu ona dolayarak. "Çok şanslısın dostum. Gidip Tory Vega ile birlikte olabilirsin. sadece git ve*olmak*onunla."

"Götten konuşuyorsun," dedi Darius bana doğru eğilerek. "Neden bu beni şanslı kılıyor ki? Tory için ateşli misin? Çünkü senin kıçını tekmeleyeceğim." Gömleğimi avucunun içine aldı ve ben de bir kahkaha patlattım. Yarı şaka yapıyormuş gibi, yarı da ciddiymiş gibi görünüyordu.

"Ben değilim ama sen varsın. Yıldızlar adına, git ve ona söyle."

"Evet." Darius başını salladı ve kendini destekledi. "Evet, oraya yürüyerek gideceğim ve - ve- ay aşkına bu çok yumuşak." Elini gömleğimden aşağı kaydırdı. "Neyden yapılmış?"

Bilmiyorum dostum. Pamuk?" Gömleği çekiştirdim ve Darius kanının baştan çıkarıcı kokusunu beraberinde getirerek bana doğru eğildi. "Taze pişmiş yatak gibi kokuyorsun... Yani*ekmek*"

"Beni ısırmak ister misin, Lance?" Darius karanlık bir şekilde güldü, yüzümü ellerinin arasına aldı ve dudaklarım büzülene kadar sıktı. Sonra başımı Vegas'a doğru çevirdi. "Kaynağın orada."

Gözlerim Darcy'nin sıkı beline ve vücudunun müzikle uyumlu hareket edişine takıldı. Ona sert davranmaya başladım ve Darius'u geri ittim.*Benim gafımı hissetmesine gerek yok. Tekrar olmasın.*

Aniden ayağa kalktım, dişlerim uzadıkça gözlerim kızıma dikildi. Gabriel başında tacımla belirdi, gümüş halkalı gözleri kapşonlu bize doğru gelirken.

"Odayı boşaltıyorum." Tacı çıkarıp Darius'a fırlattı, sanki kafası çember atıyormuş gibi ve tacı tam gözüne çarptı.

"Orospu çocuğu," diye tısladı Darius.

Gabriel elini omzuma koydu. Müzik şarkılar arasında dururken yüksek sesle, "Eve yıldız tozunu atacağım ve karımı becereceğim," dedi.

Kızlar güldüler ve ben de ayağa kalkarken Gabriel'e sırıtarak ona sarıldım. "Benden selam söyle. Bilirsin, seviştikten sonra. Yoksa sonrası mı daha tuhaf? Belki daha önce. Sonrası yok. Kesinlikle sonra."

"Orio, sana merhaba demek için çok meşgul olacağım." Gabriel sırıttı, sonra gözleri Vega kızlarına kaydı ve beni onlara doğru çevirdi.*Neden herkes bu gece beni Darcy'ye yönlendiriyor? Bu beni öldürüyor.*

"Ona iyi bak," dedi onlara veda etmek için yanlarına gitmeden önce ve ardından yıldız tozunu alarak oradan uzaklaştı. Zodiac'taki tüm öğretmenlere haftalık bir yıldız tozu tayını hediye edildi ve geri kalanımı bu gece için tam olarak ne kullanacağımı biliyordum.

*Bekle, kendine iyi bak dedi mi?*o*? Neden*onlara*?*

"King's Hollow'daki partiden sonra mı?" Darius teklif etti. "Adamlar orada, ama gelmene aldırış etmeyecekler. Onlara Koruyucumla biraz zamana ihtiyacım olduğunu söyleyeceğim.

Bu planı kesinlikle düşünmemişti, ama aynı zamanda kulağa çok fazla sosis gibi geldi.

"Hayır, ben geri döneceğim. Doğruca oraya gidebilmen için Vegas'ı alacağım? Teklif ettim. Darius ayağa kalkıp beni sımsıkı kucakladı, kasları etrafımda kenetlendi. Aramızdaki bağ daha da keskinleşti ve ona sarıldım. "Seni özleyeceğim," dedim yüksek sesle, bunu kafamın içinde söylemek istesem de.

"Gabriel kadar mı?" diye sordu Darius, alnı benimkine çarparak.

"Bir oda tutmanız gerekiyor," diye araya girdi Tory ve birbirimizden uzaklaştık. Darius ona doğru ilerlerken masaya çarptı. "King's Hollow'daki partiden sonra mı?" diye sordu ve ben de onun adına umutla Tory'ye baktım.

Sanki o yokmuş gibi yanından geçti, kokteylini aldı ve pipetle yudumladı. Darius yumruklarını sıktı, arkasından dik dik baktı ve şakağında bir damar patlayacakmış gibi göründü.

Darcy hâlâ olduğu yerde dans ediyordu ve gözleri benimkilerle buluştuğunda ona aptalca sırıttım.

"Hadi gidelim." Cebimden yıldız tozunu çıkardım ve Darius kendi kesesini çıkardı. "Gece Darius."

Tory önüne baktı, o parıldayan tozu havaya atıp gözden kaybolurken gözleri ona sabitlendi.

"Hazır?" Kızlara kabinden çantalarını alırken sordum.

Başlarını salladılar ve üzerimize yıldız tozunu atmadan önce masaya büyük bir bahşiş bıraktım.

Yıldız ağından sürüklendik ve ayaklarım The Orb'un dışında yere çarptı. Darcy kıkırdayarak yanıma geldi ve onun Uyanış gecesinde birlikte yıldız tozunun yanından geçtiğimiz ilk seferi hatırladım. Uzaklaşmayı hatırlamadan önce onu dengeledim ve Tory'ye baktım.

Seni Evlerine geri götürebilirim, dedim ama Tory elini bana doğru salladı.

"Darcy'yi geri götür, ben iyiyim. Gece." Ablasına sarıldı.

"Emin misin? Seninle geri gelebilir miyim? Darcy teklif etti.

Tory sırıtarak, "Bu gece tüm yatağa yayılmam gerekiyor," dedi. "Yarın görüşürüz." Patikadan Ateş Bölgesi'ne doğru yürürken başının üstünde el salladı ve ben Darcy'ye döndüm, aniden dileğimi beklediğimden daha erken yerine getirdim.

"Mavi." Bir bukle saçını kulağının arkasına sıkıştırarak hayal kurarcasına gülümsedim. *O çok... her şey. Her şeyin nasıl olduğunu biliyor mu?*

Kulağıma fısıldamak için parmak uçlarına basarak kişisel alanıma girdi. "Özel olan nereye gidebiliriz?"

Ellerimi beline doladım, onu The Orb'un duvarına dayayıp tam burada yutmak için yarı cazip geliyordum. Kanı bana bir Siren şarkısı gibi seslendi ve dilimin ucunu boğazında gezdirerek onu güldürdüm.

"Biliyorum..." diye mırıldandım, onu yerden kaldırdım ve Vampir hızımı kullanarak Jüpiter Salonu'na doğru ateş ettim. Geceleri kapalıydı ama sihrim kapının kilidini açtı ve içeri koştum, onu Cardinal Magic sınıfına taşıdım ve aceleyle içeri girmeden önce onu da açtım.

Dudakları benimkileri bulmadan bir saniye önce susturucu bir balon yaptım. Tadı günah ve çilek gibiydi, bu beni inletiyordu.

"Seni bu sınıfta kaç kez istediğimi biliyor musun?" Öpücükler arasında sordum, ağzımı boğazına doğru gezdirerek. Uylukları etrafımda daha sıkı kenetlenirken başını yana eğdi ve ellerini saçlarımın arasından geçirdi.

"Kaç tane?" diye sordu nefes nefese.

"Dört milyon, üç yüz bin, iki yüz doksan sekiz - hayır doksan yapma*dokuz* zamanlar." Uyluklarının arasını sertleştirdim ve dişlerimi boynundan aşağı kaydırırken zevk uzuvlarımda zıpladı. Güneş adına, bu*kız*.

Dişlerimi yumuşak etine geçirmek üzereydim ki beni geri itti ve ayağa kalktı. Benden uzaklaştı, masama koştu ve doğruca koltuğuma atladı.

"Ne yapıyorsun?" diye homurdandım, o yazmaya başlarken masamdan bir kalem ve kağıt alıp koluyla siper ederken peşinden gittim.

"Hiçbir şey," diye şarkı söyledi. "Bakın Bay Huysuz."

"Bu senin için Profesör Huysuz," diye takıldım ve o da homurdanarak güldü. Göğüsleri masama değiyordu ve sayfaya doğru eğilirken bir çağlayan mavi saçı masanın üzerine dökülüyordu.

Yavaşça yaklaştım, onu masamın üzerinden devirmemek ve son zamanlarda sık sık sahip olduğum fanteziyi gerçekleştirmek için kendimi tutmaya çalışırken nefesim hızlandı.

Darcy sonunda Cheshire Kedisi gibi sırıtarak yukarı baktı ve sayfayı altı kareye ayırmaya başladı. Sonra ayağa kalktı, hepsini bir yığın halinde topladı ve arkasında tuttu.

"Neyin peşinde olduğunu bilmiyorum ama bu beni çok kızdırıyor," diye homurdandım, elini sıkıca göğsüme bastırana kadar ona yaklaştım.

"Bugünün senin doğum günün olduğunu bana haber vermediğin için, ben de bir son dakika hediyesi için doğaçlama yapmak zorunda kaldım."

"Bırak bana," diye ısrar ettim, elimi uzatırken karanlık bir şekilde sırıtarak.

Yüzünde sik gibi seksi bir ifadeyle kağıdı avucuma yerleştirdi. Hediyeye dikkatimi vermek için gözlerimi ondan uzaklaştırmak zorunda kaldım.

İlk kelimedeki kelimeler bana baktı ve dudaklarımda hain bir gülümsemeye neden oldu.

borç senedi

İstediğiniz yere bir öpücük.

Bir sonrakine geçerken nabzım yükseldi.

borç senedi

Bir striptiz.

Ah lanet olsun evet, diye nefes verdim, gerisini karıştırdım.

"Tek bir şartım var," dedi küstahça. "Bir seferde yalnızca bir tane kullanabilirsiniz. Açgözlü olma."

"Konu sana gelince açgözlüden başka bir şey değilim." Belinden tuttum ve elini uzatarak sıvıştı.

"Pekala, bunu kontrol etmen gerekecek. Peki... efendim kuponlarından birini kullanmak ister mi? aşırı havalı bir aksan takındı ve ben de kahkaha attım.

Striptiz isteğini eline verdim ve çapkın bir gülümsemeyle baktı. Aç gözlerle onu izlerken boynumdaki bir düğmeyi açarak ofis koltuğuma çöktüm.

Çantasını masanın üzerine koydu, Atlas'ını çıkardı ve ekrana hafifçe vurdu. Kıçının kıvrımını gözlerimle izleme fırsatını değerlendirdim ve onu tekrar masamın üzerine eğilmiş olarak hayal ettim. Alçak ve sabırsız bir hırıltı ağzımdan kaçtı ve o sırıtarak yukarı baktı.

Dorothy'nin Raise Hell'i çaldı ve rock müziğinin ağır sesi havayı doldururken, Darcy ışıkları söndürmek için hızla odanın karşısına geçti. Üzerinde asılı duran, bükülen ve dönen, odayı koyu kırmızı ve altın rengi bir parıltıyla aydınlatan bir ateş topu atmadan bir saniye önce karanlığa gömüldüm.

"On Ev Aer'i işaret ediyor," dedim sırıtarak, koltuğumda daha da eğildim ve rahat edebilmek için bacaklarımı açtım.

Kahkahası bana geri döndü ve sonra dudaklarıma bir kıkırdama getiren dramatik bir saç savurma yaptı. Tyler Corbin'in masasına yaslandı ve kalçasını müziğe doğru döndürdü. Komik olmaya çalışıyordu ama kahretsin çok da seksi görünüyordu. Elbisesi neredeyse külotuna kadar geliyordu ve o başparmağını eteğin altından geçirirken alt dudağımı emdim ve masasının üzerine eğilirken kıçını görmeme yetecek kadar yukarı sürdü.

Döndü, yanlara doğru tökezledi ve yanındaki masaya çarptı. Kıkırdadım ama o bana doğru dönüp masama doğru eğilip göğüs dekoltesinin aşağısına bir bakış attığında eğlencem yine söndü.

"Gel buraya," diye inledim, onun içinde olmak için yanıp tutuşuyordum.

Beni görmezden geldi, masamın üzerine çıktı ve bir zımba ile bir kalem yuvasını bir kenara iterken yere çarptı. Elbisesi diz çöktüğünde daha da yukarı çıktı ve ardından başının üzerine sürükledi.

ve fırlatmadan önce üzerinde döndürdü.*Kahretsin.*

Üzerinde sutyen olmadığını ve sadece küçük dantelli bir tanga olduğunu keşfettiğimde boğazıma sıkı bir yumru oturdu. Onu bir an önce elime almazsam çıldıracaktım. Orada oturmak zorunda kalmam irademin her zerresini alıyordu.

Ellerini saçlarının arasına soktu ve kalçalarını müziğe döndürürken ben onun vücudunu takdir ettim ve dişlerim sivri uçlara kadar uzadı.

Kaya gibi sert ve çaresizdim, koltuğumdan kalkmak için öne doğru kayıyordum. Masanın kenarından atladı ve beni sandalyeye oturtarak yerimde durmamı sağladı. Onu öpmek için çekmeye çalıştığımda elim sırtına çarptı.

Beni durdurmak için başını çevirdi, avucunu göğsümden aşağı kaydırdı ve giderken düğmeleri çözdü. Kemerime ulaştığında, parmakları kemerimin etrafına ve pantolonumun içine kıvrıldı, yumuşak parmaklarıyla aletimin ucunu sıyırdı.

Kalçamı inleyerek ittim ve bana haince gülümsedi, elini çekti ve kemer tokamı tuttu.

Baş döndürücü bir kıkırdama ağzından kaçtı ve alnını göğsüme yaslamak için eğildi.

"Ne?" Homurdandım, güneye daha fazla kan pompalanırken, başımı döndürmeye ve ona olan ihtiyacım daha da keskinleşirken ellerimi kıçının üzerinde sıyırdım.

"Bu sadece... bu Orion'un kemeri," daha çok gülmeye başladı ve ben de sırıttım. Mavi saçları göğsümü gıdıklıyordu ve elimi toplamak için uzandım ve bana bakmasını sağlamak için geriye doğru çekiştirdim.

"Bu. Ve Orion onu hemen şimdi çıkarmanı istiyor," diye emrettim ve dudakları açıldı, gözlerinde arzu belirdi. Bir gram daha gülmeden onu çekmeye başladı, ama beklemekten bıktım.

Kıçını kavradım, ayağa kalktım ve onu masamın üzerine fırlattım, saçları yelpaze gibi uçuşuyor ve ihtiyaçla aletimin seğirmesine neden oluyordu. Omuz silkerek gömleğimi çıkardım ve sonra kendimi pantolonumdan kurtardım.

Ona herhangi bir uyarıda bulunmadan külotunu bir kenara yırttım ve ona çarptım. Parmaklarımı beline soktuğumda sırtı kamburlaşarak haykırdı, vücudumdaki her damardan zevk akıyordu. Ateşli ve mükemmeldi, onu başka bir sert itişle sahiplenirken etrafımdaki kasları gerilmişti.

Bir elimi başparmağımın klitorisine değdirmek için kaydırdım ve yüksek sesle inledi, ona yumruk attığımda ses beni daha da sertleştirdi. Kalçamın güçlü itmeleriyle onu tuttum ve masama sürtünerek sonsuza kadar damgaladı. Bir daha bu odada sertleşmeden nasıl ders vereceğim, yarının kahrolası sorunuydu.

Zevk ve adrenalin bedenimi ilahi bir kokteyl gibi sardı ve omurgamdan aşağı bir ter damlası aktı. Dişlerimi şişmeye batırmadan önce dilimi meme ucunun üzerinde gezdirmek için eğildim.

göğsünden. İnledi, ben onun kanını içerken parmakları sırtımı tırmalıyordu ve her ağız dolusu kafayı buluyordu. Gücünün tadı şeker ve hava gibiydi. Tatlı, keskin ve çok lezzetliydi.

Dişlerimi kurtardım ve etinde bir damla kan akarak beni daha da tahrik etti. Elimi sağ uyluğunun altından geçirdim, bacaklarını daha geniş tuttum ve sonra tekrar ona doğru sürdüm, bedeninin beni sarmasının verdiği hissin tadını çıkardım.

Mavi bir zevk çığlığıyla gözlerini kapattı ve ben de hırlayarak çenesini tuttum.

"Bana bak," diye talep ettim ve gözleri hızla açıldı, gözbebekleri genişledi. Benim için geldi, tüm vücudu kasılıyor ve kasları geriliyordu. Kalçalarını mükemmel açıda tuttum, bedeni beni coşkuya sevk ederken ben onun derinliklerinde hareketsiz kaldı, zevk içimden hızla aktı ve serbest kalmamın doruğundan çıkarken nefes almamı engelledi.

“*Evet*diye nefesi kesildi, öpmek için beni aşağı çekerken elini enseme doladı. Hava büyüsü ile nefesini ona geri verme zahmetine girmedim. Altımda ne kadar yıkılmış olduğunu hissetmek çok iyi hissettirdi, bana tutunmaya çalışırken uzuvlarında hiç güç yoktu. Ben de neredeyse hiç kalmamıştım.

Ağzımı çenesinde gezdirdim ve ağırlığımı ondan uzak tutmak için ellerimi masaya dayadım.

Parmaklarını omurgamda gezdirdi, dudakları dudaklarıma değdi ve tüm vücuduma bir ürperti yayıldı. Memnun hissetmeyeli çok uzun zaman olmuştu. Ama onunla, eski halime, hayatı sevmiş, bir geleceği olan adama dair ipuçları görmeye başlıyordum. Ve onu ne kadar özlediğimi fark etmemiştim.

Doğum günün kutlu olsun Lance, diye fısıldadı ve kahrolası yıllardan beri ilk kez gerçekten mutluydu.

BENDün gece Water Elemental dersi için mayomu giyerken, bir hayale kapıldım. Tory'nin ardından dalgalanan mavi ışığın üzerimize düştüğü lagüne girdim ve havuzu çevreleyen yüksek kayalıklarda dans ettim.

Orion'un beni nasıl sıkıştırdığını hayal ettiğimde dudağımı ısırdım, vücudundaki kaslar parlıyordu ve onun-

Washer'ın eli koluma indi ve bir çift sıkı kırmızı süratle önüme geçti. "Ooh yaramaz yaramaz, ne düşünüyorsun, merak ediyorum, hm?" Eli çıplak omzumda gezindi ve gücünü içime itmeye çalışırken alevler görüntülerimin kenarlarında titreşti. İşe yaramayınca içim rahatladı ve tiksintiyle ondan uzaklaştım.

Kaşlarını çattı ve sanki bir hata yapmış gibi ellerine baktı. "Zihinsel kalkanlarını çalıştırıyorsun, değil mi?" diye sordu, hayal kırıklığına uğradığı belliydi.

Yeni keşfettiğim Phoenix güçlerime bayılarak, "Evet," dedim neşeyle. "Sanırım artık ruh halimi etkileyemezsiniz, efendim." Omuz silktim ve o Washer'a dik dik bakarken Tory'ye sıcak suda katılmak için aceleyle uzaklaştım.

Geraldine dar takım elbisesiyle, kaslarını sergileyerek ve hareket ettikçe iri göğüsleri sallanarak bize doğru geliyordu. Gelirken bir tutam açık kahverengi saçını omzunun üzerinden attı, ağzında bir sırıtış vardı. "Bana desenli pijamalı bir Pegasus diyebilirsin Darcy, az önce Profesör Washer'ın hediyelerine karşı mı savaştın?"

"Evet," dedim neşeyle. "Sanırım tüm o alıştırmalar sonunda işe yaradı." Emirlerimiz hakkında ona yalan söylemek hoşuma gitmiyordu ama fazla seçeneğimiz yoktu.

"Max'in yüzünü görmek için sabırsızlanıyorum, o zaman-" Tory söze başladı ama o yanımızdaki havuza atlarken şeytanın kendisi sözünü kesti. Üzerimize su fışkırdı ve Geraldine'e yırtıcı bir şekilde gülümsedi.

kapandı.

"Ne zaman, küçük Vega?" diye sordu Max tek kaşını kaldırarak.

"Mayolarınızın şeffaf olduğunu fark ettiğinizde," Tory sırıtarak şerit değiştirdi ve Max bakışlarını hızla onlara indirerek üçümüzün kahkahalara boğulmasına neden oldu.

Kollarını gergin göğüs kaslarının üzerinde birleştirip yukarı bakarken kaşlarını çattı. "Gülünç. Şeffaf olsalar bile, gerçekten endişelenecek bir şeyim olacağını düşünüyor musun? Söyle onlara, Grus." Ona bilerek baktı ve elini kalçasına koydu.

"Kadastro yaptığım disket çubuklardan oluşan bir filo faksı tutmuyorum." Geraldine gözlerini devirdi. Disket değildi, diye homurdandı Max.

Geraldine umurunda değilmiş gibi elini salladı ve Tory ile ben sessizce kıkırdadık. "Ayrıca, Leydi Petunia bu hafta birçok saray mensubuyla dans etti. Senin sarkık spatulanın neye benzediğini nasıl hatırlayacağım ki?

"değildi*disket*!" Max tersledi. "Dur bir saniye, benden beri bir sürü erkekle yattığını mı söylüyorsun? Sadece bir hafta oldu!"

"Burada durup seninkinden beri bal küpüme kaç ekmek çubuğu batırdığımı tartışmayacağım, Max Rigel. Bu seni ilgilendirmez."

Geraldine uzaklaşmak için döndü ve Max onu durdurmak için kolundan yakaladığında dudaklarım aralandı. Sanki bizim duymamızı istemiyormuş gibi sesini alçaltarak onun kişisel alanına girdi. "Hadi ama, ne kadar iyi olduğunu kabul etmelisin. Bu gece benimkine gel de sana hatırlatayım."

"Bu gece güzel bir centilmenle randevum var. Leydi Petunia'nın ihtiyaçlarını gayet iyi karşılayacağını umuyorum." "Hangi Fae?" diye sordu.

"Peki bunu sana neden söyleyeyim?"

Max, "Çünkü bacaklarını kıracağım," diye homurdandı.

Darius arkadaşına doğru yürümeye başladı ve Max, Geraldine'i serbest bırakarak elini ensesinden aşağı kaydırdı. Geldiğinde Ateşin Varisi'ne başını sallayarak boğazını temizledi.

Darius'un gözleri bize çevrildi ve birkaç uzun saniye Tory'ye yapıştı. Onu ne kadar açık bir şekilde kontrol ettiğini fark etti mi? Gözleri neredeyse göğüs dekoltesine takılıp kalmıştı.

Tory orta parmağını göğüslerinin arasına kaldırdı ve Darius ters ters baktı ve tek kelime etmeden tekrar uzaklaştı.

Washer, öğrencileri farklı sınıflara ayırdı ve Tory bize sihrimizi havuza dökerek nasıl dalga yaratılacağını öğretirken Tory ve ben yan yana çalıştık. Kısa süre sonra, yüzey boyunca birer birer küçük dalgalar göndererek, onu asmaya başladık.

Washer, "Çok iyi," yorumunu yaptı. "Şimdi benim için güzel, büyük, ıslak bir tane yap."

Yüz ifademi düzeltmeye çalıştım ama Washer'a burnumu sokmamak imkansızdı ve

kaba konuşma biçimleri.

Birkaç büyük dalga gönderdik ve Washer ellerini çırptı. "Güzel ve hazır olduğunda bunun gibi büyük bir fışkırtma yapabilirsin." Ellerini suya bastırdı ve Tory ile benim üzerimize bir dalga çarptı ve ikimizi de çığlık attı.

Saçlarım tenime yapışmıştı ve üzerimden sel gibi sular damlıyordu.

"Evet...aynen böyle," diye mırıldandı Washer, küçük hızını ayarlayıp Darius'a doğru uzaklaşmadan önce sırılsıklam mayolarımızı giyerek. Biraz büyü yaparken suda öne doğru eğiliyordu ve neredeyse onu uyarmak için seslenecektim.

Kalk aptal!

İkinci Washer'ın elleri kalçalarına indi ve o kadar hızlı doğruldu ki kafasının arkası Washer'ın burnuna çarptı. Profesör tökezleyerek tekrar suya girdi ve bacakları başının üzerinden geçerken boğazımdan bir kahkaha koptu. Tory sırıttı ve bir an için Darius'la aynı gülümsemeyi paylaştıktan sonra ikisi hızla birbirlerinden uzaklaştı.

"Ondan hoşlanıyorsun," diye alay ettim, onu kolundan

dürterek. O tüttü. "BEN*tiksinmek*o."

Havalı bir şekilde, "Yine de onun seksi olduğunu düşünüyorsun," dedim.

"Peki kim yapmaz?" dedi ve bunu söylediği için kendine lanet okudu.

"Acaba kişilik nakli yapmayı öğrenecek miyiz, o zaman her şey hazır olur," dedim havuza bir dalga daha gönderirken.

"Evet," dedi gönülsüzce bunu gerçekten istemiyormuş gibi ve ben ona kaşlarımı çattım. Kız kardeşim bazen kendi iyiliği için çok inatçıydı. Muhtemelen Darius'u olduğu gibi seviyordu. Pislik kişiliği ve hepsi. Ona yaptığı onca şey için özür dilese ve bunu telafi etmeye çalışsa... belki de aralarında kurtarılabilecek bir şeyler vardı. Ya da belki bazen kendi iyiliğim için fazla iyimserdim.

Caleb ile işler nasıl gidiyor? Diye sordum.

"Bu sabah aşk hayatımla çok ilgilendin," dedi sırıtarak, sonra omzunu benimkine vurdu. "Her neyse, Ay tutulmasında buluşacağın gizemli adamın kim olduğunu bana hiç söylemedin."

Gergin bir şekilde güldüm ve parmaklarımı tekrar suya daldırdım. Kahretsin, ona söylemeyi o kadar çok istiyordum ki. Yapamayacak olmam aptalcaydı. Tory kimseye tek kelime etmeyecekti. Ve dün geceden sonra Orion'la bağ kurmuş gibiydi. En azından biraz. Ama ona gerçeği söylediğim anda korkmaması için yeterli mi? Muhtemelen değil. Orion'un neredeyse Darius kadar kötü olduğunu düşünüyordu. Aklımı kaçırdığımı düşünecekti.

Max sanki bir dalga gibi suyun üzerinde aniden süzülürken cevap vermekten kurtuldum

tahta olmadan sörf yapmak, sihriyle birlikte kendine rehberlik etmek. Hızla yanımızdan geçip Geraldine'in etrafından dolandı ve baştan çıkarıcı bir sırıtışla ona bakarken onu Angelica'dan ayırdı.

"Ah, dev bir dağ çatlağı olmayı bırak, Rigel!" diye bağırdı, sonra ellerini kaldırdı ve onu uçuran muazzam bir dalga yaptı ve adam büyük bir su sıçramasıyla suyun altında kayboldu. Bir öfke kükremesiyle su yüzüne çıktı ve Geraldine'e doğru ağır ağır yürürken sınıf ona gülmeye başladı.

"Senin için geliyorum, Grus." Ona işaret etti.

"Ooh, leopar desenli külotlu çorabıma kadar titriyorum," dedi gözlerini devirerek. "Sen

olacaksın." Uzaklaştı ve Geraldine sadece küçük parmağıyla ona veda etti. "Bunun benim aletime bir gönderme olması mı gerekiyor?" tersledi.

"Herhangi bir gönderme yapmadım," dedi masumca. "Belki de*Sen*Bahsettiğin gibi, senin disket sosisine benzediğini mi düşünüyorsun?

"Değildi*disket!*"Max tüm sınıfın duyabileceği şekilde bağırdı. Darius ona kafası karışmış bir bakış attı ve Washer sanki ondan hoşlandığı bazı duyguların yayıldığını hissedebiliyormuş gibi yoluna devam etti.

Max utanç içinde uzaklaştı ve Tory ile bir bakış paylaştım. Görünüşe göre Geraldine onu iyi yakalamış ve hâlâ ona doğru salladığı küçük parmağına gerçekten sarılmıştı. Ve gerçekten onunla denemeye devam etmesini umuyordum, çünkü bu çok komikti.

* * *

Sevgili Bayan Vega,

Derhal ofisimde bulunmanız istenmektedir. Katılmamak, Ev

Puanlarının ciddi şekilde kenetlenmesine neden olacaktır.

senin,

Müdür Nova

Akşam yemeğinden sonra odamda otururken o mesajı tekrar tekrar okuyarak olduğum yerde donup kaldım. Saat neredeyse sekizdi, öyleyse benimle ne hakkında konuşmak isteyebilir ki?

En kötü senaryoyu düşünürken kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyordu. Ama Orion ve benim durumumu öğrenmiş olamaz. Dikkatli davranmıştık.

Dün gece gerçekten o kadar dikkatli miydik?

Ya birisi bizim sınıfına gizlice girdiğimizi görseydi? Ama o zaman

neden beni ofisine çağırmak için şimdiye kadar beklesin ki?

Kapıdan çıkmadan önce ayağımı spor ayakkabılarıma geçirdim ve üniformamın üzerine bir ceket geçirdim. *Lütfen bunun Orion hakkında olmasına izin verme. Lütfen lütfen lütfen.*

Nova'nın ofisinin bulunduğu Pluto Ofislerine yaklaşırken ellerim yapış yapıştı. Ayaklarımı sürümek, hatta dönüp tepelere koşmak istesem de aceleyle ilerledim. Ama bununla yüzleşmek zorundaydım.

Muhtemelen zaten Orion ile ilgili değildi. Belki Tory de mesajı almıştı. *Neden ona mesaj atmadım, kahretsin?*

Kapıyı açıp avluya girerken ve bir merdiven boşluğundan Nova'nın ofisine giden tabelaları takip ederken kendime küfrettim. Daha önce hiç gitmemiştim ama onun buraya geldiğini defalarca görmüştüm. Kendimi bunun Orion'la ilgili olmadığına ikna etmeye çalışırken parmaklarımı altın korkulukta gezdirerek parlak ışıklı merdivenlerden yukarı koştum.

En üst kata ulaştım, koridora döndüm ve yürümeyi bıraktım. Nefes almayı bıraktı. Çünkü Orion orada durmuş, endişeyle elini saçlarından geçiriyordu. Beni gördüğü anda yüzü bembeyaz oldu ve bir işaret anlamında başını hafifçe salladı. Ama ne olduğunu sadece tanrı biliyordu.

Yavaşça ona doğru ilerledim, parmaklarını Nova'nın kapısına vurduğunda zar zor nefes alabiliyordum.

lütfen tanrım hayır

İşini kaybedecek. Güçten utanın. Bu onun bütün hayatını alt üst edecek.

Kendimi onun peşinden kapıdan geçmeye zorlayarak büyük odaya adım attım. Koyu kırmızı halısı, meşe mobilyaları ve uzaktan Yangın Bölgesi'ne bakan uzun bir penceresi vardı. Nova masasından başını kaldırdı, parmakları birbirine kenetlenmiş ve yüzünde gergin bir ifade vardı. Vücudumdaki her organ dikenli tellere sarılmış gibiydi.

"İkinizi de burada bu kadar geç aradığım için özür dilerim ama korkarım yakın zamanda gün ışığına çıkan bir konuda protokole uymak zorundayım." Nova, masasının önündeki yan yana iki sandalyeye oturmamızı işaret etti, gözleri bir şey arıyormuş gibi aramızda gidip geliyordu. Açıklamasını bekleyerek ve paniğe kapılmamaya çalışarak yüz ifademi sabit tuttum. Ama kutsal cehennem paniğe kapılmıştım. Orion muhtemelen nabzımı kendisininki kadar yüksek sesle duyabiliyordu.

Nova ayağa kalktı, masasının karşısındaki yazıcıya doğru yürüdü ve tepsiden bir şeyler aldı. Koltuğuna geri döndü ve önümüze bir fotoğraf koyarken vücudumdaki her tüy dikkat çekti.

Dün gecedendi. Orion benimle konuşmak için eğilmişti ve kirpiklerimin altından ona bakarken yüzümde aptalca parlak bir gülümseme vardı. En kötüsü, elim hafifçe kolundaydı ve önümüzde bir dizi boş bardak vardı.

Hayır hayır Hayır Hayır Hayır Hayır Hayır.

Orion boğazını temizledi, fotoğrafı aldı ve kahkahalarla geri fırlattı -*şu an nasıl gülüyor*

Nova, yorgun bir gülümsemeyle, "Evet, bunun saçma olduğunu biliyorum," dedi ve ona şaşkınlıkla baktım. "Ama korkarım bunu ikinizden de duymak zorundayım."

"Ne duydun?" Sessizliğimi bozarak ağzımdan kaçırdım ve Nova bana baktı.

"Bunun için bir açıklama."

"Belli oluyor, değil mi?" Orion çekti. "Doğum günümde Vegas tarafından pusuya düşürüldüm. Özellikle bu." Sanki ilk kez değilmiş gibi iç çekti ve ben de hemen anlayıp oyuna devam etmek için utanç içinde başımı eğdim.

Nova, "Görünüşe göre garsona dün gece Bay Acrux'un suçlayıcı birkaç fotoğrafını çekmesi için para verilmiş," diye açıkladı.

"Evet, oradaydı. Zor bir gece geçiriyordu ve babasıyla benim durumumu bildiğin gibi..." Orion sustu ve Nova hızla başını salladı.

"Tabii, daha fazla konuşma," dedi Nova. "Korkarım Bay Acrux'un fotoğrafları çoktan basına verildi. Siz ve Bayan Vega, bildiğim kadarıyla sadece FaeBook'a girebildiniz, ancak onları mümkün olan en kısa sürede kaldırmak için elinizden geleni yapmalısınız. Söylentilerin nasıl büyüyebileceğini biliyorsun."

"Elbette," diye onayladı Orion.

"Ee Bayan Vega," dedi Nova sertçe, bakışlarını bana çevirerek. "Profesörünüzü bir kulübe kadar mı takip ettiniz? Bu çok uygunsuz, anlıyor musun?

"Evet," dedim, başımı eğip utanmış numarası yaparak.

"Öyleyse bir öğrenci sizinle neden bu kadar ilgileniyor, Profesör?" Nova onu sorguladı.

"Belki de bunu ona sormalısın," dedi Orion hafifçe.

"Bayan Vega?" Nova bastı. "Açıklamak ister misin?"

Bir nefes aldım, elimden gelenin en iyisini yapmaya hazırdım, yanaklarımda yanan bir kızarıklık davama yardımcı oldu. "Ona aşığım." Orion dışında her yere bakarak boğazımı temizledim.

Nova iç çekerek ona döndü. "Eh, bu ilk olmayacaktı, değil mi? Senin o yüzün için ne yaparsak yapalım." Kıkırdadı.

"Daha kalın bir sakal bırakmayı deneyeceğim," diye alay etti Orion ve Nova'nın gözlerinin üzerimde gezindiğini hissettiğimde yanağımın içini çiğnedim.

"Belki bir eş daha iyi bir seçenek olur?" Nova alay etti. "Bence Profesör Prestos hala bekar, belki ona çıkma teklif etmelisin? Harika bir çift olurdunuz."

İçim kıvrandı ve ellerim sandalyemin kollarını sıktı.

"Francesca Sky'ı görüyorum," dedi Orion hafifçe ve bunun bir

yalan.

Ah, o kızı seviyorum. Çok parlak bir öğrenciydi," dedi Nova hülyalı bir şekilde ve dişimi bile kırmamaya çalıştım. Nova bana baktı, daha yakına eğildi. "Senin yaşında dürtülere kapılmanın normal olduğunu biliyorum. Ve hormonların kontrolden çıkmış olmalı."

“On sekiz yaşındayım. Ergenliğimi çoktan geçtim," dedim kibirli ses tonundan hoşlanmayarak.

"Elbette, ama Tarikatınız yakın zamanda ortaya çıktı, bu da bir o kadar rahatsız edici olabilir, canım. Akademiye geldiğinden beri kimseyle çıktın mı?”

Cidden şu an bunu bana mı soruyor? "HAYIR. Ama

bunun nasıl olduğunu anlamıyorum-”

Nova beni kesti. "Belki de Sipariş Karıştırıcılardan birine katılmalısın. Düzenli bir eş bulursan, bu öfkeli hormonların bir kısmını yatıştırmaya yardımcı olabilir.”

"Elbette... Bunu düşüneceğim," dedim zorla gülümsemeye çalışarak ve tatmin olmuş görünerek başını salladı.

"Başka sorun yaşarsan bana haber ver. İstersen sana bir danışman ayarlayabilirim?” Nova sordu ve söyleme şeklini beğenmedim*sorunlar*. Sanki gerçekten bende bir şeyler olduğunu düşünüyormuş gibi. Belki de gazetelerde benim görünmez kargalarla konuştuğuma dair söylentilere inanmıştı.

Ona karşı gerçekten dürüst olursam, gazetelerin benim hakkımda çok daha kötü şeyler yazacağını düşündüm.*Ah evet, Müdür Nova, size söylemeliyim ki, şu anda yanımda oturan Profesörü gerçekten beceriyorum, o da bana gölgelerden yararlanmam için gizli dersler veriyor. Yüksek Konsey Üyeleri. Oh ve ben bin yıldır ortaya çıkan en güçlü düzen formumu saklıyordum. Yine de uyuyacak bir şey yok, değil mi?*

"Buna gerek yok, teşekkür ederim,"

dedim. "Tamam, kovuldun."

Ayağa kalktım ve oradan defolup gitmek isteyerek kapıya doğru ilerledim.

"Oh ve Bayan Vega?" Nova aradı ve parmaklarımı kapı koluna dayayarak omzumun üzerinden geriye baktım. "Profesör Orion'u bir daha rahatsız ettiğinize dair bir haber alırsam, sonuçları çok ağır olur."

"Evet, hanımefendi," dedim, kapıdan çıkarken boğazım düğümlendi.

Sıcak ve soğuktum, uzun nefesler alarak merdiven boşluğundan aşağı aceleyle inerken ensemde boncuk boncuk terler akıyordu. Sarsılmadan edemedim. Bundan sonra Orion'u görmeye nasıl devam edecektim? Yakalanırsak oyun biterdi. KO Çılgın Kıyamet.

Banyo tabelasını gördüm ve onu takip ettim, kadınlar tuvaletine koştum ve sinirlerimi yatıştırmaya çalışırken ellerimi lavaboya dayadım.

Orion'la işleri durdurma fikri kalbimin parçalanmasına ve binlerce parçaya ayrılma tehdidine neden oldu. Ama ne seçeneğimiz vardı? Bu bir uyarıydı. A*şimdi geri dön*yanıp sönen ışıklar ve iyi ve gerçekten tetiklenmiş yüksek sesli bir alarm ile işaret.

Ellerime biraz soğuk su akıttım ve çok sıcak yanaklarıma çarptım. Kapı açıldı ve Orion'un kolu belime dolanıp beni tuvalet bölmelerinden birine sürüklemeden önce bir hareket bulanıklığı kalbimi çarptırdı.

"Ne yapıyorsun lan?" Susturucu bir balon patlatıp bana hararetli bir bakış atarken tısladım. "Bir mil öteden birinin geldiğini duyabiliyorum, güven bana," diye homurdandı, kaşlarını sımsıkı çatarak. Başımı salladım. "Bu çok aptalca, bırak beni."

"Hayır," diye hırladı, beni yerimde tutmak için omuzlarımdan kavradı. "Bunun için zaman ayırmayı düşünüyorsun."

"Başka seçeneğimiz var mı?" Yerinde bir balon olmasına rağmen fısıldadım. Ama Nova üst kattaydı - deliliğin tanımı buydu!

"Daha dikkatli olacağız. Dün gece birlikte dışarı çıkmamalıydık. "Biliyorum ama Gabriel bizi o kadar davet etti ki-"

"O pervasız ama biz olamayız. Aramızda ne olduğunu bilmiyor, bu yüzden riski düşünmedi."

"*mızrak*Göğsümde bir ağrı oluşurken iç çektim. "Yakalanırsak başına geleceklere dayanamıyorum. Bundan sorumlu olmak beni öldürür."

Omurgamdan aşağıya elektrik akımı gönderen güçlü bir ses tonuyla, "Kendi eylemlerimden ben sorumluyum," dedi.

"Buna değmez," dedim yaşlar gözlerimin arkasını yakarken. Gerçekten aramızdaki şeyleri iptal mi ediyordum? Yapılabilir gelmiyordu. Aramızdaki bağ katı demirden yapılmış gibi.

"Evet öyle," dedi, bir öpücük çalmak için başını eğdi, ama ben başımı çevirdim ki yapamasın. "Bu çılgınca," yarı güldüm, yarı boğulmuştum. Ama kollarımı boynuna doladım, ona daha yakın olma ihtiyacı beni deli ediyordu. "Eğer yakalanırsak-"

"Yapmayacağız," diye homurdandı. "Etrafımızdaki her şeyi duyabiliyorum. Her zaman bir adım önde olacağız." "Bunu bilmiyorsun. Dün gece değildik." Elimi saçlarımın arasına daldırdım, korku tüm uzuvlarımı kasıp kavuruyordu.

Orion iç çekti ve kulağıma konuşmak için eğildi. "Duramıyorum Mavi. Bunun çılgınca olduğunu biliyorum. Ama sonuçlarını umursamayı bıraktım. Aramızdaki bu şey her geçen gün daha da güçleniyor ve ben buna karşı koyamıyorum... ya sen?"

Sözleri üzerine derin bir nefes aldım, aramızda geçen duraklamada tek duyabildiğim nabzımın atışlarıydı. Cevap açıktı. Bırakmak neredeyse imkansız olurdu. Sanki yıldızların kendileri

beni kollarının arasına alıyor, orada tutuyor ve bırakmayı reddediyordu.

"Senin hatırın için deneyebilirim," dedim. Canı çok yanacaktı ama onu keşfedilme kaderinden kurtaracaksa, bunu yapabilirdim.

"Yapmanı istemiyorum. Hatta yasaklıyorum," diye emretti ve gözlerimi devirdim.

"Hadi, Lance. Bundan sonsuza kadar kurtulabileceğimizi gerçekten düşünüyor musun? nefes aldım

Kollarını bana doladı, beni göğsüne bastırdı. "Biliyor musun... bunun bir geleceği olmasını istediğini ilk kez kabul ediyorsun."

Boğazımdaki yumruyu yuttum. Orion bana karşı çok güçlü hareketler yapmıştı ama ben aynısını yapmaktan korkmuştum. Çünkü içten içe, sonumuzun gelme olasılığıyla yüzleşmekten korkmuştum. Her gün bir kumardı. Ve ortaya çıkmadan bu şekilde daha ne kadar devam edebiliriz?

"Sana bu işe tamamen bulaştığımı söylediğim an, gökyüzünün üzerimize yıkılacağından o kadar korkuyorum ki," dedim.

Karanlık bakışlarına ilkel bir bakış girerken parmakları çenemin dibine dokundu. "Öyleyse söyle ve görelim," dedi, dudaklarında meydan okuyan bir gülümsemeyle.

En umutsuz arzuma teslim olurken, tüy gibi hafif bir hareketle ağzımı onunkinin üzerine sürttüm. O. "Ben varım."

Sanki düşmesini beklermiş gibi tavana bakarak yüzünü buruşturdu. "Hm, hayır, gökyüzü hala bozulmamış."

Göğsüne tokat attım ve dudaklarını benimkilere değdirmeden önce hafif bir kahkaha attı. Yıldızların kendileri tarafından mühürlenmiş bir söz gibi geldi. Her tarafımı yaktı ve nefesimi kesti.

"Daha dikkatli olacağız," dedi ben geri çekilirken, muhtemelen bu banyodan çıkmamız gerektiğini düşündüm.

"Artık halka görünmek yok," diye kabul ettim ve beni dışarı çıkarmak için bölmenin kilidini açtı, açmadan önce yolumu kapattı.

"Sen devam et."

Başımı salladım ve bölmeden çıkıp koridora gitmeden önce son bir öpücük çaldım. Sinirlerimi yatıştırmak için ciğerlerimi temiz gece havası ile doldururken dışarı çıkarken kalbim fazla mesai yapıyordu.

Geleceğin ne getireceğini bilmiyordum ama göklerin bizden yana olmasını umuyordum. Verdiğim karardan gerçekten pişman olmak istemiyordum ama bu gerçekten bir şeyleri iptal etmek için bir seçenek bile değildi. Birbirimizin çok derinlerindeydik ve evren bizi bu şekilde tutmak için komplo kuruyor gibiydi. Bunun, yıldızların bizim tarafımızda olduğu anlamına geldiğini ve bu sırrın açığa çıkmasını engellemeye yardımcı olacağını umuyordum.

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

Kısa süre sonra The Wailing Wood'a ulaştım ve beni karşılayan sessizlik omurgamı ürpertti. Etrafta dolaşan öğrenci yoktu. Saat neredeyse dokuzdu ve sokağa çıkma yasağı yakında başlayacaktı. Çevremde hareket eden gölgeleri yakaladığımda gözlerim bana oyun oynadı. Ama ne zaman başımı onlara çevirsem, gitmişlerdi.

Sadece yürümeye devam et, burada hiçbir şey yok.

Belki bir Nymph dışında. Veya Sipariş formlarında aç bir Fae. Veya Mirasçılar. Evet,

tamam, belki de adımlarımı biraz hızlandırmam gerekiyor...

Yolu aydınlatmak için ateşi parmak uçlarıma getirdim ve sihrimin ürpertisi çok geçmeden sinirlerimi alıp götürdü. Her geçen gün güçlerime daha çok güveniyordum. Ve Sipariş formumu göstermeme izin verilmemesine rağmen, bir Su Perisi üstüme atlarsa onu kesinlikle dışarı çıkaracaktım.

Çatırtı.

Ormanın derinliklerindeki kırılan dala doğru dönerek adımlarımı tekrar hızlandırdım ve ateşi ellerimde yeşertmeye teşvik ettim.

İlerideki piste karanlık bir gölge çıktı ve derin bir nefes alıp kendimi savunmak için ellerimi kaldırdım.

Elimdeki alevlerin ışığı altında Seth'in keskin hatlı yüz hatları ortaya çıktı ve dudaklarında bir sırıtış belirdi. "Hey bebek."

Bana doğru uzun adımlarla yürüdü ve ben de daha fazla Mirasçı tarafından çevrelenmediğimi kontrol etmek için omzumun üzerinden bakarak avuçlarımı havada tuttum.

"Hava karardıktan sonra ormanda pusuya yatmanın normal olmadığını biliyorsun, değil mi?" dedim ve hafif bir kahkaha attı.

"Benim için."

"Bazı insanlar buna ürkütücü derler," dedim, ellerimi yarım santim indirdim ama gardımı indirecek kadar değil.

"Başkaları buna seksi derdi," diye düşündü ve ağzımdan kaçan küçük kahkahaya karşı koyamadım. "Sen yanılıyorsun." Onu en son Ay Tutulması partisinde karanlıkta gördüğümü hatırladım. Orion'la beni birlikte görmüştü ama o kadar sarhoştu ki zaten o gecenin çoğunu unutmuş olduğunu düşündüm.

Yanından geçmek için gittim ama beni durdurmak için kolumdan tuttu. Tutuşu nazikti ama yine de kalbimi çılgınca bir atışa gönderdi.

"Bırak beni," dedim sertçe ona bakarak. Bana masum bir bakış atarak beni bıraktı.

"Yalnızca bir konuda yardımına ihtiyacım var," dedi, köpeğe benzer bir sızlanmayla.

"Lütfen?" "Ne?" gözlerimi kıstım.

İçini çekerek uzağa baktı. "Kesinlikle sürüme üye olmak istemiyorsun. Sanırım bir parçam bu fikre katılacağını umuyordu ama..." Bir omzunu silkti ve ben de bir adım geri çekildim.

"Bu yüzden?"

"Öyleyse, bana meydan oku, ben de seni gruptan atayım. Çabucak halledeceğim, sadece işbirliği yapmalısın. Kaşlarını umutla kaldırdı ve ben cevap vermeyince yalvarırcasına inleyerek elimi tuttu. "Hadi Darcy, senden kurtulana kadar çantam bana geri dönmeyecek. Lütfen bunu yap. Artık yalnız olamam. Benimle olmak istemiyorsan, bırak ben onlarla olayım. Artık dayanamıyorum." Elini uzun ela buklelerine sokarak bir ayaktan diğerine geçti, bakışlarında bir çaresizlik belirdi.

Acılı ifadesini görünce boğazım düğümlendi ve bana yaptıklarından sonra ona bir süre daha işkence yapma fikri hoşuma gitse de onun seviyesine inmeyecektim.

"İyi," iç çektim. "Sana meydan okuyorum, Seth."

Ağaçlardan havlayan bir uluma duyuldu, ardından bir diğeri ve bir diğeri, sesler keskin bir heyecanla doluydu. Birkaç saniye önce orada olan o acınası ifadeyi arayarak alarmla geriledim ama yok olmuştu. Acımasız, şeytani bir gülümsemeyle değiştirildi.

"Pekala, bunun için teşekkürler," diye homurdandı ve tüylerim diken diken oldu.

Bir adım daha geri çekildim ve sırtım sıcak bir vücuda yaslandı. Seth'in sürüsünü orada, Fae biçiminde, omuz omuza dururken bulduğumda nefesim kesildi. Hızla hareket ettiler, etrafımda döndüler ve beni ve Seth'i aralarına aldılar.

"Ne yapıyorsun?" diye çıkıştım, nabzım hızla atıyor ve hayatta kalma içgüdülerim devreye giriyordu. "Seni çantamdan atıyorum," diye yanıtladı Seth.

"Alfamızı geri istiyoruz!" Frank, kaslı kollarını göğsünün önünde kavuşturmuş, sıranın önünden öttü. "Sen gider gitmez onu alacağız."

Sesimi düz tutmaya çalışarak, "Öyleyse beni hemen kov," diye talepte bulundum. "Zaten onun Omega'sı olmak istemiyorum."

Seth gömleğini çıkardı ve kemerine uzandı ve kara gözleri bana sabitlenmiş haldeyken onu kurtardı.

Ağzım kurudu ve onlar da soyunmaya başlayan kurtlara baktım. "Bir dakika içinde gruptan çıkacaksın," diye açıkladı Seth.

"Ne yapacaksın?" Sürü dev Kurt biçimlerine dönüşmeye başlarken sinirimi kontrol etmeye çalışarak tısladım.

"Senin meydan okumana ayak uyduruyorum... muhtemelen canın yanacak, bebeğim." Seth ayakkabılarını fırlattı ve ben de içimi yakan bir endişeyle ona baktım.

Çemberin kenarına ilerledim, alevlerimi kavurucu alevlere dönüştürdüm ve içinden geçmeye çalıştım. Sihirli bir bariyere çarptım ve Seth'le yüzleşmek için döndüğümde korku uzuvlarımdan aşağı süzülerek sendeledim.

Seth alayla güldü. "Benimle savaşana kadar gidemezsin. Bu yüzden savaş benimle, Omega.”

Arkamda bir uluma korosu çınladı ve omurgamdan aşağı bir ürperti yuvarlandı. koşamadım

saklanamadım BEN *vardı* savaşmak için

Ayağımı yere basarken cesaretimi toplamak için boğazımda yükselen yumruyu ısırdım.

Seth pantolonunu indirdi, sonra ileri atıldı, havada hareket etti, böylece kocaman beyaz Kurt formu etinden sıyrıldı ve dört kocaman patisiyle önüme indi. Panik içime işledi ama ne kadar korktuğumu göstermeyi reddederek yerimi tuttum.

değişebilirdim. Ama sonra ne olduğumu yakından görecekti. Lionel'ın Seth'in herhangi bir şeyden şüphelenip şüphelenmediğini öğrenmesi riskini göze alırdım.

Kahretsin.

Ellerimi kaldırdım ve etrafımda dönmeye başladığında avuçlarımdaki alevler kocaman kahverengi gözlerine yansıdı. Sürü dişlerini şaklattı, aralıklı olarak havladı ve uludu, gürültü sinirlerimi gerdi.

Onunla Fae olarak dövüşürdüm. Düzen halindeyse, en azından büyü kullanamazdı. Ama beni kapı dışarı edecekse zaten bu savaşı kaybetmem gerekmiyor muydu?

Boğazından bir hırıltı çıkararak bana doğru hamle yaptığında bunu anlayacak zamanım olmadı.

Kendimi korumak için topraktan bir duvar yaptım, geriye doğru sıçradım ama o duvar kağıttan yapılmış gibi paramparça oldu. Bana doğru koşarken dişleri açıktı ve salyaları dişlerine yapışmıştı.

Yanlara doğru fırlayıp sihrimi havayı kullanmak için değiştirip etrafıma sıkı bir kalkan çekerken boğazımdan bir çığlık kaçtı. Seth onunla çarpıştı ve güç beni yere fırlattı. Seth kocaman patilerini etrafımı saran hava kabarcığı üzerine koyarken çamura çarptım ve sırtımın üzerine yuvarlandım.

Ağırlığının baskısı havanın bükülmesine neden oldu ve onu sağlam tutmak için büyük bir çaba harcayarak ellerimi havaya kaldırdım.

Onu dişleri ve pençeleriyle yırttı ve o geçerken nefesim kesildi.

Sihrimin beni korumasını isteyerek yüzümü buruşturdum. Seth'in pençelerinin dilimi yerine, ağırlığının vücudumu saran yumuşak sarmaşıklara çarptığını hissettim.

Onları dişleriyle parçalamaya başladı ve ben de ellerimi toprağa batırdım, yerde geriye doğru ilerlerken daha da büyümek istiyordum. Ay ışığı deliklerden sızarken Seth onu paramparça etti ve çamurdan fışkıran yeşillik kütlesinin altında beni aradı.

Ayağa fırlayarak tünelden çıktım ve sürü havlamaya başladı. Seth, yerdeki sarmaşık yığınını delip geçerken çılgına dönmüştü ve harekete geçmek için sadece birkaç saniyem olduğunu biliyordum.

Korkumu kovalayan adrenalinle ileri koştum, sonra sırtına atladım ve kendimi hava büyüsüyle ittim. Hemen geriye doğru şaha kalktı ve elime bir sarmaşık sihir yapıp onu kilitledim.

boğazının etrafında ve sıkmak istiyor.

Öfkeyle hırladı, kafasını yana doğru savurdu ve güçlü çeneleri arasında bacağımı yakaladı. Beni

sırtından çekerken bir çığlık attım ve tekrar toprağa çarptım, acı omurgamdan aşağı yukarı sekiyordu. Bacağım kanıyordu ve*Kahretsin*acıttı mı.

İnledim, kendimi dikleştirdim ama Seth üzerime atladı ve dev pençeleriyle beni yere sabitledi. Tüm ağırlığıyla göğsüme bastırdı ve bir şey çatırdayarak dudaklarımdan acılı bir inilti çıkardı. Yüzüme doğru eğilirken dişleri görünüyordu, ben onun altındaki çamura daha da batarken yanaklarıma salyalar damlıyordu.

"*HAYIR*Kaburgalarımdan bir başka keskin çıt sesi gelince boğuldum.

Yüzüne uzandım, tüylü yanaklarını ellerimin arasına aldım ve hırlayan ifadesi yumuşadı. Gözbebekleri büyüdü ve ağzından hafif bir inilti kaçtı.

Pençeleri etime saplandığında öfke derimin altında kanadı ve ellerime ateş dökerek damarlarımdan patlayıcı bir dalgayla dökülmesine izin verdim.

Seth acıyla çığlık attı, benden uzaklaştı ve kürkü boyunca alevlenen alevleri söndürmeye çalışmak için çamurda yuvarlandı. Acı vücuduma saplandı ve yanlarımı kavrayarak ayağa kalkmaya çalıştım ama her hareketim bir ıstıraba neden oldu.

Çevremdeki ateş söndü ve Seth bir kez daha bana doğru yürüdü, bakışlarından öfke fışkırıyordu. Onu yavaşlatmak için sarmaşıklar yarattım ama o sarmaşıkları ince dallar gibi yarıp üzerime atladı. Çenesini boğazıma kenetlerken korku kalbimi kapladı.

Panik beni ele geçirdi ve zaman yavaşlamış gibiydi. Beni yerden yarı yarıya kaldırırken, dişleri neredeyse etimi delerken korkuyla bir nefes aldım.

"Dur - bitti!" Bağırdım. "Sen kazandın!"

Beni bir anda yere indirdi ve kaburgalarıma yayılan acıyla yüzümü buruşturdum. Bir kalp atışı içinde Seth, Fae formunda, çamurda diz çökmüş, tamamen çıplak ve karanlık bir ifadeyle yanımdaydı.

Üzerime eğildi ve ben onu geri itmeye çalışırken ellerini eteğimin altından kaydırdı ama o kadar çok acı çekiyordum ki bayılacak gibiydim.

Yaralarıma bir sıcaklık yayıldı ve ıstırap yavaş yavaş azalırken uzun bir nefes aldım. Seth daha yakına eğildi, son yaralarım da iyileşirken saçları bir perde gibi etrafıma döküldü.

"Sadece boyun eğmen gerekiyordu. Böyle olması gerekmiyordu."

"Bana söylemedin," diye tükürdüm, midemde zehir birikiyordu.

"Bunu kendin çözmeliydin," diye içini çekti, gerçek bir pişmanlıkla iç çekti ve bu beni çok şaşırttı, sonra ayağa kalkmadan önce parmaklarını yanağıma vurdu.

Kurt adam formuna geri döndü ve kafasını içinden baktığı aya doğru kaldırdı.

yukarıdaki gölgelik. Sürüsü etrafını sararken ve sıranın başında yerini alırken burnunu yan taraflarına sürterken, uluması defalarca yankılandı. Sonra ağaçlara doğru hücum etti ve Kurtları onu takip ederken pençeleri yerde gürledi.

Adrenalin vücudumdan çekilirken ve onun yerini soğuk alırken titreyerek kendimi çamurda dik bir şekilde ittim.

Üniformam yarı parçalanmış ve tamamen çamura bulanmış halde Aer Tower'a geri yürümeye başladım. Nedense Seth'e o kadar kızgın hissetmiyordum. Belki de bittikten sonra gözlerindeki pişmanlıktı. Ya da belki de temel düzeyde bunun Fae'nin yolu olduğunu biliyor olmamdı. Ve bunun gibi kavgaların her zaman olacağını fark etmeye başlamıştım, özellikle de Tarikatlarımızın ihtiyaçları söz konusu olduğunda. Bu bizim doğamızdı. Ama bir dahaki sefere bir rakiple karşılaştığımda galip geleceğimi umuyordum.

BENJüpiter Salonu'nun terk edilmiş koridorlarında gezinirken daha önce yaptığım koşudan sonra bir elini sarı buklelerimden geçirdi ve onları yeniden şekillendirdi. Geç kaldım. Ama Orion her zaman geç kalırdı, bu yüzden fazla rahatsız olmadım. Yetenekli hızımla oraya ateş edebilirdim ama yapmadım. Orion asla yapmadı.

Aklım bu sabah kazandığım avdaydı. Gözlerimi kapatsam, dudaklarımda Tory'nin kanının tadına bakabilir, pantolonumun içine sokarken elini hissedebilir ve sonra - lanet olası zil çalmıştı. Dürüst olmak gerekirse. Ve lanet olası Tarot dersi için beni terk etmişti. Oraya kadar onu takip etmiştim ve gerçekten içeri girdiğinde yüzüme gülmüştü.

İnledim, keşke avı onun zamanını daha fazla tekeline alabileceğim bu geceye saklasaydım. Ama lanet olası bir aptal gibi, dün gece King's Hollow'dayken sihir rezervlerimi tüketmiştim, bu yüzden içkiye ihtiyacım vardı. En azından bu kısım planlandığı gibi gitmişti.

Cardinal Magic sınıfına ulaştım ve şimdiden Orion'un sesini içeriden duydum. *Bugün zamanında burada olması çok normal.*

Kapıyı yavaşça açıp sessizce içeri girdim ve Darius ile Seth'in arasındaki devasa sınıfın en arkasındaki yerime ateş ettim.

Sandalyemde geriye yaslandım, iki saniyeden daha kısa bir süre içinde ellerimi başımın arkasında bileklerimi masanın altında kavuşturdum, yüzümde kendini beğenmiş bir kız sırıtışıyla bok kadar rahat görünüyordum.

"Terra'dan on puan," dedi Orion, sesini yükseltmeye ve hatta bana bakma zahmetine bile girmeden.

"Göt herif," diye mırıldandım, beni duyacağını biliyordum ve umursamadı.

Orion'un bakışları bana döndü ve dişlerini gösterdi. Bir tıslamayla sırtımı açtım. İkimiz de ondan daha güçlü olduğumu biliyorduk, ikimiz de benim daha güçlü olduğumu biliyorduk. Bana meydan okuyabilecek tek Vampirler, Uyandıklarında annem ve muhtemelen küçük kardeşlerimdi.

En yaşlı varis olarak güçlerimin genç yaşta uyandırılması ve bana verilen tüm ekstra eğitim sayesinde bana verilen avantajlar sayesinde, annem benim için tek gerçek tehditti. Ve yakın zamanda ona meydan okumayı planlamıyordum. Yani Orion'un böyle saçmalıklardan paçayı sıyırmasının tek sebebi öğretmenim olarak konumuydu. Ona saygısızlık etmem iyi bir bakış değildi, bu yüzden bokuyla biraz hareket alanı buldu.

Uzun bir süre birbirimize ters ters baktık, Tarikatlarımızın doğası bizi akademideki en güçlü iki Vampir olarak rekabete sürüklüyordu. İkimizden biri herhangi bir gerçek meydan okumaya geçmeden önce arkasını döndü ve hiçbir şey olmamış gibi dersine devam etti.

Seth kıkırdadı, masaların arasında bana beşlik çakmak için elini uzattı ve ben de sırıtarak yaptım.

"Dickwad," diye mırıldandı Darius ama o da yarı sırıtıyordu.

"Neden geç kaldın?" Max, Seth'in diğer tarafından sordu.

"Büyülerimi dolduruyordum," dedim.

Seth, "Ve şüphesiz sakso çekmek de," diye şaka yaptı. Bir

kahkaha patlattım. "Ne yazık ki değil."

Darius, Orion'un dersine ilgi duyuyormuş numarası yaparken çenesinin kenarındaki sakalı kaşıdı. Rahatsız ettiği tek ders buydu. Erken Uyanışımız nedeniyle, sınıfımızın geri kalanının zaten öğrenmekte olduğu büyülü büyülerin ve derslerin çoğu bize öğretilmişti. Sınıflarımızın ilk kısımlarını kendi aramızda sohbet etmek için kullanırdık, diğerlerine işleri verilirdi ve sonra öğretmenler bize gelir ve söz konusu büyüyü ne kadar iyi yapabileceğimizi kanıtlamamızı ister ve bize daha gelişmiş bir şey ayarlardı.

Orion şu anda sınıfın geri kalanına zihinsel kalkanları güçlendirmeyi öğretiyordu, böylece Siren tuzaklarını veya Cyclops istilasını kırma şansları daha yüksek olabilirdi. Onu hızla ayarladım. Annem son dört yıldır her lanet gün beni zihinsel kalkanlar üzerinde çalıştırmıştı. Max ve ailesinin bizim üzerimizde asla böyle bir avantaja sahip olamamasının önemli olduğunu söyledi ve haklıydı. Arkadaşımı sevdim ve ona güvendim, ancak denediğinde yetenekleriyle beni alt edemeyeceğini veya manipüle edemeyeceğini, aksi takdirde eşit şekilde eşleşmeyeceğimizi bilmem gerekiyordu.

Seth kollarını başının yukarısında gerdi ve genişçe esnerken boynunu çıtlattı.

"Dün gece ne kadar çok seks yaptığımı tahmin bile edemezsiniz," dedi.

"Biliyoruz," diye araya girdi Darius. "Bütün sabah bu konuda konuşup durdun." Max abartılı bir

ürpertiyle, "Ve ben de senin üzerindeki şehveti tam anlamıyla tadabiliyorum," dedi.

Güldüm. "Senin adına sevindim dostum," dedim. “Çantanızı tekrar geri almayı hak ediyorsunuz.” "Çok

özür diliyorlar," dedi Seth. "Dürüst olmak gerekirse, bence Frank'in çenesi hâlâ kilitli ve biz yataktan kalktığımızda Alice düz yürüyemiyordu bile."

Çenesine masaj yaparken kıs kıs gülen Frank'e odanın diğer ucundan baktım. Bunu iyileştirebilirdi

kahretsin, ama belki de ona o yarayı ondan kurtulamayacak kadar neyin verdiğini hatırlamak hoşuna gitmiştir.

"En iyi kısmı bilmek ister misin?" Set nefes aldı.

Max, "Bize zaten her şey hakkında çok fazla şey anlattın," dedi. “Hayır,

kendimi tuttum *en iyi* biraz," diye ısrar etti Seth.

Darius, "O tuhaf meme ucu şeyini tekrar denediysen, bilmek istemiyorum," dedi.

"Kahretsin," dedi Seth tiksintiyle. "Sana bunun hızla tuhaflaştığını söylemiştim. Bunu bir daha asla

yapmayacağım. O zaman kahkahalarım biraz fazla yüksekti ve Orion bize kaşlarını çattı. "Siz dördünüz ceza mı arıyorsunuz?" diye hırladı.

"Hayır, efendim," dedik hepimiz uslu küçük çocuklar gibi ve gözlerini devirerek dikkatini tekrar sınıfa verdi.

Sessiz kaldık. Bunu kastetmişti. *Pislik.*

Atlas'ımı çantamdan çıkardım ve sabah yanıp sönen bildirimlere baktım. Hiç cevap vermememe rağmen hayran kulübünden gelen olağan mesajlar vardı, ilginç bir şey olmayan bir sürü FaeBook gönderisinde etiketlenmiştim. İçlerinden birinin başka bir Pegasus porno grubu olduğunu görünce bakışlarım karardı. Bunun için Tory'ye kızmayı o kadar çok istiyordum ki, ama onu düşünür düşünmez nasıl altıma yapışmış göründüğünü hatırladım ve neredeyse unutmuştum. Çok saçmaydı. Ama çok seksiydi, bu yüzden artık onu sorgulamıyordum.

Tabii ki ondan herhangi bir mesaj almadım. Ben başlatmazsam, kelimenin tam anlamıyla bana asla mesaj atmadı ki bu, sanki ... duyulmamış bir şeydi. Daha önce hiç böyle bir kızı kovalamak zorunda kalmamıştım.

Mesajlarımı açtım ve ona ne söylemek istediğime karar verirken parmaklarımla masanın üzerinde tempo tuttum. Öfkesi o kadar alevlendi ki, sonsuza kadar tehlikeli bir çizgide ilerliyordum. Bir yanlış mesaj, bir hafta boyunca mavi toplar anlamına gelebilir. Riske atamazdım.

Caleb:

Merhaba tatlım. Bu gece takılmak ister misin? X

Mesajı okuduğunu anlamam için kırmızı tiklerin yanmasını izledim. Muhtemelen bana cevap verecek mükemmel şeyi bulmaya çalışıyordu. Bunun için ıstırap çekiyor, arkadaşlarıyla tartışıyor ve beni en iyi nasıl tutacağını bulmaya çalışıyor-

Tory:

HAYIR.

Sikiş aşkına. Sikik bir öpücük bile yok.

Darius yanımda homurdandı ve omzumun üzerinden mesajlarımı okumuyormuş gibi davranma zahmetine bile girmeden ona baktım.

"Elde edilmesi zor oynuyor," diye mırıldandım ve hemen ona neden bahaneler uydurduğumu merak ettim. Bana sadece sırıttı, sıfır bok vermiş gibi omuzlarını silkti. Umursadığını ikimizde biliyorduk ama neyse.

Caleb:

Henüz ne sunduğumu bilmiyorsun...

Tory:

Randevu mu yoksa seks mi?

Kalbim sıçradı. Kahretsin evet. Açıktı. Randevu mu seks mi? Randevu mu seks mi? *Tarih*ya da seks? *Kahretsin, hangi cevabı istediği hakkında hiçbir fikrim yok.* Çoğu kız, en azından seks öncesi randevu isterdi. Ama çoğu kız Tory değildi. Yine de onu bir randevuya çıkarma fikrinin oldukça çekici olduğunu kabul etmeliydim. *Siktir et.*

Caleb:

Buluşma. Çıktığın en iyi randevu. ;)

Tory:

HAYIR.

Sandalyemde geriye yaslanırken inledim ve Darius yanımda güldü. Ama o kadar kolay pes etmiyordum. Cevabımı değiştirirdim, sonra onu alırdım.

Caleb:

Bu bir yazım hatasıydı. Seks demek istemişti. Size hayatınızın en güzel gecesini garanti edebilirim...

Bekledim. Tikler geldi. O okurdu. Yazmıyordu. Ayağımı sabırsızca yere vurdum. Yaklaşık bir dakika içinde Tarot dersine gidip cevabı ağzından kendim alabilirim. Muhtemelen Orion'dan o cezayı kendime hak ederdim, ama onu yatağıma alırsam buna değerdi. Tabii ki, sınıfında ona saldırmak beni onun bok listesine geri sokabilir. O zaman ceza alırdım *Ve*mavi toplar. Kahretsin.

"Peki! Sana anlatacağım!" Seth, hepimiz çaresizce onun işini bitirmesini bekliyormuşuz gibi fışkırdı.

hikaye. "Maurice'i dışarıda oturttum. Lanet yaramaz köşede! *Tüm gece!"*

Gözümün ucuyla bir hareket parıltısı yakaladığımda hepimiz gülmeye başladık. Bir ananas Seth'in karesine suratından çarptı ve onu bir lanetle koltuğundan uçurdu.

Odada kahkahalar yankılanırken Darius ayağa kalktı ve ona elini uzattı. "Gözaltı, Capella!" Orion havladı. "Uyarıldın."

“Ne oluyor! Beni uyandırdın, seni aptal thycopaff! Seth ayağa kalkarken bağırdı, yüzünden kan serbestçe akıyordu.

Elini burnunun üzerine koydu ve yanıt olarak sadece ters ters bakan Kardinal Sihir Profesörümüze kaşlarını çatarken, arayı iyileştirme büyüsüyle onardı.

Max, Seth'e acıdı ve koltuğuna yığıldı, su büyüsü kullanarak yüzündeki ve gömleğindeki kanı çekerek üzerinde kırmızı bir küre şeklinde asılı kaldı.

"Herhangi bir Vampir, Capella kanını tatmak ister?" Max aradı.

Ön sıradaki bir kız ve odanın sağında oturan bir adam ayağa fırladı. Onları belli belirsiz tanıyordum ama hiç önemi olmayan Fae'lerin isimlerini öğrenmekle zamanımı boşa harcamamıştım.

İkisi birbirlerine dik dik baktılar ve hakimiyet mücadelesi patlak verdiğinde Orion masasına yaslandı.

Birbirlerine doğru koştular ve ben biraz daha ilgiyle izledim, kız adamın saldırısına uğradı ve onu yere serdi. Avuçlarından sarmaşıklar fırlatıp onu bağlamadan önce onunla savaşmayı başaramadığı için karnına birkaç kez yumruk atarak üzerine atladı.

"Terra'ya yirmi puan," diye kıkırdadı Orion, zaferle ayağa fırlayıp Max'in Seth'in kanını bırakması için ağzını açarken.

İçerken şehvetle inledi ve ben Seth'e sırıttım. "Tatın çok güzel," dedim ama beni duymazdan geldi, buz gibi bakışlarını Orion'a dikti.

Darius koltuğa otururken gülerek kolunu bana doladı. "Roxy sana bir yanıt gönderdi, Cal," diye alay etti.

Ne dediğini görmek için Atlas'ımı masadan kapmak üzere öne eğilerek omurgamı dikleştirdim.

Tory:

HAYIR.

İnledim, sandalyemi tekrar masama bırakırken arkama yaslandım ve Orion dersine devam etti.

Darius, "Belki de senden o kadar hoşlanmıyordur," diye alay etti ve o koltuğuna yaslanırken onu şaka yollu bir şekilde savuşturdum. cevap veremedim; Seth'in sözünü tekrar kesersem, Orion beni Seth'in yanında gözaltına alırdı. BT

Adil değildi, ama Darius gömleğinin kollarını sıvadığında ve ön kolundaki Terazi işaretini gördüğümde muhtemelen onun da oldukça adaletsiz olduğunu düşündüğünü tahmin ettim. Ve bunun ışığında zaman zaman biraz ayrıcalıklı muameleyi emebilirim.

Orion onları çalıştırdığında sınıf sohbete başladı ve sandalyelerin arasındaki koridordan bize doğru fırladı.

Orion, Darius'un masasına tüneyip Seth'in suratına ananas fırlatmamış gibi bize bakarken, "Yani, hiçbirinizin zihinsel kalkanlarla ilgili yardıma ihtiyacı olmadığına göre, bugün illüzyonlarınız üzerinde çalışabileceğinizi düşünüyordum," dedi. . Bu notta, nerede*öyleydi*ananas?

Seth uzaktaki duvara dik dik bakıyordu, onu kabul etmeyi reddediyordu ama Orion'un buna hiç aldırış etmediği açıktı.

Önerisine gülümsedim. İllüzyonlar parlak büyülerdi. Seth'in pire banyosundan birkaç gün sonra kolunun üzerinde sürünen bir pire görmesini sağlamayı başarmış ve neredeyse ona kalp krizi geçirtmiştim. Onlarda daha iyi olmak için çalışmaktan çok mutluydum.

"Ne tür illüzyonlar?" diye sordu.

“Sesler. Her birinizin tanıdığınız birinin sesiyle tam bir cümle oluşturmaya çalışmanızı istiyorum. İkna edici bir benzerlik olmalı yoksa seni not edeceğim. Diğerlerinin dikkatini dağıtmamak için bir susturucu balonu kullanın. Sorular?”

Hepimiz başımızı salladık ve uzaklaşmadan önce Darius'un saçlarını karıştırdı, giderken bir şekilde ananasın yerini buldu ve yere kan damlarken onu kavrayarak salladı.

Susturma balonunu bizim için yaratma işini üstlendim ve balon yerine oturur oturmaz Seth kısık bir sesle homurdandı.

"O orospu çocuğunun kim olduğumuzu hatırlaması gerekiyor," diye hırladı, gözleri Orion'un sırtına dikilmişti. "Kendi haline bırak," diye uyardı Darius ve Seth yeniden homurdandı.

"Belki de yerine konmasının zamanı gelmiştir," diye devam etti. "Unut

gitsin dedim," diye emretti Darius kasvetli bir sesle.

"İlüzyonlarla başlasak nasıl olur?" Max, gerginliği dağıtmaya çalışırken üzerimize bir sakinlik duygusu sızarak önerdi.

"Evet, tamam," dedi Seth, tam pislik moduna girmek üzereyken gözleri her zaman olduğu gibi parlayarak. "Neden bize Tory Vega'nın çuvalın içinde nasıl ses çıkardığını göstermiyorsun, Cal?" o önerdi.

Tory'nin sesi etrafımızdaki boşluğu doldururken gözlerimi devirdim, belli ki bunu yapmak niyetinde değildim.

“Öyle mi olması gerekiyordu*küçük*Caleb? Bundan nasıl yararlanabileceğimden gerçekten emin değilim.

Muzaffer bir şekilde sırıtan Darius'a bakmak için döndüğümde kahkahayı patlattım. "İşte bu, değil mi?" O sordu. "Yoksa aksanı yanlış mı anladım?"

"Sanırım birkaç kelimeyi karıştırdın," diye yanıtladım, kendi illüzyonumu yaratmaya odaklanırken sandalyemde geriye yaslandım.

Tory'nin sesi benim versiyonumda çok fazla coşku barındırıyordu ama bu zaten yapmak istediğim şey için işe yaradı.

“Kahretsin, Caleb! Hiç bu kadar büyük görmemiştim! Seninle başa çıkabileceğimden hiç emin değilim!

Adamlar güldü ve Darius gözlerini devirdi. "Keşke istersen" dedi.

"Çok doğru," diye kabul ettim.

"Bende daha iyisi var," dedi Seth kendi illüzyonunu yaratırken.

Tory ve Darcy'nin sesleri bir ahenk içinde, "Gösterdiğimiz tüm o zırva direnişler için çok üzgünüz," dedi. "Ama artık gerçekle savaşamayacağımızı anlıyoruz. Dördünüz açıkça üstünsünüz. Buna ne kadar inandığımızı göstermek için hayatımızın geri kalanını ayaklarınızın önünde eğilerek geçireceğiz.”

Max, Seth'e yumruk yumruğunu uzatırken ben de inanmayan bir kahkaha attım. Darius kaşlarını çatarak kollarını kavuşturarak sandalyesinde arkasına yaslandı.

"O gün asla gelmeyecek," dedim omuz silkerek, çünkü bu doğruydu. Tory'nin şirketinde ne kadar çok zaman geçirirsem, benim için o kadar açık hale geldi. Üzerindeki baskı ne olursa olsun, eğilecek türden değildi. Ve ablasıyla arasındaki farklara rağmen, bu konuda aynı oldukları açıktı.

Max, "İsteyerek diz çökmezlerse, o zaman planladığımız gibi yapmalarını sağlamamız gerekecek," dedi.

"Artık beni tutan hiçbir şey yok, Darcy'yi gruptan çıkardım," diye ekledi Seth alçak sesle homurdanarak. Elimi saçıma atıp Darius'a baktım. Zaman zaman en sert olanımızdı ama aynı zamanda en aklı başında olanımızdı. İyi bir nedeni varsa fikrini değiştirmekten korkmuyordu. Ve kararını verdikten sonra grubun baskısından etkilenmeyecekti.

"Hala devam etmek istiyor musun?" diye sordu Darius, bakışları açıkça istekli olan diğer ikisinde gezinirken üzerime indi.

Omuz silktim. "Tory'den hoşlandığım bir sır değil," dedim. "Ve eğer dürüst olursam, bu saçmalıkların hiçbirinin işe yarayacağını düşünmüyorum. O kızlar boyun eğmek için doğmamışlar. Belki de bunun yerine müzakereyi düşünmeliyiz. Tahtı istemiyorlar, belki de bunu kabul ederiz?”

Fae böyle çalışmaz, dedi Max. “Gücümüze sahip çıkmak istiyorsak, en güçlü olmak zorundayız. Bunu kanıtlamak zorundayız."

"Ama değiliz," diye karşı çıktım. "Artık değil. Ve onları köşeye sıkıştırmaya devam edersek, bir gün bize gerçek sorunlar yaratacak kadar güçlü bir şekilde karşılık vereceklerini düşünüyorum."

"Bizi yenebileceklerini mi düşünüyorsun?" Seth alay etti. “Bizim tarafımızda yıllarca eğitim ve ömür boyu hazırlık var. Kaba kuvvet bunun üstesinden gelemez.”

"Bu avantajlar sonsuza kadar sürmeyecek," diye mırıldandım. Kızlar zaten güçlerini kullanmayı öğreniyorlardı. Onlara beş yıl, on, yirmi yıl verin... yeteri kadar kararlılıkla bizim becerimize ayak uyduracak ve gücümüzü aşacaklar. Sonra istedikleri zaman geri ödeme aramaya gelebilirler.

"Bu yüzden onları ezmek zorundayız.*Şimdi*diye homurdandı Max. "Onları o kadar iyice yenmemiz gerekiyor ki bir daha bize meydan okumaya cesaret edemeyecekler."

Tekrar Darius'a bakarak iç çektim. Diğerleri pozisyonlarını açıkça belirtmişlerdi. Artık onun üzerindeydi. Eğer benim tarafımı tutarsa, bunu halletmek zorunda kalırdık. Eğer onların tarafını tutarsa, gruba katılırdım. Her zaman böyle yapardık. Fikrimizi söyledik, argümanlarımızı verdik, sonra çoğunluk ile gittik. Bu, yaptığımız şeyi her zaman beğenmeyebileceğim anlamına geliyordu, ancak her zaman sağlam bir cephe sunduk. Kırılmaz. Dördümüzün birleşmesi asla karşı konulamaz bir güçtü.

Darius kolunu çevirdi ve uzun bir süre oradaki deriye baktı. Bakışlarını takip ederek koluna dövme yaptırdığı zodyak sembolleri kümesine baktım. Babası onu Orion'a bağladıktan kısa bir süre sonra kırmızı Terazi sembolünü diğer tüm burçların sembolleriyle çevrelemişti. Onun izni olmadan etine konan o işarete karşı bir tür isyan olduğunu tahmin ettim. Ne yapacağını düşünürken başparmağını İkizler sembolüne bastırdı.

"Kuyu?" Seth itti, giderek sinirleniyordu.

"Aleminin seni daha uzun süre daha iyi bir ruh halinde tutacağını düşünmüştüm," diye şaka yaptım, ona tatlı tatlı sırıtarak.

"Merak ediyorsan her zaman bu gece bize katılabilirsin, Cal," diye teklif etti, biraz şaka değil. Ona gülümsedim. İlgi alanlarım şu anda biraz daha özel, ama yine de teşekkürler. Belki başka zaman."

Seth buna daha samimi bir şekilde gülümsedi.

"Tanrı aşkına, Darius, ne yapacağın konusunda bu kadar kararsızsan, o zaman bunu düşünmek için birkaç gün ayır," dedi Max, Darius'un duygularını açıkça anlayarak. "Zaten bu dersle başarmak istediğim başka şeyler var."

Geraldine Grus'un Ass Club Sirenlerinden birinin cazibesine karşı savaştığı odaya doğru bakışlarını takip ettim.

Tamam, dedi Darius. "Cumartesi gecesi King's Hollow'da buluşup Vegas hakkında bir karar verebiliriz."

Geri kalanımız başımızla onayladık ve konuyu kapattık. Seth bile Darius henüz hazır değilken onu bir karara zorlamanın anlamsız olduğunu biliyordu. Deli gibi inatçıydı ve bir seçim yapmasını istiyorsanız yapabileceğiniz en kötü şey onu bu konuda köşeye sıkıştırmaktı. Sadece kafanı ısırır, seni döver ve yine de cevap vermeyi reddederdi.

"Seninle Ass Queen arasında neler oluyor?" diye sordu Darius, Max Grus'a bakmaya devam ederken.

Max, "Hiçbir şey," dedi. "Henüz."

"Cidden?" Diye sordum. "En büyük eleştirmenimiz için bir şeyin mi var?"

"Tahtımızı çalabilecek kızı beceren adam diyor," diye karşılık verdi. Darius bu yorum üzerine homurdandı ama bir şey söylemedi.

"Tıpkı Grus fikrini seviyorsun," diye araya girdi Seth. "Çünkü o imkansız bir meydan okuma. Senin külotunu giymene izin vermektense kendi göğüslerini kesmeyi tercih ettiğini biliyorsun.

Max'in ağzının kenarı biraz kıvrıldı ama hiçbir şey söylemedi. Tam olarak ne anlama geldiğini bilmek için bundan fazlasına ihtiyacımız olduğundan değil.

"Asla olmaz!" dedim tekrar Grus'a bakarak. Kollarını sallamaya başladığında konuşmasını anlamak için kulaklarımı zorladım.

“- Siren kralının şehvetli pusularından kurtuldum. Bu yüzden, bu beyni bir sanata dönüştürdüğümü düşünmek istiyorum, küçük Andre! İrade duvarım yüzünden kendi baştan çıkarma becerilerinizden şüphe etmeyin!”

Darius konuşurken dikkatimi tekrar adamlara çektim. "Öyleyse neden her zaman yaptıkları gibi seni sevdalı bir köpek yavrusu gibi takip etmiyor?"

Max sinirli bir şekilde nefes verdi. Benim yeteneklerime karşı bağışıklığı var. Benimle ilk etapta ilişki kurmasının tek sebebinin, ayın onu kollarıma atması ve tamamen Göksel rehberliğe girmesi olduğundan oldukça eminim. Yani Venüs bana bir iyilik yapıp onu tekrar yoluma göndermek istemiyorsa, bana bir şans daha vereceğinden emin değilim.

O yüzden başka bir kız seç, dedi Seth omuz silkerek. "Kahrolası seçimini yap." Sanki buradaki her kız, sadece birimizin onu istediği fikrine kapılıp donlarını düşürecekmiş gibi odayı işaret etti. Demek istediğim, tamamen yanlış değildi ama kesinlikle ilgilenmeyen birkaç kişi olurdu. Muhtemelen.

Orion onunla konuşmak için hareket ederken, Max basitçe, "Başka bir kız istemiyorum," dedi, bakışları Geraldine'deydi. "Bize ne oluyor?" Seth inledi, eliyle yüzünü sildi. "Önce siz ikiniz bir Vega için kavga ediyorsunuz - arada sırada ikinizi de istemiyormuş gibi görünen bir Vega ekleyebilirim. Ve şimdi de lanet olası Ass Club'ın başkanını kovalıyorsun, Max! Şu an sizi tanımıyorum bile.”

"Son baktığımda hepiniz Gwen'e takıntılı değil miydiniz?" Darius ona sordu.

"HAYIR. İyi değil *takıntılı*. Bu bir Kurt olayıydı. O artık benim Omega'm değil, bu yüzden artık gitti..."

"Tory beni istiyor," diye itiraz ettim sinirli bir şekilde, bakışlarım bir an için yine onun lanet olası ret mesajına kaydı.

Darius bana kaşlarını çattı ve ona cevap vermeye niyeti olmadığı belli olan kendi Atlas'ını aldı. "Ve Grus istiyor *Ben,"* dedi Max inatla, ayağa fırlayarak. “Sadece bir Varis istemiyor. Bu konuda yanıldığını anlamasını sağlayacağım. o zaman ben kızı alırım *Ve* Vegas lanetini kaybedecek

amigo kızlar bir çırpıda düştü. Siz pislikler bana teşekkür etmelisiniz.

Biz buna cevap veremeden uzaklaştı ve Seth dramatik bir şekilde gözlerini devirdi.

Max'in doğruca Geraldine'in masasına gitmesini ve yetenekli işitme yeteneğimi onların konuşmasına odaklamasını izledim.

"Hey, Grus," dedi Max, kıçını onun masasının kenarına dayayıp ona bakarak. "O kalkanları gerçek bir mücadelede denemek ister misin?"

"Beni şehvetli arzulara zorlamaya niyetli olduğunu varsayıyorum, Maxy oğlum, ama senin gezinen dongle'ınla kendimi yeniden tanımakla gerçekten ilgilenmiyorum, bu yüzden neden koşmuyorsun?" o önerdi ve ben bir kahkaha homurdandı. O kız tüm kralcı saçmalıklarıyla tuhaf ve sinir bozucuydu ama aynı zamanda çok komikti. Sadece kasıtlı olup olmadığından emin değildim.

"Sorun ne bebeğim? Kendine izin verirsen hissedebileceğin şeylerden korkuyor musun?" Max onu iterek ona yaklaştı.

Geri adım atmadı ama bu onun yakınlığına teşvik etmekten çok bir güç gösterisi gibiydi. "İyi.

Kendini eğitmek yerine fahişelik yapmakta ısrar edersen rahatsız edici varlığından faydalanırım. O kadar etkileyici güçlerini benim üzerimde kullanmaktan çekinme.

Max genişçe gülümsedi ve gücünün tüm gücüyle gitmesine izin verdi. Odadaki hemen hemen herkes yaptıklarını bırakıp ona baktı. Hem erkekler hem de kızlar, bir Kardinal Büyü dersinin ortası için fazlasıyla cinsel bir şekilde inlediler ve Damien Evergile'ın heyecanla kalçalarını ovuşturduğunu gördüm.

Geraldine kayıtsızca Max'e baktı, neredeyse sıkılmış görünüyordu ve Max gücü tekrar artırırken homurdandı.

Birkaç saniye için ona gitme, dizlerimin üzerine çökme ve ona oral seks teklif etme dürtüsüne kapıldım, hemen ardından zihinsel duvarlarımı daha sıkı bir şekilde yerine oturtup bu fikri kafamdan attım.

"Lanet olsun," diye yakındı Darius. "Önümüzdeki beş saniye içinde üzerine atlamazsa, sınıfın geri kalanının atlayacağından oldukça eminim."

Geraldine yavaşça elini kaldırdı ve ben de Max'in birkaç santim önünde masasının üzerinde duran kalçasını okşamasını bekleyerek eğlenerek izledim. Bunun yerine, parmaklarını kıvırdı ve tırnaklarını incelerken elini geri ona doğru çevirdi.

"Sanırım Geraldine Grus'a aşık oldum," diye espri yaptım, Max'in alnı konsantrasyondan buruştu.

Birisi külotunu ona fırlattı ve başka bir kız, odanın içinde kararlı adımlarla yürürken gömleğinin düğmelerini açmaya başladı.

"Yeter, çok teşekkür ederim Bay Rigel!" Orion aradı. "Sınıfımın yarısının neden seks partisine gittiğini açıklamak için gereken evrakları doldurmak istemiyorum."

Max, hediyesinin gücünü geri çekerken sinirle homurdandı ve oda rahat bir nefes aldı.

"Gerçekten etkileyici bir zihinsel kalkan için Terra Evi'ne elli puan, Bayan Grus," diye ekledi Orion gururla ve ona gülümseyerek baktı.

"Pekala, sıcak salatalık, bunu beklemiyordum!" cıvıldadı. "Ve belki de mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş bir seks böceği yumrusu kıçını şimdi benim çalışma alanımdan çıkarabilir?"

"Hanımefendiyi duydun, Rigel," dedi Orion, ona sırıtarak Seth'in yanındaki yerini işaret ederek. Max ayağa kalktı ama ayrılmadı, Geraldine ile konuşmak için eğildi. Açıkçası yine de onu duyabiliyordum. "Hadi ama Grus, Tutulma gecesinde harika zaman geçirdiğini biliyorum. İkinci raundun daha da iyi olacağına söz veriyorum..."

"Korkarım ikinci raunt olmayacak," diye yanıtladı Geraldine, sanki kulağına nefes almıyormuş gibi sınıfın önüne doğru baktı. "Leydi Petunia yasak meyveyi tatmıştı ama ben onu gelecekte daha güvenli meralara doğru yönlendireceğim."

"Lady Petunia da kim?" diye sordu. "

*Şimdi,*Rigel! Orion tersledi.

Max bir saniye daha oyalandı ama Geraldine onu duymazdan gelerek bize doğru yürüdü.

Yanından geçtiği birçok kız, sunduğu şehvetin etkilerini hala hissederek ve şanslarını deneyerek giderken ona ulaştı, ama o onları görmezden geldi.

Marguerite koltuğundan fırladı ve kimsenin fark etmediğini umarcasına etrafa bakınırken külotunu almak için hızla odanın diğer ucuna koştu.

"O zaman bu saçmalıkların sonu bu mu?" diye sordu Seth, Max sandalyesine yığılırken. "Şansı yok," diye yanıtladı, bakışları hâlâ Geraldine'e kilitlenmişti. "Bu sadece lanet başlangıç." Darius güldü ve ben de onunla sırıttım. Max'in bir kıza gözünü dikip hayal kırıklığına uğradığını hiç görmemiştim ama Grus'la olan şansını sevdiğimden emin değildim.

"Binlerce aura, onu rahat bırakması için kıçını tekmelediğini söylüyor," dedim.

"Bin kişi onun fikrini değiştireceğini ve hafta içinde külotunu düşüreceğini söylüyor," dedi Seth başını sallayarak. "Ona uzun süre direnmeyecek."

"Pfft," Darius başını salladı. "Bin kişi onun kalbini denemeden bile kıracağını söylüyor." Max, Geraldine'i izlemeye devam ederken ona alaycı bir bakış atarak, "Çok sert, dostum," dedim.

Geniş omuzlarını silkip kalemi masasına vurdu. "Sadece onu nasıl gördüğümü söylüyorum. Onu görmezden gelmesine bak, bu çok acımasız.

Max, "Kapa çeneni pislikler," dedi. "Hepiniz yanılıyorsunuz zaten. Grus'un da bunu hissettiğini söyleyebilirim. Yani bu sadece onun duvarlarını yıkma meselesi. O kadar dayanılmaz olacağım ki, o bana aşık olmaktan kendini alamayacak."

"Elbette," dedi Darius. “Yine de bunun senin için nasıl sonuçlandığını bilmeme izin ver. Çünkü bir kızın bir şey hissettiğini düşünmek ve bunu bilmek iki farklı şeydir. Onlar bir sırra sarılmış kahrolası bir muamma, kahrolası bir kafa karıştırıcı katmanla gizlenmiş. Bu yüzden, onların anahtarını bulursanız, grupla paylaşmaktan çekinmeyin.”

"Bence senin sorunun kızlarla ya da daha spesifik olarak,*kız,* 'Seth şaka yaptı. “O bir muamma ya da onun gibi bir şey değil mi? Senin bir pislik olmanla daha çok ilgisi var.

Darius homurdandı ama o cevap veremeden zil, sınıfın sonunu çalmak için çaldı. Hiçbirimiz başka bir şey söyleyemeden ayağa kalktı ve koltuğundan kalktı ve Max sinirli bir şekilde nefes verdi.

"Aferin Seth. Bazen sende bir çay kaşığı kadar duygusal şefkat olduğunu düşünüyorum” dedi. "Çay kaşığı severim," diye yanıtladı Seth omuz silkerek.

Darius, Ignis çemberi etrafını sararak odadan çıktı ve ben parmaklarımı masaya vurdum.

"Hepsi Tory Vega ile mi ilgili?" Yavaşça sordum, grubumuza ne kadar derin bir şekilde girdiğini merak ettim. Onunla olan rekabetimiz bir yana, ben ve Darius iyi gidiyorduk ama belli ki biraz gerginliğe neden oluyordu.

"Hayır," diye yanıtladı Max. “Ay tutulmasından bu yana onda bir terslik var. Tam olarak ne olduğunu okuyamıyorum ama o... daha karanlıktı. Sanki bir şey onu rahatsız ediyormuş gibi. Bilmiyorum. Beni aklından uzak tutmakta iyi bir iş çıkarıyor ama onda tuhaf bir şeylerin tuhaf tadını alıyorum.”

"Lionel'in ona yeni bir şey yaptığını mı düşünüyorsun?" Seth alçak sesle sordu. Sınıfın çoğu gitmişti ama benim susturma balonum hala konuşmamızı gizli tutuyordu.

"Eve geldi mi?" Kaşlarımı çatarak sordum. Sanmıyordum ama bol miktarda yıldız tozu vardı ve onu her zaman takip ettiğim söylenemezdi.

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Seth. "Ama bir şey onu üzüyorsa, kimin sorumlu olabileceğini bulmak zor değil."

Max, "Belki de Cumartesi günü geceyi Hollow'da geçirmeliyiz," diye önerdi. "Biraz bira iç, onu rahatlat. Bize söyleyebilir."

"Evet ve güneş batıdan doğabilir," diye mırıldandım.

"Orion'dan da gelmesini isteyebiliriz," diye önerdi Max. "Darius için."

"Kahretsin," diye homurdandı Seth, dudağım biraz geriye kıvrılırken. "Rahatlamak istediğimizi söylediğini sanıyordum. O pislikle gerekmedikçe daha fazla takılmayacağım.

"İyi," Max omuz silkerek onayladı. "Bu sadece bir düşünceydi. Darius'un onunla takılmayı ne kadar sevdiğini biliyorsun."

"Muhtemelen neler olup bittiğini biliyordur," diye ekledim, Orion masasının arkasına otururken ona bakarak. "Ona sorabiliriz."

"Evet, bana bir bok söyleyeceğini sanmıyorum," dedi Seth. "Az önce bir ananasla burnumu kırdı." "Darius'un güvenini sarsmayacak," diye onayladı Max. “Kaynağından almamız gerekiyor.” "Tamam," dedim ve sonunda ayağa kalkıp çantamı aldım. "Cumartesi gecesi ondan alacağız." "Üçünüz neden kötü bir koku gibi ortalıkta dolaşıyorsunuz?" Orion bize bakma zahmetine girmeden seslendi.

Susturma balonunu dağıttım ve başka bir şey söylemeden kapıya yöneldik. Darius'la ilgili bir sorun varsa, düzeltmesine yardım ederdik. Biz de öyle yaptık. Birbirimize baktık. Ne olursa olsun.

BENJüpiter salonunun koridorlarında hızla koştum, Caleb'in bana yaklaştığını bilerek tüm hızımla koşarken kalbim güm güm atıyordu. Gün buz gibi soğuktu ve bir Vampirin beni kovalamasına izin verene kadar palto ve şapka harika bir fikir gibi görünmüştü. Saçlarım, yünlü şapkanın altına soktuğum yerde kafa derimin üzerine yapışmıştı ve ceketin altından vücudum terle kaplandı. Onları fırlatırdım ama bu binaya dalmadan hemen önce Caleb'i görmüştüm ve bir saniye bile harcayamazdım.

Bir köşeyi döndüm ve acelemle kendi ayaklarıma takıldım, kendimi tekrar doğrulturken içimden küfürler ettim.

Yanımda bir kapı hızla açıldı ve Orion birden önümde dikildi. Ben sendeleyerek durdum ve sessizce ofisini işaret etti.

Gözlerim şaşkınlıkla açıldı ve yardım teklifini tek kelime etmeden kabul ettim.

İçeri girdiğimde burbon kokusu ve rock müziğin ağır bas sesi beni karşıladı ve benim için bir dolabın kapağını çekti.

Hiçbir şey söylemeden içine girdim ve avcımdan kalp atışlarımı ve ağır nefesimi gizlemek için susturucu bir baloncuk çıkardım. Masasının arkasına oturup içkisini dudaklarına götürüp dünya umurunda değilmiş gibi bir şeyler karalarken, çıtaların arasından Orion'a baktım. Ya da dolabındaki bir kız. Bunun gölgeler üzerinden yaptığımız bağ seanslarının bir sonucu mu yoksa sadece eski, tuhaf kıç davranışları mı olduğunu bilmiyordum ama o anda bunu sorgulamayacaktım.

Kapı hızla açıldı ve Caleb ofise bakarken nefesimi tuttum, kıvırcık saçları dağınıktı ve gözleri kovalamacanın heyecanıyla çılgınca parlıyordu.

Orion ona sert bir şekilde baktı. "Ofisimde ne yapıyorsun Altair?"

"Üzgünüm, Profesör," dedi Caleb, sesi üzgün görünmüyordu ve bakışları beklentiyle odada geziniyordu. "Tory Vega'yı arıyorum, bu tarafa mı geldi?"

"Tory?" diye sordu Orion şaşkınlıkla, kaşlarını hafifçe çattıktan sonra aynı hızla düzeltti. "Kaynağınıza eziyet mi ediyorsunuz?" diye sordu. "Kuralları biliyorsun."

Caleb dişlerini göstererek hırladı. “Hayır değilim,*Profesör*. Bilmen gerekiyorsa, bir oyun oynuyoruz. Ve rıza gösteren iki yetişkin olarak, bu tamamen bize bağlı."

Orion, Caleb'e ters ters bakarken doğal olmayan bir şekilde hareketsiz kaldı. "Onun mu peşindesin?" diye sordu. Bu onun fikriydi, dedi Caleb, saldırgan duruşunu korusa da sesi savunmacı bir tondaydı. "Ve buna karşı hiçbir kural yok."

"HAYIR. Ama buna karşı çok güçlü uyarılar var, bunun çok iyi bir nedeni var-”

"Pekala belki*Sen*Bununla başa çıkamazdım, ama kontrol tamamen bende. Ve sakıncası yoksa, onu bulmak için sadece altı dakikam kaldı, o yüzden burada değilse, zamanımı boşa harcıyorsun. Dönüp Vampir hızıyla uzaklaşırken Orion'a itiraz etme şansı tanımadı. Kapı, duvarlarda asılı resim çerçevelerini sallayarak arkasından çarparak kapandı.

*Lanet dolandırıcı!*Hediyelerini kullanmamalıydı.

Orion homurdanarak ayağa kalktı, neredeyse bir an kovalayacakmış gibi göründü ama bakışları saklandığım yere kaydı ve öne doğru eğilerek ellerini masaya dayadı. Dışarı çıkmak için bir hareket yaptım ama sertçe başını sallayarak beni durdurdu.

Yüzündeki ifade bana çok kızdığını düşündürdü ve yanlışlıkla kendimi daha korkunç bir Vampirin insafına bırakıp bırakmayacağımı merak etmeye başlamıştım.

Kalp atışlarım sonunda daha düzenli bir ritme düşmeye başladı ve Orion dolabın sınırlarını terk etmem için işaret ederken yavaş bir nefes verdim.

Dışarı çıkarken çenemi kaldırdım, susturucu balonumu dağıttım ve Orion'un bakışları üzerimde gezindi.

"Teşekkürler," dedim hızlıca. "Ama gerçekten ondan önce gitmeliyim-"

"Oturun, Bayan Vega," diye emretti Orion, ses tonu müzakereye yer bırakmıyordu.

Tereddüt ettim, kapıya baktım ve gitmeli miyim diye merak ettim. Okul saatleri değildi ve ofisine sadece beni davet ettiği için gelmiştim. Herhangi bir kuralı çiğnememiştim, bu yüzden beni burada tutması için bir sebep yoktu.

"Kaçarsan seni yakalarım. Ve belki de bugün ikinci bir Vampiri seni avlaması için cesaretlendirmesen daha iyi olur?”

Dudaklarımı büzüp koltuğa çöktüm ve yüzüme küstah bir ifade yerleştirdim. Arkasında asılı duran saate baktım. Burada beş dakika daha kalırsam, yine de kazanacaktım, bu yüzden muhtemelen geldiğimi hissettiğim derse değdi.

“Şimdi neyi yanlış yaptım?” diye sordum, gölgeler sanki rahatsızlığımı hissetmiş gibi tenimin altında kıpırdanıyordu.

Orion oturmadı ve benim üzerimde duran duruşunun göz korkutmak için tasarlanmış olduğu gerçeğini gözden kaçırmadım. Ama dürüst olmak gerekirse, Mirasçıların düzenli olarak bana attığı onca şeyden sonra, homurdanma kompleksi olan bir öğretmenin beni yakın zamanda korkutması pek olası değildi.

"Caleb'in sana Vampir Şifresi'ni öğretmediğini tahmin ediyorum." diye sordu, bana sanki bir yargıç, jüri ve cellatmış gibi bakıyordu.

"Birkaç hafta önce diğerlerinin beni yarı yarıya boğmasını izlemekten kötü hissettiği için bana bu konuda zırvalayarak geldi," dedim umursamaz bir tavırla. "Ona umurumda olmadığını söyledim."

"Pekala, dinlemek için ayırdığınız zamana değmiş olabilir. Ya da en azından onu becermeye başlamadan önce kendin araştır.

Yargılayıcı ses tonuna tek kaşımı kaldırdım ve sanki bu lanet olası bir tahtmış ve ben dünyanın kraliçesiymişim gibi sandalyeme yaslandım. Zamanında bunu nasıl oynayacağımı bilecek kadar çok sorgulamaya girmiştim ve kendimi kaybetme tuzağına düşmeyecektim.

"Seks hayatımın beni ilgilendirdiğini düşünüyorum ve senin bu konuda yorum yapman pek uygunsuz," dedim yavaşça.

Uzun bir nefes verdi. "Düşündüm ki sen ve Darius belki-"

Elimi sıkı bir yumruk haline getirdim ve neredeyse ona hırladım. "Hayatımda bir daha Darius Acrux'u görmezsem, çok erken olacak. BEN*nefret*babasının bize yapmasına yardım ettiği şey için. Sen de orada olduğun için bunu herkesten daha iyi bilmelisin. Yoksa bunu hatırlamıyormuş gibi mi yapmalıyım? *Sayın?"*

Orion, devam etmeden önce bir an için bakışlarını yere indirerek rahatsız görünme nezaketini gösterdi.

"Çok iyi biliyorsun ki ne Darius ne de ben, babasının ikinize neler yapacağından haberimiz yoktu. Darius senin hakkında hissettikleri yüzünden o gece senin yerine kendi hayatını riske attı ve-"

"Saçmalık," diye tersledim, yumruğumu sandalyemin koluna indirip tutuşmasına neden oldum. *Tamam, belki de her şeye rağmen kendimi kaybetmiştim.*Alevler tenimi gıdıkladı ama Orion'un yüzündeki öfke ifadesini görünce, onları göründükleri kadar çabuk boğmayı başardım. "İkinizin de Lionel'a karşı kendi planlarınız var ve işler zora girince Darius, kız kardeşimi o lanet çukura atmasına izin verdi. Ben de. Bunu yakın zamanda unutmayacağım."

"Darius'la konuşmaz mısın? Belki o zaman sen-"

"Paslı bir kaşıkla kendi gözlerimi oymayı tercih ederim. Gitmekte özgür müyüm, yoksa gerçekten umursadığım Varis hakkında geri dönmek istediğin başka bir dersin mi vardı? diye sordum.

Orion burnundan uzun bir nefes verdi, bu onun sabrını sınadığımı ve kalkıp dışarı çıkıp bu konuda ne yapacağını öğrenmek istediğimi ima ediyordu. gölgeler büyüyordu

huzursuz, bana fısıldıyor, uzaklaşmadan önce bir an görüşümde titreşiyor.

Orion gözlerini kısıp bana baktı ve belli ki asıl konusuna dönmeye karar verdi. "Kurallarda bir Vampirin nasıl davranacağını belirleyen kurallar vardır.*mutlak*davranın, ancak kesin bir yasa olmamakla birlikte uymamız için şiddetle teşvik edilen tavsiyeler de vardır. Bunlardan biri de ava kendimizi kaptırmamamız."

"Neden?" diye sordum, gerçekten umursamadan ama dikkatimi Darius'un lanet olası Acrux'undan uzaklaştırmak isteyerek. "Çünkü sana oyun gibi görünen şey, aslında türümüzün en ilkel içgüdülerine dokunmak. Kendinizi av konumuna getiriyorsunuz. Ve Caleb, kovalamacanın heyecanıyla içgüdülerinin kendisine ve kan pompasına rehberlik etmesine ne kadar izin verirse, kontrolü hep birlikte kaybetmeye o kadar yaklaşır. Yeteneklerini kullandığında senden ne kadar güçlü olduğunu biliyorsun, ya seni duvara o kadar sert fırlatıp kafanı kırsa? Yoksa çok yüksekten üzerinize atlayıp boynunuzu mu kırdı?"

Oturduğum yerde rahatsızca kıpırdandım. "Bana hiç böyle bir şey yapmadı," diye karşı çıktım. O zamanlar dışında beni bir dağa çıkardı ve yarı yarıya beni öldüreceğini düşündüm. Ama yapmadı, yani...

"Öyleyse, yeteneklerinin kullanımını dizginleyebildiğini varsayalım. Peki ya kana susamışlık? Kovalamaca, arzudan acıya kana susamışlığı oluşturur.*ihtiyaç*. Bunu, ona kendi vücudunu da sunduğun ve temelde kendini her yönden onun için karşı konulmaz bir şeye dönüştürdüğün gerçeğiyle birleştir. Bu oyuna girdiğinizde, bedeninin en temel iki arzusu ondan kaçıyor ve enerjisinin ve dikkatinin her zerresini her ikisine de sahip çıkmaya harcıyor.

"Belki de dikkatinin her zerresini üzerimde tutması hoşuma gidiyor," diye yanıtladım, ama sözleriyle içimi kaplayan endişeyi inkar edemedim. Caleb'in bazen oyun istediği gibi gitmediğinde, hatta gittiğinde bile nasıl davrandığını fark etmiştim. Bana biraz kaba davranabilirdi, ama asla benim mutlu olduğumdan daha fazla. Çizgiyi asla geçmemişti.

Orion gözlerini devirdi. "Zaman sınırı olduğundan bahsetmişti, detaylandırmak ister misin?"

Ona defolup gitmesini söylemeyi düşündüm, ama bu küçük samimi sohbeti yapana kadar beni bu ofisten çıkarmayacağını hissettim ve ona cevabını verdim. "Birimiz oyuna başladığında, bitmeden önce beni yakalamak için on beş dakikası var."

"Ya seni yakalayamazsa?"

"O zaman beni ısırmaz. Oynamaya başlamamızı önermemin tek nedeni buydu. İnanmak isteyeceğinizden emin olduğum şeyin aksine, ısırılmak eğlenceli değil ve henüz onunla savaşacak kadar güçlü değilim, bu yüzden en azından bu şekilde bir şansım var. Omuz silktim.

Orion derin bir iç çekti ve koltuğuna çöktü. "Bu fikri neden bulmuş olabileceğini anlıyorum ama bu iyi bir fikir değil. Bay Altair kaybettiğinde sizi ısırmaktan kendini alıkoymayı başarsa bile, bu onu tahmin edemeyeceğiniz kadar öfkelendirebilir. Ve büyük ihtimalle bu olacak

sizi tekrar takip etmesine ve yine de sizi ısırmasına neden olur.

"Belki ona yeterince değer vermiyorsundur," dedim yavaşça.

"Ve belki de ona çok fazla veriyorsun," diye yanıtladı karanlık bir şekilde. "Yorumlarım açık değil *DSÖ*o ama*Ne*o ve seninki kadar güçlü kanın bir adama neler yapabileceğini çok iyi biliyorum.

Saate baktım ve dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Eh, belki de Caleb'in kaybetmeye ne kadar dayandığını öğreneceğiz," dedim. "Çünkü öyle yaptı."

Orion'un dudakları bu fikir hoşuna gitmiş gibi seğirdi ama bakışını o kadar çabuk bastırdı ki emin olamadım.

"Dikkatli olun, Bayan Vega. Ve saklanacak bir yere ihtiyacın olduğunda bir daha benden yardım bekleme."

"Peki neden bu sefer bana yardım ettin?"

"Senin kardeşin olduğunu sanıyordum-" bunu söylememesi gerekirmiş gibi sözünü kesti ve ona tek kaşımı kaldırdım.

"Favorileri kendi Kaynağınla mı oynuyorsun?" suçladım. "Bunu bildiğim iyi oldu."

"İleride saçını şapkayla örtme nezaketini gösterirsen, bu sorunu yaşamayız."

"Bahşiş için teşekkürler. Bir öğretmenden moda tavsiyesi almak için can atıyordum," dedim koridora çıkarken gözlerimi devirerek.

Orion cevap veremeden, dışarıdan büyük bir metalik çarpma sesi geldi ve Jüpiter Salonu ile Orb'u ayıran açık avluya bakmak için koridoru hızla geçtim.

Caleb binanın kıvrımlı altın duvarına ikinci bir dev ateş topu fırlattı ve o metalik çarpma sesi tekrar duyularak ayaklarımın dibinde yankılandı. Yüksek sesle küfretti ve ardından Vampir hızını kullanarak ateş etti.

"Hala oyununun üstesinden gelebileceğini düşünüyor musun?" Orion bilerek yanımda sordu ve cevap verirken dudağımı ısırdım. Çünkü her ne kadar kabul etmek istemesem de artık o kadar emin değildim. "Sadece haddini aştığımı ve zorba bir Profesör olmamdan başka bir sebep olmaksızın sana ne yapman gerektiğini söylemeye çalıştığımı düşünebilirsin-"

"Sana huysuz yaşlı bir pislik derdim," dedim ona sırıtarak.

Bir kahkaha attı ve ellerini pantolonunun ceplerine soktu. "'Yaşlı'dan daha az, senden sadece sekiz yaş büyüğüm."

"Evet, sen benim yaşımdayken ben on yaşındaydım," diye belirttim. "Demek yine benim yarı yaşıma geldin. Buradan, *eskimiş."*

Orion bunu belirtmemden pek hoşlanmamış gibi kaşlarını çattı ama neden umursasın ki? "Ne? Kanka olacağımızı ve birbirimizin saçlarını örmeye başlayacağımızı mı umuyordun? dalga geçtim

"Zaten bir kankam var," diye alay etti. "Evet.

Arkadaş konusunda kötü bir zevkin var."

Tekrar güldü ve en tuhaf an için arkadaşmışız gibi hissettirdi. Demek istediğim, o hala benim Profesörümdü, hala bir pislik, hala yaşlı... ama aslında birlikte çok şey de yaşamıştık. Nymph'lere karşı Darcy'nin yanında savaşmış ve onlarla birlikte lanetlendiğimizi anladığı anda gölgeler konusunda bize yardım etmişti. Soru yok. Şimdi bile, Caleb'le olan oyunlarımda tamamen moralimi bozarken, aslında sadece bana göz kulak olmaya çalışıyordu. Ve belki de tüm bunlar için ona gerçekten itibar etmemiştim. Onu Darius'la aynı kefeye koymuş ve Ejderha'nın benden kazandığı salak davranışın aynısını ona sunmuştum. Üstelik doğum gününde birlikte gerçekten eğlenmiştik...

"Daha önce teşekkür edip etmediğimi bilmiyorum," dedim yavaşça, ona yandan bir bakış atarak. "Ne için, Bayan Vega?"

"Şu boktan şeyi bırakabilir misin?" Diye sordum. "En azından derste değilken. Büyüdüğüm ismin Vega olmadığını biliyorsun, değil mi? Soyadımızın bizim için hiçbir zaman gerçekten bir anlamı olmadığı ve insanlar bununla yetinmeyeceği için buna uymayı kabul ettik. Vega şeyiyle savaşmaya çalışmadan da, insanlara isimlerimizin Tory ve Darcy olduğunu kabul ettirmeye çalışırken yeterince sorun yaşıyoruz. Ama gölge bokumuzu yaparken ya da doğum günün için takılırken ya da her neyse, bana Tory demeni gerçekten tercih ederim. Tamam aşkım?"

"Tabii," diye cevapladı, kendini beğenmiş gibi görünmesine neden olan bir sırıtışla. "Yakında o bileziği alacak mıyım yoksa bana en çok hangi renklerin yakışacağını bulmak için zamana mı ihtiyacın var?"

Bir kahkaha patlattım. "Darcy'ye gerçekten bir arkadaşlık bileziği isteyip istemediğini sorabilirsin. Böyle boklarda iyidir. Ben? Seni bir gece dışarı çıkaracağım, burada hak sahibi bir heriften bir motosiklet çalarım ve seni keyifli bir yolculuğa çıkarırım, sonra seni masanın altından içerim, böylece ikimiz de keşke yapmasaydık diyerek uyanırız. Ben böyle bir arkadaşım."

"Kulağa iyi geliyor. Ama ben sınırda bir alkoliğim, bu yüzden beni masanın altında içebileceğinden ciddi olarak şüpheliyim," diye şaka yaptı.

"Pekala, Lionel sırf kabus görmeden uyuyabileyim diye gölgeleri üzerime zorladığından beri her gece içerek komaya giriyorum, bu yüzden..."

Orion'un bakışları üzerimde kısıldı ve ben de oradayken ağzımın kaçmasına izin vereceğimi fark ettim.

"Merak etme. Seni sonra yakalayacağım." Döndüm ve ondan uzaklaştım ama daha üç adım bile atamadan etrafımdan fırladı ve yüzüme çarptı.

"Alıştırma yaptığımız gibi onları bastırıyorsan, gölgeler o kadar gürültülü olmamalı," dedi kaşlarını çatarak. "*Are* onlara boyun eğdiriyor musun, Tory?"

Bana attığı bakış endişeliydi ama aynı zamanda hesaplıydı. biraz sert davranmış olabilirim

Darius'la olan bağlantısı yüzünden onu suçlamıştım ama bunun için iyi nedenlerim vardı. Benim gibi gölgelerle oynamamı istemezdi. Onları kontrol etmeyi öğrendiğim kadar iyi öğrenmemi istemezdi. Çünkü Darius'un avantaja sahip olmasını istiyordu.

"Daha çok çalışacağım," dedim tatlı bir şekilde. Hayatım boyunca öğretmenlere, koruyucu ailelere, sosyal hizmet görevlilerine ve polislere yalan söyledim. Bunda çok iyiydim ve savunma duvarlarımı, kaymalarına izin verdiğim kadar hızlı bir şekilde geri çarptım.

Orion, rolümü kabul ettiğinden emin değilmiş gibi kaşlarını çattı ama ben sadece kaşlarımı kaldırıp söylemesini bekledim.

İçini çekti.

"Bak, evindeyken onlarla mücadele ediyorsan Darius'a gitmelisin. Şu anda ikinizin aynı fikirde olmadığınızı biliyorum ama size söz veriyorum, bu konuda size yardım etmekten başka bir şey yapmayacak."

Buna gülüp yanından geçtim. "Teşekkürler," dedim küçümseyerek. Darius'un kapısında yardım dilenmeye gitmeden önce gölgeler beni yakalayabilirdi. "Ama Bay Tekila bana gayet iyi yardım ediyor."

Ondan uzaklaştım ve bu sefer gitmeme izin verdi. Zaten başka ne söyleyebilirdi ki? Bu lanet artık benimdi ve hayatta kalmak için ne yapmam gerekiyorsa onunla başa çıkacaktım. Kucaklamak dahil.

Dışarı çıktığımda hava karanlıktı ve Ignis Evi'ne doğru yürümeye başlarken buhar bulutu gibi yükselen bir nefes verdim.

Giderken Atlas'ımı kontrol ettim ve Caleb'den rövanş isteyen birkaç mesaj buldum ama görmezden geldim. Orion'un yine de beni tekrar yakalaması konusunda haklı olup olmadığını biraz merak ettim ama terletmeyecektim. Caleb canı istediğinde pislik arkadaşlarıyla birlikte giden bir ahmak olabilirdi ama aynı zamanda bana deli gibi kızdığında ve canımı yakmadığında beni bir dağın tepesine çıkarmıştı. Pekala... zaten rahat olduğumdan daha fazla değil. Bu yüzden ona en azından bu konuda güvenmeye karar verdim. Yine de bir dahaki sefere yalnız kaldığımızda onunla gerçekten aynı fikirde olduğumuzdan emin olmak için avı onunla biraz daha ayrıntılı olarak tartışmayı bir noktaya getirebilirim.

Yangın Bölgesinde yürümeye başladım ve bir an için birinin adımı söylediğini duyduğumu sandım. Etrafıma baktım ama yolda kimseyi göremedim, bu yüzden tekrar yoluma devam ettim.

Gabriel tam önümde gökten düştü, bir Vampir kadar hızlı hareket etti ve benim korku içinde çığlık atmama neden oldu.

"Ne oluyor be?" diye sordum, önümde durup dev siyah kanatlarını sırtına dayayarak. "Ses verdim ama kimse başını kaldırıp bakmıyor," dedi omuz silkerek.

"Sağ." Gökyüzünden düşüp beni korkutmasının bir anlamı olup olmadığını merak ederek ona kaşlarımı çattım.

"Bana bir iyilik yapmana ihtiyacım var," dedi.

"Bu da ne?"

"Yoldaşlık derslerimiz için yıldız tozum bitti. Yani daha fazlasını alamazsak, devam edemeyiz."

Midem düştü. Çok kısa bir süredir uçuyor olmama rağmen, bunu yapamamak kafese kapatılmış gibi hissettiriyordu. Bu düşünülemezdi.

"Nasıl yapmam gerektiğini anlamıyorum-" "Darius'tan biraz istemene ihtiyacım var," diye yanıtladı.

Bu fikre karşı çıktım. "HAYIR. Cidden dostum, hayır. Param var, ödeyebilirim-"

"Acrux'lar tüm yıldız tozunu kontrol ediyor. Dragons tarafından yapılmıştır. Satın almış olsanız bile, yine de onlardan alıyor olacaksınız. Ayrıca, ben*görülen*ona sorsan ne olur O sana verecek."

"Neden?" Diye sordum. Bunu benim için neden yapsın ki?

"Bilmiyorum," dedi Gabriel, gerçekten biliyormuş gibi bir ses tonuyla. "Sadece yapacağını biliyorum. Bunun ötesinde, konuşmanızın izleyebileceği iki yol vardır. Hangi yöne gideceği ikinize bağlı olacak.

"Bu pek yardımcı olmadı," diye işaret ettim. "Bu, 'işte bir sandviç, bu iki yoldan biriyle gidecek, onu yiyeceksin ya da yemeyeceksin' demek gibi ve bu gerçek bir tahmin değil. Zaten var olan tek iki seçenek bunlardı."

"Doğru değil. Belki yüzüne vurur, mayonezin saçlarına dağılmasına izin verirdim. Geçmişte bunu yaptığım biliniyordu.

Kendime rağmen gülümseyerek gözlerimi devirdim.

"Belki," diye kabul ettim. "Yani son bir buçuk haftadır görmezden geldiğim pislikten iyilik istememin bir zaman ölçeği var mı?"

"Bunu bu gece yapmalısın," diye beni temin etti Gabriel. "Gece yarısının bu tarafı bize yıldız tozunu getirmeyi garantiliyor, o yüzden ondan önce yapsak iyi olur."

"İyi," diye inledim. "Yaparım."

"İyi. O zaman yarın hepimiz uçmaya gidebiliriz.

Gökyüzüne fırlarken buna cevap vermeme izin vermedi ve yüzümde bir gülümsemeyle gidişini izlemek için başımı arkaya yatırdım. Tamam, en azından bu acı verici etkileşimin ödülünün gökyüzünde süzülmek olacağını bilmek. Bunun için kendime bunu yaptırabilirdim.

Aklıma uçarak Ignis Evi'ne geri döndüm ve doğruca odama gitmeden önce ortak salondan hızla geçtim. Yorgun ve terliydim ve duşa ihtiyacım vardı. Huysuz Ejderlerle etkileşimler o kadar uzun süre bekleyebilirdi.

Işıkları açarken kapının yanındaki aynaya baktım. Bu şapkayı çok beğendim. Küçük pembe bir sallantısı vardı ve beni sevimli gösteriyordu. Bu ironikti çünkü ben bundan başka her şeydim.

Havalar soğumaya başlayınca başka şapkalar da almıştım. Peki ya saçımı örterse? Huysuz Profesörlerin beni Darcy ile ayırmasını kolaylaştırmak benim işim değildi.

Paltomu ve şapkamı dolabıma geri attım ve doğruca duşa yöneldim, kendi kendime sıcak suyun akışının altına girerken oyalanmadığımı söyledim.

Saçımı yıkamak için zaman harcadım, sonra dışarı çıktıktan sonra fönle kurutmak ve cildimi nemlendirmekle uğraştım. Üst kata çıkmamak için ne kadar çaba sarf edeceğim konusunda kendime bile yalan söyleyemediğimde, içini çektim ve bir çift bol eşofman ve kısa bir üst giydim. Nasıl göründüğümü hiç umursamadığım için makyaj yapmadım. Darius Acrux için çaba sarf etmeyecektim.

Gabriel'e yönelik bir kızgınlıkla odamdan çıktım. Saat on bir buçuktu, bu yüzden bundan daha fazla kaçamayacaktım ve bir yanım, zaman kaybetmek yerine Meclis'e geri döndüğüm an keşke devam edebilseydim diyordu. Ama bunun için çok geçti, bu yüzden çenemi tuttum ve onun yerine merdivenlerden yukarı koştum.

Darius'un kapısına doğru yürüdüm, bana verdiği eski uyarı kulaklarımda çınlıyordu. Buraya davetsiz gelmemeliydim. Ama işte buradaydım.

İrkilmeyi reddettim ve tereddüt etmeden kapıyı çalmak için yumruğumu kaldırdım.

"Açık," diye karşılık verdi Darius, çünkü hakkı olan pislikler kapıları açmak gibi şeylerle uğraşmazlardı.

Uzun bir nefes aldıktan sonra kapıyı açtım.

Darius devasa odasının sağ tarafında duran üç kişilik gri kanepede sırtı bana dönük oturuyordu. Televizyon açıktı ve şişeden bira içerken Pitball maç tekrarlarını izliyordu.

Etrafa bakmadı, rakibi toprak topunu ondan çalarken kafası toprağa çarpan bir oyuncunun ağır çekim görüntüsü oynatılırken bakışları televizyona sabitlenmişti.

"Merhaba," dedim yüksek sesle, o benim yoluma dönmeye meyilli görünmüyordu.

Sesimi duyar duymaz kafasını hızla çevirdi ve ayağa kalktı. "Hey," dedi kanepenin diğer tarafında tereddüt ederek. Bakışları üzerimde gezindi ama ne aradığını bilmiyordum. Beyaz bir tişört ve bir çift siyah eşofman giymişti, saçları henüz duştan çıkmamıştı ve hala ıslaktı, bu yüzden bizim de benzer bir çaba göstermediğimizi tahmin ettim. Sonra yine buraya geleceğimi biliyordum ve o gelmemişti, bu yüzden benimki daha kasıtlıydı.

"Yani, Gabriel buraya gelmem gerektiğini söyledi," dedim bunun benim seçimim olduğunu düşünmesini istemeyerek. "Bizi Yoldaşlık derslerimize götürdüğü için yıldız tozu tükendi..."

Darius bana tek kaşını kaldırdı ve bana soruyu gerçekten sorduracağını anladığımda dişlerimi gıcırdattım.

Derin bir nefes aldım ve kendimi bunu yapmaya zorladım çünkü bu etkileşimin bitmesini istiyordum.

"Peki, bize biraz verebilir misin?"

Hala cevap vermedi ve bir sonraki kelimede dilimi ısırdım.

"*Lütfen*" Tatlı tatlı gülümsedim ve ona, üvey ailem beni bütün gece gizlice nereye gittiğimi sorduklarında onlara gösterdiğim saçma şovun aynısını teklif ettim.

Darius ekranıma güldü ve kanepenin etrafından dolanarak yavaşça bana yaklaştı. Hareketsiz kaldım, yerimi tuttum ve bir santim zayıflık göstermek istemedim.

"Kapıyı kapat," diye yönlendirdi Darius.

Omzumun üzerinden ona baktım. Özgürlüğe giden bu yolun mevcut olmasından nefret etmiyordum ve bundan vazgeçmeye de hevesli değildim.

"Neden?"

"Çünkü yıldız tozu gülünç derecede değerli ve bu okulda hırsızlar var. Kapı ardına kadar açıkken onun için saklandığım yeri vermeyeceğim."

Dudaklarımı büzdüm ve kapıya bir hava akımı gönderdim ve kendimi bir canavarın içine kilitlemiş olduğum gerçeğini görmezden gelmeye çalışırken kapıyı çarptım.

"Bana bir seri katilmişim gibi bakmana gerek yok," dedi, odanın diğer ucundan yatağına doğru yürürken.

Şilteyi kaldırdı ve oraya gizlenmiş ipek çanta zulasını ortaya çıkardığında kahkaha attım.

"Söylemek istediğin bir şey var mı?" diye sordu, zuladan bir çanta alırken.

"Eh, az önce zulanı hırsızlardan saklamak istediğini söyledin, ama hemen hemen herkesin bir şey arayacakları ilk yer yatağın altıdır." Omuz silktim.

"Sanırım bilirsin," diye yanıtladı.

"Yapardım," diye kabul ettim, gözünü tutarak. Hayatta kalmak için yaptığım şeylerden utanmadım. "Ama sanırım sen*olmaz*iki gün aç kalmanın nasıl bir şey olduğunu bilirsin, kız kardeşinin yıpranmış bir battaniyenin altında titreyerek uyumasını ve açlıktan ölmediğinden emin olmak için dışarı çıkıp elinden gelen her şekilde biraz para toplamak zorunda kalmasını izle.

Darius buna karşılık olarak kaşlarını çattı. "Özür dilerim... demek istemedim. Haklısın, böyle bir şey yapmak zorunda olmanın nasıl bir şey olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Ya da böyle yaşamak zorunda. Hayatta kalmak için yaptıkların için seni yargılamamalıyım."

Ona bir kaşımı kaldırdım. "Bu kelimenin senin lügatinde olduğunu bile bilmiyordum."

"Beni her zaman görmezden gelmeseydin belki yapardın," diye yanıtladı.

"Eh, sen sürekli kendini tekrar eden bir pislik olmasaydın, belki de bunu yapmak zorunda kalmazdım."

Darius beni ısırmak için ağzını açtı ama ağzından hiçbir kelime çıkmadı. Yumruğunu yıldız tozu kesesine bastırdı ve boğazından yukarı çıkmaya çalışan kelimeleri durdurmak için kendini zorladı.

"Biliyor musun, bence buna sahip olmak istiyorsan, onu hak etmek için bir şeyler yapman gerekecek," dedi sonunda.

"Ne gibi?"

Darius bunu düşünürken başını kaldırdı. "Kalanını bir hırsızın kontrol etmeyeceği bir yere saklamama yardım et."

"Her şeyi bana emanet edebilirsin, ben de senin için güvende tutacağıma söz veririm," diye önerdim. Darius bana sırıttı. "Olası olmayan. Seni insanlardan çalmaya iten şeyin ne olduğunu anlayabilirim. Ama bir kez hırsız olan her zaman hırsızdır, değil mi?"

Omuz silktim çünkü bu muhtemelen doğruydu. Şu anda kimseden bir şey çalmaya ihtiyacım yoktu, ama ihtiyaç duyulduğunda eski alışkanlıklara kaymayı pek de zor bulmazdım.

"Güzel," diye kabul ettim çünkü beni bu çemberden atlatmadan onu bana vermeyeceği açıktı.

Süslü kız odasına bir göz attım, yatağının yanından geçip banyosuna girmeden önce som altın yatak başlığıyla hafifçe alay ettim.

"Yine diş fırçamı kullanacak mısın?" Beni takip ederken sordu ve cevap vermeye zahmet etmeden gözlerimi devirdim. Çok sarhoş olup sonunda burada uyuduğum geceden bahsettiğini tahmin etmiştim ama dişlerimi fırçaladığımı hatırlamıyordum.

"Banyonuzda lanet olası bir jakuzi var," dedim devasa alana girerken. Duvarlar gri ve beyaz fayanslarla kaplıydı ve musluklar ve tuvalet sifonu som altındandı.*Elbette öyleler.*

"Buraya son gelişinde de çok beğenmiştin," dedi. "Denemek ister misin?" "Neden ayrılıyorsun?" diye sordum, omzumun üzerinden ona bakarak.

"Gerçekten yapmamı istiyor musun?" yanıt olarak sordu.

Bu öneri üzerine omurgamdan aşağı akan ısıyı görmezden geldim ve onunla yüzleşmek için döndüğümde jakuzinin tabanını işaret ettim.

"Paneli sök ve küçük zulanı oraya koy. Hırsızların çoğu, gizli bir saçmalık olup olmadığını kontrol etmek için bir şeyi sökmez," dedim. "Yıldız tozunu şimdi alabilir miyim?"

Darius bana doğru yürüdü, yumruğunu uzatıp teklif etmek için yavaşça açtı.

İri bedeniyle beni odanın köşesine sıkıştırdığında kalbim daha hızlı atıyordu ama geri çekilmeyi reddettim.

Uzandım, o elini benimkine dolamadan yarım saniye önce parmaklarım çantayı kavradı.

İrkildim ve elimi geri çekmeye çalıştım ama beni bırakmadı.

"Konuşmamız gerektiğini düşünüyorum," dedi yavaşça.

"Bırak beni," dedim, sesim içimden gelenden daha güçlüydü.

"Sana ne yapacağımı sanıyorsun?" diye sordu, elimi bırakırken gözlerinde kırpışan incinmeyle. "Ateş büyüsüne karşı dayanıklısın, sana karşı Ejderha Ateşi bile kullanamam. Sana neredeyse hiç vurmayacağım ya da başka bir şekilde seni incitmeyeceğim. Sadece kaçıp beni tekrar görmezden gelmeden önce seninle konuşmak istiyorum.

Ah, bilmiyorum, diye alaycı bir şekilde cevapladım. "Sonuçta banyodayız, belki beni yine boğmayı deneyeceksin? Yoksa beni boğmak mı? Ya da belki bir dahaki sefere beni çamura ittiğinde ya da bana fahişe dediğinde daha da canımı yakmak için beni tekrar kendine yaklaştırmaya çalışmak istiyorsun.

Darius'un dudakları ayrıldı ama başka bir şey söylemedi. Bana tüm bunları ve daha fazlasını yaptığı gerçeğini kabullenmek istemiyormuş gibi kaşlarını çatıyordu ama bunu inkar etmek mümkün değildi.

Bana kolayca yapabileceği her şeyi listelerken ona bakarken kalbim çılgınca bir ritimle atıyordu ve içgüdüsel olarak kendimi korumak için bir şeye uzandım.

Daha fazla yönlendirmeye gerek kalmadan içimdeki gölgeler canlandı. Görüş alanıma karanlık çöktü ve gözleri şaşkınlıkla genişleyen Darius'a baktım. Gölgelerin öforik çağrısı ruhuma şarkı söylerken derin bir nefes aldım ve kendimi korumak için daha fazlasını çektim.

Fısıltılar yükseldi, güç, yıkım ve ölüm vaatleri en yumuşak okşama gibi kulaklarıma üflendi. Gölgeler kollarıma döküldü, bedenimi gizledi ve ben onların yollarına gitmesine izin verirken parmaklarımın arasında dans etti.

Devam etmek çok kolay olurdu. İstediklerini yapmalarına izin vermek ve bana vaat ettikleri zevkle ruhumu beslemek çok kolay.

Ona yaklaşırken ve gölgeler hayatı için yalvarırken dişlerimi göstererek işkencecime doğru bir adım attım. Ve bana yaptığı onca şeyden sonra, neden kabul etmeyeyim? Kendimi ve kız kardeşimi, bize hala oluşturduğu açık olan tehditten koruyor olurdum.

Uzandım ve tişörtünü kavradım, diğer avucumu kalbinin hemen yukarısındaki göğsüne bastırırken yumruk yaptım.

Gölgeler öne atıldı, kurbanlarına odaklandılar ve ruhunun etrafında kıvrılmak için yalpalayarak dışarı çıktılar.

Güç tenimin altından kaydı ve gölgeler onun sihriyle beslenip onu bana hediye ederken Darius şaşkınlıkla nefesini tuttu. Ateşinin ısısı tenimin altında yandı ve beni içten dışa aydınlatırken inledim.

Günahın en saf tadı gibiydi. Onu üzerime koyan şeyi tüketiyor, beni incitmek için kullandığı şeyle besleniyordum.

"Roxy," diye nefes verdi Darius, bakışlarını benimkilere çevirirken eliyle yanağımı kavradı. "Savaş onunla."

Ne demek istediğini ve neden benimle savaşmaya çalışmadığını merak ederek ona göz kırptım. Gücünün etrafındaki engelin düşmesine izin verirken, onu, o yapan her şeyi yutmak için ileri doğru koşan gölgelerime karşı savunmasız bırakarak altın ışık görüşümün kenarlarında dans etti.

Bir uçurumun üzerinde duruyormuş gibi hissettim, bir yöne yaslanabilir ve gölgelerin ziyafet çekmesine, ondan her şeyi ama her şeyi almasına izin verebilirdim. Ya da ötekine yaslanıp kollarına düşebilir, beni karanlıktan uzaklaştırmasına izin verebilirdim.

Gözlerimin üzerindeki gölgeler derinleşti ve bana yaptığı her iğrenç şeyi yeniden yaşıyormuşum gibi hissettim, onun yanında geçirdiğim her işkence dolu anın anısında var oldum. Tam gölgelerin onu ele geçirmesine izin verecekken, başka bir anı su yüzüne çıktı. Kollarında uyandım, onun sıcaklığı beni çevreledi ve tam ve mutlak bir güvenlik duygusu beni sardı.

Kendimi gölgelerden geri çekerken, kalbimin bulundukları kısmına bir kafes çekip onları kilitlerken nefesim kesildi.

Öne doğru tökezledim ve Darius beni göğsüne çekerken kollarını etrafıma sardı.

Onun kokusu beni sardı, sedir ve duman tamamen ona karışan bir şeyle.

Parmakları saçlarımın arasından kaydı, diğer eli de kollarında ürperirken omurgamı okşadı. Kalbim tehlikeli bir hızla çarpıyordu ve gölgelere teslim olarak kendimi gerçekten Darius'tan daha fazla incitme tehlikesiyle karşı karşıya olup olmadığımı merak etmem gerekiyordu.

"Sorun değil," diye nefes verdi. "Seni almalarına asla izin vermeyeceğim."

"Neden?" Zorla dışarı çıktım, yanaklarımdan akan yaşları silmek için uzandım. "Beni umursamıyorsun. Şimdiye kadar yaptığın tek şey beni incitmek, öyleyse neden bana böyle bir söz verdin?

Kendimi kollarından kurtarmayı başardım ve ellerinin dokunuşunun hatırasıyla karıncalandığı yerler, sanki onu kaçırmışlar gibi.

"Seni önemsiyorum," dedi, kaşlarını çatarak bana neden olduğundan emin olmadığını ve benim de bilmediğimden eminim. "Ve ben... yani, yapmamalıydım... asla yapmamalıydım..."

"Ne?" Kara gözlerine bakarak ve bir şey umarak... ne? Umut etmeye cesaret edemediğim bir şey.

"Yapamayacağımı bilmelisin... Yapmadım... Hiç istemedim..." "Ne için?" diye

sordum, söylemesine ihtiyacım vardı. sadece lanet için*söyle.*

Sanki kelimeler dudaklarından çıkamayacak kadar alevlenmiş gibi başını salladı. Öfkem yine yükseldi çünkü her şeyden sonra bile hiçbir şeye sahip olmayacaktı. Özür dileyecek ya da söylemeyecekti*herhangi bir şey*bu en ufak bir fark bile yaratabilir.

"Sadece söyle," diye yalvardım.

Bana uzandı ama geri çekildim. duymaya ihtiyacım vardı. Kısayol yok. Yaptığı onca şeyden sonra değil. Benden bir şey istiyorsa, o zaman düzmek zorundaydı.*söylemek*BT.

Darius kaşlarını çattı ve bakışlarında bir tür savaş olduğunu görebiliyordum ama o anlamaya çalışırken burada öylece durmayacaktım. Her ne haltsa onu söylemek onun için bu kadar zorsa, o zaman yeterince güçlü hissetmediği belliydi.

Yerden düşürdüğü yıldız tozu torbasını aldım ve yan adım atarak çıkışa yöneldim.

Beni durdurmak için seslenene kadar banyodan koridora açılan kapıya kadar geldim.

"Roxy, bekle."

Duraksadım, omzumun üzerinden ona baktım.

"Ne? Olmam gereken başka bir yer var," diye çıkışmama rağmen tersledim.

"Caleb'le mi?" diye sordu ve ben ona kaşlarımı çattım çünkü durum bu değildi, ama eğer öyleyse bu onu ilgilendirmezdi. Yine de sessizliğimi onay olarak almış gibiydi ve bakışları sertleşti.

"Bana söyleyeceğin bir şey var mı, yok mu?" talep ettim.

"Hayır," diye homurdandı. "İyi bir kan bağışçısı gibi yatağına geri dön yeter." "Güzel." Kapıyı açıp koridora çıktım.

Arkamdan tekrar seslendi ama gidip kendini becerebilirdi.

Koşmaya başladım ve onun ayak sesleri beni koridora kadar takip etti.

"Öyle demek istemedim," diyordu ama duymak istemiyordum.

"Bana söylediğin veya yaptığın hiçbir şeyi kastetmiyorsun, değil mi?" diye bağırdım. "Ama yine de yapmaya devam ediyorsun."

Kapıma ulaştım ve anahtarımı kilide soktum ve tam bana yetiştiği sırada kapıyı yırtarak açtım. İçeri girdim ve kapıyı suratına kapatmaya çalıştım. Son saniyede durdurmak için eli yukarı doğru savruldu.

"Yani bu kadar mı?" diye sordu. "Benden öylece kaçacak mısın? Beni görmezden gelmeye geri mi döneceksin?

"Ve sen de bana eziyet etmeye ve hayatımı perişan etmeye geri dönüyorsun, değil mi?"

Gözleri duyguyla parladı ama ben işim bitti, çok işim bitti.

Bir anlık enerjiyle, kapıyı aramızda kapatmaya zorladım ve anahtarı hızla kilide çevirdim.

"Roxy!" Darius diğer taraftan bağırdı.

"Bu benim adım bile değil, pislik!" diye bağırdım. Kapımı yumruklamaya devam etti ama ben ondan geri çekildim.

"Birbirimizden nefret etmeye devam etmemizi gerçekten istiyor musun?" ormanın içinden seslendi. "Tutulma gecesi hiçbir şey olmamış gibi mi? Hiçbir şey değişmemiş gibi mi?”

"Hiçbir şey değişmedi," diye homurdandım. "O zamanlar senden nefret ediyordum ve şimdi de senden nefret ediyorum!"

Uzun bir sessizlik oldu ve uzayan sessizlikte, sesi tekrar bana gelene kadar neredeyse gittiğini sandım.

"İyi. Madem öyle istiyorsun, o zaman düşmanım olarak kal. Ama bunu senin istediğini unutma."

Yumruğunu kapıma vurdu ve ahşabın ortasından bir çatlak ayrılınca geri sıçradım ama bir an sonra geri çekilen ayak sesleri onun gittiğini anlamamı sağladı.

Her ne kadar kabullenmeyi reddetsem de her tarafım titreyerek yatağıma çöktüm. Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzüldü ama onları da görmezden geldim. Çünkü Darius Acrux umurumda değildi. Ve kesinlikle beni ağlatacak kadar benim için önemli değildi.

*"**C**bana göre..."*

Etrafımda karanlık ve çekici gölgeler dönüyordu. Sıcak eller gibi tenimde gezindiler ve beni unutulmaya doğru çektiler, çektiler, çektiler. Ecstasy damarlarımda akarken, bir rahatlık battaniyesine sarınmış, güvendeydim.

"Neredesin?" Boşluğa fısıldadım, dilimden kayarken sesim saten gibiydi. "Burada... daha yakına... bana gel..."

Sesi eskisinden daha uzak geliyordu ve kalbim onu uçurumda bulma ihtiyacıyla sıkıştı.

"Göremiyorum," diye nefes verdim, baskı yapan siyahı silmeye çalışarak.

Bir el benimkini yakaladı ve yumuşak parmaklar beni kavradı. Hala kör olmama rağmen kollarının etrafımda kaydığını hissederek öne adım attığımda kalbim yumuşakça atmaya başladı.

"Kurtar beni." Nefesi yanağımda gezindi ve kemiklerime kadar işleyen soğuk bir öpücük kondurdu. Bir an tanıdığım, bana kendi etim ve kanım kadar tanıdık biriyle duruyormuş gibi hissettim. Sonra o gitti ve karanlık etrafımda döndü, tatlı çekişi beni peşinden çekti.

Bir adım attım, kulağımın ucundaki fısıltılara uzandım, çaresizce onları bulmaya çalıştım. Ama sonra, eti benimkiyle eşleşen, ruhu benimkiyle aynı özden inşa edilmiş birinin hatırası beni buldu. Sonra başka bir varlık, beni kendine yakın tutan ve gitmememem için yalvaran sonsuz gözlere sahip bir adam. Ve onlar her kimse beni bir adım geri çekti, çünkü bu evrende onlarsız yanımda olmadan gidebileceğim bir diyar yoktu.

Nefes nefese uyandım, ter örtüleri tenime sıvadı. Onları bir kenara attım, yatağımdan çıktım ve pencereye doğru ilerledim. Genişçe ittim ve buzlu sabah havası üzerime döküldü, koşarak geçti.

ısınmış etim

Gölgeler içimde her zaman var olan bir alana çekildiler. Her zaman orada olacaklar, beni kollarına almak için ayartmayı bekliyorlardı.

Beni yanına çağırmaya çalışan kızın sesini hatırladım. Yardım istemişti. Boşluğa adım atan ve bir daha geri dönmeyen zavallı, kayıp bir ruh muydu?

Titredim, soğuk iyice sertleşirken pencereyi kapattım. Don pencere camına yapıştı ve beyaz parlaklık aşağıdaki çimlerin tozunu aldı. Yükselen güneş üzerine vururken yıldız tozu gibi parlıyordu ve kalbim normal atışına dönene kadar bu huzurlu manzaraya baktım.

Atlas'ımda alarmım çaldı ve yumuşak rüzgar çanlarının sesi havada çınladı. Yatağıma geri döndüm, kapatmak için ekrana dokundum ve yıldız falımı açtım.

Günaydın İkizler.

Yıldızlar gününüz hakkında konuştu!

Bugün kapınıza pek çok meydan okuma gelecek, ancak cesaret edin, yıldızlar sizin lehinize parlıyor. İçinizdeki güç için derine indiğiniz ve Jüpiter'in çekim gücünü sizi sürprizlere hazırlamak için kullandığınız sürece harika bir gün geçirebilirsiniz. Unutma, bal daha tatlı olacak

onu almak için kovanla karşılaştığınızda.

Her zamanki gibi anlaşılmazdı ama ne zaman zorluklardan ve sürprizlerden söz etse her zaman tetikteydim.*Özellikle çılgınca sürprizler.*

Rüyanın üzerime yapışan karanlığını üzerimden atmak için duşa girdim ve kısa süre sonra üniformam ve ceketimle The Orb'a doğru yürüyordum. Kış havası duyularıma hayat verdi ve Orb'a ulaştığımda buz gibi okşamalarıyla yüzüm karıncalandı. Yakında eldiven ve şapka takmaya başlamam gerekiyordu, bu yüzden bir çevrimiçi alışveriş çılgınlığı vardı.

Tor'a söylemesen iyi olur, yoksa bana bütün kış kataloğunu alır.

Arkadaşlarımızla çevrili her zamanki masamızda onu gördüğümde gülümsedim. Boynuna şüpheli bir şekilde yeni görünen krem rengi bir fular dolanmıştı ve yaklaştığımda hala üzerinde asılı olan fiyat etiketini gördüm.

Kapattım, burnunun dibinde salladım. "Bir eşarp için yüz aura mı? Mezun olmadan önce bizi iflas ettireceksin," diye dalga geçtim.

Gülümseyerek etiketi elimden aldı. "Banka hesabımızı gördün mü? Denesem de bizi iflas ettiremem."

"Ama sen*vardır*deniyor, değil mi?" Güldüm.

Sofia kıkırdayarak tostundan bir ısırık aldı ama bize bakmıyordu, Atlas'ına bakıyordu.

"Tyler sana sik resimleri mi gönderiyor?" Tory gülümseyerek sordu.

Sofia yukarı baktı, yanakları bir saniye sonra renklendi ve Tyler arkasında belirip onu öpmek için eğildi. Hızla Atlas'ını yerine koydu ve dudaklarını onunkilere bastırmak için döndü ve adam onun yanındaki koltuğa düştü.

Tyler, Geraldine'in masanın üzerine doldurduğu meyve kasesinden bir elma kaparken, "Sik resimleri göndermiyorum Tory," dedi. “Ekran, etrafı saracak kadar büyük değil.*Tümü*O."

"Ew," Tory güldü. Gözlerinde mor halkalar olduğunu fark ettim ve kahvaltıda beni dövmesinin tuhaf olduğunu anladığımda kaşlarımı çattım. Geceleri de gölgelerin onu uyutmadığını tahmin etmiştim.

"İyi misin?" İçimden ona sordum ve başını salladı.

“Pek uyuyamadım.” Darius'a baktı. "Ve Ejder pisliğiyle biraz tartıştım."

Bana daha fazlasını anlatamadan, Geraldine büyük bir simit tepsisiyle belirdi, Tyler'ı kenara iterek onları masanın ortasına yerleştirdi ve karşımızdaki yerine çöktü. Biraz bitkin görünüyordu ve genellikle mükemmel olan üniforması biraz karışık görünüyordu. "Alestria'ya tek yönlü bir uçuşta üzüm suyu, bu sabah bu simitler için neredeyse bir kolumu kaybediyordum."

"Ne oldu?" diye sordum şaşkınlıkla.

"Max Rigel oldu!" ofladı. "Şişirilmiş beyaz balinanın ipucunu alması gerekiyor. Bugünlerde her fırsatta hayatıma giriyor. Bütün simit yığınını kuşattı!”

Tory umutla, "Lütfen bana onun kıçına vurduğunu söyle," dedi.

Geraldine düzleştirmek için elini saçlarının üzerinde gezdirdi. "Kesinlikle. Ama eteğimi bir su fışkırtmasıyla başımın üzerinden fırlatmadan önce değil. Sos granülleri, hiç utanması yok mu? Mesajı eve götürmek için ona bir ders vermek zorunda kaldım.

Tory bana dirsek attı ve Max Rigel, sanki önceden haber vermiş gibi, saçından reçel damlayarak ve pantolonunun arkasından bir salkım muz sarkarak, yanımızdan The Orb'un çıkışına doğru ilerledi. Onları kapıp yere fırlattı ve hüzünlü bir kız onları almaya koştu, arkadaşlarının masasına koştu ve onları yemeye başladılar.*Brüt. Utanmaları yok mu?*

Geraldine'e sırıtmak için döndüm ve çenesini kaldırdı, bir parça tereyağı ve simitler için bir bıçak aldı.

Bakışlarım masanın birkaç metre ilerisinde, elinde bir tabak yumurta ve tostla, belirsizlikle bize bakan Diego'ya takıldı.

Tory'yi dürttüm ve Tory ona baktı ve kahvaltısını toplamaya dönmeden önce omuz silkti.

Üzgün olduğunu söyledi, diye fısıldadım. "Onun adına iyi hissetmiyorum."

"Her neyse, gerekirse başıboş olanı al," dedi Tory. "Ama kendimden bir özür aldığımı hatırlamıyorum."

Alt dudağımı ısırdım, ayağa kalktım ve o boş bir masaya doğru sürüklenirken ona doğru yöneldim. Ben ona ulaşmadan önce, Seth Capella odanın diğer ucuna fırladı, Diego'nun tabağını göğsüne doğru çevirdi ve büfeye doğru koşmadan önce omzunu onunkine çarptı.

"Pislik!" Arkasından seslendim ama beni duymazdan geldi.

Su büyümün yardımıyla Diego'nun tişörtündeki yumurtamsı pisliği temizlemesine yardım etmek için acele ettim ve içimden Seth'e küfrettim.

Diego'nun kolları sanki hayattan vazgeçmiş gibi iki yanında gevşekçe sarkıyordu. Adamın gerçekten bir moral konuşmasına ihtiyacı vardı. Ve bunu vermeye istekli tek kişi benmişim gibi görünüyordu.

"Onu ve bu konuda tüm Mirasçıları görmezden gel," dedim.

"Geçmişte bu senin için nasıl çalıştı?" kaşlarını çatarak sordu.

"Doğru tespit." Gülümsedim ve o karşılık verirken omuzları gevşedi. Umutlu bir bakışla masamıza doğru başımı salladım. "Bir kişilik daha yer var."

"Kardeşin, bakışlarıyla kafamı eritmeye çalışıyor gibi görünüyor."

Tory'ye baktım ve sessizce geri çekildiğini ilettim. Cevap olarak gözlerini devirdi ve bunun yerine yüzüne çok neşeli bir gülümseme tokatladı.

"Yalnızca zor bir sabah geçiriyor," dedim Diego'ya omuz silkerek. "Belki daha önce özür dilersen..."

Başıyla onayladı, bir ayağından diğerine geçerek daha yakına eğildi ve bana fısıldadı, "Yapmayı planlıyordum ama... eh cagadayı korkutuyor, chica."

Gülümseyerek kolundan tuttum ve onu masaya doğru yönlendirdim. "O dinlenen sürtük suratını boşver, bu tamamen bir rol." Tamam tam olarak değil ama bunu bilmesine gerek yoktu.

Tory'nin arkasına geldik ve arkasını dönmeyince omzuna hafifçe vurdum. Dramatik bir şekilde içini çekti, Diego'ya bakmak için dönerken bakışları sertleşti.

Kolunu daha sıkı tuttum, kaçacağını hissettim.

Diego birkaç kez boğazını temizledi ve sonunda boğuk bir şekilde özür dileyerek ara ara kendi ana diline döndü.

"Tamam, tamam," Tory elini salladı. "Başımı ağrıtıyorsun, bu yüzden seni ve tüm o cazları affediyorum." Diğer tarafındaki boş koltuğu işaret etti ve Diego koltuğa çökerken gülümsedi.

Geraldine anaç bir bakışla simit tepsisini ona doğru itti. "Diyet yapan bir kürdan kadar zayıfsın, Diego. Tereyağlı simitlerime sokun.

Birini kaptı ve çok geçmeden aramızda hiçbir şey değişmemiş gibi sohbet etmeye başladık. O ve Tyler bile gayet iyi anlaşıyor gibiydiler ve bir an için içimde yaşayan gölgeler

buharlaştı, geriye sadece güneş ışınları gibi tenimde parıldayan arkadaşlarımın ışığı kaldı.

* * *

Bu bizim ilk Numeroloji dersimizdi ve Neptün Kulesi'nin yarısına kadar sınıfa girerken başka bir büyülü grup hakkında bilgi edineceğim için heyecanlandım. Oda gri taş duvarlardan inşa edilmişti, tuğlaları açıktı ve hava serindi. Her duvarda on bir, yedi, üç, otuz üç ve yedi yüz kırk yedi gibi rastgele görünen sayılar vardı. Sanki dev bir bıçak tarafından oyulmuş gibi taşın derinliklerine oyulmuşlardı ve kesiklerin yapıldığı yerde, içinde ışıltılı kristal ortaya çıkıyordu.

Tory, Diego, Sofia, Tyler ve ben salonun arkasındaki uzun sıralardan birine oturup Atlaslarımızı ve ders kitaplarımızı çıkardık.

Profesör Faun, koyu tenli ve kafasının tıraşlı yanlarından sarkan kısa saç bukleleri olan tıknaz bir adamdı. Yakışıklı bir yüzü ve beni ona hemen ısındıran çarpık bir gülümsemesi vardı.

“Sayılar. Are. *Her şey*” Atlas'ının bir düğmesine bastı ve odada caz müziği çalmaya başladı. Ritme göre parmaklarını şaklattı, kendini buna kaptırırken gözlerini kapattı ve alt dudağını emdi. "Evet evet."

Tory'ye baktım ve Profesör Faun garip, baştan çıkarıcı bir ritimle koridorlar arasında ağır ağır ilerlerken ikimiz de kahkahalarımızı bastırdık.

"Onun bir Satyr olduğunu duydum," diye fısıldadı Kylie önümüzde duran masadan. "Onlar çok... şehvetli." Sanki bir rüyanın içinde kaybolmuş gibi içini çekti ve çevremdeki bir ateş parıltısı, profesörün Phoenix güçlerimin kapanmakta olduğu bir titreşim yaydığını fark etmemi sağladı.

"Herkes rahatlasın." Profesör Faun gömleğinin üst düğmesini çözdü. “Rahat olun, uzuvlarınızı sallayın ve bu alanın olumlu titreşimlerinin tadını çıkarın. Hepimiz sonsuz bir yıldız denizinde dans eden ruhlarız.”

Kafası iyi mi? Tory'ye fısıldadım ve Faun yanımızdan geçerken, hareketleri şaşırtıcı derecede iyiydi.

"Numeroloji göklerin müziğidir. Her sayı bir notadır ve hepsi birlikte tek bir büyülü melodi yaratmak için çalışırlar.” Profesör Faun eline bir asma fırlattı ve ışık düğmesine basarak karanlığa gömülmemiz için odanın diğer ucuna fırlattı. Tepemizde bir disko topu hemen dönmeye başladı ve yaydığı gümüşi ışık, tavanda ve duvarlarda etrafımızda dönerek sonsuz sayıda birleşti.

"Ruhun rakamlarla yazılmış," diye açıkladı Faun, bu tamamen mantıklıymış gibi. İlk slaydı getirmek için odanın başındaki elektronik panoya doğru korkak dans ederek geri döndü.

Doğum yolu numaranızı belirlemek ve yolunuzu keşfetmek için harika anlamını kullanmak yaşamda ve dünyadaki yer.

“İlk göreviniz, doğum yolu numaranızı hesaplamak. Tahtadaki denklemi takip et, sonra sana özel her sayıyı ve ne anlama geldiğini tartışarak odanın içinde dolaşacağım. Tahtaya tekrar vurdu ve denklem belirdi. Korkunç bir matematik denklemi bekleyerek kaşlarımı çattım ama neyse ki oldukça basitti.

Doğduğunuz ay, gün ve yıldaki tüm sayıları toplayın.
Örneğin:
01/18/1990

0+ 1 + 1 + 8 + 1 + 9 + 9 + 0 = 29

Doğum Yolu Numaranızı öğrenmek için numarayı bir kez daha ekleyin:
2 + 9 = 11
1+1 = 2

Sınıftaki herkes işe koyulurken ben doğum tarihimi Atlas'ıma yazdım. Bir dakika sonra, bir Doğum Yolu Numarası buldum ve bunun ne anlama geldiğini öğrenmek ilgimi çekti. Tory açıkça aynısını alırken, Sofia altı ve Diego yedi aldı.

Profesör Faun bize doğru geldi, Tory'yle benim yazmış olduğumuz ilk notu alırken ilgilenmiş görünüyordu.

"Biri başarılı olanların sayısıdır... liderler." Gözleri üzerimizde dolaştı ve içlerinde merak yandı. "Solaria'nın yöneticilerinin çoğu bu Doğum Yolu Numarasına sahip."

"Pekala, herhangi bir şeye karar vermeyi planlamıyoruz..." Tory omuz silkti.

“*planlar*Faun bir kahkaha attı. “Planlayın, Bayan Vega. Yakında tüm planların boşuna olduğunu anlayacaksın. Önemli olan sadece yıldızlarda yazılıdır.”

"Yani teknik olarak kaderimizde hükmetmek olup olmadığını öğrenebilir miyiz?" Merakla sordum ve Tory çevremde gözlerini devirdi.

Onu duymazdan geldim, bakışlarıma Profesör Faun'u diktim. Kız kardeşimin cidden daha az alaycı olması gerekiyordu. Tanrı aşkına Zodiac Academy'deydik. Hayatımın kaderi olması fikrinden de hoşlanmıyordum ama eğer öyleyse, bunu bilmeyi tercih ederdim... ve seçimlerimizde ne kadar özgür olduğumuzu.

"Evet ve hayır," diye düşündü Faun, sakalını çenesine sürterek. “Nümeroloji, yaşayacağınız hayatın bir göstergesi olacak ve yolunuz boyunca size rehberlik edecek. Tüm güç numaralarınız kararlarınızı etkiler. DNA'nız kadar size bağlılar. Liderlik etmek için doğduysanız, liderlik edeceksiniz. Ama bu senin Solaria'yı yöneteceğin anlamına gelmez."

"Güzel, çünkü Vega Fahişelerine boyun eğdiğim gün, Ağlayan Orman'da kendimi bir ağaçtan astığım gündür," dedi Kylie yüksek sesle, şakasını Jillian'ın homurdanmasıyla noktaladı.

Faun, House Points'i yerleştirmek için döndü ve Tory'ye alçak sesle mırıldandım, "Sanırım tahta çıkmak için ilk gerçek teşvikimi aldım."

Tory bir kahkaha attı ve Faun kaşlarını çatarak soru soran bir ifadeyle bize baktı. Ona masum bakışlar attık ve Sofia'nın numarasını belirlemek için uzaklaştı, ona bakıcı ve besleyici, muhtemelen sağlık hizmetlerinde kariyer yapacak biri olarak isim verdi. Diego'nun yedi sayısı, onu hayatta anlam arayan, bir şeyleri sorgulayan ve ruhani bir yapıya sahip bir arayıcı olarak tanımlıyordu.

Evet, büyükannenin ruhu şapkana örüldüğünde, sanırım bu seni ciddi anlamda ruhani bir adam yapıyor.

* * *

Okul saatlerinden sonra kalbim boğazımda gümbür gümbür atarken Pitball Stadyumu'na gittim. Tory bir şey için odasına geri dönmüştü ama gözlerindeki bakış bana tezahürat antrenmanına gelmeye niyeti olmadığını söylemişti. Onu suçladım mı? Asla. Marguerite ve Kylie ile bir takımda sıkışıp kalmak, neredeyse Heirs ile bir takımda kalmak kadar kötüydü. Bu bir yarışma falan değildi ama az önce kazanmışım gibi korkunç bir duyguya kapıldım.

En azından gümüş bir astar vardı. Kaslı, sahada inanılmaz yetenekli ve benden gerçekten hoşlanan biri. Ve hayır, bir koç için karamsar bir Vampir olan Orion değil miydi? Hayır teşekkürler. Sırf biz... her neysek öyleydik diye bana yumuşak davranmayacaktı. Hayır, soyunma odalarında beni bekleyen parlak zırhlı bir şövalye varsa, o da Geraldine Grus'tu.

Stadyuma vardım, kendimi dışarıda buldum ve Geraldine'in bu yoldan son girdiğimde bir anahtarı olduğunu hatırladım - Max'in takımının her yerine Griffin boku sürmek için. Anıyı hatırlayınca dudaklarımda bir gülümseme belirdi ve yakında onunla tekrar uğraşma şansımız olup olmayacağını merak ettim. #poowhatyougottado hashtag'i bu hafta yüksek trenddeydi ve Max'in alaycı görüntüleriyle kendimi eğlendirmek için sık sık FaeBook haber akışında geziniyordum. Birisi onun bir kumsalda dudakları açık bir şekilde yatarken çekilmiş profesyonel bir fotoğrafını bulmuş ve bu fotoğrafa bolca kaka ekleyerek harika bir iş çıkarmıştı.

Kapıyı birkaç kez anlamsızca çektim, sonra bir of çektim ve cebimden Atlas'ımı çıkardım. Geraldine'e bir mesaj atmak üzereydim ki bir kol omuzlarıma atıldı. sarsıldım

Caleb'i orada bulmak, beni kapıya doğru yönlendirmek. "Burada mı kaldın tatlım? Seni içeri alacağım."

Ah... teşekkürler, dedim şüpheyle. Ablamla görüşmüş olabilirdi ama iş Caleb Altair'e geldiğinde hâlâ çok temkinliydim.

Kapıya uzandı, sonra duraksadı ve gözlerinde haylaz bir ışıltıyla bana döndü. "Elbette... Karşılığında bir iyilik isteyeceğim."

Gözlerimi gökyüzüne çevirerek iç çektim. "Tabii ki."

Çoğu kızın külotunu eritebilecek bir sırıtışla, "Ufak tefek bir tane," dedi. Benim değil çünkü ew, kız kardeşim oradaydı. Bu da bana kız kardeşimin yardım ettiği diğer adamlarla birlikte sadece onun için at gözlüğü verdi. Doğuştandı. Onunla bu kadar ilgilendiğime göre, elbise giymiş bir patates gibi görünebilirdi. Artı, bilirsiniz, Lance Orion'un odaklanmam gereken tamamen akıllara durgunluk veren sıcaklığı vardı.

"Nedir?" Beni içeri alabilecek başka bir ekip üyesinin gelmesini umarak omzumun üzerinden baktım. Belki Seth... veya Darius... veya Max hariç.*Evet, başka biri olsa harika olurdu.*

"Gerçeği istiyorum," diye sordu, kolunu omuzlarıma dolayarak. "Bana Tory'nin benim hakkımda ne söylediğini anlat."

Güldüm ve ifadesi karardı. "Ne?" diye sordu.

"Sadece... bildirecek pek bir şey yok."

Kaşlarını çattı. "Olmalı*bir şey*"

Demek istediğim, senin seksi olduğunu düşünüyor. Omuz silktim ve bu onun ruh halini biraz olsun hafifletmiş gibi göründü. "Bana bir erkekten ne istediğini söyle," diye patladı, ona bakmam için beni döndürerek. "Neyi kaçırıyorum? Yani, bana bak. Beğenmeyecek ne var?" Elini saçlarına attı ve bana gerçek bir alev verdi.

dudaklarımı büzdüm. "Aptal olmamaya ne dersin? Bunu denedin mi?

"Deniyorum," dedi nazikçe, kendini beğenmiş boku birdenbire uçup gitti.

Kaşlarımı çattım, aniden gözlerindeki çaresiz bakışı biraz üzgün buldum.

"Cal!" Seth koşarak yanımıza geldi ve Caleb beni anında bıraktı.

Sıkıca kapanan kapıya hayal kırıklığıyla baktım.

Beni içeri al, kahretsin!

Seth'in gözleri bana döndü, bakışlarından küçümseme akıyordu. "Gerçekten takım için mi çalışıyorsun?" Çenemi sıktım, ses tonundaki güvensizlikle içimde bir ateş tutuştu. Elbette, iki dakika önce ben de harika bir aday olduğuma tam olarak inanmamıştım, ama şimdi ikimizin de yanıldığını kanıtlamak için elimden gelenin en iyisini yapacağımı düşündü.

"Evet ve? Sadece kapıyı açar mısın?" Ona doğru ilerledim ve Seth yanımdan geçip anahtarıyla kilidi açtı.

Caleb'la birlikte içeri girdi ve tam o kapıyı suratıma çarptığında ben de onu takip etmek için harekete geçtim. Gerçek bir hırıltı ağzımdan kaçtı ve yumruğumu kapıya vurdum.

"Açın!"

Cevap yok.

"Tory ayrıca senin bir üzüm kişiliğine sahip olduğunu söyledi, Caleb!" Vampir kulaklarıyla duyacağını bildiğim için arkasından bağırdım. Sadece yüzde bir daha iyi hissetmemi sağladı.

Atlas'ımın Geraldine'e mesaj göndermesi için cebime uzanırken kalbim kulaklarımda güm güm atıyordu. Ama orası fena değildi.

Bölgeyi araştırırken ağzım aralandı ama hayır, o pisliklerden biri beni yankesici olarak öldürmüştü.

Derin nefes al, Darcy.

Kendini gösterecek bir çözüm için etrafa baktım ama şaşırtıcı olmayan bir şekilde hiçbiri bana gelmedi.

Meğer ki...

Yukarıda, çatıya baktım. Şu anda gökyüzüne açıktı ve oldukça yüksek bir bina olmasına rağmen, bu benim hava büyüm için gerçekten önemli değildi. Durmama neden olan sadece üzerimde başarısız olma korkusuydu.

Ne yapacağım? Wonder Woman gibi oraya uçup sahaya inmek mi? Vay canına, sanırım öyleyim.

Bekle, Wonder Woman uçuyor mu?

Geri adım atmadan ellerimdeki havayı ittim ve kendimi göğe doğru uzanan kıvrımlı metal duvardan yukarı ittim. Hızla yukarı çıkıp açık çatının üzerinden geçerken, uzuvlarımdan aşağı bir adrenalin hücumu aktı. Sahanın dörtte biri aşağıdan bana baktı. Ekip, soyunma odalarına giden tünelden koşarak çıkıyordu.

Midem aynı anda düştü, ellerimden çıkan hava yavaşladı, bu yüzden aşağı inmeye başladım - hızlı.

Ah kahretsin kahretsin -

Tamamen irade gücümle, kendimi utandırmayı reddederek çığlığımı göğsümde tuttum. Yere çakılıp herkesin önünde dizlerimin üzerine çöktüğümde bu iki saniye daha sürdü. Mükemmel değildi ama değildi*tamamen*aşağılayıcı da –*kazanç!*

Geraldine alkışlamaya başladı ve herkes bana sanki gökten bir meteor düşmüş gibi bakıyordu. "Kutsal uzay topları!" nefesi kesildi. "Ne giriş!"

Orion'un kaşları hemen hemen saç çizgisindeydi, kolları katlanmış ve üzerine oturan siyah kaşkol üzerinde şişkindi.

Onu Pitball Antrenörü olarak etiketleyen tişört.

"Aer'e beş puan," dedi sırıtarak. "Ama o inişi yapsaydın on olacaktı, Bayan Vega." Ters, ama kabul ederdim. Sanki göklerden düşen başka bir Fae arıyormuş gibi gökyüzüne baktı. "Ablan nerde?"

"Yolda." Tamamen yalan. Bahse girerim şu anda yatağında uzanmış Faeflix izliyordu.

Sahanın sonunda toplanan tezahürat ekibini gördüm, gerindik ve bizim yönümüze çok fazla deri gösterdik. Adamların çoğu gösteriden büyülenmişti ve Orion, dikkatlerini dağıtmak için onları sahada deparlar yapmaya yönlendirmeye başladı. Denemeyi bekleyen otuza yakın birinci sınıf öğrencisi de dahil olmak üzere yaklaşık elli kişi vardı.

"Kızın soyunma odasındaki bankta formanın seni bekliyor. Git üstünü değiştir," diye emretti Orion. "Ve acele et, yoksa pratik yapmak için ne kadar geç kaldığını hatırlayacağım."

O tam bir ikiyüzlüydü, ama kahretsin, böyle otoriter davranması beni heyecanlandırıyordu. Yine de bunu bilmesine izin vermedim, tünelden soyunma odasına gitmeden önce ona göz devirmeyi teklif ettim.

Takımım beni bekliyordu ve Atlas'ım onu benden çalan Mirasçılardan biri tarafından üstüne bırakılmıştı. Soyundum, eşyalarımı bir dolaba tıkıştırdım ve çok geçmeden akademinin lacivert ve gümüş renklerini giydim. Bedene oturan bir şort giydim ve takımın resmi bir üyesi olmadığım için gömleğin arkasında ismim yerine akademi harfleri basılmıştı. Kıçımı dondurmaya hazır olduğum sahaya geri dönmeden önce diz boyu çorapları ve spor ayakkabıları giydim.

Orion beni hemen takımın geri kalanıyla sprint yapmaya gönderdi ve ben de sürüye katılmak için koşarak başımı salladım. Seth'in yaptığı yorumdan sonra bugün elimden gelenin en iyisini yapmaya kararlıydım. Kendimi yedek yapacaktım. Makul bir hedefti. Lisede lakros oynamıştım, bu yüzden iş spora geldiğinde tamamen beceriksiz sayılmazdım.

Dört sprintten sonra bacaklarım ağrıyordu, sekizde ciğerlerim yanıyordu, on beşte dilim neredeyse sallanıyordu.*Tamam, belki yüzde on beceriksizim.*

Orion sonunda zamanı aradı ve en hızlısı olmasam da en yavaşı da değildim. Beni değerlendirdiğini hissedebiliyordum ve daha dik durmaya çalışıyordum ama lanet olsun ki ölüyordum.

Ter tenime yapıştı ve bu sırada neden üşüyeceğimi düşünebildiğimi merak ederek ciğerlerime ağır hava çektim.

Orion, "Doğru takım, önümde sıraya girin," diye emretti ve yıldız oyuncular, Heirs ve Geraldine dahil, onun dediğini yaptı. Tam bir ekibin on kişiden oluştuğundan emin olmama rağmen sadece sekiz kişiydiler. Orion yokluklarını açıkladığında başka birinin onlara katılıp katılmayacağını görmek için etrafa baktım.

"Hava Muhafızımız Ashanti Larue burada meydana gelen savaşta hayatını kaybetti. Daha sonra, biri

Pit Bekçilerimiz Milly Badgerville takımdan ayrıldı. Bu yüzden resmi yer değiştirmeler arıyoruz. Pit Bekçisi pozisyonu tüm Elementlere açıktır, bu yüzden bir Hava Muhafızı olarak çalışıyorsanız solumda ve Pit Bekçisi oynamak için sağımda durun."

Yedek üyeler ve çaylaklar buna göre bölünürken tereddüt ettim. Birkaç kişi Çukur Bekçisi pozisyonuna gitti ve geri kalanı Airsentry için sıraya girdi, bunların hepsi iri, geniş göğüslü kızlar ve erkeklerdi. Bunun bir savunma pozisyonu olduğunu hayal meyal hatırlıyordum, eğer buna uygunsam cehennem olurdu. Bok gibi beceriksiz olmamın yanı sıra, bir maçta Heirs boyunda birini bırakın, bir Labrador ile baş edemezdim.

Çukur Bekçisi.

Seçtiğim çizgiye geçerken Orion'un gözleri beni takip etti ve yemin ederim başıyla onayladı. "Hava nöbetçileri, yeni Gardiyanlarımız sizi durdurmaya çalışırken siz de Çukur'da top almaya çalışacaksınız. Orion, ana takımın tamamı sizin gol atmanızı engellemek için savunma yapacak.

"Belki de Solaria'nın zamanının en iyi Hava Muhafızlarından bir gösteri," diye önerdi Geraldine kaşlarını kaldırarak Orion'a bakarak.

"Sanmıyorum Grus," dedi Orion eğlenmiş bir ifadeyle. "Devam edin, efendim,"

diye sözünü kesti Justin Masters. "Yeni gelenleri etkileyin." Max,

cesaretlendirmek için yüksek sesle ıslık çalarak parmaklarını ağzına soktu.

Takımın geri kalanı, "Haydi efendim, devam edin efendim, devam edin!"

Orion'un gözleri bana parladı, sonra Darius'a doğru ilerledi ve gözlerini devirerek Atlas'ını ona verdi. "Tanrı aşkına, iyi," dedi başını sallayarak ama ağzının çevresinde bir gülümseme oynuyordu.

“Hangi topu istiyorsun?” diye sordu Darius ekrana bakarken, Element Deliklerini ekrandan kontrol edebiliyordu.

"Şaşırt beni," dedi Orion omuzlarını açarak. "Rigel, Grus, sahada."

Max ve Geraldine, onun iki yanından koşarak çıktılar ve Darius ekrana dokunduğunda, çok yukarılarımızdan bir Hava Topu fırladı.

Orion onun için koştu, sahayı kapattı ve onu yakalamak için kendini gökyüzüne fırlattı. Havadan topu kaptı ve yere çömeldi. Max ve Geraldine çoktan ona hücum ediyorlardı ve o onlara doğru fırladı, topu bir kolunun altına sıkıca kilitledi ve diğer elini kaldırdı.

Geraldine topraktan bir duvar ördü ve onu yerden yırttı ama Orion bir hava akımıyla kendini duvarın üzerinden fırlattı.

Max, ayaklarının altına buzlar atarak bekliyordu. İkisi peşine düşerken o da havadan başka bir şeyle koşmadan oradan sıçradı.

Herkes cesaretlendirmek için seslenmeye başladı ve o Çukur'a doğru hızla ilerlerken ben de kendimi aynısını yaparken buldum. Max hemen peşindeydi ve onu devirmek için ileri atıldı ama Orion son saniyede yana doğru saptı.

Geraldine onu yakalamak için sarmaşıklar fırlattı ve Orion ileri atıldı ve sarmaşıklar onu belinden yakalayıp yere düştüğü sırada topu fırlattı. Top Pit'e düştü ve Geraldine onu serbest bıraktığında ve Orion çamurlu, yaralı ve cehennem gibi sıcak görünerek ayağa fırladığında heyecanla tezahürat yaptım.

Geraldine ve Max yedekte bize doğru koşarken ağzımı ıslattım.

"Doğru, yeterince zaman kaybettirdi," dedi Orion kararlı bir şekilde ama bakışlarında bir kıvılcım belirmişti. "Hava nöbeti seçmeleri, sahaya çıkın ve Çukur'da bir top almaya çalışın."

Airsentries saha boyunca dağıldı ve Orion, Atlas'ını Darius'tan geri alarak ekranda bir şeye dokundu.

"Bir seferde iki Gardiyan seçmesi. Bir topun girmesine izin verirseniz, etiketleyin. Tur olmayacak. Ana takımdaki herkes savunma oynayacak, bu yüzden eğer yakalanırsan, kalk ve oynamaya devam et," diye seslendi Orion ve seçmelerden ikisi önde yer alırken Pit'in ötesine geçmek için hareket ettiğimde kalp atışlarım hızlandı. onun

"İyi şanslar, küçük Vega!" Max, gözlerinde zehirden başka bir şey olmadan bana

seslendi. "Bir daha Çukur'a düşme," dedi Seth sırıtarak.

Darius, sahada Caleb'in peşinden koşmadan önce, "Bu sefer inemeyebilirsin," diye ekledi.

Ekip dağılırken gerginlik tenime battı. Mirasçılar, Airsentry seçmelerine kolay av gibi bakıyorlardı ve bir adam aslında oyun başlamadan önce işi bırakmaya hazır görünüyordu. Sahanın kenarında duran Gardiyanlar grubuna girdim ve ikisi Pit'i korumak için koştu.

"Üç iki bir!" Orion düdüğünü çaldı ve tiz ses, yerdeki ayakların gümbürtüsüyle birleşti. Ekranına bir dokunuşla, sahanın her bir köşesindeki dört Element deliğinden toplar fırladı.

Ana takım Airsentries ile mücadele etmek için yarışırken ve onlar bir top almaya çalışırken nabzım yükseldi. Nefes almak kadar kolaymış gibi oyuncu üstüne oyuncu indirirken gözlerimi Heirs'ten alamıyordum. Geraldine, Mirasçılar bir sonraki öldürmeyi yapmak için avlarının üzerinden atlarken en azından onunkine yardım etti.

Darius, oyuncuları yere indirirken bir tank gibiydi ve bazı oyuncular, o onlardan indikten sonra bir daha hareket etmiyordu. Hava Muhafızları Çukur'a ulaşmak için savaşırken ve sonunda bir kız içeri girerken ağzım daha da açılıyordu. Koşarken parlak sarı saçları arkasından savruluyordu, kolları çamur içindeydi ve gözleri kararlılıkla doluydu. The Heirs, diğer oyuncuları alt etmekle meşguldü ama Damien Evergile hemen peşindeydi ve peşinden bir ateş sütunu fırlatıyordu.

İki Çukur Bekçisini büyük bir su patlamasıyla kenara itti ve arkasındaki alevleri söndürmek için onu da arkasına yönlendirdi. Bir heyecan çığlığıyla topu Pit'e attı ve

Bir çığlık attım, havadaki enerji elektriklendi.

Tezahürat ekibi bir rutin oluşturmuştu ama ben sahada yaşanan kıyametten izlemeye bir türlü dikkatimi veremiyordum.

"Etiketle!" Orion, sarışın kızı övmeden ve oynamaya devam etmesi için geri göndermeden önce iki Pit Bekçisine havladı.

Etrafıma bakındım, Muhafızlardan birkaçının geri çekildiğini fark ettim ve bunun üzerine gitmemin daha iyi olacağını düşündüm. Elijah Indus ile çenesi kararlılıkla Çukur'un önüne doğru yöneldim. Pit'in diğer tarafında durdu ve Orion düdüğü çaldığında ve sahaya daha fazla top fırlatıldığında adrenalin damarlarımda karıncalandı.

Mirasçıların beni oraya ittiklerini hatırladığımda, arkamda Çukurun derinliklerini hissederek ayaklarımı yere sağlam bastım.

Koyu saçlı bir çocuk, savaş naralarıyla Çukur'a doğru koşarak savaş alanından kurtuldu. Ellerimi kaldırdım ve toprak büyüsüyle ona çelme takmaya çalışırken ayaklarının altındaki zemine odaklandım. İki yarda yakınına geldiğinde, vücudumdan bir güç çıktı ve sahayı büyük bir titreme sardı. Şaşkınlıkla bağırdı, yere çarptı ve Dünyatopu, boğuk bir gümbürtüyle kollarından düştü.

Bir kız üzerine çullandı, onu aldı ve Pit'e doğru fırlattı. Elijah onu buzdan bir duvarla devirmeye çalışırken bir hava kalkanı kurdum. Top kalkanımdan zararsız bir şekilde sekti ve yanaklarıma bir sırıtış yerleşti.*Bu aslında biraz eğlenceli.*

Seth birisini önümden üç metre aşağı indirdi ve o Airball'larını alıp pis bir sırıtışla bana doğru savurduğunda kalbim gümbür gümbür atıyordu. O ileri doğru koşarken çenemi gıcırdattım, onunla yüz yüze geldiğimde damarlarımda ateş yanıyordu.

Orion'un Çukur'da atış yaptığı için ona ıslık çalıp çalmayacağını biraz merak ettim ama yapmadı. Onu tüm bu çılgınlık içinde göremiyordum ve cehennemde gözlerimi üzerime yaklaşan kurttan ayırmamın hiçbir yolu yoktu.

Seth elini uzattı ve Elijah'ı yere serdi. Gücü bir saniye sonra kalkanıma çarptı ve nefesim kesildi, topuklarımı yere bastırıp sahip olduğum her zerre enerjiyi ona fırlattım. Gücünün baskısı beni geriye doğru zorlarken ayakkabılarımın çamurda kaydığını hissettim. Bana yaptığı her şey büyümde tezahür etti, dalga dalga içimden döküldü. Bu galibiyeti almasına izin vermezdim. reddettim Tüm sürünün önünde beni yendikten, kaburgalarımı kırdıktan ve neredeyse kafamı kopardıktan sonra değil.

Sahada insanları alt etmek için sihrinin çoğunu harcamıştı ve sırf güç kullanarak sadece bir avantaj elde etmiş olabilirim.

Bir çaba çığlığıyla, sahip olduğum her şeyi kalkana bıraktım ve etrafımda sihir kıvılcımları saçarak kollarımdaki tüyleri diken diken etti.

Seth, onu iten başka bir büyü dalgasıyla topu bana fırlattı. Kalkana çarptığında bir patlama sesi geldi ve sihrim bir kalp atışı sonra düştü ama işini yapmıştı. Top geri sekti ve ıslak bir tokatla zararsız bir şekilde çamura düştü.

Sahanın sessizleştiğini fark etmem biraz zaman aldı. Mirasçılar durdukları yerden beni izliyorlardı. Darius ayağını birinin sırtına koymuşken, Caleb başka bir oyuncuyu boğmanın ortasındaydı.

Orion'un gözleri sonunda benimkileri buldu ve kutsal kâse kendisine teslim edilmiş gibi

görünüyordu. "Etiketle," diye emretti ve ben başımı salladım, sahada dolaşırken grubun geri kalanının takıma giremeyecekleri söylenmiş gibi göründüğünü gördüm. Nefesim çılgıncaydı ve içimden geçen heyecan baş döndürücüydü.

Vay canına, bunu becerebildiğime inanamıyorum!

Çılgın oyun yeniden başladığında, Orion bulanık bir şekilde yanıma ateş ederek beni bekleyen Bekçilerin duyabileceği mesafeden uzaklaştırdı. "Dayanıklılığın üzerinde çalışman gerekecek," dedi imalı bir sırıtışla. "Bunun dışında, bunun için yaratıldığın açık, Mavi." Başını yarım saniye kulağıma yaklaştırdı. "Olabileceğini düşündüm." Geri çekildi ve bana bakan inanç dolu bir dünya bulduğumda kalbim hızla çarparak ona baktım. Hiç kimse bana böyle bakmamıştı. Sanki durdurulamazdım.

"Devam etmek!" Orion sahaya seslendi. "Otuz saniye içinde kızgın bir Vega Twin ile döneceğim." Vampir hızının bir parıltısıyla ortadan kayboldu ve o stadyumdan hızla çıkarken gülmemek için dudağımı ısırdım. Tory bunu takdir etmeyecekti.

BENSonunda gölgelerden biraz huzur bulduğumda, yatağımda kulaklıklarım takılı ve gözlerim kapalı Beyoncé'nin Sweet Dreams şarkısını dinleyerek yattım.

Uyku beni çağırdığında derin bir nefes verdim. Güneş henüz tam olarak batmadığı için mi, yoksa öğle yemeği saatinde Gabriel ve Darcy ile uçarken harika zaman geçirdiğim için mi bu beni çok mutlu etmişti emin değildim. Ama her ne sebeple olursa olsun, Tutulma'dan bu yana ilk kez gerçekten rahatlamış hissettim. Ve ben içmemiştim bile.*Tory'ye işaret ediyor.*

Şarkıyı mırıldandım, bir an Darius'u düşünürken zihnim kendi güzel kabusuma takıldı. Kapıdan içeri giren biraz ürkütücü çığlık senaryosundan beri onunla konuşmamıştım ve bunu planlamamıştım da. Ve yine de, bir nedenden ötürü, derimin altından geçip hayallerime girmeyi başardı.

Uyumaya konsantre olmaya ve adil olamayacak kadar çekici olan Ejderhaları unutmaya çalışırken iç çektim. Nasıl göründüğü umrumda değil...

Büyük bir çarpma sesi geldi, ardından tahta kıymıklarının sesi geldi ve gözlerim aniden açılıp kapım menteşelerinden fırladığında çığlık attım. Ayağa kalktım, panik içinde etrafıma bir hava kalkanı fırlattım ve tam da bir bulanıklık odama girdi.

"Amigo antrenmanına geç kaldınız, Bayan Vega!" Orion gümledi, gözleri heyecanla parlayarak bana baktı.

"Ne oluyor?" Doğrulup kulaklığımı çıkardığımda nefesim kesildi. "Deli misin?"

"Daha önce önerildi," diye onayladı, karanlık bir kahkahayla. "Şimdi kıçını kaldır ve bokunu al. Ignis için şimdiden elli puan kaybettin."

"Boohoo," diye homurdandım, bana ulaşamaması için hava kalkanımı güçlendirerek. "Umarım fakirim

House Captain çok harap değil. Hiç gelmediğim için daha da fazla kaybettiğimde nasıl hissedeceğini hayal edemiyorum.

"Bu, daha fazla puan kaybına yol açmayacak, Bayan Vega, bu okuldaki geleceğinizi tartışmak için Müdür Nova'yı görmeye gitmenizle sonuçlanacak. Buradaki yerinizi korumak için bir kulübe üye olmanız gerekiyor."

"Peki o zaman ona katılmak istediğimi söyleyeceğim.*eşek*Kulüp ve artık bir sorunumuz olmayacak," diye homurdandım.

"HAYIR.*Ben*kulüp tahsisinden sorumlu ve kararımın arkasında duracak. Ya moralini yerine getirirsin ya da kıçını bu akademiden def edersin.

Seçeneklerimi gözden geçirmeye çalışırken Orion'a ters ters baktım ama belli ki sabrı taşmıştı. Avucundan fışkıran bir su fışkırdı ve hava kalkanımı kapladıktan sonra katılaşarak bir buz topuna dönüştü ve beni içine hapsetti.

Buzun soğuğu bana ulaştığında ve tenimden karşı bir alev alevlendiğinde panik içinde nefesim kesildi. BT.

Buz paramparça oldu ve ben başka bir hareket yapamadan güçlü kollar belime sarıldı ve Orion'un omzunun üzerinden yukarı kaldırıldım.

Doğruca açık pencereme doğru ateş edip dışarı atladığında panik içinde çığlık attım.

Düştüğümüzde çığlığım tüm Ateş Bölgesi'ne yayıldı ve Orion, biz yere düşmeden önce düşüşümüzü yavaşlatmak için hava büyüsünü kullanırken güldü.

Ayakları yere çarptığı anda Vampir hızıyla fırladı ve ben de bu çılgın hareket ve baş aşağı sallanma kombinasyonuna kusmamak için gözlerimi sımsıkı kapattım.

Aniden durduk ve Orion beni tahta bir bankta kıçımın üzerine attı. O geri geri gitmeye başladığında şaşkınlıkla kızların soyunma odalarına göz kırptım.

"Üstünü değiştir ve iki dakika içinde sahaya çık yoksa önümüzdeki hafta her gece ceza bende olacak," diye emretti Orion veda etmek yerine ve bulanık bir hızla ayrıldı, arkasında havada asılı duran bir kahkaha vardı.

"Sen delisin!" Ayağa kalkarken arkasından bağırdım.

Soğuk havam kesinlikle ölmüştü ve bundan daha kötüsü, şimdi tezahürat pratiği dedikleri işkenceye katlanmak zorundaydım.

Lanet olsun.

Kancalardan birinden sarkan siyah spor çantaya bakarken dişlerimi gıcırdattım. *Tory Vega*pembe ve gümüş payetler içinde yayıldı.*Payetler!*

Kapıya baktım.*Gözaltı bu cehenneme tercih edilir miydi?*

Kylie Major'ın sesi soyunma odalarının dışından, "Zaten de kalamayacak," dedi ve özellikle onu duyabilmem için seslendiğini hissettim.

Marguerite, "Profesör Orion'un bunu bize neden yaptığını anlamıyorum," diye yakındı. "Biz okul tezahürat takımıyız. Aptalca bir yorumun ardından devam etmediği veya kendi kabalığına gülmediği sürece gülümsediğini bile görmedim. Hiç morali yok!*Hiç moral yok!*"

İnledim çünkü hayatımda ilk kez Marguerite Helebor ile hemfikir olduğum bir şey bulmuştum ve bu bir santim bile fark yaratmamıştı.

Orion, beni bir patates çuvalı gibi omzunun üzerinden bu cehenneme çekmek için Pitball koçluğunu bırakmıştı. Bu ciddiydi. Bunu kastetmişti. Nedenini bilmiyordum. Neden beni bununla lanetledin? Geçen gün biraz daha az salak olduğunu düşündüğümü itiraf etmemiş miydim? Bu bizi hiç bu kadar arkadaş canlısı yapmadı mı? Bu, heriflerin gülmek için birbirlerine yaptıkları ama kızların komik bulmadığı aşağılık erkekler kulübü şeylerinden biri miydi? Bir zerre bile değil...

Derin bir nefes alıp çantanın fermuarını açtım.

Payetlerin kötü olduğunu düşünseydim, geri kalanıyla birlikte katılacağım cehennem seviyesinin farkına bile varmamıştım.

Çantanın içindekileri yavaşça boşalttım.

Kıçımı zar zor kapatan lacivert ve gümüş süslemeli bir etek ve çok fazla yukarı ve aşağı zıplamayı içeren bir spor için anlamlı olandan çok daha fazla dekolte gösteren buna uygun bir kısa üstten oluşan bir tezahürat kıyafeti. Parıldayan bir çift ponponu istemeden salladığımda sihirli bir şekilde renk değiştiren ve kirlenmişler gibi sıraya fırlattığımda. Üstlerinde gümüş fiyonklu bir çift diz boyu lacivert çorap. bir kutu*ultraglitz*sprey ışıltı, her ne haltsa. bir palet *Neşeli Favoriler*yüz Boyası. Bir paket parlak pembe saç kurdelesi. bir tüp*pegasus pembesi* dudak parlatıcısı Üstüne üstlük, bir çift parlak pembe spor ayakkabı.

Hayatımı sikeyim.

"Acele et, Vega!" Orion dışarıdan bir yerden bağırdı ve ben de kıyafetlerimi çıkarıp amigo kıyafetimi giyerken kendi kendime homurdandım. Etimden deriyi soymayı ve tersyüz etmeyi hayal ettiğim gibi hissettirdi. Tamamen hoş değil.

Ultra dar kıyafeti giydikten sonra, lavabonun yanındaki aynada kendime bakmak için hareket ettim. Tamamen korkunç değildi. Demek istediğim, kişiliğim damgalanmıştı ve tutunmak isteyebileceğim herhangi bir bireysellik duygusu, bir takımın parçası olmanın tekdüze tekilliği tarafından beyazlatılmıştı.

Tory bir takım oyuncusu değildi.

Kahretsin.

Saç tokalarına uzun bir süre baktım ve bir tanesini alıp gerdanlık gibi boynuma bağladım.

Pembe dudak parlatıcısı çöpe gitti ve daha önce kot pantolonumun cebinden çıkardıktan sonra seçtiğim kan kırmızısı ruju doldurdum. Anahtarım dışında üzerimde olan tek şey oydu. Artık kapım olmadığı için faydasız olduğunu tahmin ediyordum.

Spor ayakkabıları isteksizce ayağıma geçirdim ve attığım her adımda renk değiştirdiklerini fark ettiğimde hareketsiz kaldım. Biraz havalıydı... bilirsin, on yaşında biri için.

Homurdanarak lanet ponponları aldım ve kapıya doğru gitmeye başladım ama daha oraya varamadan aklıma bir fikir geldi. Durakladım, payetli çantaya baktım, dudaklarımdan bir sırıtış çıktı ve aceleyle ona geri döndüm.

Planım uzun sürmedi, ancak bir aynayla tamamlamak biraz garipti ve siktir et, demek istediğimi yapacaktı.

Pitball sahasına geri döndüğümde çok neşeli görünüyordum - kötü durumumu protesto etmek için yaptığım kaşlarımı bir kenara bırakıyorum.

"En son amigo kızımız için hepimiz bir alkış alalım!" Orion aradı ve stadyumdaki tüm Fae'lerin dikkatini bana çekti.

Caleb iki parmağını ağzına soktu ve bana ıslık çaldı. Tek parmağımla karşılık verdim ve ardından tezahürat ekibine katılmak için ondan ve diğer Pitball oyuncularından uzaklaşıp uzaklaştım. Bu doğru, artık bir kahrolası takımım vardı.*şeftali*.

Kötü kızlar bana bakmak için sıraya girdiler, pembe parlatılmış dudaklarını somurttular ve sanki burada olmak istediğimi filan düşünüyorlarmış gibi kollarını plastik bir meydan okuma duvarında kavuşturdular.

"Ne olursa olsun, katılmama izin verme," dedim onlardan önce geldiğimde. "Bunu hiç umursamıyorum ama Orion beni katılmaya zorladı. Bu yüzden beni kovmak istiyorsanız lütfen yapın - hala geldiğimi söyleyebilirim.

"Ah hayır," dedi Marguerite soğuk bir şekilde, her bir santimimi incelerken, beni eksik bulduğunu açıkça belli ediyordu. "Bunu yapmayacağız. Buraya neşelendirmek için geldin. Öyleyse, elinde ne var bir görelim."

"Bahse girerim ayakta ters takla bile atamaz," diye alay etti Kylie, yanında Jillian'la konuşurken sanki genizden gelen sesinin taşınmasını engelleyecekmiş gibi ağzını kapattı.

Doğrudan bir takla atıp mükemmel bir şekilde yere inmeden önce ona gözlerimi devirdim.

"Faniler dünyasında gittiğimiz son lisede sana hangi konularda çalışacağın konusunda bir seçim hakkı verdiler ve ben akademik olanlara değil de fiziksel seçenekleri seçtim," dedim ne kadar sıkıldığımı anlamaları için esneyerek. "Haftada dört gün jimnastik vardı ve kışın kahrolası ayazda dışarı çıkmak zorunda kalmamak için içeride çalışıyorduk. Akıl almaz bir şeydi.

Marguerite, "Akılsızca değil," diye alay etti.

Ona pasta kadar tatlı bir gülümseme sundum ve bana kaşlarını çattı.

Kylie elinin arkasından diğer kızlara, "Ondan hoşlanmıyorum," diye fısıldadı.

Kahrolası yuh, ben de senden hoşlanmıyorum. Aslında mesele bu değil, değil mi?”

Marguerite dramatik bir şekilde içini çekti ve panosuna, sahip olduğum tüm ilgiye rağmen otoportresi olabilecek bir şeyi işaretledi.

Hadi kızlar. Zor günleri atlatmak için sabretmemiz gerekiyor. Yıldızlar bize bu... yeni elemanla meydan okumaya karar verdiler ve biz de bununla yetinmek zorunda kalacağız. Geri kalanınızın dikkatleri daha az arzu edilen takım arkadaşlarından uzaklaştıracak kadar parıldayabileceğini biliyorum.

Gözlerimi devirdim ve ondan uzağa, Orion'un takıma ileri geri sprintler yaptırdığı Pitball sahasının uzak tarafına baktım. Darcy ciğerini patlatmaya hazır görünüyordu ve bana doğru koşmaya başladığında ona sırıttım.

Tepki olarak tek kaşını kaldırdı ve bir şey söylemek istercesine amigo ekibine baktı.*seninki daha kötü*. Sahada ezen bir gergedan gibi koşarak uzaklaşan Darius'a baktım ve omuz silktim.*Bundan pek emin değilim.*

Darcy homurdandı ve Orion bizi fark etti.

"Kız kardeşinle dolu bakışlar atabiliyorsan, o zaman daha hızlı koşabilirsin, Vega!" Darcy dönüp sahanın diğer ucuna doğru koşmaya başladığında o havladı ve Darcy inledi.

Yeni, şevkli görünüşümü görünce bakışlarım Orion'a kaydı ve bana lanet olası bir psikopat gibi sırıttı.

"Çok güzel Tory, içindeki moralin şimdiden parladığını görebiliyorum," diye seslendi.

Kaşlarımı çatıp onu tersledim.

Bir kahkaha attı. “Ignis'ten beş puan. Ve daha fazlasını kaybetmek istemiyorsanız tezahürat yapmaya başlasanız iyi olur.”

"Sen tam bir sadistsin," diye mırıldandım, dikkatimi tekrar amigo ekibine çevirirken kahkahası beni takip etti.

Marguerite, "Piramit hakkında düşünmemiz gerekecek," diyordu. "Ek bir üyemiz olduğuna göre artık yeniden düzenlenmesi gerekecek." Grubun ucunda durup kollarımı kavuşturduğumda gözleri bana takıldı. "Muhtemelen en alt kademede olmalısın, Tory," dedi tatlı tatlı. "Güçlü kollarından faydalanabilmemiz için."

Görünüşe göre bir tür işaretti çünkü diğer kızların hepsi koşarak bir piramit inşa etmeye başladı. Yedisi sahanın kenarındaki kumda diz çöktü ve Marguerite sıranın sonunu işaret ederek benim yanlarına inmemi bekliyordu.

"Hayır, teşekkürler, tatlım," dedim tatlı bir şekilde. "Uğruna diz çöktüğüm tek bir şey var." Alaycı bir şekilde dilimi yanağıma bastırdım ve neredeyse bana bir ateş topu tükürdü.

“Ne yapacağınızı seçemezsiniz! Sen sadece emirleri uygula!” tersledi. "Kim söylüyor?"

"Ben kaptanım, yani sen*sahip olmak*ile!"

"Pekala, bu korku gösterisine katılımım devam ettiği sürece küçük bir anlaşmaya varsak nasıl olur? Neyi yapmaya istekli olup olmadığımı seçeceğim ve seçeceğim ve sen onu yalayacaksın ya da kıçını tekrar tekmeleyeceğim.

Marguerite bana baktı, benimle ne yapacağını anlamaya çalışırken parmaklarının arasında çıtırdayan ateş.

"Ateşin bana zarar vermediğini de sana hatırlatmalıyım," dedim tatlı tatlı, onun yarattığı alevlere bakarak. "Ve sen sadece bir ateş Elementali olduğun için, bu da seni bana karşı bir mücadelede güçsüz kılıyor. değil mi?"

"Eğer aynı çizgiye uymazsan, seni takımdan attırmak için Profesör Orion'la konuşacağım," diye çıkıştı öfkeyle.

"Lütfen yap," dedim donakalarak.

Kylie ona dik dik bakarken Jillian beklenmedik bir kahkaha attı ve bunu bir öksürükle örtmeye çalıştı.

Marguerite bir hüsranla homurdanarak döndü ve sahanın diğer tarafındaki takımdan Orion'a doğru fırladı.

Takımın geri kalanına masum bir şekilde gülümsedim ve bir avuç suyla oynamaya başladım, bu su parmaklarımın arasında akıyordu, sonra bir elden diğerine sıçrayarak bana attıkları bakışları görmezden geliyordum.

"Hava büyünle kendini altı metre yukarı vurabileceğini düşünüyor musun?" grubun sağındaki bir kız merakla sordu ve ona dikkatimi vererek su büyümü def ettim.

"Neden?" diye sordum şüpheyle.

"Bir rutini mükemmelleştirmeye çalışıyoruz ve bunun ortasında büyük bir hava sıçraması istedik. Kendini o kadar yükseğe fırlatabilen ve kontrollü bir inişle sonuna kadar dönebilen bir kızımız varsa o zaman-"

"Rutinimizin merkezinde yer alması için bir Vega'ya ihtiyacımız yok,*Bernice,"*Kylie tersledi. "Sana neredeyse çözeceğimi söyledim."

Platin sarısı buklelerini savururken ona bakarak, "O zaman görelim," dedim. "Söyledim *neredeyse,"*bana hırladı. "Henüz tam olarak hazır değil." "Oh, yani gerçekten yapamıyor musun?" dalga geçtim

Takımın birkaç üyesi onun pahasına gülerken Kylie'nin yüzü oldukça itici bir pancar rengine döndü.

"İyi. Sana göstereceğim ama henüz mükemmel olmadığından şikayet etme," dedi ponponlarını yere fırlatarak.

Herkes ona yer vermek için geri çekildi ama ben yerimi tuttum ve sakince nefes alıp birkaç kez zıplarken onu kayıtsızca izledim.

Dizlerini büktü ve ayağa fırladı, ellerini yere doğrulttu ve onu gökyüzüne doğru itmek için avuçlarından hava büyüsü yaptı.

Yerden yaklaşık on iki fit yükseldi, sonra bir elini çevirerek alçalırken dönmeye başladı.

Onu döndürmek için havaya biraz fazla güç verdi ve bu onun dengesini bozdu, inişi daha çok bir düşüş gibi görünüyordu. Kendini yavaşlatmak için kullandığı hava büyüsü onu sağa doğru savurdu ve yere vardığında bir utanç hırlaması ile doğruca kıçının üstüne düştü.

"BEN*söylenmiş*tam olarak hazır değildin!" dedi Jillian coşkuyla alkışlarken.

"Ve gibi*BEN*dedi," diye yanıtladı Bernice küçümseyerek. "Henüz harekete geçebilecek kimsemiz yok." Koyu renk örgülerini parmağına dolayıp bana baktığında Bernice'e sırıttım.

"Deneyecek misin yoksa çok mu tavuk bokusun?" meydan okudu.

Avuçlarıma hava büyüsü çağırarak geri adım atarken Bernice'e sırıtarak güldüm. Belki de tüm bu amigoluk olayı, o takımdayken tamamen korkunç olmazdı.

"Korkmuyorum." dedim kendimden emin bir şekilde. "Nasıl yapacağımdan emin değilim. Kylie'yi taklit etmenin bir hata olacağını düşünüyorum."

Kylie bana dik dik bakarken Bernice ve diğer kızlardan bazıları güldüler.

"Kendinizi düz bir çizgide yukarı itmek, sonra aşağı inip tam olarak aynı noktaya inmek ve aynı yerde dönmek istiyorsunuz. Düştüğün yerde bir piruet gibi bir şey," dedi Bernice. "Öyleyse elinde ne var bir görelim, Vega."

Kylie gibi kıçımın üstüne düşüp düşmeyeceğimi merak ederek tekrar yukarı baktım. Ama uçuş derslerimizde bunun gibi hava sihrimi çok kullanıyordum ve gökyüzünde istenen hareketi elde etmek için ne kadar enerji sarf etmem gerektiğini bilmekte oldukça iyi olmaya başlıyordum. Kanatlar olmadan çok farklı olmayacağını ummak zorundaydım.

"Tamam o zaman, ama eğer kıçımın üstüne düşersem hepinizin Kylie'ye güldüğünüzden daha yüksek sesle gülmenizi istiyorum," diye şaka yaptım. Kylie kollarını kavuşturdu ve kendimi kıç yapmamı beklerken beklentiyle sırıttı.

Omuzlarımı geriye doğru yuvarladım ve beni havaya doğru itmek için bir üfleme yöneltirken avuçlarımı ayaklarımın altındaki zemine doğrultarak hava büyümü çağırdım.

Kazara çok fazla güç saldığım için havaya gerçekten kastettiğimden çok daha yükseğe ateş ettim. Büyü hafifleyene ve tekrar düşmeye başlayana kadar havada kırk fit kadar yükselmiş olmalıyım. Arkama küçük bir hava üfledim, bu da beni döndürmeye başladı ve ben tekrar tekrar dönerken stadyum etrafımda bulanıklaştı. Dönerken parmak uçlarımdan ateş büyüsü kıvılcımlarının düşmesine izin verirken altımdaki kızlar tezahürat yapmaya başladı ve dudaklarımdan bir kahkaha döküldü. Bir Toryymişim gibi etrafımda döndüler

şeklindeki kuyruklu yıldız dünyaya geri düşüyor ve sihrimi çok eğlenceli bir şey için kullanmanın verdiği heyecana yardım edemedim ama sırıttım.

Yere düşündüğümden biraz daha sert vurdum, birkaç adım geri tökezledim ama ayakta kalmayı başardım.

"Kahretsin, Vega, sen işleri yarım yamalak yapmıyorsun, değil mi?" Bernice geniş bir gülümsemeyle cıvıldadı, Kylie ise sanki ağartılmış sarı saçlarını tuvalet kağıdı olarak kullanmışım gibi bana baktı.

Orion'un sesi arkamdan geldi ve döndüğümde onu yanında Marguerite ile yaklaşırken buldum.

Marguerite, "Tezahürat sadece gösterişli sihir kullanmakla ilgili değildir," diye çıkıştı. “Okul ruhu, takım çalışması ve*neşeli.*o yapmaz*yerleştirmek*"

Orion kollarını kavuşturdu, görünüşe göre bu tartışma onu Marguerite'in kıçındaki bir sivilceden bahsetmek kadar ilgilendiriyordu.

“Peki, sen olduğun gibi*Bu yüzden*neşeli ve arkadaş canlısı, eminim Bayan Vega'nın uyum sağlamasına yardım etmeyi görevin yapacaksın," diye yanıtladı.

Sahanın öte yanında kollarını uzatan Pitball takımına baktım ve bunun antrenmanın bittiği anlamına geldiğini anlayınca sırıttım.

"Pekala, her ne kadar eğlenceli olsa da gitme zamanı gelmiş gibi görünüyor," diye sözünü kestim.

Marguerite, "Takıma desteğini göstermek için yüzünün boyasını bile kullanmadı," diye ısrar etti. "Savunduğumuz hiçbir şeyi umursamıyor!"

Orion bana bu gerçeği inkar etmemi bekliyormuş gibi baktı ama ben sadece omuz silktim. Diğer tüm amigo kızlar kollarına ve yanaklarına sevimli küçük sloganlar veya isimler yazmıştı. Çoğu, Mirasçıların soyadlarını veya baş harflerini seçmişti ama adımı Dorothy olarak değiştirip Kansas'a uçmak kadar büyük olasılıkla bunu yapmaya başlayacaktım.

"Tam olarak doğru değil," dedim gülümseyerek.

Onlara sırtımı döndüm ve bana hediye edilen yüz boyasını kullandığımı takdir etsinler diye eteğimin arkasını kıvırarak yürümeye başladım. Orion şaşkın bir kahkaha atarken Marguerite şok içinde nefesini tuttu. karalamıştım*Isır beni*Bu gülünç spor için bir üniforma sayılan minicik şortların altından sarkan yanaklarımda.

"Salı günkü bir sonraki antrenmanınıza geç kalmayın Bayan Vega!" Orion arkamdan seslendi.

Yürürken eteğimi indirdim ve iki orta parmağımı omuzlarıma kaldırdım. Ben gerçekten amigo malzemesi değildim. Ama Orion beni katılmaya zorlayacaksa, o zaman katılmak zorunda kaldım gibi görünüyordu. Yine de bu, aniden bir kişilik nakli yapacağım anlamına gelmiyordu.

"Tory!" Soyunma odasına varmadan hemen önce Caleb'in sesi beni duraksattı ve o bana doğru ateş ederken ona döndüm.

"Merhaba." Durup saçlarını gözlerinin üzerine düşerken bana sırıtırken güldüm. Yüzünün bir tarafına çamur sıçradı ve Pitball forması kirliydi ve etek ucu yırtılmıştı.

"Hey," diye yanıtladı o çok sevdiğim o kendini beğenmiş sırıtışıyla. Ona asla söylemeyecektim ama kendine aşırı güvenen saçmalıkları oldukça tahrik ediciydi.

"İyi bir antrenman seansı mı?" diye sordum mahvolmuş takımının eteğini parmaklamak için uzanarak.

Az önce Max'i nasıl alt ettiğimi gördün mü? O su birikintisinde neredeyse boğuluyordu," diye güldü, gözleri heyecandan parlıyordu.

"Üzgünüm, kendi sıkı eğitim programıma konsantre oluyordum ve kaçırmış olmalıyım." "Amigo takımına

girdiğin için seni gerçekten tebrik ettim mi bilmiyorum," dedi Caleb, bakışlarını yavaşça üniformamın üzerinde gezdirirken.

"Tebriklerin yerinde olduğunu düşünmüyorum. Daha çok acıma duygusu gibi," diye içini çektim.

Darius, Seth ve Max onlar da sahadan çıkarken bizim için kestirmeden gittiler ve ben de gitmek niyetiyle bir adım geri çekildim. Caleb bileğimi yakalayarak kaçışımı durdurdu.

"Bir saniye," dedi. "Sormak istedim-"

İyi görünüyorsun, küçük Vega, diye seslendi Max, onlar bize doğru gelirken. "Umarım içinde benim adım olan ilahiler çalışıyorsundur."

Ponponlarımı ona doğru sallayarak, "Ah evet, tabii ki öyleydim," diye neşeyle yanıtladım. "Max! Max! Saçları çok parlak. Aletinin bu kadar küçük olması çok yazık!"

Caleb havlayarak güldü ve Max gözlerini devirip ıvır zıvırını avuçladı. "Bu saçmalığın yanlış olduğunu kolayca kanıtlayabilirim."

"Gerek yok," diye yanıtladım. "Geraldine bana her şeyi anlattı." Başparmağımı ve işaret parmağımı birbirine yakın tuttum ve ona bir gülümseme sundum.

Max bana gözlerini kıstı ve sonra sertçe döndü. "Grus!" diye bağırdı, tam gerinerek eğildiği sırada Geraldine ona baktı. İkiye katlanmış halde, kıçı havada bacaklarının arasından bakarken Max'e baktı.

"Şu anda bir soğuma rutini ile meşgulüm ve sarkık pisi balıklarıyla sohbet edecek vaktim yok," diye karşılık verdi.

Max homurdandı ve kararlı adımlarla ona doğru yönelirken, Seth ve Darius kötü kokular gibi ortalıkta dolaşmaya devam ettiler.

Yatak odamın kapısından ona bağırdığımdan beri Darius'tan uzak durmakla iyi etmiştim ama şimdi bakışları bir metre ötemden beni delip geçiyordu. Seth'e döndüğümde sanki orada değilmiş gibi davranarak gözlerimi ondan uzak tuttum.

"Orion'un antrenman maçında en çok puanı senin aldığını söylediğini duymadım mı?" Ona sordum. "Bu seni takımın en iyisi yapıyor mu?"

Seth sırıttı, erkek topuzunu yeniden bağlarken göğsü şişti. "Evet, yaptım," diye yanıtladı. "Ve bunun muhtemelen en iyi olduğum anlamına geldiğine katılıyorum."

Caleb alay etti ve ağırlığını değiştirerek bana yaklaştı.

Darius, "Eh, bu bir maçta en iyi performansı kimin gösterdiğinin bir ölçüsü değil," diye söze girdi. Bu kadar çok gol atmasının sebeplerinden biri, onun takımında olup diğerlerinin topu almasını engellememdi."

Osuruk konuşmamış gibi Caleb'a döndüm. "Yani, gidip bu iğrenç kostümümü değiştirmeden önce beni durdurmanın bir anlamı var mıydı?" Ona sordum.

"Evet. Bu gece benimle çıkıyorsun," dedi cesurca. Sorma. Söylüyorum.

Cevaplarımı toparlarken ona gülümsedim. Ona siktirip gitmesini mi yoksa sadece devam etmesini mi söylemem gerektiğinden emin değildim. Bu gece için herhangi bir planım yoktu ve Darcy'nin yüzünün bitkinlikten boyanmasına bakılırsa, Evine döner dönmez kaza yapacağına bahse girmeye hazırdım. Hâlâ sahanın diğer tarafındaydı, Orion'la bir şeyler hakkında konuşuyordu ve benim hala burada olmamın yarısı onu bekliyor olmamdı.

"Ben miyim?" Yavaşça sordum. "Peki nereye gidiyoruz?"

"Düzeninde ustalaşana kadar onun yanında daha dikkatli olman gerektiğini düşünmüyor musun?" diye sordu.

Bence o riske girmeye değer, diye yanıtladı Caleb, tekrar bana hitap ederken bakışlarını benden ayırmadan. "Peki, hazırlanacak mısın, ne yapacaksın?"

"Pekala," diye yanıtladım hafifçe gülümseyerek.

Caleb sırıttı ve Darius, onun varlığını görmezden gelme konusundaki büyük niyetime rağmen bir an ona bakmamı sağlayacak kadar yüksek sesle homurdandı. Gözleri karanlıktı ve duruşu gergindi, kolları geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuştu. Kalbim sarsıldı ama bakışları üzerimde gezinirken, gözlerinin baktığı her yeri derimin altında ateşlerken, karşı çıkmayı reddettim.

Sipariş formumun alevleri gözlerimin önünde titreşti ve gözlerimi kırpıştırarak sanki hiç bakmamış gibi başımı tekrar ondan çevirdim.

Yanıt olarak sırıtan Caleb'e, "Üstümü değiştirdikten sonra seninle stadyumun dışında buluşuruz," dedim.

Ondan uzaklaştım ve bana doğru gelen Darcy'ye katıldım, çamur içindeydi ve yorgun görünüyordu.

"İyi deneme?" Kızların soyunma odasına girerken alay ettim.

“Şaşırtıcı bir şekilde evet. Takımı Pit Bekçisi olarak yaptım!” Darcy, gözleri heyecanla parlayarak duyurdu.

"Mümkün değil!" nefesim kesildi.

"Yol. Ama bunun ne kadar süreceğini merak ediyorum çünkü sahip olduğumu bilmediğim yerlerim ağrıyor.

ve sanırım her seansta o sprintleri yapmak zorunda kalırsam bacaklarım düşecek," diye homurdandı Darcy, bana yandan bir gülümseme sunmadan önce. "...neşeli görünüyorsun."

"Evet," dedim çantamı alıp duşa girerken. "Cehennemin bu küçük parçası için Orion'a borçluyum."

Darcy kıkırdayarak benimkinin yanındaki kendi duş kabinine geçti ve sohbetimiz akan suyun sesiyle kesildi.

Kısa süre sonra dışarı çıktım ve Orion gelip beni odamdan kaptığında giydiğim yüksek belli kot pantolonu ve kırmızı kısa bluzu giydim. Saçımı omzumun üzerinden ördüm ve o giyinirken Darcy'nin çantasına biraz makyaj yapmak için baskın yaptım.

"Bir yere mi gidiyorsun?" Ben aynaya geçerken merakla sordu. Caleb beni

dışarı çıkarıyor. Umarım yemek içindir, çünkü acıktım," dedim.

"Sadece takıldığını sanıyordum?" diye sordu. “Çünkü bu bir tür randevu gibi görünüyor. Karnavaldan sonra iki...”

Üzerimdeki tek lanet şey olan kendi kırmızı rujumu sürerken aynada ona gözlerimi devirdim. Randevu değil. Sadece bir... ilişki öncesi macera.”

"Tamam."

Darcy makyajını geri aldı ve çantasına attı, kendi üzerine sürme zahmetine girmedi. "Yastığımla bir randevum var. Pitball delilik ve ben yorgunum.

Gülümsedim ve yan yana çıktık. Darcy bana veda etti ve Caleb'i stadyumun duvarına yaslanmış, Atlas'ını incelerken bacağı duvara tekmelenmiş halde görünce gördük.

"Hazır?" diye sordu neşeyle, beni görünce dimdik ayağa kalktı.

"Nereye gidiyoruz?" Kolunu omuzlarıma attığında sordum ve yürümeye başladık. Paltom bile yoktu, bu yüzden titrememe engel olmak için ateş büyümü kullandım.

Caleb, bir Cheshire Kedisi gibi sırıtarak, "Bu bir sürpriz," dedi.

"En azından yiyecek olacak mı?" diye sordum, midem guruldayarak. "Evet," diye

kabul etti. "Ama sana başka bir şey söylemiyorum, o yüzden sorma."

iç çektim Sürprizleri sevmezdim. Ama onu vermeye hiç niyeti yokken gideceğimiz yer hakkında onu dürtmeye devam etmemi istediği hissine kapıldım, bu yüzden bırakmasına izin verdim.

The Wailing Wood'dan geçerek arabasını tuttuğu çok katlı otoparka giden yolu takip ettik ve asansörle en üst kattaki Batmobile'e çıktık.

"Daha az bir araban yok mu..." Gösterişli şeye el salladım, ona ne isim vereceğimi bile bilmiyordum. Her şey siyahtı ve o kadar iddialıydı ki, bunun için kelimelerim bile yoktu.

Kaşlarını çatarak, "Kampüste bulundurduğum tek araba bu," diye yanıtladı, sesi biraz alınmış gibiydi. "Beğenmedin mi?"

"Sorun değil," diye yanıtladım. "Merak etme."

"Peki ne sürmemizi tercih edersin?" Caleb arabanın kilidini açarken merakla sordu. "Pekala, eğer seçimimizi yapacaksak, onunla giderdim," dedim arabasının karşısındaki boşluğa park etmiş güzel kırmızı bir süper bisikleti işaret ederek.

Caleb homurdandı. "Eh, Darius'un onu bize bir şekilde ödünç vermeyi kabul edeceğini sanmıyorum."

Bisiklete bir adım daha yaklaştığımda omurgamdan aşağı bir karıncalanma indi. Tabii ki Darius'a aitti, bunu neden hemen fark etmediğimi bilmiyordum. Sınırlı sayıda üretilmişti, mükemmeldi, iki virgül altı saniyede altmışa sıfırdı, kesinlikle şehvet uyandıran bir güzellikti.

"Eh, muhtemelen onu yaklaşık on dakika içinde çalıştırabilirim," diye önerdim, yalnızca binme düşüncesiyle kalbim daha hızlı atarken bakışlarımı bisikletin üzerinde gezdirdim.

Caleb şaka yapıyormuşum gibi güldü ve garip bir kanat gibi açılan kapının altından arabasına bindi. Ve tabii ki şaka yapıyordum. Çoğunlukla. Darius Acrux'un bisikletini çalmayacaktım. Muhtemelen. En azından en iyi arkadaşlarından biri buradayken değil.

İç çektim ve Caleb'in yanındaki arabaya binmek için bisikletten uzaklaştım.

"Kemerlerinizi bağlayın," diye teşvik etti kapılar kapanırken ve altımızda aç bir canavar gibi mırıldanan motoru çalıştırdı.

"Hayır," diye basitçe yanıtladım, camı kaydırarak kendimi rahat ettirirken emniyet kemerini takmadım.

Caleb merakla bana baktı ama sormadı. Ve neredeyse boğulduğum gecenin ayrıntılarını eğlenceli bir sohbet konusu olarak sunmayacaktım, bu yüzden ikimiz de onu kendi haline bıraktık.

Radyoyu açtı ve bir çalma listesi başladı, ultra yüksek bir ritmin garip bir tekno havasıyla birlikte çarpması beni irkiltti.

"Bunu beğenmediysen başka bir şey seçebilirsin," dedi Caleb, farklı bir çalma listesi seçebilmem için Atlas'ını bana fırlatırken.

Bizi akademi arazisinden çıkarıp Tucana'ya doğru dolambaçlı yoldan aşağı sürerken seçenekler arasında gezindim. Caleb'in çalma listelerindeki her şey şu ya da bu tür dans müziği gibi görünüyordu. Görünüşe göre kanayan kulak zarlarıma rağmen mini bir rave içinde seyahat etmeye mahkumduk. Dinleyecek güzel bir şey bulmaya çalışmaktan vazgeçtim, müzik zevklerimizin benim için kolayca orta yol bulamayacak kadar uzak olduğunu fark ettim.

Sesi kısmaya ve Caleb'in direksiyon simidinde parmaklarıyla tempo tuttuğu tekrarlayan saçmalıkları duymazdan gelmeye karar verdim.

Çok geçmeden, karartılmış camları ve harfler yerine sembollerle yazılmış gibi görünen bir adı olan büyük bir barın önünde durduk ve geldiğimiz yer hakkında beni gelmeden önceki kadar bilgisiz bıraktı. Caleb arabanın etrafından dolandı ve benim için kapımı açarak elini uzattı.

Sanki düzgün bir hanımefendiymişim ve beni arabadan kaldırıp kollarının arasına alırken sırıtıyormuşum gibi.

"Oraya park edemezsin!"

Fedai öfkeyle seslendiğinde etrafa baktım ama Caleb ona bakmak için döndüğünde iri adam bakışlarını yere indirdi.

"Üzgünüm Bay Altair, siz olduğunuzu fark etmemiştim," dedi fışkırarak, kel kafası kızararak.

"Sorun değil," dedi Caleb beni içeri girmeyi bekleyen uzun insan kuyruğunun yanından geçirirken omuz silkerek ve başka bir fedai anında bizim için kapıyı açtı.

"Sırayı bu şekilde kesen insanlardan biri olmanın nasıl bir şey olduğunu hep merak etmişimdir," dedim lüks bir avluya adımımızı atarken ve bir kadın Caleb'in paltosunu almak için aceleyle öne çıktı.

"Peki hayallerine nasıl ulaştı?" Caleb alay etti.

"Kendimi tam bir pislik gibi hissettirdi," diye yanıtladım omuz silkerek ve güldü.

"Pekala alışırsın. Sen lanet Roxanya Vega'sın. Bir daha asla hayatında hiçbir şey için sıraya girmeyeceksin.” Elimi tuttu ve sırtına kaşlarımı çatarken beni hostesin peşinden götürdü. Bunun sesini sevdiğimden tam olarak emin değildim. Yani şimdi kraliyet ailem olduğu ortaya çıktı diye hayatım boyunca özel muamele mi görecektim?

Kadife bir perdeden geçtik ve hostes bizi bir ipin arkasında bir VIP masasına götürdü. *Ve böylece doucheyness devam ediyor...*

Küçük, yuvarlak bir masaya oturdum ve Caleb, ev sahibesine bir şeyler söyledi ve o uzaklaşmadan önce eline bir tomar aura notası sıkıştırdı.

"Burası en sevdiğin restoran falan mı?" diye sordum. Bakışlarım odanın uzak ucundaki bir sahneye takıldı. Diğer yemek yiyenlerin çoğunun üzerinde büyüdük, bu yüzden onu net bir şekilde görebiliyordum. Ortasında tek başına duran bir mikrofon vardı ve önünde bize bakan bir ekran vardı.

Caleb, "Bu sadece biraz gülmek," dedi.

Bir kız ayağa kalktı ve bir alkış tufanı ve arkadaşlarından birkaç yuhalama eşliğinde sahneye çıktı. Doğrudan mikrofona yönelip bakışlarını ondan başka tarafa çevirdiğinde biraz ürperdim.

Caleb'e bakarak, "Yani, bir grup çalmaya başlamak üzereyse sana anlatmaya değer olabilecek tuhaf bir nefretim var," dedim.

"Ah?"

"Evet. Yani, canlı müzik beni biraz garipsiyor. İnsanların bana şarkı söylemesi ve ardından ne kadar harika olduklarını takdir etmek için alkışlamak ve zıplamak için tüm garip sosyal baskının olması beni çok utandırıyor. Harika olduklarını düşünmeseniz bile. Bu beni biraz... hasta hissettiriyor. Caleb gülerken yüzümü buruşturdum.

"Peki ya şarkı söyleyenler amatörler olduğunda?" Tam kız We Are The Champions'ın ilk akorunu çalarken alay etti.

Hareketsiz kaldım, beynim sonunda buranın ne olduğunu kavrarken sahnede etrafa baktım ve kız tüm kalbiyle söylerken ekranda yanan şarkının sözlerini gördüm.

Karaoke mi? Bunu doğru yapmaması için yalvarıyormuş gibi Caleb'e bakarak dehşet içinde sordum.

Güldü ve öne eğildi. "Ondan gerçekten bu kadar nefret mi ediyorsun?" O sordu.

“Siktir, Caleb, bu sanki...Bunun için kelimelerim bile yok. Sanki en kötü kabusum canlanıyor. Rahatsız ettiğim için üzgünüm ama başka bir yere gidebilir miyiz?

"Cidden?" kaşlarını çatarak sordu, gülümseyerek sahneye baktı. "Sadece biraz eğlence, Tory."

yüz çektim. "Benim tarzım değil."

"Sadece bir şans vermelisin. Birkaç içki içtikten sonra, kimseyi ilgilendirmezcesine Mariah Carey'i azarlıyor olacaksın.

İtiraz etmek için ağzımı açtım ama o anda hostes içecek ve yiyeceklerimizle geldi. Parlak pembe bir kokteyl eşliğinde önüme koca bir tabak slime düşürürken midem bulandı.

"Bu da nedir böyle?" tiksintiyle sordum.

Suşi, dedi Caleb kaşlarını çatarak. "Sana şefin spesiyalini getirdim. Hepsi bugün yeni yakalandı ve-"

"Hayvan yemediğimi biliyorsun, değil mi?" Diye sordum, bir yemek çubuğu alıp parlak pembe bir şeyi karıştırırken. BT*sallandı.*Neredeyse ağzıma kusacaktım.

"Balık bile değil mi?"

"Hayır," diye yanıtladım. "Ve özellikle çiğ lanet balık değil." Tekrar titredim, tiksintiyle yemek çubuğunu düşürdüm.

Caleb sanki bütün bunlar büyük bir şakaymış ve tam bir felaket değilmiş gibi güldü. Çaresizlik içinde içkimi aldım, üzerinde lanet olası çiçeklerin yüzdüğünü ve bir tanesinde onu boşalttığını görmezden geldim. Acı verici derecede tatlı tadı, tat tomurcuklarımı alt üst etti ve biraz ağzım tıkandı. Aslında ne yapabileceğimi sormak yerine neden benim için sipariş vermişti?*beğenmek?*

Bir sonraki şarkıcı ayağa kalktı ve Spice Girls'ü patlatmaya başladı. Kız gücünden yanaydım ama yarı yarıya Kurtadam'a dönüşmüş gibi görünen ve fötr şapka takan kocaman bir adam tarafından katledilirken değildim.

Sahneye bakmak zorunda kalmamak için sandalyemi masanın etrafında döndürdüm ama tenim hâlâ buradan gitme arzusuyla kaşınıyordu.

Caleb, bir profesyonel gibi yemek çubuklarıyla kendi yemeğini yerken, Sana vejetaryen suşi ısmarlayayım, dedi. Bunu nasıl yaptığını bile bilmiyordum ama yapamayacağımdan kesinlikle emindim.

“Sıcak olacak mı? Ve sümüksü değil mi? diye sordum, diğer masalara bakıp umudumu kaybederek, masalar ve sümük toplarından oluşan masalar gördüm.

"Pekala... bir denersen belki beğenirsin?" o önerdi.

Bundan hoşlanmayacağımı bildiğim için omuz silktim. Karbonhidrat ve yağ açısından ağır ve ideal olarak çok sıcak yiyeceklerden keyif aldım. Ama yemeye çalışmadan bunu öylece silmeyecektim, özellikle de bana yavru köpek bakışları atarken.

Hostes ıslak balığımı ıslak sebzelerle değiştirmek için acele etti ve ben de taze yemeğe alay etmemeye çalıştım. Yemek çubuklarını üç kez denedim, sonra en yakınımdaki tuhaf yeşili bıçakladım.*şey*yerine bunlardan birine.

Ağzıma zorladım ve yavaşça çiğnedim. Caleb yüzünde kendini beğenmiş bir ifadeyle izledi, sanki tükürmemek için mücadele ettiğim bu soğuk, iğrenç balçığı övmeye başlayacağımı sandı. Nadir tavırlarımın bile buna izin vermeyeceğine karar vermeden ve kendimi yutmaya zorlamadan önce yapıp yapamayacağımı merak ederek bir peçeteye baktım. Aşağıya inerken daha da kötüydü.

Yemek çubuğunu yere fırlattım ve başımı salladım ki olası Kurtadam koroyu o kadar yanlış bir tonda haykırdı ki kulaklarım kanamak istedi.

Cehennem. cehennemdeydim

"Beğenmedin mi?" Caleb hayal kırıklığıyla sordu.

“Bak, ahbap. Beni gerçekten tanımıyorsun ve ben de seni gerçekten tanımıyorum. Süslü, sümüksü yiyeceklerden ve canlı şarkı söyleyen insanları dinlemekten hoşlanmıyorum. Sanırım benim sevdiğim pek çok şeye ilgi duymuyorsun. Gerçekten önemli değil, değil mi?” Zaten benimle herhangi bir gelecek istemediğini bana söyleyen oydu. Neden bu kadar hayal kırıklığına uğramış göründüğünden emin değildim.

"Sanmıyorum," diye yanıtladı yemek çubuklarını parmaklarının arasında çevirerek. "O zaman burayı terk etmek istiyor musun?"

"Lütfen," diye yanıtladım, bu felaket bölgesinin kapılarından içeri girdiğimizden beri ona verdiğim ilk içten gülümsemeyle.

Caleb karşılık olarak sırıttı, yemek çubuklarını yere fırlattı ve ayağa kalktı. Bir anda ayağa kalktım ve ikimiz hostesi şaşırtacak şekilde doğruca kapıya yöneldik. Caleb başka bir aurayla onu tekrar neşelendirdi ve o paltosunu alır almaz tekrar dışarı çıktık ve ben de buranın ürkütücü hissinden kurtulabildim.

"Peki şimdi ne olacak?" diye sordu.

"Buralarda herhangi bir otoyol pistiniz var mı? Veya motokros sahaları?” Önerdim. Caleb bana tek kaşını kaldırdı ve omuz silkti. “Belki... yani öğrenebilirim demek istiyorum. Darius muhtemelen bilirdi..."

"Belki de bu fikri bir kenara bırak," diye sözünü kestim. Benim karaoke olduğum kadar o da bisikletleri seviyordu.

ve yıldızlar ancak Darius'tan bu konuda tavsiye alırsa sonumuzun nereye varacağını biliyordu.

Çok uzakta olmayan bir stand-up kulübü var, diye önerdi Caleb.

"Bu, canlı müzikte yaşadığım sorunların aynısına neden oluyor," diye yanıtladım. "Paintbol?"

"Geceleyin? Bu kot pantolonla mı?" Kaşlarını çattı ve bu fikirden nefret ettiğini anlayabiliyordum.

"Boş ver. Bunun yerine içmeye gidelim mi? Ve belki yolda bir burito kamyonu bulabilirim? "Bir minibüste hazırlanan yemekleri yiyeceksiniz ama beş yıldızlı bir restoranda yapılan lezzetleri yemeyeceksiniz?" Caleb sırıtarak sordu.

"Eh, hepimiz kendini beğenmiş pislikler değiliz," diye dalga geçtim. "Ve en iyi yiyeceklerin çoğu kamyonetlerde hazırlanır."

"Gerçekten değiller," diye karşı çıktı.

"Her neyse. Sadece katılmama konusunda anlaşalım," dedim omuz silkerek.

"Görünüşe göre her şey hakkında," diye yanıtladı kaşlarını çatarak.

Ona gülümsedim. "Neden surat asıyorsun, Caleb?"

"Değilim. Sadece seninle eğlenceli bir akşam geçirmek istedim ve bu pek planlı olmayacak..."

"Peki o zaman neden bu fiyasko için süre vermiyoruz? Bana bir burito bul, sana sakso çekeyim ve hepimiz iyiyiz," diye önerdim.

"Cidden?" diye sordu.

"Börek hakkında mı? Tabi lan. Oral seks mi? Az önce beni hayatımın tartışmasız en kötü randevusuna götürdün. Ve bir keresinde, 'manzaraya bakabilmemiz' için beni çöplerle dolu bir dağ geçidinin üzerindeki köprüye götüren bir adamla çıkmıştım ve o bir uyuşturucu ticareti yapabilirdi. Bu yüzden hayır düşünüyorum."

Caleb güldü ve arabasına doğru yol aldı. "Belki yarın yeniden bir şeyler yapabiliriz? Birlikte kahvaltı yapabilir miyiz?"

"Ben sabah insanı değilim. Hatırlamak?"

"HAYIR."

"Dediğim gibi, benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun. Yapıyor musun?"

"Görünüşe göre öyle değil."

Bir an birbirimize tuhaf tuhaf baktık ve ben gerilimi kırmaya karar verdim. "Ama sen *vardır* çuvalda oldukça iyi, yani bu var.

Kaldırımdan uzaklaşırken tekrar gülümseyerek, "İşte bu," diye onayladı. "Belki akademiye döndüğümüzde sana ne kadar iyi olduğunu hatırlatabilirim?"

Hiçbir şekilde taahhütte bulunmadan bir kahkaha attım. "Belki."

"Bununla çalışabilirim."

BENVücudumda yükselen adrenalinle Orion'un yatak odası penceresine tıkladım. Perdeyi geri çektiğinde sırıtmadan duramadım ve gözleri çılgınca açılırken kahkahamı bastırdım. Pencereyi yukarı itti, uzandı ve Vampir hızıyla beni içeri aldı. Gece neredeyse on birdi ama içeri girmeden önce etrafta hiç öğretmen olmadığından emin olmak için kontrol etmiştim. Ayrıca üzerimde siyah süveter bir elbise ve aynı derecede siyah külotlu çorap vardı ve saçlarım koyu renk montumun kapüşonunun içine sıkıştırılmıştı. .*tamamen* görünmez.

"Buraya gelmemeliydin," diye fısıldadı endişeyle, pencereyi itip perdeyi öyle sert çekti ki neredeyse yırtacaktı. Haklı olduğunu biliyordum. Daha kısa süre önce daha dikkatli olmak için bir anlaşma yapmıştık ama birlikte geçirebileceğimiz zaman o kadar sınırlıydı ki pervasızca kararlar vermekten başka ne seçeneğim vardı? Onunla tanışmak oldu*Her zaman*pervasız.

Kolunu belime dolayıp beni sıcak göğsüne doğru çekerken bir susturucu balonu yaptım. Elim karnının üzerindeyken, sıcaklığı buz gibi tenimi sararken ona baktım. Takım elbise gömleği hâlâ üzerindeydi, kravatını çıkardığı düğmeler gevşekti ve altından kaslı göğsünü görmemi sağlıyordu.

"Başım belada mı?" Alay ettim ve beni yatağa atmak için döndürdü, tehditkar bir gülümsemeyle üzerime eğildi. Kalbim beklentiyle çarparken ceketimi çıkardım ve ona uzandım. Odamda onu düşünerek çıldırıyordum. Onu okulda görünce parmaklarım onun için kaşındı, ruhum onun için yandı. Bu kadar yakın olmak ama aramızdaki boşluğu kapatamamak işkenceydi.

"Bizi yakalarsan yakalanacaksın Mavi." Ağzını kulağıma yaklaştırdı, dişlerini etimde gezdirdi ve içime aç bir ürperti gönderdi. Bir canavar gibi homurdandı ve ona doğru eğildim, ellerimi omuzlarına doladım ve gömleğini çekiştirdim.

Bütün bunlar birlikte değilmiş gibi davranmak beni deli etti. Ama beni ona bu kadar bağlayan şey oynadığımız bu oyunun heyecanı mıydı, yoksa bundan daha fazlası mı diye merak ettim. Kesin olarak bildiğim tek şey, onunla birlikteyken yıldızların isimlerimizi söylüyormuş gibi hissettirdiğiydi.

"Yoohoo!" Washer'ın sesi bir yerden geldi ve o kadar hızlı sıçradım ki neredeyse Orion'un suratına kafa atıyordum. Geriye doğru yalpaladı, sonra aceleyle yatak odasının kapısına gitti ve kapıyı hafifçe araladı. "Orada olduğunu hissedebiliyorum, Lance. Mmm esintide çok fazla şehvet var. Misafirin var mı?

Orion, "Kahrolası posta yuvasından konuşuyor," diye tersledi ve kalbim bir an için düzensiz bir şekilde attı, sonra bir susturucu balonumuz olduğunu hatırladım.

“Güç rezervlerim düşük ve her zaman bir tatlandırıcı getirebilirim. En iyi burbonunuzdan bir şişe, değil mi Lancey? Beni içeri al, iffetli olma.”

Bir saniye önce hissettiğim tüm şehvet tamamen ve tamamen ölürken dizlerimi göğsüme çekerek ürperdim.

"Küçük Franny yanınızda mı?" Washer umutla aradı ve bunun üzerine boynum karıncalandı. Orion ve Fran'in birlikte yattıkları oldukça açıktı ama onların bu gerçek yatakta olmaları fikri birdenbire beni ayağa kaldırdı.

"Belki de ona gitmesini söylemelisin?" Önerdim ve Orion kaşlarını çatarak bana baktı. "Sen buradayken o kapıyı açmayacağım. Bir dakika sonra pes edecek.”

Washer, "Küçük bir çocuk için yer olmalı," diye yalvardı. "Sadece ufacık bir minicik."

"Ew ew ew," diye nefes verdim ve Orion bana özür dilercesine baktı.

"Ah bitirdin mi? Şehvetinin azaldığını hissediyorum - bir dahaki sefere beni dışarıda bırakma seni yaramaz çocuk." Washer derin bir iç çekti ve Orion bir süre sonra gittiğini onaylamak için başını salladı, tiksintiyle yüzünü buruşturdu.

Cildimde bir kir tabakası oturuyormuş gibi hissettim ve onu çıkarmak için on duşa ihtiyacım vardı. Bir şeyi doğru anlamıştı. şehvetim gitmişti. Gitti gitti gitti. Ve yakın zamanda geri geleceğini göremedim. Orion'un yüzündeki ifadeye bakılırsa o da aynı şekilde hissediyordu.

"İçmek?" diye sordu, beni incelerken eliyle sakalını sıvazladı.

"Evet, o anı hafızamdan silmek için on ölçü tekila lütfen," dedim ve sırıttı.

"Hafif kurtuldun. Bir keresinde küçücük küçüğünü o posta deliğine sokmuştu.” “*HAYIR*

Nefesim kesildi.

"Evet, kabusları durdurmak için sadece yeni bir kapı ve on danışmanlık seansı yeterliydi." Orion sırıttı ve onu salona kadar takip ederken, bu hikayenin tamamen şaka olup olmadığından emin olamayarak bir kahkaha patlattım.*Kesinlikle bilmek istemiyorum.*

Washer'a tek başımıza bir kova soğuk su döktüğü için çok kızmıştım, o kadar çok su içmiş sayılmazdık.

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

"Kırmızı şarap tamam mı?" Orion teklif etti ve o açık plan odanın karşısındaki mutfağa girerken ben de başımı salladım.

Buraya en son ne zaman geldiğimi hatırlayarak parmaklarımı kanepenin arkasında gezdirdim. Bir rüya gibiydi. Hayatımdaki en mutlu anlardan biriydi ve sık sık gölgelerin üzerime geldiğini hissettiğimde onları uzaklaştırmak için kullanırdım.

Yakın zamanda kesinlikle birbirimizin üzerine atlamayacağımız için, şimdi bir kez olsun gerçekten konuşmak için iyi bir zaman olduğunu düşündüm. Demek istediğim, birlikte o kadar az zaman geçirdik ki, biz*vardı*tek başıma ilk içgüdüm kıyafetlerini yırtmak oldu. Tabii sonra konuştuk ama şimdi halledebilir miyiz? Normal bir çift gibi.

Evet, bir Solarian Prensesinin kesinlikle takım Mirasçıları olan Vampir öğretmenini becermesi tamamen normaldir.

Orion birkaç kadeh şarapla odaya döndü, bir tanesini alırken yoğun bakışları içimi yaktı. Koltuğa çöktüm ve ayakkabılarımı çıkarıp ayaklarımı altıma çektim. Orion yanıma oturdu, ama Washer sayesinde hâlâ birbirimize dokunmuyorduk.

"Sana gösterdiğim gibi gölgeleri geride tutma alıştırması yaptın mı?" Orion tam profesör modunda sordu.

"Evet, onları tutmak kolaylaşıyor..." Dudağımı ısırdım.

"Ancak?" endişeyle sordu.

Bardağımdaki kırmızı şarabı döndürdüm ve en koyu kırmızı girdabında dönmesini izledim. "O sesi duymaya devam ediyorum. Ve rüya gördüğümde, sanki o bana çok yakınmış gibi. Kendimi kontrolde hissetmiyorum. Bazen... ona gitmek istiyorum.

“Yapmamalısın. Asla." Ona baktığımda Orion'un boğazı düğümlendi ve gözlerindeki şiddetli duygu damarlarımda bir yangın başlattı.

"Biliyorum. Deniyorum, Lance," dedim ciddiyetle. "Tam ben uyurken onların gücü tamamen tüketiyor. Hiç rüya gördün mü?”

Cevap olarak başını salladı, alnına derin bir kaş çattı. İçeceğinden bir ağız dolusu aldı ve düşünceli bir ifadeyle sehpanın üzerine koydu. "Ses ne diyor?"

"Ona gitmemi istiyor." Omuz silktim. "Özellikle o sesin neden bu kadar net olduğunu bilmiyorum."

“Hayır... ben de. Ama öğrenmeye çalışıyorum. Sorun şu ki, kara büyüyle ilgili metinler kolayca bulunamıyor. Buradaki akademideki arşivler bile üzerinde kitap tutmuyor. Böyle şeylere sahip olmak bir suç ve benim sahip olduklarım da bu konuda yeterli bilgiye sahip değiller ama bence bunun nedeni sen ve Tory'nin gölgelerin arasına düştüğünüzde onunla bir bağ kurmanız olmalı. Ay tutulması gecesi.”

"Bir günde kaç kanun çiğniyorsun?" Alay ettim ve sırıttı, ayak bileğimi tuttu ve

çekiştirerek bacağımı dizlerinin üzerine koydum.

"Belki bela beni cezbediyor." Parmakları baldırıma değdi ve Washer'ın hatırası bile tepki olarak tenimde kıvılcımlar saçan elektrik enerjisini durduramadı.

Nefes aldım ve parmaklarını baldırımda aşağı yukarı gezdirmeye devam etmeden önce dudaklarımı izledi. "Kardeşin gölgeleri pek iyi idare edemiyor," dedi Orion, gözleri karaydı.

Başımı salladım, kalbim onun sözleriyle sıkışıyordu. "Biliyorum. Onun için endişeleniyorum. Yapabileceğim bir şey var mı?"

"Seanslarımızda öğrendiklerimizi uyguladığından emin ol yeter."

"Ona hatırlatırım, umarım dinler." Endişe içimde bir ağ örerken şarabımı yudumladım. Gölgelerle tek başına çalışması fikrinden hoşlanmadım ama Tory bir şey yapmak istediğinde onu durdurmak neredeyse imkansızdı.

"Birini dinleyecekse, o sensin," dedi Orion ve sözleri bana umut verdi. Onları kontrol altına aldığından emin olmak için daha çok çabalamam gerekiyordu, ama bazen son zamanlarda aramızda büyüyen bir boşluk varmış gibi hissettim. Söylenmemiş sözlerle ve ondan sakladığım bu sırrın ağırlığıyla doluydu.

"Ne zamandır kara büyü yapıyorsun?" diye sordum, kimsenin bizi duyamayacağını bilsem de sesim kısılmıştı.

“Çocukluğumdan beri – Uyanmış olmakla aynı şey değil. Karanlığı kullanmak için Elementinize ihtiyacınız yok. Bildiğim çoğu şeyi babam öğretti. Bunun diğer Fae'lerin yapmadığı bir şey olduğunu asla fark etmemiştim, ta ki ailem gittiğim lisede bunu kimseye söylememem için bana sihirli bir yemin ettirene kadar. Sadece babam öldüğünde ve basına nasıl olduğu konusunda yalan söylemek zorunda kaldığımızda gerçekten eve geldi.

"Nasıl oldu?" Hüzün göğsüme yayılırken sordum.

Cevap verirken kaşlarını çattı ve bakışları bacağımdaki elinin hareketinde kaldı. "Kara büyü denemelerini severdi. Sihirli Elementlerin ölümden kalıcı olarak aktarılabileceğine dair bir teorisi vardı. Sadece geçici olarak ödünç alınabileceklerini kabul edemiyordu. O da benim gibi bir hava ve su Elementaliydi ama rüyasında ateşi görüyordu.” Uzun bir nefes aldı, devam etmeden önce bir an hafızasını kaybetti. “Birlikte kemik topluyorduk. Onları sadece ateş Elementallerinden istiyordu. Ve bir gün tüm sihirlerini bir kerede vücuduna çekmeye karar verdi." Bir saniye durakladı. "Olay olduğunda oradaydım. Ateş onu tüketti, vücudunu o kadar hızlı tüketti ki veda etme şansım bile olmadı. Ondan geriye sadece kül ve kemik kaldı.”

"Lance," diye soludum, kalbim şerit gibi parçalanıyordu. "Bu korkunç."

“Asla kabul etmezdi ama bu annemi kırdı. Uzun bir süre beni ona benzetmeye çalıştı. Ancak

isyan ettiğimde, kalbindeki tüm bu kini onun yerine bana yöneltti.”

"Babanı özlüyor olmalısın," dedim usulca.

"Evet, mükemmel bir adam olmadığını biliyorum ve... Demek istediğim bu kulağa çok saçma gelebilir ama onunla geçirdiğim en iyi zamanlardan bazıları, güçlü Fae kemiklerini çalmak için mezar kazmaktı." Bana boş bir gülümsemeyle baktı ve bu fikirle kalbim daha hızlı atmaya başladı.

"Lanet olsun," diye nefes verdim.

"Evet," dedi yarım gülerek. "Ve bu kolay bir başarı değil, Blue. Solaria'daki mezarlıklar çok iyi korunuyor. Özellikle de güçlü Fae'lerin toprağa verildiği yerlerde. Ve sana karşı tamamen dürüst olma çabası içinde, Darius ve ben hâlâ babamın eski taktiklerini uygulama seanslarımız için kemiklerimizi ele geçirmek için kullanıyoruz.

"Ama neden?" Başımı salladım, midem rahatsız bir şekilde düğümleniyordu. "Hepsi güç için mi?" "Evet ve hayır," dedi düşünceli bir şekilde. "Uzun zaman önce Darius'la, onun tahta geçmesine yardım edeceğim ve bu arada babasını da yok edeceğime dair bir anlaşma yaptım."

Parmakları bacağımda hareket etmeyi bıraktığında boğazım kalınlaştı. "Ama neden kara büyü?"

"Lionel, Solaria'daki en güçlü Fae'lerden biri, Blue, aynı zamanda kurnaz ve metodik. Oğlunun kendisine sırt çevirme ihtimaline karşı hazırlıklı olacaktır. O böyle. Bu yüzden Darius'a karşı kara büyü şeklinde bir avantaj sağladım. Kemiklerin Elemental gücünü kullanmayı öğreniyor. Ustalaştığında, güçlü konumu için Lionel'a meydan okuması için bir planımız var.

Kalp atışlarım heyecan ve biraz da korkuyla hızlandı. "Gerçekten onunla başa çıkabileceğini düşünüyor musun?" "Evet. Doğal olarak zamanla kendisi kadar güçlü hale gelecektir ama bu yeterli değildir. Babasını yok etmesi gerekiyor. Tek bir dövüşte onu dünyadan silmesi gerekiyor. Darius hazır olduğunda, dünya tarihindeki en güçlü Fae Elementallerinin bedenlerine erişmesine yardım edeceğim. Sorun şu ki, Göksel Konsey Üyelerinin aile mezarlıkları Solaria'da en iyi korunan yerlerdir."

"Ve gerçekten Darius'un babası gibi olmayacağını mı düşünüyorsun?" diye sordum, geçmişte kız kardeşime nasıl saldırdığını hatırladığımda sesim biraz titriyordu.

Orion'un çenesi kasıldı ve öne doğru eğildi. Kusurları olduğunu biliyorum ama yemin ederim Lionel gibi değil. Asla itiraf etmese de Tory'ye yaptıklarından pişmanlık duyuyor."

Orion'un onda gerçekten bir iyilik görmüş olması gerektiğini biliyordum. Yapmasaydı Solaria'nın tüm kaderini bu plana bağlamayacaktı. Ama Tory'yi incitmiş, bizi bu akademiden atmayı kişisel görevi haline getirmiş bir adama aynı güveni verebilir miydim?

Ay tutulması gecesi onu, bizi nasıl kurtarmaya çalıştığını düşündüm ve içimde bir şeyler çok hafif yumuşadı. Ona güvenmedim, hatta onu affetmedim. Ama belki de onun için henüz bir umut vardı.

Yavaşça nefes aldım. "Bütün bunları bana neden anlatıyorsun? Yani... tam olarak bunun hakkında konuşmuyoruz Lance ama ben Darius'un düşmanı değil miyim? Bu beni de senin yapmaz mı?”

Elimi tutmak için uzandı. "Sana içgüdüsel olarak güveniyorum Mavi. Tanıştığımız ilk günden beri, yıldızlar seni bana, beni de sana çekti. Hissetmiyor musun?”

Parıldayan derinliklerine çekilirken gözlerimi ondan alamayarak başımı salladım. "Ama neden?" Ağzı

köşede seğirdi ve bakışlarını yine benden ayırdı. "Bana mantıklı gelen tek bir sebep var ama yanılıyor da olabilirim. Belki ben de yanılıyorum diye korkuyorum.”

"Ne?" bastım.

Elbette, aramızdaki bu bağın neden bu kadar güçlü olduğuna dair düşüncelerim vardı ama bunu yasak bir ilişkinin yoğunluğuyla açıklayabilirdim. Kendime karşı gerçekten dürüst olsaydım, bundan daha fazlası olduğunu biliyordum. Yıllardır kimseye güvenmemiştim, neden kalbim birdenbire güvenebileceğim en riskli adamı seçsin? Hiçbir anlam ifade etmiyordu. Daha fazlası olmadıkça hayır...

"Sanırım...belki..." Orion kaşlarını çattı, sonra büyüsünün etrafındaki engelleri kaldırdı ve benim gücüm onunkiyle buluşmak için koşarken ben de nefesimi tuttum. Büyüsü kanıma işledi ve sanki ait olduğu yermiş gibi oraya yerleşti. Hava, ışık ve özgürlük gibi hissetti.

"Lance," dedim nefes nefese, o elimi yakaladığında ve sihri fırtınalı bir denizde çarpışan iki dalga gibi benimkine çarptı.

"Bence yıldızlar benim için seni seçti Blue. Sanırım sen benim Elysian Mate'imsin. Parmakları benimkilerle iç içe geçti ve ben onun büyüsünün okşayışında yıkandım, sözlerini özümseyerek başımı kanepeye yasladım.

Elysian Arkadaşları? Ben ve o? Kendince mantıklıydı ama beni de korkuttu. O kader şu anda bizi bir araya getiriyor, geri çekilmemizi imkansız hale getiriyordu. Ve eğer doğruysa, bu zaten test edilmiş olduğumuz ve hiç şüphesiz daha fazla testin geleceği anlamına geliyordu.

"Emin misin?" diye sordum, aklım olasılıkla dönüyordu.

"HAYIR." Tek omzunu silkti. "Yine de er ya da geç öğreneceğiz, sanırım."

Sonunda gücümü ondan çektim, birbirimize bu şekilde sahipken düşüncelerim herhangi bir şeye odaklanamayacak kadar bulanıktı. Orion'un göğsünden kısık bir hırıltı yükseldi ve ona gülümsedim, bacağımı bir kez daha altımda katlamak için geri çektim.

Orion sırıtarak, "Seninle güç paylaşımı yapabilmek benim doğamdaki her şeye aykırı," dedi. “Bir Vampir olarak, her zaman işleri tek başıma yaptım. İnsanları içeri almak kolay değil, özellikle de onlarla sihri paylaşacak kadar derinden değil. Bunu becerebildiğim tek Fae, Darius, sen ve-” Cümlesinin ortasında durdu, yüz hatlarında bir acı çaktı ve ben daha dik oturdum.

"DSÖ?" Fısıldadım.

Orion, karanlık bir hatırayı zorlar gibi görünürken gözlerini kapattı. Gölgelerle savaştığını fark etmem biraz zaman aldı ve yanına geçip onu karanlıktan çıkarmaya ikna etmek için elimi koluna koyduğumda nefesim hızlandı.

Gölgelerin perdelediği gözlerini açarak derin bir nefes verdi. "Clara," diye gakladı. "Kız kardeşim."

İfadesindeki keder beni paramparça etti ve yakınımda durup detaylandırıp açıklamayacağını görmek için bekledim. Bu kadar dürüst olması, sorarsam bana her şeyi anlatacağını düşündürdü ama bunu ağzından çıkarmak istemedim. Onun seçimi olmasını istedim.

"Ona ne olduğunu bilmek ister misin?" Bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırmak için uzandı, parmaklarını çeneme doğru kaydırdı, ifadesi kırıktı. Bana baktığını görebildiğim parçalanmış kısmını düzeltmeyi özlemiştim ama nasıl yapacağım hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Kalbimin ne kadar hızlı attığını duyup duymadığını merak ederek sessizce başımı salladım.

"Annem ve Lionel tarafından manipüle edildi," dedi ağır ağır. "Beş yıl önce Zodiac'tan mezun olduktan sonra, Stella pençelerini ona geçirdi. Ailemin her zaman yaptığı gibi Acruxes için çalışmaya başladı ama onun gibi değildi. Kendimiz için kuracağımız yeni hayatlar hakkında yıllarca konuşmuştuk. Hiçbirimiz onlar için çalışmayı planlamamıştık."

Neden fikrini değiştirdi? diye sordum, fotoğrafta gördüğüm, yumuşak kahverengi saçları ve çil yanakları ile Lionel'ın evindeki kızı gözümün önüne getirerek.

"Lionel...o..." Orion boğazını temizledi ve içinde hayatlarımızı yöneten Ejderhaya karşı kabaran öfkeyi görebiliyordum. "Clara'yla bağ kurdu, benim Darius'a yaptığım gibi onu Koruyucusu yaptı. Sonra, Kaynağı olarak yalnızca kendisinden içmesine izin verdi."

Gözlerim şaşkınlıkla büyüdü. "O da senin gibi bir Vampir miydi?"

Onayladı.

"Lionel neden bunu yapmasına izin versin ki?" Fae hakkında öğrendiğim her şeye göre, Lionel kadar güçlü birinin herhangi bir Vampirin ondan beslenmesine izin vermesi tamamen ters görünüyordu.

"Çünkü onun işbirliği yapmasına ihtiyacı vardı," dedi Orion boş bir sesle. "Ona, Vampirlerin her şeyden önce karşı koyamayacakları tek şeyi verdi. Saf gücün tadı. Bu, taşımamız gereken bir yük, Blue. Vampirler onun kölesidir. Bu birincil bir ihtiyaç. Bu yüzden elimizden gelen en güçlü kan kaynağını talep ediyoruz. Bu yüzden senin kanın beni deliliğin eşiğine getiriyor."

Gözleri boynuma kaydı ve anlamaya çalışırken boğazımda büyüyen yumruyu yuttum. Bütün bir Tarikat üzerinde bu kadar hakimiyeti olduğunu düşünmek üzücüydü. Kan olmadan güçsüzdüler. Ve Solaria'da güçsüz olmak ölüm cezasından beterdi. Varlıklarının özünden buna aç olmalarına şaşmamalı.

"Peki Lionel onu ne için istedi?" diye sordum, bir parçam cevaptan korkarak.

"Seni ve kardeşini istediği şeyle aynı şey," dedi hırlayarak. "Onu uçurumun tepesindeki aynı yere götürdü ve gökten bir meteor çağırdı. Ben Darius'un yanında dizlerimin üzerinde bağlıyken, o çukura onun için isteyerek girdi. Ama gölgeler onun için geldiğinde geri dönmedi, karanlık onu öldürdü." Başka tarafa baktı ve ondan yayılan o kederin acısını hissettiğimde kalbim parçalandı.

Yanına kıvrıldım, başımı omzuna yasladım ve ona sarıldım çünkü sunabileceğim başka bir şey yoktu. "Özür dilerim," diye fısıldadım kulağının kenarına bir öpücük kondurarak.

Kolu belime dolandı ve sonsuzluk gibi gelen bir süre boyunca beni kendine yasladı. "Lionel, o gece Darius'la benim üzerimize Muhafız bağı dayattı. Etrafındakileri kontrol altına almak için her şeyi yapar. Oğluna bakacak en iyi kişinin ben olduğumu ve hiçbir şeyin aksini görmesini sağlayamayacağını düşündü. Yani hayatımı benden çaldı, sonra aynı nefeste kız kardeşimi çaldı. Ondan sonra, burada, Zodiac'ta Darius'a göz kulak olmam için bir iş bulmam için ipleri eline aldı ve işte o zaman ona karşı savaşmaya karar verdik. Uzun zaman oldu, Mavi. Ama bunu yapmak için göklerden bütün yıldızları koparmam gerekse bile Lionel Acrux'un öldüğünü göreceğim."

Yanağımdan bir damla yaş süzüldü ve usulca gömleğinin üzerine düştü. Aniden bana döndü ve başparmağını çaresizce kaşlarını çatarak yanağımı sildi. "Üzülme."

"Ama üzücü." Kollarımı boynuna doladım ve beni kendine çekti, düzenli nefesi kulağıma değiyordu.

"Lionel seni o çukura indirdiğinde, en kötü kabusumu yeniden yaşadım. Bir daha asla o pozisyonda olmak istemiyorum. Güçsüz, seni kurtaramaz. Ama seni kurtarmak için bana ihtiyacın olmadığını fark ettim Blue. Sen ve kardeşin kimsenin yardımı olmadan karanlıktan döndünüz. Ve Lionel sırf bu nedenle ikinizden de korkmalı."

Dişleri boynuma değdi ve kendini tutarken açlığının arttığını hissedebiliyordum. Saçlarımı

boğazımın bir tarafından çektim ve kanıma erişmesini sağlamak için başımı eğdim. Orion dişlerini etime geçirirken inledi ve beni yerimde tutmak için sımsıkı tuttu. Isırığının keskin çimdiklemesi yerini yalnızca onun bana sağlayabileceği karanlık bir zevke bırakırken iç çektim.

"Onu durdurmana yardım etmek istiyorum," dedim hararetle. Elimden gelen her şekilde Lionel'a karşı dururdum. Onu güçlü tutmak için Orion'u güçle beslerdim ve hatta gerekirse iş Darius Acrux'a geldiğinde gururumu emerdim. "Yaptıklarından dolayı Lionel'ı mahvedeceğiz ve bir daha sevdiğimiz kimseyi incitmemesini sağlayacağız."

AGölgelerin peşini bırakmadığı uykusuz bir gece daha geçirdikten sonra, şafak sökerken derin bir uykuya dalmayı başardım. Alarmım beni tekrar uyandıracak kadar çığlık atıp yataktan sürünerek çıktığımda, Darcy ve diğerlerinden kahvaltıyı neden kaçırdığımı merak eden bir sürü mesaj buldum. Yastığıma inledim, almayı başardığım uykuya rağmen hala köpeğin yorgun olduğunu hissediyordum. Ama daha fazla yatakta kalamazdım. En azından bugün ilk iş boş bir dönemim vardı ve derse geç kalma konusunda endişelenmeme gerek yoktu.

Darcy'ye kendimi açıklayan bir mesaj çektim, gerçi o kadar karakter dışı değildi. Ama gölgelerle oynadığımı kabul ettiğimden beri biraz fazla korumacı davranmıştı ve gölgeler beni daha güçlü bir şekilde rahatsız etmeye başlamıştı. Endişelenmesini istemedim ama endişelenen birinin olması güzeldi.

Hızlıca kalkıp giyindim, kulaklığımı taktım ve bir şarkı listesi açıp yiyecek bulmak için odamdan çıktım.

Bugün güneş yine parlıyordu, yürürken üzerimdeki gök mavisi, kafatasımda büyüyen baş ağrısına karşı gözlerimi kısmama neden oluyordu. Bu kadar uykuyu kaçırmaya uygun değildim. Gölgeler bana verildiği için, gecede üç dört saatten fazla kaldığımdan emin değildim ve kabusları bastırmak için aldığım alkol de kesinlikle acı çekiyordu.

Çantamdan bir güneş gözlüğü çıkardım ve taktım, seçtiğim yumuşak film müziği rahatlamama yardımcı olurken güneşin bana saldıramayacağı kendi kişisel kozama çekildim.

Kahvaltıyı kaçırmıştım ama The Orb'da öğle yemeği seçenekleri zaten mevcuttu ve odanın yan tarafındaki şöminenin yanındaki koltuğa oturmadan önce kendime bir sandviç ve kahve aldım.

Ateşin sıcaklığı üzerime çöktü, büyü malzemelerimi gıdıkladı ve yavaş yavaş onları doldurdu. Artık sihrimi bu şekilde tazelediğimi bildiğime göre, bu çok açıktı. biraz hissettim

Bunu daha önce fark edemediğim için aptalca ama dışarısı soğukken sıcak bir ateşin yanında oturmayı kim sevmez ki? Alevlerin etrafında hissettiğim huzur ve sükunetin normal olduğunu, büyülü bir şey olmadığını düşünmüştüm.

The Orb'un içi sessizdi, boş zamanları olsa bile, öğünler arasındaki tuhaf saatlerde burayı pek fazla öğrenci rahatsız etmezdi, ama bu bana çok iyi geldi.

Darcy bana bir mesaj göndererek onun göl kenarında*eşek*Kulüp ve ben yemek yedikten sonra onlara katılacağımı söylemek için cevap verdik. Sadece dün gece tükettiğim tekiladan biraz temizlemem gerekiyordu ve onların izini sürecektim. Belki Geraldine bana acır ve kendi kendime çektirdiğim ıstırabı da iyileştirmeyi teklif ederdi.

Altyazılı bir Griffin destek grubunu görünce kendi kendime gülerek yemek yerken FaeBook'ta gezindim.*çöplük fetişi olan Fae'ye nasıl hayır denir.*Yazar, Max Rigel adını verecek cesarete sahip değildi ama grubun bu söylentiden kaynaklandığı oldukça açıktı. Mirasçılara yaptığımız şakalar çığ gibi büyümeye devam etti, zaman geçtikçe daha fazla ödül getirdi ve ben bir an için kötü hissetmedim.

Şaşkınlığım dudaklarımı sararken, Caleb'e otlamak için eğilmiş bir Pegasus'un müstehcen bir fotoğrafını göndermek için biraz zaman ayırdım.

Onunla bu konuda alay etmek aptalca olabilirdi ama bunun için beni cezalandırmak isterse, bunu yapması için kabul edilebilir bir yol bulabileceğimizden oldukça emindim.

Omurgamdan aşağı bir karıncalanma indi ve üzerimde bakışlar hissedince yukarı baktım. Odaya girerken bakışlarım doğrudan Darius Acrux'a takıldı ve odağı bana odaklandığında hemen hareketsiz kaldım.

Darius bana doğru yürüdü ve damarlarıma yeni giren adrenalin seline rağmen onun varlığı benim için tamamen alakasızmış gibi davranarak sandalyemde doğrulma dürtümle savaştım.

Merhabalarla uğraşmadı ve güneş gözlüklerimi yüzümden kapmak için öne doğru eğildi ve önümde masaya fırlattı.

Tepki olarak kaslarım gerilmişti ama kendimi hareketsiz kalmaya zorladım, ona kayıtsızca bakarken dilimi yanağıma bastırdım.

"Burası güneş gözlüğü için çok karanlık, Roxy. Yine akşamdan kalma mısın?" O sordu. "Belki de içki sorunun üzerinde çalışman gerekiyor."

Onu ısırmayı yarı yarıya düşündüm ama onun yerine dilimi tuttum, ona oynadığı garip oyuna girme zevkini vermek istemiyordum.

"Beni görmezden mi geliyorsun?" diye sordu ellerini sandalyemin kollarına koymak için öne doğru eğilerek.

Bizden geri çekilen öğrencilerin, bunun nasıl olacağını görmek için izlerken bir halka oluştuğunun belli belirsiz farkındaydım.

"Ne dememi istiyorsun?" diye sordum, asmak için kulaklığımı indirirken sesim bıkkındı.

boynumun etrafında

Darius bana homurdandı. "Bir odaya girdiğimde başını eğmeni istiyorum. Haddini öğrenmeni ve ona bağlı kalmanı istiyorum. Atla dersem, ne kadar yükseğe olduğunu söylemeni istiyorum."

Gözünü tutarak benimkini işgal ederken ben de onun kişisel alanını işgal ederek öne eğildim. "*BEN* Düşün," diye sessizce nefes aldım, gerçi yakınlardaki herhangi bir Vampirin bizi zaten duyacağını biliyordum. "Benimle bir hata yaptığını. Beni acı içinde görünce odana aldın. Beni acı çekmeye terk etmen gerekirken bana baktın. Bisikletlerinle oynamam ve sırlarını öğrenmem için beni evine getirdin. Ve sonra bana tüm bu yanlarını göstermenin bile yeterli olmadığını fark ettin.

"Neye yetecek kadar?" diye hırladı.

"Sana bakışımı değiştirmeye yetecek kadar. Senden daha az nefret etmem için. Tahminim üzerine hafifçe irkildi, bu konuda haklı olduğumu düşünmeme yetecek kadar. "Ama anlamaya çalıştığım şey, Darius, senin hakkında ne düşündüğümü neden umursuyorsun? yapmamalı mıydın*istek*benim yaptığım gibi senden nefret etmem için mi? Neden bana bu kadar takıntılısın?

"Sana takıntılı değilim," diye tersledi. "Sadece senden kurtulmak istiyorum. Ve ben bu koltuğa oturmak istiyorum. Öyleyse hareket et."

Onunla sandalye için kavga etmeyi yarı yarıya düşündüm ama kazanamazdım ve bu sadece lanet bir sandalyeydi. Kaşlarını çatıp bana bakarken onu doğrulmaya ve kol dayamalarını bırakmaya zorlayarak kendimi aniden ayağa kaldırdım.

Ona kayıtsızca baktım ve bunun onu ne kadar kızdırdığını görebiliyordum. Bizi ancak bir inçlik bir boşluk ayırdı ve kalbim panik içinde gümbürdüyordu ama irkildiğimi görmesine izin vermeyi reddettim.

Uzandım, saçımı ayırdım ve yarısını omzumun üzerinden çekip, ona bakarken elimde büktüm. "Saç örgüsü yapmaya başlayayım mı?" masumca sordum "Beni her gördüğünde giyebilmek için mi?"

"Ne dilediğine dikkat et, Roxy," diye uyardı Darius saçımı tutmak için uzanarak. "Saçını çekersem, karşılık olarak adımı haykıracaksın." Biraz çekiştirdi ve ben küçümseyerek homurdandım.

"Neden benim sandalyemde otururken bu küçük fantezinin seni ısıtmasına izin vermiyorsun?" diye sordum, kenara çekilip koltuğa işaret ederek, gitmemi o kadar çok istiyordu ki.

Darius gözlerini kıstı, saçımı tuttu ve koltuğuma oturdu, geriye yaslandı ve sanki topları onları kapatamayacak kadar büyükmüş gibi bacaklarını açtı.

Eteğimin kenarlarını yanlara doğru çektim ve ona alaycı bir reverans yaptım. "Keyfini çıkar, senin yücen*eşek."*

Cevap vermesine fırsat kalmadan, fırlattığı masadan güneş gözlüklerimi aldım, ona sırtımı döndüm ve bakışlarımı odanın diğer tarafındaki diğer Mirasçılarla her zaman oturduğu kırmızı koltuğa çevirdim. Boştu ki bu çok yazık çünkü gerçekten çok rahat görünüyordu.

Bulaşıcıymışım gibi benim için ayrılan toplanmış kalabalığa doğru yürürken kendi kendime sırıttım ve kırmızı kanepeye doğru bir kestirmeden gittim. Kalbim gümbür gümbür atıyor, boğazım düğümleniyordu. Bunun benim için iyi bitmeyeceğini biliyordum ama saçmalıklarından paçayı sıyırmasına izin veremezdim.

Güneş gözlüğümü cebime koydum ve koltuğa iyice yaklaşırken etrafımda sıkı bir top gibi sahip olduğum her şeyle onu güçlendiren bir hava büyüsü kalkanı fırlattım.

Ağzımın kenarında küstah bir sırıtış belirdi ve kanepenin ucundaki her zamanki yerine çökerken Darius'un gözlerinin içine bakmak için arkamı döndüm.

The Orb'daki herkes ölümcül bir sessizliğe büründü. Hepsinin geri çekildiğini göz ucuyla görebiliyordum. Kalbim güm güm atıyordu ve nefesimi tuttum, bu pisliğin beni bugün tam olarak ne kadar zorlamaya istekli olduğunu görmek için bekledim.

Gözlerindeki bir bakış bana gerçekten çok uzak olacağını söyledi.

Darius öyle ani bir şekilde ayağa kalktı ki, benden aldığı koltuk, arkasından bir takırtıyla yere devrildi. Bana doğru yürüdü, kalabalık o kadar uzaklaştı ki artık neredeyse dışarıdaydılar, odanın kenarlarından bizi izleyen bir korku dolu göz halkası.

Darius bana yaklaşırken, gölgeler derimin altında kıpırdandı, yardım ve şiddet vaatleri fısıldadı. Ama onlara seslenmedim, hava kalkanımı yerinde tutmaya odaklandım ve ikimizin de geleceğini bildiğimiz saldırıyı bekledim.

Darius hırladı, parmaklarını bana doğru hareket ettirdi ve devasa bir ateş topu yüzüme doğru fırladı. Kalkanıma çarptı ve saldırı altındaki noktayı güçlendirmek için daha fazla sihir göndererek yukarı ve üzerinde patlarken dişlerimi gıcırdattım.

Kalkanın o parçasını güçlendirmeye odaklandığım an, arkamdan başka bir saldırı bana çarptı, keskin bir nefes alıp kalkanım buruştukça daha fazla alev çıktı.

Ateşi savunmamı delip geçerken omuzlarımı dikleştirip geri adım atmayı reddedince sendeleyerek ayağa kalktım.

Alevlerden korkmama gerek yoktu ama yine de onları söndürdüm, etrafımı saran boşluktan oksijeni emdim ve alevler kıyafetlerime zarar verecek kadar yaklaşamadığı için nefesimi tuttum.

Darius, kalkanım tarafından artık uzakta tutulmayan aramızdaki mesafeyi kapatırken sırıttı.

Yaklaştığında ona kaşlarımı çattım. Neden sürekli beni arıyordu? Ne zaman canı isterse bana böyle davranabileceğini düşündüren neydi? Öfkem arttıkça göğsümde sıcaklık artıyordu. Saçmalıklarından bıkmıştım, kurbanı olmaktan bıkmıştım.

Gölgeler tenimin altında yeniden kıpırdandı ve neredeyse onları çağırmak istiyordum. eğer oda

tanıklarla dolu olmasaydı, o zaman yapardım. Ama öyle olduğu halde, yarım kalp atışı boyunca parmaklarımın arasında yalarken onları durdurmak için mücadele etmem gerekti.

Darius bir an tereddüt etti, bakışları elime kaydı. Aniden etrafımızda bir ateş duvarı yükseldi, bizi onun kudretinin bir kubbesi içine hapsetti ve bizi onun dışındaki öğrencilerin meraklı gözlerinden sakladı.

Diğer elini hafifçe salladı ve üzerime yatmaya başlamadan yarım saniye önce sessiz bir baloncuğun tenimde kaydığını hissettim.

"Yine gölgelere mi sesleniyorsun, Roxy?" diye sordu. "O gözlüğü takmanın gerçek sebebi bu muydu?"

"Hayır," diye çıkıştım. Kontrolümü o kadar kaybetmemiştim ki onları bedenimde saklayamazdım.

"Öyleyse nedir?" sanki bana her şeyi sormaya hakkı varmış gibi sordu.

"Siktir git Darius," diye tersledim. "Yine beni itip kakmanın ortasında olman gerekmiyor muydu? Tekmelerini böyle almıyor musun?

"Evet, öyle," diye onayladı.

"Hadi o zaman koca adam, neden senden neden bu kadar korktuğumu göstermiyorsun ki, sen yokmuşsun gibi davranarak günüme geri dönebileyim."

Darius'un çenesi kasıldı. "Orion bana içtiğini söyledi."

"Bu yüzden? Bu benim işim, senin değil. Zaten neden umursuyorsun ki?" homurdandım. "Çünkü gölgeler hepimizin sorunu. Ve eğer babam senin onları kullandığını duyarsa, sonra işer. *Ben* kapalı endişelerinizin en küçüğü olacak. Bu yüzden, onları kontrol etmekte zorlanıyorsanız, o zaman bu konuda bir şeyler yapmalıyız."

"Sağ. Çünkü *cehennem* beni o kadar perişan etmeyi tercih ettiğin yerde öldür ki, ıstırabıma kendim son verme eğilimindeyim," diye homurdandım, onun yarım yamalak yardım teklifini görmezden gelerek. Ondan ve ailesinden korkmak zorunda kalmasaydım, gölgeler üzerindeki hakimiyetimi nasıl güçlendireceğimi bulmak için bu kadar çok zaman harcamak zorunda kalmazdım. Onlara bu kadar sık gitme ihtiyacı hissetmem onun hatasıydı, ruhuma yeterince erişim sağlayarak bana sorun yaratmaları onun hatasıydı.

"Siktir git, intihara meyilli değilsin," diye yanıtladı küçümseyerek. "Hayatı sevmiyorsa kimse senin kadar sıcak ve soğuk yanmaz."

"Hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun," diye homurdandım.

"Evet yaparım. İşte buna dayanamazsın," diye yanıtladı karanlık bir şekilde. "Çünkü sen ve ben aynıyız. Başa çıkamayacağımız kadar büyük bir oyun tahtasında ikisi de berbat, kırık parçalar. Her ikisi de her zaman aleyhimize yığılan olasılıklara rağmen kazanmanın bir yolunu bulmayı umuyor. İkisi de sınırlarımızı zorlayan ve yaşadığımızı hissettiren şeylere bağımlı. Çünkü günün sonunda, en kötü şeyleri hissetmek bile hiçbir şey hissetmemekten daha iyidir."

Sözlerinin içimde derin bir yerde yankılandığını bir an bile kabul etmek istemeyerek ona ters ters baktım. Yine de haklıydı. Orta yolu takip etmektense, üzüntüden ağlamayı, korkudan çığlık atmayı, nefesim kesilene kadar gülmeyi veya bir tepenin en ucuna binmeyi tercih ederim. Hayatta en çok korktuğum şey can sıkıntısıydı. Kolay bir hayat yaşamak istemiyordum, maceralı bir hayat yaşamak istiyordum ve kendimi boşluğa bırakmadan önce tamamen yanıp kül olmayı seçerdim.

"Ne olmuş?" tersledim

"Yani beni görmezden gelmene izin vermeyeceğim, Roxy," diye hırladı. "İzniniz olmadan almam gerekse bile, dikkatinizi çekerim."

"Neden?" talep ettim. "Neden başka birinin peşinden gitmiyorsun?"

“Çünkü saplantılarımızı seçemiyoruz. Ve sen benimsin."

Kalbim ritimden atarken ve midem bir tür zarafetsiz takla atarken, ona ne söylemem gerektiğini bilmeden şaşkınlıkla ona baktım.

"Ya olmak istemezsem?" Sonunda sordum.

"O zaman bu çok zor." Darius parmaklarını bana o kadar ani bir şekilde salladı ki, tepki verecek zamanım bile olmadan bir su patlaması göğsüme tam olarak çarptı.

Alev duvarı düştü ve ben odanın diğer ucuna savruldum, ıslak bir yığın halinde yere düştüm ve tartışmamızı izlemek için kalan öğrencilerden gelen bir oooohs korosu vardı.

Öfkeyle homurdanarak ayağa kalktım ama Darius çoktan The Orb'un uzak tarafındaki odadan çıkıyordu ve gözden kaybolmadan hemen önce bana kendini beğenmiş bir şekilde sırıtıyordu.

"Gösteri bitti pislikler!" Kalabalığa ters ters baktım, elimi kaldırdım ve giysilerimdeki suyu yavaşça önümde asılı duran bir top haline getirdim.

Bir grup kıdemli, hiç de zarif olmayan iyileşmemi net bir şekilde filme alıyordu, bu yüzden ben de dönüp dışarı çıkmadan önce suyu onlara doğru fırlattım. Darius'un lanet olası Acrux'unun tam aksi istikametine doğru ilerliyor. Çünkü onun ve bana karşı olan lanet olası pislik ajandasının canı cehenneme. İlgimi çekmek isteseydi, onu anlamadığından emin olmak için iki kat daha fazla çalışırdım. Ve bundan da öte, bir daha böyle bir saldırıyla varlığını üzerime zorlama fırsatı bulamasın diye ondan vebalıymış gibi kaçınırdım.

Dışarı çıkarken Atlas'ımı kontrol ettim, boş dönemimin sona erdiğini ve doğruca sınıfa gitmem gerektiğini fark ettiğimde inledim. Bu sabah Darcy ile gölge, Ejderha ve Vampirle ilgili her şey hakkında sohbet etmek için biraz zaman ayırmayı umuyordum ama beklemesi gerekecek gibi görünüyordu.

Atlas'ımı itemeden hemen önce, Pegasass'ın durumuyla ilgili alaylarıma Caleb'den bir yanıtın beni beklediğini fark ettim.

Caleb:

Yani ilk kez ben sana mesaj atmadan bana mesaj atmayı seçtiğinde, bu bana onu göndermek içindir.

bok?

Bu konuda haklı olup olmadığını merak ederek kaşlarımı çattım. Ona gerçekten önce ben mesaj atmadım mı? *Muhtemelen değil.*Zaten pisliklere çok fazla ilgi göstermemeyi uzun zaman önce öğrenmiştim. Douchebags, dünyanın kendi etraflarında döndüğünü düşünmeyi severdi ve benim zamanımı onlara sayısız mesaj göndermekten daha iyi yapacak bir şeyim olmazdı. Bu doğru değildi.

Tory:

Sorun nedir, Caleb? Şaka kaldıramaz mısın? ;)

Caleb:

Belki de nasıl komik olunacağını bilmiyorsun.

Tory:

Sel gibi gözyaşı dök bana...

Caleb:

Bu gece Terra House'a gel.

Tory:

Neden?

Caleb:

Biliyor musun, bu bir bok elde etmek için çok oynamak eninde sonunda eskiyebilir...

Tory:

Bu yüzden her şeyi iptal etmek üzeresin.

Caleb:

Olası değil. Ama kibarca sormaya devam etmeyeceğim, belki komutlara daha iyi yanıt verirsin -

*Sen*ardır*bu gece yatağımda kalmaya geliyor.*

Tory:

Yanlış.

Kendi kendime sırıttım ve Atlas'ımı çantama geri attım. Hiç şüphe yok ki daha sonra ondan bir ton mesaj bulurdum ya da şahsen beni avlamaya gelirdi. Dürüst olmak gerekirse, neden sürekli aynı tuzağa düştüğünü bilmiyordum ama çok komikti, ben de onu kurmaya devam ettim.

Gölün aşağısında Darcy ve diğerleriyle buluşacak vaktim kalmamıştı, bu yüzden doğruca dersimize yöneldim. Aslında oldukça heyecanlandığım ilk Fiziksel İyileştirme dersimize sahip olmak üzereydik. İçinde takımımla birlikte spor çantam vardı ve dersleri veren Profesör Prestos benim İrtibatımdı, bu yüzden iletişimimizin çoğu e-posta yoluyla gerçekleştirilmesine rağmen onu zaten yarı iyi tanıyordum. Yine de havalı görünüyordu ve ben sporda her zaman başarılı olmuştum, bu yüzden bu dersin en azından benim için oldukça kolay olacağını umuyordum.

Bu ders için buluşmamızın söylendiği Pitball stadyumuna doğru kuzeybatıya giden yolu kullanarak The Wailing Wood'a yöneldim. Görünüşe göre bu her derste aynı olmayacaktı, bu yüzden yerdeki değişiklikler için programıma göz kulak olmam gerekecekti.

Stadyum görünürken Darcy bana seslendi ve ona, Sofia ve Diego'ya ayak uydurdum. Grubun diğer tarafında kalan yün şapkalı "arkadaşımıza" ihtiyatlı bir bakış attım. Darcy benden çok özürlerini kabul etmeye meyilliydi. Benden fahişe olarak bahsetmesini ya da şapkasının içine büyükannesinin ruhunun örülmüş olduğu genel tüyler ürpertici kıç gerçeğini kişisel olarak unutmayı zor buldum. Demek istediğim, gerçekte ne var? Böyle bir şey giymem için bana para ödeyemezsin. Ve eminim ki onu yakınımda istemiyordum. Ya o işin içindeyse, ter, kepek ve dökülen saçlar arasında ona eteğimin ne kadar kısa olduğunu ya da tavrımın onun beğenisine göre fazla sürtük olduğunu fısıldarsa? Kurumuş bir ruh kabuğunun benim hakkımda ne düşündüğü umrumda değildi ama yine de onu yakınımda istemiyordum.

Profesör Prestos, boynunda bir kronometre asılı bir eşofmanla stadyumun dışında bekliyordu.

"Acele etmek!" o aradı. "Üstünü değiştirip buradan çıkmak için dört dakikan var. Geç kaldığınız her dakika size bir Ev Puanı kaybettirecek!"

Yanından koşarak Pitball soyunma odalarına girerken, ona bir gülümseme gönderdim. Hepimiz üzerimizi değiştirmeye odaklandık ve ben de elimden geldiğince çabuk kendi lacivert ve gümüş işlemeli eşofmanımı giydim. Sweatshirt'ün arkasında Vega amblemi vardı ve ona eşlik eden spor ayakkabıların arazi koşusu için kalın izleri vardı.

Puan kaybetmemek için tam zamanında dışarı çıktık ve başıboş kalanları bekledik. Prestos, hepimizi onu ormanın derinliklerine kadar takip etmeye çağırmadan önce onlardan söz verdiği puanları aldı.

"Bugünün dersi bir değerlendirme," diye seslendi. "Ağaçların arasından parlak pembe oklarla işaretlenmiş bir yol var." İlk oku işaret etti ve ben de nereye baktığını görmek için boynumu kaldırdım, önümüzde yolu kapatan yüksek bir ahşap duvar gördüm, insanların tepeye tırmanmak için kullandıkları halatlar boyunca aşağı sarkıyordu. "Bu bir fiziksel yetenek testi ama ben sihrin doğru kullanımını da görmek istiyorum. Farklı engeller bir veya iki Element ile aşılabilir veya fiziksel olarak ele alınabilir. Böylece her biriniz kursun farklı aşamalarında avantajlara sahip olacaksınız."

"Ama, Profesör," diye seslendi Kylie, Prestos'un sözünü kesip öğretmenimizin kaşlarını çatmasına neden olarak. "Vegas var*dördü de*unsurlar, böylece bir avantaj elde ederler*Her*engel. Yani bir handikap falan olması gerekmiyor mu?"

Prestos, Kylie az önce komik bir fıkra anlatmış gibi güldü. "Kes sesini, Binbaşı. İçinde yaşadığımız dünya bu. Solaria'da en çok güce sahip olanlar her zaman avantajlıdır. Sahip olduklarınızı kullanmanın yollarını bulmak, daha az Elemente ve daha düşük güç seviyelerine sahip olanlarınıza kalmış. Arkadaşlıklardan yararlanın, Hediyeler sipariş edin, kendinize avantaj sağlamak için elinizden gelen her şeyi yapın. Fae olmak budur. Ve bununla ilgili herhangi bir acıklı sızlanma*haksız*Müdür Nova ile Zodiac Akademisi'ndeki yerin hakkında bir görüşme ayarlayacak. Burası Solaria'daki en iyi akademi. Ya bir neden için buradasınız ya da farkına varmadan gitmiş olacaksınız. Fae kalk ve dırdır etmeyi bırak yoksa seni gözaltında görürüm.

Ah, ondan hoşlanıyorum, diye fısıldadı Darcy bana ve sırıttım.

Kylie kollarını kavuşturdu ama çenesini kaldırdı, açıkça söyleneni yapmaya niyetliydi.

"Yani bu meydan okuma için hepinizin çalışmasını istiyorum.*yalnız.*Bu, birbirimizi beklememek, birbirimize yardım etmek ya da başkasını engelleyecek bir şey yapmamak anlamına gelir. Bu düz bir yarış. Hepiniz bir anda başlayacaksınız ve mümkün olduğunca hızlı bir şekilde parkurda koşmanızı istiyorum, mümkün olduğu kadar ve size yardımcı olmak için sihrinizi kullanın. Bana ne kadar çabuk geri dönebileceğine göre seni sıralayacağım. Bu, bu sınıftaki başlangıç sıralamanız olacak ve bunu takip eden her derste, performanslarınıza göre pozisyonlar değişecektir. Dereceye giren öğrenciler, kampüsteki özel alanlara erişim gibi ayrıcalıklar kazanacak. Düşük dereceli öğrenciler, sizi geliştirmek için spor salonunda ve okul sonrası derslerinde kendilerine oturumlar kazanacaklar. Bu ders yüzünden akademideki yerlerinin risk altında olduğu konusunda şaka yapmıyordum. Zodiac Academy'de en iyinin en iyisini yetiştirmek istiyoruz.

"Beden dersinde pek iyi olmadığım için buradaki yerimi kaybedebileceğime inanamıyorum," diye homurdandı Diego ve ona doğru bir bakış attım.

"Belki şimdi daha fazla çalışmak için motive olursun," diye yanıtladım.

"Hey, ben pek küçük değilim," diye itiraz etti, kollarını kavuşturdu ve pazılarını açıkça geriyordu.

"Öylesin demedim. Ama gerçekten adil olandan daha fazla kasları olan şekil değiştirenlerle dolu bir okulda, kas gücü konusunda kesinlikle biraz hafifsiniz. Bakışlarım sınıfımızdaki diğer pek çok çocuğun üzerinde gezinirken

Baktığım her yerde şişkin pazılar ve geniş omuzlar, gerçekten de kötü bir görüntü değildi.

Diego ofladı ve Darcy bana orospu çizgisini aştığımı gösteren bir bakış attı. bakarak cevap verdim *biliyorum ama umurumda değil*e bana sırıttı.

“Tamam millet! Benim düdüğümde..." Prestos düdüğünü sertçe vurdu ve hepimiz harekete geçtik.

Tahta duvara ulaştığımız anda, ben ve Darcy de dahil olmak üzere tüm havadaki öğrenciler, bizi yukarı ve aşağı itmek için Elemental sihrimizi kullandılar. Hemen hemen herkes ipler için mücadele etmeye ve tırmanmaya zorlandı, ancak ben de bir su veya toprak sütununu zirveye çıkaran daha güçlü su ve toprak elementallerinden birkaçını gördüm.

Duvarın uzak tarafındaki kalın çamura indim ve hemen koşmaya başladım. Darcy yanımda yürümeye devam etti ve bir sonraki engele doğru hızla ilerledik. Önümüzde geniş bir çamur nehri akıyordu, üzerine halatlar gerilmiş, iki yandaki ağaçların arasına bağlanmıştı.

"Karşıya geçmek için onlardan sarkmamız mı gerekiyor?" Darcy burnunu kırıştırarak sordu.

"Öyle görünüyor," diye kabul ettim. "Sağlam bir yol yapmak için toprak büyüsünü kullanmayı deneyebilirdik ama bence ipler burada daha hızlı olacak."

Darcy değerlendirmeme başımı salladı ve en yakın ipe doğru ilerledim, ipi tutmak için zıpladım ve ipin üzerinden bir bilek geçirmeyi başarana kadar bacaklarımı ileri geri salladım. Halatın altında daldaki bir tembel hayvan gibi sallanırken ayak bileklerimi birbirine kenetledim ve kendimi yukarı çekmeye başladım, saçlarım altımda sallanırken ve kollarım kendimi karşıya sürüklemek için harcadığım çabayla yanarken çamuru geçmeye başladım.

Diğer tarafta yere düşerken homurdandım, arkamda yarı yolda Darcy'yi görmek için etrafa baktım.

"Devam et Tor!" o aradı. "Prestos, birbirimizi beklemek yok dedi!"

Vedalaşıp koşmadan önce bir an tereddüt ettim. Kylie ve Jillian da bunu başarmıştı ve beni yenmelerine asla izin veremezdim.

Çamurlu zemini örten ağların altından geçerek, donmuş nehirlerden, yangınlardan ve neredeyse imkansız görünen daha birçok zorluktan geçerek pistte yarıştım. Ama sihrimi ve sert ısrarımı kullanarak, sonunda son virajı döndüm ve kronometresi ve panosu hazır, dudaklarında bir gülümsemeyle bekleyen Profesör Prestos'a koştum.

"Aferin, Vega," dedi, zamanımı not ederek. "İlk dönen sensin."

Yüzümde kocaman bir kıç gülümsemesiyle nefesimi tutmak için nefes nefese yere düştüm. Dondurucu soğuktaydım, çamura bulanmıştım ve uzun zamandır yaşadığım en mutlu şeydi.

"Sanırım tüm o koşturmaca sonunda işe yaradı," diye şaka yaptım.

Prestos, "Her şeye kendini adama, genellikle bir noktada karşılığını verir," diyerek sırıtarak onayladı.

Nefesimi tutarken bekledik ve tam tekrar ayağa kalkarken ayak sesleri bize doğru geliyordu.

Darcy köşeyi hızla döndü, yanakları kızarmıştı ve mavi saçları yüzünün etrafında uçuşuyordu, hava büyüsünü onu daha da hızlı itmek için kullandı.

Bize doğru koşarken onu neşelendirmeye, zıplamaya ve alkışlamaya başladım ve bitiş çizgisini aşıp çamurda dizlerinin üzerine çökerek yorgunluktan ölmek hakkında mırıldanırken güldü.

"Aferin, Vega," diye tekrar övdü Prestos, bu kez iltifatlarını kız kardeşime yönelterek. Darcy

nefesini tuttuktan sonra, pistin kenarında devrilmiş bir kütük bulduk ve sınıfımızın geri kalanının çizgiyi geçmesini izlemek için yerlerimizi aldık. Hepsinin ortaya çıkması yarım saatten fazla sürdü ve Diego, sürünün sonuncusu arasında koştu.

"İyi ilk çaba, sınıf!" Hepimiz etrafta toplanırken Prestos seslendi. “Resmi sıralamanızı içeren bir e-posta alacaksınız. Vegas'ın, akademiye giden şimdiye kadar sahip olduğumuz en güçlü öğrenciler olarak en üst sıralarda yer alması şaşırtıcı değil. Ama bunun seni caydırmasına izin verme. Pek çok daha az güçlü öğrenci iyi iş çıkardı. Cygnus, güç açısından son çeyrekte olmana rağmen elli dokuz yaptın."

Sofia çağrıldığında gülümsedi ve ben de kutlamak için ona bir beşlik çaktım.

“Adanmışlık, kararlılık, teslimat. Fae olmak, konumunuz için savaşmak demektir. Yani, en alt sıralarda yer alanlarınızın daha yüksek bir konum elde etmek için adım atması ve savaşması gerektiği gibi, en üst sıralarda yer alanlarınızın da sizinkini savunmak için çok çalışması gerekecek. Güçlü olmanın kolay bir yanı yok. Piramidin tepesindeki hayat, alttakiler için tamamen güneş ışığı ve güllerden ibaretmiş gibi görünebilir ama unutmayın: eğer en iyisiyseniz, orada olacak*Her zaman*o yer için sana meydan okumak isteyen biri ol. Hayatınızın her gününde konumunuzu korumak için savaşmanız gerekecek. Çünkü sen Fae'sin. Yaptığımız bu. Ve eğer onu hackleyemezsen, o zaman toparlanıp akademiden hemen çekilmeni öneririm. Çünkü Hesaplaşma'yı atlattın, bu da asıl işin burada başladığı anlamına geliyor."

Prestos, sınıfı geçemeyen birini arıyormuş gibi etrafına baktı ve hepimiz biraz daha dik durarak bakışlarına şiddetle karşılık verdik. Tatmin olduğunda, bir sonraki dersten önce hepimiz gidip ortalığı toparlayabilmemiz için bizi gönderdi.

"Vay canına, gerçekten bundan sonra her şeyin daha da zorlaşacağını düşünüyor musun?" Duşlara doğru ilerlerken Sofia fısıldadı.

Darcy eliyle yüzünü silerek, "Sanırım Mirasçıların neden bunca zamandır üzerimize bu kadar sert geldiğini anlamaya başlıyorum," diye inledi, gerçekten de çamuru hareket ettiren yüzünü.

"Evet, anladım," diye yanıtladım. "Ve onlarla birlikte geri dönülmez noktayı da geçtiğimizi düşünüyorum. Eğer hayatımızın geri kalanında onlarla bu güç mücadelesine hapsolmak kaderimizde varsa, o zaman bence elimizdeki her şeyi onları nasıl yeneceğimizi öğrenmeye odaklamamızın zamanı geldi.”

"Kesinlikle evet," diye onayladı Darcy. "Bir gün onları çamurda kıçlarının üstüne vuran ben olacağım."

Güldüm, gücüm sanki bundan hoşlanmış gibi derimin altında kıpırdandı. “Bence kim olduğumuzu kabul etmemizin zamanı geldi. Biz kayıp Vega Prensesleriyiz, kendi tahtımızın varisleriyiz ve tüm Solaria'daki en güçlü pislikleriz. Ve bence diğer insanların bize bunun ne anlama geldiğini söylemesine izin vermeyi bırakıp buna kendimiz karar vermenin zamanı geldi."

"BEN Tory Vega'yı randevuya çıkardığını duydum, Cal," dedi Seth, Darius'un yanında durup onu bench press'te görünce.

Diğer öğrencilerin meraklı gözlerinden biraz mahremiyet kazanmak için King's Hollow'un alt katına kurduğumuz spor salonunda çalışıyorduk. Cumartesi gecesiydi ve bu gece Hollow'da kalacak, geçen hafta Nymph'lerle olup bitenleri öğrenecek ve Darius'u yiyip bitiren şeyin temeline inmeye çalışacaktık. Planın geri kalanımızın yaptığı kısmının farkında olduğundan değil. Darius'u bize açacak kadar iyi bir ruh haline sokmayı planlıyorsak, en kötü konu seçimi gibi görünen Tory Vega'dan bahsederken Seth'e sinirli bir bakış attım. Seth sadece omuz silkti, her zamanki gibi merakı sınır tanımıyordu.

"Kimden duydun?" diye sordu Caleb, içinde bulunduğumuz ağacın köklerinden büyümüş bir çubuğu kullanarak, muhtemelen yüzüncü kez yukarı çekişini yaparak. Bu oda, yukarıdaki ana yapıya giriş sağlayan merdivenin arkasına gizlenmiş, sığınağımızı destekleyen devasa ağacın gövdesindeydi. Geniş alan, odanın kenarındaki apliklerde parlak bir şekilde yanan ateşlerle aydınlatılıyordu.

"Göksel Zamanlar," diye yanıtladı Seth omuz silkerek. Buna bir randevu dememelerine rağmen. Tucana çevresinde Roxanya Vega'yı göstermek için zamanını hayırsever bir şekilde bağışlarken görüldüğünü söylediler."

Bir kahkaha patlattım. O gazete ailemizin kıçına o kadar batmıştı ki, ellerinde onu becerirken çekilmiş bir fotoğrafı olsa bile onun bir Vega ile çıktığına dair bir hikaye yayınlamaya asla cesaret edemezlerdi.

Ah, doğru, diye homurdandı

Caleb. "Bu yüzden...?" Seth itti.

Darius dişlerini gıcırdattı, dört yüz poundluk ağırlığı kaldırmaya devam ederken kasları gevşedi.

göğsünün üstünde. Ağırlığa kaşlarımı çattım, yapamayacağımı bilsem de ona uymaya çalışmak için kendimi zihinsel olarak heyecanlandırdım. Ejderha kardeşimiz her zaman fiziksel olarak en büyüğümüz olacaktı. Bu, bir gün onun kıçını tekmelemek istememe engel olmadı.

Konuşmanın değişmesiyle Darius'un ağzından bir damla sinir sızıyordu, fiziksel çabası beni aklından çıkarmaya konsantre olmasını zorlaştırıyordu.

"Bu yüzden?" diye sordu Caleb, yere çöküp alnındaki teri silmek için bir havlu alarak.

"*Oldu*bu bir randevu mu? Çünkü onu düzdüğünü sanıyordum, diye ısrar etti Seth.

Caleb buna cevaben yüzündeki tahrişi gizlemedi ama bu, beni saran rahatsızlığı hissiyle noktalandı. Beni engellemek için neredeyse hiç uğraşmadı. Darius'un aksine, Caleb çoğu zaman onun nasıl hissettiğini bilecek kadar mutlu görünüyordu.

Onunla çıkmayı denemeye karar verdim, diye itiraf etti Caleb. "Ama lanet olası bir felaketti, bu yüzden tekrar yapacağımızdan emin değilim."

Darius'un bu itirafı karşısında biraz keyfi kaçmıştı ve ben de bir kettlebell alıp squat yapmaya başladığımda içini çektim. Bu kız, onun dikkatini çok fazla çekmişti. Caleb'in de.

"Ayrıntıları istiyorum," dedi Seth, baloya davet edilmiş on beş yaşındaki heyecanlı bir kız gibi. Bir kahkaha attım ve o da bana sırıttı. "Onu nereye götürdün?"

"İyi," dedi Caleb, Darius'un yanındaki sıranın ucuna oturmak için eğilerek. "Onu şehrin doğu yakasındaki suşi ve karaoke restoranına götürdüm."

Darius ağırlığını tekrar rafa verip doğrulurken kahkaha attı. Antrenmandan kasları şişkindi, sırtında terden parıldayan Phoenix ve Dragon dövmeleri birbiriyle dans ediyordu. "O zaman boka batmasına şaşmamalı," diye alay etti.

Caleb karşılık olarak gözlerini kıstı. "Ah evet? Neden öyle?"

"Öncelikle, Roxy balık, et ya da küçücük kareler halinde gelen gösterişli hiçbir şeyi yemez. Bahse girerim suşinin iğrenç olduğunu düşünüyordur, diye yanıtladı Darius alayla.

Caleb sinirlenerek, Evet, yaptı, diye itiraf etti.

"Ayrıca aptalları kendilerini aptal yerine koydukları için alkışlamaktan hoşlanan biri gibi gelmedi bana. Ya da sahneye çıkıp güçlü bir baladın en iyi yorumunu yaparken kendisine bakılmasından zevk alan bir kız olarak." Darius, Caleb'in onu oraya götürdüğü gerçeğinden biraz tiksinmiş görünüyordu ve kabul etmeliyim ki burası pek de iyi bir mekan seçimi gibi görünmüyordu.

Eh, eğlenmeyi seviyor, diye yanıtladı Caleb savunmaya geçerek. "Bilirsin, sınırları zorlamak falan, bu yüzden onu rahat alanından çıkarmaya çalışayım dedim."

"Bu onun rahatlık alanından o kadar uzak ki, bir saat bile kalmadığını düşünürdüm," diye dalga geçti Darius.

Caleb kendi başına bir itiraf anlamına gelen bir yüz ifadesi takınca ona sırıttım.

"Yani o zaman vurdun mu?" diye sordum, ama onun durumu beni pek eğlendiremezdi, çünkü Grus bırakın benimle randevuya çıkmak bir yana, kahvaltıda benimle oturmaya bile yanaşmıyordu. Aslında tüm bu durum beni deli ediyordu. Onunla geçirdiğim geceyi aklımdan çıkaramıyordum ve o da bunun onun için hiçbir önemi yokmuş gibi davranıyordu. Saçmalıktı. Tam bir saçmalık. Ama şimdiye kadar, bunu kabul etmesi için yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Öte yandan Darius'un onunla alay etmekte hiçbir sorunu yoktu ve kahkahalar atarak Caleb'e yarı tokat istermiş gibi boktan bir sırıtış sundu.

"Pekala, onu bu kadar iyi tanıyorsan, onu nereye götürmüş olabileceğini söyle bana pislik," Caleb ona ateş etti ve Darius'un zaten daha iyisini yapabileceğini düşünmüyormuş gibi gözlerini devirdi.

Darius öne doğru eğildi, dirseklerini dizlerine dayayarak, düşünmesine bile gerek kalmadan cevap verdi. BT.

"Onu şehrin batı yakasındaki Clearmont Park'a götürürdüm," diye yanıtladı.

"Parkta yürüyüşe çıkmak isteyeceğini mi düşünüyorsun?" Caleb alay etti.

"HAYIR. Onu oraya götürürdüm çünkü her cumartesi gecesi ana kapıların yanına şehirdeki en iyi burito kamyonunu park etmişler ve ne zaman Meksika yemeği yese neredeyse orgazm oluyor."

"Kahretsin, bu doğru!" Seth konuştu. "O kız yemek yerken kesinlikle seks sesleri çıkarıyor!" "Yatakta sesi bundan daha yüksek," diye yanıtladı Caleb, Darius'un kaşlarını çatmasına neden olarak. "Yani ona teklif edeceğin rüya randevusu bu mu? Şüpheli bir kamyondan yiyecek mi?

Darius cevap vermek konusunda kararsız görünüyordu ama sonunda verdi. "Yemekten sonra, tam hava kararırken onu Everland Sokağı otoparkına götürürdüm."

"Ona tekerlekli bir restorandan burrito aldın diye seninle otoparkta takılmak isteyeceğini mi düşünüyorsun?" Caleb alay etti

"HAYIR. Her cumartesi o alanda bir bisiklet buluşması var. Ve bisiklet kazanmak için sokak yarışları. Bu yüzden onu oraya götürürdüm ve oradaki her herifi yenip bisikletlerini onlardan kazandıktan sonra, onu Blue Lake'e götürürdüm," diye ekledi Darius.

"Neden? O bar batı tarafında bile değil, diye belirtti Caleb.

"Biliyorum. Ancak elli farklı tekila türü stokluyorlar ve menüde yüzden fazla tekila kokteyli var. Ayrıca iyi müzik çalıyorlar ve o dans etmeyi çok seviyor."

Caleb sinirli bir şekilde dudaklarını büzdü.

Seth omuz silkerek, Kulağa onun için mükemmel bir randevu gibi geliyor, dedi. "Tekilayı sevdiğini varsayarsak."

Darius bundan emin olduğunu söyleyecek kadar kendinden emin bir şekilde, "Öyle," diye yanıtladı. Görünüşe göre ona oldukça fazla ilgi gösteriyordu çünkü bırakın geri kalanını bisiklete bile binebileceğine dair hiçbir fikrim yoktu.

"Yazık, senden o kadar çok nefret ediyor ki, onu dışarı çıkarmanı asla kabul edemeyecek kadar," diye karşılık olarak omuzlarını silken Darius'a ateş etti Caleb.

"Ona soracağımı hiç söylemedim. Ama eğer yaparsam onu nereye götüreceğimi sordun," diye yanıtladı. “Peki, kim için*değil*Bir kıza çıkma teklif edeceksen, ne yapacağını epey düşünmüş gibisin," diye suçladı Caleb.

“Hayır yapmadım. Sen sordun ve ben de bunu buldum.” Darius cevap verdi ve ondan sadece dürüstlük geldiğini hissettim, bu da beni buna gerçekten inandırdı. Bu da kendince endişe vericiydi çünkü bu, Tory Vega'ya yeterince ilgi gösterdiği ve onunla ilgili tüm bu şeyleri anladığı ve bunu o kadar iyi bildiği anlamına geliyordu ki, cevap dudaklarından dökülmeden önce düşünmesine bile gerek kalmamıştı. .

Caleb onaylamak için bana baktı ve ona hafifçe başımı salladım.

"Peki neden olmasın?" diye sordu Caleb, öfkeyle. "Bana ikinizin neredeyse Eclipse'te takılacağınızı söyledi. Ve onu istediğin bana çok açık geliyor. Öyleyse neden onu yakalamayı denemedin?

Bunun bir tartışmaya dönüşüp dönüşmeyeceğini merak ederek Seth'le bakıştım. Bildiğim kadarıyla, ikisi bunu daha önce bu kadar açık bir şekilde tartışmamıştı.

Darius hareketsiz kaldı, cevabını düşünürken gözleri ellerine düştü. "Sanırım seksi ama benim de canımı sıkıyor," dedi küçümseyerek ama duruşundaki gerilimi kaçırmadım. "Ayrıca, yapmamış olsa ve ben ona yaptığım onca şeyi yapmamış olsam ve benden bir erkekten fiziksel olarak nefret etmenin mümkün olduğu kadar nefret etmemiş olsa bile, ne yapabilirim ki? teklif et?”

"Bana aşağılık kompleksin olduğunu söyleme," diye dalga geçtim, yeteneklerimi kullanırken ve her ihtimale karşı aramızda bir sakinlik ve dostluk duygusu uyandırırken konuyu olabildiğince hafif tutmaya çalıştım. Etkimi onlara dokunarak hissedeceklerdi ama diğer Mirasçılar söz konusu olduğunda, hediyelerimi kullanmak için her zaman şikayet eksikliğini izin olarak kabul ettim.

Darius sırıtarak Cal'a abartılı bir şekilde değerlendiren bir bakış attı. "Şey, o küçük çocuğun sahip olduğu kayıp şeyle gerçekten rekabet edemem," dedi. "Ve eğer tamamen sarı saçlı, mavi gözlü erkeklerden hoşlanıyorsa, bu konuda yapabileceğim pek bir şey yok."

"Evet, bütün o kasları, karanlığı ve dövmeleri kim ister ki..." Seth, Darius'u pervasızca kontrol ederken sustu ve hepimiz güldük.

Gerçek cevabı istiyorum, dedi Caleb konu kapanmadan önce. "'Ona ne sunabilirsin?' demekle ne demek istiyorsun?"

Seth onunla pozisyon değiştirirken Darius ayağa kalktı ve raftaki ağırlıkları indirmeye başladı. "BEN

sadece onu böyle bir randevuya çıkaramayacağım anlamına geliyor, değil mi? O olsa bile*istemek*evet de, eğer ben olsaydım babam lanet olası aklını kaybederdi.*onu Tucana'nın etrafında gösterirken görüldü,"*dedi küçümseyerek. Ama kulağa yanlış gelen sıradan bir ses tonuydu.

Darius bana baktı, zihinsel kalkanları yeniden güçlendi, bu yüzden onun hakkında bir şeyler okumam çok zordu. Ama her zaman olduğu gibi babasından bahsettiğinde gözlerinde bir karartı vardı.

"Ve zaten evet demezdi, bu yüzden bu anlamsız bir konuşma. Dediğin gibi, benden nefret ediyor." Darius'un bakışları bu sözle daha da karardı ve bir an için... acı hissettiğime yemin edebilirdim.*Bok.*

Seth barı tutmak için uzandı ama duraksadı ve başını kaldırıp Darius'a baktı. Lionel daha önce kimi becerdiğin umurunda bile değildi. Hala Mildred'la nişanlı olduğun sürece onun için ne fark eder ki?

"Aptallık etme Seth," dedim, çaydanlığın zilini bırakıp Cal'in yanına otururken. Seth ağırlığı göğsünün üzerine kaldırdı ve setine başladı. “Vegas sadece birkaç kız değil. Her şeyi alt üst edebilirler. Ebeveynlerimizden hiçbiri, ikisine de çok yaklaştığımızı düşünmekten memnun olmaz. Bu ilişkiyi bir şekilde istismar edebileceğimizi ummadıkları sürece. Omuz silken Cal'a yan yan baktım.

"Annem hesaplayıcı bir şey söylemedi," diye yanıtladı. Ama beni Tory ile zaman geçirmekten vazgeçirmedi. Sihrinin nasıl ilerlediğini duymaktan hoşlanıyor, sanırım Vegas'ı tatlı tutmanın uzun vadede zarar vermeyeceğine inanıyor. Her ihtimale karşı..."

"Ayaklanıp yerlerini alıp bizi tahttan indirirler diye mi?" Darius alay etti. "Merak etme, o gün gelmeden babam onları öldürecek. Onları altımızda tutmak için neden bu kadar uğraştığımı sanıyorsun?

Buna tek kaşımı kaldırdım çünkü Darius'un amacı kendi gücünü korumak değil de, Vegas'ı onlara eziyet ederek korumaya çalıştığı şüpheliydi.*Bizim* güç. Onları babasının gazabından korumak bana ikincil bir öncelik gibi geldi. Onlara yaptığım her şey tahtımızın güvenliği içindi. Bizim için. Solaria için. Vegas'ın koruması hiç aklımın ucundan bile geçmemişti.

"Aslında Lionel yapmazdı*öldürmek*Yine de onları, değil mi? Yarım gülerek sordum.

Darius dilini yanağına bastırdı, ağzını açtı ve tekrar kapattı. Ondan biraz hayal kırıklığı sezdim ama cevap vermedi.

Caleb'la bakıştım. Bir süredir Lionel hakkında şüphelenmeye başladığımız bir şey vardı ama hiçbirimiz bunu açıkça soracak cesareti bulamamıştık. Ama konu etrafında dans etmekten bıktım.

“Yapmadığın için mi*istek*bize anlatmak için?” Yavaşça sordum. "Ya da sen*yapamamak?"*

"Yapamam ne demek?" diye sordu Darius, gözleri Seth'in mücadele ettiği ağırlıktaydı. Tam Seth onu düşürecekmiş gibi görünürken, Darius uzanıp onu rafa götürmesine yardım etti.

"BEN*Anlam*Bizimle bazı şeyleri konuşmamaman için seni zorluyor mu?" İttirdim.

Darius yukarı baktı, ağzını açarken gözlerime takıldı. Cevap vermeden önce uzun bir sessizlik oldu. Sonunda, "Kimse benim üzerimde normal bir Zorlama kullanamaz," dedi.

Caleb tıpkı benim gibi satır aralarını okuyarak homurdandı. "Peki ya Karanlık Zorlama?" diye sordu alçak sesle. Dark Coercion tamamen yasa dışıydı, eğer Lionel'ın onu kullanması konusunda haklıysak, bu onun gerçekten çok tehlikeli bir işin içinde olduğu anlamına geliyordu. Acrux'ların kara büyü kullandığına dair her zaman söylentiler vardı ama bu hiçbir zaman doğrulanmamıştı. Aileleri hakkında fısıldanan ya da The Daily Solaria'da basılan saçmalıkların yarısına inanın, Orionlar onlarla bu işin içindeydi.

Darius cevap vermedi ki bu başlı başına bir cevaptı. Tabii ki, bize kara büyü kullanarak söylememesi için Zorlanmış olsaydı, zaten söyleyemezdi. Bakışları hüsranını ele verdi ama bana baktığında gözlerinde bir umut ışığı belirdi ve aniden beni engellemeyi bıraktı.

Ondan dökülen ani duygu saldırısı karşısında sert bir şekilde nefes aldım, beni ne kadar başarılı bir şekilde engellediğini ve ne kadar süredir her şeyin üzerime çöktüğü hissinde neredeyse boğulduğumu fark ettim.

"Sana söyleyemeyeceğim bazı şeyler var ki bu gerçekten sinir bozucu," dedi Darius sert bir sesle. "Ama eğer hissedebiliyorsan belki ne söylemek istediğimi tahmin edebilirsin."

"Bu yüzden*dır-dir*sana Kara Baskı mı kullanıyor? Neredeyse fısıldayacaktım, kalbim bu sorunun cevabına ağır bir yük bindiren imalarla çarpıyordu.

"Hayır," diye yanıtladı Darius. Ama bu bir yalandı. Bize yalan söylemeye zorlanırken sahtekarlığı, hayal kırıklığını ve suçluluğunun arttığını hissedebiliyordum.

"Lanet olsun," diye nefes verdim.

"Yalan mı söyledi?" diye sordu Seth, sanki cevaplarını nerede arayacağından emin değilmiş gibi bakışları benimle Darius arasında gidip geliyordu.

"Yaptı," diye onayladım.

Darius'un omuzları çöktü ve içinden bir dalga gibi bir rahatlama düştü. Ona sadece bakabildim, cevabının ortaya koyduğu tüm imalarla başım dönüyordu. Bilmemiz gereken bir sonraki cevap, bunun ne kadar süredir devam ettiğiydi. Ve ne hakkında yalan söylemek zorunda kaldığını. Ama bize söyleyemezse bunu anlamak neredeyse imkansız olacaktı. Dudaklarından dökülen yalanları okuyabilmem için tam olarak doğru soruları sormalıyız.

"Bu ne zaman başladı?" diye sordu Caleb, gözleri dehşetle açılmıştı.

Darius, buna cevap verebileceğini anlamış gibi görünmeden önce bir an kaşlarını çattı.

“Uyandığımdan beri. Beni Konsey'deki yerini almaya hazırlamaya başladığından beri. Hâlâ hayattayken onun yerini almama gerçekten izin vereceğine inanmıyorum," diye sertçe çıkıştı Darius.

"Peki, bize söylemeni ne engelliyor?" diye sordu Seth, bunun aptalca bir soru olduğunu anlamış gibi kaşlarını çatarak. "Yani, ne tür bir şey?"

Darius uzun bir süre hepimize baktıktan sonra içini çekti. "En kötü türden şeyler," dedi sonunda, hiç de cevap olmayan bir cevap vererek. "Bak, yardım etmek istediğinizi biliyorum ve bunun için sizi seviyorum. Ama orada*dır-dir*babam konusunda bana yardım etmek yok. Bir Meclis Üyesine karşı duramazsın, anne babandan bile bekleyemezsin. Güç dengesini bozar, Solaria'yı rahatsız ederdi, Nymph'ler ise uzun zamandır oldukları kadar güçlüydü. Büyük planda, sefaletimin bir önemi yok.”

Darius bize mağlup olmuş bir şekilde omuz silkti ve biz karşılık olarak bir şey söyleyemeden arkasını döndü ve odadan çıktı. Spor ayakkabıları kapının ötesindeki içi boş sandığa oyulmuş merdivenlerden gümbür gümbür çıktı ve ben de kaşlarımı çatarak diğerlerinin arasından baktım.

Seth inledi ve volta atmaya başladı, Kurt içgüdüleri onu huzursuz ediyordu.

"Az önce 'benim sefaletim' demesinden hoşlanmıyorum, sanki içinde olduğu bir tür sabit durummuş gibi," dedi. "Yani, o kadar da kötü değil, değil mi? Darius'un aslında o kadar mutsuz olduğu gerçeğini tamamen gözden kaçıracak kadar kör olmadık... Değil mi?

Caleb'a anlamlı bir bakış attım ve nefesimi dışarı verirken ellerimi mohawk'ımın içinden ittim.

Kaşlarımı çatarak, "Uzun bir süredir beni aklından çıkarıyor," dedim. "Ama duvarları yıktı ve... *Kahretsin*, Sanırım gerçekten batırdık. O sadece perişan değil, endişeli bir enerji, karanlık ve acıdan oluşan bir top. Her sabah kahvaltıda beni güldüren ve Water Elemental'da benimle güreşen adamla bununla nasıl evleneceğimi bile bilmiyorum. Bu boku o kadar uzun süredir saklıyor ki, artık maskeyi nasıl düşüreceğini bildiğini bile sanmıyorum.”

"Peki bu konuda ne yapacağız?" diye sordu Caleb, o an Darius'un peşinden koşacakmış gibi ayağa kalkarak.

"Ben..." İkisinin arasından baktım ve yavaşça başımı salladım. "Hiçbir fikrim yok. Ama ne olursa olsun, onu yapacağız. Bana onunla bir dakika yalnız kal ki duygularını okumama izin vermeye devam edip etmeyeceğini göreyim. Konuyla ilgili daha net bir fikir edinebilirsem ona nasıl yardım edeceğimi bulmak belki daha kolay olur.”

"Tamam," diye isteksizce kabul etti Caleb ve Seth yine sızlandı.

"Bir dakika," dedi Seth. "O zaman bununla ilgilenmek için geliyoruz. Birlikte." "Tamam,"

diye kabul ettim.

İkisi de başlarını salladılar ve ben de üst katta Darius'u takip ederek odadan çıktım.

Ben yukarı çıktığımda gri kanepede oturuyordu ve Atlas'ında bir şeye bakarken duygularını hâlâ benden korumuyordu. Her ne ise kafasını fazlasıyla karıştırıyordu. Biraz şehvet, özlem, öfke, kızgınlık ve çok fazla acı vardı. Yaklaştım ve beni durdurmasına fırsat vermeden Atlas'ını elinden kaptım.

Bakmak için çevirdim, babasından bir şey ya da belki bir gazete makalesi bekliyordum. Tory Vega'nın iç çamaşırı ve bir çift kirli yürüyüş botuyla bir fotoğrafını görmeyi beklemiyordum.

Darius sahiplenici bir hırıltıyla onu elimden geri aldı ve hızla ekranını kilitledi. "Bu da neyin nesi şimdi?" talep ettim.

"Hiçbir şey," diye yanıtladı öfkeyle.

Caleb cevabımı duymasın diye bir susturucu balonu patlattım. Saçmalık. Sen ve Tory arasında hiçbir şey olmadığını söylediğini sanıyordum.

"Değil," diye tersledi. “Bunu bana Tutulma gecesi gönderdi. Neden olduğuna dair hiçbir fikrim yok ve ona soramıyorum çünkü o geceden beri yaptığı tek şey beni görmezden gelmek, tabi ki onu o kadar kızdırıyorum ki dikkatini bana vermekten başka çaresi kalmıyor. ”

"Neden ona bu kadar takıntılısın?" talep ettim. "O olsa bile ciddi bir şeye varamaz.*öyleydi* ilgili. En başta neden bir Vega'ya yaklaşmaman gerektiğine dair tüm sebeplerden bahsetmiyorum bile. Ve Caleb-”

Darius, "Onu gördüğünün farkındayım," diye homurdandı, kıskançlıkla ve öfkesi, sahip olduğu bir çekiş ve incinmeyle karışıyordu. "Hatırlatmana ihtiyacım yok."

"Evet. Bence o da olmamalı. O kızlar beladan başka bir şey değil. senin için, o,*biz,* tüm Solaria için! Onun için ıstırap çekmemelisin, ondan kurtulmaya konsantre olmalısın.”

Darius, bakışlarında tuhaf bir çaresizlikle bana baktı. "Biliyorum," diye homurdandı. Ama duyguları bana hâlâ açıkken, bu düşüncenin onu ne kadar parçaladığını hissedebiliyordum. Ondan kurtulmayı düşünmek gerçekten canını yakıyordu. "Ne sorunum olduğunu bilmiyorum, Max, ben asla... Aynı anda onu düşünmeden, onu istemeden ve ondan nefret etmeden duramıyorum."

Cevap vermek için ağzımı açtım ama merdivenlerden yukarı yaklaşan Seth ve Caleb'in sesi bize ulaştı. Konuşmamızı balonun içinden duyamadılar ama aniden düşürmezsem neden gizli tuttuğumuzu bilmek isterlerdi.

"Denemen gerek," dedim kararlı bir şekilde. "Vegas'ın gitmesine ihtiyaç duyduğumuz tüm devasa dünyayı ve gelecekte değişen nedenleri hatırlamaya çalışın. Yapacağına söz ver.”

"Güzel," diye mırıldandı ve sandalyesine geri yaslandı.

Ondan bana yöneltilen bir acı bıçağı hissettiğimde kalbim tekledi. Bana Tory'ye olan hislerini açmaya çalıştı ve ben onu yere serdim. Ama başka ne söyleyebilirim? fikri bile

ondan hoşlanması delilikti. Zaten onunla bir geleceği olmayacaktı ve şimdi onunla ilgili hissettiği her şeyi öpüştüklerinden bile daha önce hissetseydi, o zaman sadece onunla bir şeyler başlatmayı başarsaydı ne hissederdi? Mildred ile evlendiğinde bitirmek zorunda mı? Onu incitmek istemedim ama Tory Vega hakkında ne düşünüyor ya da hissediyorsa onu bırakması gerekiyordu. Caleb da öyle. Bunu ona da söyleyecektim.

Seth ve Cal içeri girip bize meraklı bakışlar atarken susturucu balonu düşürdüm. "Benimle

babam hakkında konuşmak istediğini sanıyordum?" diye sordu Darius, Tory Vega konusunu net bir şekilde bitirerek. Caleb buradayken muhtemelen en iyisi buydu. Bu durum çok fenaydı.

"Seninle bu konuda konuşmak istiyoruz.*her şey*bu senin kendini olduğun gibi hissetmeni sağlıyor," diye karşılık verdim. "Çünkü çok uzun süredir o zihinsel duvarlarının ardında koca bir karanlık boktan uçurum saklıyorsun. Biz senin kardeşiniz. Bize her şeyi anlatabilirsin! Bize güvenmiyor musun?" Kendi acımı da hissettiğimi fark ederek sordum. Bunu bu kadar uzun süre nasıl saklayabilirdi? Dark Coercion'un bazı şeylere dilini bağladığını anladım ama sefaletini bu şekilde gömmek pek çok düzeyde hatalıydı. Ona bu konuda uzun zaman önce yardım edebilirdik. Bizden istemesi gerekirdi. Diğer Mirasçılar, herhangi bir şeye ihtiyacım olduğunda ilk başvurduğum limandı ve bunun hepimiz için aynı olduğunu düşünmüştüm. Ancak bu açıklama, bunu yeniden değerlendirmeme neden oldu. Bize bu kadar açık bir şekilde ihtiyacı varken gerçekten bizden yardım isteyemeyeceğini mi düşündü?

Darius uzun bir süre gözümü tuttu, beni tekrar engelleme arzusuna karşı savaşırken zihinsel duvarları bir gidip bir geliyordu.

Sonunda iç çekti ve onları yere bırakırken bir eliyle çenesini ovuşturdu. "Öyle değil" diye yanıtladı ve sözlerindeki dürüstlük beni biraz rahatlattı. "Ben sadece... sizi bu işe bulaştırmak istemedim. Bununla başa çıkabilirim. Lance antrenman yapmama yardım ediyor ve yakında Konsey'deki konumu için babama meydan okuyacak kadar güçlü olacağım. Ondan kurtulduğumda her şey daha iyi olacak. Kendi seçimlerimi yapabileceğim, kendi hayatımı yaşayabileceğim, Xavier'e yardım edebileceğim... Her şey daha iyi olacak," diye yeniden onayladı, açıkça detaylandırmayı düşünmüyordu. Ama Xavier'in adının anılmasıyla gelen korkuyu kaçırmamıştım.

Kanepedeki pozisyonunun yanındaki koltuğa çöktüm ve Caleb, Darius'un yanına oturmak için hareket etti ve bana şaşkın bir bakış attı.

Seth mutfağa yöneldi, dört şişe bira aldı ve Darius'un yanındaki kanepenin koluna tünemeden önce dağıttı. Darius'un saçını okşamak için uzandı ve bir kez olsun onu savuşturmaya çalışmadı. Hatta Seth'in davranışlarına karşılık olarak ondan gelen bir rahatlık dalgası hissettim.

"Xavier için neden bu kadar endişeleniyorsun?" Nazikçe sordum, cevap vermesi ve en azından bu kadarına yardım etmemize izin vermesi için yalvardım.

Darius cevap vermek için ağzını açtı ama hissettiği korku keskinleşti ve onun yerine başını salladı.

"Bu söylememeye zorlandığınız bir şey mi?" diye sordu.

"Hayır... sadece, eğer sana söylersem, ailene söylemekle yükümlü olacaksın. Hiçbirinizi bu duruma sokmak istemiyorum."

Seth sızlandı, sanki bu soruna sihirli bir çözümüm varmış gibi bakıyordu.

Alt dudağımı çiğnedim ve bu nedenle bizimle paylaşamayacağını düşündüyse ne halt olabileceğini merak ettim. Bana kendi sırrımı düşündürdü. Hepsinden sakladığım kişi. Tory Vega'nın benim için tuttuğu.

Onlara soyumu anlatmayı düşünürken nabzım hızlı atıyordu. Umursarlar mıydı? Küçük kız kardeşim reşit olduğunda sırf o meşru olduğu ve ben olmadığım için ileri sürdüğü bir iddiayı desteklerler miydi? Ben öyle düşünmedim. Ve belki de bu yalana çok uzun süre tutunmuştum. Belki de hepimizin daha yüksek bir güven düzeyi uygulamamızın zamanı gelmişti.

"Ya bir gizlilik yemini edersek?" Önerdim. "Ben de sana tüm sırrımı söyleyeceğim?" Darius kaşlarını çattı, sandalyesinde öne doğru eğilerek bana baktı. "Ne sırrı?" O sordu.

Bu büyüyü gerçekleştirmek için ihtiyacım olan büyüyü çağırırken ona elimi uzatarak sadece gülümsedim. Yerine oturduğunda, birbirimize sakladığımız yalanları söyleyebilirdik ama sihirle bağlanırdık, böylece bu yerin dışında onlardan bir daha bahsetmezdik.

"Ben de sana bir sır vereceğim," diye onayladı Caleb, bacağını Darius'unkine bastırarak daha da yaklaşarak. Dördümüz birbirimize o kadar yakın sarılmıştık ki bu rahatsız edici olmalıydı ama bir şekilde olmadı. Bu kardeşliğimizin bağıydı. Darius'un bize ihtiyacı vardı ve ona ne olursa olsun burada olacağımızı gösterecektik.

"Ben de," diye onayladı Seth hemen.

Darius bir an daha tereddüt ettikten sonra başını salladı ve elini benimkine vurdu. İkimiz de sihrimizin önündeki engelleri kaldırdık ve onun gücünün, bedenimin altında kıvrılıp kendi sihrimle bir gelgit oluşturup aramızda gidip gelmesine neden olan saldırısını içime çektim. Eşit bir şekilde eşleşmiştik ama benim hava gücüm onunkinin altından geçerken onun ateş büyüsünün ısısı tenimde parladı. Su büyümüz bir araya geldi ve büyüdü, gücü bir süreliğine birleştikçe çiçek açtı.

Caleb uzanıp soldan elini bizimkinin üzerine koyarken Seth bizi sağdan kavradı. Kendi sihirlerinin etrafındaki engelleri kaldırırken, toprak gücü de bağın içinden gürledi. Gücümüzü daha önce bu şekilde paylaştığımızı hiç düşünmemiştim. Büyümüzün dört derin kuyusu şişiyor ve gerçekten korkunç bir şeye dönüşüyor. Bireysel olarak doğanın bir gücüydük, birlikte gücümüz felaketti.

"Kahretsin," diye inledi Seth ağır ağır.

Caleb kıkırdadı ve ben de sırıttım. Bu biraz ezici olmaktan öteydi, ama gerçekten çok iyi hissettiriyordu. Enerji dalgaları aramızda kayarken Darius bile gülümsedi ve her birimiz sarhoş edici olacak kadar ham bir güç dalgasına kapıldık.

Gücümüzün üzerine gizlilik yemini koymaya çalıştım ve Darius, Seth ve Caleb'in de kendi sihirlerini uygularken büyüyü güçlendirdiklerini hissedebiliyordum.

Darius'un hemen konuşup konuşmayacağından emin değildim, bu yüzden ona ne kadar güvendiğimi göstermek için önce konuyu açmaya karar verdim. "Annem benim annem değil," dedim, bu kelimeleri hayatımda ilk kez yüksek sesle söylerken sesim titriyordu.

"Ne?" diye sordu Darius, sırrımın bu kadar ağır olmasına açıkça şaşırmıştı. Seth ve Caleb söylediklerime tam olarak inanamıyorlarmış gibi bana baktılar ve ben cesaretimi kaybetmeden önce tükürmek isteyerek devam ettim.

“Babam, bir iktidar düzenlemesi yüzünden, senin annem sandığın kadınla evlenmek zorunda kaldı. Ama buna karar vermeden önce gerçek annemi seviyordu. Onu yakın tuttu ve karısından önce hamile bıraktı. Üstlerini örttüler, skandalı gizlemek için meşruymuşum gibi davrandılar. Ve eminim ki üvey annem, meşru çocuklarına sahip olduktan sonra ondan kurtulmak için gerçek annemi zehirledi.

"Ama..." Darius, söylediklerimi düşünürken kaşlarını çattı. Senin de gitmeni istiyor mu? Astrid'in zamanında yerin için sana meydan okuyacağını düşünüyor musun?

"Kız kardeşimin ne yapacağından emin değilim," diye itiraf ettim. “Bildiğini sanmıyorum... ama üvey annem her zaman aramızdaki rekabeti zorladı. Onunla aramda hiçbir aşk kaybolmadı ve üvey annem beni öldüremezse, sonunda Astrid'in bana meydan okumasını isteyeceğini umuyorum. Hâlâ nefes almamın tek sebebinin babamın üzerime koruma koyması olduğuna eminim. Yerine oturmamı istediğini açıkça belirtti. Benim meşruiyetim umurunda değil, bunun neden olabileceği skandal...”

"Biliyorum," diye homurdandı Darius. “Ama bırakın piç olmayı, bütün dünya bir ölümlü oğlu olduğunuzu öğrense bile biz yanınızdayız. Zaten ne fark eder ki? Senin gücün babandan geliyor. O yüzden kanının yeterince saf olmamasını umursamayan herkesi siktir et. Senden sonra babanın yerine oturacak daha iyi bir erkek ya da kadın yok ve üvey annen seni Astrid'le değiştirebileceğini düşünüyorsa, aldanmış demektir."

"Çok doğru," diye onayladı Caleb, doğrudan gözlerimin içine bakarak. Seth düşünceli bir şekilde, "Annenin her zaman bir pislik olduğunu düşünmüşümdür," diye ekledi.

Yüzüme sıcak bir gülümseme yayıldı ve Darius'un elini daha sıkı kavradım. Neden diğerlerinin bunu öğrenmesinden hep bu kadar korkmuştum? Onlardan şüphe etmemeliydim. şüphe etmemeliydim*o*. Ancak Acrux'lar saf kan inançlarıyla tanınırlardı. Darius, soylarını saf tuttuklarından emin olmak için ikinci kuzeniyle çoktan nişanlanmıştı. Güçlü. ejderhalar İD

Bunun onun da önyargılı inançlara sahip olduğu anlamına gelebileceğini düşündüm, ama belki de benim konumumu herkesten daha iyi anlayabileceği anlamına geliyordu.

"Teşekkür ederim," dedim, kardeşlerime bakıp, gözlerindeki sarsılmaz sadakat ve sevgi karşısında kalbim duyguyla kabardı.

Aralarına baktım ve büyümüzün seli aramızda akmaya devam ederken sırlarını hangisinin açığa çıkaracağını merak ettim.

Darius konuşmak ister gibi göründü ama duraksadı ve Caleb, peşine takılan her ne varsa, o hazır olmadan önce onu dile getirmek zorunda kalmamak için devreye girdi.

"Uyandıktan birkaç ay sonra neredeyse bir kızı öldürüyordum," dedi alt dudağını çiğneyerek. "Büyümü çok azalttım ve içiyorduk... her yanımı sarmıştı, onu ısırmam için bana yalvarıyordu ve ben de ısırdım. Ama sanırım çok sarhoştum çünkü derisini çok fazla yırttım ve her yeri kanamaya başladı. Birini sihirli bir şekilde nasıl iyileştireceğimi bilmiyordum, bu yüzden annem için koşmak zorunda kaldım..." Devam etmeden önce boğazını temizledi. "Tam zamanında geldi. Kızı kurtardı ve sonra ailesine para ödedi. Onlara ülkenin diğer ucundaki bu devasa mülkü verdi ve bir skandala yol açmaması için her şeyi örtbas etti. Bu yüzden her ihtimale karşı beni Eclipse'te eve gönderdi... Ama bunu bir daha yapmazdım," diye ekledi savunmacı bir tavırla. "Artık dikkatliyim. Bir daha asla olmayacağını biliyorum ama bazen hala onun orada yattığını hayal ediyorum.

Seth sempatik bir şekilde sızlandı ve Darius boştaki eliyle uzanıp onun omzuna vurdu.

Kimseye kasten böyle zarar vermeyeceğini biliyoruz, dedi kararlı bir şekilde.

"Beni ısırdığında beni incitmenden hiç endişe duymadım," diye ekledi Seth, Kurt gibi sırıtarak ve Caleb gülümserken gerilimi kırdı.

"İyi."

"Xavier bir Pegasus olarak ortaya çıktı," diye nefes verdi Darius, Seth sırrını sunma şansı bulamadan önce. Hepimiz uzun bir süre ona baktık, şok bizi suskun bıraktı.

Vay canına, dedi Caleb.

"Bunu onaylayacağım," diye kabul ettim.

Seth uludu ve Darius inleyerek başını geriye attı.

"Ne yapacağımı bilmiyorum. Babam onu lanet olası bir mahkum gibi odasına kilitledi. Dışarı çıkmasına izin vermeyecek, bir sürüye katılmasına ve hatta dönüşmesine bile izin vermeyecek. Ve ne zaman Yoldaşlık formunun kontrolünü kaybedip kahrolası bir leylak Pegasus'a dönüşse...cezalandırılıyor."

Son söz boğazında düğümlenmiş gibiydi ve söylemesine izin verilmeyen şeylerden birinin de bu olduğu hissine kapıldım.

"Lionel onu yener mi demek istiyorsun?" Homurdandım çünkü öyleymiş gibi davranmak zorunda olmamızdan bıkmıştım.

bu boktan haberi yoktu.

Darius çenesini kilitledi ama ondan aldığım duygu bunu doğruladı.

"Xavier'e hiç bu kadar ilgi göstermemişti ama Ortaya Çıktığından beri..."

"Siktir," dedi Caleb, gerçekten gerekli olmasa da.

"Bunu çözeceğiz," diye yemin etti Seth. "Bir şekilde."

"Dünyanın onun ne olduğunu öğrenmesindense onu öldürmeyi tercih eder," dedi Darius ve ondan yayılan umutsuzluk içimde bir şeyleri kırdı.

"Bu olmayacak," diye homurdandım. "Yemin ederim."

Ben de, diye söz verdi Caleb.

Seth kendinden emin bir şekilde, "Kafamıza koyarsak dördümüz de her şeyi yapabiliriz," dedi. "Biz Solaria'nın gördüğü en güçlü sürüyüz. Neslimizin en güçlü alfaları, sevgi ve kardeşlik yoluyla birbirine bağlı."

Buna tepki olarak Darius'un omuzlarındaki ağırlık biraz hafifledi ve içini çekti. "Tamam aşkım. Bunu birlikte çözeceğiz."

Hadi o zaman Seth, diye ısrar etti Caleb. "Sırrın nedir?"

"Oh... şey, size her zaman büyük şeyleri söylüyorum, bu yüzden benimki gerçekten önemli değil..."

"Söyle şunu," diye sordum, ağzımın kenarında bir gülümseme belirirken onun utandığını hissederek. "

İyi." Seth üçümüzün arasında baktı ve derin bir nefes verdi. "Yani ben...*belki* Ne de olsa o meme ucu şeyini tekrar denedim-"

"Duymak istemiyorum!" Darius kahkaha attı ve tiksintiyle geri çekildi. Caleb,

"Marazi bir hayranlıkla tam bir tiksinti arasında sıkışıp kaldım," diye itiraf etti.

"HAYIR. Kahretsin, sen ve o garip emme olayı hakkında başka bir şey duymaya ihtiyacım yok. Bu gizli oturum resmen sona erdi," dedim.

Seth sırıttı ve hepimiz geri çekildik, birbirimizin tutuşunu bıraktık ve kendi sihrimizi etimizin altına geri çektik.

Kendi bedenime geri döndüğümde cildim ham hissetti, içimdeki güç tanıdık ve derin ama artık her şeyi tüketmiyor.

Vahiylerimizi takiben aramızda bir sessizlik anı geçerken kardeşlerimin arasına baktım, o anda onlara daha önce düşündüğümden daha yakın hissettim.

"Gücümüzü geliştirmeye odaklanmalıyız," dedim yavaşça, uğraştığımız çeşitli konuları ele alarak. "Lionel, sahip olduğumuz en büyük sorun."

Darius başını sallayarak, "Diğer Meclis Üyelerine karşı bir şey yapacağını sanmıyorum," dedi. "Ya da siz çocuklar. En azından onlara meydan okuyup kazanabileceğinden tamamen emin olmadığı sürece hayır. Yani bir şey değişmezse..." Sanki bu gerçekten olabilirmiş gibi sustu ve ben kaşlarımı çattım.

"Her halükarda o bizim sorunumuz," dedim kararlı bir şekilde.

Caleb, Darius'un omzunu kavrayarak, "Senin sorunların bizim sorunlarımızdır," diye onayladı.

"Diğer her şeyde olduğu gibi bunda da birlikte duruyoruz," dedi Seth kesin bir şekilde başını sallayarak. "Peki ne yapacağız?" diye sordu Darius, gözlerinde hafif bir umut ışığı parlayarak.

"*Birinci*," Söyledim. "Vegas'ın yoldan çekilmesine ihtiyacımız var. Bizi daha büyük sorunlardan uzaklaştırıyorlar. Cadılar Bayramı'nda onları sonsuza dek yok etme planlarımıza devam edelim diyorum. İtibarları bir kez yok edildiğinde ve güvenleri sarsıldığında, artık onlar için endişelenmemize gerek kalmayacak. Tekrar bize karşı gelmektense yerlerini bilecekler ve buna bağlı kalacaklar."

Katılıyorum, dedi Seth kararlı bir şekilde.

Caleb kaşlarını çattı ama yine Tory adına itirazlarını dile getirmedi. Tüm gözler Darius'a çevrildi. "Güzel," dedi sonunda, ama bu kelimenin ona mal olduğu bir anlık kalp kırıklığını kaçırmadım. "Hadi şu işi bitirelim. Vegas'ın isteyerek boyun eğmek için yeterince şansı oldu."

Caleb'a döndük. O oylandı; bu, sıraya gireceği kısımdı.

Caleb'in dudakları aralandı ve ayağa kalktı. Yapmak istediği argümanların derisinin altında kabardığını hissedebiliyordum ama onları, buz soğutucudan bir bira daha almak için bizden uzaklaşarak boğulana kadar geride tuttu.

Şişenin kapağını aldı ve boş şişeyi çöpe atarak birayı uzun bir yudumda bitirdi.

"İyi," dedi karanlık bir şekilde. "Ama bunun sonu olsa iyi olur. Eğer işe yaramazsa, o zaman diğer seçenekleri düşünmeliyiz."

"İşe yarayacak. Diğer her şeye sahip oldukları gibi, bundan geri dönmelerinin hiçbir yolu yok. Bunu hiç kimse unutmayacak, dedi Seth heyecanla.

Ben de sırıtıyordum ve kendime ikinci bir bira almak için kalktım. "Hadi sarhoş olalım," diye önerdim. "Bir gece izine ihtiyacımız var."

"Kahretsin evet," diye kabul etti Darius, ben ona fırlatırken bir bira daha aldı. "Kim olduğumuzu unutana kadar içelim."

Gerçekten bunu amaçlıyor mu diye merak ederek bir kahkaha attım. Bunu başarmak çok zor olurdu ama bazen üzerimizdeki baskıyı düşünmek zorunda kalmamanın güzel olduğunu düşündüm. Ya da iddiamızla kol kola bize yüklenen sorumluluklar. Mirasçı olmak bizim söz hakkımız olan bir şey bile değildi. *vard*neslimizin en güçlü Fae'si. Bu noktayı kanıtlamak bize düşüyordu, ama gerçek olmaktan asla vazgeçmeyecekti.

Biz yönetmek için doğduk.

Göksel Konsey'de oturduğumuzda bunu hâlâ yapabileceğimizi umuyordum. Hala şu an olduğumuz kadar yakın olacağımızı, birbirimizi hala kardeş gibi seveceğimizi. Çünkü daha fazlası yoktu

benim için bu odadaki üç adamdan daha önemli. Ve bir gün dünyayı birlikte yönetecektik.

Öğrencilerin Dikkatine!

Bu gece Cadılar Bayramı'nın resmi kutlaması.

Güneş şu anda Terazinin on beşinci derecesi ile Akrebin on beşinci derecesi arasında Via Combusta - Yanan Yol yolunda ilerliyor. Cadılar Bayramı gecesinde, zararlı yıldızlar güneşin yolunun zirvesi tarafından tetiklenecek, kaosa ve kötü şansa neden olacak. Ayrıca bozacak karanlığın eşiğinde olanlar.

İşte etkinliğin üstesinden gelmenize yardımcı olacak bazı ipuçları...

1. Fakülte ve ben, şu anda ortasında olduğunuz herhangi bir kan davasını çözmenizi ve düşmanlarınızla aranızı düzeltmenizi şiddetle tavsiye ediyoruz. Elimizde kesinlikle gerekli olandan daha fazla kan dökülmesini istemiyoruz. Lütfen okul bahçesinde kanamanız varsa, temizliği en aza indirmek için binalardan geçmek yerine yardım almak için dışarıdan bir yol izlemenin daha iyi olabileceğini unutmayın. daha sonra gereklidir.

2. Kurtadamlar, Ejderhalar, Nemean Aslanları gibi yırtıcı eğilimlere sahip Tarikatlardan olanlar ve Mantikorların bu saatlerde hareket etmekten kaçınmaları tavsiye edilir, çünkü bu dürtüler daha keskin olacaktır. Bir öğrenci arkadaşınızı yemek size Darkmore Hapishanesi ve FIB'de bir ceza kazandıracak Cadılar Bayramı'nı bahane olarak kabul etmeyecek.

*3. Vampirler rezervlerini beslemeye ve doldurmaya teşvik edilir*önce*ay yükselir ve zararlı yıldızlar oynamaya gelir. Uranüs Reviri fazladan kan stoğu yapmayacaktır. infüzyonlar.*

4. İçeride kalın ve geçmişte size sorun çıkaranlardan uzak durun.

bir tartışmaya neden olabilecek duyguların yeniden canlanması.

5. Eğer öğrenciler bu süre zarfında karanlık doğalarının davranışlarının önüne geçmesinden gerçekten korkuyorlarsa,

lütfen kendinizi bağlamak için büyü kısıtlayıcı zincirler sağlayabilen Profesör Orion ile konuşun.

gece bitene kadar odanız.

Hepimiz bu yıllık astrolojik olayla yüzleşecek kadar Fae olmalıyız. Değilse, belki de yapmalısın Zodiac Academy'deki yerinizin hak edilip edilmediğini düşünün.

senin,

Müdür Nova.

Müdür Nova'nın okula gönderdiği duyuruyu üçüncü kez tekrar okudum ve Atlas'ımı tekrar yatağıma fırlatırken bir kahkaha patlattım. Bu okul çıldırmıştı. O mesajda Cadılar Bayramı'nın öğrencileri şiddetli ve tehlikeli hale getireceği açıkça belirtilmişti ama yine de bizim partiden kaçtığımızdan ya da bize bakmak için nöbetçi fazladan personelden söz edilmemişti. Hayır. İçimizdeki canavarlara sahip çıkmak ve onları sıkı bir şekilde kontrol altında tutmak ya da sonuçlarıyla yüzleşmek bize bağlıydı. Ve Ay tutulması sırasında ayın etkisi altında meydana gelen çılgınlıktan sonra, bu uyarıları bir daha hafife almayacağım.

Muhtemelen bu gece evde kalmamız, geçmişte bize çekişmelere neden olan insanlardan kaçınmamız en güvenlisi olacaktır... örneğin tüm Mirasçılar ve onların tüm takipçileri gibi. Ama boş ver. Çünkü bu geceki parti kulağa bambaşka bir ölçekte destansı geliyordu. Ve kostümüm saf, katıksız bir dahiydi. Caleb'in bir şakayı kaldırabileceğini umuyordum çünkü kaldıramazsa bu gece şansım yaver gitmezdi. Ama bu almaya hazır olduğum bir riskti. Çünkü Sofia benim için parıltıyı bile sağlayacaktı. Ve onun gelmesini bekleyemezdim.

Atlas'ımı tekrar aldım, nerede olduğunu görmek için ona mesaj atmak üzereyken, üzerinde başka bir mesaj yanıp söndü. Tam adı ekranda yanıp sönerken, kalbim Darius'u ne zaman görsem yapmayı sevdiği o can sıkıcı yarı geri takla, yarı kuruyup ölme hareketini yapıyordu.

Darius:

Tüm Ignis House öğrencilerine bu gecenin Earth Caverns'de Cadılar Bayramı partisi olduğu hatırlatıldı.

Artık böyle bir etkinliğin kurallarını biliyorsunuz - ortaya çıkın ya da dışarı çıkın!

Tüm Evimiz katılımda olacak ve siz kostümlü OLACAKSINIZ.

Meclisi hayal kırıklığına uğratan her herif bana hesap verecek.

Dans pistinde görüşürüz!

Son House mesajına nasıl yanıt verdiğimi hatırlayarak ve o kahrolası fotoğrafı ona göndermek için ne düşündüğümü merak ederek dudağımı ısırdım. En azından çılgın ay bu gece iş başında değildi. Eylemlerim tamamen bana ait olacaktı. Yine de içiyor olsaydım, bunun muhtemelen pek bir gelişme olmadığını kabul etmem gerekirdi. Sarhoş Tory pek çok şüpheli seçim yaptı. Ama aynı zamanda harika zaman geçirme eğilimindeydi, bu yüzden ona çok sert davranmayacaktım. Utanç yarını bekleyebilirdi. Bu gece hayatımın en güzel anını yaşıyor olacaktım.

Atlas'ım tekrar pingledi ve mesaja şaşkınlıkla baktım.

Darius:

Bu sefer cevap almayacak mıyım?

Kaşlarımı çattım, neden ona mesaj atacağımı düşündüğünü merak ettim. Kelimenin tam anlamıyla yüzüne karşı ondan nefret ettiğimi birçok kez söylemiştim, peki o ne halt düşünüyordu ki?

Darius:

Bunu okuduğunu görebiliyorum...

Darius:

Ve şu...

Tory:

Beni rahatsız etmeyi bırak, iz sürücü.

Darius:

Ne, bu gece iç çamaşırında fotoğraf yok mu?

Tory:

Eminim bana bir şeyler gönderme sırası sendedir.

Ayrıca siktir git.

Atlas'ımı kilitledim ve tam kapı çalındığında yatağıma geri fırlattım. Darcy cevap vermemi beklemeden kapıyı açtı ve Sofia ile Geraldine onu takip ederken sırıttım.

partiye gidiyor.

"Aman Tanrım, kabuğu soyulmuş bir muz kadar heyecanlıyım!" Geraldine, yüz boyası ve makyaj malzemelerini masamın üzerine yığmaya başladığında fışkırdı, bu sırada Darcy en-suite banyoma açılan kapı çerçevesinin kenarından kostümlerini asmak için hareket etti.

Geraldine kıyafetine uyması için saçını turkuaz boyamıştı ve gerçekten de ona çok yakışmıştı. "Tuhaf saç renklerimle bir akım başlattım," diye şaka yaptı Darcy, sırıtarak gökkuşağı çizgili buklelerime bakarak.

"Bunu uzun vadede kaldırabileceğimi sanmıyorum," diye yanıtladım parmaklarımı saçlarımdan geçirip pastel pembe, mor, sarı, yeşil ve mavi katmanların gözlerimin önünden geçişini izleyerek. "Bu, karşı boyayla birlikte çıkacak, ama sonuçtan oldukça memnunum."

"Kesinlikle nefes kesici görünüyorsun!" Geraldine geniş bir gülümsemeyle iltifat etti.

Sofia, Nemean Aslanı kıyafeti için saçlarını sarımsı turuncuya boyamıştı ve çoktan geriye taramış ve yele şeklinde başının etrafında durması için saç spreyi ile doldurmuştu.

Darcy coşkuyla, "Hepimiz harika görüneceğiz," dedi ve bende başımla onayladım. Sofia sırıtarak çantasından kocaman bir saksı dolusu Pegasus pırıltısı çıkardığında gözlerim fal taşı gibi açıldı ve ben de heyecanla ellerimi çırptım.

"Tam vücut yapmak istediğinden emin misin?" Sofia şüpheyle sordu. "Bir ay boyunca kıçının çatlağından sim çıkaracaksın."

"Buna değer," dedim, boyanmaya hazırlanırken giysilerimi çıkarırken. "Bu gece biriyle çıplak kalabilirim ve parlak olmayan garip cilt lekelerine sahip olmak istemiyorum!"

Darcy homurdandı ve kendi makyajını yapmaya başlamak için arkasını dönmeden önce Geraldine'in gözleri büyüdü.

"Tamam aşkım. Ete yapışmasını sağlamak için büyüyü uyguluyorum. Doğru yaparsam, siz onu kaldırmak için karşı büyüyü kullanana kadar kendi derinizin fazladan bir katmanı gibi hissedeceğim. O zamana kadar bulaşmaz, terlemez, soyulmaz veya silinmez," dedi Sofia gururla.

"Tamam," o ilerleyip kalın pembe, gümüş ve mor parıltı tabakasını tenimin her santimine boyamaya başladığında heyecanla sırıttım.

"Dörtnala giden galozalar, Caleb'in tam karşısında bir Pegasus gibi parti yapacağına hâlâ inanamıyorum," diye fışkırdı Geraldine. "Kendi iyiliğiniz için fazla cüretkarsınız leydim!"

"Ne demek istediğini anlamıyorum," diye yanıtladım masumca, hareket sırasında ışıkta parıldayan kirpiklerimi kırpıştırarak.

"Bu konuda sana kızmayacağından eminsin, değil mi?" diye sordu Darcy endişeyle bana bakarak.

"Ermmm..." Sofia'nın ışıltılı uygulama becerileri gövdemi altında gizlerken aynaya baktım.

bir parıltı tabakası ve omuz silktim. "Yani, gerçekten ne söyleyebilir ki? Pegasus olarak gitmeyi tercih ettim. Ben böyle görünürken kimse benimle takılmak zorunda olduğunu söylemiyor. Ve eğer o*yaptı*istiyorum ve bu*yaptı* Ne de olsa onun biraz Pegasus fetişi olduğunu kanıtlıyor gibiyim, bu gerçekten benim sorunum mu?

Diğer kızlar güldüler ve Sofia sırtımı örterken sabırla bekledim, boya fırçası sırtım boyunca soğuktu.

Atlas'ım yatağın üstüne ping attı ve bir an sonra Darcy'nin nefesi kesildi.

"Ne?" Diye sordum.

"Ciddi bir déjà vu yaşıyorum," diye inledi. "Çünkü ciddi ciddi Darius Acrux ile seks yapıyormuşsun gibi görünüyor.*Tekrar*"

"Öfff," diye yanıtladım. "Kıçımı boyatırken bir fotoğrafımı çekip ona göndermediyseniz, sanmıyorum."

"Bu sefer ondan biri, sen değil."

Omzumun üzerinden baktım ve elindeki Atlas'ıma baktım, sonra aynı hızla bakışlarımı başka tarafa çevirdim.

Sofia, "Aman Tanrım, lütfen bana bir sik resmi görmek üzere olmadığımızı söyle," diye inledi.

"Elbette hayır," diye yanıtladım tekrar Darcy'ye bakarak. "Bu mu?"

"Ah, bana bir bak!" Geraldine haykırdı. "Bazen bir göz dolusu erkek eti severim." "Siktir, Geraldine," diye soludum. “Et mi?! Cidden, bir adamın abur cubur eti diyemezsin. Veya bu konuda muz draması.

"Peki o zaman adını ne koyayım? Onun uzun Sherman'ı mı?

"HAYIR!" nefesim kesildi. "Birisi bana yardım etsin!"

Sofia kahkahadan kendi kendine işiyordu ve Darcy neredeyse ağlayacakmış gibi görünüyordu. "Dingle dongle mı?" Geraldine önerdi ve ben çatladım.

Yeniden sözcükler oluşturabilecek duruma geldiğimde, Atlas'ımı Darcy'nin elinden alıp ekrana baktım.

Darius:

Bir yeni fotoğraf.

"Bu bir sik resmi olmayacak," dedim parmağımı mesajın üzerinde gezdirerek. "Öyle," diye karşı çıktı Geraldine. "Sularımda hissedebiliyorum."

"Onun*Olumsuz,"*Israr etmiyorum. "Bu sadece... yani tam olarak ne olduğunu bilmiyorum ama sik resmi değil. Muhtemelen. Belki. Yüzde altmış üç gibi.”

Bana sik resmi göndermezdi.

Yapar mıydı?

Mesaja dokundum ve Darius'un gömleğini çıkarmış, üst üste yığılmış kasları dikkatimi çeken ve çok fazla bakmamaya çalışırken dudağımı ısırmama neden olan bir fotoğrafıyla karşılaştım. Yanıyormuş gibi görünen ve dövmelerinin çevresinde ve yüzünün yanlarında derisine alevler çizilmiş bir pelerinden oluşan bir tür çılgın kostüm giymişti. Tam bir pislikti ama gerçekten çok güzeldi. Lanet etmek.

Geraldine, "Pekala, lolipopunu yalardım," diye cıvıldadı ve hepimiz yeniden gülmeye başladık.

Ekranı bir kez daha kilitledim ve yatağa fırlattım. Ona mesaj atmadığım için cevap alamıyordu. Ve ben o fotoğrafı silecektim... sonra.

Yapmalısın, diye kabul ettim. "Çünkü onun lolipoppet'ini, Rodger'ın cebini ya da umgo bongosunu yakınımda istemiyorum."

Belki de yapmalıyım. Geraldine şaka yaptı.

Yarım saniye boyunca neredeyse ona tersleyecektim. Sanki içimdeki küçük, çılgın, ufacık bir psikopat, onun sadece şaka yaptığını bilmeme rağmen, ona Darius'tan defolup gitmesini söylemek istiyormuş gibi. Ama o yarım saniyede onun benim olduğunu düşündüm ve onun ya da başka birinin yanında olmasını istemedim. Bu da benim gerçekten deli olduğum anlamına gelmiş olmalı.

Boğazımı temizledim ve her zamankinden daha parlak cildimi takdir etmek için aynaya baktığımda bu deliliği bir kenara bıraktım.

Sofia resmini bitirdi ve elini karnıma koydu, parıltının kaymasını durdurmak için büyüyü yaptığında, temas ettiğimde sihrin ürpertisi tenimde dans etti.

"Tamamlamak!" Sofia gururla duyurdu ve kapımın yanındaki aynada ışıltılı vücuduma bakmak için hareket ederken sırıttım.

Artık meme uçlarım bile yoktu. Ben sadece büyük, ışıltılı bir renk patlamasıydım. Ellerimi cildimin üzerinde fırçaladım ve makyajın hiçbiri biraz hareket etmedi. Yapışkan bile hissetmiyordu, daha çok vücudumun her santimine bir yüz maskesi takmış gibiydim.

"Belki de çıplak gitmeliyim," diye şaka yaptım. "Zaten hiçbir şey göremezsin." "Evet!"

Diğerlerinin dediği gibi Geraldine fışkırdı. "HAYIR!"

Güldüm, gümüş iç çamaşırımı almak için odanın karşısına geçtim ve onu giyip beyaz elbiseyi giydim. Bantlı ve kısaydı, ışıltılı cildimin mümkün olduğu kadar büyük bir kısmını açıkta bırakırken, önemli kısımları örtmeye devam ediyordu.

Darcy, kostümünün bir parçası olarak giydiği küçük siyah elbiseyi çoktan değiştirmişti ve ardından, ölümlü hikayelerinden bir Vampir gibi görünmesi için omuzlarına yere kadar uzanan kırmızı bir pelerin bağladı.

Geraldine parıldayan pullarla tamamlanan zümrüt yeşili balık kuyruğu eteğini giymişti ve o

bir şekilde göğüslerini normalden daha büyük gösteren deniz kabuğu bir sütyenle eşleştirdi. Darcy, Geraldine'in uzun, turkuaz saçlarını balık kuyruğu şeklinde omzuna bağlamak için hareket etti ve giderken aralarına küçük deniz kabukları taktı.

Saç maşasını kaptım ve gökkuşağı saçımı şekillendirmeye koyuldum, Sofia ise kıyafetini tamamlamak için giyeceği dar Aslan tulumunu giydi. Fermuarı sadece yarıya kadar çekti ve göğüs dekoltesini açıkta bıraktı.

Saçımı bitirdikten sonra altın renkli Pegasus boynuzlu saç bandını kafama taktım ve stilettolarıma bastım.

Sofia yanaklarına bıyık çizdi ve Darcy, kıyafetini tamamlamak için kan kırmızısı dudaklarının köşesine bir damla sahte kan ekledi.

"Pekala, begonyamı ısır ve bana deniz kestanesi de, hepimiz harika görünmüyor muyuz?" diye haykırdı Geraldine, heyecanla ellerini çırparak.

"Arkadaşıma gönderebilmem için kostümümle fotoğrafımı çeker misin?" diye sordu Sofia, Atlas'ını bana uzatarak.

"Ne arkadaş?" Fotoğrafı çekip Atlas'ı geri verirken Darcy sordu.

Görünüşe göre adı Phillip, diye yanıtladı Sofia bir mesaj yazıp gönderirken. "Ne demek istiyorsun*görünüşe göre?"* Kaşlarımı çatarak sordum.

"Ah. Yakın zamanda bir Pegasus olarak Ortaya çıktı ama saf kan bir Ejderha ailesinden geliyor, bu yüzden kim olduğunu saklayarak bir tür izolasyona sıkışmış durumda. O oldukça yalnız... Elimden geldiğince ona yardım etmeye çalışıyorum ama gerçekten ailesinden uzaklaşıp bir sürüye katılması gerekiyor...” Dudaklarını büzdü ve omuz silkti. "O bunu yapmayı reddederken benim yapabileceğim pek bir şey yok ama arkadaş olabilirim."

"Bu... gerçekten bok," dedim, Xavier Acrux'u düşünürken kaşlarımı çattım. Onunla aynı pozisyonda başka birinin olma ihtimali var mıydı veya onunla konuşuyor olabilir miydi?*o*?

Evet, diye onayladı Sofia iç çekerek. "Onun bir

fotoğrafını gördün mü?" Diye sordum.

“Şey, hayır. Çünkü kim olduğunu saklıyor, bu yüzden...”

Darcy, "Bu bana çok tehlikeli geliyor," dedi. "Ya gerçekten ihtiyar bir herifse, ya da-" "Değil," diye sözünü kesti Sofia. "Numarasını ona yardım etmek isteyen bir aile üyesinden aldım. Gerçekte kim olduğunu sakladığını biliyorum ama onunla ilgili diğer her şeye güveniyorum. O sadece yalnız.

Kabul ederek başımı salladım ve Xavier hakkındaki şüphelerimi dile getirmemeye karar verdim. Eğer o*öyleydi*o ve kimliğini ondan saklamayı seçmişti, o zaman onu suçlayamazdım. Babasından çok korkuyordu. Bu konuda ben de öyleydim.

"Kabaklarımızı kaldıralım mı?" Geraldine heyecanla önerdi, deniz kabukları birbirine takırdasın diye göğsünü sallayarak.

"Tabi lan." Arkamı dönüp odadan çıkarken gülümsedim.

Çanta taşımak istemediğim için her şeyi olduğu yerde bıraktım ve Sofia kapıyı kilitlerken benim için kapı anahtarımı aldı ve tulumunun cebine koydu.

Okul arazisinde yolumuza devam ettik, hepimiz partinin düzenlendiği Dünya Mağaralarına giderken tuhaf ve vahşi kıyafetler giymiş daha fazla öğrenci etrafımızı sardı.

Dışarısı soğuktu ama yürürken kendimi ısıtmak için ateş büyümü kullandım.

Geraldine herkese seslendi.*eşek*Yol boyunca bir kulüp üyesi fark etti, böylece partiye vardığımızda, bizi coşkuyla karşılayan ve bana ve Darcy'ye olabildiğince yaklaşmaya çalışan büyük bir grupla çevriliydik.

Ana mağaraya giden yeraltı tüneline doğru yöneldik, gümbür gümbür bir bas sesi ve mağara çatısını kaplayan milyonlarca parıldayan ışık her yeri büyülü gösteriyordu.

Biz vardığımızda Geraldine ve Sofia bir şeyler içmek için yola koyuldular ama ben Darcy ile dans pistine doğru bir çizgi kestim. Hemen dans etmeye başladık, diğer öğrencilerin kıvranan bedenleri arasında bir nokta bulup sırıtarak müziğin ritmine kendimizi kaptırdık.

Tam ikinci şarkı başlarken, güçlü bir kol belime dolandı ve ayaklarımdan doğruca kaldırılıp yüksek hızda odanın içinde taşınırken şaşkınlıkla ciyakladım.

Caleb beni yan geçitlerden birinin biraz aşağısına indirdi ve beni mağara duvarına doğru itti, bana hırlarken omurgamdan aşağı bir acı saplandı. Göğsünü açıkta bırakan bir kıyafet giymişti ve saçları başının tepesindeki tacın altında altın yapraklar gibi görünüyordu.

"Ne halt giyiniyorsun?" diye homurdandı, kaçmayayım diye iki avucunu da başımın iki yanındaki duvara dayadı.

"*Ah,*"diye bağırdım, gözlerinin tam içine bakmak için çenemi kaldırdım. "Ne oluyor pislik?" Caleb,

Sana bir soru sordum Tory, diye homurdandı.

"Lanet olası bir su aygırı," diye yanıtladım. "Söyleyemez misin?"

"HAYIR. Çünkü bana bir Pegasus'un garip bir fetiş versiyonuymuşsun gibi geliyor."

"Eh, bilirsin," diye alay ettim ve dişlerini gösterdi.

"Bu bok hiç komik değil. Dalga geçtiğin şey benim itibarım."

"Ah, sakin ol," dedim gözlerimi devirerek. "Bir Pegasus'u becermek isteyip istemediğin kimin umurunda? Bu sadece bir şaka, Caleb. Komik olanın sen olduğunu sanıyordum?

"Belki de bu gülmek istediğim bir şey değildir," diye homurdandı. "Neden?"

İttirdim. "Beğenmedin mi? Derimin her santimini onun içinde kapladım..."

Caleb'in bakışları kıyafetime kaydı ve kalın bir sesle yutkundu.

Kararının zayıfladığını görebiliyordum ve ona yaklaştım. "Yine o kafiye nasıl gitti? Are

Korna için azgın mısın?”

Caleb, "Hayır," diye tersledi, benden uzaklaştı ve aramıza biraz mesafe koymak için geri çekildi. "Partiye geri dön, Tory. Zaten bu gece yanında olamam."

"Neden?"

Caleb'in dudakları sanki bana söyleyecek bir şeyi varmış gibi aralandı ama sonunda sadece başını salladı ve beni karanlıkta yalnız bırakarak tekrar ateş etti.

Arkasından kaşlarımı çattım ve partinin ışıklarına doğru geri döndüm. Şakayı kaldıramadığı için bir parçam hayal kırıklığına uğradı. Ama daha büyük bir parçam umursamıyordu. Gidip bir köşede değerli itibarı hakkında somurtmak istiyorsa, o zaman bu onun suçuydu. Arkadaşlarımla dans ederek harika bir gece geçirmeye her türlü niyetim vardı ve bunun için herhangi bir erkeğe ihtiyacım yoktu.

TMağaranın inanılmaz büyüsünü içime çekerken müzik kulaklarımda çınladı ve vücudumda vahşi bir heyecan uyandırdı. Çok yukarıdaki sarkıtlar parıldadı ve parıldadı, kristaller ve mineraller, kayanın içinden yayılıyormuş gibi görünen titreşen bir ışıkla canlandı. Mağaranın uzak ucunda, şeytan boynuzlu ve kırmızı maskeli bir DJ'in kendi setinin transına kapıldığı bir toprak sütundan bir sahne inşa edildi.

Zemin, alanın kenarlarına taş sandalyeler ve masalar inşa etmek için kullanılmıştı ve zemin esnek bir yosunla kaplanmıştı. Duvarlar her yöne yılan gibi hareket eden sarmaşıklarla kaplıydı, hepsi birkaç saniyede bir parıltılar saçan neon çiçeklerle kaplıydı. Güzeldi, büyüleyiciydi ve tüm o delice havalı sihri nasıl kullanacağımı öğrenmek istememe neden oldu.

Tory bizi dans pistinden çıkardı ve bir buz çeşmesinden parlak yeşil bir içkinin aktığı devasa bir içki masasına götürdü. Yine buzdan yapılmış ve bir sarmaşık yuvasına özenle yerleştirilmiş bir bardak aldım ve en alt kattan akan derelerden birinden doldurdum. Bir yudum aldım ve ekşi içecek dilimin üzerinde gezinirken tadım tomurcuklarım çıtırdadı ve patladı. Tepki olarak damarlarımda bir adrenalin dalgası dolaştı ve içindeki sihir vücudumda kıvılcımlar saçmaya devam ederken hevesle bir lokma daha aldım.

"Meme uçlarıma hafifçe vur, tadı harika!" diye haykırdı Geraldine, bitirir bitirmez bardağını yeniden doldurarak.

"Meme uçlarının nesi var, Grus?" Max'in sesi dönmeme neden oldu ve diğer üç Mirasçı'nın dar bir daire içinde onun arkasında durduğunu gördüğümde kalbim tekledi. İnanılmaz kostümlerine hayran olmadan edemedim. Her biri, bir ressamın vücutlarını tuval olarak kullanmış gibi görünen Evlerinin Elementi olarak gelmişti.

Max'in pulları belinin altında yerindeydi ama göğsü çıplaktı ve biri ay ışığı gibi parıldayan derisinin her yerine gümüş ve mavi girdaplar çizmişti. Geniş omuzları deniz kabuklarıyla kaplıydı ve elinde birini şişleyecek kadar keskin görünen devasa bir altın trident vardı. Mohawk'ı koyu lacivert bir renge boyanmıştı ve başına parlak mavi değerli taşlardan bir taç tünemişti.

Seth hava gibi giyinmişti. Uzun saçları buz gibi beyaza boyanmıştı ve hissedemediğim bir esintiyle dalgalanıyordu; başının üstündeki taç, keskin bir şekilde parıldayan sivri uçlu gümüş bir halkaydı. Omuzları, kaslı göğsünün üzerinde sarkan tüylerle kaplıydı ve pantolonu, berrak kristallerle işlenmiş büyük bir gümüş kemerle tokalı, özel dikilmiş beyaz bir malzemeden yapılmıştı.

Caleb toprak renklerini giyiyordu. Sarı bukleleri, bronz bir tacın altına süpürülmüş altın yapraklara dönüşmüştü. Omuzlarından bronz bir levhayla sarkan, yosun ve sarmaşıktan dokunmuş koyu renkli bir pelerin giymişti.

Darius ateş kostümünün içinde ürkütücü görünüyordu. Omuzları, kömürden yapılmış gibi görünen bir zırhla kaplıydı ve zırh boyunca titreşen mavi bir ateş dalgalanıyordu. Saçları altından bir tacın altına süpürüldü ve metalin içinde kırmızı alevler titreşiyor gibiydi. Göğsündeki dövmeler aralıklı olarak parladı ve en koyu siyaha dönmeden önce bir şimşek gibi parladı.

"İşleri yarım yamalak yapmıyorsun, değil mi?" Max'e dedim ve omuz silkti.

"Basın için bir fotoğraf çekimi yaptık, küçük Vega. Mükemmelden daha azını yapmamıza izin vermediler."

Tory sırıtarak, "O aşağılık ününü sürdürmek için gerçekten çok çalışmalısın," yorumunu yaptı ama Max, Geraldine'e bakarak bunu geçiştirdi. Gözleri denizkızı kostümünden aşağı kaydı, uzun bir süre onun göğüslerine yerleştikten sonra sırıtarak yukarı baktı.

"Uyuşuyoruz," diye işaret etti ve ben onun ilgisine nasıl tepki vereceğini merak ederek Geraldine'e baktım.

Geraldine umursamazca, "Prenses Mer-Geraldine asla adi bir balıkla ölü görülmez," dedi ve ağzımdan bir homurtu kaçtı.

Max'in çenesi kasıldı. "Ben bir hagfish değilim, ben denizlerin kralı Poseidon'um."

"Ah, kudretli Kral Poseidon neden hagfish kostümü giysin ki?" Geraldine kaşlarını çatarak sordu ve Max'in gözleri öfkeyle parladı.

"O değil - yani, ben değilim.*Bu bir hagfish kostümü değil!*"

Birkaç kız yanından geçerken kıkırdadı ve yanakları renklendi. Diğer Mirasçılara bir göz attı, çekip gidecekmiş gibi göründü ama nedense gitmedi.

Boğazını temizledi. "Dans etmeye ne dersin?" bana, Tory ve Sofia'ya ters ters bakmadan önce onu teklif etti. "Ya da yalnız sohbet?"

Bize baktıklarında Mirasçıların sabırsızlandığını görebiliyordum ve istemeden Seth'in bakışlarını yakaladım. Sırıttı, gözleri karanlık bir entrikayla kostümümün üzerinde gezindi. Caleb elinde içki ve gözlerinde can sıkıntısıyla kızarmış bir kızla konuşurken Darius Tory'ye bakıyordu.

Geraldine hafifçe, "Hayır, teşekkürler, deniz kestanesi," dedi ve Max'i kendi kraliyet sarayında bir hizmetçiymiş gibi savurdu.

Max kıpırdamayınca, ona tamamen inanamayarak bakarken, Geraldine ondan uzaklaştı ve biz de hemen onu takip ettik, Mirasçılar ile aramıza biraz mesafe koyarken kahkahalar kaçtı.

Dans pistine çıktık ve güm güm atan ritme göre sallanmaya başlarken bir araya toplandık. İçeceğimden bir yudum daha aldım ve ellerimi havaya kaldırıp yukarıdaki renkli tavana bakarak büyüsünün hakim olmasına izin verdim.

Etrafımızı saran kalabalığın farkındaydım ve birden fazla adam grubumuzu ayırmaya ve bizi dansa kaldırmaya çalıştı. Geraldine kısa süre sonra, kafasından devasa boynuzları çıkan ve omuzlarından kürk pelerin sarkan Minotor gibi giyinmiş bir adamın kollarındaydı. Sofia, sırtında kahverengi kanatlar ve yüzünde bir kuş maskesi bulunan gömleksiz Tyler ile dans etti. Onun bir Kafkas Kartalı olduğunu tahmin ettim. Görünüşe göre partideki çoğu erkek tüm kaslarını göstermek için yarı çıplak görünmeyi seçmişti. Tam olarak şikayetçi değildim ama gerçekten bakmak istediğim sadece bir tane yarı çıplak kas vardı.

Tory ve ben, sonsuz ritme göre dans ederek, her birimiz sırayla fıskiyeden içecek getirmek için baş başa kalmıştık. Zihnimde bir mutluluk bulutu vardı ve her biri güzel bir kızla etraflarını ezip geçen Mirasçılar etrafımızda çınladığında umrumda bile değildi. Caleb birlikte olduğu kızdan sıvıştı, elindeki birayı içti ve Tory'ye doğru gitti.

"Benimle dans et," diye temelde ona emretti ve gözlerini devirdi. "Kız kardeşimle

dans etmekle meşgulüm," diye seslendi yüksek sesli müzik yüzünden.

Onu uzaklaştırdım. "Sorun değil Tor, ben yine de gidip biraz su arayacağım."

"Emin misin?" diye sordu, Caleb sahiplenici bir tavırla kolunu ona sararken.

"Evet, birazdan geleceğim." Ben uzaklaştım ve patronluk taslayan tonu için onu cehenneme çevireceğini söyleyen bir bakışla kollarına girdi.

Vücut kalabalığı biraz boğucuydu ve içki masasına ulaştığımda ağzım kavrulmuştu. Biraz su aradım ve sonunda şişelerle dolu ayrıntılı bir buz kovası buldum. Bir tanesini çıkardım, hepsini tek seferde içtim. Onu çöpe atarken rahat bir nefes aldım ve kalabalığın arasından çıkarken gözlerim Seth'e takıldı, biraz yumruk almak için yanımdan geçerken tüylerim diken diken oldu.

Ondan uzaklaşıp kalabalığa geri döndüm ama hemen bileğimi kavrayan bir el hissettim. Seth'i orada bulmayı umarak hızla döndüm ama onun yerine uzun boylu bir adamla karşılaştım.

kalın siyah bir pelerin ve yüzünde bir psikopat katil maskesi.

"Eğlenmek?" diye sordu ve Orion'un sesi ve üzerimde uçuşan tarçın kokusuyla kalbim küt küt atmaya başladı.

Göğsü pelerininin altında çıplaktı ve ne halt ettiğini bilmiyordum ama çok sıcaktı.

"Burada olmana izin yok," diye kulağına konuşmak için parmak uçlarımda yükseldim.

Beni döndürdü, dans etmem için beni göğsüne doğru çekti ve vücudunun kavisinin içinde eridim. "Kostümünü görmek istedim," diye mırıldandı ve eli karnıma doğru kayarak beni kendisine daha da çekerken sırıttım ve ona karşı gıcırdayarak sırıttım.

"Ve sen ne düşünüyorsun?" Havalı bir şekilde sordum.

"Senin bir Vampir olduğunu tahmin ediyorum ama pelerinin bununla ne ilgisi olduğunu anlamıyorum." "Ben Kont Drakula," dedim sanki çok barizmiş gibi.

"DSÖ?"

"Gelmiş geçmiş en ünlü Vampir," dedim.

Sinsi Makinos mu? diye sordu. "Ne?"

Güldüm ve üzerimdeki tutuşu sıkılaştı.

Bunun pervasızca olduğunu bildiğim halde etrafımızdaki öğrenci denizine bakarken kalbim tekledi ama onun bana bu kadar yakın olduğu hissine kapıldım.

Yüzümü ona çevirmek için döndüm ve vücutlarımızın baskısı bizi gitgide daha da yakınlaştırırken ellerimi boynunun arkasında birleştirdim. Maskenin altından beni izlediğini hissedebiliyordum, karnıma lezzetli bir sıcaklık gönderiyordu. Vücutlarımız şekillenirken, onun sert uzunluğunun kalçama saplandığını hissettim ve ağzımda bir sırıtış belirdi.

Ona karşı dans ederken içimdeki ihtiyaç arttı, ellerini kalçalarıma koyup hareketlerimi yönlendirirken nefesim hızlandı. Parmakları gittikçe daha çok batıyordu ve ben onu ne kadar çok öpmek istediğimle aklımı kaçırmaya başlamıştım.

Kirpiklerimin altından ona baktım ve bir anda elimden tuttu ve beni dans pistinden sürükledi. Peşinden koşarken neredeyse birinin uzun pullu kuyruğuna takılıp düşüyordum ama tutuşu o kadar sıkıydı ki beni dik tuttu.

Mağaranın diğer tarafındaki kalabalığın arasından çıktık ve Orion beni hızlı bir şekilde ana mağaradan ayrılan geçitlerden birine götürürken kalbim heyecanlı bir melodiyle gürledi.

Biz bastıran karanlığa doğru aceleyle ilerlerken, müzik uzaktan bir drona düştü. Orion'un parmakları benimkilerin arasına kenetlenirken nefesim hızlı hızlı geliyordu. Tünelde kördüm ama Vampir görüşüyle gayet iyi görebildiğini tahmin ettim.

Beni aniden durdurdu, mağara duvarına doğru fırlattı, maskesinin sesi duvara çarpıyordu.

bir an sonra zemin geliyor.

Kollarımı soğuk taşa tutturdu ve o beni öpmeden önce inledim, dili dudaklarımın arasına girerken ağzı morardı. Göğsünün sert çıkıntısıyla beni kayaya yapıştırdı, beni ne kadar istediğini hissedebileyim diye bana sürttü.

Dişleri aniden dudağımı kesti ve kanım ağzına akarken nefesim kesildi ve ondan baş döndürücü bir inilti kaçtı.

"Bu çok riskli," dedim öpücüklerin arasında, elini elbisemin altından itmek için uzanırken. "Bana her zaman dikkatli olmamı söylüyorsun, tam bir ikiyüzlüsün."

"Biliyorum," diye homurdandı, parmakları külotumun ucunu bulurken ve kalçalarım onun için ayrıldı. "Ama kendime engel olamıyorum. Sana karşı bir arzum var, doyamıyorum ama kesinlikle denemek istiyorum."

Elini külotumun altına daldırdı ve parmakları beni sıcak ve onun için hazır bulurken başımı duvara çevirdim. Kısık bir hırıltıyla iki tanesini içime itti ve zevk çığlığım mağaranın çatısında çınladı.

"Siktir, susturucu balonu," diye soludum, inlemelerimi bastırarak.

Boşta olan elini kaldırdı ve bir anda kehribar rengi bir ışık küresiyle birlikte üstümüze fırlattı, bu yüzden parıldayan gözlerinin görüntüsüyle ödüllendirildim. Başparmağını kalçalarımın ucundaki hassas et üzerinde gezdirdi ve içimi bir kez daha zevk kapladı. Bana eziyet etmeye devam ederken kollarında parçalara ayrılarak omuzlarına sarıldım ama bundan daha fazlasına ihtiyacım vardı. Onun tamamına sahip olmalıydım.

Beline uzanıp pantolonunun kumaşından okşadım ve dişlerinin arasından küfretti. Sineğinin fermuarını açtım ve onu serbest bıraktım, parmaklarımı pürüzsüz boyunun etrafında kıvırdım ve dudaklarından derin bir arzu hırıltısı çıkardım.

Elini külotumdan kurtardı, aşağı çekti ve ben de hemen onlardan çıktım. Bacaklarımdan birini kalçasının üzerine geçirdi ve bir saniye önce karnım beklentiyle kasıldı, sonra kendini üzerime attı. Zevk bedenimdeki tüm sinir uçlarını delip geçerken bir çığlık daha ağzımdan kaçtı.

Vücudumu kuşatırken boynunun arkasını tuttum, beni yerinde tutarken kıçımı sıkıca duvara bastırdı ve tekrar tekrar bana vurdu.

Aramızdaki sürtüşme bir yangın çıkaracak kadar kızıştığında nefesimi zar zor tuttum. Diğer bacağımı ona doladım, itiş gücüyle karşılaştığımda kalçalarım onunkiyle aynı anda sallanıyordu.

Bir öpücük çalmak için çenemi yukarı kaldırdığında eli boğazıma gitti. Dişleri alt dudağımı kesti ve dillerimizin arasında ıslanan kanın tadına baktım, benden içerken kalçaları daha hızlı hareket ediyor, beni mümkün olan her şekilde tüketiyordu. Ecstasy içinde inledi ve ses beni çıldırttı.

Nirvana'nın eşiğinde, elimi saçlarının arasına soktum, her zerremden zevk alıyordu. Ayrılmam sadece bir saniye daha sürdü, üzerimden düşen domino taşları gibi zevk akıyordu.

varlığımın her parçasında saf mutluluk zincirleme reaksiyonunu başlatıyor.

Orion güçlü bir hamleyle beni takip etti ve parmakları kalçalarımı ısırırken beni tamamen doldurdu. Ağzı benimkini buldu ve ben destek için ona tutunurken kahkahalar aramızda yuvarlandı. Bacaklarım titriyordu ve beni bırakırsa kıçımın üstüne düşeceğimden oldukça emindim.

Sonunda geri adım attı ve ben duvara yaslandım, pantolonunun fermuarını çekerken elbisemi aşağı doğru ittim ve bana bulaşıcı bir gülümseme gönderdi, sadece geri dönmek zorunda kaldım.

Yerden külotumu almak için hareket ettim ki, birinin alkış sesi kalbimi dondurdu ve ciğerlerimin içini boşalttı.

Saf korku her santimimi kaplarken hızla döndüm.

Seth tünelden bize doğru yürüdü, tüylü kıyafeti içinde bir meleğe benziyordu ama gözlerinden bir iblis bakıyordu.

Orion'un yanında durdum, buna bir açıklama getirmeye çalışırken aklım dakikada yüz mil gidiyordu.

Ne kadar gördü??

Orion, etrafımızdaki susturucu balonu dağıtmak için elini salladı, sert duruşu ve açık dişleri nabzımı hızlandırıyordu.

Vay canına, ne yapacağız?!

Seth, "Delirdiğimi sandım," diye düşündü, birkaç adım ötede durup gözleri aramızda gidip geldikten sonra yerdeki külotuma kaydı. "Ama her zaman içgüdülerime güvenmeliyim."

"Seth senin yaptığın şey değil-"

"Yüzüme karşı yalan söyleme," diye sözünü kesti Seth acımasız bir hırıltıyla.

"Aptalca bir şey yapma, Capella," diye uyardı Orion ölümcül bir sakinlikle. Kasları esnetildi ve Seth de sırayla yaptı.

Gerçek, mideme acımasız bir yumrukla vurdu.

O söyleyecek Benim yüzümden Orion'un hayatını mahvedecek. Nasıl bu kadar aptal olabildik?

Seth, arkadaşça olmayan bir kahkaha attı. "Ne gibi? Müdür Nova'ya söyle?"

Ona bakarken buz beni uzuvlarıma bağlamış gibiydi ve beni paniğe kaptırdı. "Lütfen Seth. Kimseye söyleme."

Orion elime uzandı, parmaklarını bir dayanışma gösterisi olarak benimkilere doladı. Ona bakmaya dayanamadım çünkü bu kaderi kabul ettiğini hissedebiliyordum. Ama ben reddettim. İsterim *Olumsuz* Seth Capella yüzünden ona veda et.

"Neden kime anlatayım?" Seth masumca sordu ve bir an onu yanlış duyduğuma emin oldum.

Acımasız bir gülümsemeyle yaklaştı, Orion'un kişisel alanına doğru ilerledi, kurt gibi bir hırıltı.

göğsünde yankılanıyor.

Aralarında hayvansı bir gerilim geçti ve bunun Orion'un ona saldırmak için sahip olmadığı her şeyi aldığını hissettim.

"Artık sana sahibim,*Sayın*. Ve ben de senin küçük parçana sahibim. Seth bana baktı ve boğazım düğümlendi. Venom tenimin altına kaydı ve Düzen formum içimde ateşli bir canavar gibi yükseldi.

Alevler kollarımı yaladı ve odayı kan kırmızısı tonlarında aydınlattı.

Seth kayıtsızca bana baktı ama öne adım attığımda, yüzünü bana çevirmek için omuzlarını dikleştirdi.

Orion beni bir adım geri çekti ve alevler tenim boyunca sönerken Seth memnuniyetle gülümsedi. Onunla savaşamazdım, ikimiz de savaşamazdık. Haklı olduğu için bu sırla bize sahip çıktı. Gerçeğin ortaya çıkmasına izin vermediğimiz sürece ona bağlıydık ama bunun olmasına dayanamazdım.

"Belki de Nova'ya kendim söylerim ve seni zahmetten kurtarırım," dedi Orion soğuk bir sesle.

"*mızrak*diye tısladım çılgınca. Yapamazsın. Sana izin vermeyeceğim.

Seth, Orion'a bakmadan önce etkileşimimizi ilgiyle izledi. Blöf yapıyorsun. Çünkü ikimiz de risk altında işinizden ve hatta itibarınızdan daha fazlasının olduğunu biliyoruz. Bu yüzden bir öğrenciyi becermene biraz şaşırdım.*mızrak*. Bir parça Vega kedisi gerçekten buna değdi mi?

Orion bulanık bir hareketle ona doğru savruldu ve Seth'i boğazından duvara yapıştırdı. "Onun hakkında böyle konuşma seni bok parçası!"

Seth onu güçlü bir hava akımıyla savuşturdu ve Orion homurdanarak sendeledi. Seth kaşlarını çatarak

boğazının etrafındaki dalgalı tüyleri düzeltti. "Bana tekrar dokun ve ben*irade* lanet olsun söyle İçine batmıyor, değil mi? İkiniz de dediğimi yapacaksınız.*her ne zaman*Diyorum. Aksi halde müzikle yüzleşebilirsin, Profesör."

Kalbimdeki korkuyla Orion'a baktım. "Başka neler risk altında?"

Orion kaşlarını çattı, bana cevap vermedi ve cevabımın Seth'ten gelmesinden nefret ettim.

"Anlamıyor musun bebeğim? Sen bir Solarian Prensesisin, kahrolası bir Vega Varisisin." Gülmeye başladı ve korkunç derecede duygusuz bir ses duvarlarda yankılandı. "Orion seni manipüle ettiği için hapse girebilir."

"Ama yapmadı," diye inkar edercesine başımı salladım.

Orion'un bakışlarımı kaçırma şekli beni korkuttu ve konuştuğunda sesi boştu. "Gazetelerin ne söylediğine ve Solarian Mahkemesinin neye inandığına bağlı. Anılar sihirle manipüle edilebilse bile, bir Cyclops bunu kesin olarak kanıtlayamaz. Yani yeterince şüphe varsa..." Cümlesini bitirmeden başını salladı ve her yönden üzerime baskı çöktü.

nefes alamıyordum Bunun olmasını kaldıramazdım. Asla. Mahkemedeki herkesi beni manipüle etmediğine ikna ederdim. Bundan emin olurdum.

Ama o zaman bile... o hâlâ çok utanıyordu ve bu konuda bildiğim kadarıyla, o en iyilerden biriydi.

Solaria'daki en kötü kader. Rütbesi alınmış, besin zincirinin en altına gitmeye zorlanmış bir Fae. Her şeyin güçle ilgili olduğu bir dünyada, Orion buna nasıl dayanabilirdi?

Bize diğer tek seçeneği sunan Seth'e döndüm; dediğini yap ve sırrımız aramızda kalsın.

"Bizden ne istiyorsun?" diye sordum ve Seth sırıttı. "Kısa

cevap mı? Hoşuma giden herhangi bir şey.

Orion'un etrafında bir fırtına yükseliyordu ama ben elimi koluna koyup gözlerimle yalvardım.

"Zorundayız."

"*Mavi*diye soludu, bakışları çaresizlikle çatıldı.

"Lütfen," diye yalvardım, bunun yerine mahkemeye çıkacağını biliyordum ama bu bundan daha iyi olmalıydı. Seth'in bize söylediğini yapma fikri beni tiksindirse de, ilişkimizin suçunu Orion'a bırakmaktansa bunu tercih ederim. "Nova'ya söylerse, paramparça oluruz."

Sözlerim üzerine Orion'un boğazı düğümlendi ve yüzünde katıksız bir panik belirdi. Onaylayarak parmaklarımı sıktı ve gerginlik omuzlarımdan çıktı. "Senden cinsel bir şey isterse, kesinlikle kabul etmeyeceksin."

Seth'in böyle bir şey yapmayı düşüneceği fikriyle ağzım dehşetle aralandı ve korkuyla ona döndüm.

"Ben bir canavar değilim," dedi Seth kaşlarını çatarak. "Şimdi siktirip Asteroid Place'e geri dön, Profesör. Darcy benimle geliyor.

Orion kıpırdamadı, ellerimiz hâlâ birbirine kenetlenmişti.

"Lambayı doğru sürmedim mi?" Seth alay etti. "Defolup gitmeni diliyorum." Sabırsızlıkla parmaklarını şaklattı ve Orion tehlikeli bir şekilde homurdandı, elimi ağzına götürdü ve arkasına bir öpücük kondurdu.

"Gitmelisin," dedim usulca, bakışlarındaki çelişkiyi görerek.

Elimi ondan çektim ve birkaç saniye daha orada dururken çenesi gıdıklandı. Dişlerini göstererek Seth'e doğru yürüdü. "Ona zarar verirsen seni öldürürüm. Senin bir Varis olman ya da benim hayatımın geri kalanını Darkmore Hapishanesinde geçirmem umurumda değil. Onun için her şeyi yaparım, o yüzden küçük oyununu oynarken bunu unutma, Capella." Omzunu Seth'inkine vurdu ve ardından Vampir hızıyla bulanık bir şekilde uzaklaştı.

Can düşmanımla baş başa kaldığımda kalbim tekledi. Bakışları hâlâ yerde duran iç çamaşırıma ve iç organlarımın paramparça olduğu yere kaydı.

"Külotunu giy bebeğim. Bir Varisi düzmenin ne kadar iyi hissettirdiğini herkese söylemeni sabırsızlıkla bekliyorum."

DArcy, gözlerinde zehirli bir nefretle bana baktı ve ben de soğukkanlılıkla ona baktım.

Bana boyun eğmeyi reddettiğin ve bu dünyada senin için hiçbir kural yokmuşçasına bir öğretmeni düzdüğün için alacağın şey bu.

Ağzının çevresine bulaşmış sahte kanı, dalgalı saçlarını ve dudağındaki Orion'un iyileştirmeye vakit bulamamış olduğu ısırık izini alarak ona doğru ilerledim. Ona uzandım ve geri çekildi.

"İyileştiriyorum," dedim ve dişlerini gıcırdatarak baş parmağımı dudağına bastırmama izin verdi. Cildine bir iyileştirme büyüsü parıltısı gönderdim, sonra başparmağımla ağzını sahte kan ve rujla kaplamak için sürükledim, elimi geri çekip dudaklarıma bulaştırdım.

"Ne yapıyorsun?" tısladı, tiksinmiş görünüyordu ve dürüst olmak gerekirse, oldukça iğrençti ama tamamen gerekliydi.

"Biraz kanıt yoksa kimse beni düzdüğünü düşünmez." "Neden insanların böyle düşünmesini istiyorsun?" tersledi. "Berbat oldu."

"Çünkü eğlenceli bebeğim. Ve ayrıca sana hissettirdikleri yüzünden. Bok gibi.*Ben de senin yanında uzun zamandır böyle hissediyorum. Biraz geri ödeme borçluyum.*

Ve belki, sadece kahretsin, biraz incinmiştim. Başka biriyle yattığını biliyordum ama Ay tutulması gecesi gördüklerimden şüpheliydim. Yine de bana dönmeye devam etti. Birkaç kez İrtibat seanslarının dışında beklemeyi denemiştim ama Orion o odayı kesin bir şekilde susturmuştu.

Yine de, içimdeki rahatsız edici bir düşünce, aramaya devam etmemi istemişti. Ve sonra ne biliyorsun? Onu dans pistinde kollarına sarılmış halde görmüştüm. Kılık değiştirdiğinden emin değildim ama içimde bir his vardı. Ve sonunda gerçeği görmeye kararlıydım. Kendilerinden taviz vermeleri için onlara yeterince süre tanıdım ve sonra onları buraya kadar takip ettim. Ve bu uzun zamandır verdiğim en iyi karardı.

Kabul etmeliyim ki, hala biraz şaşırdım. Çünkü Darcy her zaman çok iyi bir küçük kız gibi görünürdü. Yine de derinlerde, kötü ve çarpıktı. Ama böyle bir heyecana can atıyorsa, canını sıkmak için gidip Solarian yasalarını çiğnemesine gerek yoktu.*Cidden, lanet bir öğretmen, Darcy?*

Darcy kaşlarını çatarak beni incelerken bir elimi saçıma atıp inandırıcı olacak kadar karıştırdım. Benim için bir şeyler hissetmesine sevindim. Onu içten içe yakan ve göz ardı edilemeyecek bir şey. Bunu hak etti. Çünkü bana tersten yaptığı buydu.

"Peki, senin sırrını başka kim biliyor? Tory?" Tahmin ettim ve yüzü soldu. "Hayır,"

dedi sessizce. "Onu bu işe bulaştırma riskini almak istemedim."

Alçak bir ıslık çaldım. "Kız kardeşine yalan söylemek, bu

alçakça." "Siktir git," diye çıkıştı.

Gerçekten şaşırdım. Tory'ye bu küçük bilgiden bahsetmiş olacağını düşünmüştüm ama görünüşe göre söylememiş. Yani rezil ikizlerden biri diğerinden sır saklıyordu. Belki de birleşik cepheleri kırılabilirdi.

"Burada." Tutması için elimi uzattım ve isteksizce itaat etti.

Onu kendime doğru çektim ve kendini göğsüme yaslayarak benden uzaklaştırdı. "Şimdi o öfkeni bana biraz salabileceğin kısım Darcy. Geri çekilmeye gerek yok, eğer gerçekten düzüşseydik cehennem gibi sert olurdu. Ona yanağımı teklif ettim ve kaşlarını kaldırdı.

"Sana vurmamı mı istiyorsun?" çok fazla umutla sordu. "Vur,

tırmala, ısır, delir. Ama beni tahrik ederse beni suçlama."

Avucu yüzüme çarptı ve gerçekten de düzgün bir kolu vardı. Bir kahkaha patlattım ve kafama vurdu, sonra öfkeli bir hırıltıyla tırnaklarını kollarıma geçirdi.

Aç bir kurt gibi üzerime gelip küçük yumruklarını göğsüme indirirken sırıtarak geri çekildim. Yeterince içtiğimde bileklerini tuttum, gözleri bana zehir tükürürken sırıttım.

"Hadi o zaman bebeğim." Parmaklarımı onunkilerin arasına kaydırdım ve onu çekiştirdim. "Hadi gidip biraz eğlenelim."

Yürürken sessiz kaldı ve gözlerinde yaşlar parlarken ona bir bakış attım. İkisinin verdiği tepki biraz şaşırtıcıydı. Orion'un onun için beni ölümle tehdit etmesi, ona karşı en azından bir tür hisleri olduğunu düşünmeme neden oldu, ama Darcy? Onu bu şekilde sevemezdi. O sadece başarısız hayalleri olan pislik bir öğretmendi. Demek istediğim, kesinlikle delinmişti, büyülü bir güce sahipti ve onun hakkında bir sürü ıslak rüya görmüştüm, ama her neyse.

"Gülümse bebeğim," diye talimat verdim. "Arkadaşların sana inanmazsa - ki buna geveze kız kardeşin de dahildir - dilim gevşemeye başlayabilir..."

Çenesini düzelterek bana göz kırptı. "Senden bir insan olarak hoşlanıyormuş gibi davranmayacağım. Tory yapardı

zaten buna asla inanma."

"Kabul. Sarhoşsun ve benden nefret ettin, tamam mı? "İyi," diye homurdandı. "Ama bu oyun daha ne kadar sürecek, Seth?"

"Ben söylediğim sürece öyle." Omuz silktim ve hayal kırıklığıyla bir nefes verdi.

Ana mağaraya geri döndük ve insanlar bize bakarken elini sıkıca tuttum. Bakışları görünüşümüzün üzerinden kaydı ve karşılıklı fısıltılar yükseldi. Darcy'nin yanımda dikildiğini hissettim, sonra bunu hemen bir kayıtsızlık maskesi altına sakladı. Elini bıraktım, bunun yerine avucumu sırtına bastırdım ve onu odadaki arkadaşlarına doğru yönlendirdim.

Diğer Mirasçılara bununla ilgili tüm hikayeyi anlatamayacağımı anladığımda kalbim battı. Eğlenene kadar ilişkilerini bir sır olarak saklamalıydım, yoksa Darius, arkadaşı Orion'un hatırı için durmamı söyleyene kadar. Ama kahretsin, bunu tamamen kendime saklamayacaktım. Ona dair elimdekileri onlara söylemezdim.

Bu gece eğlence daha yeni başlamıştı. Akşamın sonunda Darcy ve Tory Vega mahvolmuş olacaktı. Planladığımız şey, halıyı ayaklarının altından çekmekti. Ve şimdi onlardan biri üzerinde kontrol sahibi olduğum için işler daha da kolay olacaktı. Gece benim yolumdan daha fazla gidemezdi. Ve Cadılar Bayramı yılın en kaotik günlerinden biri olmasına rağmen, şu anda haritamda Jüpiter vardı ve bu, hepsinin en şanslı gezegeniydi.

Birlikte dans ederken Tory'yi kollarıyla sarmış olan Caleb bizi ilk fark etti. Her ne kadar onun kostümünü ilk gördüğünde çok kızmış ve bütün gece ondan uzak durmaya yemin etmiş olsa da.*İyi iş çıkardın, Cal.*

Darcy rahat bir ifade takındı ve onun oyunculuk becerilerine şaşırdım. Ama yine de, kim bilir ne kadar süredir bir öğretmeni beceriyordu ve bunu başka kimse bilmiyordu.

Hey dostum, diye seslendi Caleb, çarklar gözlerinin arkasında çalışırken gözleri benim ve Darcy'nin üzerinde geziniyordu. Tory döndü ve Darcy'nin yanımda çok az da olsa gergin olduğunu hissettim.

Tory, ne gördüğünü çözememiş gibi ikimize baktı. "İyi misin?" diye ağzından kaçırdı ve Darcy çenesi kasılmış bir halde bana baktı.

"İyiyim ama konuşabilir miyiz?" ablasına sordu ama o beni bu gösterinin dışında bırakmayı düşünemeden kolunu tuttum.

Tory, Darcy'nin kolundaki elimi koparmak üzereymiş gibi baktı.

Darcy tereddüt ederken elimi beline doladım ve ağzımı kulağına bastırdım. "Onları merakta bırakma bebeğim."

Benden uzaklaştı ve Tory'nin yanında durmak için hareket etmeden önce bana ters ters baktı. Aptalca bir şey yaptım. Bana dudaklarını büzerek baktı. "O."

Tory'nin ağzı açık kaldı. "Ne? Hayır yapmadın," diye reddetti.

Darcy içini çekti. "Bir içeceğe ihtiyacım var." Uzaklaşmaya çalıştı ama Tory, inanamayarak başını sallayarak kolunu tuttu.

Caleb'in kaşları saç çizgisine kadar kalktı ve sessizce sorusunu ileterek bana baktı. *gerçekten Darcy Vega'yı becerdin mi?*

Masumca omuz silktim ama bir anım olduğunda bunu onunla paylaşacaktım ve o da kahkahalarla gülecekti.

Geraldine Grus bir kucak dolusu yumrukla kalabalığın arasından çıktı ve Darcy bardaklardan birini alıp geri fırlattı ve ağzında kalan sahte kanı sildi.

“Kızarmış cannelloni, buradaki gerilimi bir pasta bıçağıyla kesebilirsin. Çılgın mağarada neler oluyor?” diye sordu.

"Darcy Seth'i becerdiğini söylüyor," dedi Tory inanamayarak ve Darcy yerdeki bir deliğe girip ölmek istiyormuş gibi görünüyordu. Tepkisini anlayıp rahatsızlığını içime çekerek sırıttım.

Benim için acı bebeğim.

Geraldine'in ağzı gevşedi ve Darcy'ye bir içki daha uzattı, o da her şeyi yeniden içti.

"Sen mi seçtin?" Tory kimsenin beni seve seve becereceğine inanamıyormuş gibi sordu. Bu suçlama karşısında öfkeyle homurdandım.*Kahrolası Vega.*

Darcy, Geraldine'in içkilerine umutla bakarak, "Evet," dedi. "Ondan hoşlandığım söylenemez. Bu sadece seks.

Tory sanki kız kardeşini tanımıyormuş gibi kaşlarını çattı ve bu muhtemelen Darcy'ye verebileceğim en ağır darbeydi. Neredeyse kötü hissettim. Pek değil ama.

Max ve Darius geldiler, belli ki drama seziyorlardı ve ben de onları selamlayarak başımı salladım.

Geraldine, Darcy'ye bir içki daha uzatırken, "Peki, beni bir dilim ballı buğday ekmeğinin üzerine yayın," diye soludu, ama Darcy buna dokunmadı. Hepimiz bir Heir's dickeridoo oynamak için battık. Ama aleti bırakabilirsin, Darcy. Şahsen ben hayatımda bir daha asla oynamam.

“Yine mi reddedildim?” Max homurdandı.

"Havaya ihtiyacım var." Darcy kalabalığı yararak ilerledi ve Tory onun peşinden koştu. İçime acı bir şey yerleşti ama onu görmezden gelerek çenemi sıktım ve Mirasçılara döndüm. ben kazanırdım Bu iyi bir şeydi. Ve hiçbir şeyin zaferimin tatlılığını bozmasına izin vermeyecektim.

Geraldine, dördümüzle yalnız kaldığını fark etti ve hemen başını dik tutarak arkasını döndü.

"Dostum, gerçekten Darcy Vega'yı becerdin mi?" Caleb tamamen inanamayarak sordu.

Etrafımıza susturucu bir baloncuk fırlattım, ağzımda bir gülümseme belirdi. "Hayır," diye açıkladım ve hepsi tüm dikkatlerini bana verdiler. "Onunla ilgili bir şeyim var. Şimdi dediklerimi yapmak zorunda."

"Ne aldın?" diye sordu Darius.

Dudaklarıma fermuar çeker gibi yaptım. "Bunu sana henüz söyleyemem, kardeşim. Ama yapacağım. Tüm iyi zamanında." Caleb gözlerini devirdi. "Bize sadece söyle, dostum."

"Sabırlı ol," dedim kısaca. "Ve gösterinin tadını çıkar."

Max heyecanlı bir ifadeyle sırtıma vurdu. "Pekala, bunu senden sonra alırım ama şu anda plana devam etmemiz gerekiyor."

"Kabul," diye homurdandı Darius, gözleri kararmıştı. "Hadi." İlerledi ve kalabalık herhangi bir cesaretlendirme olmadan bizim için ayrıldı. Susturma balonumuz biz giderken bizimle birlikte hareket etti ve meraklı pisliklerin bizi dinlemesini engelledi.

"Bunu bilmiyorum çocuklar," dedi Caleb ve Darius gırtlağından homurdandı. Aralarındaki gerginlik beni rahatsız etti. Sürümüzde çatlaklar olmasından nefret ediyordum.

Burnumu Caleb'a sürttüm ve ben onu rahatlatmaya çalışırken kaşlarını çatarak bana baktı.

“Bırakmayacağız*O*uzak," diye cesaretlendirdim.

"Öff." Max kaşlarını çatarak bize döndü. “Gerektiği kadar gitmesine izin vereceğiz.” Tekrar bakışlarını kaçırdı ve ben de Caleb'a arkasını kolladığımı belirten bir bakış attım. Burada yürümemiz gereken sınırları biliyordum.

Darius bizi ana mağaradan çıkan bir geçide götürdü ve karanlığa girer girmez elini duvarda gezdirerek oraya yaptığımız gizleme büyüsünü aradı. Avucundan yumuşak bir parıltı çıktı ve ardından duvardaki yarık belirerek hazırlık aşamasında iksirleri nereye sakladığımız ortaya çıktı.

Darius dört küçük şişeyi tuttu, bakışları aralarında gidip geldi. Bir koyu kırmızı, bir koyu mor ve renkli iksirlerin panzehiri olan iki berrak karışım vardı.

Mor olanı bir panzehirle elinden alıp cebe attım. "Bununla kolayca başa çıkabilirim."

Caleb, sen yap. Darius diğer iksiri ona uzattı ama Caleb ondan çekindi.

"Olmaz kardeşim. Ben karışmam.”

Max, "Oturduğun o çitin üzerinde kıçın epeyce kaşınıyor olmalı," diye homurdandı. "İkisine birden sahip olamazsın. Ya bizimlesin ya da onlarlasın.”

"Değilim*ile*onları,” dedi Caleb soğukkanlılıkla. "Ama Tory ile dalga geçmiyorum."

"Yıldızların adına," diye içini çektim, kısık bir inilti boğazımdan çıktı. Bütün bu gerilimden nefret ettim. Bugünlerde işler neden bu kadar zordu? "Vegas taht yarışından çıktıktan sonra, hala Tory ile uğraşabilirsin. Fark etmez," diye yalvardım. Ancak teslimiyetlerini ancak tüm dünya onlara olan inancını kaybederse alacağız.”

Karar verdiğimiz şey buydu. Vegas, arkadaşlarından, her birinden destek aldığı sürece

diğerleri, Solaria'dan, tahtımıza oturmayı istedikleri gibi hayal edebiliyorlardı. Bu yüzden kanatlarının altındaki havayı almamız gerekiyordu.

Caleb kesin bir şekilde başını salladı. Bizi durdurmazdı ama bize yardım da etmezdi. "Yine de bunun için ortalıkta dolaşmıyorum," diye ekledi ve biz itiraz edemeden önce ateş ederek bizden uzaklaştı. Birlikte durmak için çok fazla.

"Tamam, lanet olsun, yapacağım." Max, iksiri Darius'un elinden kaptı. Darius'un da bunu teklif etmediğini fark ettim, ama doğrusunu söylemek gerekirse Tory'nin kafasını uçurmadan muhtemelen ona yaklaşamazdı. Diğer panzehiri Max almayınca sakladı ve kaşlarını çatarak cebine soktu.

Max başını bana doğru salladı ve ben de onunla birlikte uzaklaştım ve Caleb'in gittiği yöne doğru kaşlarını çatarken Darius'a baktım. Aralarında gergin bir şeyler olduğunu bilmek kalbimi acıttı. Düzeltmek istiyordum ama Caleb'in Tory'yi hayatından tamamen çıkarmaya niyeti olmadığını biliyordum. Hepimiz Vegas'ın yakın gelecekte hayatımızda oldukça kalıcı bir demirbaş olduğunu kabul etmeye başlamıştık. Ama bu yüzden teslim olmalarını sağlamak çok önemliydi. Onlar daha da güçlenmeden, daha iyi eğitilmeden önce bununla şimdi ilgilenmemiz gerekiyordu.

Canın acıyor, dedi Max.

Sözleri karşısında tüylerim diken diken oldu. Duygularımı ondan asla korumadım ama o anda aniden savunmaya geçtim. "Sadece Caleb ve Darius, kavga etmeye devam etmelerinden nefret ediyorum."

"Hayır... o değil," dedi Max alçak bir sesle. “Dans pistinde hissettim. Bu Darcy Vega ile mi ilgili?”

Adı, omurgamdan aşağı buz damlattı ve cevap vermeyi reddederek çenemi sıktım. "Eğer onun için can atıyorsan-"

"Değilim," diye hırladım düşündüğümden daha agresif bir şekilde.

Max bana bir bakış attı, gözleri yumuşadı. "Anlıyorum, dostum," dedi neredeyse fısıltıyla. "Yani, şu anda kendi bokumu bir arada tutamıyorum."

"Grus yüzünden mi?" Tahmin ettim.

Ona nasıl baktığını, onunla nasıl konuştuğunu, genel alanında vakit geçirdiğini gördüm. Max'in kimseyle bu kadar uğraştığını hiç görmemiştim ve hiçbirimiz onu bu konuda ikna etmemiştik çünkü hemen hemen hepimiz aynı yasak meyve özlemiyle uğraşıyorduk.

"Evet," diye homurdandı. "Kendimi lanet olası bir ikiyüzlü gibi hissediyorum. Ama Grus bir Vega değil..." "Pekala, Vega'mı kilitledim," dedim kararlı bir şekilde.

"Sağ.*Senin*Vega. Kendini duyuyor musun? Ay aşkına, hepimiz başımızı dik tutmalıyız.”

"Biliyorum. Kesinlikle iyiyim," dedim kararlı bir şekilde.

"Yüzüme karşı yalan söyleme," dedi üzgün bir şekilde ve midem düğümlendi. "Ben hissediyorum. Ve yargılamıyorum

ama bu gece Darcy ile aranızda her ne olduysa, açıkça canınızı sıkıyor. O yüzden onunla başa çıkmanın bir yolunu bul.”

"Ben." Ve gerçek buydu. Bununla başa çıkmak için mükemmel bir yolum vardı. Acı çekene kadar hem ona hem de evcil hayvan öğretmenine işkence yapardım. O*öyleydi*onunla uğraşmak

Göğsümden bir hırıltı yükseldi ve Max elini koluma dokundurarak kaygımın bir kısmını kendisine çekti. Kalbimi saran dikenleri gevşetip daha rahat nefes alabilmem için onu çekerken iç çektim.

Kalabalığın arasından geçerken, "Teşekkürler," diye mırıldandım.

Tory'yi içki masasının yanında bir grup arkadaşıyla gördüm ve Max'i ona doğru dürttüm. Darcy görünürde yoktu ve diğerlerinden önce vardığımızda kaşlarımı çattım.

"Kız kardeşimden uzak dur!" Tory seslendi ve kesinlikle bir ölüm tehdidi oluşturacak şekilde beni işaret etti.

gözlerimi devirdim. Sakin ol bebeğim. Bir Varisle dalga geçebilecek tek kişinin sen olduğunu sanıyorsun ve bunda sorun yok mu?"

"Caleb sizin gibi değil," diye tısladı ve Grus, yanında onu onaylayarak onayladı. "Her neyse. Onu

tanımıyorsun, diye homurdandı Max kendini savunurcasına. "Hayatımız boyunca arkadaşız. o yapacak*Her zaman*sonunda bizi seç.”

Tory içkisini masaya koydu ve öfkeli adımlarla bana doğru yürüdü. Önümde durdu ve kollarımı kavuşturdum, ona baktım ve öfkesinin dışarı akmasını bekledim.

"Sen sadece onun hatırlamayacağı küçük, üzücü bir hatasın," dedi kin dolu bir sesle ve Max onu geride bırakarak uzaklaştı.

Nedense sözleri gerçekten acıtmıştı. Ablasını becermiş bile sayılmazdım ama aniden bu kızın gözlerinden benden ne kadar nefret ettiğini gördüm. Bir bakıma, gidip gelmemizi her zaman bir oyun olarak düşünmüştüm. Fae'nin böyle davranması gerekiyordu. Vegas'tan gerçek anlamda nefret etmedim. Sadece siyasetti. Ama ikisi de beni iliklerime kadar hor gördü. Ve bununla ilgili bir şey bana tam oturmadı.

Max aniden yeniden ortaya çıktı ve elini omzuma koydu. "Hadi gidelim." Yoğun bakışı, iksiri Tory'nin içeceğine başarıyla koyduğunu söylüyordu ve Tory arkadaşlarının yanına dönerken ben de onunla birlikte uzaklaştım. İçkisini yandan kaydırıp bir yudum aldı ve ben de Max'i durdurdum. “Ona dikkat et. Çok ileri giderse, ona panzehiri ver.

"Darius'ta."

"Git ondan al," diye ısrar ettim, kalbim aşırı hızlı çarpıyordu.*Bu saçmalıkla çok mu ileri gidiyoruz?*

Max'e veda ederek ve Darcy'yi arayarak bu duyguyu üzerimden attım. Onu bir masada gördüm

elinde bir şişe su ile, her zaman şapka takan zayıf kıçlı arkadaşının karşısında oturuyordu. Adını hatırlayamadım. Adamın kostümü, o berbat bereden çıkan birkaç tuhaf boynuz ve kahverengi bir tişörtten oluşuyordu.*O lanet olası mı? Boynuzlu bok mu?*

"Siktir git," dedim ona geldiğimde ve adam bana dik dik bakıp kıpırdamadı. "Git başımdan Seth," diye talep etti Darcy, eli su şişesini kavrarken. "Bir söze ihtiyacım var," dedim sertçe, ses tonuma bir tehdit tonuyla.

"Konuşmak istemiyorum," diye tısladı ve yine o nefret dolu bakışı takındı.

"Peki yaparım." Bir sandalye kaptım. "O zaman gecemiz hakkında biraz sohbet edelim. Daha önce mağaralardan birinde ilginç bir şey gördüm..."

Darcy bana hançerler fırlattı, sonra arkadaşına döndü. "Bize bir dakika izin verir misin? Gelip seni bulacağım."

Kaşlarını çattı, huzursuz görünüyordu ama sandalyesinden düşerken boyun eğdi. "Hemen orada olacağım," dedi bunun herhangi birine yardımı dokunacakmış gibi.

Etrafımızda susturucu bir baloncuk oluşturdum ve Darcy suyundan bir yudum daha aldı. "Ne istiyorsun?" diye sordu buz gibi.

"Bunu içmeni istiyorum." Küçük şişeyi önüne koydum ve odanın geri kalanı başka bir şişe sudan başka bir şey görmesin diye üstüne hayali bir büyü yaptım.

"Ne -*HAYIR*diye soludu, gözleri korkuyla kocaman açılmış halde, onu bana doğru geri itti.

Ayağa kalkmaya çalıştı ama bileğini yakaladım. "Bu bir rica değil bebeğim. Anlaşmayı biliyorsun, dediğimi yap yoksa bedelini Orion ödeyecek."

"Nasıl bu kadar korkunç olabiliyorsun?" bunun cevabını gerçekten bilmek istiyormuş gibi nefes aldı. Gerçek, o asla anlamasa da dudaklarıma geldi.

Acımasız olmak, kafalara basmak ve diğer Fae'leri altıma indirmek için yetiştirildim. Kurt'un yolu ve Fae'nin yoluydu. Bu ihtiyaçlar birleştiğinde, tüm dünyadaki en vahşi Alfa bendim. Zırhımdaki bir çatlak gözden düşmem anlamına gelebilir. Ve tahtım olmadan neyim var?

"Sadece iç," dedim düz bir ses tonuyla, buna karşı duyduğum tüm duyguları yutarak. Mecbur kaldığımda zihnimin karanlık bir yerine gidebilirdim. Kapatmak. Çıkış yapmak. Ve şimdi gitmem gereken yer orasıydı.

O, başını salladı. "Nedir?" Sanki onu zehirleyebileceğimi düşünüyormuş gibi sordu. "Gerçekten bir Vega Prensesi öldüreceğimi mi düşünüyorsun? Ben aptal değilim.

"O zaman ne?" diye hırladı.

İç çektim, şişenin tıpasını çıkardım ve yalamadan önce parmağıma biraz dokundum. "Bak, zehir değil. Şimdi iç." İksir dilim boyunca karıncalandı ve yemin ederim boynumdaki tüyler hareket etti. *Kahretsin, bu bok güçlü.*

Darcy şişeyi dudaklarına götürdü ve başka bir Fae için gerçekten bu kadar özverili olup olmadığını merak ettim. Erkeği gerçekten bu kadar önemsiyor muydu? Kahretsin, rastgele bir iksir içeceğim tek insanlar diğer Mirasçılar ya da annemdi.

Darcy, bu karar onu fiziksel olarak incitmiş gibi gözlerini kapattı, sonra bir yudum aldı, sonra bir yudum daha. Koltuğumda kıpırdandım ve sonra içgüdüsel olarak onu kaptım.

"Yeter," diye mırıldandım, şişeyi kapatıp cebime tıkıştırdım. Hepsini içmesi gerekiyordu ama neyse. Bu bok güçlüydü. Bu yeterli olacaktır.

O kuzgunlara dikkat et, dedim, bu düşünceyi kafasına yerleştirerek.

Koltuğumdan kaydım ve o korkuyla arkamdan bakarken ona uzun uzun baktım.

Endişe göğsümde yükselirken elimi saçlarımın arasından geçirdim. Yavaş bir nefes alarak, onu içimdeki diğer tüm rahatsız edici duyguların yaşadığı o kilitli kutunun derinliklerine doğru zorladım.

Mağaranın kenarındaki gölgelere geri döndüm, Atlas'ımı çıkardım ve diğer Mirasçıların da aynısını hazırlarken yaptığını gördüm.

Tory dans pistine geri dönmüştü, ritme göre sallanıyordu, elleri havadaydı. Bakışlarım Darcy'ye çevrildi ve sanki önünde bir şey belirmiş gibi aniden irkildi. "Ne? Hayır, seninle konuşamam...sen gerçek değilsin.” Gözlerini kıstı ve başını salladı. "Hayır gitme, uzaklaş."

Yakındaki birkaç kişi onu izlemeye başladı ve ben de sırıttım.

"Vur, kuş." Darcy elleriyle hava üfleyerek su şişesini devirdi. "Bütün bu kuşların özgürce uçabilecekleri bir yere gitmeleri gerekiyor, böyle bir yer güvenli değil." İksire yenik düşerek başını iki yana salladı.

Bir saniye sonra, alarmla çığlık atarak koltuğundan fırladı. Ellerini başının üstünde tuttu, eğildi ve avuçlarında alevler saçtı.

Bir grup insanın içine tökezlediğinde ve yukarısını işaret ettiğinde kaydetmeye başladım. Kuzgunlar! Her yerdeler! Ne yapabilirim?" diye bağırdı. İksir ona en az yarım saat halüsinasyonlar verirdi ve o zamana kadar elimizde bir sürü görüntü olurdu.

Ellerini kulaklarına kenetledi, kuşlar hakkında gevezelik etti ve insanlar gülmeye başladı, onu kaydetmek için kendi Atlaslarını çıkardılar. Nedense ben de gülmedim. Aslında pek bir şey hissetmiyordum.

Tory'ye baktım, onun Milton Hubert'e karşı gıcırdadığını fark ettim, sonra da arkadaşına uzandım ve inleyerek ellerini ona doladım. Kendini onlara sürttüğünde iki adam heyecanla ona yaklaştı. İksir, ten tene temasın orgazm olmasını sağlayacaktı ve muhtemelen bunu sorgulayamayacak kadar sarhoştu. Boğazım kalınlaştı. Bir fahişe gibi davranması gerekiyordu, aslında kimseyi becermesi değil. İşler çok ileri giderse, birinin panzehiri getirmesi gerekecekti.

Ellerini kendi omuzlarına koydu ve buradaki erkeklerin dokunuşundan zevk alırken başını geriye attı. Geraldine yaklaştığında, onun da ellerini tuttu ve daha fazla deriye erişmesini sağlamak için elbisesini çıkardı.*Kahretsin hayır.*

"Ekselânsları!" Geraldine'in nefesi kesildi ve Max araya girerek Tory'ye yardım edemeden onu neredeyse savurarak uzaklaştırdı. Bunun kontrolden çıktığını hissettiğimde kalbim daha hızlı atıyordu. Darcy'nin birlikte oturduğu şapkalı adam yardıma gitti ama Tory de kollarını ona doladı. Korkmuşa benziyordu ama gitmesine izin vermiyordu.

Darcy çevremde yere düştü, hava büyüsü onun etrafında süzüldü ve insanların ayaklarını yerden kesti. “Kuşları ne yapacağım?! Bana yardım et!" o yalvardı.

İnsanlar ondan dökülen sihirden kaçarken çığlık attılar ve ben de ona doğru koştum, onu yerden kaldırdım, onu göğsüme bastırırken bakışların üzerimizde olduğunu hissettim. Darcy çılgın gözlerle ve gözbebekleri büyümüş halde bana bakarken bir grup öğrenci bizi her açıdan kaydediyordu. Kuzgunlar. Onları görüyor musun? Tam arkandalar.” Çılgınca nefes alıyordu ve ben onu tek kolumla daha sıkı tuttum.

Kalabalık, omzumun üzerinden bakıp arkadaşlarımı ararken, onlara yardım ettiğim için beni alkışlamaya başladı. Darius, Tory'ye yaklaşıyordu, bu yüzden onunla ilgileneceğini biliyordum.

Darcy'yi ana mağaradan çıkardım ve çıkışa doğru koşmaya başladım. Aer Tower'a kadar kuzgunlar hakkında saçmalamaya devam etti.

Kısa süre sonra onu odasına getirdim, çantasından anahtarlarını çıkardım ve kilidi açtığımda kapıyı iterek açtım.

Onu yatağına yatırdım, panzehiri çıkarıp dudaklarına tuttum. "İçmek." "Hala buradalar," diye

mırıldandı zihninin bulanıklığı arasından. "Gölgeler etrafımda." Gözlerini kırpıştırdı ve bir an için bakışlarında karanlığın döndüğüne yemin ettim. Bu iksir çılgınca bir şeydi.

Şişeyi ağzına soktum ve tükürdü ama yutmayı başardı. Elime yapıştı, her görüntü parladığında irkildi. "Bana zarar verecekler," dedi nefes nefese.

"Onlar değil. Gerçek değil," dedim sertçe, tırnakları tenimi ısırırken.

"Durdur onları," diye yalvardı, şaha kalktı ve başını göğsüme yasladı. Kollarımı yavaşça ona dolamadan önce gerildim. Nasılsa bunu hatırlamayacaktı. Bu gece tükettiği iksir ve alkol arasında, onunla burada oturan bir hayalet bile olabilirdim.

"Lütfen," diye fısıldadı, elleri etrafımda kıvrıldı. "Mirasçıları durdurun."

Onu kucağıma aldığımda kalbim küt küt atıyordu, sözleri üzerime doluyordu ve kendimi dünya tarihindeki en büyük pislik gibi hissetmeme neden oluyordu. Ben de bu duyguyu bastırmaya çalıştım ama hiçbir yere varamadı.

"Yapacaklar," dedim nazikçe. "Sadece eğil Darcy."

"Ben... eğilemem," dedi, uykunun sesi sesini yumuşatmıştı. onu yastığa yatırdım

ve birkaç kelime daha döküldü dudaklarından. “*yapmayacağım*”

Gözleri kapandı ve hala elini tuttuğumu fark ettim.

Ona çok uzun süre baktım. Vegas, varlıklarının özüne kadar demir gibi iradelere sahipti. Bu yüzden bu farklı taktiği deniyorduk. Ama korkutucu olan şey şuydu ki, o anda kendi irademin onunkine yansıdığını gördüm. Unutulmanın eşiğinde bile savaştı. Teslim olmayı reddetti. Bu değişmeyecekti. Tıpkı diğer Mirasçılar ve benim asla pes etmeyeceğimiz gibi.

Elimi onun elinden çektim ve kapıdan çıkıp kapıyı sıkıca kapatmadan önce üzerine bir battaniye çektim. Duygularımla savaş halinde on saniye boyunca orada oyalandım. Sonunda onları ruhumun derinliklerine gömmeyi başardım ve partiye geri dönerken yüzüme bir gülümseme yapıştırarak uzaklaştım.

Ben Seth Capella'yım. ben zayıf değilim Ben kimse için kırılmam. Ve kesinlikle bir Vega için ayrılmayacağım.

ABakışlarım sıkıca Roxy Vega'ya dikilmiş kıvranan beden kalabalığının arasından ilerlerken dudaklarımdan bir hırıltı döküldü. Ateş büyüm bedenimden bu öfkenin bir kısmını boşaltmam için bana yalvarırken, tenimden kıvrılan bir sıcaklık herkesin benden uzaklaşmasına neden olacak kadar sıcaktı. Ama nişan alacak hiçbir yerim yoktu. Çünkü öfkemin nedeni omuzlarıma sımsıkı oturdu. Bununla birlikte gitmeyi seçmiştim. Bu saldırıların beni ondan daha çok yaraladığını hissetmeye başlasam da ona bir saldırı daha yapmıştım. Bütün gece bana zar zor bir bakış atmıştı. Artık ondan ne istediğimi bile bilmiyordum ama beni görmezden gelme şekli beni deli ediyordu.

Onun için bir kestirme yol kestim, ışıltılı teni, beden kalabalığının arasında gözlerimi ondan ayırmamı kolaylaştırıyordu.

Gözleri kapalı, başı mağaranın çatısına eğilmiş ve vücudu aynı anda Milton'a lanet olası Hubert'e ve onun bere şapkalı o pislik arkadaşına sürtünerek dans ediyordu. Eğer bu saçmalığı bir an önce kesmezsem, o lanet iksir ona müstehcen bir şekilde dans etmekten fazlasını yaptırabilirdi.

"Roxy," diye seslendim, onu çevreleyen pisliklerin beni duyması ve cehennemin dibine gitmesi için yeterince yüksek sesle. Dans arkadaşları onu korku dolu bakışlarla terk ederken Roxy'nin gözleri fal taşı gibi açıldı ve sanki en sevdiği oyuncak ayısını çalmışım gibi somurttu.

"N'aber Dari-göt?" diye sordu, kendi başına dans etmeye devam ederken kendi şakasına gülerek. Bakışlarım iştahla onun üzerinde gezindi. Gümüş Pegasus parıltısıyla kaplı derisi ve gökkuşağı gibi görünmek için boyanmış saçları ile neredeyse tanınmaz haldeydi ama yemek yiyecek kadar iyi görünüyordu.

Caleb'i kızdıracağını bildiği halde buraya gelip bunu giymesine hayran olmamak elde değildi. Konuyla ilgili hislerine rağmen, bunun oldukça komik olduğunu düşünmeden edemedim. Güzelliğinde gizemli, ruhani bir yaratık gibi görünmesini sağlıyordu.

Uzun süre yalnız dans etmedi, bana doğru ilerlerken bakışları bana sabitlendi. Kollarını boynuma dolayıp neredeyse çıplak vücudunu çıplak göğsüme doğru çekerken dudaklarım şaşkınlıkla aralandı.

Ağzından coşkulu bir inilti kaçtı ve onu yakalayıp sırtımdan çekmeye çalıştığımda kalbim yerinden fırladı. Onu bu şekilde tutmayı hayal etsem de o an hiç zevk almadım. Kendinde değildi, o lanet olası iksir onun böyle davranmasına neden oluyordu ve benim onun etkilerinden bir an önce kurtulmam gerekiyordu.

"Sana bir içki ısmarladım," dedim, ona verdiğimiz iksirin panzehirini tutan tekila shot'ı uzatarak.

Elimden alıp geri devirmeden önce bir anlığına baktı.

İksir etkisini gösterdiğinde, yavaşça dans etmeyi bıraktı, benden uzaklaştı ve neler olup bittiğinden tam olarak emin değilmiş gibi kaşlarını çattı. Gerçekten sadece biraz ayılmak gibi hissettirmeli ve ben de bunu böyle ifade edeceğini umuyordum.

Eğilip elbisesini yerden aldım ve karnım rahatsız bir şekilde kıvranırken ona uzattım. Bir sürü erkekle dans ederken çekilmiş iyi bir görüntü elde ettiğimizden emin olmak istemiştik, ama bir saniyeliğine düşünseydim, iksir onun şöyle davranmasına neden olurdu:*O*Bir damla içmesine asla izin vermezdim.

Roxy elbisesini benden aldı ve nasıl bu hale geldiğini anlayamamış gibi hafifçe kaşlarını çatarak giydi.

Bir yanım, neredeyse başına gelmesine izin vereceğimiz şeyin utancıyla yüzleşmek yerine arkamı dönüp onu burada bırakmak istiyordu. Ama kafası karışmış haldeyken onu burada öylece bırakamazdım. Yatağına geri döndüğünden emin olmalıydım. Eğer onun bu gece güvende olduğunu bilseydim, tüm bu karmaşayı berbat bir fikre indirger ve unutabilirdim. Zaten çok kötü bir şey olmadan önce onu durdurmuştum. Bu yüzden kendimi herhangi bir zarar olmadığına ikna etmem gerekecekti. Şu anda kendimi bir bok çuvalı gibi hissetmiş olsam bile.

"Bu parti eskimeye başladı. Yurduna geri dönmek ister misin? Seninle yürüyebilirim," diye önerdim, bana defolup gitmemi söyleyip söylemeyeceğini merak ederek. Ya da onu omzumun üzerinden atıp isteği dışında oraya geri sürüklemek zorunda kalsaydım. Her iki durumda da, bu partideki pisliklerin ona bakmasına izin vermekle işim bitmişti ve onun güvende olduğundan emin olmam gerekiyordu.

Elimi uzattım ve ona bakarken tek kaşını kaldırdı.

"Ateşkes mi?" Teklif ettim. "Bugünden yarına kadar birbirimizden hoşlanıyormuş gibi davranabiliriz. Ya da en azından birbirinizden nefret etmeyin."

O an uzadı ve elim aramızdaki boşlukta sallanırken biraz utandım. "Belki de her zaman senden nefret ediyormuş gibi yapıyorum," dedi sonunda ve elini uzatırken ben sustum.

ve elimi tuttu Gökkuşağının renkleriyle parıldayan kirpiklerinin altından bana baktı ve bu önerinin imkansızlığıyla kalbim küt küt attı. Çünkü kabul etmek istesem de istemesem de benden nefret etmeyeceği fikri çaresizce bana çekici geliyordu. "Ya da belki de değilim," diye ekledi, o küçük umut ışığını sunduğu kadar çabuk söndürerek.

Bunun beni neden gülümsettiğini bilmiyordum ama güldürdü.

Parmaklarımı küçük elinin etrafına doladım ve onu kalabalığın arasından çıkışa doğru çektim. Biz giderken hala yarı dans ediyordu, Ass Society'nin çöplük fetişiyle Siren gibi giyinmeyi seçen birkaç üyesini görünce dudaklarından kahkahalar döküldü. Vücutlarına pullar boyamışlar ve sonra görünüşlerini tamamlamak için üzerlerine büyük kahverengi çamur parçaları sürmüşlerdi. Max'in onları fark etmediğini tahmin ediyordum ya da şimdiye kadar ayak bileklerinden çatıdan sarkıyor olacaklarını hayal etmiştim.

Roxy kolumu kavrayıp ters yönü işaret edip tekrar gülerken, onlarla bu konuda yüzleşmeli miyim diye düşündüm.

Kendilerini Vegas gibi giyinmiş iki kızı görmek için kolunun çizgisini takip ettim. İkisi de Vahşi Kral'ın sarayında evlerindeymiş gibi görünen ve başlarında yüksek taçlar olan elbiseler giymişlerdi. Kostümlerine, üzerlerine karalanmış Gwendalina ve Roxanya isimleriyle kuşaklar eklemişler ve dikkatleri üzerlerine çekmek için güzel bir gösteri sergiliyorlardı.

"Bu seni sinirlendirmiyor mu?" Roxy'ye şaşkınlıkla sordum, ona bakmak için döndüm.

Ah, rahatla Darius. Zaman zaman kendinize gülemezseniz, hayatınızın büyük bir kısmını gerçekten önemli olmayan şeylere gücenerek geçireceksiniz.” Roxy bana gülünçmüşüm gibi gözlerini devirdi ve gerçekten umursamadığı gerçeğini kabul etmeye çalışırken kaşlarımı çattım.

Ben bir cevap vermeden önce elini elimden çekti ve kalabalığın arasında benden uzaklaştı.

İçimden bir küfür savurup peşinden koştum. Onu yakaladığımda, mağaranın dışına çıkan uzun tünelin yarısına gelmişti.

"Parıltıyla kaplandım," dedi, tüm vücudunun parıldayan gümüş maddeyle kaplı olduğu gerçeğini göremeyecekmişim gibi.

"Fark ettim," diye yanıtladım.

"Pekala, gidip yıkayacağım," dedi.

"Elbette. Birazdan yurtlarda olacağız ve sonra duş alabilirsin.”

Roxy bu cevap onu hayal kırıklığına uğratmış gibi içini çekti ama ayrıntıya girmedi. Mağaradan çıkmayı başardık ve bir an için gökyüzüne baktı, bir şey düşünür gibi dudaklarını büzdü. Bana baktığında kalbim çılgınca atıyordu ve dudaklarında bir gülümseme vardı. Roxy bana gülümsemedi.

Kesinlikle tutulmadan beri değil. Ve bunun için onu gerçekten suçlayamazdım. Ama o ana kadar, eğer yaparsa benim için ne kadar önemli olacağını takdir edeceğimi düşünmemiştim.

Bir sonraki kalp atışında, kanatları sırtından fırlayıp elbisesine delikler açarken neden böyle düşündüğünü anladım, kırmızı ve mavi alevler tüyleri yaladı ve tüyleri sonuna kadar esnetti. Orada Düzen formuna dönüşümü durdurdu ve ortaya çıktığından beri kısa sürede bu kadar kontrolü öğrenmeyi başarmış olmasına yardım edemedim ama biraz etkilendim.

"Sonra görüşürüz ahbap," dedi gülerek göğe atlayıp aya doğru uçmaya başladı. *Bok.*

"Nereye gidiyorsun?" Kanatlarını çırpıp üstümüzdeki göğe doğru tırmanırken arkasından seslendim.

"Yüzme!" Benden kaçmak çok komikmiş gibi bir kahkahayla uçup gitmeden önce bağırdı.

Kahretsin.

Pantolonumun düğmelerini çözdüm ve ayakkabılarımı fırlattıktan sonra kıyafetlerimi taşıyabilmek için bir top haline getirdim.

Ejderhamı çağırırken omurgamda bir enerji dalgası aktı ve bir dakika sonra, Düzen formum etimden yırtılırken pençelerim kire çarptı.

Roxy Vega'nın peşinden koşmak için havaya fırlamadan önce giysi demetini ağzıma aldım.

Kanopiden çıkmak için savaşırken kanatlarıma vuran dallar pullarıma takıldı ve sonunda gırtlağımda yanan bir hırıltı ile gökyüzüne fırladım.

Daha yükseğe uçarken kanatlarımı çırptım, uzakta Roxy'nin kanatlarının ateşini görene kadar başımı çevirdim.

Kanatlarımı güçlü bir şekilde çırparak peşinden havalandım ve o The Orb'a ve kampüsün ortasındaki diğer binalara doğru ilerlerken onu gökyüzünde kovaladım.

Onu yakalamaya başladım ama onu yakalayacak kadar yaklaşmadan önce gökten düştü ve gözden kayboldu.

İçimden küfrederek peşinden koştum, yanan kanatlarını en son gördüğüm yere vardığımda yere daldım.

Doğruca Küre'nin kıvrımlı çatısına yöneldim ve Ejderha biçimimin hatırı sayılır ağırlığı onun üzerine çöktüğünde metalik yapı içi boş bir şekilde yankılandı.

Onu görmeye çalışırken başımı sağa sola çevirdim ama görünürde yoktu. Kendi kendime

küfrederek yere atladım ve The Orb ile Lunar Leisure ve havuzu barındıran hilal şeklindeki binanın arasına inmeden hemen önce Fae formuma geri döndüm. BEN

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com
o tarafa baktım, kapıyı aralık gördüm ve yüzmeye gideceğini söylediğinde gerçekten bunu kastetmiş olup olmadığını merak ederken kaşlarını çattım.

Yerdeki kıyafetlerimi aldım ve ayaklarımı ayakkabılarıma geçirmeden önce pantolonumu hızla geri giydim. Açık kapıya koştum, anahtar deliğine bırakılmış iki küçük tahta kazma gördüğümde bakmak için durdum.

"Roxy?" diye seslendim, karanlık binaya adım atarak ve soğuk gece havasından sıyrılarak.

Yanıt yoktu ama devam ettim, büyük spor salonuna girdim ve havuza gitmeden önce çeşitli ağırlık ve kardiyo ekipmanlarını geçtim.

Bildiğim kadarıyla Roxy, Max'le onu suyun altına hapsettiğimiz geceden beri buraya gelmemişti ve klor kokusu bende o gecenin anılarını uyandırırken midem rahatsız bir şekilde burkulmuştu.

Havuzu çevreleyen koyu renk karoların üzerine çıktım ve Roxy'yi suyun ortasında gözleri kapalı yüzerken gördüğümde hareketsiz kaldım. Elbisesi havuzun kenarında ayakkabılarının yanında bırakılmıştı ama yüzmek için gümüş iç çamaşırını çıkarmıştı.

Kollarını tembelce ileri geri sallarken vücudundan büyük bir parıltı bulutu yayılıyordu ve cildindeki parıltıyı yerinde tutan her şeyi geri almak için sihir kullandığını tahmin ettim.

"Orada öylece durup mı bakacaksın yoksa içeri mi gireceksin?" Roxy gözlerini açmadan sordu.

Boğazımı temizledim, kenara yaklaştım ve buraya son geldiğimizde ona ne yaptığımı düşünmemeye çalıştım.

"Ya da belki geçen sefer başladığın şeyi bitirmeye geldin?" diye sordu Roxy, zihni açıkça benimkiyle aynı yolu izliyordu.

"Madem bunun için endişeleniyorsun, o zaman neden buraya geldin?" Diye sordum. Suyun altına düşmeden ve bana doğru yüzmeden önce içini çekti.

Arkasında uzun bir parıltı izi kalırken onu izledim ve yavaşça tam önümde yüzeye çıktı, büyük, yeşil gözleriyle bana bakarken kollarını havuzun kenarına koydu. Bazen bana bakışında, ördüğüm her duvarın arkasını görebildiğini, giydiğim her yalanı ve zırh parçasını görebildiğini ve ruhumun derinliklerinde saklanan yaratığa doğrudan bakabildiğini hissettiren bir şey vardı. .

"Geldim çünkü tek istediğim özgür olmak. Ve korku, izin verirseniz sizi zincirler kadar kolay bir şekilde zincirler. Öyleyse elinden gelenin en iyisini yap... ya da yapma. Ne yapmayı seçtiğini kontrol edemiyorum ama ben *olabilmek* neyi seç *BEN* Yapmak."

Ben cevap veremeden havuzdan çıktı, suyun vücudundan aşağı akmasına ve simi de beraberinde götürmesine izin verdi.

İç çamaşırlarıyla dururken, gözleri onun ateşiyle dans ederken ona bakmadan edemedim.

Phoenix bir şey bekliyormuş gibi bana baktı. Ama bunun ne olabileceği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Bir yanım ona uzanmak istedi ve hayal gücüm bir anlığına kendini kaptırırken bakışlarım ağzına kaydı, ama bunun yerine bir adım geri atmayı başardım.

Roxy bana baktı, ellerini hâlâ gökkuşağı renginde olan ıslak saçlarının arasından geçirdi ve sihriyle saçlarındaki suyu çekti. Elbisesini kapmak ve ayaklarını yeniden stilettolarına sokmak için yanımdan geçmeden önce vücudunun ve iç çamaşırının her damlasını sifonladı.

"En son ne zaman sırf eğlence olsun diye bir şey yaptın?" diye sordu bana alayla, geri geri yürümeye başladı ve tramplene doğru yönelirken beni de peşinden çekti.

"Ne demek istiyorsun?" Diye sordum.

"Mesela, en son ne zaman art niyet olmadan anlamsız bir şey yaptın?" "Artık seninle takılıyorum," dedim.

Hafifçe alay etti. "Yani benimle hiçbir ilgin yok, öyle mi? Bu bir ilk olur."

Haklı olduğu için dilimi tuttum. Konu ona geldiğinde her zaman bir gündemim vardı ama bazen, şu anda olduğu gibi, bunun ne olduğundan bile emin değilmişim gibi geliyordu. Ondan kurtulmam gerekiyordu ama bunun gerekli olduğunu bilmemle birlikte bunun fikri beni ikiye ayırdı.

"Hadi." Yüksek tahta için merdiveni tuttu ve sesinde hafif bir kahkahayla tırmanmaya başladı.

Onun gidişini izlerken kaşlarımı çattım, her ne olduğunu biliyorken ne halt ettiğini bile merak ediyordum, bunu onunla yapmak istiyordum.

Suyun üzerindeki atlama tahtasına çıktığı tepeye kadar onu takip ettim.

Dikkatli bir şekilde ilerledi ve tahtanın en ucuna oturmak için yere çöktü, bacaklarını altında suyun üzerinde sallıyordu.

Onu kendime çekmek istesem de aramızda bir santim boşluk bırakarak yanına oturdum. Elimi yüzümde gezdirerek iç çektim. Her şey çok boktandı. Bu gece ona tuzak kurmuş, onu bir kez daha incitmek için yolumdan çıkmıştım ama işte burada, karanlıkta onunla oturuyor, ona dokunmak için can atıyor, âşık bir çocuk gibi ona kaçamak bakışlar atıyordum. Onunla her şey neden bu kadar zordu? Basit olmalıydı, nasıl görünürse görünsün ya da ne kadar seksi olduğunu düşünürsem düşüneyim, ondan kurtulma fikri yüzünden ıstırap çekmemeliydim.

Belki bir kez bittiğinde, bu işten vazgeçebilir, onu unutabilirdim. Ama atlama tahtasına uzanmak için arkasına yaslandığında ve üzerindeki beyaz elbise yukarı çıkıp baldırlarının bronz tenini ortaya çıkardığında ve iç çamaşırı bir kez daha göründüğünde, bunun boş bir umut olduğunu biliyordum.

Onun için aç olduğum kadar birini asla arzulamamıştım.

Ve bu sadece görünüşü değildi, beni her ısırdığında ya da bana karşı savaştığında, içimdeki canavar başını kaldırıyordu. Bize tehdit oluşturan bir kızdan daha fazlasıydı. Gerçek bir meydan okumaydı, ona ne yaparsam yapayım benden korkmuyordu ve her yönden benimle boy ölçüşebilir, hatta beni alt edebilirdi. Daha önce hiç onun gibi bir kızla tanışmamıştım. O benim dengimdi. Gücümle veya adımla hiç ilgilenmiyordu, bu yüzden önüme attığı her ilgiyi hak ediyordu.*Ben.*Aslında kim olduğumu umursuyordu.*Ne*Ben ... idim. Ve çoğu zaman bulduğu şeyden nefret etse de, yine de beni gördü. Ve bunun fikri ürkütücü olduğu kadar canlandırıcıydı.

"Xavier, Sofia'ya mesaj mı atıyor?" diye sordu birden ve dudaklarım bu garip soruyla aralandı. "Evet," dedim sonunda çünkü ona bu konuda yalan söylemek anlamsız geliyordu. "Ona gerçekte kim olduğunu söyleyemez, belli ki. Ama konuşacak kendi türünden birine sahip olmasını, bir sürüyle teması olmasını istiyordum..." Durdum çünkü ona bir kızın telefon numarasını mesaj olarak vermek ona yardım etmek için oldukça acınası bir yol gibi göründü, ama yapmadım. başka ne yapacağını bil.

"Anladığım kadarıyla Lionel, Düzenini kimseye açıklamasına hâlâ izin vermiyor?" diye sordu. Güldüm ama içi boş, boş bir şeydi. "Asla."

Roxy, onu sinirlendirecek şekilde dudaklarını büzdü ama başka bir şey eklemedi.

"Peki sevgili nişanlın nasıl?" diye sordu, konuyu değiştirirken ağzında bir sırıtışla.

"Lanet olsun," diye homurdanarak cevap verdim. “Babam birbirimizi daha iyi tanıyabilmemiz için onu akademiden buraya transfer ettiğinden bahsediyor. Mezun olduktan sonraki yıl evlenmemizi beklediğini söylediğini duydum...”

Bu fikrin dehşeti çoğu gece uyumadan önce aklımdan çıkmıyordu. İşin en kötü yanı, eğer o zamana kadar ona meydan okuyamazsam bu işi bitireceğimi biliyor olmamdı. Yine de reddetmeye çalışırsam beni zorlamak için Karanlık Zorlamayı kullanırdı.

"Neden kaçmıyorsun?" alay etti. "Değerli tahtın senin için mutluluğunu değiş tokuş edecek kadar önemli mi?"

Ben de uzanırken ona sırıttım ve loş ışıkta ona bakmak için başımı çevirdim. Bacaklarını ileri geri salladı ve tahta altımızda zıpladı.

"Nereye gitmeliyim?" Diye sordum. “Azeryan Çölü mü? Veya Kutup Başkenti? Belki de ölümlüler diyarına gidip oraya yerleşmeliyim?”

Roxy, bu fikirler tamamen çılgınca değilmiş gibi omuz silkti. "Zincirlenmiş bir hayattansa böylesi daha iyi," dedi basitçe.

Cevap vermek için dudaklarımı araladım ama ne diyebilirdim ki? herhangi bir şeydi*Ancak*basit. Yönetmek için doğmuştum, olduğum her şey, bu noktaya gelmek için katlandığım her şey, hepsi bunun yardımıydı. Gölgelerde saklanan basit bir hayatla asla tatmin olamazdım. Ayrıca burada sorumluluklarım vardı. benim için

kardeş, Mirasçılar, bir bütün olarak Solaria. Onlara sırtımı dönmezdim.

Roxy genişçe esnedi ve Lance'in bana gölgeler onu zorlamaya başladığından beri uyumak için mücadele etmesiyle ilgili söylediklerini hatırladım. Henüz onlarla çok fazla mücadele etmemiştim, ama sonra yıllarca kara büyü ile pratik yaptım ve gölgeleri uzak tutmayı öğrendim.

"Yurtlarımıza dönelim mi?" diye sordum, kendimi ondan uzağa, şimdi o kadar çok parıltıyla dolu olan havuza bakmaya zorlayarak, kimsenin onu nasıl temizleyeceğinden bile emin değildim. Yarın burada çok sinirli bir kapıcı olacağını hayal etmiştim.

Roxy omuz silkti ama ayağa kalktı, ben de ayağa kalkarken atlama tahtası altımızda esniyordu.

Elini tuttum ve onu kenara doğru çekerken bana şaşkınlıkla baktı. Sadece bir an tereddüt ettikten sonra onu uçuruma yaklaştırmama izin verdi ve onu beline sarıp kollarıma alırken gülümsedim.

Çığlık attı ama korkudan değildi, ben onu yakınımda tutup atlama tahtasından atlarken sesi kahkahalarla kaplıydı.

Roxy haykırdı, biz düşerken kollarını boynuma doladı ama biz daha suya ulaşamadan parmaklarımı esnettim ve onu kontrolüm altına almaya zorladım. Bir su sütunu bir kamçı gibi fırladı, etrafımızda dolandı ve bizi havuzun kenarına bırakmadan önce havuzun üzerinden kaydırdı.

Büyü kullanmam üzerine Roxy'nin gözleri büyüdü ve çıkışa doğru yürümeye başlarken ona sırıttım.

"Çok kendini beğenmişsin," diye alay etti ama ses tonu alaycıydı.

"Benden etkilendiysen elimde değil," dedim ve gözlerini devirdi.

“Bundan etkilenmedim. Beni etkilemek istiyorsan, bundan daha iyi bir şey yapman gerekecek.”

"Ne gibi?"

Omuz silkti, kolunu boynuma doladı ve parmak uçlarının tenime dokunuşu omurgamdan aşağı enerji fışkırtıyordu. "Kuralları çiğnemekte zorlanan ben değilim," diye alay etti, yanımda yürüyebilmek için kollarımı iterek.

Vücudunun benimkine karşı sıcaklığını anında özlemiştim ama o da aynı şeyi hissetse de bunu göstermesine izin vermiyordu.

Lunar Leisure'dan sessizce çıktık ve onu gözümün ucuyla izledim. "Yurt anahtarım yok," dedi, dışarıdaki soğuk havaya çıkarken. “Sofya'da var...”

Öyleyse gel ve benimle kal, diye yanıtladım anında, yapmamam gereken tüm nedenlere rağmen onun yakınımda olmasını isteyerek.

Roxy bana bakmak için döndü ve bakışlarındaki sıcaklık kalbimin atmasına ve kararlılığımın zayıflamasına neden oldu. Benimle böyle vakit geçirdiğine göre ne kadar sarhoş olduğunu düşünmeden edemedim. Ve eğer ben

tamamen dürüst olmak gerekirse, boşa yakın olduğundan oldukça emindim. Çünkü Roxy Vega ayık olsa bana saati vermezdi ve şu anda bana dünyadaki tek insan benmişim gibi bakıyordu.

"Bilmiyorum," dedi yavaşça. "Orada bir*pay*Süslü kıç odanıza kadar çıkmak için tırmanmanız gereken onca merdiven var. Belki de benimkinin önünde yere kıvrılıp Sofia'nın gelmesini beklerim."

Güldüm ve aklıma bir fikir geldi. Tamamen saçma, tamamen mantıksız bir fikir. Ama bunun düşüncesi bile kalbimin daha hızlı atmasına neden oluyordu ve ona her zaman körü körüne kurallara uymadığımı kanıtlama olasılığının beni cezbetmesine engel olamadım.

"Penceremi açık unutmuşum," dedim yavaşça. "Seni oraya bırakabilirim."

Ne teklif ettiğimi anlayınca gözleri büyüdü. Ve elbette, oraya uçmak için kendi kanatlarını kullanabilirdi ama bir Ejderhaya binmek fiilen yasalara aykırıydı. Özellikle babama sorarsan. Öğrenirse beni Ejderha loncasından kovabilir. Onu şimdi duyabiliyordum.*Ejderhalar yük atı değildir.*Ama umurumda değildi. Onun için bu kuralı çiğnerdim. Kahretsin, onun için birkaç tane daha kırsam mı diye merak etmeye başlamıştım.

Roxy'nin yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı ve bana yaklaştı. "Öyleyse neyi bekliyorsun, Ejder çocuk?" alay etti. "Pantolonunu çıkarsan iyi olur."

Bir kahkaha patlattım ve kemerimi çözerken ona yaklaştım. Sarhoş muyum yoksa deliriyor muyum tam olarak çözemedim ama hoşuma gittiğini itiraf etmeliyim.

Roxy'nin bakışları hareketlerime kaydı ve fermuarımı açarken duraksadım.

"Ben çıplakken gerçekten orada durup bana mı bakacaksın?" Diye sordum.

"İlk günümde üzerimdeki tüm giysilerimi yaktığın zamanki gibi mi?" Bana tek kaşını kaldırarak karşı çıktı.

Dilimi yanağıma bastırdım ve pantolonumu indirdim ama bakışları gözlerimde sabit kaldı.

"Kıyafetlerimi getirebilirsen çok memnun olurum," dedim yavaşça ve ona gerçekten önemli bir şey vermişim gibi ciddi bir şekilde başını salladı.

"Bunu yaptığın için başın belaya girer mi?" nefes aldı.

"Neden bu konuda endişeli görünüyorsun?" dalga geçtim "Seni tahrik eden şeyin bela olduğundan eminim." Roxy güldü ve onu mutlu ettiğimi duyunca kalbim yerinden fırladı.

Ejderhayı bedenimden ayırmadan önce yeterince yerim olduğundan emin olmak için birkaç adım atarak ondan uzaklaştım.

Derim parçalandı ve içimde yatan devasa canavar serbest kaldı, ben Düzen formuma geçerken pençelerim yolumda çizgiler açtı.

Roxy şaşkınlıkla nefesini tuttu ama geri çekilmedi. Ona bakmak için başımı çevirdim ve yavaşça yaklaşmadan önce bıraktığım kıyafetlerimi almak için eğildi. Ayakta çok küçük ve narin görünüyordu.

Canavarların kralı olarak onun üzerinde yükselirken altımdaydı ama yaklaşırken bakışlarında herhangi bir korku yoktu. Sadece heyecan.

Çömeldim ve sırtıma tırmanabilmesi için kocaman, altın kanatlarımdan birini indirdim.

Tırmanırken tenim karıncalandı, babama böyle meydan okuma bilgisiyle ve tüm insanlardan bir Vega ile uzuvlarıma bir adrenalin damladı. Bunu hissetseydi muhtemelen şu an küçük bir kalp krizi geçiriyor olurdu.

Roxy sırtıma bindi, kalçaları etrafımı sardı ve elleri kürek kemiklerimin arasından çıkıntı yapan devasa dikenlerden birini kavradı.

Sıkı dur, Roxy.

Güçlü bir sıçrayışla kanatlarımı açtım ve geceye havalandım. Roxy heyecanla haykırdı, ben daha yükseğe ve daha yükseğe uçarken beni tutuşu daha da sıkılaştı, ben dosdoğru yıldızlara giden bir yolu geçerken akademi altımızda ince bir ışık huzmesine dönüştü.

Yeterince yükseğe çıktığımda, kanatlarımı vücuduma yaklaştırdım ve serbest bir şekilde tekrar yere doğru düştüm.

Düştüğümüzde Roxy çığlık attı ve ben de onunkiyle birlikte benim de heyecanım artarken, alevler etrafımızda savruluyor ve gecenin karanlığına karışırken ben de bir Ejderha ateşi bulutu saldım.

Yere çarpmadan önce kanatlarımı çırptım ve tekrar gökyüzüne doğru fırladım, daireler çizerek ve canı pahasına tutunurken dudaklarından dökülen kahkahalarla yıkanarak.

Sonunda cam yapının en yüksek noktasındaki yatak odama giden gökyüzünde bir yol açarak Ignis Evi'ne geri döndüm.

Dikkatli bir şekilde yere indim, pençelerimle binayı kavradım ve pencereden içeri girmesi için kullanması için kanadımla bir köprü oluşturdum.

Roxy içeri atladı ve binadan dışarı çıktım, bir kez daha pencereye doğru yönelirken geniş bir daire çizerek döndüm.

Doğrudan açıklığa uçtum, ulaştığım anda Fae formuma geri döndüm ve içeri inerken birkaç adım koştum.

Roxy odamın karşısına geçip masama oturmuş, ayaklarını masanın üzerine doğru uzatmış ve tahta masanın solundaki yığından bir mektup alırken bana uzun bacaklarına bir bakış atmıştı.

O dramatik bir gösterişle zarftan mektubu çekerken ben de dolabıma gidip bir çift boxer ve eşofman giydim. Onu durdurmak için hareket etmedim, o yığın hayran mektuplarıyla doluydu ve onları okuma zahmetine girmeden sonsuza kadar öylece öylece orada bıraktım. Solaria'da bana yazmaktan hoşlanan çok fazla kaçık vardı ve genellikle bana gönderdikleri şeyleri çoğu zaman okumamamın daha iyi olduğu görüşündeydim.

"*Sevgili Darius*diye mırıldandı Roxy, sesini baştan çıkarıcı bir şekilde alçaltarak. "*Geçenlerde Fae Weekly'de sizin hakkınızda yayınlanan makaleyi okudum ve söylemeliyim ki, pişirmeye bu kadar düşkün olduğunuzu fark etmemiştim.*

- bu doğru mu?" diye sordu Roxy, tek kaşını kaldırarak mektuptan başını kaldırarak.

gözlerimi devirdim. "Bana son zamanlarda hangi yeni hobileri edindiğimi sordular ve ben de bunu şaka olarak söyledim," dedim ve o okumaya devam ederken onu izleyebilmek için yatağıma çöktüm.

"Evet tabiki. Kendin için böyle bir şey yapabileceğinden şüpheliyim," diye alay etti ve protesto olarak söyleyebileceğim pek bir şey yoktu çünkü bu doğruydu. İçinde yaşayan aile üyelerinden daha çok hizmetçinin olduğu bir evde büyümüştüm. Benim yemek pişirme fikri oldukça saçmaydı. Okumaya devam ederken mektubu tekrar kaldırdı. "*İtiraf etmeliyim ki, o parçadaki fotoğrafları da incelemekten zevk aldım. Özellikle biriniz diğer Mirasçılar ile sahilde koşuyorsanız*–Ah, orada haklı, bunu gördüm ve sen gerçekten seksi görünüyordun," yorumunda bulunan Roxy, kalbimin garip bir şekilde çarpmasına neden oldu. Ama beni çekici bulduğunu kabul etmesinde hiçbir tuhaflık yokmuş gibi devam etti. "*Bu mektuba bir hediye ekledim, ondan benim kokumu aldığında beni ararsın ve benim sana aç kaldığım gibi sen de bana aç olursun.*Ne demek hediye?" diye sordu Roxy, zarfı masanın üzerinden alıp içinden başka bir kağıt parçası çekerek.

"Aman Tanrım!" diye bağırdı Roxy, mektubu bırakıp tiksintiyle ayağa fırlayarak. "Buna bantlanmış saçlar var ve yaptı*Olumsuz*kafa kılı gibi görünüyorsun!"

Mektuptan o kadar hızlı uzaklaştı ki stilettolarının arasında dengesini kaybetti ve bana doğru düşerken onu yakalamak için uzandım.

Ağırlığı benimle çarpıştı ve yatağa sırt üstü yatıp onu da benimle çekerken güldüm.

Onu çevirdim, altımda sabitlenmesi için sırtına bastırdım ve bana baktı, dudaklarından kahkahalar döküldü. Hala düştüm. Kalbim gümbür gümbür atıyordu ve bakışlarım gözlerinden dudaklarına kaydı.

"Seninle böyle yalnız kaldığım için deli olmalıyım," diye soludu. "Muhtemelen yarın hayatımı cehenneme çevirmeye geri döneceksin."

Şaka yapıyormuş gibi görünse de bu yoruma kaşlarımı çattım. "Ve benden nefret etmeye devam edeceksin," diye yanıtladım.

"Durmadım."

Aramıza sessizlik çöktü ve ben bir santim geri çekildim. "Muhtemelen bunun için iyi bir sebep var."

Kaşları çatıldı ama detay vermedim. Yarın hikaye patlak verdiğinde ne yaptığımızı anlayacaktı. Ve aramızdaki mesafeyi kapatmak için ne kadar can atsam da bunu yapamadım. Benim ve diğer Mirasçıların yaptıklarını öğrenir öğrenmez pişman olacağını bildiğim halde...

Aniden geri çekildim, ayağa kalktım ve düşürdüğü pantolonumdan Atlas'ımı aldım.

yatağımın yanında.

"Ben duş alacağım." dedim ondan uzaklaşarak. "TV ya da ne istersen onu izleyebilirsin."

"Tamam..." diye yanıtladı, ben banyoya girerken şaşkınlığını gizleme gereği duymadan. Ama tuhaf davrandığımı düşünüp düşünmemesi önemli değildi. O videoları gazeteye göndermeden önce Seth'e ulaşmam gerekiyordu.

Atlas'ımdaki mesajları açmadan önce kapıyı kapatıp kilitledim.

Darius:

Olaylarla başa çıkmanın doğru yolunun bu olduğunu düşünmüyorum. O videoları göndermeyin.

Seth:

Sağ. Bunu zaten yaklaşık bir saat önce yapmış olmam gerçeğinin küçük bir sorunu. Ve az önce gönderdiler bana kendi web sitesindeki hikayenin bağlantısını verin...

Kahretsin!

Hırladım, işe yaramaz Atlas'ımı sanki bu hikayenin basına şimdiden çıkmasından kişisel olarak sorumluymuş gibi fırlatıp attım. Sanki her şeyi yeniden mahvetmemişim gibi. Her zaman yaptığım gibi.

Kendime olan öfkem içimde büyürken ve gırtlağımdan derin bir hırıltı çıkarken duşa yöneldim, sıcaklığı ayarladım ve tenimi yakmasına izin verdim.

Odama dönecek kadar sakinleştiğimde, Roxy'yi yatağımda mışıl mışıl uyurken buldum.

Yavaşça ona yaklaştım, düşüncelerim kendi aralarında savaşırken, yatağın kenarına oturmak için yere çöktüm.

Uykulu bir şekilde uzandı, elimi tuttu ve ona katılmam için beni aşağı çekti. Ve ona izin verdim. Çünkü zayıf ve bencildim. Ve bunun, onu perişan eden bir pislikten daha fazlası olabileceğimi ona kanıtlamak için son şansım olduğunu bildiğim için her şeyi mahvetmiştim. Sanki bu bir testti ve daha başlamadan başarısız olmuştum.

Uzandım ve bana kıvrıldı, başını göğsüme koydu ve vücudumun kıvrımına o kadar mükemmel bir şekilde oturdu ki, sanki oraya sığdırılmak için yapılmıştı.

Onu yakınımda tuttukça göğsümdeki ağrı hafifledi, ağır nefesi tenimde dalgalanırken parmaklarım gökkuşağı renkli saçlarıyla oynadı.

Uyuyabileceğimden bile emin değildim. Çünkü sabahleyin bu huzurun bozulacağını biliyordum. Ve bir kez daha, sadece kendimi suçluyordum.

Fya da hayatımda ikinci kez, birinin kollarında sıcak, güvende ve mutlu hissederek uyandım. Geçen seferkinin aksine, dün geceyi tam olarak kimin yatağında uyandığımı bilecek kadar hatırlıyordum.

Darius'un kolu beni sımsıkı tutuyordu ama tutuşu gevşekti, uyurken nefesi düzenliydi.

Gözlerimi yavaşça açıp göğsünün üzerinde duran elime baktım. Dövmelerinin kenarları beni çağrıştırdı ve parmaklarım, derisindeki çizgileri takip etme arzusuyla seğirdi.

Aşık bir deli gibi davranmak yerine kendimi doğrulttum ve ona bakarken bir elimi saçlarımın arasından geçirdim.

Uykusunda o kadar huzurlu görünüyordu ki, her zamanki kaşlarını çatma ve bakışlarının tüm sert çizgileri, onu tanıdığım adamla evlenmesi zor olan bir yumuşaklıkla değiştirildi.

Ondan uzaklaştım, dün gece içtiğim alkolden başım zonkluyordu ve saati anlamak için etrafa bakındım.

Komodinin üzerinde duran Atlas'ını gördüm ve aydınlatmak için ekrana dokundum. Saatin neredeyse on bir olduğunu gördüğümde dudaklarım şokla aralandı. Soğuk terler içinde uyanmamıştım, o kadar yüksek sesle bağırmaya başlamamıştım ki yan odadaki adam gelip beni susturmak için kapımı yumruklamak zorunda kaldı. Kahretsin, gece boyunca gölgelerin çağrısını duyduğumu gerçekten hatırlayamadım. Ve en az on saat uyumuştum. Tutulma gecesinden beri arka arkaya dörtten fazlasını başaramamıştım.

Bir an içtiğim içkilerden mi diye düşündüm ama dürüst olmak gerekirse çoğu gece uyurken gölgeleri kovmak için o kadar çok alkolü bir kenara bırakıyordum.

Hayır. Onları benden uzak tutan şey bu değildi. Rahat yatağın da suçlu olmadığına bahse girerim.

Bakışlarım tekrar Darius'a kaydı ve bunu düşünürken dudağımı ısırdım. yorgan toplandı

kucağında ve çıplak göğsünde, tenini kaplayan sayısız dövme ortaya çıktı. Göğsünün sol tarafında dans eden koyu alevler vardı ve onlardan, onlara bakış açıma bağlı olarak ya umut ya da acıyla dolu bir şekilde figürler yükseldi.

Gözlerimi derisindeki sanattan ayırarak ve bu kadar çok baktığım için kendimi biraz takipçi gibi hissederek tekrar uzaklaştım.

Başım yine dönüyordu ve komodinin üst çekmecesine uzandım, orada beni akşamdan kalmalığımdan kurtaracak ağrı kesiciler bulmayı umdum.

Çekmecede ağrı kesici yerine bir deste evrak vardı ama daha kapatamadan bakışlarım başlığa takıldı. Mali danışmanından gelen bir mektubun kopyasıydı ve en üst sayfada geçen yıl yaptığı hayırsever katkıların bir özeti ayrıntılı olarak yer alıyordu.

Faizle para verdiği hayır kurumlarının isimlerini okudum.

Sipariş Ayrımı ile Fae için True You Center
Tek Durak Kadın ve Çocuk Sığınma Evi
Pegasus Sürü Taşıma Derneği
Fae Kaçan Güç İstismarcı Evler için Yeni Kimlikler için Yeniden Yaşam Fonu

Hayır kurumlarının her birine on binlerce aura bağışlamıştı ve hepsini sahte bir isim altında yaptığı için kredinin hiçbiri ona geri dönmemişti. İsimleri yeniden okudum, ikisinin Xavier'le ilgili olduğunu fark ettim ve iki kadın sığınma evinin onunla da ilgili olup olmadığını merak ettim.

"Ne yapıyorsun sen?" Darius'un eli bileğimi o kadar sıkı kavradı ki canımı acıttı ve nefesim kesildi, kolumu elinden çekmeye çalışırken okuduğum sayfayı ve altındakileri yere düşürdüm.

"Ah," diye karşı çıktım, onunla yüzleşmek için döndüm ve gözlerinin öfkeyle dolu olduğunu gördüm. "Bırak beni, beni incitiyorsun."

"Dün gece bu yüzden mi burada kaldın?" suçladı. "Ben uyurken sen benim eşyalarımı karıştırabilesin diye mi?"

"Ne? HAYIR! Akşamdan kalmalığım için ağrı kesici arıyordum ve-”

"Ağrı kesici de nedir?" diye sordu ve Solaria'da elbette böyle uyuşturucuların olmadığını fark etmeden önce ona sadece aptalca göz kırpabildim. Buradaki herkes baş ağrısı gibi şeyleri iyileştirmek için sihir kullanırdı ama akşamdan kalma halimde varsayılan yöntemlere geri dönmüştüm, şifa büyüsünü nasıl kullanacağımı henüz öğrenmediğim gerçeğinden bahsetmiyorum bile.

"Ölümcül bir şey," diye mırıldandım, tekrar kolumdan çekiştirerek.

"Saçmalık," diye hırladı, bakışları şimdi halısının her tarafına dağılmış olan kağıtlara takıldı.

Bir neden olmadan benimle vakit geçirmeyeceğini bilmeliydim.

"Bir nedenim yoktu," diye tersledim. "Benden buraya gelmemi isteyen sendin. Senin boktan eşyalarının hiçbirine bakmak istemedim. Ben sadece-"

"Bu boktan paçayı sıyırmak için beni yeterince yıpratmak istiyorsan, muhtemelen pes etmeliydin," dedi soğuk bir sesle, bu ifade göğsüme bir buz hançeri saplarken kolumdaki tutuşunu acıyla sıktı.

Bir an için ona sadece bakabildim ve birinin onunla zaman geçirmek istemesinin tek sebebinin ondan bir şeyler çıkarmak olduğunu ciddi ciddi düşündüyse, hayatının ne kadar berbat olduğunu merak ettim.

Bakışları karanlık ve öfke doluydu ve ne söylersem söyleyeyim kendini bu saçma hikayeye ikna ettiğini görebiliyordum. Hem zaten neden kendimi ona karşı haklı göstereyim ki? Ona gerçeği anlatmıştım ve duymak istemiyorsa bu benim sorunum değildi.

Hala gitmeme izin vermediğinde, "Canımı yakıyorsun," diye tekrarladım.

Aniden beni bıraktı ve kolumu ondan uzaklaştırdı, öyle ki neredeyse yataktan düşüyordum. Dengemi korumak için tökezledim ve gölgeler tenimin altında aç bir şekilde yükselirken ondan uzaklaştım.

Kapıya doğru ilerlerken suçlayıcı bakışları beni takip etti ve kulpu arkamdan kavradım. Soğuk bir sesle, "Bir dahaki sefere kendine bakamayacak kadar sarhoş olduğunda beni aramaya gelme," dedi ve karnıma sapladığı bıçak keskin bir şekilde büküldü.

Onu aramaya gelmemiştim ve o bunu biliyordu. Her zaman yaptığı gibi beni aramıştı ve lanet olası bir aptal gibi onun cazibesine kapılmıştım. Ama bu son sefer olacaktı.

"Siktir git," diye tısladım, kapıyı çekip tekrar koridora çıktım. Kapıyı aramıza kapattım ve tam koşmadan elimden geldiğince hızlı bir şekilde odasından uzaklaştım.

Aceleyle merdivenlerden aşağı indim ve doğruca Sofia'nın odasına yöneldim, varır varmaz kapıyı yumruklamaya başladım.

"Meşguldü!" Tyler'ın sesi kapının ötesinden geldi ve ben hüsranla homurdandım. "Kapı anahtarıma ihtiyacım var, bu yüzden çarpmayı otuz saniye süreyle duraklatın lütfen!"

Buna yanıt olarak Sofia'nın kahkahası geldi ve bir an sonra kapı aralandı. Anahtarı elime tutuştururken Tyler'ın çıplak göğsünü ve ıvır zıvırının üzerine bastırdığı yastığı gördüm.

"Yarım saat sonra The Orb'da buluşalım!" Tyler kapıyı tekrar itip kapatırken, Sofia'nın sesi odanın derinliklerinden geldi.

"Daha çok bir saat gibi," diye yanıtladı kendini beğenmiş bir şekilde.

"Pfft, keşke," Sofia güldü ve kendi odama giderken kendi kendime sırıttım. İçeri girer girmez duşa girdim. Pegasus'um için kullandığım gökkuşağı saç boyası

kostüm bir boya önleyici iksirle gelmişti ve esmer görkemime geri dönmeye hazırdım. Ayrıca, gökkuşağı saçı kişiliğim için biraz fazla neşeliydi, özellikle bugün lanet olası yanlış yatağın yanlış tarafında uyanmışken.

Banyo kapısına giderken Atlas'ım ping attı ve durup Darcy'den gelen bir sürü mesaj görmek için ona baktım.

Onlara tıkladığımda kaşlarımı çattım, nerede olduğumla ilgili talepler buldum ve mümkün olan en kısa sürede The Orb'da onunla buluşmam için bir ricada bulundum. Duş aldığımı söylemek için ona hızlı bir mesaj gönderdim ve beni öğle yemeğinin beklediğini söyleyerek cevap verdi.

Zaten ikiz zamanında ciddi bir şekilde ikizlere ihtiyacımız vardı. Hala Tory'yi çekip o pislikle takıldığına inanamıyordum, Seth ve ben, artık gün soğukken olanlardan memnun olduğundan emin olmamız gerekiyordu.

Onda başka bir şey olup olmadığından tam olarak emin değildim, bu yüzden olabildiğince çabuk duşumu yaptım ve Atlas'ımı cebime atıp The Orb'a doğru koşmadan önce siyah bir süveter ve kırmızı bir etek giydim.

Max'in ortaya çıktığı anda oraya vardım ve bana genişçe gülümsedi ve kapıdan onun önünden geçmeme izin vermek için geri çekildi.

"Bugün bir kişilik nakli ile mi uyandın?" Önüne geçerken şaka yaptım. "Hayır, küçük Vega.

Sadece güzel bir gün. Bugün The Celestial Times'ı okudunuz mu?" masumca sordu, ama gözlerindeki parıltı bana sorunun masum olmaktan başka bir şey olmadığını düşündürdü.

"Ee, hayır," diye yanıtladım. “O kadar sık okumuyorum. Çoğu zaman sen ve arkadaşların hakkında saçma sapan şeyler ya da ben ve kız kardeşim hakkında saçmalıklarla dolu, bu yüzden zahmet etmiyorum.

"Pekala, bir istisna yapmanı öneririm. Sadece bugünlük." Genişçe sırıttı ve ben cevap veremeden benden uzaklaştı ve Seth ile Caleb'in zaten oturdukları, Heirs'ın kırmızı koltuğuna yöneldi.

Bakışlarım bir anlığına Caleb'e takıldı ama beni görünce kaşlarını çattı ve tekrar gözlerini kaçırdı. Dün gece partiden tamamen çıkmadan önce benden kaçmakla benimle dans etmek arasında gidip geliyordu. Pegasus olayının tamamını komik bulmadığını anladım, ama bununla ilgili sorunum onun yanılmış olmasıydı. O bok *öyleydi*eğlenceli. Aptal komik. Ve bu konuda küçük bir sürtük gibi somurtmayı bırakması ve zaman zaman kendine gülmeyi öğrenmesi gerekiyordu.

Mirasçılardan uzaklaştım, Darcy'yi ve*eşek*Kulüp ve onları odanın diğer tarafında birlikte otururken bulmak.

Ben onlara yaklaşamadan, Caleb odanın içinden fırladı ve beni ayaklarımdan çekip doğruca odadan çıkardı.

"Ne oluyor be?" diye sordum, beni The Orb'un arkasında tekrar ayağa kaldırıp kafese kapatırken.

kollarını duvara yaslamış, ellerini başımın iki yanındaki kıvrımlı yapıya düz bir şekilde bastırmıştı.

"Bu sabah ailemin halkla ilişkiler görevlisi beni aradı," dedi selamlama yerine. "Bu yüzden?" talep ettim.

"*Bu yüzden,* dün gece sen o kahrolası Pegasus kostümünü giyerken birlikte dans ederken çekilmiş bir fotoğrafımızı basına ulaşmadan önce yakalamak zorunda kaldı."

"Ben göndermedim," dedim gözlerimi devirerek. "Peki kimin umurunda?"

"Başlattığın o lanet dedikodulardan sonra pek çok insan umurunda. Hakkımda bu tür fısıltıların dolaşmasına izin veremem."

"Her neyse ahbap. Bu bok komikti. Hala. Şakayı kaldıramıyorsan bu benim sorunum değil. Ayrıca, bütün gece benimle takılamayacağını söyledikten sonra gelip benimle dans eden sendin. Öyleyse kendinle al. Omuz silktim ve ondan uzaklaşmaya çalıştım ama homurdandı, gitmeme izin vermedi.

"Henüz anlamamış olabilirsin ama bizim gibi insanlar için itibar *her şey,"* dedi karanlık bir şekilde. "Gerçi senin de bunu anlamak üzere olduğunu düşünüyorum."

"Beni tehdit mi ediyorsun?" Gözlerimi kısarak sordum.

"Bunun için çok geç," diye yanıtladı küçümseyerek. "Ama ben ne diyorsam onu kastediyorum Tory. İtibarımla ilgili bu saçmalığı kesmelisin. Mesajı aldığını sanmıyorum-"

Gözlerimi kısarak, "Oldukça net geliyor," diye karşı çıktım. "Daha önce bana senin için yeterince iyi olmadığımı söylemiştin. Ve şimdi de bana utanç kaynağı diyorsun.

Caleb'in bakışları karardı ama söylediklerimi inkar etmedi. "Bazen beni hiç anladığını sanmıyorum," diye homurdandı.

Ah, seni anlıyorum. İtibarınız sizin için gülmekten, mutluluktan ya da temelde eğlenceli herhangi bir şeyden daha önemli. Ve eğer senin kamusal kişiliğine bu kadar zarar veriyorsam, o zaman neden benden uzak durmuyorsun?

"Belki yaparım," diye ısırdı. "Belki de yapmalısın," diye kabul ettim.

Uzun bir süre birbirimize baktık ve benden uzaklaşırken eliyle yüzünü sildi.

"Bakmak. Tory... tüm bu yaşadıklarımız... Nasıl devam ettirebileceğimizi anlamıyorum. Eskisi gibi takılmaya devam etmemiz gerektiğini düşünmüyorum.

Ona gözlerimi devirdim. "İyi. Çünkü erkek arkadaşım bile olmayan birinden bu tür bir dramaya ihtiyacım yok.

"Yani ayrılıyor muyuz?" Kaşlarını böyle çattığını doğruladı, ama gerçeklerini kontrol etmesi gerekiyordu çünkü daha önce hiç birlikte olmamıştık.

"Kahretsin dostum, asla senin olmayan birinden ayrılamazsın," dedim başımı sallayarak ondan uzaklaşırken.

Beni takip etmedi ve ben de ikinci kez doğruca Darcy ve diğerlerine yöneldiğim içeriye dönene kadar ilerlemeye devam ettim.

Daha masaya varmadan bir şeylerin ters gittiğini anlamıştım ve Darcy gözlerinde yaşlarla dolup taşarak bana baktı.

"Ne oldu?" diye sordum, aceleyle yanına oturarak. "Onlar... Tor, kahrolası Mirasçılar dün

gece bize tuzak kurdular," diye soludu. "Ve o lanet paçavra The Celestial Times'a videolar ve fotoğraflar gönderdiler. İşte bak."

Bana Atlas'ını verdi ve kaşlarımı yan yana gördüğümde kaşlarımı kaldırdım, iç çamaşırlarımla Milton Hubert ve Diego'nun arasına sıkıştırılmış bir şekilde üç yollu olmaya otuz saniye kalmış gibi görünüyordu. İkincisi, deli gibi görünen Darcy'nin saçını çekiştirmesi ve bir kayaya bir şeyler bağırıyormuş gibi görünmesiydi.

Başlığı okurken dudaklarım aralandı.

Vega İkizlerinin İstikrarsızlığı ve Seks Bağımlılığı Söylentileri Doğrulandı.

kaydeden Gus Vulpecular

Bu gece, Gwendalina (Darcy) ve Roxanya (Tory) Vega'nın geri dönüşünün, zihinsel yetersizliklerinin gerçeğiyle bozulduğuna dair raporlar doğrulandı.

Solaria Fae'si, bu yılın başlarında kayıp Kraliyet ailesinin dönüşüne sevinse de, görünüşe göre onların gelişi, hasar görmüş ve dengesiz iki kızın ortaya çıkmasından başka bir şey olmayabilir.

Ekteki resimlerde ve görüntülerde, Gwendalina'nın cansız nesnelerle konuşabileceğine gerçekten ikna olduğunu göreceksiniz. Görgü tanıkları, kadının var olmayan bir kuzguna sırtına binmeyi teklif ettiğini duyduğunu ve başka bir anda görünmez bir kargaya papyon almaya çalıştığını söyledi. Gecenin sonunda fötr şapkasını çaldığını iddia ettiği bir kayayla tam bir tartışmaya girmiş ve hayali yaratığı yakmaya çalışmıştı.

Bu arada, aynı partiden daha fazla görüntüde, Roxanya (Tory) Vega'nın o gece odasına götürdüğü altı adamdan ikisine doğru savrulduğu görülebilir. Çok eşlilik, toplumumuzda Kurtadamlar ve diğer sürü Tarikatları arasında geniş çapta kabul görse de, cinsel partnerlerin bu sürekli değişimi ve baştan çıkardığı erkeklerden çılgınca çirkin davranışlar talep ettiğine dair raporlar, eğer yapmazlarsa onlara iftira atmak için kraliyet adını kullanma tehdidi altında. katılmak, biraz anormalden daha fazlasıdır.

Makale devam etti ama dişlerimi gıcırdattım ve Atlas'ı bir öfke hırıltısıyla masaya çarptım.

"Onlar bunu nasıl yaptı?" diye sordum. Dün gecenin çoğunu hatırlayabiliyordum, ama o makaleye dahil ettiğim resimler Sarhoş Muhafazakârların rastgele cinsel ilişki yaşamalarının ötesine geçiyordu ve eminim ki bunların hiçbirini yaptığımı hatırlamıyordum. Bu fotoğrafların birden fazlasında Diego'nun her yerindeydim.*Diego!*

Asla. Sarhoş Tory bile onunla takılmazdı. Özellikle de bana ve kız kardeşime söylediği şeylerden sonra.*Özellikle*, özellikle de o lanet ruh şapkasını takarken. Dünyada bana büyükannesinin yukarıda ona her an ne olduğunu fısıldıyor olduğunu unutturacak kadar tekila yoktu.

"Eyvah, sanırım sana bir şey atlamışlar," dedi Geraldine, gözyaşlarından birkaç saniye sonra bakarak. "Ve Seth, Darcy'ye halüsinasyonlar veren bir iksir içirdi ve Darcy'den istedikleri görüntüleri de elde etmelerini sağladı."

"Onları öldüreceğim!" diye bağırdım, ayağa fırladım, öfkem kor gibi akıyordu ve kör ediciydi. "Hadi Darcy, onlara Vega ikizlerinin tam olarak ne kadar güce sahip olduğunu gösterelim."

Darcy'yi yanımda bulmayı umarak etrafıma bakındım ama o hâlâ koltuğundaydı, başını sallarken gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Bileğimden tuttu ve beni sandalyeme geri çekmeye çalıştı.

"Hiç anlamı yok, Tor," dedi ve ağzım şaşkınlıktan açık kaldı. Darcy benim kadar ateşli olmayabilir ama hiçbir şeyden geri adım atmadı. Ve kesinlikle başını eğip bunu yatarak kabul etmeyecektir.

"Ne?" diye sordum, çünkü dürüst olmak gerekirse, hâlâ yerinde olduğu gerçeğini hazmedemedim.

"Ben sadece..." Darcy sustu, Heirs'ın Seth ve Max'in oturdukları kanepeye doğru baktı ve o kadar kendini beğenmiş görünüyordu ki çığlık atmak istedim. Caleb da onlara tekrar katılmıştı ama kaşlarını çatıp uzaklaşıyordu, son oyunlarıyla hiç ilgilenmiyormuş gibi bize bakmıyordu.

"Hadi," diye rica ettim. "Hadi gidip onların canına okuyalım!"

"Bir kavga başlatmanın ne getireceğini anlamıyorum," dedi Darcy belli belirsiz, bakışları Mirasçılara ve geriye doğru fırlayarak. “Hikaye zaten çıktı, bu yüzden...”

"Ne olmuş? Seni bir çantadan üç fıstık eksikmiş gibi gösterdiler, Darcy! Arkama yaslanıp senin hakkında böyle dedikodular yaymalarına izin vermeyeceğim!"

"Biliyorum," dedi. "Ama gerçekten önemli değil, değil mi? Demek istediğim, o gazeteyi kaç kişi okudu?

"Hangi kağıt?" diye sordu Tyler, o ve Sofia el ele görünüp, her an bir kan damarını patlatmaya hazır, ayakta dururken bana bakarken.

"Göksel Zamanlar, yüce ve asil leydilerimiz hakkında son derece aldatıcı yalanlar yayınladı," dedi Geraldine, kendi öfkesi sesini titreterek. “Kaygan bir tokat atmak üzereyim

kendim somon balığı!”

Tyler ve Sofia şaşkınlık içinde kaşlarını çattı ve Angelica, üzerinde hala açık olan makalenin bulunduğu Atlas'ı geçti.

O kendini beğenmiş pislik sürüsünden intikam almanın bir yolunu bulmaya çalışırken, neredeyse dişlerimi ağzımda toz haline getiriyordum. Bu sefer dedikodu ve şaka olmayacaktı. Lanet şah damarına gidecektim.

Tyler hemen, "Annem bunu çevirebilir," dedi. “Bunu daha iyi bir şekilde resmeden bir hikaye yazdırın. Sana söylüyorum, o bu tür şeyleri her zaman yapar. Bir hafta içinde herkes taşlarla konuşabilmeyi dileyecek ve Vegas gibi bir seks bağımlısı olmak için yalvaracak. Ondan senin için röportaj ayarlamasını istememi ister misin? Belki fotoğraf çekimleri de olur?”

“*Evet*dedi Darcy rahatlamış bir sesle. "Gördün mü Tor? Mirasçılara karşı çıkmak zorunda kalmadan bunu düzeltebiliriz.

"Yeterli değil," diye homurdandım. "Annen Tyler'ın istediği röportajı yapacağım, ama bu*Olumsuz* yeterli! Ayaklarımda kanamalarını istiyorum!"

Darcy bana söylemek istediği binlerce şey varmış gibi görünüyordu ama etrafındaki herkese baktı ve sonunda kafasını sallamadan önce bakışları Mirasçılara takıldı.

"Hayır," dedi o kadar yumuşak bir sesle ki pek bir etki yaratmaması gerekirdi, ama sırtıma bir bıçak saplamış gibi geldi.

Ona ne olduğunu anlayamadığım için dudaklarım aralandı ve acı içimi parçaladı.

Kendimi böyle hissederken ona bakamadığım için bakışlarımı Darcy'den kaçırdım.

Darius diğerlerinin yanına gitmek için yürürken bakışlarım yine Mirasçıların kanepesine takıldı. Max ona bir şey söylemek için eğildi ve Seth yolumuzu gösterdi. Darius'un bakışları beni buldu ve dudaklarında kara bir gülümseme belirdi.

Kazandığını düşündü. Bizi yendiklerini düşündüler. Ama bunu burada bırakmamın hiçbir yolu yoktu.

"Güzel," diye tersledim ve ikizime tekrar bakabilmek için bakışlarımı Mirasçılardan ayırdım. Hayatımızda birlikte durmadığımız, beni böyle hayal kırıklığına uğrattığı hiçbir zamanı hatırlamıyordum. "Dünyaya karşı sen ve ben olduğumuzu sanıyordum, Darcy," diye soludum, yaşlar gözlerimin arkasını yakıyordu.

"Öyle," dedi çaresizce, ama eğer durum buysa neden şimdi yanımda durmuyordu? Darius'un gümbürdeyen kahkahası odanın öbür ucundan bana ulaştı ve içimde bir şeyler paramparça oldu.

Masadan bir adım uzaklaşırken, "Pekala, bunun için onlara karşı savaşmak istemiyorsan o zaman bu sana kalmış," diye hırladım. “Ama ben şahsen o pislikleri parçalayacağım. Ve başlamayı planlıyorum

o kahrolası Ejderha ile.”

O cevap veremeden arkamı döndüm ve hızla odadan çıktım, kalbim bin parçaya bölündü. Ve Mirasçıların bizim hakkımızda söylediği yalanlar yüzünden değil. Ama hayatımda ilk kez gerçekten yalnız hissettiğim için.

BENThe Orb'tan fırladı, boşluğa, havaya ve sikişmeye ihtiyaç duyuyordu.*herhangi bir şey*İçimdeki bu acıyı dindirmek için. Körü körüne yürüdüm, gözyaşları görüşümü buğulandırıyor ve bende çığlık atma isteği uyandırıyordu. Dahası, Mirasçıları çıplak ellerimle parçalamak istiyordum. Ama yapamadım. Seth, Orion'un kafasına kılıç sallarken olmaz. Onu yok ederdi. Ama Tory... Onu öyle kötü yüzüstü bırakırdım ki. Kendi etime ve kanıma zarar verirdim. Bana ihtiyacı varken başka birini korumak amacıyla onu terk etmiştim. Ama sonuçları Orion için çok ağırdı, Seth'e saldırıp bütün hayatını mahvetmesine izin veremezdim.

"Hey Vega Fahişe!" diye bağırdı bir kız ve Marguerite'in sesini korkuyla tanıdım. Onu Kylie ve bir grup arkadaşıyla yolda bana doğru yürürken gördüğümde kalbim güm güm atıyordu. Kylie'nin gözleri şiş ve kırmızıydı ve bana dik dik bakarken ifadesinden saf nefret sızıyordu.

Önümde durduklarında çenemi sıktım ve kendimi savunmaya hazırlanırken avuç içlerimin içindeki buzlar dondu.

"Seth Capella seni düzdüğü için özel olduğunu mu sanıyorsun?" dedi Marguerite soğuk bir kahkahayla ve Jillian ile diğerleri kıs kıs güldüler. "Muhtemelen sana acıyarak onu takip etmeyi bırakacağını düşünmüştür."

"Kapa çeneni," diye hırladım, içimde vahşi bir canavar gibi yükselen öfke.

"Beni yapmak için ne yapacaksın?" diye tısladı, ellerini alevler saracak şekilde kaldırdı. "Sethy körü körüne sarhoş olmadıkça sana dokunmaz!" Kylie aniden titriyordu, alt dudağı titriyordu.

Keşke onu becerdiğimi inkar edebilseydim ama hepsi onu bu konuda sorguya çekerdi. Doğruyu söylediğimi anlayacak ve sonra ne yapacaktı? Seth uçucu, öngörülemez ve gaddardı. Yalanını kabul edersem Nova'ya benden ve Orion'dan bahsedeceğine hiç şüphe yoktu. Ama bu zorunda olduğum anlamına gelmiyordu

ona karşı nazik ol.

Kylie'ye, "Belki de Seth gibi uzay israfını umursamayı bırakmalısın," dedim. "Seni çiğnedi ve tükürdü ve açıkçası elinde bir harita ve vibratör olsa bir kızı beceremezdi, bu yüzden bu yaygaranın ne hakkında olduğunu gerçekten anlamıyorum." Eğer benim itibarım boşa gidiyorsa, onunki de öyleydi.

Kylie'nin saçları bir yılan denizine dönüşürken, hepsi bana zehirli bir şekilde tıslarken ileri doğru yürüdüm.

"Sürtük!"

Buna doydum. Ani bir hava akımıyla gruplarının ortasından geçen bir patika patlattım ve içine fırladım ama daha ben geçemeden biri zemini ayaklarımın dibinde sallandırdı.

Öfke vücudumun her köşesine yayılırken dizlerimin üzerine çöktüm ve omurgam hareket etme dürtüsüyle karıncalandı. Döndüm ve Kylie'yi üzerimde dururken buldum. Beklediğim saldırıyı savuşturmak için ellerimi kaldırdım ama o beni sihirle patlatmaktan çok daha kötü bir şey yaptı. Yüzüme tükürdü ve şok içinde geriye doğru sıçradım.

Arkadaş grubu kahkahalarla kükredi ve hepsi hızla Orb'a doğru yola koyuldu. Tepeden tırnağa titredim, ayağa kalktım ve yanaklarımdaki tükürüğü ovuştururken yenimi elimin üzerine çektim. Göğsüm çatlıyor, kırılıyor ve gökyüzüne bir acı selini salmaya hazır gibi hissediyordu.

Koşmaya başladım ve dağılmadan önce The Wailing Wood'a ulaştım, ağaçların arasından kaydım ve sırtımı kocaman bir meşeye yaslayıp yere kayarken ciğer dolusu havayı yuttum. Etrafımda susturucu bir baloncuk oluşturdum ve ciğerlerim patlayana kadar çığlık attım.

Atlas'ım ping ve ping yapıyordu ve bir parçam lanet şeyi parçalamak istiyordu. Ama sonunda, kalbim nefes alabilecek kadar ağrımayı bıraktığında, onu çıkardım ve hissiz bir şekilde ekrana baktım. Orion dün geceden beri bana yüzlerce kez mesaj atmıştı ve ona iyi olduğumu söylemek için cevap vermiş olmama rağmen gerçekten söyleyebileceğim tek şey buydu. Ve bu zaten bir yalandı. Bunların herhangi biri nasıldı?

Makaleyi görmüş gibiydi ve ben de göğsümde bir ağrıyla son mesajına tıkladım.

Mızrak:

Dün gece gitmemeliydim. Bu asla olmayacaktı.

Neredesin? Seni görmem gerek.

Ona haritadaki konumumu göndererek cevap verdim ve gözlerimi kapatıp başımı ağaca yasladım. Belki de buna bir cevabı olabilirdi çünkü kesinlikle bir cevap bulamamıştım. Tek bildiğim, kız kardeşimi bu şekilde hayal kırıklığına uğratmanın bir seçenek olmadığıydı. Bu yüzden ona gerçeği söylerdim, her şeyi açıklığa kavuştururdum. Bunu hak etti. Ve en azından o zaman neden Heirs'e karşılık veremediğimi bilirdi.

Seth'le olan bu karışıklığı çözene kadar olmaz.

Orion bir bulanıklık içinde belirdi ve kalbim onun burada olmasının getirdiği rahatlamayla gümbür gümbür atarken susturucu balonumu dağıttım. Üzerinde eşofman ve tişört vardı, saçları dağılmıştı ve gözleri uykusuzluktan kızarmıştı. Bir anda beni ayağa kaldırdı ve kollarının arasına aldı. Görülmekten korkmamak için burada büyük ağaç gövdesinin arkasına saklanmıştık.

Tek bir günün nasıl bu kadar çok yıkıma neden olabileceğini merak ederek ona tutunurken gözyaşlarım benden kaçtı. Nova'nın Cadılar Bayramı ile ilgili yaptığı uyarıyı dikkate alsaydım, belki de bu pisliğin içinde olmazdık. Yıldızlar değişkendi ve ikimiz de birbirimizin şirketinde biraz zaman geçirmek için onları görmezden gelmiştik.*Aptal.aptalca. Moronik.*Bunun için yeterince güçlü bir kelime yoktu. Defalarca pervasız davranmıştık ve sonunda şansımız tükenmişti.

Gözyaşlarım kuruyana kadar beni tuttu, saçlarımı öptü ve yatıştırıcı sözler mırıldandı.

"Tory'ye söylemeliyim," dedim, içimdeki esnekliğe tutunurken geri çekilip yanaklarımdaki yaşları silerken. "Aramızdaki şeyleri düzeltmenin tek yolu bu. Anlayacaktır ve sonra birlikte ne yapacağımıza karar verebiliriz.

Orion kalınca yutkundu ve sonra yavaşça başını salladı. "Haklısın... Darius'a da söyleyeceğim. Seth'le konuşacak ve onu geri çekecek ve kimseye söylemesini engelleyecek. Seni incitmesine izin vermeyeceğim."

Başımı salladığımda kalbimde umut parladı ve o yaklaştı, ifadesi kırık ve pişmanlık doluydu. "O lanet partiye geldiğim için çok üzgünüm."

Gözlerimi kapattım, başımı salladım. "Birlikte olmak için ikimiz de aptalca şeyler yaptık. Yüzlerce kez yakalanabilirdik."

"Ama Solaria'daki tüm Fae'ler arasında," diye homurdandı Orion, elini saçına atarak. "Neden Seth Capella olmak zorundaydı?"

"Biliyorum," derin bir iç çektim. "Bunu geri almanın bir yolu var mı?" Gerçekten bir cevap beklemiyordum çünkü böyle bir cevap olmadığını biliyordum ama Orion'un bakışlarında karanlık dönüyordu ve bir sonraki sözleriyle endişe omurgamı sızlatıyordu.

"Deneyebileceğim bir şey var ama..." Başını salladı. "Ne?"

Ben yalvardım.

"Kara Zorlama," dedi kalın bir sesle. "Ama onu Solarian tahtının bir varisine atmanın sonuçları düşünülemez."

"O zaman yapma," dedim hemen elini tutarak. "Bir daha kanunları çiğneme riskini alamazsın, Lance. Buna değmez."

"Senin için her şeye değer," dedi ve kalbim kırıldı çünkü bunu kastettiğini biliyordum ve bu neredeyse dayanılamayacak kadar çoktu. "Bana hiç gelmemiş olmayı diliyor musun Mavi?" diye sordu ve ne demek istediğini anladım. Asteroid Place'e zorla girip mavi saçlarımla kapısını çaldığım ve

büyük umutlar, ona onu istediğimi söylemek.

"Öyle söyleme," dedim korkuyla. Gölgeler zihnimde daha da yakınlaştı ve sanki hissettiğimiz karanlık duygulardan besleniyormuş gibi bir an için aramızda yayıldıklarını hissettim. Kalbimin sahibi olan ve beni korumak için her şeyi yapacağını bildiğim karşımdaki adama odaklanarak onları geri ittim. "Pişman olamam. Ama benim yüzümden tutuklanırsan kendimi asla affetmem."

"Yapmalısın," diye homurdandı, kaderi belirlenmiş gibi.

"Vazgeçmeye cüret etme," diye talep ettim, damarlarımda yanan ateş soğuğu kovalayarak. "Değilim ama Mavi... eğer her şey ters giderse, dediğimi yapmalısın. Düşüşü tek başıma üstlenmeme izin vermelisin.

"*HAYIR*diye hırladım, öfkem gök gürültüsü gibi göğsüme çarptı. "Ben de senin kadar sorumluyum." Tek kelime etmeden elini kaldırdı, başparmağını elmacık kemiğimin üzerinde gezdirdi. Bu tartışmanın sonuçlanmadığını hissedebiliyordum ama şu anda kavga etmek istemiyordum. Son yirmi dört saat içinde hayatıma vuran bu boktan fırtınayı düzeltmeye çalışmam gerekiyordu.

"Daha güçlü bir adam olsaydım, benden uzak durmanı söylerdim. Bunu keser ve Capella'nın bize karşı hiçbir şeyi kalmayıncaya kadar ortalığın yatışmasına izin verirdim. Video yok, kanıt yok ve hafızası bir yıl kadar sonra silinecek. Cyclops kullansalar bile mahkemede ayağa kalkmaz. Anıların mahkemede kabul edilemez hale geldiği bir nokta var."

"Uzak durmak istemiyorum," diye fısıldadım çünkü benim için imkansız olduğunu biliyordum. Sanki yıldızlar etrafımıza altın iplikler sarmış ve gitmemize izin vermiyormuş gibi ona bağlı hissettim. Kemiklerimin derinliklerinde birbirimize ait olduğumuzu biliyordum.

"İyi. Çünkü ben daha iyi bir adam değilim," dedi kısık bir sesle, gözleri gölgelerle doluydu. "Ben şeytanım ve seni istiyorum. Seni hiçbir şeyi ya da kimseyi istemediğim kadar istiyorum. Ve ne pahasına olursa olsun benim olman için savaşacağım. Solaria'daki hiçbir güç bizi parçalayamaz."

Gücüne yenik düşerek sözlerine hayranlıkla baktım. Elini tuttum ve sertçe başımı salladım. "Ben de senin için savaşacağım Lance Orion. Ne pahasına olursa olsun."

"Ne pahasına olursa olsun," diye tekrarladı ve ellerimizin arasında bir güç alkışı kıvılcımlandı. Şaşkınlıkla nefesimi içime çektim ve ağzına hüzünlü bir gülümseme kondu.

"Görünüşe göre benimle bir anlaşma yapmışsın, Blue. Yıldızların da bize karşı dönmesini istemiyorsak artık geri adım atmak yok."

"Kahretsin, daha fazla düşmana ihtiyacım yok. Özellikle yıldızların arasında değil." Ağzımdan boş bir kahkaha kaçtı.

"Anlaştık," dedi sertçe.

"Gidip Tory'yi bulacağım," dedim ona, bir saniye daha beklemek istemiyordum ve o da başını salladı,

parmaklarımı sıkıyorum

"Seninle gelmemi ister misin?"

"Hayır," diye nefes aldım ve havada sis önümde yükseldi. "Bunu tek başıma yapmalıyım. O benim kız kardeşim ve ben onu incittim. Aramızı düzeltmem gerekiyor."

"Tamam aşkım." Eğildi, buz gibi dudaklarını yanan sıcak dudaklarıma bastırdı ve yarım saniyeliğine eriyip bana sunduğu kısa süreli huzuru çaldım. "Git," diye ısrar etti, sonra bir hareket bulanıklığı içinde kayboldu ve ben de kalbimde umutla ağacın arkasından çıktım.

Buzlu zeminde hızla ilerledim, ellerimi ceketimin ceplerine soktum ve ateş sihrimi damarlarıma daha çok doldurdum. Tory'nin oraya gitmiş olmasını umarak Ignis Evi'ne yöneldim ama yine de onu bulana kadar tüm kampüsü arardım.

Yangın Bölgesi'ne giden patikanın sonuna varmadan önce puslu sabah güneşinin halesiyle yola bir gölge çıktı. Seth Capella ile bir kez daha yüz yüze geldiğimde kanımda öfke yüzdü.

Bana doğru yürürken, "Bu tarafa gelmiş olabileceğini düşünmüştüm," dedi. "Kardeşini arıyorsun, değil mi?"

"Ne istiyorsun?" Sorusuna cevap vermeyi reddederek homurdandım. Bir saldırı hazırlığı için ellerimi ceplerimden çıkardım ve parmak uçlarıma ateş getirdim.

"Pekala, bir teşekkür iyi olurdu. Ne de olsa dün gece seni yatağına yatırdım bebeğim. Sırıttı ve zehir omurgamdan aşağı aktı. Hiç bir insandan ondan nefret ettiğim kadar nefret etmemiştim. Mirasçıların hiçbiri karşılaştırılmadı. O benim kişisel düşmanımdı. Kahrolası düşmanım ve derin, doğuştan gelen bir parçam onu Fae on Fae'de yok etmek istedi.

"Lanet olası hayatımı mahvetmeden önceki saatleri harcadıktan sonra ne kadar naziksin." "Evet, bu konuda... İşleri sizin için daha da eğlenceli hale getirmek için buradayım."

Panik içime işledi ama yüzüme yansıtmamak için kendimi zor tuttum. O ileri adım attığında dilim çok ağırlaştı ve o bir yırtıcı hayvan gibi bana doğru süzülürken hemen dövüş pozisyonu aldım.

"Bak... mesele şu ki, Tory'ye kaçıp tüm eğlencemi mahvetmene izin veremem bebeğim." Elini dün geceden beri dökülen beyaz saçlarına daldırdı. Kendini beğenmiş sırıtışı büyüdü ve içimde kana susamış bir yaratık uyandı. Caleb senden bize daha önce gelmeni istediğinde onu dinliyordu ve gelirsen yapacaklarım yüzünden hayır dediğini biliyorum. Ve işler böyle kalacak."

Yaklaştı, gölgesi üzerime düştü ve sanki dünyadaki tüm ışığı silmiş gibi hissettim.

"Bunu yapma," diye tısladım. "Ona söylemeye hakkım var."

"Sen*yaptı*" Rastgele omuz silkti. "Ama bunu senden hemen aldım."

İçgüdüsel olarak ileri atıldım, bir avuç dolusu alev çıkarırken boğazımdan bir hırıltı çıktı. Benim

Göremediğim sağlam bir hava kalkanına çarparken parmak boğumlarım çatırdadı ve bir acı çığlığı ağzımdan kaçtı.

"Siktir git!" Ona kükredim ve bağırışım çok uzaklardan bana yankılandı. Gülümsemeye devam ederken ona meydan okudum, Emir formum yükseldi ve onu serbest bırakmak için yalvardı. "Bir gün seni ayağımın altında ezeceğim," diye söz verdim. "Senin bana ve sevdiğim herkese yaşattığın acının her zerresini sana getireceğim."

"Aşk?" o kelimeyle oynadı, sanki şeker kadar tatlıymış gibi dilini kelimeye doladı. "Sanırım oyuncak profesörünüzü değil de kız kardeşinizi kastediyorsunuz?"

Cevap vermeyi reddederek tsk ettim. Kimse için ne hissettiğim onu ilgilendirmezdi.

Omzunun üzerinden ona baktım, hala Tory'yi görmek ve bu işi düzeltmek için Ignis Evi'ne gitmeye kararlıydım. Ama Seth'in buna izin vermeyeceğini görebiliyordum.

"Gazetelerde Orion hakkında ne diyecekler merak ediyorum. Sence ona sapık mı yoksa canavar mı derler? Belki ikisi de?"

Kes şunu, diye tükürdüm. "O bunların hiçbiri değil."

Bugünün haber makalesini ima ederek, "İnsanlar hakkında hangi gazetelerin basılacağını asla bilemezsiniz" dedi.

"İnsanların benim hakkımda ne söylediği umurumda mı sanıyorsun? Ne*Sen*benim hakkımda söyle? Hava kalkanı ona doğru yolumu kapatırken ona olabildiğince yaklaştım. "Sen bir hiçsin, Seth Capella. Sen sadece seni rahatsız ettiğim için oyuncaklarını bebek arabasından atan bir çocuksun. Derinin altına giriyorum ve sen bunu bir erkek gibi kaldıramıyorsun. Bu bana Fae gibi bakmıyor, acınası. Ve kazandığınızı sanıyorsanız çok yanılıyorsunuz. Yıldızlar benim tarafımda çünkü seni değersiz bir yaratık olarak görüyorlar. Ve sana benim aracılığımla geri ödeyecekler."

Yüzündeki gülümseme yerini acı ve acıyla dolu ve tenimin altında gizlenen gölgelerden bile daha karanlık bir ifadeye bıraktı.

Uzaklaşmak için döndüm ve bileğimi mengene gibi tuttu. Onu silkeledim ve onu yakmak için tenimde alevlerin parlamasına izin verdim ve kurt gibi bir hırıltıyla geri çekildi.

"Benden uzaklaşma!" diye kükredi ama arkama bakmadım. Gitgide daha hızlı hareket ettim, Atlas'ımı çıkardım ve son umut ışığıma tutunarak Orion'u aradım.

Bunu hâlâ düzeltebiliriz.

Hala bir şans var.

İlk çalışta cevap verdi. "Onu buldun mu?"

Konuşmamızı gizli tutmak için etrafımda bir susturucu balonu oluşturdum.

"Hayır," sesim çatlamıştı. "Beni önce Seth buldu." Olanları aktardım ve Orion'un öfkesinin hat boyunca ve içime aktığını neredeyse hissedebildim.

"Darius'la konuşacağım."

"Bir an önce yap," diye yalvardım. "Seth'i durdurmalıyız."

"Yapacağız Blue, söz veriyorum. Şimdi onu arıyorum."

İç çektim, ciğerlerimdeki ağırlığın bir kısmı dışarı çıktı ama neredeyse yeterli değildi. Gölgeler iliklerime kadar işliyordu ve onlarla savaşmak giderek zorlaşıyordu.

"İyi misin?" Ben bir şey demeyince sordu.

"Gölgeler," dedim dürüstçe.

"Nefes almaya çalış, rahatla. Bu duygularla besleniyorlar. Onların tuzağına düşmeyin."

"Deniyorum." Yürürken gözlerimi kapattım, tatlı okşamaları etrafımda dolaşıyordu. *"Bana gel... Buradayım, biraz daha uzaktayım."*

Orion konuşuyordu ama ben daha da derine düşüyordum ve çıkamıyordum. Gözlerim açılmıyordu ve kemiklerime yapışkan bir ağırlık çöktü.

"Çok yakın, bana uzan. Birbirimize yardım edebiliriz."

Üzerime sakin bir sükunet çöktü ve biraz önce hissettiğim kalbimdeki korkuyu ve çaresizliği alıp götüren kucağının tadını çıkardım. Karanlık bana bir ninni gibi şarkı söyledi ve ben onun ambarına tırmanmak ve bir daha geri dönmemek istedim.

"Darcy!" Biri bağırıyordu ama kim olduğunu çıkaramıyordum, karanlık yoğunlaşıyordu ve ben dünyadan gitgide uzaklaşıyor, kara bir denizde sürükleniyordum.

"Uyan, Bayan Vega!" Biri beni sarstı ve Orion'un mürekkep gibi gözlerinin benimkileri delip geçtiğini fark ederek karanlıktan fırladım.

Yerdeydim, onun üzerinde uzanan gölgeliğe bakıyordum. Önümüzden bir grup öğrenci geçerken, kıkırdayan kızların sesi kulağıma takıldı.

"Hepiniz tutuklusunuz!" Orion onlara havladı ve kahkahaları durdu. Çılgınca bakışları bana döndü ve bende normal bir öğrenci/öğretmen ilişkisi dışında başka birinin aramızda bir şeylerden şüphelenmesinden korkarak gözlerimi kırpıştırdım.

Kahretsin, diye tısladım, başımı yere çarpmış olmam gereken yere sürterek.

Orion çabucak iyileştirdi ve ayağa kalkmama yardım etti. Artık yolda kimse olmamasına rağmen bir adım uzaklaştım ama bu riske değmezdi.

"Teşekkürler," içini çektim ve ardından susturma balonumun hâlâ yerinde olduğunu fark ettim ve hemen dağıttım. "Şimdi git Darius'u bul," diye sorduğumda kaşlarını çattı.

"Her yere baktım ve lanet olası Atlas'ına cevap vermiyor." Omzumun üzerinden baktı. Onu bulacağım. Sonra konuşuruz," diye mırıldandı ve tekrar ateş etmeden önce başımı salladım.

Arkama baktım, yolda ilerleyen daha fazla öğrenci gördüm, yüzlerindeki kolay gülümsemeler içimde bir kıskançlık düğümü oluşturuyordu. Her fırsatta hayatınızı mahveden boktan Mirasçılar olmadan bu akademiye katılmak nasıl olurdu?

Bu anlamsız duyguyu üzerimden attım ve Darius'u da aramak niyetiyle aceleyle yola koyuldum. Bu habere nasıl tepki vereceğini bilmiyordum ama Orion'a güvenmiştim. Ve eğer Darius'un bu karışıklığı bizim için çözebileceğini düşündüyse, o zaman ona inandım. Ama kız kardeşimden yardım isteyemezken ondan yardım istemek, yutması acı bir hap gibiydi.

İçimden bir ses çıkıp ona başta söyleseydim, bunların hiçbiri olmayacaktı. Onu kendi pisliğime çekmek istememiştim ama o benim ikizimdi. Onaylamasa bile, benim ve Orion fikrinin çılgınca olduğunu düşünse bile, her şeyde yanımda olurdu.

Yakında sana her şeyi anlatacağım Tor ve sonra sana hayatım boyunca bir gün bile yalan söylemeyeceğim.

TBen gölün çevresinde uzun adımlarla ilerlerken rüzgar etrafımda uğuldadı, ben Mirasçılara en iyi nasıl karşılık vereceğimi bulmaya çalışırken zihnimde karanlık düşünceler dönüp duruyor ve gölgeleri çağırıyordu.

Özellikle Darius'u.

Aptal kahrolası yüzü, yalancı ağzı ve lanet olası devasa yatağı ve lanet olası jakuzisi ve nasıl koştuklarını hiç takdir etmeden dünyanın gördüğü her güzel, mükemmel yapılmış motosikletiyle aptal Darius. Bu kadar çok şeye sahip olmayı hak etmiyordu. Her şeyi ondan alabilmeyi diledim. Her bir şey.

Aklıma bir fikir gelince durdum.

Yine de ondan kolayca alabileceğim bir şey var...

Amaçsız yürüyüşümü bıraktım ve kuzeye döndüm, Ağlayan Orman'dan bir yol kestim ve doğruca ana kapıların yanında duran otoparka yöneldim. Heirs'ı henüz düz bir dövüşte yenememiş olabilirim, ama canlarını yaktıkları yerden onlara bok gibi vurabilirdim.

Fırtına şiddetini artırırken saçlarım arkamda dalgalandı, kırmızı eteğim kalçalarımda dalgalandı ve tenimde bir ürperti karıncalandı. Ama bu doğal bir fırtına değildi, rüzgar gücümle dans ediyor, etrafımda bir kasırgaya dönüşüyordu, ben öfkemi hava büyüme yönlendirirken, bu öfkenin bir kısmı için bir çıkışa ihtiyaç duyuyordum.

Kalbim çılgınca bir ritimle atıyordu ve çenem sert bir çizgi haline gelmişti.

Darcy, Mirasçıların bu saçmalıktan paçayı sıyırmasına izin vermiş olabilir ama ben değildim. Artık değil. Böyle güzel yalanlar uydurup bizi mahvetmek için çok uğraştıklarında değil.

Otopark önümde belirdi ve siyah kazağımı çıkarıp belime bağlayarak kanatlarımı serbest bıraktım.

Gabriel, Tarikat derslerimizi, devam edebilmemiz için dönüşümün sadece yarısını öğrenmemize odaklamıştı.

Phoenix doğamız gizlendi ve şimdi tek başıma kanatlarımı çağırmak neredeyse kolaydı.

Bir sihir dalgasıyla sırtımdan fırladılar ve tutuştuklarında saf sıcaklıkları üzerimi yıkadı. Altın tüylerim onlarsız güneş ışığını yakalasın diye alevleri söndürmeden önce büyülü rezervlerimi dolduran ateşin sıcaklığında bir an yıkandım. Bu şekilde biri beni fark ederse, tanınma ihtimalim azalırdı. Mirasçıların her yerde köleleri vardı ve beni durdurmaları için çok geç olana kadar ne yaptığımı bilmelerini istemedim.

Kanatlarımı sert bir şekilde çırparak havalandım. Hayata çağırdığım şiddetli rüzgarlar, çağrımla altımda esti, tüylerimi itti ve beni daha da yükseğe kaldırdı.

Doğruca otoparka doğru uçtum, kanatlarımı sımsıkı kenetleyerek Heirs'in arabalarını tuttukları en üst kata çıktım ve içeriye indim.

Paha biçilemez araçlardan oluşan sıraya doğru ilerlerken botlarım betonda gümbürdüyordu ve bakışlarımı park yerinin sonundaki pırıl pırıl kırmızı süper motosiklete diktim.

Çabucak ona yaklaştım ve dizlerimin üzerine çöktüğüm yanındaki küçük alana daha kolay hareket edebilmek için kanatlarımı tekrar serbest bıraktım.

Saçımdan bir saç tokası çektim ve bu güzelliğe elektrik teli bağlayabilmek için hızlı bir şekilde ateşleme tellerini çekmeye başladığımda dudaklarımda vahşi bir gülümseme oluştu.

İmmobilizatörün etrafından dolaşmak biraz zamanımı aldı ve korkunç bir an için neredeyse alarmı çalıştıracaktım ama sonunda elektrikler aniden harekete geçince çabalarımın karşılığını aldım ve motoru çalıştırmak için ayağa fırladım.

Baş parmağım kontağa bastığında, tenimde bir sihir ürpertisi oluştu ve ensemdeki tüyler diken diken oldu. Ne halt olduğunu anlamaya çalışırken kaşlarımı çattım. Gücünde tanıdık gelen bir şeyler vardı ama yine de benim olmadığını biliyordum. Bisiklete bir şey yerleştirilmiş olmalı, ama ne?

Uzaklardan bir kükreme duyuldu ve arkamı döndüm, otoparktan dışarı ve Ağlayan Orman'a bakarken tam zamanında kocaman, altın renkli bir Ejderin uzaktaki gökyüzüne bir ateş huzmesi gönderdiğini gördüm.

Ah kahretsin, bu bir pisliğe bağlanmış sihirli bir alarmdı.

Planımdan vazgeçmeyi yarı yarıya düşünerek bisiklete baktım ve bunun yerine bacağımı eyerin üzerinden tekmeledim.

Motorun derin mırıltısı bacaklarımın arasında gümbürdüyordu ve bileğimin bir burkulmasıyla, rüzgar saçlarımı savururken çıkış rampasından aşağı hızla iniyordum.

Rampadan aşağı yüksek hızda daire çizdim, tüm dikkatimi buradan defolup gitmeye odaklarken etrafımdaki her şey bulanıklaştı.

Bisiklet bir rüya gibi sürdü, hayal ettiğimden bile daha iyi. Otoyoldaymışım gibi rampayı aldı ve ben farkına bile varmadan doğruca çıkışa doğru gidiyordum.

Yoluma bir engel çıktı ve bir anlığına elimi kaldırıp hızımı korurken ona bir ateş topu fırlatırken kalbim tekledi.

Bariyer yıkılırken büyük bir çarpma sesi geldi ve kampüsten çıkan yola fırlarken ateş topunun ölmekte olan közlerinin arasından hızla geçtim. Ama kapıya ve özgürlüğe dönmek yerine, akademi sahasının kalbini hedef alarak bisikleti sağa çevirdim.

Nabzım göğsümde bir savaş davulunun ritmiyle atıyordu ve Darius yaklaşırken önümde yine gökten kükredi.

Kafamı kaldırdım, bisiklete bindiğimde hızlanan saçlarım omuzlarımdan geriye savruluyordu ve onu The Wailing Wood'un üzerinden bana doğru uçarken gördüm.

Darius'un boncuk gibi Ejder gözleri bana kilitlenmişti ve ona doğru ateş ederken öfkesinin etrafımda yükseldiği hissediliyordu.

Dişlerimi gıcırdattım, korkumun bir santimini bile göstermeyi reddederken aynı zamanda içimde gerçek bir korku yükseldi. Ama geri adım atmayacaktım. Bu sefer değil. Beni çok ileri itmişti. Dün gece beni umursuyormuş gibi yapıp beni odasına geri götürdüğü tüm o saçmalıkların nesi vardı? O zamana kadar beni çoktan ayarlamıştı. Bana ve Darcy'ye ne yaptığını biliyordu ama yine de bir an için bana şunu düşündürdü...

Dişlerimi gıcırdattım, bu düşünce zincirini daha fazla takip etmeyi reddederken içimden saf bir öfke hırıltısı kaçtı.

Patikadan ağaçların kenarına doğru hızla ilerledim. O bana ulaşmadan önce tek yapmam gereken onların altına girmekti.

Birbirimize yaklaşırken Darius tekrar kükredi, jilet gibi keskin dişlerinin her biri bir anlığına göründü ve ben dosdoğru ona doğru koşarken sonsuza kadar uzamış gibi geldi.

Bana ulaşmadan hemen önce ağaçların örtüsünün altına ateş ettim ve karşılık olarak çıkardığı kükreme, tekerleklerimin altındaki zemini titretti.

Yanaklarımda bir gülümseme belirdi ve gaz kolunu geri çekerken, Ağlayan Orman'ın derinliklerine giden yol boyunca ateş ederken, üstümdeki gölgeliğin ötesinde Ejderha ateşi ve altın kanatlar gördüğümde deli bir kadın gibi güldüm.

Hava Bölgesi'ne doğru keskin bir sola dönüp yön değiştirdiğim sırada bisikletin sesini gizlemek için etrafıma bir susturucu balonu fırlattım.

Hayatım boyunca hiç bu kadar hızlı sürdüğümden emin değildim. Canlandırıcı, ürkütücü, özgürleştirici ve tamamen özgürleştiriciydi. durdurulamazdım. Bir Ejderhanın bile yakalayamayacağı bir doğa gücü gibi.

Bir kurdun uluması etrafımdaki ağaçları doldururken, anlık kibirli halim bir baloncuk gibi patladı.

"Aer Tower'a gidiyor!" Max'in sesi ağaçların arasından seslendi ve başımı çevirdim,

Beni de kovalarken, kocaman beyaz Kurtadam formunda Seth'in sırtına bindiğini gördüm.

Bana herhangi bir büyü yapamadan ve gazı daha da geri çekmeden önce susturucu balonun yanına sert bir hava büyüsü kalkanı fırlattım.

Seth, Düzen biçiminde bir cehennem köpeği kadar hızlı olabilirdi ama altımdaki canavarla boy ölçüşemezdi ve ben patikada hızla ilerlerken çok geçmeden onlardan uzaklaşmaya başlamıştım.

Ama net değildim, hızıma yetişebilecek bir Varis vardı ve onu henüz görememiştim.

Ağaçların arasından fırladım ve Aer Tower'a doğru keskin bir dönüş yaptım. Önümdeki yolda öğrencileri fark ettiğimde susturma balonunu düşürdüm ve lanet olası yolumdan çekilmeleri için geldiğimi duymalarına ihtiyaç duydum.

Cesetlerin arasında hızla ilerlerken, onlardan kaçınmak için yüksek hızda ileri geri sallanırken ve Aer Kulesi'nin yanından geçerken çığlıklar havayı doldurdu.

Arkamda gökleri bir kükreme doldurdu ve devasa bir Ejderha Ateşi topu tepemden fırlarken ısı tenime değdi.

Omzumun üzerinden bakmak için koltuğumda döndüm ve devasa altın Ejderin üzerime geldiğini gördüm. Seth ve Max de arkamdaki patikada yarışıyorlardı ve bir sonraki dönüşe geçmek için hızla önümdeki patikaya bakarken damarlarımdaki adrenalin akkor bir enerjiyle yanıyordu.

Köşeyi döndüm, öğrenci kalabalığı gözden kaybolurken gazı açtım ve doğruca Air Cove'un yukarısındaki kayalıklara giden patikaya girdim.

Darius öfkesini yeniden gökyüzüne haykırdı ve alevlerinin hava kalkanımın üzerinde kıvrıldığını hissettim.

Ateş bana zarar veremez, pislik.

Aniden uçurum önümde belirdi, mavi gökyüzü onun üzerinde açılıyor ve beni çağırıyordu.

Neredeyse!

Caleb bir hareketle belirdi, önündeki yolu kapattı ve emrini yerine getirmek için toprağı kullanırken dişlerini gıcırdattı.

Altımda yer sarsıldı ve titredi, bir deprem yeri titretirken bisiklet engebeli arazide sarsıldı.

Neredeyse düşüyordum ama son anda hava atmayı başardım ve kalbim panikle atarken bisikleti doğrulttum.

Darius arkamdan tekrar kükredi, o kadar yakınımdaydı ki Ejderha nefesini ensemde hissedebiliyordum.

Bisikleti keskin bir şekilde çevirdim, ufka nişan aldım ve dünyayı önümde düzgün bir yol oluşturmaya zorlamak için elimi uzattım.

Gaz kelebeğini bırakıp gidebildiği kadar geri çektim ve uçurumun kenarına doğru fırlarken motor altımda gürledi.

Caleb dünyanın kontrolünü yeniden kazanmak için savaştı ve Max hava büyüsünü kalkanıma fırlatıp onu kırmaya çalışırken Seth arkamdan öfkeyle uludu. Ama önemli değildi. Beni durduramadılar.

Tam uçurumun kenarına çarptığımda altımdaki yer sarsıldı ve bisiklet havalandı.

Hiçliğin üzerinde süzülürken dudaklarımdan bir heyecan ve korku çığlığı koptu ve altımdaki büyük düşüş midemi baş dönmesiyle döndürdü.

Bisiklet düşmeye başlayana kadar eyerde kaldım, sonra atladım, kanatlarım sırtımdan fırladı ve boyları boyunca mavi ve kırmızı yanan Phoenix ateşi vardı.

Kanatlarımı çırptım ve bisikletin düşüp düşmesini izledim ve – KAZA! Denizden çıkıntı yapan kayalara güçlü bir gümbürtüyle çarptı, güzel gövdesi bir çırpıda yok oldu. Yine de filmlerdeki gibi patlamadı ve bu hayal kırıklığı yarattı. Parmaklarımın bir hareketiyle peşinden bir ateş topu gönderdim ve alevler benzin deposunu bulduğunda makineden büyük bir patlama koptu.

Bir an için o güzel makine parçası öldüğü için suçluluk duydum ama bir an sonra Darius'un gırtlağından kopan mutlak öfke kükremesi buna değdi.

Ağzından çıkan bir Ejderha ateşi dalgası kalkanımı delip geçti ve doğruca bana doğru geldi. Şaşkınlıkla bağırdım, kollarımı havaya kaldırdım ve ateşi bana değmeden hemen önce aramıza kırmızı ve mavi Anka alevlerinden bir duvar fırlattım.

Ejderha ve Anka kuşu ateşi birleşirken altını yaktı ama benim alevlerimin gücü onunkini akkor bir enerji parlamasıyla tüketti.

Bana tekrar saldıramadan döndüm ve ondan uzaklaştım, beni hızlandırmak için hava büyümün yardımıyla hızlı ve sert bir şekilde uçtum.

Caleb ve Max ileri geri bağırıyorlardı ve ben kalbim boğazımda ve zafer uzuvlarımda bir yol yakarken Ateş Bölgesi'ne doğru hızla ilerlerken dördü de peşimden koşturuyordu.

Çılgına dönmüşlerdi ama arkamdan savduğum rüzgarla şimşek gibi hızlıydım ve az önce yaptığım şey için beni cezalandırmak istiyorlarsa, beni yakalamak zorunda kalacaklardı.

Ateş Bölgesi'nin çorak manzarası pek fazla potansiyel saklanma yeri sunmuyordu ama üzerinden geçerken, uzakta yoğun bir şekilde asılı duran bir buhar bulutu fark ettim. Su ve Ateş Bölgesinin birleştiği yerde, Parıldayan Kaynaklar, bir Ejderin gezinmesi için çok dar olan patikalar ve mağaralardan oluşan bir labirent oluşturan sıcak su havuzlarına yayıldı.

Hızla onlara doğru koştum, kanatlarımı çırptım ve buhar bulutunun içine atlarken yanlarındaki alevleri söndürdüm.

Darius arkamdan bir yerden kükredi ama yakınımda değildi.

Yere düştüm ve havuzların arasındaki dar geçitlerde koşmaya başladım, yoğun buhar koşarken görmemi zorlaştırıyordu. Ağırlıkları beni kaldırmasın diye kanatlarımı geri çektim ve Düzen formum yeniden etimin altına çekilirken kürek kemiklerim karıncalandı.

Kendimi daha fazla gizlemek için etrafıma bir susturucu balonu fırlattım ve kayaların kenarına oyulmuş dar bir mağara gördüm.

İçine atıldım ve gölgelerin arasında geriye yaslanırken kendimi daha iyi saklamak için siyah süveterimi tekrar üzerime geçirdim.

Birkaç uzun dakika boyunca duyabildiğim tek şey kalbimin çılgınca çarpmasıydı ama sonra rüzgarda Seth'in sesi duyuldu.

"Muhtemelen doğruca Su Bölgesi'ne koşmuştur!" Tam uzaktaki bir patikaya adımını atarken seslendi. Diğer Mirasçılar ona yaklaştı ve onun ve Darius'un kıyafetlerini tekrar giydiklerini fark ettim. Max ya da Caleb'in beni avlarken onları yanlarında taşıdıklarını tahmin etmiştim ki bu çok yazıktı çünkü ikisi kampüste beni bulmaya çalışırken siklerini sallayarak koşsalardı bu daha da komik olurdu.

Max, "Muhtemelen The Orb'daki Ass Society'ye koşmuştur," diye araya girdi.

Caleb, "Oraya gidip kontrol edeceğim," dedi ve diğerleri cevap bile vermeden hızla uzaklaştı. "Onu bulduğumda onu mahvedeceğim," diye hırladı Darius, gözleri öfkeyle parlayarak. "Bizim ne yapmamızı istiyorsun?" diye sordu Seth, beni en iyi nasıl takip edeceğinden emin değilmiş gibi görünerek.

"Git ve Su Bölgesi'nde avlan ve onu orada bulamazsan Ignis'in evindeki odasına tekrar bak," diye homurdandı Darius. "Ve eğer sen*Yapmak*Onu bul, ben gelene kadar tut. Bu kişisel."

Ah, bu çok iyi olacak, dedi Seth heyecanla ve yanında Max ile birlikte arkasını dönüp kaçmadan önce.

Darius olduğu yerde kalıp yavaşça dönerek kaplıcaları oluşturan yüzlerce küçük gölet ve şelalenin arasından uzanan patika labirentine bakarken sessizlik uzadı.

"Roxy!" Darius aniden kükredi. "Hala buralarda bir yerlerde olduğunu biliyorum. Dışarı çık ve Fae gibi benimle yüzleş!"

Omurgam düzeldi ve bu meydan okumada dişlerimi gıcırdattım ve gölgelerden çıkmadan önce sadece bir an tereddüt ettim. Çünkü zaten başka ne yapacaktım? Bunu unutacak gibi değildi ve daha fazla saklanmak sadece kaçınılmazı geciktirmek olacaktı. Bu kavga hoşuma gitse de gitmese de geliyordu.

O an damarlarımdaki ateş belki de ben olduğumu söyledi.*yaptı*beğen Beni itip kakmasından ve bana bokmuşum gibi davranmasından bıkmıştım. Fae gibi ayağa kalkıp onunla yüzleşme zamanım gelmişti. Ve eğer o

kıçımın üstüne vurdu o zaman iyiydi. Çünkü hemen ayağa kalkıp ona tekrar saldırırdım. Ve yeniden. O bakan kişi olana kadar *Ben* pislikten

Susturucu balonumu dağıtmak için elimi salladım ve doğruca ona doğru yürüdüm. "Bana mı bakıyorsun?" Yüzüme bakmak için döndüğünde masumca sordum.

Gözlerindeki öfke ruhumu yaktı ve bir an için kabadayılığım duraksadı. Ama sadece bir an için. Darius Acrux'tan korkmuş olabilirdim ama bunu ona belli etmeyecektim.

"Ölüm dileğin olmalı, Roxy," diye homurdandı, uzun adımlarla ilerledi ve bedenlerimizi ayıran bir inçten fazla boşluk kalmayıncaya kadar aramızdaki mesafeyi kapattı.

"Daha fazla pislik olmaması dileğim var," diye karşı çıktım. "Ve artık senin saçmalıklarına katlanmayacağım."

"Böyle iyi dilekler Solaria'da gerçekleşmez prenses. Ve eğer ayağa kalkıp benimle savaşacaksan, sonuçlarına katlanacak olan sen olacaksın."

"Bence bedelini ödeyecek olan sensin, ey kudretli Ateş Varisi, çünkü alevlerin beni incitemez ve gücün benimle boy ölçüşemez. O yüzden, ben seni tüm Krallığın önünde pislik içinde sürüklemeden önce neden şimdi pes etmiyorsun?

Darius yüzüme doğru hırladı, tehdit edercesine eğildi ve avuçlarımı göğsüne bastırıp nefretimin gücüyle onu bir adım geri attım.

Gözleri parladı ve beni hemen geri itti. Sırtım arkamdaki kaya duvara çarptı, o doğruca bana doğru gelirken omurgam boyunca hafif bir acı tıslaması yükseldi.

Ona dik dik baktım, meydan okurcasına çenemi kaldırdım ve elinden gelenin en iyisini yapması için onu cesaretlendirdim, uzanıp saçımdan bir avuç aldı ve başımı geriye atacak kadar sertçe çekti. Dudaklarım acıyla inledi ve bir an sonra ağzı benimkilerle çarpıştı ve bu tartışmanın beklenmedik dönüşü kalbimi hoplattı.

Dudaklarım sorgusuz sualsiz onunkiler için ayrıldığında ve dili ağzımı işgal ettiğinde birkaç uzun saniye boyunca savruldum, alevlerin içine atıldım. Beni iştahla öptü. sahiplenici. Her bir parçamın kendisine ait olduğunu iddia ediyordu ve dizlerimin bağı çözülürken içimden bir inilti koptu ve tam olarak benden istediği şeye boyun eğmek için ezici bir dürtüyle doldum. Beni almasına, kullanmasına, bana sahip olmasına, her parçama sahip olmasına ve sırf yapabildiği için hepsini parçalamasına izin verin.

Kollarının kafesine ve etinin cazibesine kapılmıştım. Ama daha önce beni boğmayı başaramamıştı ve şimdi buna izin vermeyi planlamıyordum.

Bir kararlılıkla geriye doğru sıçradım ve saf irade gücümle dudaklarımızı ayırdım. Ondan

kurtulduğum an sağ elimi ona doğru salladım ve öfke beni canlı canlı yerken çenesine bir tokat attım.

Darius uzun bir süre şaşkınlıkla bana baktı ve saf, dizginlenemeyen bir nefret havayı aydınlattı.

aramızda. Birbirimize baktık, her birimiz diğerinin bir sonraki hamleyi yapmasını bekliyorduk.

Sıcak havuzlardan çıkan buhar, onu görmemi engelleyerek aramıza girdi ve temizlendiğinde bakışlarında ne bulacağımı merak ederken kalbimin panikle çarpmasına neden oldu.

Sis tekrar dağıldı ve dudaklarımın karıncalanması bakışlarımı onun ağzına çekti.

Tamamen hareketsiz kaldık, göğsüm derin nefeslerle inip kalkıyordu ve dilimin ucunda bekleyen binlerce hakaret vardı. Ama onları orada tuttum, onun yerine aramızdaki boşluğa uzandım ve onu tekrar kendime doğru çekerken elimi siyah tişörtünün kumaşına bastırdım.

Bu anın sıcaklığı sihrimizi tenimizin yüzeyine çıkarırken ve enerji aramızdaki her küçük temas noktasında hızla akarken öpücüğü beni neredeyse yakıyordu.

Bedeni benimkine bastırdı, ben nefesimi ağzına verirken ve dili beni esir alırken beni duvara doğru itti.

Beni yerime sabitlerken eli çeneme geldi, kalçalarını benimkine sürtüyordu, böylece bizi ayıran malzeme katmanlarının arasından ne kadar sert olduğunu hissedebiliyordum. Uyluklarımı birbirine kenetlemeye ve onun dokunuşuyla bedenimde yükselen dürtülerle savaşmaya zorlanırken, içime lezzetli bir ayartma dalgası gönderdi.

Hâlâ yumruklamakta olduğum malzemeyi daha aşağı sürükledim, o kadar sert çektim ki yırtıldığını duydum. Darius dudaklarıma doğru homurdandı ve o beni daha sert öptüğünde açlıkla inledim ve ellerim tişörtünü yırtıp içeri itmeden önce onu yırttı. Avuçlarımı göğsünün sert kaslarında gezdirirken kalbim hızla çarpıyordu, her kıvrımı ve tümseği keşfederken parmak uçlarımı sıkıca bastırıyordu.

Ona dokunduğumda yüzümdeki tutuşu daha da sıkılaştı ve eli boynumu kapatmak için kaydı.

Sertçe nefes alıp tutuşunu sıkılaştırırken öpücüğümüzü bir anlığına bozdum. Elini boğazıma dolayarak beni olduğum yere sabitledi ve dikkatini morarmış dudaklarımdan alıp boynumdan aşağı bir öpücük kondurma fırsatını yakaladı ve bu öpücükler, etimde gezdirdiği dişlerle noktalandı. Biraz geriye yaslandım, yarı onu boğazımdan uzaklaştırmak, yarı ona daha fazla erişim izni vermek isteyerek. Başparmağının beni tuttuğu yerin tam altını ısırırken beni bırakmadı, canımı yakacak kadar sert ama cildimi kıracak kadar değil.

Protesto edercesine inledim ve ellerimi harap olmuş tişörtünün altına daha da iterken başımı geriye doğru salladım.

Darius beni hareketsiz tutmak için tekrar saçımı çekti ve iz bırakacak kadar sert bir şekilde boynumu emdi.

Dudaklarımı tekrar öpmeden boynumda izler bırakmak için pozisyonunu kullanmaya devam ederken hayal kırıklığı içinde inledim.

Vücudunu keşfetmeye ara verdim ve tırnaklarımı mükemmel göğsünün üzerinde gezdirirken uyguladığım baskının altında derisinin kırıldığını hissettim.

Darius bana homurdandı ve sesi beynime bir korku ve beklenti dalgası gönderdi.

omurgam ve kalçalarımın arasında ısı akışı. Ona doğru eğildim, göğüslerim göğsüne bastırdı ve bana teslim oldu ve dikkatini yeniden ağzıma verdi.

Beni öptüğünde inledim, göğsümü bulabilmek için boynumdaki tutuşunu bıraktı, dokunuşuna tepki olarak göğüs ucum sertleşirken eli süveterimin ince kumaşını kavradı.

Hâlâ saçımda tuttuğu tutuş, o kadar iyi hissettiren acı noktasına kadar sıkıldı ki haykırdım. Parçalanmış tişörtünü ittim ve kumaşı, benden ayrılıp kafasından yırtmak zorunda kalana kadar ittim.

Saçımı bıraktı ama gömleği yere düştüğü anda tekrar öne çıktı ve eteğimi yukarı itti, kalçalarımdan yakaladı ve beni kollarının arasına aldı. Aralarına basabilmesi için bacaklarımı ayırdım ve beni tekrar kaya duvara doğru itti ve üzerimize yuvarlanan bir çakıl çağlayanını devirecek kadar sert vurdu.

Beni kendisine yaslarken parmakları kıçıma saplandı ve ben de ayak bileklerimi arkasından kilitledim, mümkün olduğu kadar sıkı bir şekilde bana bastırılması için bacaklarımı birbirine bastırdım. Kaba kumaşı kan pompalamamı sağlayacak şekilde bacaklarımın içini sıyırırken kot pantolonunun üzerinden bana doğru bastırırken ne kadar sert olduğunu hissedebiliyordum.

Öpücükleri beni tutuşturuyor, onu ilk gördüğüm andan beri ona duyduğum şehvetli arzuya tüm vücudum boyun eğiyordu.

Hâlâ onda nefret ettiğim her şey ondaydı ama aynı zamanda benim kişisel cehennem markamdı. Ve uzun zamandır günah işliyor, beni cezalandırmasını bekliyordum.

Darius vücuduyla beni duvara sıkıştırdı ve siyah külotumun dantelli kumaşına ulaşana kadar elini eteğimin altına kaydırdı.

Parmakları yanlarında kıvrıldı ve onları keskin bir şekilde çekerken bir yumruk halini aldı. Onları benden kopardığında nefesim kesildi, malzeme kırılmadan önce uyluğumu kesti.

Eli aramızda hareket etti ve nefesim kesildi, parmağını doğrudan içime itti.

Onu ne kadar çok istediğimi hissettiğinde aç bir şekilde inledi, ikinci parmağını bana doğru itti ve kollarında nefes nefese kalmamı sağlayan mükemmel bir hızda onları içeri ve dışarı çekti.

Ellerimi siyah saçlarının arasından geçirip onu yeniden öptüm ve sanki onu bütün olarak yutmak istiyormuşum gibi kendime doğru sürükledim.

Beni tekrar öptüğünde ağzımda beklentiyle gülümsediğini hissedebiliyordum ve kan çekecek kadar sert ısırmadan önce alt dudağını ağzımın içine çektim.

Darius başını geri çekip dilini dudağındaki ısırığa bastırırken, gözleri karanlık vaatlerle dolanırken bana doğru yol aldı.

Parmaklarını benden geri çekti ve beni o kadar hararetli bir bakışla izlerken hayal kırıklığı içinde inledim ki etimin her santimini ateşe verdi.

Pazılarını kavradım ve göğsünün ve kollarının yontulmuş mükemmelliğini ve onları kaplayan dönen mürekkebi görmek için bakışlarımı aşağı indirdim.

Omzunun üzerinden siyah bir alev kıvrımı geçti ve o izlerken elimi hareket ettirerek başparmağımla dövmenin çizgisini çizdim. Güçlü omuzları gerildi ve beni aniden ayağa kaldırdı, geri çekildi, böylece vücudunun ısısı benim için kayboldu.

Başparmağını kemerine taktı ve kemerini gevşetmeye başladı, ben öne çıktım ve onun yerine kemeri ondan alırken ellerini iki yana savurdum.

Kemeri çektim, tokasından kurtardım ve halkalarından çıkardım.

Darius'un elleri belimi buldu ve onları süveterimin altından itti, parmakları kumaşın altındaki tenimde geziniyordu. Başımın üzerinden geçirmeden önce sabırsız bir hırıltıyla etek ucunu kavradı.

Zaten yok ettiği külotla eşleşen dantel sutyenimi görünce inledi ve sertleşmiş meme uçlarımı bastırarak ortaya çıkardı.

Kazağımın olduğu kemerini indirdim ve anında düğmeyi açtım, birkaç adım geri yürümesini sağlarken onu tekrar öptüm ve elimi kot pantolonunun içine soktum.

Darius, onun tam, sert boyunu elime alırken homurdandı, onun büyüklüğünü hissettiğimde nabzım beklentiyle çarpıyordu. Öpücükleri yeniden boynumda gezinirken, tenime ateş püskürtürken elimi yukarı aşağı hareket ettirmeye başladım.

Aniden bileğimi yakaladı, elimi kotundan çıkardı ve sırtımı karnına yaslayacak şekilde beni döndürdü. Kolumu vücuduma sıkıştırdı ve pantolonunun arkamda yere çarpma sesini duyunca kıçımı geriye doğru ittim.

Siki kıçıma bastırdı ve ben de ona yaslandım, ne kadar sert olduğuna inledim ve vücudumun onunki kadar keskin tepki verdiğini biliyordum.

Bir kolumu elinden kurtardım ve omzumun üzerinden arkaya uzandım, boynunu tuttum ve eteğimi kabaca iterken onu tekrar öpebilmek için başımı çevirdim. Kalçalarıma düştü ve ben de aynı hareketle botlarımı tekmeleyerek oradan çıktım.

Darius kalçamı kavradı ve beni yanımızdaki havuzun kayalık çıkıntısının üzerine eğmeyi planlıyormuş gibi öne doğru itti ama bu benim için işe yaramayacaktı. Ona sırtımı dönmeyecektim.

İstediğim şeye karşı savaşmaya çalışırken, kollarında bükülüp elini üzerimden çektim. Ona tekrar tokat atmamı engellemek için bileğimi kavradı ve ağzından kalbimin güm güm güm güm atmasına neden olan bir hırıltı çıktı.

"Hayır," diye çıkıştım.

"Benim durmamı istiyorsun?" diye sordu Darius, sesi arzuyla pürüzlüydü.

Bakışlarım çıplak vücudunda gezindi ve ağzımı sulandıran her santimini incelerken aç bir şekilde dudağımı ısırdım.

"Durma," dedim ama yine de beni o kayanın üzerine eğmesine izin vermeyecektim.

Bakışlarında olduğu kadar ihtiyaçla vücudumu değerlendirdi ve beni havuza geri götürürken sertçe öptü.

Bu sefer elini bileğimden çekip ellerimle ensesini kavrarken beni hareket ettirmesine izin verdim, o kadar sıkı kavradım ki tırnaklarımla onu işaretlediğimi anladım.

Sert sakalı yüzümün yumuşak derisini ısırdığında, acı onu sadece tahrik ediyor gibiydi. Beni kayalık duvarın üzerinden kaldırıp sıcak havuza taşırken belimden tuttu, parmakları morardı.

Mavi sular belime dolanırken ayaklarım dibe vurdu, arkamdan gelen Darius'la ayak parmaklarıma sürtünen çakıllar, öpücükleri daha acil bir hal alıyor, ben ellerimi koştururken sutyenimin altından elleri göğüslerimi kavrıyordu. onun üzerine.

Bir kolunu sırtıma doladı, beni vücuduna yaslarken aynı zamanda beni geriye doğru itmeye devam etti.

Sıcak su bellerimizi yıkadı ve boynumu öperken, emerken ve ısırırken yürümeye devam etti ve ben de omuzlarına sarıldım ve ona daha fazla erişim sağlamak için başımı geriye eğdim.

Havuzun arkasında küçük bir şelale parıldayan bir kaya yüzünden aşağı akıyordu ve beni tekrar ona doğru itti, bacaklarımın arkasını o kadar sıkı kavradı ki beni tekrar kollarının arasına alırken canımı yaktı ve ben de bacaklarımı beline doladım. .

Beni öpmekten vazgeçti ve kalçalarının güçlü bir hamlesiyle vücuduma sahip çıkmadan yarım saniye önce doğrudan gözlerimin içine baktı.

Onun tam, sert uzunluğu içime girerken, beni tamamen doldururken ve düşüncelerimi dağıtırken haykırdım.

Geri çekilip tekrar bana çarpmadan önce bana alışmam için bir saniye bile tanımadı.

Şelalenin sürekli damlayan damlaları üzerimize yuvarlandı, bedenlerimizin arasından kaydı, böylece derilerimiz birbirine doğru kaydı. Ağzını köprücük kemiğimin üzerinden aramızda kalan tek engel olan sutyenimin ince kumaşına karşı gerilen göğüslerime doğru kaydırırken vücudum daha fazlasını talep ederken ihtiyaçla inledim.

Ağzı dantelin üzerinden göğüs ucuma indi, hayal kırıklığı içinde homurdanırken dişleri kumaşı tırmalıyordu. İstediği erişimi sağlamak için sutyenimin askısını aşağı çekerken tekrar bana çarptığında nefesim kesildi.

Kalçalarının bir sonraki itişinde, meme uçlarımı tutan ağzıyla karşılaştı. O ısırdı, ben de acı ve zevkle tısladım, karşılık olarak tırnaklarımı omuzlarında gezdirerek daha fazlasını talep ettim.

Darius tekrar homurdandı ve tekrar tekrar içime saplarken titreşimlerini bedenimin derinliklerinde hissedebiliyordum.

diye bağırdım, o amansız hızını sürdürürken onu çevreleyen kaslarım gerilmişti. Başım dönüyordu ve vücudunun hareketlerini benimkiyle eşleştirirken dudaklarımdan küfürler döküldü.

Tırnaklarım sırtına, boynuna, omuzlarına çizgiler çizdi. Ağzı her yerdeydi, ayak parmaklarımı kıvırtan öpücükler ve ardından beni ağlatan ısırıklar. Ben de onun kadar vahşiydim, ondan istediğim tüm zevki talep ederken etini parçalıyordum.

Dokunuşuyla tüm vücudum yanıyordu ve beni uçuruma doğru sürüklediğini hissetsem de bunun yeterli olmayacağını biliyordum. Vücudunun benimkine karşı hissine doyabileceğimden emin değildim.

Göğsümü serbest bıraktı ve tekrar dudaklarımı almak için yukarı kaydı, dilini ağzımın içine itti ve amansız adımlarını sürdürürken dudaklarımdan dökülen çığlıkları yuttu.

Hepsini zaten almasına ve benim isteyerek vermeme rağmen bana daha fazla ihtiyacı varmış gibiydi.

Parmakları kalçalarıma girerken omuzlarını tuttum ve kalbim kaburgalarıma çarparken, tüm vücudumu istek ve istekle titreten etime olan taleplerine ayak uydurmak için savaşırken nefes almak için öpücüğümüzü kesmek zorunda kaldım. ihtiyaç.

Etrafına tekrar sarılırken tüm dünya onun içimdeki hissine daraldı ve vücudumdan daha önce bildiğim hiçbir şeye benzemeyen bir zevk çökerken dudaklarımdan bir çığlık düştü.

Darius beni kenardan takip etti ve serbest kaldığını fark edince boynuma doğru inledi.

Alnını yanımdaki kaya duvara dayadığında, pürüzlü yanağı benimkine sürtündüğünde, göğüslerimiz birbirine bastırılmıştı, aramızdan geçen tek ses derin nefesimizdi. Bacaklarımı hâlâ yukarıda tutuyordu, ben nefesimi tutmak için savaşırken ve su üzerimizden akmaya devam ederken bedenlerimiz hâlâ birbirine bağlıydı.

Ellerimi omuzlarından kaydırdım ve avuçlarım göğsüne dayanana kadar yavaşça aşağı kaydırdım.

Başını çevirdi ve ondan istediğim şeyi çoktan almış olmama rağmen öpücüğünü karşılamak için hareket ettim.

Bu öpücük daha yavaştı, daha derindi, dudakları, ikimizin de az önce yenik düştüğü cezalandırıcı tutkudan milyonlarca mil uzakta, nazik bir okşamayla dudaklarımda geziniyordu. Sırtımı ona yasladım, o anda biraz daha oyalanırken parmaklarımı çenesi boyunca okşamak için uzandım.

Sonunda geri çekildiğinde, bakışlarımı yakaladı ve bakışlarındaki bir şey beni çağırıyor gibiydi. Sanki onu görmeme ihtiyacı varmış gibi. Gerçek o. Sadece o saniye için. Başparmağımı çenesinde gezdirdiğimde ve canı acıyormuş gibi dokunuşuma doğru eğilirken, ona karşılık olarak beni gerçek anlamda görüp görmediğimi merak ettim. Tenine dokunma hissine can attığını bilmeme yetecek kadar.

Baş parmağım çenesine gitti ve ona bu şekilde dokunduğum için kendime hafifçe kaşlarımı çatarak elimi geri çektim.

Nefes alışımız düzene girdi ve Darius geri adım atarak aramızdaki teması keserken bacaklarımı havuzun dibine indirdi.

Bana tepeden baktı, kara gözleri sorularla doluydu ve bahsetmek istemediğim bir şeyin parıltısı vardı.

Bu düşünceyi bir kenara itmeden önce neden onun cazibesine kapıldığımı merak ederek dudağımı ısırdım. Daha sonra bunun için kendime kızabilirdim, şu anda önümde olan Ejderha ile ilgilenmem gerekiyordu.

Bana baktığında bakışları sertleşti, az önce yaptıklarımızla doyurulamayan öfke aramıza geri döndü.

Cevap olarak ona kaşlarımı çattım ve düşüncelerimi bedenimin ahlaksız arzularından uzaklaştırmaya çalışırken sutyen askımı omzumun üzerinden geri çektim.

Darius bir adım daha geriledi, ben omuzlarımdan aşağı akan şelaleyle olduğum yerde kalırken havuz beline dolanıyordu.

Bir şey söylemek için ağzını açtı ama önce ben varıp suyun içinden ona doğru yürüdüm. "Bu hiçbir şeyi değiştirmez," dedim agresif bir şekilde, yanından geçerken omzumu koluna vurarak.

"Bunun için teşekkürler," diye yanıtladı karanlık bir sesle.

Onu duymazdan geldim, ondan uzaklaşmak için havuzun kenarına ve kıyafetlerime yöneldim.

Kenarı kavrayıp kendimi yukarı çekmeye başladığımda, üzerime bir rüzgar esti ve içgüdüsel olarak irkildim, o süzülerek uzaklaşırken Darius'un Ejder bedeninden dökülen su yağmur damlaları gibi üzerime düşerken yukarı baktım.

Sertçe eğilip bulutların arasında gözden kaybolup başparmağımla şişmiş dudaklarımı okşamasını izledim.

Vücudum hala onun anısıyla sızlıyordu ve kıyafetlerimi geri almak için oraya giderken kaşlarımı çattım.

Darius Acrux muhtemelen tanıdığım en domuz kafalı, kibirli, çileden çıkaran adamdı. Ama çuvalın içinde akıllara durgunluk veriyordu.

BENbana Ateş Bölgesi'ne doğru bir görüş veren Merkür Odalarının tepesine tünemişti. Darius'un bir avın ortasındaymış gibi uçarak kampüsü geçtikten sonra geri döndüğüne dair herhangi bir işaret bulmak için gökyüzünü ararken, endişe içimi dikenli teller gibi sarmalıyordu.

Bir kükreme dudaklarımdan rahat bir nefes aldı ve onu kış güneşinin altında parıldayan altın kanatlarıyla Ignis Evi'ne doğru uçarken gördüm. Kampüs boyunca ateş etmeden önce bacaklarımı binanın kenarından sarkıttım ve yüksek hızda bir drenaj borusundan aşağı kaydım.

Ignis Evi'nin önünde durdum, onu burada yenerken gökyüzüne baktım. Darius üstümde yükseldi ve penceresine ulaşmadan hemen önce kıpırdanarak içeri indi.

Sohbet eden öğrencilerin sesi bu tarafa doğru gelirken binanın yanından ateş ettim. Darius'un odası yapının tepesindeydi ve ortak salondan geçip yatak odasına gitmek muhtemelen benim için pek iyi bir fikir değildi. Derin bir nefes aldım ve sıçradım, muazzam binayı oluşturan cam bölmelerdeki ince yarıklardan birini tuttum ve Duvara tırmanmak için Düzen gücümü kullanarak kendimi daha yükseğe çektim. Kısa süre sonra penceresine ulaştım, sorunsuz bir şekilde içeri atladım ve banyodan akan duş sesini duydum. Pencereyi çektim ve ocakta yanan, yurdun etrafına susturucu bir baloncuk oluşturan şiddetli ateşe yaklaştım.

Cebimden Atlas'ımı çıkardım ve orada birkaç dakika önce gelmiş olması gereken bir mesaj buldum.

Darius:

Ben de seni görmek istiyorum, neredesin?

"Tam burada," diye seslendim ve duş kapandı. Bir saniye sonra eşofmanla göründü,

saçları ıslak ve gözleri karanlık bir duyguyla parlıyor. Cildinde çizikler ve ısırık izleri vardı ve kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı.

"Ne oldu?"

Homurdandı, sonra tek kelime etmeden onları iyileştirmek için elini kaldırdı.

"Nerelerdeydin?" diye sordum, boğazım düğümlendi, gerçekten ne demek istediğimi dile getirmedim.*Sana ihtiyacım vardı.* Darius bir tuğla duvar kadar sertti ve başını eğdiğinde bir şeylerin ters gittiğini anladım. Gerçekten yanlış.

"Nedir?" Elimi koluna koyarak bulanık bir şekilde öne atıldım. Bir süre önce cildim karıncalanıp acıyordu, gerçi bu beni endişelendirecek kadar ciddi değildi ama şimdi kolumun iç kısmındaki Aslan dövmesi rahatsız edici bir şekilde zonkluyordu.

Beni kucakladı ve onu kendime yasladığımda kalbim daha hızlı atmaya başladı, aramızdaki bağ bizi bir araya getiriyor ve içimi sızlatıyordu.

"Roxy," diye homurdandı Darius en ölümcül ses tonuyla.

Onu yavaşça bırakıp geri çekildim. "Tahmin etmeliydim." Başını marjinal bir şekilde salladı, vücudundaki gerginlik beni endişelendiriyordu. "Ne oldu? Onu incittin mi?" Gidip onu bulmam gerekip gerekmediğini merak ederek dikkatlice sordum.

"HAYIR. Yani evet... ama öyle değil.

"Öyleyse ne gibi?" İttirdim.

"Siktik," diye tükürdü sanki onu öldürdüğünü söylüyormuş gibi.

"Yıldızlar adına, Darius." Stres vücudumu bir sel gibi yuvarladı. "Pekala, bu harika, şimdi tüm bu numarayı bırakabilirsin."

Rol yapmak mı? Ne numarası, Lance?" Yanımdan geçip kendini yatağa attı ve elini başının altına sıkıştırarak uzun bir nefes verdi.

Yani, sen ve o, odaklandığınız tüm bu saçma kan davası. Artık ikiniz de gerçekten istediğiniz şeye boyun eğdiğinize göre, belki-"

"Belki hiçbir şey. Birlikteyken ona o kadar bağlı hissettim ki, sanki ruhlarımız etlerimizden kurtulmaya ve birbirlerine baskı yapmaya çalışıyormuş gibi. Sadece iyi değildi, tamamen bunaltıcıydı, yemin ederim hala teninin izini benimkinde hissedebiliyorum ve dudaklarımda öpücüklerinin tadını alabiliyorum..." Sanki söyleyecek sözü yokmuş gibi sustu ve ben başladım. beni ve Darcy'yi gerçekten anlayıp anlayamayacağını merak etmek. Çünkü neredeyse onunla aramda hissettiğim bağı anlatabilirdi ve bana kızmayacağını, hatta nereden geldiğimi görebileceğini ummaya başlıyordum. "Sonra biz birlikte olduktan sonra, beni şöyle öptü... Bilmiyorum, öyle demek istiyormuş gibi.

umutsuzca

"Ama yapmadılar mı?" Kaşlarımı çatarak sordum.

Görünüşe göre onun için değil.

Bundan nasıl emin olabiliyorsun? Onunla hiç konuştun mu, yoksa-”

"Gözlerimin içine ölü gibi baktı ve bunu söyledi," diye homurdandı, içindeki öfke o kadar hızlı artıyordu ki ne diyeceğimi bilemedim. "Onu becermeden önce ondan daha çok nefret ediyorum."

"Ne?" diye sordum şaşkınlıkla, ona doğru ilerledim ve yatağın ucuna düştüm.

"Normalde beni parçalara ayırıyor, ama şimdi onu içeri aldım, gidip ona parçalaması için daha fazla parça verdim."

"Hadi ama, o kadar kötü olamaz."

Sanki hiçbir şey bilmiyormuşum gibi kaşlarını çatarak bana baktı. Sanki çok bilgisizmişim gibi. "Onu ne kadar istediğim hakkında bir fikrin var mı? Ne kadar ben gibi hissettiriyor*ihtiyaç*bazen onu? Sanki etimin altına girmiş ve ruhumun derinliklerinde kök salmış gibi. Ona açım ve onun için can atıyorum ve en kısa an için, belki o da aynı şeyi hissetmiş gibi geldi. Sanki aramızdaki tüm öfke ve nefret, arzuladığımız her şeyin üzerini kapatıyordu. Sanki benim de böyle iyi bir şeyim olabilirmiş gibi, saf ve dürüst bir şey ve sadece...*bana ait."*Sanki tüm dünyanın yükü omuzlarındaymış gibi bir nefes verdi ve bir an ona söyleyecek doğru kelimeleri bulamadım. Çünkü bunun nasıl bir his olduğunu biliyordum. Blue ile birlikteyken, başka hiçbir şeyin önemi yokmuş gibi görünüyordu. Ve bana onun için dünyadaki tek erkek benmişim gibi bakması, kendimi kelimelerle ifade edemediğim bir şekilde tamamlanmış ve mutlu hissettiriyordu. Aramızda alevlenen tutkuya rağmen beni reddederse, uzaklaştırırsa nasıl hissedeceğimi hayal bile edemiyordum.

"Söylediklerini kastettiğinden emin misin? Seninle nasıl olduğunu izledim, saklamaya çalıştığı duygularını gördüm..."

"Yapma," diye nefes verdi. "Lütfen hiçbir şey olmadığını bildiğim halde bana umut vermeye çalışma. Onun gibi biriyle hiç tanışmadım. Kim olduğum ya da ne kadar güce sahip olduğum umurunda değil, paramla, ailemle ya da buna benzer bir şeyle ilgilenmiyor. Yine de bende başka bir şey görmüş olabileceğini düşünecek kadar aptaldım. Başka bir şey yok."

"Bu doğru değil," diye homurdandım. "Sunduğunuz diğer her şeyi göremiyorsa aptaldır." "Ona can atıyor olabilirim, Lance, ama bu yüzden onu küçümsüyorum. Sanki kalbimi avucunun içinde tutuyor ve sadece eğlenmek için sıkıyor. Keşke Vegas buraya hiç gelmeseydi. Keşke hâlâ ölümlüler diyarında kaybolmuş olsalardı ve hepimiz onların refakatinin cehenneminden kurtulabilseydik."

İçgüdüsel olarak boğazımdan bir hırıltı çıktı. "Onu geri al."

Darius yanıt olarak kendi homurtusuyla doğruldu ve eli sıkıca kolumu kavradı. "Neden? Senin için ne fark eder? Burada olmasalardı kaybedeceğin tek şey, düzenli

Kan Kaynağı.”

"Kapa çeneni," diye tersledim, yataktan kalktım ve volta atmaya başladım. Karanlık görüşümü perdeledi ve içimde bir boşluk açıldı. "Biliyor musun, bir kez olsun kafanı kendi kıçından çıkarsan, belki de dünyadaki en iyi şeyin başına geldiğini anlarsın."

"Ciddi olamazsın?" diye alay etti, gözlerinden ateş fışkırırken ayağa kalktı.

"Uyan Darius!" havladım. "Ona karşı hissettiğini düşündüğün bu saçma sapan nefretten kurtulursan, onun sadece senin için mükemmel olmadığını, aynı zamanda onun ve kız kardeşinin baban için sahip olduğumuz en iyi çözüm olduğunu anlayacaksın."

Bana baktı, sessizlik havada yayıldı ve kulaklarımda çınladı.

"Öneriyor olamazsın..." sözünü kesti, aklımın oraya gideceğine bile inanmayı reddediyormuş gibi başını salladı.

"Tahtı paylaş," diye talep ettim, sesim odadaki her yeri dolduruyordu. “Paylaş ve tüm problemlerin ortadan kalksın.”

“*HAYIR*Bana ona ihanet etmişim gibi bakarak nefesi kesildi. Ama yapmamıştım. Sadece yüzüne neyin baktığını göremiyordu. "Onları ölümlüler diyarından almaya gitmeden önce anlaştığımız onca şeyden sonra bunu kimin önerdiğini sanıyorsun?"

"O zamanlar ne dediğimizi biliyorum. Yapılacak en iyi şeyin asla iktidara gelemeyeceklerinden emin olmak olduğuna karar verdik. Ama bu onları tanımadan önceydi. Solaria'nın tam da ihtiyaç duyduğu şey olabileceğini fark etmeden önce," diye ısrar ettim.

"Sana benim ve diğer Mirasçıların onlara ne yapmayı kabul ettiğimizi söylediğimde, benim yanımda olacağına yemin etmiştin.*Ne olursa olsun.*yapmam gerektiğine karar verdik*herhangi bir şey*konumumu tehdit etmemelerini sağlamak için aldı. Babamı ortadan kaldırma planlarımıza karışmadıklarından emin olmak için," diye hırladı Darius ve bakışlarında gölgeler dönüyordu.

"İşler değişir, Darius," diye homurdandım. “Yaptıkları güce, karakter gücüne sahip olacaklarını asla tahmin edemezdik, onlar yıldızların hatırına Phoenix'ler! Onlar*irade*Kabul etsen de etmesen de iktidara gel! Ben sadece, hanginizin diğerlerini ezeceğini öğrenmek için beklemek yerine, bunun bir arada olmasına izin vermeyi düşünmenizi öneriyorum!"

Darius, kime baktığını bile bilmiyormuş gibi bana baktı ve ne dediğimi anlamaya çalışmayı bile reddedince öfkeyle kabardım.

"Tahtı asla ele geçirmemeleri için onlara ne kadar boktan şeyler yaptığım hakkında bir fikrin var mı?" diye sordu. "Bunda üzerime düşeni yaptım, onlara tekrar tekrar saldırdım, bunu yapmak beni paramparça etse bile, onun da benden kendisi gibi nefret etmesine neden olsa bile! Yaptığım şey için beni affetmesine imkan yok ve hepsi bizim yaptıklarımız yüzünden.*Tümü*kabul ettin ve şimdi geri adım atıyorsun ve arkasına saklandığın için tüm suçu benim omuzlarıma bırakıyorsun

senin küçük öğretmen rozetin ve hiçbirini yapmadın! Ama sen de benim kadar kötüsün ve bunu biliyorsun, fark şu ki, tüm bunlardan paçayı sıyırabilirsin çünkü onların çektiği acıların hiçbiri senin elinden olmadı. Bütün kirli işleri bana bıraktın!”

"Sen ciddi misin?" diye bağırdım. "Seth'in Darcy'nin saçını kesmesinden rahatsız olmadığım izlenimini nereden edindin? Yoksa sen ve Max o havuzda neredeyse Tory'yi mi öldürüyordunuz? Ayaklanmamalarını sağlamaktan bahsettiğimizde, bunun böyle bir vahşet olacağını hiç düşünmemiştim!”

Aramızda bir sessizlik çınladı ve sanki büyük bir bölünmenin zıt taraflarında duruyormuşuz gibi birbirimize baktık. Onunla hiç bu şekilde tartışmamıştım. Hiç bu kadar içtenlikle karşı çıkmamıştı. Ve paylaştığımız bağ sayesinde bu kan davasının acısını iliklerime kadar hissedebiliyordum. Çekirdeğimden çekti, beni bir sicim yumağı gibi çözdü ve çözülen her parçamı karanlık besledi.

"Vay. Bu dünyada pek çok insana güvenemeyeceğimi her zaman biliyordum ama her zaman arkamı kolladığını düşündüm, Lance. Ama belki de burada olmanın tek sebebi kolundaki o işarettir," diye acı acı tükürdü Darius.

"Ben senin arkadaşınım," diye hırladım, parmağımla onu işaret ederken dişlerim büyüyordu. "Bana o boku fırlatma."

Gözlerinde bir şey parladı ve planını kaybettiğini anladım. "Değilsin, sen sadece babamın beni bağladığı bir pisliksin. O olmasaydı burada olmayacaktın, Solaria'nın diğer tarafında, titiz bir Pitball rüyasını yaşıyor olacaktın.”

Sözleri içimde derin bir yeri deldi ve onları incitmemeye çalıştım ama bu iyi olmadı. Lionel'ın beni ona bağladığı günden beri tutunduğum o parçamı dilimleyip parçaladılar. Hâlâ o özgür hayatı isteyen parça. Bunun için Darius'u bir kez bile suçlamamıştım ve ben ona göz kulak olmaya zorlanmadan çok önce arkadaştık. Ve bu hiç olmamış olsaydı, yine de onun yanında olurdum, yine de ona bu tavsiyeyi verirdim. Yine de babasını yenmesine yardım ederdim çünkü onu bir kardeş gibi seviyordum.

"Böyle düşünüyorsan yanılıyorsun," dedim soğuk bir sesle, gölgeler içimdeki öfkeyi besleyip onu çoğaltıp içimi tutuştururken karanlık içimi kapladı.

Pek çok şey hakkında yanılgıya düşmüş olmalıyım. Çünkü görünüşe göre her şeyde yanımda olacağını düşünmüştüm. Beni tahta çıkarmak için her şeyi yapacağını düşündüm.”

"Senden vazgeçmeni istemiyorum!" diye kükredim, ellerim öfkeden titremeye başladı. "Diğer seçenekleri göremeyecek kadar inatçı olduğunu söylüyorum. Vegas senden daha güçlü. Ve en azından birinin seni umursadığına dair eğitimli bir tahminde bulunurum. Görmüyor musun, Darius,*Bu*ittifak yapmak için mükemmel bir zaman.”

Darius, gözlerinde babasının tehditkar parıltısıyla öne çıktı. “Kendimi hizalamazdım

göklerdeki her yıldız bana yalvarsa onlarla. Vahşi Kral'ın kızlarıyla aynı tahtı paylaşmaktansa ölmeyi tercih ederim. Yoksa onun neden sorumlu olduğunu unuttun mu?”

"Onun gibi değiller ve sen de bunu biliyorsun," diye homurdandım. "Gibi misin*senin*Baba, Darius? Kendinizi standartlara göre yargılıyor musunuz?*O*ayarlamak?"

Cevap vermedi, benden uzaklaştı ve ateşe doğru yürüdü. Duman vücudunun etrafında kıvrılıyordu ve odadaki sıcaklık dayanılmaz bir hal alıyordu.

"Bu arada benimle ne hakkında konuşmak istiyordun? Mesajlarını almamak için Atlas'ımı burada bıraktım."

Aklım Darcy'ye döndü ve Seth bizi keşfettiğinden beri onun yaşadığı her şeyi düşününce kalbim acıdı. Onu korumam gerekiyordu. Arkasında bıraktığı tüm paramparça parçaları toplamak zorunda kaldım. O pisliğe duyduğum öfkeyi kelimelere dökemezdim. Elimde olsa boğazını deşip her damlasını içerim.

İçimi çektim, üzerime ağır bir ağırlık çöktü. Arkadaşımı içim sızlayarak gözlemledim çünkü onu tanıdığımdan beri ilk defa ona güvenebileceğimden emin değildim. Bunun için değil. Vegas hakkındaki fikrini hiç değiştirmediği belli olduktan sonra değil. Aslında onlardan dün olduğundan daha fazla nefret ediyor gibiydi. Tory ile arası kişisel bir hal almıştı ve şimdi bununla başa çıkamıyordu. Ve eğer tahtı onlarla paylaşmayı önererek ona ihanet ettiğimi düşünürse, onlardan birine taptığımı söylersem beni daha da hain olarak düşünürdü.

Uzun bir süre ne yapacağım konusunda kendimle savaşarak sessiz kaldım. Ona söylersem ve bana sırtını dönerse durumu daha da kötüleştirebilirdi. Seth'in Darcy'ye işkence etmesine izin verebilirdi. Ve bir şey bana o anda yapabileceğini söyledi.

"Hiçbir şey," diye mırıldandım pencereye doğru ilerlerken.

Darius kaşlarını çatarak etrafına baktı. "Elli mesaj gönderdin, kesinlikle hiçbir şey değil." "Artık sadece bir hainim, öyle değil mi Darius, ne söyleyeceğimi neden umursuyorsun?" O cevap veremeden pencereden fırladım, asit damarlarımda geziniyor ve ciğerlerimi yağlıyordu.

Asteroid Place'e dönene kadar koşmayı bırakmadım ve dağ evimin önünde yavaşlayarak durdum. "Pizza?"

Gabriel'in sesi beni ürküttü ve başımı kaldırıp baktığımda onu evimin çatısında kanatlarını açmış ve elinde pizza kutusuyla otururken buldum. Bir Harpy dışında kimse bir Vampire gizlice yaklaşamaz. "Maçı birlikte izleyebiliriz diye düşündüm."

"Oyun mu?" Karışıklık içinde mırıldandım.

Çatıdan atladı ve kaşlarını çatarak zarif bir şekilde yanıma indi. “Orio, hasta mısın? Starfire, ligde Red Suns ile oynuyor!"

Bok. Pitball. Ve herhangi bir Pitball değil. Rakipleriyle oynayan favori takımımdı. Hepsini unutmuştum. Yıllar sonra ilk kez neredeyse bir maçı kaçırıyordum.

Gabriel başını salladı. "İyi misin?"

"Evet." Dünyanın sonunun geldiğini söylemeyen bir ifade takınarak boğazımı temizledim. Zaten artık yapabileceğim başka bir şey yoktu. Bu karışıklığı düzeltmek için yeni bir plana ihtiyacım vardı, ancak Nebula Ally'mle birlikte bir Cumartesi öğleden sonra Starfire'ın Red Suns'ı yok etmesini izlemek, şiddetle ihtiyacım olan bir kaçış gibi geldi. Özellikle gölgeler bu kadar yakınken. Bir an önce dikkatimi onlardan uzaklaştırmazsam, çağrılarına boyun eğmemek neredeyse imkansız olacaktı.

Gabriel'i dağ evinin yanından geçirdim ve sihirli kilitleri de devre dışı bırakmak için elimi kapıya bastırmadan önce kapının kilidini açtım. Washer'ın kendi evinin kapısının hemen ötesinde şarkı söylediğini duydum ve hareketlerimi hızlandırdım.

"Hadi, hadi," diye mırıldandı Gabriel.

Kapıyı açtım ve Washer bize seslendiğinde bir ayağım içerideydi. İçimden inledim, ona bakmak için döndüm ve kösele gibi turuncu vücudunun bana baktığını gördüm. Giydiği sarı hız, hayal gücüne hiçbir şey bırakmıyordu. Ve ona bakmaktan ne kadar kaçınmaya çalışsam da yemin ederim gözümü yakalamaya çalışıyordu.

Bu okulda kimseye ayıracak fazla zamanım yoktu, ama Nova'nın beni 'akademinin havasını bir derece düşüren' sefil bir pislik olma konusunda yukarı çekmesini istemiyorsam, fakülteyle havadan sudan konuşmak zorundaydım. .

"Merhaba çocuklar," dedi Washer neşeyle. Ondan çok daha genç olabilirdik ama erkek değildik.

"Brian," dedim kibarca, Gabriel'in arasına biraz mesafe koymasına izin verirken başımı ona doğru eğerek.

"Sadece yüzmek için havuza gidiyordum." Bunu görebiliyorum, dedim kuru bir sesle.

"Bana katılmayacak mısın? Gabe şimdiden yarı çıplak," dedi Washer, Gabriel'in ağır dövmeli göğsüne bakarak.

Gabriel kanatlarını savunmak için açtı. "Yüzmek için değil."

"Seni ikna edemez miyim?" Washer kalçalarını salladı ve ben onun ne halt etmeye çalıştığını anlamadım. Taşaklarımın içimde zıplamasını sağlayacaksa o zaman altın bir yıldıza sahip olabilirdi.

"Pitball maçını izleyeceğiz," dedim. "Oh...peki ben kepçemi batırıp sonra gelip size katılacağım."

"Şey-" Ben bu düşünceyi bitiremeden çekip gitti ve ben de bu günün daha kötü olamayacağını düşünerek içimden homurdandım.

Kapıyı düşündüğümden daha sert bir şekilde kapattım ve ortasından bir çatlak yarıldı.

"N'aber dostum?" Gabriel kaşlarını çattı.

Ona bir şey vermem gerektiğini bilerek, "Sadece kız işi," diye içini çektim. Başka türlü düşmesine izin vermeyecekti.

Francesca mı? diye sordu, ama ses tonundaki bir şey bana ondan şüphelenmediğini düşündürdü. "Evet," diye yalan söyledim çünkü başka kim diyebilirdim ki? Hesaplardan Linda mı?

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" O sordu.

Hayır, dedim mutfağa gidip bir şişe burbonla iki bardak çıkardım. Gabriel'in kanatlarını saldığı ve kot pantolonunun içine sıkıştırdığı gömleği giydiği kanepeye yöneldim.

Kucağındaki pizza kutusunu açtı ve bana uzattı. Midem kurşun bir top gibi hissettim, bu yüzden ona el salladım, bir duble - pekala üçlü - burbon şat döktüm ve büyük bir yudum aldım. Son zamanlarda çok fazla içerek güne ara vermiştim ve bunun kiminle ilgisi olduğunu tam olarak biliyordum. Hatta çoğu zaman gece içmeyi bırakmıştım. Ama artık dünya ayaklarımın altından kayacakmış gibi geliyordu ve ben koca dünyada tek istediğim kişinin yanına gidip onun tatlı arkadaşlığında boğulamazdım.

Ben de eski dostum Bay Bourbon'a döndüm. Clara'nın ölümü ve sonrasındaki tüm saçmalıklar boyunca benim için oradaydı. Geceleri rüyalarıma giren korkuları alıp götürdü. Geçmiş hakkında saçmaladığımı dinledi ve karşılık vermedi. Yorum bile yapmadım, sadece boğazımdan aşağı yuvarlandı ve beni yarı komaya soktu.

Gabriel buralı olmadığı için ortalıkta pek dolaşmıyordu. Artı, eve döndüğünde elleri dolu idi. Endişelenmesi gereken kendi boku vardı ve bunu ona yüklemek istemedim. BEN*yapamadı*yine de onu takın.*Bu arada, Noxy, bir öğrenciyi düzüyorum ve şimdi Göksel Mirasçılardan biri bunu öğrendi ve bunun için bize şantaj yapıyor. Ayrıca bende Beşinci Element var ve düzenli olarak kara büyü yapıyorum. Tüm gezegendeki en korkunç Ejderin Varisine de onu nasıl kullanacağını öğretiyorum. Yine de endişelenecek bir şey yok, değil mi?*

Bazen, hapishanenin muhtemelen benim için yıldızların seçtiği bir kader olduğunu düşündüm.

Televizyonu açtım ve Ryan Luxian ile maç öncesi bir röportajı gösterirken açtım. O bir Hava Muhafızı ve kahrolası bir efsaneydi. Zodiac Academy'de geçirdiğim tüm yıllar boyunca ona saygı duymuştum. Onun gibi olmak istediğim günleri hatırlıyordum ama artık bunun nasıl bir his olduğunu hatırlamıyordum. O hayallerin yaşadığı yer artık sadece zaman zaman kanayan boş bir alandı.

Gabriel ikinci dilim pizzasını yerken kolunu kanepenin arkasına attı ve bana döndü. "Yani bunun hakkında konuşacak mısın yoksa seni zorlamak zorunda mı kalacağım?" Tek kaşını kaldırdı ve ben de gözlerimi devirdim.

"Özel hayatımla seni sıkmak istemiyorum."

"Nebula Müttefikleri bunun için var. Ayrıca, kız draması yaşayan biri varsa, o benim."

"Çok doğru," diye katılmadan edemedim. "Ama bu farklı. Arada yaşananlar gibi değil

sen ve Elise."

"Tamam o zaman, bana bir soru cevapla, ben de bırakayım." İyi,

dedim, burbonumu tekrar yudumlarken.

"Yaşadıklarımla aynı seviyede mi berbat?"

Boğazımda bir top yükseldi. Gabriel ciddi şeyler yaşamıştı. Durumum kötüydü, hatta belki de bir o kadar kötüydü, ama içine giremezdim. Hayır, Noxy. Öyle değil. çözeceğim."

"Ne olursa olsun senin için buradayım." Bakışlarının yoğunluğu yerimde kıpırdanmama neden oldu. Bazen ruhumun içini görebiliyormuş gibi geliyordu. Neredeyse ona açılmayı düşünüyordum ama benim için her şey ters giderse başı ciddi şekilde belaya girecekti. FIB en yakın arkadaşlarımı sorgular, Cyclops sorgulaması için getirirdi. Onu buna dahil edemezdim. Aynı nedenle Darius'u işin içine katmayı düşünmezdim bile, ama artık Seth bildiğine göre...

Kahrolası Capella.

Maç başladı ve maçı izlemeye daldığımızda dikkatimizin dağılmasına sevindim. Yarısına kadar iki bardak burbon bitirmiştim ve şimdiden üçüncü kadehimi dolduruyordum. Alkol perdesinin ardında her şey çok daha iyi hissettiriyordu.

"Evet – devam edin Nakimos! İndir onu! diye bağırdı Gabriel ve ben de katılmak için enerjimi toplamaya çalıştım. Yakın bir maçtı ve gerçekten harika bir maçtı ama aklım sürekli olarak Blue'ya kayıyordu. Ona Darius'un cevabından henüz bahsetmediğimi fark ettim ve belki de bunun nedeni onu hayal kırıklığına uğratmak istemememdi. Cebimden Atlas'ımı çıkardım, ondan gelen birkaç endişeli mesaj buldum ve vicdan azabı içimi sızlattı.

Mızrak:

Üzgünüm, Mavi. Darius bize yardım edemez.

Darcy:

Ne oldu??

Mızrak:

Seni bir daha gördüğümde açıklayacağım.

Üzgünüm... Söz veriyorum bir cevap bulacağım.

Darcy:

Birlikte bir tane bulacağız.

Mızrak:

Bu gece seninle kalmaya geleceğim.

Ona bu kadar yakın olmanın ne kadar iyi hissettirdiğini yeterince anlamaya çalışırken, onu kollarıma sarılmış, vücudu benimkine göre şekillenmiş olarak hayal ettim. Bu düşünce, ruh halimi biraz neşelendirdi, ama onun cevabı, mutluluğumu yeniden uçurdu.

Darcy:

Buraya gelmek çok riskli. Seth kanıt bulmak için gelebilir.

yakında görüşürüz xx

İnledim ama Gabriel'in televizyona bir dizi küfürler savurma sesiyle kayboldum. *Yakında?*

Ne kadar yakın?

Onunla tekrar bütün bir gece geçirmenin kolay olmayacağını anladığımda kalbim sıkıştı. Bu düşüncenin sefaletini bir ağız dolusu burbonla bastırmaya çalıştım ama bu kadar çabuk işe yarayacağından şüpheliydim.

Gabriel bana döndü, şaşkın görünüyordu. "Bunu görmedin mi?" "Ha?"

diye mırıldandım, gözlerim hala Atlas'ımdaydı.

“Red Suns arka arkaya iki Pit attı. Kahretsin, Orio, bu kıza aşık olmalısın çünkü senin bir Starfire oyununu görmezden geldiğini hiç görmedim.

Aşk?

Bu kelimeye anevrizma ile bağırsakta bir dirsek arasında bir yerde hissedilen fiziksel bir tepki verdim. Ben hiç aşık olmamıştım. Ve hayatımda sadece çok fazla insanı umursamıştım. Hepsini bir yandan sayabilirim. Ve tamamen dürüst olmam gerekirse, gerçekten sadece üç parmağa ihtiyacım vardı.

Tutarsız bir şeyler mırıldandım ve bu harikaydı çünkü Gabriel tam da çiviyi çakmış gibi görünüyordu.

"İlk fark ettiğim zamanı hatırlıyorum, ben-"

"Yapma," sözünü kestim. “Orada dur Noxy. Aşık değilim. Ben sadece... başım belada.” "Aynı şey," diye işaret etti ve ben de sırıttım.

Bunu inkar etmenin en kötü yanı, bunun bir yalan gibi hissettirmesiydi. Şu anki boktan durumda olmasaydık, bu dünyadaki en korkunç şey olmazdı. Onu sevmek bir gelecek vaadi gibiydi. Ve ona bu sözü veremezdim.

Gabriel karanlık bir bakışla parmaklarını omzuma vurdu ama daha bir şey söyleyemeden kapı çaldı.

"Vay canına!" Yıkayıcı aradı ve içim sıkı bir düğüm halinde kıvrıldı. “Atıştırmalıklar getirdim! Bu sabah meşhur çikolata kaplı toplarımdan yaptım. Orgazm gibi ağızda eriyorlar.”

"Bütün yıldızların aşkına," diye homurdandım.

Gabriel, "Onu görmezden gelmeliyiz," dedi ve ben de başımı salladım.

"Seni orada görebiliyorum."

Onu mutfak penceresinde gördüğümde irkildim ve panjuru açık bıraktığım için kendime küfrettim. Çıplak göğsü cama bastırılmıştı ve geri adım attığında üzerinde iki meme ucu izi bıraktı.

“Agh, bu boku nasıl temizleyeceğim?” homurdandım.

"Su büyüsü ve uzun bir çubukta bir bez parçası mı?" Gabriel önerdi ve ben de güldüm.

İç çekerek ayağa kalktım, kapıyı çekerek açtım ve Washer sadece sürat arabalarıyla evime girdi. Su büyüsüyle kendini kurutmuş olmalı ama bu, kışın ortasında neden böyle dolaştığını açıklamıyordu. Vücudumun herhangi bir yerine, en azından ağzıma dokunmayacağım, yukarıda belirtilen çikolata toplarından oluşan bir kaseye sahipti. Onları masanın üzerine koydu, Gabriel'in yüzüne doğru eğildi ve onun yanık kıçını görünce onu tekrar koltuğuna oturttu.

Washer'ın koltuğa oturmasını bekleyerek kanepeye geri döndüm ama hayır. Tabii ki yapmadı.

Washer aramızda kıpırdadı, sonra kollarını kanepenin arkasına fırlattı ve koltuk altı tüyleri neredeyse gömleğime değecek şekilde yayıldı.

Evet. Hayır. Ben yokum.

Ayağa kalkıp bir bardak su almak için mutfağa gittim. Burbondan biraz pişman olmuştum. Blue'nun bana ihtiyacı varken içmek istemedim. Şu anda onun için en azından ayık olabilirdim.

Washer'ın elinin Gabriel'in saçına dokunmak için uzandığını gördüm ve ona küçük, kontrollü bir hava büyüsü üfledi, böylece mesafeyi kapatmaya çalışırken parmağı gerildi. "Bahse girerim karın o dövmelerin hepsini yalamıştır, hm?" Yıkayıcı sordu.

“Karım hakkında böyle konuşursan, dişlerini kaybedersin. Başka soru?" Gabriel sertçe sordu. "Sadece bir..." Yıkayıcı mırladı. "Seninle ilgili söylentiler doğru mu... o ince vücudu gerçekten başkalarıyla paylaşıyor musun-"

Gabriel, Washer'ı koltuğundan çekip hırlayarak sehpanın üstüne fırlattı. "Az önce ne dedim?" Yumruğunu Brian'ın çenesine dayadı ve ben de gösteriyi izlemek için kollarımı kavuşturdum.

"A-özür dilerim," diye kekeledi Washer ve Gabriel yavaşça elini indirdi.

"Dışarı çık," diye emretti ve Washer'ın gitmesi için ön kapıyı açmak için parmağımı hafifçe salladım.

Gabriel onu bıraktı ve Washer ayağa kalkarken kendini kanepeye bıraktı. "Sadece bir soruydu." O masum bir şekilde somurttu.

"Hoşça kal Brian," dedim düz bir sesle ve gözlerini devirdi.

"Sen tam bir şımarıksın, Lancey. Birlikte çok eğlenebilirdik. Üçümüz de yapabilirdik. Yeni oğlumuz belli ki deneyler yapmış, değil mi Gabe?”

"DIŞARI!" aynı anda havladık ve Washer kapıdan fırladı. Speedos'unun kıçının çatlağına kadar nasıl kaydığını görmezden gelmek için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalıştım ama bugün yıldızlar benim tarafımda değildi.. *Belki bir dahaki sefere bunu yıldız falıma koyarsın, olur mu? Ufak bir bilgi beni haftalarca kabus görmekten kurtarırdı.*

Doğrudan Washer'ın getirdiği çikolata topları kasesine yöneldim, onları çöpe attım ve doğruca çöpe attım.

"O hep böyle midir?" diye sordu Gabriel burnunu

kırıştırarak. "Bazen o daha kötü."

"Kayıt edilmiş."

Yeni bir tane almak için zihinsel bir karar vererek kanepeme göz attım.

"Bir kanepeyi yakmama yardım etmek ister misin?" diye sordum ve Gabriel bu fikre sırıttı, bakışlarında bir haylazlık kıvılcımı belirdi.

"Bir ateş Elementaline ihtiyacımız var, neden Darius'a sormuyorsun?"

"Hayır," diye homurdandım, kalbim çarpıyordu. "Bir ateş kristalim var." Bir tane almak için mutfak çekmecesine yöneldim ve Gabriel bana yine içimi görebildiğini söyleyen o bakışı attı.

"Sorma," diye yalvardım ona.

"Yapmayacağım," dedi üzgün bir şekilde. "Ama konuşmaya hazır olduğunda, Orio. Ben bekliyor olacağım."

AGölgelerin beni çağırdığı başka bir gece, içimde ağır bir duygu bıraktı. Şafak söktüğünden beri uyanıktım ve birkaç saatimi eskiz yaparak geçirmiştim, ama ne zaman kaygısız bir şey çizmeye çalışsam kendimi görüntüyü daha karanlık bir şeye çevirirken buluyordum. Bir ağacın birbirine dolanmış kökleri, kıvranan bir yılan yığınına dönüştü, Küre'nin çatısındaki parıldayan güneş ışığı, kalın siyah tonlarda gölgelendirdiğim karanlık, pürüzlü çatlaklara dönüştü. Bu beni pek rahatlatmadı ve çok geçmeden görüntüleri iç çekerek çekmeceme tıkıştırdım.

Gerçekten yapmak istediğim şey Tory ile konuşmaktı. Dün gece hepsini silmeden önce ona yüzlerce mesaj yazmıştım. O öğrenmeden ona Seth'ten bahsetmenin bir yolu olup olmadığını merak ederek gece boyunca uzun süre endişelenmiştim. Ama sonra ona karşı çıktığımı keşfetmesinin sonuçlarını düşündüm ve yeniden endişelenmeye başladım. Ama onunla konuşmakta ne kadar tereddüt edersem, o kadar uzun süre ikizimden ayrı kaldım. Ve neredeyse dayanılmazdı.

Bir süre Phoenix ateşimi kontrol etmeye çalıştım, mavi ve kırmızı alevlerin avuçlarımda toplanmasına izin verdim, tenimin altında kıvranırken muazzam güçlerinin çağrısını hissettim. İntikam vaatleri fısıldadı ve alev alevlendikçe içimdeki bu dürtü daha da kabardı. Alevlerin kollarımı sarmasına izin verdim, etrafımda dolanan canlı bir şey gibi onunla oynadım, ısı cepleriyle etimi öptüm.

Atlas'ım ping attı ve yukarı kaydırıp Tyler'dan bir mesaj buldum.

Tyler:

Annem bu akşam görüşmeniz için bir ekip gönderiyor. Tory dün gece onunkini parçaladı!

Saat 18.00'de kampüs kapılarında bir araba sizi almak için bekliyor olacak.

Kalbim battı. Tory bana röportaj yapmaya gittiğini söylememişti. Orada olabilmeyi diledim.

Tyler'a, toplantının düzenlendiğini onaylayan ve Mirasçılara karşı proaktif bir şey yapıyor olacağım gerçeğiyle içimi rahatlatan bir yanıt gönderdim. Beni ısıramayacakları bir şey için. Ben bir Vega ikiziydim ve davet edildiğinde basına röportaj verme hakkım vardı.

Atlas'ım tekrar öttü ve ekranda Seth'in adını gördüğümde içim açıldı.

Seth:

Ortak salona gelin.

İki küçük tik ona onu okuyacağımı, böylece görmemiş gibi davranamayacağımı söyledi.

Seth:

İki dakika ve sayıyor.

Ayağa kalkarken içimi bir öfke kapladı, bir Varis tarafından çağrıldığım için pençeler içimi sıyırıyordu. Beni dövmesinden daha kötüydü, saçımı kesmesinden bile daha kötüydü. Vasiyetimi benden çalmıştı. Karşı koyma yeteneğim. En karanlık sırrımı başımın üzerinde sallıyordu. Yakalanmış ve tasmalı gibi hissettim ve hiçbir parçam bunu kabul edemedi.

Ama Seth bir aptaldı. Çünkü bu sonsuza kadar devam edemezdi. Öyle ya da böyle, üzerimizdeki baskısından kurtulacaktık ve o gün geldiğinde hazır olmaya yemin ettim. Anka kuşu ateşim kollarımda daha da sıcak bir şekilde parladı ve onu sakinleştirip sabırlı olması için yalvararak içime geri çektim.

Bir gün seni onun üzerine salacağım ve beni hedefi yaptığına pişman olacak.

Atlas'ımı kot pantolonumun cebine soktum ve kapıdan çıktım. Merdivenleri çıkarken ortak salonda gevezelik sesleri yükseldi ve içeri girerken çenem kasıldı. Seth odanın karşısındaki şöminenin yanında en sevdiği gri sandalyesine uzanmış, çantası onu çevreliyordu. Bazıları karşısındaki kanepeye yayılmışken, diğerleri Seth'in sandalyesinin kollarına tünemiş, omuzlarını ovuşturuyor ya da parmaklarını saçlarında gezdiriyordu.

Odanın içinde ilerlerken içimden bir şeyler kıkırdadım. Seth'in bakışları bana çevrildi ve ben onun önünde yavaşlarken ağzında kara bir gülümseme belirdi.

"Beni mi aradın, köpeğin?" dedim kibarca gülümseyerek ve kurt sürüsü bana hırlamaya başladı.

“Evet, hepimiz giyinmek üzereydik. Katılmak isteyebileceğini düşündüm, dedi Seth yumuşak bir şekilde, güzel Alice onun göğsünü okşayıp sırıtırken.

Giyinmek mi? sorguladım.*Lütfen beni anlamadığım bazı saçma sapan işlere bulaştırmayın.*

"Bunu yapması için bir Vega'yı nasıl bulacağız?" diye sordu Frank kafası karışmış bir halde, kanepede uyuyan bir kızın altından Seth'e bakarak.

Karamel tenli ve ince bıyıklı başka bir uzun boylu adam başıyla onayladı. "Evet, rastgele birkaç birinci sınıf öğrencisi seçelim. Şu şapkalı adam nerede?”

"Hayır Maurice. Bu özel Vega, ona ne dersem onu yapacak," dedi Seth, muzaffer bir sırıtışla ve paketinin nefesi kesildi, uluyarak ve heyecanla havlayarak. Hepsinin arasına bakıp neyin peşinde olduğumu anlamaya çalışırken midem bulandı.

"Neden?" Alice, Alpha'ya kulağına yaklaşarak sordu.

Doğrudan ona bakıp sessizce söylememesi için yalvarırken göğsüm sıkıştı. Seth, "Bu bir sır,"

dedi ve ardından dudaklarını fermuarlıyormuş gibi yaptı.

"Senden alabilirim," dedi Alice, onun ağzına bir öpücük kondurup elini göğsünden aşağıya kaydırarak.

Onu dürttü ve koltuğundan kalktı, sürünün üyeleri beklentiyle ona bakarken hareketsiz kaldılar.

Seth, "Arkanı dön," diye emretti ama ayaklarım hareket etmiyordu. Bu hayvana sırtımı dönmek istemedim.

Parmağını havada döndürerek bana anlamlı bir bakış attı ve ben de hızla atan kalbimi sakinleştirmek için yavaş bir nefes vererek kendimi dönmeye zorladım.

Arkama yaklaştı ve vücut ısısı sırtımı yalarken tenim karıncalandı. "Kurtlar doğaları gereği avcıdır, bebeğim. Küçük tüylü yaratıkları kovalamayı ve onları öğle yemeği olarak yemeyi seviyoruz.”

"Pekala, görünüşe göre bana uymuyor," dedim kalın bir sesle, öne doğru bir adım attım ama kot pantolonumun arkasını yakaladı ve beni geri çekti.

"Henüz değil." Sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordum ve kalbim düzensiz bir şekilde çarpıyordu. Üstümü birkaç santim yukarı çekti ve ben kaskatı kesilerek tekrar öne doğru fırladım. Kemiklerimde yankılanan kısık bir hırıltıyla beni kendine bağladı.

"Gömleğini buraya kadar tut," diye talimat verdi.

İsteksizce dediğini yaptım ve bir parmağını belime bastırdı ve içimde bir ürperti yarattı. Orada bir resim çizmeye başladı, ama tenimi bir sihir ürpertiyle süpürürken bunun ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Maurice, bana takımyıldızı tekrar göster," diye talep etti ve çevremdeki hareket Maurice'in yaklaştığını söyledi.

Seth sırtımdaki takımyıldız olduğunu tahmin ettiğim şeyi çizmeye devam etti ve parmağının dokunduğu yerin altından soğuk bir his geçti.

"Dönüşüm kristali," diye emretti Seth ve bir saniye sonra dondurucu soğuk bir şey beynime bastırdı.

omurga.

Küfür ettim, ileri atıldım ve onunla yüzleşmek için döndüm. My Order formu vücudumun derinliklerinden fırladı ve ellerimden kıvılcımlar yağdı, kontrolünü kaybettiğimde Seth'in üzerine sıçradı. Korlar süslü mavi gömleğinde delikler açarken ciyakladı ve gözleri iki öfke çukuruna döndü. Sırtımın alt kısmında bir buz dalgası yuvarlanırken ona bir saniye daha konsantre olamadım. Başka bir dondurucu patlama omurgamdan yukarı fırladı ve kafa derimin üzerinde titreşti.

"Bana ne yaptın?" Garip his vücudumu sararken kendimi dengede tutmak için elimi sandalyeye koyarak nefesimi tuttum.

Kurtadamların hepsi ayağa fırladılar, beni izlerken heyecanlı görünüyorlardı, omuzlarını ovuşturuyor ve birbirlerine burunlarını sürtüyorlardı.

Sonsuz yumuşaklıkta bir şey kot pantolonumun arkasından aşağı doğru itildi ve ne olduğunu anlamak için titreyen ellerle etrafıma uzandım. Onu serbest bırakırken keskin bir nefes aldım, denemek ve görmek için boynumu çevirdim. Pantolonumun üstünden çıkan ponpon büyüklüğünde beyaz tavşan kuyruğunu gördüğümde nefesim kesildi. Onu korkuyla çektim ve kuyruk kemiğimi çekiştirirken ciyakladım.

"Ah!" Döndüm ve bıraktığımda kuyruk beni takip etti. Seth'in kurt sürüsü kahkahalarla dağıldı ve dudaklarında gerçek bir gülümseme belirirken gözlerindeki karanlık kalktı. Aceleyle ilerledi, parmaklarını saçlarıma geçirirken gülümsemesi hâlâ büyüyordu. Ani bir tepkiyle bileklerini yakaladım, avuçlarım alevlerle titriyordu.

"İn," diye çıkıştım.

Dişlerinin arasından tısladı. "Ateşi geri çekin," diye talep etti ve ben de sahip olduğum her şeyle onu çekirdeğime çektim. "İşte," dedi, elimi tutup kafamdaki bir şeye dokunması için yönlendirerek. İki yumuşak kulak saçlarımın üzerine düştü ve içimi panik kapladı.

"Onlardan kurtulmak!"

"Ama çok yenilebilir görünüyorsun bebeğim," dedi bundan gerçekten zevk alıyormuş gibi. Elimi tuttu ve beni odanın diğer ucundaki duvardaki büyük aynaya doğru çekti. Diğer öğrenciler kuyruğumu ve kulaklarımı görür görmez kahkahalarla kükrediler ve beni kaydetmek için Atlaslarını kaptılar.

Aynanın önünde dururken Seth beni yanına oturtup kolunu omuzlarıma doladığında yanaklarım kızardı. Başımın üstünden sarkan gri kulaklardan kıçımın üzerinde beliren kabarık beyaz tavşan kuyruğuna kadar ne yaptığını incelemek için ileri atıldım. En kötüsü bu bile değildi. Yanaklarımdan bıyıklar fışkırıyordu ve gözlerim de değişiyordu, gözbebeklerim aşırı büyüktü, bu yüzden bir tür çizgi film karakteri gibi görünüyordum.

"Seth!" diye bağırdım. "Bundan kurtulsan iyi olur."

"Elbette... sonra. Şimdi bana Atlas'ını ver." O elini uzattı. "Karşı büyülere bakmana izin veremem."

"Yapmayacağım," diye ısrar ettim. yaptım*Olumsuz*Böyle dolaşmak zorunda kalsam bile Atlas'ımdan ayrılmak istiyorum. Ve özellikle bu pisliğin elinde olmasını istemedim.

Seth tembel bir ifadeyle elini uzattı ve tüm ortak salondan bize bakan bakışları fark ettim. Yoldaşlığım serbest bırakılmak için yalvarırken boğazımdan bir hırıltı çıktı ve kürek kemiklerime sıcaklık yayıldı.

Yaklaşarak, "Bir gün seni diri diri yakacağım," diye fısıldadım.

"Ama o beklenmedik güne kadar bana itaat etmek zorundasın." Elini talepkar bir şekilde çevirdi ve ben öfkeyle ofladım, Atlas'ımı cebimden kapıp avucuna vurdum. "Git, küçük tavşan. Sen bu kadar lezzetli görünürken paketimin seni kovalamayacağına söz veremem. Göz kırptı, kurtlarına yeniden katılmak için uzaklaştı ve sürüsü üzerine düştü, hepsi büyük bir kahkaha aleminde kucaklaşırken, öpüşürken ve kıkırdarken ona burnunu soktu. Saçmaydı.

Hepsi koltuklarına geri çekildiklerinde rahatladım, o sırada beni kovalamaya hiç niyetleri yoktu.

Arkamı dönüp odadan dışarı fırlamadan önce onlara bir saniye daha ters ters baktım.

Tüm vücudumda karıncalanmalar yayılırken merdivenlerden aşağı koştum ve ikisini birden aldım.*Bu dönüşüm nereye kadar gidecek?!*

Koridoruma doğru hızla ilerlerken bir adımı kaçırdım ve neredeyse dizlerimin üzerine çökerken nefesim kesildi ve son anda kendimi tırabzanda yakaladım. Kendimi toparladım ve odama koştum, kapıyı hızla açıp içeri girdim.

Bir yanım orada kalıp saklanmak istiyordu ama bir yanım bunu düzeltmek istiyordu. Seth'in yaptıklarını geri al ve en küçük zaferi kendim için al. Zaten bunun daha ne kadar süreceğini kim bilebilirdi? Durdurmasaydım, Pazartesi sabahı Cardinal Magic'te Fae büyüklüğünde, gri kürkle kaplı, büyük Thumper ayaklı bir tavşan olarak oturuyor olabilirdim.

Kışlık montumu aldım, üzerime çektim ve bir utanç iniltisiyle kuyruğunu arka kısmına sıkıştırdım. Sonra kapüşonumu yukarı çektim ve kulaklarımı tam arkaya sıkıştırdım ki dışarı çıkmalarına en ufak bir şans kalmasın.

Aynadaki yansımama baktım, bıyıklarım kapüşonun kenarlarına sürtünürken dehşete kapıldım. Yüzümü daha sıkı kavradım ve hızla kapıdan çıktım. Atlas'ım olmasaydı, biraz araştırma yapmak için kütüphaneye gitmem gerekirdi, ama bir pazar günüydü, muhtemelen orada çalışan bir ton Fae olurdu. Zaten yakında FaeBook'un her yerine resimlerimin yapıştırılacağını bilsem de bunu onlardan saklamam gerekecekti.

Bir şekilde kimse beni görmeden Aer Tower'dan çıkmayı başardım. Başımı eğip Venüs Kütüphanesi'ne kadar koşup kapıdan içeri sızarken yağmur etrafımda dönüyordu.

Öğrenciler yukarı baktılar ve kapşonu sıkıca kavrarken kütüphaneci bana keskin bir bakış attı.

bıyıklarımı saklamak için yüz.

Yanından aceleyle geçip ilk koridora süzülüp kitapları karıştırırken kaşlarını çattı.

Ne arıyorum - bir de-tavşan kristali mi?

Dönüşüm üzerine birkaç kitap buldum ve onları koridorun uzak ucundaki karanlık bir köşeye taşıdım, sonra bir kapıdan okuma odasına girdim. Alanı boş bulduğumda rahat bir nefes aldım.

Masalardan birinin üzerindeki altın lambayı yaktım ve oturdum, kitapları önüme koydum. Tam olarak ne olduğundan emin olamasam da ihtiyacım olanı arayarak içindekiler sayfalarını taramaya başladım.

Biri kapıyı açtı ve yüzümü saklamaya çalışırken şansıma lanet ederek başımı eğdim. Onlara bir bakış attım ve kollarında kocaman bir cilt taşıyan Diego'yu gördüm. Bir sandalyeye düşerken yüzünü bana çevirerek yan masaya ilerledi.

Hey, diye tısladım ama cevap vermedi. "*diego*" Hiç

bir şey.

İç çektim, ayağa kalktım ve aceleyle ona doğru koştum, bir melodi için başını sallarken şapkasının altında kulaklıklar olduğunu fark ettim.

Omzuna dokundum ve yukarı baktı. "Ah!" sandalyesinden geriye doğru düştü ve elini savunmaya kaldırdı. Hava büyüsü etrafımda döndü ve kapşonumu rüzgâra geri fırlattı. "Şeytan tavşan!" Büyük sarkık kulaklarım yüzümün etrafında sallanırken çığlık attı.

"Diego bu*Ben*" dedim hayal kırıklığıyla mavi saçlarımı işaret ederek.

"Darcy?" Nefesi kesildi, rahatlarken gözleri yüz hatlarımda gezindi.

Elimi ona uzattım ama Diego uzandığında tüylü gri bir pençeye dönüştüğünü fark ettiğimde dehşet içinde ciyakladım.. *Hayır.*

Diego ayağa kalktı, sandalyesini onunla çekiştirdi ve bana baktı. "Sana ne oldu?" "*Seth*Adını

tükürdüm. "Bir panzehir bulmama yardım eder misin?" diye sordum umutsuzca, aynı zamanda gri bir pençe olduğunu keşfettiğim diğer elime baktım. Oflayarak kafamı geriye attım.

"Elbette, şika. Yoksa sana coneja mı demeliyim? kıkırdadı ve bunun ne anlama geldiğini öğrenmek için sormama gerek kalmadı.

"Haydi, ben her yerde tüyler ürpertmeye başlamadan önce." Aceleyle masama döndüm ve Diego da peşimden gelerek karşıma geçti. Topladığım kitaplardan birini aldı ve bana alayla baktı.

Ağzımda bir gülümseme belirdi ve bu durumun çılgınlığına başımı sallayarak küçük bir kahkaha attım. Okuduğum kitabın sayfasını çevirmeye çalıştım ama tavşan pençem bunun için yapılmamıştı.

Sayfaları çevirmeye çalışırken okumanın çoğunu Diego'ya bırakmak zorunda kaldım ve sorunuma bir cevap bulamayınca endişelendim.

Bariz çözümü düşünürken dudağımı ısırdım.

"Atlas'ınızı ödünç alabilir miyim?" Diego'ya sordum. "Aşermeye başlamadan önce bunu nasıl düzelteceğimizi bilen birinin yardımına ihtiyacımız olduğunu düşünüyorum."*Aslında şu anda bir havuç kulağa oldukça iyi geliyor - kahretsin.*

"DSÖ?" Diego bana Atlas'ını uzatırken kaşlarını çattı.

İç çektim, baş parmaklarımın olmamasının onu kullanamayacağım anlamına geldiğini fark ettim. "Yapmak zorunda kalacaksın. Profesör Orion'a mesaj gönderin."

"Ne? Buna asla sanguijuela demem," diye küfretti.

"Diego lütfen," diye ısrar ettim. "Ne yapacağını bilir."

"Bir grup başka Profesör de öyle," diye homurdandı, sinirle şapkasını çekiştiriyordu.

"Sadece yap," diye bastırdım ve ona bir e-posta yazarken kendi kendine İspanyolca mırıldandı.

"Muhtemelen zaten gelmeyecek. O adam bir orospu çocuğu-”

"Orospu?" Kapı arkasından yavaşça kapanırken, Orion bir hareket bulanıklığında belirdi, kollarını kavuşturdu ve burnundan Diego'ya dik dik baktı. Yorgun görünüyordu, saçları dağınıktı ve gözleri koyu renkti. "Pekala, bununla tartışamam."

Diego tek kaşını kaldırdı, yorum için kafasının ısırılmamasına açıkça şaşırmıştı. Orion bana baktı ve bakışları oynadığım tavşan kulaklarına, bıyıklara ve patilere kayarken kalbim çılgınca durdu. Ağzının köşesi seğirdi ve bir elini kaldırıp parmak boğumlarıyla ağzını ovuştururken gülmemeye çalışıyormuş gibi bakmaya devam etti.

"Yeter bakma, bana yardım eder misin, efendim?"

"Birisi senin üzerinde dönüşüm kristali mi kullandı?" tahmin etti ve ben de başımı salladım.

"Evet, Seth Capella."

Bunun üzerine gözleri fal taşı gibi döndü. Diego'ya döndü, gömleğinin yakasından onu sandalyesinden çekti ve kapıya doğru itti. "Mars Laboratories'e gidin ve Profesör Shellick'ten bir Malakit kristali ve biraz Nightşeker tozu isteyin."

"Neden gidemiyorsun?" Diego ağzından kaçırdı.

"Bana cevap mı veriyorsun?" Orion tersledi.

Diego, Orion'un sert ifadesine geri çekilerek başını salladı. "Ona seni benim gönderdiğimi söyle."

Diego başını salladı ve aceleyle uzaklaştı ve Orion'un bana lezzetli bir atıştırmalıkmışım gibi bakmasıyla baş başa kaldım.

"Gülme," diye yalvardım.

"Yapmayacağım." Elini kaldırdı ve çevremizden dışarı süzülen susturucu bir balonun basıncını hissettim. "Pamuk kuyruğun var mı?" diye sordu umutlu görünerek.

"Ne önemi var?" Diye sordum.

Sırıttı, ileri atıldı. "Belki görmek isterim."

Başımı iki yana sallayarak arkamdaki kitaplığa sırtımı yasladım. "Mümkün değil."

"Ceketini çıkar," diye ısrar etti.

"Hayır," yarım bir kahkaha kaçtı ağzımdan. "Görmeni istemiyorum."

"Zorlu." Öne doğru atıldı, ceketimi çıkardı ve beni döndürdü. Gözlerim kapıya kaydı ama yine de birinin yaklaştığını duyacağını tahmin ettim.

Kuyruğumu sıkıştırırken alçak bir kıkırdama kaçtı.

"Sen tam bir pisliksin," diye güldüm. Arkamı dönmeye çalıştım ama beni olduğu yerde tuttu ve gömleğimin arkasını nazikçe yukarı çekti. Parmakları Seth'in oraya çizdiği her şeye değdi ve alçak bir hırıltı kaçtı.

"Nedir?" diye sordum burnum seğirerek.*Kahretsin, birazdan düğme burnum olacak.* Gömleğimi düşürdü ve arkamı dönüp kuyruğumu tekrar gizlemek için raflara yaslandım. "Lepus takımyıldızını senin üzerinde işaretledi. Bunun ne olduğunu biliyor musunuz, Bayan Vega?"

"Sınıfta olduğumu fark etmemiştim,*Sayın*"

Karanlık bir şekilde sırıttı. "Şimdiye kadar takımyıldızlarını öğrenmiş olmalısın." "Çılgınca bir

tahminde bulunacağım ve bunun bir tavşan olduğunu mu söyleyeceğim?"

"Doğru. Kesin olarak bir ay tavşanı. Ve başka hangi takımyıldızın onu gökyüzünde takip ettiğini biliyor musun?

Neden şu anda kısa sınav yapıyordum?

Yıldız çizelgelerimi gözümün önüne getirmeye çalışırken dudağımı ısırdım. Tüm burç takımyıldızlarının yerlerini ezberlemiştim ama Lepus belirsizdi. "Hmm..."

"Avcı," diye yanıtladı benim adıma, gülümserken dişlerini uzatarak yaklaştı. Orion. "Ah." Ona çapkın bir bakış attım. "Şey, bu tavşana karşı şansını pek düşünmüyorum." "HAYIR?"

"Tavşanlar gaddar olabilir." Dişlerimi gösterdim ve bakışlarına aç bir bakış girdi.

"Onları çok seviyorum." İlerledi, yaklaştı ve nefes almamı durdurdu. "Bu küçük fanteziyi yaşayabilmemiz için kapıyı kilitleyeyim mi?"

"*Senin*fantezi. Ve hayır, senin sorunların var." Gülümseyerek ondan uzaklaştım. "Ayrıca, tamamen evcil bir tavşana dönüştüğümde bu kadar tahrik edici bulmayacaksın."

"Yıldızlar adına, belki de değil. Ama eğer sen*vardı*küçük bir tavşan seni cebimde tutabilir ve her yere taşıyabilirim. Kulağa o kadar da kötü gelmiyor."

Kollarımı kavuşturup ona sert bir bakış attım.

"Pekala, başının bir daha belaya girmesinden asla endişe etmem, değil mi?" Karanlık bir şekilde gülümsedi.

Bunun üzerine kaşlarımı kaldırdım. "Ama sen *vardır* bela."

Şakayı pek iyi karşılamadığı belli olan ağzı köşeden aşağı doğru kıvrıldı. Aniden kaskatı kesildi, sonra susturucu balonu dağıtmak için elini salladı ve birkaç saniye sonra Diego odaya geri döndü.

Parlak yeşil bir kristal ve Nightsugar tozu olduğunu tahmin ettiğim küçük bir kese uzattı - her ne boksa.

"Onu rahatsız ettiğim için benden on ev puanı aldı." Diego kaşlarını çattı.

"Ne talihsizlik," diye yorum yaptı Orion kuru bir sesle, ondan nesneleri aldı ve tekrar arkamı dönmemi söylemek için parmağını döndürdü.

Diego, "Onları geri verebilirsin," diye mırıldandı.

"Yapabilirim, evet," diye onayladı Orion.

"Peki yapacak mısın?" Diego umutla sordu.

"HAYIR."

Omzumun üzerinden Orion'a dik dik baktım ve Diego öfkeyle koltuğa çökerken ona anlamlı bir bakış attım. Bıyıklarıma gülümseyerek baktı ve ardından gözlerini devirdi.

"Pekala, Aer'e beş puan," diye fırlattı Orion,

Diego'ya. "On aldı."

"Biliyorum." Orion üstümü kaldırdı ve parmaklarını omurgamın dibine bastırırken tenim karıncalandı. Seth'in takımyıldızı çizdiği bölgeye masaj yaparak, şekerli bir şey olduğunu tahmin ettiğim kumlu bir şeyi cildime sürdü. Bitirdiğinde, kristali omurgama bastırdı ve bir ısı dalgası tenime sıçrarken sırtım kavislendi.

"İşte," dedi, üstümü indirerek ve ben de dönüp kulaklarıma uzandım ve onlar geri çekilmeye başlarken gülümsedim.

Ah, Tanrıya şükür, diye nefes verdim.

"Ben bir tanrı değilim ama neden hata yaptığınızı anlıyorum Bayan Vega." Orion göz kırptı ve ben de Diego'dan bana dik dik bakan bir kahkaha attım. Sanırım Orion'a olan nefreti bitmemişti.

Diego kalemini masaya vurdu ve gitmesini beklerken Orion'a pis pis baktı. Bunu o kadar kuvvetli bir şekilde yapmaya başladı ki, kalem parmaklarından fırladı ve bana doğru fırladı, göğsümden sekerek yere düştü. Onu aldım ve ona uzattım. Parmakları etrafını sardı, benimkine dokundu ve karanlık üzerime çöküp etrafımdaki her şeyi çalarken nefesim kesildi.

Karanlığın girdabında dönerken, Diego'nun elini hâlâ hissedebiliyordum ve korkuyla ona tutunmuştum. "Ne oluyor?!" Bağırdım ama ses çıkmadı. Sonsuz bir hiçlik içinde saatte bin mil hızla ilerliyormuş gibi hissettim.

Aniden yavaşladım ve gölgeler girdaplar çizerek tenime sürtündü ve etrafımda kıvrıldı.

kucaklamak. Diego'nun tutuşu sıkılaştı ve sesi sanki çok uzaklardan geliyormuş gibi bana ulaştı. "Buradayım Chica. Bırakma.”

"Neler oluyor?" nefesim kesildi.

"Ellerimiz buluştuğunda gölgeler bizi yakaladı. Güçlerimiz birleşti, duymuyor musun?”

"Ne duydun?"

"Sessizlik," dedi ve haklı olduğunu anladım, fısıltılar gitmişti. "Hiç bu kadar derine inmemiştim, sahip olduğun güç muazzam olmalı."

"Nasıl çıkacağız?" Panik yapmamaya çalışarak sordum ama bu, gölgelerin her zamanki çekişi gibi gelmiyordu. Mürekkep havuzuna dalıp kapağı arkamdan kapatmak gibiydi. Beni derinlere çeken sakinleştirici bir çekiş yoktu. Sadece mükemmel bir sessizlik ve sonsuz bir boşluk vardı.

"Seni demirliyorum," dedi ama bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum. "Birisi bizi burada istiyor. Gölge Diyarından biri. Ben diğer sesleri engellerken siz onları duyabileceksiniz.” Sesi titriyordu ve buna karşılık kalbim tekledi.

Kim olduğunu biliyordum. Kim olmak zorundaydı? Beni defalarca arayan aynı kız. Varlığının yaklaştığını hissettim, sonra yumuşak bir nefes yanağımda dalgalandı.

Sonunda, diye fısıldadı. "Sana ulaşmak çok zor oldu." Kolumda parmaklar hissettim ama neredeyse ruhaniydiler, bir hayaletin eli gibi içimden geçiyorlardı.

"Sen kimsin?" diye sordum.

Hafifçe güldü ve müzik sesi etrafımızda yankılandı. "Ben hiçbir şeyim ve her şeyim." "Bu bir cevap değil," diye bastırdım.

"Bir isim sadece bir isimdir. Burada bana Gölge Prenses diyorlar.”

"Onlar kim?" diye sordum, onu görebilmek için kör edici karanlığın kalkmasını dileyerek. "Karanlığın insanları," diye fısıldadı, sesinde bir korku tınısı vardı.

İçimden bir şey beni çekti ve neredeyse Diego'nun elini tutuyordum. Kız çılgınca, "Fazla zaman yok," diye fısıldadı.

Aynı sihir çekişi içimi de parçaladı ve Diego'nun eline bütün gücümle sarıldım, bırakırsam çekilip gideceğimden emindim.

"Bana ne istediğini söyle," diye yalvardım.

"Yardım et," dedi, sesi kırılmıştı. "Yardıma ihtiyacım var."

"Size nasıl yardım edebilirim?" Sormak istediğimden emin olmasam da sordum. O sadece karanlıkta garip bir sesti, ona güvenmeyecektim.

"Buradan Fae alemine bir köprü kurmalısın ki kaçabileyim. Ama yılın sadece bir zamanı yapılabilir. Yaklaşıyor, hissedebiliyorum.”

Diego hayranlıkla, "El puente de las estrellas," diye soludu.

"Evet, yıldızlar köprüsü," diye tercüme etti kız, sesinde bir çaresizlik tonu vardı. “Yılın son gecesi gece yarısı, dünyalar arasındaki perde en ince halini alacaktır. İşte o zaman köprü yapılabilir. Lütfen, bunu yapmanın bir yolunu bulmalısın.”

Cevap veremeden, başka bir güçlü büyü dalgası beni karanlığın derinliklerinden çekmeye çalıştı. Kalmaya çalışırken Diego'nun elini tuttum.

Çevremde gölgeler dönüyor ve ışık parlıyordu. Döndüm ve Orion'un eterde parıldadığını, bana doğru uzanırken avucunda bir ışık yandığını gördüm. Bakışları benden önümüzde duran kıza kaydı ve onu parıltıda gördüm, çilli yanakları ve genç yüz hatları neredeyse yarı saydam görünüyordu.

Gölge dalları etrafını sararak onu zincirleyip geri çekerken, formu karanlığa doğru çekildi.

"Mızrak!" diye seslendi, gözleri büyüdü.

Elimi tuttu ve aynı hareketle ona doğru hamle yaptı ama gölgeler galip gelerek onu kaçırdı.

Onu tanıyordu. Ama nasıl?

Orion beni göğsüne bastırdı, Diego'yu yakaladı ve iğrenç, burkan, burkucu bir his başımı döndürdü.

Gözlerimi kırpıştırarak uyandım ve kendimi okuma odasının zemininde buldum, elim hâlâ yanımda yatan Diego'nun elinin üzerindeydi. İnledi ve ben de diğer elimi tutan Orion'a neredeyse kafa vurarak doğruldum. Yüzü solgun, yüz hatları gergindi.

"Mızrak?" Diego yanımıza otururken dilimi ısırarak endişeyle fısıldadım. "Sayın?" Düzelttim ve gözleri bana odaklandı. "İyi misin?"

Bir kez başını salladı, ayağa kalktı ve beni arkasından çekti, yüzü bembeyazdı.

Diego ayağa kalktı, kaşlarını çatarak ensesini ovuşturdu. "Kimdi o? Seni tanıyordu, dedi Orion'a.

"Bilmiyorum," dedi Orion ama yalan söylediğini hissettim. Endişeli, korkmuş görünüyordu. "Bu aramızda kalacak, anlıyor musun?" Başını sallamadan önce dudaklarını büzen Diego'ya homurdandı. Orion kapıya doğru ilerledi, kapıyı zorlayarak açtı ve tek kelime etmeden hızla uzaklaştı.

Endişe içimi dalga dalga sardı. "Ben biraz uzanacağım," dedim Diego'ya. "Gölgeler beni tüketiyor."

"İyi misin?" Diego çılgınca sordu. "Az önce olan şey, demek istediğim, bu çılgınca bir şeydi." "Biliyorum."

Başka ne diyebileceğimden emin olamayarak elimi koluna koydum.

"İstersen seninle Aer Tower'a kadar yürüyebilirim ve olanlar hakkında konuşabiliriz?" O sordu

umutla.

"Sanırım dinlenmeye ihtiyacım var ama sonra konuşuruz." Odama dönmeye hiç niyetim olmadan kapıdan çıktım. Orion'un peşine düşüp cevaplar alacaktım. Bu planla ilgili tek sorun, Atlas'ımın yanımda olmaması ve güpegündüz Asteroid Place'e giremeyecek olmamdı.

Kütüphaneden çıkıp dondurucu havaya çıktığımda güçlü eller beni tuttu. Orion kampüste bulanık bir hareketle fırladığında midem bulandı ve üzerimde sürüklenen güçlü rüzgara karşı irkildim.

Durduğunda başım dönüyordu ve Jüpiter Salonu'ndaki ofisinde olduğumu fark etmem bir saniye sürdü. Kapıyı kilitledi ve yoğun bir ifadeyle bana dönmeden önce bir susturucu balonu patlattı.

"Kim olduğunu biliyorsun," dedim.

Gözle görülür bir şekilde yutkunarak başını salladı. "Evet," dedi inanamayarak ve umutla. "Clara'ydı... kız kardeşim."

Dudaklarım aralandı ve kalbim ritmik bir şekilde atmaya başladı. "Emin misin?"

"Evet -*Kahretsin*–Evet eminim." Elini saçlarından geçirerek yürümeye başladı.

"Yaşıyor mu?" Nefes aldım, söyleyemedim. O kadar soyut görünüyordu ki, tam olarak orada değilmiş gibi.

"Bilmiyorum. Bence de. O sadece bir ruh değildi..."

"Benden yardım istedi," dedim adımlarını izleyerek. "Yılın son gecesinde yıldızlardan bir köprü inşa etmekle ilgili bir şeyler söyledi." Başımı salladım, kelimeler ağzımdan çılgınca geliyordu.

Durdu, kaşlarını çatarak bana baktı. "Geri dönebileceğini mi sanıyor?" Bir eliyle yüzünü ovuşturdu ve gülmeye başladı, ifadesi umutlu ve çaresiz bir şeye dönüştü. "Yaşıyor demek ki. O lanet olasıca yaşıyor!"

Bana doğru koştu, beni kollarının arasına aldı ve sertçe öptü. Beni döndürürken kahkahası bulaşıcıydı ve ben de onu hiç bu kadar mutlu görmediğimden emin olarak omuzlarına sarıldım.

"Gerçekten o mu?" diye sordum, kalbim yerinden kalktı.

Baş parmağıyla yanağımı okşarken başını salladı. "Evet, o. Onu nerede olsa tanırım." Beni yere bıraktı ve elimi göğsüne koydum, kalbi avucumun altında heyecanla çarpıyordu. Gülümsemesi göğsümde hararetle yanan bir ateşi yaktı. Yaşadığımız onca şeyden sonra iyi haberler almak inanılmaz hissettirdi. Kız kardeşinin hayatta olduğunu, gölgelere hapsolduğunu ama geri dönebileceğini.

"Onu geri getirmene yardım edeceğim. Ne pahasına olursa olsun, Lance," diye söz verdim, o anda gözlerinde parıldayan ışığı kaybetmesini asla istemiyordum.

Gözleri duyguyla parladı ve duruşundaki gerginlik azalarak beni kendine çekti. "Bunun nasıl mümkün olduğunu bilmiyorum. Yıldızların lütfunu kazanmak için hiçbir şey yapmadım."

Başımı kaldırıp ona baktım, sözleri beni kesiyordu, "Bunu nasıl düşünebilirsin? Lionel kardeşini senden çaldı, seni senin seçmediğin bir hayata bağladı. Yıldızlar sana her şeyi borçlu."

Orion'un gözleri bu düşünceyle parladı. "Pekala, yıldızlar ona sahip olmamı istese de istemese de Mavi, onları kendi isteğime göre bükeceğim ve onu geri getirmek için onlardan bir köprü yapacağım. Yılbaşı gecesi, Clara*irade*eve gel."

Tburada bende ters giden bir şeyler vardı. Derin tohumlanmış gibi, iliklerime kadar, *yanlış.*Hep biliyordum. İki seçenek verildiğinde, her zaman beni incitecek olanı seçtim, her zaman benim için kötü olan şeyi seçtim. Sıkılmaktan nefret ettiğimi iddia ederek bunu haklı çıkarmaya çalıştım. Hiçbir şey hissetmemektense bir şeyin beni incitmesini veya korkutmasını tercih ederim. Ama belki de yaptığım tüm seçimlere gerçekten yakından baktığınızda, bundan daha basit bir açıklaması olduğu ortaya çıktı. Sadece nasıl mutlu olacağımı bilmiyordum. Ve belki bazen ben de olmayı hak etmediğime inandım.

"Bana gel..."

Gölgeler etrafımda kıvrılırken başımı geriye atıp yatak odamın tavanına baktım. En saf coşkunluğun tadı gibi tenimin altına kaydılar ve karanlık güçlerinde yıkanarak onları daha yakına çağırdıkça inledim.

Karanlık parmaklarımın arasında kıvrıldı ve etrafımda yükseldi. Her nefes alışımda yoğunlaştığını hissedebiliyor, etrafımı saran havada siyah gücünün tadına bakabiliyordum. Ve acıkmıştı.

Parmaklarımı esnettim ve gölgeler benden yuvarlandı, yatağımın üzerinden kaydı ve kenardan aşağı düşerek yanımdaki zeminde birikti. Onlarla zemin o kadar kalındı ki aşağıda tek görebildiğim en derin gecenin uçurumuydu.

Yavaşça onlara doğru döndüm ve çıplak ayaklarım kenardan sarkana kadar önüme doğru ittim.

Kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyordu, kulaklarım uzaktan gelen bir uyarıyla çınladı ve bana bu kadar derine girmememi söyledi. Ama o anda, karanlığın beni kucaklamasından korkmaktan çok, beni kucaklamasını hissetmek istedim.

"Bana katıl..."

Ayaklarımı yatağın kenarından sarkıttım ve gölgelere daldırdım. Dokunuşları soğuktu

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com
ve kaygan, tıpkı ayak parmaklarımı bir petrol sızıntısına batırmak gibi.

Okşadıkları her yer öyle yoğun bir zevkle canlandı ki, beni kör etti. Yüksek sesle inledim, karanlık gücün saf, elektrik enerjisi temel bir seviyede beni çağırıyordu. Tüm sert ve nefret dolu yanlarımı gördü ve onları övdü, her karanlık ve kötü düşünceyi buldu ve altında bir ateş yaktı. Gölgeler, kendimin daha iyi bir versiyonu olmamı istemedi. Elimden gelenin en iyisini yapmam için beni çağırdılar ve yaptığımda alkışladılar.

Adımı fısıldayıp tenimi öptüklerinde kendimi yavaşça gölgelere bırakarak yataktan kaydım.

Yere dümdüz uzandım, karanlık tenimi kaplarken derin bir nefes aldım ve kabul ettiğim zevkle inledim. Bacaklarımın etrafında kıvrıldı ve kollarıma dolandı ve karanlık görüşümü perdelerken kendimi bir uçurumun üzerinde dururken buldum.

Tamamen kıvrımlı karanlıktan yapılmış bir elbise giymiş bir kız önümde duruyordu. Başının üzerinde dikenlerden ve gölgelerden oluşan bir taç vardı, etini kesiyordu, öyle ki kan üstümüzdeki gökyüzünün mor ışığında üzerinde ıslak bir şekilde parlıyordu. Saçları yumuşak elaydı ve bana bilerek gülümseyip elini uzatırken gözleri anlayışla irileşmişti.

Bir adım geri çekildi, öyle ki, etini kaplayan gölgeleri etrafında döndüren, hissedemediğim bir rüzgarla büyük damlanın üzerinde havada asılı kaldı.

"Bana gel Tory... kendini gölgelerin gücüne kaptır."

Dudakları kıpırdamasa da vaatler ve beklentilerle dolu sesi etrafımızdaki havada yankılandı. Ama duyabildiğimin o olduğunu biliyordum, sanki zihni doğrudan benimkiyle iletişim kuruyormuş gibi. Bana isteyebileceğim tüm gücü verebilir ve beni Fae hayatımın prangalarından kurtarabilirdi.

"Artık yapayalnızsın. Ama gölgeler hep seninle, onlara kalbini verirsen seni incitmezler..."

Dudaklarım ayrıldı, ruhum evet demek için can atıyordu.

İleriye doğru bir adım attım, ayak parmaklarım uçurumun kenarına kıvrıldı. Altımdaki düşüşü yargılamak imkansızdı, boşluk gölgelerle, karanlıkla ve kendi nabzıyla atıyormuş gibi görünen ham bir güçle doluydu.

Kendi gölgelerim içimde yaklaşan bir dalga gibi yükseldi ve zevk yoğun bir şekilde içime çarparken sırtım büküldü.

Uzandım, bana dünyayı sunan bu gölgeler prensesine bakarken bakışlarım onunkileri buldu.

Parmak uçlarım onunkilere değdi ve tam yerimden alevler yükselirken sıçramanın eşiğindeydim.

Phoenix'im çiçek açarken ve etimin her santimi onunla yanarken içimdeki gölgeler irkildi. Ama canımı yakmadı, beni uyandırdı ve gözlerimin önünde dans eden alevlerin arasından kızın yüzü

jilet gibi keskin dişleri ve zifiri kara gözleri ortaya çıkarmak için geriye doğru sıyrıldı.

Korkuyla nefesimi tuttum ve elimi ondan çekmeye çalıştım.

*"Kurtar beni!"*diye sordu.

Şiddetli bir inkarla başımı salladım, alevlerim bedenimin altında hayatla kükrerken nefesim kesildi. Beni uçurumdan aşağı çekmeye çalışırken tırnakları uzadı ve bileğimi kesti.

Topuklarımı içeri soktuğumda boğazımdan bir hırıltı koptu ve şiddetle başımı salladım.

"HAYIR!" diye hırladım.

Anka kuşu ateşi, yardımıma gelmesini dilediğim gibi parlak ve güçlü bir şekilde parladı ve gölge prenses, hala bileğimi tuttuğu yerde onu yakarken çığlık attı.

Elini çekti ve tırnakları bileğimden aşağı inerken ve kanım tenime akarken acı alevlendi.

Tökezledim, o uçurumdan yalpalayarak uzaklaşırken düştüm ama omurgamda taşın sert ısırışını hissetmek yerine beni halı karşıladı.

Gözlerim aniden açılırken nefesim kesildi, akademideki odama bakarken kalbim panikle gümbürdüyordu. Gölgeler kaybolmuştu ve az önce ne olduğuna anlam vermeye çalışırken nefes nefese yattım.

"Çok yalnızım..."

Kızın sesinden kurtulmak için başımı salladım. Ona yardım edemedim. Nasıl olduğunu bilmiyordum. Ve kesinlikle onu yalnız kalmaktan kurtarmak için gölgelerde ona katılacak değildim.

Cildim terden kayganlaşmıştı, ayağa kalktığımda saçlarım bana yapışmıştı. Titrediğimi, bitkin düştüğümü hissettim ve bir an için sihrimi içimde bulmakta güçlük çektim.

Sonunda göğsümün derinliklerine oturan güç parlamasına tutunduğumda, rahat bir nefes verdim.

Şafağın solgun ışığı penceremden içeri sızdı ve bileğimdeki bir ağrı beni yere indirmeden önce uzun bir süre yükselen güneşe baktım.

Sol bileğim, inkar edilemeyecek şekilde tırnaklarla açılmış oyuklarla açılmıştı ve yaralardan akan kan, altımdaki soluk halıya damlamadan önce elime ve parmaklarıma kırmızı çizgiler çizen sürekli bir akıntı halinde akıyordu.

Küfür ettim, hızla duşu çalıştırdığım banyoya yönelirken kolumu kaldırdım. Pijamalarımı çıkardım ve doğruca içeri yöneldim, bir gölge tezahürünün nasıl olup da bana gerçek bir yara vermeyi başardığını anlamaya çalışırken bileğimi yıkadım. Gölge Diyarı'nın az önce kafamın içinde olduğunu, onu görebildiğimi ama gerçekten dokunamadığımı düşünmüştüm. Ama bu konuda yanılmışım gibi görünüyordu.

Sonunda duşu kapattığımda bileğim hala kanıyordu. Kaşlarımı çatarak yaralara baktım. Derin değillerdi ama nedense kanın içlerinden sızmasını engelleyecek kadar iyileşemiyorlardı.

Gölgelerin cazibesine kapıldığım için aptallığıma lanet okudum ve akışı durdurmak için hemen bir bezle bileğimi bağladım.

Üniformamı giydim ve okul kitaplarımı topladım, ardından kulaklığımı kapıp rastgele bir çalma listesi oluşturdum.

Ortak salona yöneldim ve bir fincan kahve aldıktan sonra odanın yan tarafındaki şiddetli ateşin yanına bir sandalye çektim, böylece dersten önce sihirli malzemelerimi yeniden doldurabilirdim.

Orada otururken alevlerin sıcaklığı üzerime çöktü ve Darcy'ye mesaj atmayı düşünürken bakışlarımın odağını kaybetmesine izin verdi.

Dün gece ondan hiç haber almamıştım ve aramızdaki bu gerilim fiziksel bir yara gibiydi. Ona ne olduğunu anlamadım ve bana neden söylemediğini çözemedim.

Ona Darius'la çıktığımdan ve lanet olası aklımı kaçırmış olabileceğimden bahsetmemiştim bile. Bu durumda olmamız bana mümkün görünmüyordu ve yine de neden böyle davrandığını veya neden dün gece ona attığım mesajlara cevap bile vermediğini anlamadan burada tek başıma oturdum. .

Dudağımı ısırdım ve cebimden Atlas'ımı çıkarıp soğuyan kahve fincanını ellerime bıraktım.

Mesajlarımı ona açtım ve iç çektim.

Tory:

Bundan nefret ediyorum. Lütfen sadece konuşabilir miyiz?

Atlas'ımı kullanmak için büktüğümde bileğim acıyla karıncalandı ve makyaj bandajımı açarken kanın sırılsıklam olduğunu görünce kaşlarımı çattım.

Orada otururken ortak salon yavaş yavaş dolmaya başlamıştı ve birinin beni izlediğini hissedince başımı kaldırdım.

Darius'un diktiği bakışlarını bana sabitlediğini ve yaptığım lifli sargıdan sırılsıklam olan kanı içine çekerken kaşlarını çattığını görünce sustum.

Bir an için onun gözünü tuttum, aramızdaki hararete nihayet teslim olduğumda bana hissettirdiklerini hatırladıkça içim ürperdi. O zamandan beri onu birkaç kez görmüştüm ama benimle konuşmamıştı, hatta beni hiç kabul etmemişti. Aslında bana olan ilgisini kaybettiği izlenimini edinmiştim.

Artık istediğini elde ettiğine göre, bu iyi bir şeydi. Her ne kadar bundan bir şekilde şüphe etsem de, bu onun bana da eziyet etmesine kadar uzandığı sürece. Her iki durumda da mesajı yüksek sesle ve net bir şekilde almıştım. Tek seferlik bir çılgınlık anımızın olduğunu unutur ve onun da öyle olmasını umardım.

Darius gözlerinde tam olarak çözemediğim bir bakışla bana doğru bir adım attı ama her zamanki gibiyse, beni rahatsız etmeyi planladığını ancak tahmin edebilirdim. Ayağa kalkıp çantamı aldım ve hızlı adımlarla odadan çıktım.

Bugün onunla uğraşamazdım. Kalbim Darcy için sızlarken ve tenim gölgelerin dokunuşuyla yumuşarken değil. Elimde kalan her ne haltsa, pota atışları yapmasına ihtiyacım yoktu.

Ignis House'un dışındaki soğuk havaya yöneldim ve The Orb yolunda yürümeye başladım. Geraldine'in orada olup olmadığını merak ettim. Öyle olsaydı, ondan kolumu iyileştirmesini isteyebilirdim ama parmaklarımın arasından soğuk kan damlarken bunun en iyi fikir olup olmadığını merak ettim. Bunu ona nasıl açıklayacaktım? Ona gölgeler hakkında yalan söylemek zorunda olduğumdan daha fazla istemiyordum ve bunu bir şekilde kendime yapmış olmam pek olası görünmüyordu.

Yolun ortasında durup cebimden Atlas'ımı çıkarırken iç çektim. Orion, gölgelerle ilgili yardıma ihtiyacım olursa diye bana kişisel numarasını vermişti ve daha önce hiç kullanmamış olmama rağmen, bunun onun yardımına ihtiyacım olacağından oldukça emindim.

Tory:

Seninle görüşmem gereken küçük bir sorunum var.

Mızrak:

Bir şey mi oldu? Ne duydun?

Bu garip cevaba kaşlarımı çattım. Ne duyardım?

Tory:

Sadece bir konuda yardıma ihtiyacım var.

Mesajım gülünç derecede belirsizdi ama gölgeler hakkında ileri geri göndermenin en iyi fikir olmadığını tahmin ettim.

Mızrak:

Tamam aşkım. Beş dakika içinde ofisimde buluşalım.

Kanı olabildiğince gizlemek için ceketimi bileğimin üzerine çektim ve patikada ilerlemeye devam ettim. Kısa süre sonra The Orb'a ve kampüsün kalbindeki diğer binalara ulaştım ve merdivenleri çıkıp Orion'un ofisine yürümeden önce doğruca Jupiter Hall'a yöneldim.

Geldiğimde kapı açıktı ve omurgam boyunca yayılan bir rahatsızlık hissiyle içeri adım attım.

Orion masasının arkasında oturuyordu, gömleğinin sadece yarısı iliklenmişti ve normalde mükemmel şekilde şekillendirilmiş saçları dağınıktı. Ben içeri adımımı atarken ayağa kalktı ve kapıya bir avuç hava büyüsü fırlatarak kapıyı çaldı ve arkamdan kapattı. Bir an sonra etrafımıza bir susturucu balon düştü ve o bana endişeyle bakarken ona tek kaşımı kaldırdım.

"Kahretsin ahbap, benimle tanışmadan önce düzgün giyinmiş olabilirdin," diye şaka yaptım ama beni duymuyor gibiydi.

"Ne oldu?" diye sordu. "Seth bir şey mi yaptı yoksa..." "Seth? O pisliğin bununla ne ilgisi var?" Karışıklık içinde sordum.

Orion uzun bir süre beni süzdü, bakışları bileğime düşmeden önce duruşundan biraz gerginlik çıktı.

"Bu da ne?" kaşlarını çatarak sordu.

"Burada olmamın nedeni," dedim, yenini geriye itip kanlı el bezini bileğimden çekerek. "Benim için iyileştirebileceğini umuyordum?"

"Şafak sökerken gelip sana yardım etmem için mesaj attın.*çizik?"* inanamayarak sordu.

"Sekiz gibi ahbap," diye işaret ettim. "Yarım saat sonra Cardinal Magic'imiz var, bu yüzden uyanık olacağını farz ettim. Ayrıca, başka birinden bu konuda bana yardım etmesini isteyip istemediğimden emin değildim."

"Neden?"

Ondan alacağımdan oldukça emin olduğum tirada hazırlanırken dudaklarımı büzdüm.

"Şey, dün gece yapmış olmalıyım, biraz...*kazara...*gölgelere verildi. Biraz." "Sen ne?" diye sordu Orion, bakışları beklediğim öfke yerine endişeyle parlıyordu. "Evet. Şey, bir nevi onların içine daldım ve sonra sanki tüm bu karanlık alemdeydim ve o kız oradaydı - bizi arayıp duran o kız. Kalmamı sağlamaya çalıştı." Kanıt olarak bileğimi kaldırdım ve kaşlarını çattı.

"Bunu sana yapabilecek kadar mı düştün?" diye sordu.

Boğazımı temizledim. "Kuyu. Geri döndüm değil mi? Yani, hiçbir zarar verilmedi ve hepsi bu. Belki bunu iyileştirebilirsin ve hiçbir şey olmamış gibi devam edebiliriz.

"Bunun ne kadar ciddi olduğunun farkında mısın, Tory?" diye sordu, yoğun bir bakışla öne çıkarak. "O kadar derindeysen, gölgelerin seni tüketmemesi bir mucize. Özellikle başladıktan sonra

kanama. Yardım almadan kurtulman bir mucize.”

"Phoenix'im beni biraz yaktı," dedim sessizce, yanlış bir şey yaparken yakalanmış küçük bir kız gibi hissederek.

"Pekala, bunun için teşekkürler," diye homurdandı. "Sen uyurken seni yanlarına çağırmayı başaracak kadar umutsuz hissetmene ne gerek vardı?"

Delici bakışları altında hareketsiz kaldım, çenem sımsıkı kilitlendi. "Beni iyileştirebilecek misin, iyileştiremez misin?" Sorusunu görmezden gelerek sordum.

Orion uzanıp bileğimi tuttu ama bakışları benimkine odaklanmıştı. Çenemi yukarıda tuttum ve ağzımı kapattım.

Yeşil şifa büyüsü kolumu kapladı ve kolumdaki hasarı onarmaya çalışırken işe yaramasını bekledim.

Bakışları benimkinden kolumdaki işine kayarken Orion rahatsızlıkla homurdandı.

“*Kahretsin.*Bu yaralanmaya her ne sebep olduysa, karanlığın gücünü içinde derinden tutuyordu," diye homurdandı. "Bu ne anlama gelir?" diye sordum, beni daha sıkı kavradı ve kanım parmaklarının arasından sızdı.

“İyileşmesi zor olacak. Ve bunu yapmak için çok fazla sihir gerekecek. O çalışırken alt dudağımı çiğnedim, tenimin altına sihri gittikçe daha fazla iterken alnını terle kapladı.

Birkaç uzun dakika sonra elini geri çekti ve yaraların iyileştiğini görünce rahatlayarak iç çektim. Orion üzerimdeki kanı temizlemek için su büyüsünü kullandı ve çiziklerin cildimde pembe çizgiler bıraktığını görünce şaşırdım. İyileştirme büyüsünün daha önce bir yaralanmanın tüm kanıtlarını ortadan kaldırdığını hiç görmemiştim.

"Şimdilik yapabildiğim tek şey bu," dedi Orion, masasının kenarına tüneyerek. "Neredeyse tükendim."

"İyileşmesi bu kadar zor muydu?" Şaşırarak sordum, Orion oldukça güçlüydü, bu yüzden ondan bu kadar çok şey almış olması şaşırtıcıydı.

"Gölgeler şaka değil, Tory," diye homurdandı ve beklediğim öfke su yüzüne çıkarken omurgam dikleşti.

"Evet. Anladım," dedim kapıya doğru bir adım atarak.

"Bildiğinden emin değilim. Darcy bana onların tehlikeleri konusunda uyarılmış olmana rağmen onlarla yalnız çalıştığını söyledi."

Bu itirafta küçük bir ihanet filizi beni bulunca dudaklarım aralandı. Yani başına gelen her neyse benimle konuşmak yerine sırlarımı Orion'a mı açıklayacaktı?

"Pekala, senin pislik en iyi arkadaşının bir şey yapmasını engellemek istersem onlara ihtiyacım olacağı izlenimine kapılıyorum.

hayatım cehenneme," diye cevapladım buz gibi.

"Onları Darius'a karşı kullanmayı mı düşünüyorsun?" diye sordu şaşkınlıkla, sanki az önce Ejder dostunu öldürmekle tehdit etmişim gibi bir korumacı tavırla.

"Yalnızca mecbur kaldığımda," diye yanıtladım.

"Gölgelerin ne kadar tehlikeli olduğunu biliyorsun. Aptal küçük bir kız gibi onlarla oynamamalısın!

Öfke uzuvlarımı yaladı ve kapıya geri dönerken ona kaşlarımı çattım.

"Onları benim istediğim gibi değil, değil mi?" tersledim "Ama kendimi o pislikten korumak için ihtiyacım olan şey onlarsa, o zaman onları kullanıyor olacağım."

Orion'un çenesi gıdıklandı. "Darius bana dün ikinizin arasında geçenleri anlattı," dedi.

Bu itiraf üzerine yanaklarıma bir sıcaklık yayıldı ve öfkeyle yumruklarımı sıktım. "Güzel. Demek küçük arkadaşlarıyla benim hakkımda dedikodu yapıyor, öyle mi? Benden istediğini aldığı için kendinden çok memnun olduğuna eminim.

"Bu doğru değil," dedi Orion aceleyle. "Senin hakkında böyle kimseyle konuşmuyor. Bana sadece ikinizin birlikte olduğunu söyledi. Biriyle bu konuda konuşması gerekiyordu-”

"Kaydet," diye çıkıştım. "Yatak direğinin son çentiği olmama izin verecek kadar aptal olduğumu duymak istemiyorum."

"Onun için gerçekten sen olduğunu düşündüğün tek şey bu mu?" Orion üzgün bir şekilde sordu ve burada bir şekilde bir şeyleri kaçırdığım imasına sinirlendim.

“Hangi noktada başka bir izlenim edinebilirdim? Fiziksel olarak olabildiğince hızlı bir şekilde hareket edip benden uzaklaştığında? Ya da dün gece onu yemekte ve ortak salonda gördüğümde ve bana bakmayı bırakın, benimle tek kelime konuşmadığında? Zaten neden umrumda olsun ki? Ben de ondan istediğimi aldım, bu yüzden artık her şeyi unutabiliriz.

"Tory-" Orion, dersin başladığını duyurmak için zil çaldığında söze başladı.

"Geç kalacağım," dedim kapı kolunu tutup kapıyı sonuna kadar çekerek.

"İlk dersin benimle olacak, geç kaldığın için başın belaya girmeyecek," diye çıkıştı Orion, sihrinin gücüyle kapıyı tekrar kapatarak.

Benden ne istediğini öğrenmek için beklerken kollarımı kavuşturdum ve gözlerimi ona diktim.

"Darius mükemmel bir adam değil ama o bir *iyi* Adam. Kalbinde, yaptığı her şey doğru olduğuna inandığı şeye yardım etmektir. Ve çoğu zaman inatçı ve kibirli ve kendi en büyük düşmanı olabilir, ancak eylemleri nadiren bencildir. Babasını durdurmak ve Solaria'yı Perilerden korumak için kendi mutluluğu için yaptığı fedakarlıkları hayal bile edemezsin.”

"Bu manifestonun bir anlamı var mı, çünkü büyük ve güçlü Meclis Üyelerimiz için oy kullanamayacağımızdan oldukça eminim, bu yüzden onun hakkındaki düşüncelerimi neden umursadığını anlamıyorum."

"İkiniz de birbiriniz kadar inatçısınız," diye mırıldandı Orion, eliyle yüzünü sıvazlayarak. Gözlerinin altında torbalar vardı ve ona biraz daha yakından baktığımda dün derste giydiği gömleği giydiğini fark ettim. Hazırlanırken buraya aceleyle geldiği için dağınık göründüğünü düşünmüştüm ama daha yakından bakınca hiç uyumamış gibi görünüyordu.

"İyi misin?" Yavaşça sordum ona doğru bir adım atarak.

Orion şaşkınlıkla bana baktı, sonra kırış kırış gömleğine baktı. "Tam olarak değil," diye itiraf etti ve devam etmeden önce bana değerlendirici bir bakış attı. "Dün, kız kardeşinin de gölgelerle başı derde girdi. Yanlışlıkla Polaris'in eline dokundu ve onun gölgelerle olan bağlantısı onu da derinlere attı.

"Ne?" Nefesim kesildi, tenimin altında hareket eden bir endişeyle ona yaklaştım. "O iyi. Bir

şeylerin sesinden senin kadar derine inmedi. Ama Gölge Prenses'i de gördü ve...şey, Darcy'yi karanlıktan kurtarmak için onu takip ettiğimde..."

"Ne?" diye sordum, bakışlarındaki korku ve heyecan parıltısı beni cevabı için çaresiz

bırakıyordu.

"Gölge Prenses benim kız kardeşim Clara," diye soludu, bakışları umutla dolmuştu. "Ve Fae Diyarına dönmek için yardımımıza ihtiyacı var. Bunca yıldır Gölge Diyarındaydı, bu yüzden seni incitmesi için...onlar tarafından derinden yozlaşmış olmalı. Ama onlardan kurtulduktan sonra bundan geri dönebilir. Zaman alacak ama ona yardım edebilirim."

Dudaklarım itiraz edercesine aralandı, tırnaklarının tenimi ısırmasına dair anım hızla yükseldi. Beni kendisiyle birlikte karanlığa çekmeye çalışmıştı. Gölgelerde boğulmamı istemişti ve onu serbest bırakma düşüncesi ensemdeki tüyleri diken diken etmişti. Ama ne söylemem gerekiyordu? Gölge Diyar'da mahsur kalan kız kardeşim olsaydı, onu kurtarmak için kendi ruhumu satardım. Ve belki de kendi korkum, başıma gelenlere bakışımı şekillendirmişti. Yalnız olduğunu söyledi. Belki de beni boğmaya çalışmıyordu, sadece daha fazla yalnız kalmaya dayanamıyordu.

Kahretsin, diye nefes aldım çünkü başka ne söyleyeceğimi düşünmeye bile başlayamadım.

Orion'un bakışları şiddetli bir kararlılıkla parlıyordu ve onu nasıl suçlayabilirdim?

"O zaman ona yardım edeceğiz," dedim kararlı bir şekilde, kendi şüphelerimi bir kenara atarak. Çünkü bir kardeşi kaybetmenin acısını hayal bile edemezdim ve onu geri almasına yardımcı olabileceğim en ufak bir şans olsa, o zaman yapardım. Ne olursa olsun.

Orion beni o kadar hızlı kavradı ki, tam onun kollarının demir kucağına kilitlenmişken dudaklarımdan bir şaşkınlık soluğu kaçtı. Bana sarıldığını anlamam yarım saniyemi aldı. Rahatlamıştı. Belli ki ona bu konuda yardım etmeyi kabul edip etmeyeceğimden emin değildi, ama gerçekten öyle görünmüyordu.

benim için çok fazla seçenek

Ben de ona sarılırken yarı güldüm, hemen bırakmayınca beceriksizce omzuna vurdum.

"Bu biraz uygunsuz ahbap," diye şaka yaptım ve beni serbest bırakırken bir kahkaha patlattı. "Üzgünüm," dedi alayla. "Bunu şimdi istemeyiz, değil mi? Her ne kadar FIB'in bir öğrenciye sarılmadan önce beni araştırmak istediği birkaç şey daha olabileceğini düşünsem de, listenin en üstüne çıkmadan önce."

"Artık dersine gerçekten geç kalıyoruz, biliyor musun?" dedim arkasındaki saate bakarak. "Sağ. Sen aşağı in, ben dünün kıyafetlerini giymediğimde yetişeyim," diye onayladı. Ona güldüm ve Cardinal Magic'e doğru giderken bileğimdeki pembe yaraları gizlemek için kolumu yeni çekerek odadan çıktım.

Sınıfın geri kalanı içeride, ben geldiğimde sıralarında bekliyorlardı ve ben içeri girerken, dikkatlerini kendi aralarında sohbet etmeye çevirmeden önce Orion olmadığımı kontrol ederek bana baktılar.

Darcy beni görünce sandalyesinde doğruldu, gözleri genişledi ve ağzının kenarında yarım bir gülümseme belirdi. Biraz tereddütle geri verdim ve yanındaki sandalyeme çöktüm.

"Hey," dedim beceriksizce. Hayatımda onunla hiç garip bir anım olmadı. "Hey," diye yanıtladı küçük bir sesle.

Aramızda bir sessizlik oluştu ve ben, Diego ve Sofia'yı sohbetimizin dışında tutmanın kaba olup olmadığı umrumda olmadan, ikimizin etrafına sıkı bir sessizlik balonu atmadan önce kaşlarımı çattım. Konuşmamız gerekiyordu. Şu anda.

"Yani mesajlarımı kasten görmezden mi geliyordun?" diye sordum, ses tonuma hakim olmaya çalışarak ama bağırmış gibi yüzünü buruşturdu.

"Üzgünüm. Ben... Seth, Atlas'ımı aldı," dedi Darcy, bundan başka bir açıklama yapmadan.

"Bu, onunla tekrar takılırken miydi yoksa kankalar gibi takılırken mi?" diye sordum sinirli bir şekilde.

Darcy dudağını ısırdı ama bana sadece omuz silkmekle yetindi.

Bana bir açıklama olarak ne sunacağını duymayı bekleyerek sessizliğin yayılmasına izin verdim ama o sanki dünyanın en ilginç şeyiymiş gibi kalemiyle oynamaya başladı.

"Peki, bana neler olduğunu anlatacak mısın?" Daha fazla dayanamadığımda sordum.

Darcy bana baktı, gözlerinde bir şeyler korkunç derecede yanlışmış gibi yaşlar dolmuştu. Uzanıp elini tuttum.

"Bana söyleyebilirsin*herhangi bir şey,*Darcy," diye söz verdim ona. "Bana bir cinayet serisine bulaştığını ve insan kalplerinden hoşlandığını söyleseydin, yanında olurdum. O yüzden söyle bana."

Dudaklarını araladı, derin bir nefes aldı, bakışları benimkilere takıldı ve yavaşça başını sallamaya başladı.

"Çok üzgünüm, Tory," diye soludu. "Ama sana söyleyemem. Ben sadece...*yapamamak."*

Sanki ondan uzaklaşacağımı biliyormuş gibi parmaklarımı sıkıca kavradığında acı içime yayıldı, ama benden ne yapmamı bekliyordu ki? Sadece burada otur ve hayatımdaki her şey boyunca yanımda olan tek kişinin, onunla bir şeyler olduğunda bana söyleyecek kadar bana güvenmediği gerçeğini kabullen.

"Hayatımda senden hiçbir zaman sır saklamadım," diye soludum, yaşlar gözlerimin arkasını acıtırken kelimelerimi incittim. "Hakkımda bilinmesi gereken her türlü karanlık ve çirkin şeyi biliyorsun ve ben bunların hiçbirini senden bir santim bile saklamadım. Ama gerçekten bana güvenebileceğini düşünmüyorsan, o zaman sorun değil. Bu şekilde ol."

Darcy'nin dudakları dehşetle aralandı ve gözyaşlarının bir kısmı yanaklarına döküldü ama yine de tek kelime etmedi.

O kadar ani bir şekilde ayağa kalktım ki, sandalyem yüksek bir takırtıyla yere çarptı ve odanın dört bir yanından bakışları üzerine çekti. Büyük odada kararlı adımlarla ilerlerken, ön sıradaki Tyler Corbin'in masasının önünde dururken, herkesin bana baktığını görmezden gelerek çevremize oluşturduğum susturucu balonu patlattım.

"Benimle yer değiştir," diye talep ettim ve ses tonumla ya da gözlerimdeki bakışla ilgili bir şey, espri bile yapmadan aynı fikirde olmasını sağladı.

Eşyalarını topladı ve odanın ortasına yöneldi ve ben de omurgam boyunca karıncalanan bir sıcaklık ve kalbimi paramparça eden bir acıyla sandalyesine düştüm.

Orion sonunda yeni kıyafetleriyle ortaya çıktı, yeni oturma düzenini fark edince kaşlarını kaldırdı. Ama onun araştıran bakışlarını duymazdan geldim ve ekran boş olmasına rağmen gözlerimi Atlas'a diktim.

Kısa bir duraklamadan sonra derse başladı ama kulaklarımdaki çınlama dışında onu duyamadım.

Hissettiğim ıstırabın açlığıyla tenimin altındaki gölgeler kıpırdandı ve acıyı dindirmeye yetecek kadar kendimi onların kucağına bıraktım.

Karanlık beni unutulma vaadiyle çağırdı ve ilk kez kendimi gerçekten onun çağrısına teslim olmaya ayartılmış buldum.

BENKing's Hollow'daki kanepedeki sandalyemde geriye yaslandım ve Atlas'ımdaki FaeBook beslemesini karıştırdım. Bir yazı dikkatimi çekti ve içine çekildim.

Tyler Corbin:*Ahhhhhh! Bunu paylaşmak istemiyorum ama FML'ye ihtiyacım var.*

Bu yüzden, buhar odasında biraz zaman geçireceğimi düşünerek Lunar Leisure'a gittim - Physical Enhancement'ta bir kalça kasımı çektiğim için kıçım beni öldürüyordu ve popo yanağımda gelişigüzel bir Fae elinin onu iyileştirmesini istemiyordum (#theresonlyonefaeforme). Buhar odasına gidiyorum ve etrafta kimse yok, bu yüzden bir erkek ne yapsın? Tabii ki çıplak gir.

Soyunuyorum, aşağı sarkıyorum (#hunglikeahorse) ve içeri giriyorum, her şey buharlaşıyor falan - ve orası çok buharlı. Mesela, elimi yüzümün önünde buharlı göremiyordum bile. Bir Halayan yarasası kadar kör bir şekilde sıralara doğru yürüyorum, sonra dönüp oturuyorum... buğulu, sıcak lanet bir TURA! Bu yüzden kıçımın altında bir yangın varmış gibi zıpladım (#therewasactuallyadick) ama kalçalarım gevşedi ve tekrar tokat attım.

İşte o zaman (#nothisdick ama aynı zamanda #notnothisdick) onun SİREN Cazibesini hissediyorum. Bu adam benden beslenmeye çalışan bir Siren pisliği!

Bu yüzden karaya vurmuş bir yunus gibi çırpınıyorum ve çifte dalış için çekilmiş kalça kaslarım hakkında bir şeyler söylüyorum. Kalkmama yardım etti - yıldızlara şükür - ve sonra eli (#hislanet eli) kıçıma vurdu ve kas ağrımı iyileştirdi.

dönüyorum Sis dönüyor. Ben onu görüyorum, o beni görüyor. #wesonaked

Ve sonra ölüyorum. Yani gerçekten ölmek. Çünkü o bir öğretmen – kahrolası bir öğretmen!

 # BİL BAKALIM KİM!?!?!?

Yorumlar:

Marsha Walker:*Ah yıldızlarım, Tyler!!! Yıkayıcı mıydı ??????????? İçine mi attı?* **Tyler Corbin:***Ay aşkına! Tabii ki yapmadı!!* **Ashlee Olson:***Hayırlı olsun! #yıkama makinesi* **Chelsea de Araujo:***Kelimenin tam anlamıyla her yere kustu. #RIPcherrymuffin* **Sofya Kuğu:***Bebeğim hayır!*

Brian Yıkayıcı:*Corbin, bütün bu yaygaranın neyle ilgili olduğunu anlamıyorum. Biz sadece küçük bir aksilik yaşamış iki yetişkiniz. Utanılacak bir şey yok. Kalçan şimdi nasıl hissediyor? Güzel ve esnek mi?*

Lucie Baudry:*Caleb'in korna için azgın olmadığından emin misin?* **Amy Sawyer:***#daha kötü olabilirdi #steamyweany #wetwillies #beyin yıkayıcı*

*Ne oluyor?*Corbin adına yarı eğlendim, yarı travma geçirdim ve korna için azgın yorumuna yarı sinirlendim.

Sürü bir kurt görünce kaçarken, yanımda uzanıp yaban geyiğiyle ilgili bir belgesel izleyen ve yarı salyası akan Seth'e baktım. Ona yazıyı göstermeye çalıştım ama bir tür transa girmiş gibiydi.

Darius sağımdaki koltuğa oturdu, çenesi sımsıkı kapalıydı ve beşinci kadehini yudumlarken bakışları hiçbir şeye sabitlenmemişti - hayır,*altıncı*bira içti ve onu her ne yiyorsa onu düşündü.

Tory motosikletini çöpe attığından beri çok sinirliydi ve bize onu bulduğunu ve hallettiğini söylemesine rağmen nasıl olduğunu tam olarak açıklamamıştı. Ve aralarında her ne olmuşsa, her şey hakkında kendisini daha da kötü hissetmesine neden olmuş gibiydi. Buraya geldiğimizden beri ona dört kez iyi olup olmadığını sormuştum ve bir daha sorarsam bana yumruk atacağına bahse girerdim, bu yüzden vazgeçmiştim. Seth'in de vardı, ara sıra sızlanması dışında Darius'un önüne geçti. O böyleyken onu zorlamamızın bir anlamı yoktu. Ve o günden beri de Max'i aklının bir köşesine kilitlemişti, bu yüzden neler olup bittiğini okuyamıyordu bile.

Gerçi Max şu anda burada değildi zaten. Geraldine Grus'u kovalıyordu. Kabul edeceğinden değil. Ama son zamanlarda pek çok yeni rutin edinmişti ve bu da onu olabildiğince sık onun genel çevresine sokardı.

Trend olan hikayelere, Vegas'ın başlattığı söylentilerin iyi ve gerçekten öldüğünü doğrulamaya yetecek kadar ilgiyle baktım. Artık Pegasus fetişlerinden veya Griffin çöplük banyolarından veya pire basmış Alfalardan bahsetmek yok.

Ortaya çıkan tek hikaye, Darcy Vega'nın kimsenin göremediği kuzgunlarla konuşması ve Tory'nin hikayesiydi.

Vega akademideki diğer herkesi beceriyor.

Kazanmıştık.

Ve bu harika hissettirmeliydi.

Ama Tory'yi The Orb'ta yemek saatlerinde tek başına otururken ve Darcy'nin gözyaşlarına yarım saniye uzakta baktığını her gördüğümde, kendimi pek muzaffer hissetmiyordum... Kendimi boktan bir insan gibi hissediyordum.

Atlas'ımı kapatmak için elimi kaldırıp tam bir haber bildirimi belirdiğinde iç çektim.

Şu anda trend olan: Vega Twins ilk resmi röportajlarını veriyor...

Kaşlarım şaşkınlıkla kalktı; ikizler şimdiye kadar basınla konuşmaya en ufak bir ilgi göstermemişlerdi. Basın onlar hakkında nefret dolu hikayelerle doluyken neden aniden konuşmaya karar verdiler? Tenim boyunca bir huzursuzluk dalgası yayıldı. Bize hakaret eden ve masumiyetlerini protesto eden bir misilleme yazısı yapmayı seçmiş olsalardı, bu tür şeylerin ne kadar iyi karşılanacağını öğrenmek üzereydiler. İnkar hikayeleri hiçbir zaman iyi gitmedi, hatta sorunlarınız için başka birini suçlamaya çalışacak kadar aptalsanız daha da kötü. Ama basın deneyimleri yoktu, onlara bu tür şeylerde yardımcı olacak halkla ilişkiler uzmanları yoktu, bu yüzden bunu yapsalardı şaşırmazdım.

Tory'ye itibarın ne kadar önemli olduğunu söylediğimde ciddiydim. Ve planımızın sonunda onları tamamen yolumuzdan çekeceğini bilsem de, yine de bu konuda kendimi biraz boktan hissediyordum. Bu etiketler artık onlara sonsuza kadar yapıştırılacaktı. Cevap olarak saldıracak kadar aptal olsalardı daha da fazla olurdu.

Bağlantıya tıkladığımda bulmak üzere olduğum şey için kendimi hazırladım ve onu bulduğumda ağzım şokla açıldı.

Hakkımızdaki gerçek - kayıp Prenseslerimizle bir röportaj...

Başlık, açıkça profesyonel çekimlerde çekilmiş iki fotoğrafla noktalandı. Darcy, ayın altında bir ormanlık açıklıkta duruyor, bir tür ruhani tanrıça gibi giyinmiş ve üzerindeki dallarda oturan bir kuzgunun tüylü kafasını okşamak için kolunu uzatmıştı. Büyük siyah kuşlardan bir diğeri omzuna oturdu ve arkasındaki ağaçlar onlarla doluydu. Çılgın görünmüyordu, güzel ve nazik görünüyordu, dudaklarının kenarında bilgiç bir gülümseme ve gözlerinde bir dürüstlük parıltısı vardı.

İkinci görüntü, arkasında iç çamaşırlarıyla yatan sekiz yırtık adamla birlikte büyük bir yatağın kenarında oturan Tory'ye aitti. Siyah sutyeninin kenarını ortaya çıkarmak için hafifçe açılan ipek gümüş bir sabahlık giymişti. Bronz bacakları çaprazdı ama öyle bir şekilde konumlandırılmıştı ki

her mükemmel santimini gösterin. Mükemmel bir şekilde yapılmış yüz hatları, kameradaki yeşil gözleri genişlerken neredeyse oyuncak bebek gibi görünüyordu, kırmızı dudakları seksten bahsedecek şekilde aralanmıştı. Stilistler esmer saçlarını kıvırmışlar ve omuzlarının etrafına dökülmüşler ve sadece becerdim diye çığlık atmışlar ve cildinin benimkine karşı bastırılmış hissini hatırlatmışlardı.

Bunun ne olduğunu anladığımda kıkırdadım. Bu söylentilere kulak asacak kadar aptal değillerdi, onları onlar için uyduracak birini bulmuşlardı.

Kısa bir girişten sonra, parça Darcy ile başladı, kuzgunlarla çevrili ve zarif görünen ormanda çekilmiş daha fazla fotoğrafı, onun hayvan barınaklarındaki çalışmaları ve yaralı kuşları iyileştirmeye yardım etmeye olan özel düşkünlüğü hakkında bir hikayenin yanında oturdu. Bazen rüyalarında ya da sarhoşken bile onlarla nasıl konuştuğuna dair şakalar vardı çünkü her zaman onlara yardım etmenin yollarını bulmaya çalışıyordu.

Kulağa tamamen mantıklı geliyordu ve aynı zamanda onu lanet olası bir aziz gibi gösteriyordu.

Parçanın ikinci yarısına geçerken çenem kasıldı. İlk fotoğrafta Tory'nin seksi göründüğünü düşünseydim, geri kalanında yaşanacak seks partisine hiç hazır olmamıştım.

Ekranı iç çamaşırlarıyla, kocaman yatakta erkek mankenlerle yastık dövüşü yaparken ve hepsinin ortasında uzanıp parmaklarını kusursuz teninin üzerinde gezdirirken gösteren ardı ardına görüntüler doldu.

Kirli ya da ahlaksız görünmüyordu, cehennem gibi sıcak görünüyordu ve kendimi o yataktaki adamlardan biri olmayı dilerken buldum. Görüntülerden biri, sırtını duvara yaslamış, sabahlığı omzundan kaymış, gözleri çığlık atan, ciddi anlamda çekici bir modelle yalnız başına çekilmişti. *öp beni* elini çenesinde gezdirirken.

Bininci kez onu aramayı veya ona mesaj atmayı ve aramızdaki her şeyi nasıl bu kadar muhteşem bir şekilde mahvettiğimi anlamaya çalışırken, midem rahatsız bir şekilde kasıldı, kıskançlık derimin altında kıvranıyordu.

Hikayenin onun kısmı tamamen bir seks bağımlılığı ile yaşamakla ilgiliydi. Hatta bunu, onun her zaman sevgi ve korunmaya can attığı ölümlü bir dünyada yetiştirilmesiyle ilgili acıklı bir hikayeye dönüştürmüşler, gerçekten gerçek eşini aradığını ve sadece aşık olmayı umduğunu söylemişlerdi. Çeşitli akıl sağlığı ve bağımlılık yardım kuruluşlarına para bağışlamıştı ve gerçekten de kimsenin onu çok sert bir şekilde yargılamamasını umuyordu. Makale ondan bir alıntıyla sona erdi.*"Ben sadece sevilmek istiyorum."*

Yorumlara tıklarken dudağımı ısırdım, benden önce tam olarak ne bulacağımı biliyordum ama onaylamam gerekiyordu.

Laura Frost:*Vegas ikizlerini seviyorum!!!* ***Viki Wilson:***

Keşke en iyi arkadaşım olarak bir kuzgunum olsaydı!

Gemma Vincent:*Tory Vega'ya bir bakış ve eminim ki ben de bir seks bağımlısıyım...*

Cassie Farrow:*İkinizin tahtı geri almanız için sabırsızlanıyorum! Çok gerçek ve ilişkilendirilebilirsin!!*

Stephanie Gomez:*Saçımı tıpkı Darcy gibi maviye boyayacağım!!*

Atlas'ımın ellerimin arasına düşmesine izin verirken inledim ve kafamı kanepeye geri vurdum. "Naber?" diye sordu Seth, bana bakmak için bakışlarını televizyondan uzaklaştırarak.

Ona ve bana bakan Darius'a bakarak dilimi ısırdım. "Vegas..." dedim yavaşça, bunun bok fırtınasını yeniden başlatacağını biliyordum. "Onlar hakkında ne?"

Darius homurdandı.

“Pekala... onlar hakkında yaydığımız hikayeleri bir nevi uydurdular. Ve itibarlarının her zamankinden daha güçlü olduğuna eminim...”

"Ne?" diye sordu Seth, Atlas'ımı benden kapıp makaleyi tararken en sonunda tüm dikkatini televizyondan ayırarak. “*HAYIR,*” Sanki biri Faezerati'sine sıçmış gibi görünüyordu. "Halkla ilişkiler ekiplerinde kimler var?"

"Nedir?" diye sordu Darius, Atlas'ıma uzanarak ama Seth ondan vazgeçmedi.

Darius sinirli bir şekilde homurdandı ve ayağa kalkıp Seth'in omzunun üzerinden bakmak için kanepenin arkasından dolandı.

"O ne halt giyiyor!" diye bağırdı, Atlas'ı Seth'in elinden kaptı ve resimleri öyle bir hızla kaydırdı ki lanet şeyi kırma tehlikesiyle karşı karşıya kaldı. "Solaria'daki her Fae bunu görecek! İsterlerse her birinin lanet olası iç çamaşırlarıyla çekilmiş fotoğrafları olacak!"

"Eh, sızdırdığımız fotoğraflar onun iç çamaşırlarıyla çekilmişti," dedim belli belirsiz omuz silkerek, Tory'nin vücudunu halkın görmesi için teşhir etmiş olması bana en acil sorun gibi gelmedi.

"Aynı değillerdi," diye homurdandı Darius. “Uzaktan çekilmiş, grenli ve karanlıktılar. Seth'in de bunları basına göndermesini engellemeye çalıştım."

"Öyle mi?" diye sordum şaşkınlıkla. Ben karşı çıkmaya çalıştığımda, plandan yanaymış gibi görünüyordu. Son dakikada geri adım atmaya çalıştığı fikri beni biraz sinirlendirdi. Tory ile yaşadığım her şey o geceden sonra alt üst olmuştu. Daha önce ağzını açmış olsaydı, o zaman böyle olmayabilirdi.

"Peki bu da kim?" Darius homurdandı, Tory'nin öpüşmeye... ya da düzüşmeye yaklaşık otuz saniye uzaklıkta göründüğü modeli işaret ederken beni duymazdan gelerek... ve eğer o makaledeki saçmalığa inanmam gerekiyorsa, belki de yaptığı tam olarak buydu.

"Kimin umurunda!?" Seth bağırdı. "O sadece seksi olmaktan para kazanabilen, aşağılık bir sihir salağı. Bununla ilgili sahip olduğumuz en küçük sorun bu! Ne yaptıklarını görmüyor musun? Hikayeyi uydurdular, artık onlar hakkında yaydığımız saçmalıkları kimse umursamayacak. Onları mahvetmek yerine

itibarı, Darcy'yi azizi kurtaran kahrolası bir hayvan gibi gösterdi ve Tory-"

Darius, "Avukatlarımı arayıp onun bu şekilde giyinmiş olduğu her lanet fotoğrafını internetten çekmelerini sağlayacağım," diye homurdandı.

Kaşlarımı çatarak, "O çekimde açıkça yer almış ve o fotoğrafların kullanımına izin vermiş olmalı," diye yanıtladım. "İzinini geri çekmediği sürece onları indirmelerine imkan yok."

Darius, "Pekala, o zaman onu bulup geri çekmesini sağlayacağım," diye homurdandı, gömleğini yırtıp pencereye doğru yürüdü.

"Beklemek!" Seth de kalkıp arkasından seslendi. "Hepimiz gitmeliyiz. Onlara bu konuda kimin yardım ettiğini öğrenmek istiyorum. Bu hikayeler onları kalıcı olarak mahvetmeliydi, ama bir şekilde onları tek bir röportajla önemli değillermiş gibi göstermeyi başardılar.

"İyi," diye homurdandı Darius. "Daha önce Ignis ortak salonundaydı, muhtemelen hâlâ oradadır." Pantolonunu fırlattı ve başka bir şey söylemeden pencereden atladı.

"Hadi," dedim Seth'e, çıkışa yönelerek.

Merdivenlerden aşağı koşarak indik ve Darius tam tepemizde Ejderha kılığında havalanırken dışarı çıktık. Ağaç gölgesinin üzerinden uçup gitmesini izledik ve Seth homurdandı. "Darcy'nin bu boku yapmasını yasaklamayı düşünmeliydim," dedi acı acı.

"Onunla ilgili elinde ne olduğunu bize söyleyecek misin?" Yüzüncü kez sordum ama tek yanıtı kendini beğenmiş bir sırıtıştı.

"Zamanında. Ama onun sırrını onun üzerinde tutmaktan o kadar çok zevk alıyorum ki, henüz açığa vuramıyorum.

Kolundan tutup omzumun üzerinden kaldırmadan önce ona gözlerimi devirdim. Ormanın içinden ve Ateş Bölgesi boyunca ateş ettim, Darius'tan önce Ignis Evi'nin dışına çıktım ve onu odasına doğru uçarken gördüm. Seth'i ayağa kaldırdım ve koşumuzdan sonra elini uzun saçlarının arasından geçirerek bana sırıttı.

Evin girişine bir ateş topu fırlattım ve ortadaki merdivenlerden ortak salona koşarak içeri girdik.

Tory köşedeki şöminenin yanında tek başına oturuyordu ve hemen ona doğru yürüdük. Başında durduk ama o bize bakmadı bile, kucağına tünemiş ağır kitabın bir sayfasını ağır ağır çeviriyordu.

"Neden yapayalnızsın, Tory?" Seth alay etti. "Sen ve Darcy hala konuşmuyor musunuz?" Hala yukarı bakmadı ama dikkatini çekmemizi beklememizi sağlamak için bize bir parmağını kaldırdı.

Seth homurdandı ve ağzımın kenarı keyifle seğirdi. Hiç umursamamayı nasıl bu kadar iyi göstermeyi başardığını bilmiyordum ama bunu zahmetsizce yapıyor gibiydi.

Seninle biraz konuşmak istiyoruz tatlım, dedim kucağından kitabı almak için uzanarak. Sinirli bir şekilde içini çekti, kitabı parmaklarıma kapattı ve elimi geri çekmemi sağladı.

"Meşgulüm," dedi, gözlerini kaldırıp bana o kadar yavaş baktı ki, bizi kabul etme zahmetine bile katlanamayacağı izlenimine kapıldım.

Seth, "Seninle kardeşinle The Daily Solaria için yaptığınız röportaj hakkında konuşmak istiyoruz," dedi.

"Öyleyse imza mı arıyorsunuz?" gelişigüzel sordu. Seth, "Senin için halkla ilişkiler yapan kime sahip olduğunu bilmek istiyoruz," diye çıkıştı.

Tory genişçe esnedi, kollarını uzattı ve cevap vermedi.

İkimiz de bir şey ekleyemeden, Darius bir eşofman giyerek odaya girdi ve bize katılmak için hareket etti.

"Ah bakın, pislikler yağıyor," dedi Tory sıkılmış bir sesle.

Darius sert bir sesle, "Anladık, hikayeyi sen uydurdun," dedi. "Şimdi Daily Solaria'yı ara ve fotoğrafları kaldırmalarını sağla."

"Neden?" diye sordu Tory, bakışları soğukça ona kilitlenerek.

Darius çenesini sıkıp kollarını kavuşturdu. "Hikayenin işe yaraması için her yerde yarı çıplak fotoğraflarının olmasına gerek yok."

“Bana sormadan iç çamaşırımla fotoğrafımı yayınlayan adamdan mı?”

Bunun için birini suçlamak istiyorsan beni suçlayabilirsin, dedi Seth ona kurt gibi sırıtarak.

"Her neyse." Küçümseyerek omuz silkti. "Bu benim vücudum, onunla ne istersem onu yaparım. Buraya gelip benden gelmememi istemek için ne gibi bir sebebin var?

Darius'a baktım çünkü ben de aynı şeyi merak ediyordum. Bir tür aşırı korumacı erkek arkadaş gibi davranıyordu ve Dragons'ın tamamen sahiplenici ve boktan olduğunu anladım, ancak Tory Vega'ya sahip olduğunu iddia edebileceği bir güneş sistemi yoktu.

"Bize kimi işe aldığını söyle," diye tekrar sordu Seth, Darius'u kesinlikle sahip olmadığı bir cevap vermekten kurtararak.

"Hiç kimse," diye yanıtladı gözlerini devirerek. “Az önce bu söylentilerle ilgili gerçekler üzerine bir röportaj verdik. Yani üçünüz seks bağımlılığıma yardım etmem için bana dörtlü bir teklifte bulunmadıkça, o zaman belki hepiniz siktirip gidebilirsiniz.

"Senin seks bağımlılığın yok," diye hırladı Darius.

"Değil mi?" masumca sordu. "Bu kadar çok uzay israfı pisliği becermek için başka ne nedenim olabilir ki?" Bakışları bir an ondan bana kaydı ve ben de omurgamı dikleştirdim. Başımıza gelen her şey hakkında zaman aşımına uğradığımızdan beri onunla gerçekten konuşmamıştım ama onun bu konudaki fikrini değiştirmesini sağlamak için çeşitli yollar hayal etmiştim. Şu an gözlerindeki bakış, onunla herhangi bir zamanda konuşmaya çalışırsam bununla ne kadar ileri gidebileceğimi açıkça ortaya koyuyordu.

yakında olsa.

Darius'un da ona verecek bir yanıtı olmaması beni şaşırttı ve ona yine hırladı. "Kendinin çok zeki olduğunu sanıyorsun, değil mi?" dedi Seth, ona doğru bir adım atarak ve ayağa kalktı, karşısında böyle duruyor olmamız umurunda değilmiş gibi üçümüze dik dik baktı.

"Evet, istiyorum," diye yanıtladı.

"Eh, artık herkes senin bir fahişe olduğunu biliyor ve kız kardeşinin edinebileceği tek arkadaş karşılık vermeyenlerdir."

Tory'nin bakışları o kadar çabuk karardı ki bir an için gerçek bir gölge görüşünü perdeliyormuş gibi göründü.

"Siktir git," diye hırladı, parmağını bana doğrultmadan önce doğrudan Seth'in yüzünü işaret etti. "Ve siktir git." En son Darius'u işaret etmek için döndü. "Ve siktir et*Sen*kıçına paslı bir kaşıkla vur.

Yatakhaneye doğru uzaklaşmadan önce omuzlarını bana ve Darius'a çarparak aramızda bir yol açtı.

O giderken arkasından kaşlarımı çattım ve o gözden kaybolur kaybolmaz Darius da uzun adımlarla uzaklaştı.

"Uçmaya gidiyorum," diye veda etme zahmetine girmeden bize geri seslendi.

İç çektim, keşke o lanet olası aptal planı hiç yapmasaydık. Şimdi işe yaramamıştı bile, o halde ne anlamı vardı? Vegas'la aramızdaki tüm bu nefret başımı döndürüyordu.

"Tanrı aşkına," diye mırıldandım, Tory'nin biraz önce boşaldığı koltuğa çökerken.

"Naber?" diye sordu Seth, karşımda oturuyordu.

"Artık her şey boşuna, değil mi? Ve hiçbir sebep yokken Tory ile olan tüm anlaşmamı mahvettim."

"Çuvalda gerçekten o kadar iyi mi?" diye alay etti. Ona bilerek sırıttım ve öne doğru eğilerek etrafımızda susturucu bir baloncuk oluşturdu. "Bana anlatmak ister misin?"

Oflayarak sandalyeme yaslandım ve ellerimi saçlarımın arasından geçirdim. "Bunun için kelimelerim olup olmadığını bile bilmiyorum," dedim. "Ama avın, onun kanının ve vücudunun bütün bileşimi gibiydi..."

"Pekala, can attığın buysa seni bir avlayabilirim," diye önerdi Seth. Ona şaşkınlıkla baktım. "Seni avlamama izin vermek ister misin?"

"Yine de adil bir uyarı, eğer sonunda beni ısırmak istiyorsan, beni alt etmen gerekecek," dedi.

"Sen ciddisin?"

"Neden? Tory'nin de yakaladığı gibi beni yakaladığında sevişiyor mu olacağım? Seth'in gülümsemesi genişledi ve bunun bir şaka olup olmadığından tam olarak emin olamadım ama yine de güldüm.

Bilmiyorum dostum. Kanı şimdiye kadar tattığım hiçbir şeye benzemiyor ve onu avladığımda hissettiğim şey... Başka biriyle gerçekten aynı olur mu emin değilim..."

Seth bana gözlerini devirdi. “Siktir et şunu. Kız kadar sen de ava çıkıyorsun. Ayrıca, bana karşı dikkatli olmana gerek yok, ben sert olmayı severim.”

Gülümsemem kendime rağmen büyüdü ve dişlerim beklentiyle karıncalanmaya başladı. Ona doğru eğildim, bakışlarımı boynunda gezdirdim ve nabzının derisini dövme biçimini ölçtüm. Aslında güç açısından oldukça tükenmiştim ama Tory hâlâ Kaynağım olmasına rağmen bir içki için Peşinden gitmemiştim. Onun üzerindeki iddiamı iptal etmek istemiyordum ama şimdi ondan bir av bulmasını istesem cevabın hayır olacağını biliyordum ve onu The Orb'un ortasında tutup zorla kanını almanın bana çekici gelmediğini biliyordum. ben bir şekilde Benden gerçekten kaçabilecek bir avla ava katılmayı düşünürken yutkundum ve kendimi başımı sallarken buldum.

"Tamam o zaman," diye kabul ettim. "Emin misin?"

"Bu gece yapacak başka bir şeyim yok," diye yanıtladı Seth, arkadaşından seni bulup ısırmasını istemek önemli değilmiş gibi omuz silkerek. "Yani bana küçük kurallarını anlatmak ister misin?"

"Genellikle koşması için ona on beş dakika veriyorum ve hızımı onu yakalamak için kullanamıyorum," diye yanıtladım. "Süre dolmadan onu bulamazsam, onu ısıramam."

“Öfff. Yeni kurallar. Bana iki dakika avans ver ve yeteneklerini istediğin kadar kullan. Beni yakaladığında, beni ısırmak için beni alt etmen gerekecek." Ayağa kalkıp gömleğini çıkardı. "Herhangi bir itiraz?"

"Hayır," dedim, kemerini çözerken onu izlerken başımı salladım.

Seth ayakkabılarını fırlatırken sırıttı ve ben oturup onun kıyafetlerini çıkarmasını izlerken kanım avlanma vaadiyle ısındı.

"Bunun seksle bitmesini istemediğine emin misin?" Ben onu izlemeye devam ederken Seth alay etti. Bir an için geçen yıl Shimmering Springs'te beni öptüğü zamanı hatırladım. İkimiz de deli gibi sarhoştuk ve sürüsünden bir kızla üçlü yola çıkıyorduk ama nedense kız gitmişti ve sonra bir baktım ki ağzı benimkilerin üzerindeydi ve ben onu daha yakına çekiyordum. ve... Boğazımı temizleyerek bu anıyı kafamdan uzaklaştırdım ve gözlerimi onun kaslı göğsünün üzerinden yukarı çekip, gülerken bakışlarıyla buluşturdum.

"Eh, esmerlere karşı zaafım var," diye şaka yaptım.

Seth pantolonunu indirirken genişçe gülümsedi. "Yakala yakalayabilirsen." Aniden kıpırdandı, Fae formu yerini devasa beyaz Kurt'una bıraktı ve ortak salondaki diğer birkaç kişinin şaşkınlıkla çığlık atmasına neden oldu.

Döndü ve koşarak odadan çıktı, ben de ayağa kalktım, pencereye geçtim ve onun dışarıda belirişini izledim.

Hava Bölgesi'nin çimenli düzlüklerine doğru kuzeydoğuya koşarak Ateş Bölgesi'ni hızla geçti ve ben onun son hızla zıplayarak uzaklaşmasını izlerken sırıttım.

İki dakika hiç bitmeyecek gibiydi ve kovalamak için beklerken vücudum beklenti enerjisiyle doldu. Dişlerim karıncalanıyordu ve kana susamışlığım, doyurulmak için acı veren bir şekilde yükseldi.

Odanın diğer ucundaki bir saatin saniyelerin ilerlemesini izledim ve iki dakikası dolduğunda, odadan son hızla fırladım.

Fire Territory'nin çorak arazisinden hızla geçtim ve tepeden yukarı Air'in manzarasını oluşturan devasa çimenli ovalara doğru koştum.

Nabzım kulaklarımda küt küt atıyordu ve avımı bulmak için etrafa bakınırken dişlerim kan için can atıyordu.

Onun geldiğini hayal edebildiğim kadar ilerledikten sonra, ovanın ortasında durup rüzgarda sallanırken belime değen uzun kahverengi çimenlere baktım.

Gözlerimi kıstım ve onun içinde saklandığını görmeye çalışırken yavaşça döndüm.

Göz ucuyla bir hareket geldi ve tam zamanında arkamı döndüğümde Seth'in çimenlerin arasından fırladığını gördüm.

İki kocaman, beyaz pençe göğsüme çarptı ve o ciğerlerimdeki havayı boşaltırken büyük bir gürültüyle yere düştüm.

Yüzüme hırladı ve uzun çimenlerden bir kement oluşturup boynuna dolayıp onu üzerimden çekerken bir kahkaha patlattım.

diye bağırdı Seth, güçlü çenesini şıklatarak ipi kopardı ve tekrar üzerime atıldı.

Yeri ayaklarının altında titrettim ve arkasından fırlayarak sırtına indim.

Seth homurdandı, bir daire çizerek ve bükülerek beni ondan kurtarmak için dişlerini içime geçirmeye çalıştı.

Çenesinden uzağa eğildim, ağzını kalın bir ağızlıkla kapatmak için sarmaşıkları çağırdım. Boğazından derin bir hırıltı çıktı ve kalbim avlanmanın saf, dizginlenemeyen sevinciyle çarpmaya başladı.

Dişlerimi omzuna geçirmeyi ve onu Fae formuna geri döndürmeyi hedefleyerek ileri atıldım. Kalın, beyaz kürkünün arasından yolumu bulamadan önce yere düştü ve yuvarlanarak beni altında ezdi. Ben toparlanamadan Fae formuna geri döndü, beni kalçalarıyla sıkıştırdı ve doğruca çeneme bir yumruk attı.

Acı ağzıma yayıldı ve parmak eklemi dişlerime çarptığında kan tadı aldım.

Kanının dünyevi, zengin tadı dilimin üzerinde gezinirken inledim ve ona bir yumruk savurdum, onu yandan yakaladım ve tekrar yüzüme nişan alırken dengesini bozdu.

Seth bana hırladı, Kurt doğası bana tekrar vurduğunda kendini gösterdi, sadece darbenin acısı

beni zorluyor

Vampir gücümde bir artışla şahlandım, kollarımı beline doladım ve onun yerine onu altımda çevirdim.

Seth bana tekrar vurdu ve vücudumda bir ıstırap dalgası yayılırken kaburgamı kırdığından oldukça emindim ama saldırımı yavaşlatmadım.

Uzun saçlarından bir avuç tuttum, kafasını kenara çektim ve beni durdurmasına fırsat vermeden dişlerimi doğrudan boynuna sapladım.

Saf lanet ecstasy vücudumda yuvarlandı ve boynundaki damardan derin derin içerken inledim.

Seth, zehrimin etkisiyle uzuvlarındaki güç kaçarken ve parmaklarını sarı buklelerime çevirirken beni kendine doğru çekerken güldü.

Güç rezervlerim, büyüsünün baş döndürücü tadıyla doldu ve sonunda dişlerimi geri çektim, bir santim geri çekildiğimde onu tutan tutuşum gevşedi.

"Siktir Cal, neden bu işe kalkıştığını anlıyorum," diye nefes verdi Seth, ben uzun bir süre onun üzerinde kalırken çıplak göğsü altımda inip kalkıyordu.

"Hiçbir fikrin yok," diye cevapladım gülümseyerek.

Seth'in eli belime indi ve onu gömleğimin altına kaydırdı, parmakları tenimde sıcaktı. İyileştirme büyüsü içimden akmadan ve kaburgalarımdaki ağrı yok olmadan bir saniye önce ona kaşlarımı çattım.

Ağzının kenarı seğirdi ve karşılığında boynundaki ısırığı iyileştirmek için elimi saçından çektim.

"Hadi o zaman, beni ıstırabımdan kurtar. Tory Vega kadar iyi miydim? Seth'in bakışları gözlerimden ağzıma kaydı ve sorusunu düşünürken tenimde bir ürperti gezindi.

Aklım Tory ile katıldığım avları gözden geçirdi. Çok ateşliydiler ama bunun sonundaki kavga içimdeki canavarın zevkle şarkı söylemesine neden olmuştu. Onu incitirsem diye ona karşı kendimi tutmak için her zaman dikkatli olmalıydım ama Seth'e karşı ben ne kadar sertsem, o da o kadar sert karşılık veriyordu. Hayatımda ilk kez Düzenimin gücünün tamamını serbest bırakmıştım ve bu inanılmaz hissettiriyordu.

"Daha iyi," diye yanıtladım. "Belki seni daha sık avlamalıyım."

"Bir dahaki sefere kazanmana izin vermeyeceğim," diye yanıtladı Seth, elini gömleğimin altından çekerek. "Hiçbir şey kazanmama izin vermedin," diye homurdandım.

Seth'in tek tepkisi sırıtmak oldu ve ayağa kalktım ve bakışlarımı kavgamızdan terle parlayan kaslı vücuduna kaydırırken ona elimi kaldırdım.

"Oyukta sarhoş olmak ister misin?" diye sordu, saçını yüzünden geriye iterek.

rüzgar etrafımızda esiyordu. Cevabımı beklemeden tekrar bir Kurt'a dönüştü ve ağaçlara doğru hızla uzaklaştı.

Büyüsünün gücü derimin altında karıncalanırken ve etim avın solmakta olan büyüsüyle karıncalanırken bir an durdum.

Tory Vega ile aramı bozmak berbat bir karar olabilirdi ama Seth'in peşine bu şekilde devam edebilseydim belki o kadar da kötü olmazdı.

Darcy

AAralık ayı gelip çattı, akademi gözlerimin önünde dönüştü. Yer yarım metre karla kaplıydı ve tüm kampüs Noel için dekore edilmişti. Sadece şenlikli değildi, hızda bir kış harikalar diyarı gibiydi.

Su Elementalleri, tüm binaların dışına güzel buz heykelleri atmıştı ve her çatıdan ve pencere pervazından parıldayan buz sarkıtları sarkıyordu. Pegasus sürüleri onlarla birlikte çalışarak, Orb'un önündeki cam kadar şeffaf ve Elemental sembollerin her birini içeren bir kemer dahil olmak üzere güzel kreasyonlara ışıltı katmıştı.

Ateş Elementalleri, karın üzerinde gezinen ve onu eritmemek için büyülenmiş patikalar boyunca sürekli yanan ateşler yakmıştı. Hatta Fire Territory'de öğrencilerin akşamları sıcak şarap ve elma şarabı içebilecekleri ve içeride kükreyen bir ateş çukurunun yanında oturabilecekleri büyük bir çadır kurmuşlardı.

Genellikle Noel'i severdim, yılın en sevdiğim zamanıydı ama Tory olmadan hiçbirinin tadını çıkarabileceğimi düşünmüyordum.

Haftalar zar zor konuşarak geçmişti ve aramızdaki şeyleri nasıl düzelteceğimiz konusunda endişeliydim. Seth elinden geldiğince sık bana eziyet etti ve bana her gün sırrımı ancak ona ayak uydurursam saklayacağını hatırlattı. Beni deliliğe sürüklüyordu. Ve Orion da kırılmanın eşiğindeydi. Hâlâ Darius'la konuşmuyordu ve bunun onu ciddi şekilde zorladığını biliyordum. Aralarındaki bağ ona fiziksel acı veriyordu ama gidip arkadaşıyla konuşamayacak kadar inatçıydı.

Sabahın erken saatlerinde The Orb'da oturdum, sıcak bir çikolata içip tarçınlı çörek kemirirken ne yapacağımı düşündüm. Her gün aynıydı. Erken uyanırdım, tüm sorunlarım hakkında endişeli ve hiçbiriyle nasıl başa çıkacağımı bilemezdim. Tutmam gereken tek iyi şey, Orion'la Clara için bir köprü inşa etmekle ilgili topladığımız bilgilerdi. O hala

çoğu gece rüyamda beni aradı, onu kurtarmam için yalvardı.

Orion'un bana Tory'de açtığı yara hakkında anlattıklarından sonra, onu geri getirme konusunda endişeliydim. Ama Fae alemine döndüğünde içindeki karanlığı çekip çıkarabileceğinden emindi. Gölgeler onu tüketmişti ama kardeşini gördüğünde gözlerinin parladığını görmüştüm. Bu ona saf bir umut anı getirmişti. Sanki eve dönmek için can atmış, kayıp bir kızmış gibi. Karanlığa hapsolmuş Tory olsaydı, onu oradan çıkarmak için her şeyi yapacağımı biliyordum. Ve eğer Orion özgür olduğunda ona yardım edebileceğini söylediyse, o zaman ona inandım.

Tory'nin gölgelerle başa çıktığını ummak zorundaydım. Şimdi benimle onlardan hiç bahsetmiyordu ve bazen gözlerinin içinde kıvrıldıklarını görüyordum. Ama biz böyle tartışırken, ona bir türlü ulaşamadım.

Yıldız falımı gelir gelmez kontrol ettim ve üzerimde asılı duran sorunları nasıl çözeceğime dair herhangi bir ipucu içerip içermediğini merak ettim.

Günaydın İkizler.

Yıldızlar gününüz hakkında konuştu!

Haritanızda Neptün varken, yolunuza gönderdiği çalkantılı dalgalara binmelisiniz.

Bazen gezegenler aleyhinize çalışıyor gibi görünse de, bir umut ışığı olabilir.

yine de değişen gelgitlere dikkat ederseniz.

Ruhunuz bölünmüş hissediyor ve bugün sizi rahatsız eden iyileşmemiş yaraları onarmak isteyebilirsiniz.

Güneş olmadan ay parlayamaz, ancak uyarılırsınız, zamanlama her şeydir ve eğer yakalarsanız

yanlış, gününüz daha da kötüye gidebilir.

Satırların arasına gizlenmiş ipuçlarını arayarak kelimelerin üzerine döktüm. ASS çok geçmeden geldi ve ben pes edip onlara katılmak için harekete geçtim.

Nihayet zil çaldığında Dünya Gözlemevi'nin alt kısmındaki sınıflarda yapılan Pratik Astroloji dersine yöneldim. Yıldızların yollarını öğrenmeyi sevmeme rağmen, Astroloji dersleri veren Profesör Zenith'in yanında her zaman rahatsız oldum. O sadece Vegas'ın savunucusu değildi, herkesin önünde bizim hakkımızda bağırması ve bize ayrıcalıklı muamele etmesi gerekiyordu. İstediğim son şeydi.

Parlak siyah taştan devasa binanın dibine vardım, yüksek kulenin tepesindeki gözlemevinin kubbesi yere gölge düşürüyordu.

Diğer öğrencilerle birlikte içeri girerken, Zenith'in asansörlerin önünde durduğunu gördüm, simsiyah saçları omuzlarına dökülmüştü ve sivri yüz hatları tam bize dönüktü. "Bugünün dersini dördüncü katta yapacağız. Zodiac Academy'nin bazı gözlemlerini yapmanızı istiyorum.

Horometre. Beni takip et." Döndü ve hepimiz peşinden büyük asansöre girdik, ayaklarımızı sürüyerek birbirimize yaklaştık.

Kalabalığın arasından Tory'yi gördüm ve kalbim onu her gördüğümde olduğu gibi burkuldu. Daha önce hiç böyle düşmemiştik. Elbette, yıllar boyunca garip anlaşmazlıklar yaşadık ve bazen çocukken kavga ettik, ama bu farklı hissettirdi. Sanki aramızda sağlam bir duvar örülmüştü ve ben bunu nasıl aşacağımı bilmiyordum.

Sofia yanında durdu ve omzunun üzerinden bir bakış attı, gözleri benimkilerle buluştu ve kaşlarını çattı. Ona küçük bir gülümseme sundum ve Tory'ye bir şey söylemek için dönmeden önce karşılık verdi.

Kapılar yeniden açıldı ve Zenith bizi kıvrımlı koridordan aşağı götürürken sınıfın geri kalanını takip ettim. Tüm bina dik bir tüp şeklindeydi, bu yüzden köşe yoktu. Solumda, kampüse bakan bir dizi tam boy pencere vardı. Benim Evimden bir grup genç, sıkıştırılmış topları hava atışlarıyla birbirlerine doğru iterek kartopu savaşı yapıyorlardı. Saldırılar şiddetliydi, özellikle de hiçbiri kendini korumuyor gibi göründüğü için.

"Hey chica," dedi Diego, yanıma geçerek.

"Hey," diye nefes verdim Zenith bizi iki büyük metal kapıya kadar götürürken, sonra da bize bakmak için döndü. "Horometre bu binanın merkezinde tutuluyor ve onu çevreleyen duvarların hepsinde kalın bir demir tabakası var. Bu, makinenin okumalarını engelleyebilecek tüm Göksel sinyalleri engeller. Her sabah Atlaslarınızdan aldığınız her burç, bu inanılmaz enstrüman tarafından kehanet edilir. Elini duvardaki bir tarayıcıya dayadı ve avucunun altında sihir alevlendi. Kapılar tıslayarak ayrıldı ve sınıf arkadaşlarımın geri kalanının peşinden odaya girerken içimi entrika kapladı.

Kapıdan çıkarken buz gibi bir ürperti tenimi yaladı. Havada asılı duran bir sis görüşümü perdeliyordu ve ben titreyerek ateş sihrimin damarlarımda dolaşmasına ve soğuğu kovalamasına izin verdim.

Kapılar arkamızdan kapandı ve odanın kenarını çevreleyen metal bir platformun etrafından dolandık. Önümüzde bir korkuluk vardı ve ben onun kenarına doğru ilerlerken sis dağılmaya başladı. Derinliklerinden, her biri kalbindeki parıldayan altın güneşin etrafında yavaşça hareket eden, gezegenlerin muazzam bir altın modeli ortaya çıktı. Üstte ve altta, kubbeli tavan ve zemin bir milyon yıldızla parıldıyordu. Takımyıldızlar diğerlerinden daha parlak parlıyordu, her biri gümüş çizgilerle işaretlenmişti.

Güzel makineye bakıp gezegenlerin havadan başka bir şey üzerinde durmadan yavaşça hareket etmesini izlerken buzlu korkuluğa tutundum.

Zenith odanın diğer tarafında durdu ve herkese seslendi. “Okula yeni öğrenciler geldiğinde, adları ve doğum günleri Horometreye girilir, ardından her gün

sizin için yıldızların haritasını çıkaracak ve size Solaria'daki en doğru yıldız falını verecektir. Bu cihaz akademi için tarihin en yetenekli horologlarından biri tarafından yapıldı. Lillian Foresight, zamanının dikkate değer bir Fae'siydi ve hatta birkaç yıl burada akademide çalıştı, ardından Solaria Mahkemesi'nde soylulara tahminler sunması için bir pozisyon verilmedi.

Kylie'nin kısık sesi bana ulaştı ve "Oh, bu senin için iyi değil Darcy," dedi ve boynumun arkası karıncalanırken omzumun üzerinden baktım. Jillian ve birkaç aşağılık arkadaşıyla birlikte yakınlarda duruyordu. “Bir ihtiyacın var*fahişe*size vermek için metre*fahişe*dürbün Kampüste bir tane tuttuklarını sanmıyorum.” Arkadaşları sessizce kıkırdadı ama Kylie gülümsemesini bozmadan bana karanlık bir bakış attı. Bakışlarından nefret sızıyordu ve Seth'le yattığım için hâlâ kızgın olduğunu biliyordum. Ona söylemediğimi söylemekten çok mutlu olurdum ama muhtemelen beni ispiyonlamak için ona koşacaktı.

Onun yerine gözlerimi devirdim ve dikkatimi tekrar Zenith'in söylediklerine verdim. "-ve bir Horometre, bazı Star Bond türlerini keşfetmek için bile kullanılabilir."

Kulaklarım buna dikildi ve aniden tüm dikkatimi çekti.

"Bu kontrol paneli ruhların enerjisini okumak için tasarlandı ve iki Fae'nin ilahi bir bağı paylaşıp paylaşmadığını çözmede oldukça etkili. Elbette, Astral Düşmanlar söz konusu olduğunda, onları test etmek için bir odada yan yana durmalarını sağlamak oldukça zor olacaktır. Ve Elysian Mates asla tahmin edilemez. Ancak bir Nebula Ally'yi tespit etmek daha kolaydır. Öyleyse bir gösteri yapalım. İki harika Vega kızım nerede?”

Gözleri bana takılınca kalbim sıkıştı ve ardından geçidin aşağısından Tory'ye işaret etti. Zenith'in podyumda büyük bir ekranın önünde durduğu platformun etrafından dolaşırken Diego'dan uzaklaşarak iç çektim.

Tory diğer tarafında durdu, ilgisiz görünüyordu ve benimle göz göze gelmeyi reddediyordu. Bir an için bakışlarında gölgeler dönüp durdu ve orada kalırken boğazım sıkıştı. Neyse ki oda karanlıktı ama biri ona çok yakından bakarsa, teninin altında uyuyan karanlığı ele verirdi. Ya da belki de hiç uyumuyordu...

Gölgeler nihayet geri çekildi ve omuzlarımdaki gerginlik tükendi.

"Şimdi," dedi Zenith neşeyle, bizi ileriye doğru yönlendirerek. “Lütfen bir elinizi ekrana yan yana koyun. Biraz hareketlilik hissedeceksiniz, ardından Horometer değerlendirmeye başlayacak. Elinizi ekrandan çekmeyin, aksi takdirde sonuçlar geçersiz olacaktır.”

Başımı salladım, elimi aşağı koydum ve Tory aynısını yapmadan önce içini çekti. Omuz omuzaydık ama aramızda hiç bu kadar mesafe hissetmemiştim. Cehennem gibi acıttı. O benim sadece kız kardeşim değildi, benim diğer yarımdı. Ve onsuz, benim bir parçam yoktu, geride kanlı bir yara bıraktı.

Aşağıda Horometre yüksek sesle mırıldandığında ve tavandaki ve zemindeki takımyıldızlar yanıp sönmeye ve kıvılcımlar saçmaya başladığında düşüncelerim bir kenara bırakıldı.

Bir enerji dalgası kolumdan yukarı fırladı ve üzerime süzülen bir duygu sızıp kollarımdaki tüylerin dikkatimi çekmesine neden olurken nefesim kesildi. Duygu yoğunlaştı ve birdenbire tek görebildiğim yukarıdaki ve aşağıdaki yıldızlardı, bazı takımyıldızlar kaybolurken diğerleri daha parlak hale geldi. İkizler burcu güneş kadar yakıcıydı ve kulaklarımda keskin bir çınlamayla ona zar zor bakabildim.

Birdenbire ışıklar sönmeye başladı ve avuçlarımızın altındaki ekran yeşile döndü.

"İşte bu kadar kızlar, geri çekilin," diye talimat verdi Zenith heyecanla ve o ekrana bakmak için öne eğilirken iki yanından bir kez daha hareket ettirerek geri çekildik. Birbirine bağlı iki ay gibi gümüş ve mavi renkte bir sembol belirdi.

"Sizler Nebula Müttefiklerisiniz," diye fışkırdı ve odada bir alkış tufanı duyuldu. "Ama tabii ki öylesin, bunu kendim de tahmin edebilirdim."

Tory'ye baktım ve yarım saniyeliğine benimle göz göze geldi, sonra dudaklarını büzdü ve arkasını dönüp kalabalığa doğru yürüdü.

"Başka kim denemek ister?" diye sordu Zenith, Tory ile benim aramdaki gerilimi fark etmemiş gibi sırtımı sıvazlayarak.

Uzaklaştım, ondan bir kez daha ayrılırken göğsüm ağrıyordu. Nebula Müttefikleri olmamız beni şaşırtmadı bile. Nasıl olamayız? Ne kadar farklı olsak da ruhlarımız aynıydı. Ama şu anda, uyumlu olmaktan başka her şeydik.

Arkadaş çiftleri ve rastgele sınıf arkadaşları, Horometer'ın onları değerlendirmesini sırayla aldı, ancak odada yalnızca bir çift Nebula Müttefikleri daha vardı. Birkaç haftadır çıkan bir erkek ve bir kız.

Başka bir çift panele gelip gözlerinde garip bir endişe ifadesi belirdiğinde tekrar Diego'ya katılmak için harekete geçtim. "Chica, kız kardeşinin başı dertte."

"Ne?" Nefes aldım, etrafımızda hızla susturucu bir baloncuk oluşturdum.

Sessiz olması gerekmediği halde, "Gölgeler," diye mırıldandı. Onları görebiliyorum. Onu çevreliyorlar. Seninle kaynamaya başlarlar, onunla alevlenirler. Onları kucaklıyor, onlarla savaşmıyor."

İçimi korku kapladı ve Tory'ye baktım, neredeyse onun etrafında dolaşan karanlık bulutu hissedebiliyordum.

"Ne yapabilirim?" Diego'ya sordum.

Kaşları çatıldı. "Onlarla kendisi savaşmak zorunda. Onları uzaklaştırması için onu cesaretlendirmelisin. Onların arasına düşerse bir daha asla geri gelmeyecek."

"Beni dinlemiyor," dedim endişeyle. Kara büyü derslerimiz gergin geçmişti. onun arasında

Darius'tan ve onun benimle konuşmamasından nefret ederken, o mağaraya her gidişimizde, o karanlık duygulardan beslenmeye çalışan gölgeleri neredeyse hissedebiliyordum. Bazen onları oradan uzaklaştırmanın başka herhangi bir yerden daha zor olduğunu düşündüm. Ve eğer Tory onlarla hiç savaşmıyorsa...

"O senin kardeşin," dedi Diego usulca. "Seni dinleyecektir."

"Tekrar deneyeceğim," diye yemin ettim çünkü benimle konuşmak istemese bile onu bununla tek başına savaşmaya bırakmayacaktım.

Kısa süre sonra odadan çıkıyorduk ve ben kapının yanında oyalandım, Tory'nin görünmesini bekledim, onunla daha sonra değil, şimdi konuşmaya kararlıydım.

Çıkıştan sıvışmaya çalışırken kolunu tuttum ve kaşlarını çatarak bana döndü. "İyi misin?" diye sordum ve yanımızdan sıralanan öğrencilere baktı.

"Ben iyiyim." Salona taşındı ve ben de etrafımızda susturucu bir balon oluşturarak onu takip ettim. "Diego etrafınızdaki gölgeleri gördü. Onları kucaklıyormuşsun gibi göründüğünü söyledi Tor, bu doğru mu?"

Tory, Sofia ve Tyler'la birlikte koridorda ilerlerken Diego'ya ters ters baktı. Bakışlarında bir acı belirirken bana döndü. "Benim ne yaptığım seni ilgilendirmez."

Sözleri canımı yaktı ama canı yandığında zırhını ne kadar kalın giydiğini bildiğim için sebat ettim. "Yalnızca yardım etmek istiyorum. Onlara düşüyorsan, bana söylemelisin. Onları dışlamak için daha çok çabalamalısın."

"Yani sana her bokumu anlatmamı istiyorsun ama sen bana seninkini söylemiyorsun?" diye sordu sertçe.

Başımı eğdim, ona cevap verecek kelimeleri bulmaya çalıştım. "Yapabilseydim yapardım," diye derin bir nefes aldım ve öğrencilerin sonuncusu da asansöre binerken durdu. Zenith bizi azarlamadı bile, sınıfla birlikte asansörle alt kata inerken bizi konuşmamızla baş başa bıraktı.

"Sana ne oluyor, Darcy?" Tory gerçekten bilmesi gerekiyormuş gibi sordu ve ben de ona o kadar çok söylemek istedim ki canımı yaktı.

Sırlarım dilimin ucunda gezinirken dudağımı ısırdım ama kapana kısılmıştım. Herkesin Orion'u öğrenmesinden, işini kaybetmesinden, hayatını mahvetmesinden çok korkmuştum. Seth'le ilgili her şeyin yanı sıra, eğer bu konuda bana soru sorulsaydı, kesinlikle ikizimi de sorgulayacaklardı. Bildiğini varsayarlardı. Bir Cyclops gerçeği kafasından çekip alırdı, peki ya sonra? Onun da başı belaya girer mi? Hakkımdaki gazete makalelerinin her yere sıçradığını şimdiden görebiliyordum. İş ona gelirse bununla yüzleşebilirdim ama onu benimle birlikte aşağı çekmekten korkuyordum.

"Ben..." Sustum ve Tory gözlerini devirdi.

Koridorda yürümeden ve merdiven boşluğuna giden kapıyı bir hava üflemesiyle iterek açmadan önce, "Unut gitsin," diye mırıldandı.

Boğazım aşırı derecede gergindi ve nefesimi düzenlemeye çalışırken kendimi duvara yasladım. *Lütfen bana bir çözüm bulun, yıldızlar. Yardıma ihtiyacım var.*

Cevap vermediler. Bu şaşırtıcı değildi ama denemeye değerdi. Kaderim bıçak sırtında dengede duruyormuş gibi yıldız fallarım gün geçtikçe daha az işe yarıyordu. Ama seçim çoktan yapılmış gibi görünmeye başlıyordu. Sanki düşüş kaçınılmazdı. Sadece yanılmış olmayı umdum.

Dışarıya, gökten daha fazla karın yağmaya başladığı yere yöneldim. Tory çoktan gitmişti ve Diego ile Sofia patikada dolanırken birkaç adım önümden yürüdüler.

Bir Pegasus sürüsü başlarının üzerinden geçti ve altlarındaki beyaz halıya parıltılar serpiştirdi ve onlar kar bulutlarına doğru süzülürken mutlu bir şekilde kişnedi.

Etrafıma bir hava kalkanı çizdim ve onu ateş büyümle ısıtarak ısıyı emdim.

Boş bir dönemim vardı ve bunu kütüphaneye ayırayım dedim. Son zamanlarda orada çok zaman geçiriyordum ve şu anda hayatın stresinden kaçmak için kitaplar kullandığımı ve fazla çalıştığımı biliyordum. Ama sorularımın cevapları aklımdan kaçarken, ben de beynimi elimden geldiğince sihir ve astroloji ile besleyecektim. Kendimi daha az güçsüz hissetmeme neden oldu ve öğrendiğim her yeni büyü, bir gün Mirasçılarla eşleşmeye bir adım daha yaklaştığım anlamına geliyordu.

The Orb'a doğru yola çıkarken Sofia ve Diego'ya veda edip çantamdan Atlas'ımı çıkardım. Seth sonunda geri vermişti ama saçımı pembeye çevirip bağırmamı sağladıktan sonra.*Seth Capella'nın kocaman bir siki var*Aer House ortak salonunda ciğerlerimin tepesinde. Daha sonra iki şişe Fae saç boyası ve mega boy bir çikolata bu konuda kendimi yüzde bir daha iyi hissetmemi sağlamıştı. Ama neredeyse yeterli değildi. Ona ne zaman yakın olsam, Emir formum içgüdüsel olarak yükseldi ve bazen neredeyse kontrolümü kaybettiğimi hissedebiliyordum. Karşılık vermemek elimde değildi ama bu ihtiyacımı kötü bir ilaç gibi yutmak zorundaydım. Ancak beni daha iyi yapmadı, daha çok hasta etti.

Bana yaptığı şakalar konusunda zeki olduğunu fark etmiştim. Yarısı FaeBook'a hiç ulaşamadı ve ben The Orb'dayken veya kız kardeşimin duyabileceği herhangi bir yerdeyken nadiren bir şey yaptı. Bana onun önünde abartılı bir şey yaptırırsa, onun kontrolü altında olduğumu anlayacağını biliyordu. Şimdiye kadar, planı mükemmel bir şekilde onun lehine işliyordu. Beni sadece kilit altına almakla kalmamış, Tory ile benim aramı daha da büyütmüştü.

Atlas'ımda Orion'dan bekleyen bir mesaj vardı ve ona dokunduğumda içime sıcaklık yayıldı. Bütün bunlara rağmen, en azından ona sahiptim. Tüm sırlarımı bilen ama onlarla da bağlı olan biri. Bunu birlikte çözerdik ve çözdüğümüzde Seth Capella'yı yerle bir ederdik. Çoğu hafta, Seth'in bizi başka bir yerde bulması korkusuyla İrtibatlarımızı yalnızca baş başa geçirdik, ama ayrı ayrı zaman geçirmek gittikçe zorlaşıyordu.

Mızrak:

Bilin bakalım ne yiyorum...

Ekte bir şeftali fotoğrafı ve ağzımda bir gülümseme vardı. Ben cevap veremeden o bir mesaj daha attı.

Mızrak:

keşke senin olsa ;)

Cevap yazmaya başladım ama ayağım bir şeye takıldı ve nefesim kesildi, dizlerimin üzerine çöktüm ve sadece Atlas'ımın yere düşmesini engelledim.

Doğruldum, omzumun üzerinden baktım ve kaldırım boyunca uzanan uzun bir sarmaşık buldum. Sıyrık avucuma lanet okuyarak suçluyu ararken Atlas'ımı cebime tıkıştırdım. Seth patikanın yanındaki bir ağaçtan düştü, önümde yere inerken dallardan bir kar sağanağı yağıyordu.

"Ah, sensin, bir sapık gibi bir ağaçta pusuya yattığın için Washer olabileceğini düşündüm," dedim soğuk bir sesle, ona sırtımı dönüp uzun adımlarla uzaklaştım.

Yanıma koşarken homurdandı, kolunu benimkine doladı ve çenesini başıma sürttü. Geri çekildim ama kasları öyle gerildi ki kaçamadım. Buna alıştığımı düşünmekten nefret ediyordum ama Seth her geçen gün sinirimi bozuyordu.

Seth, "İnsanlara küsmek için ağaçlara saklanmam gerekmiyor," dedi.

"O zaman bunu açıkta mı yapıyorsun?" Havalı bir şekilde tahmin ettim. "Kastettiğim bu değildi," dedi sinirle.

"Bana oldukça net geldi." Omuz silktim ve gözlerinin ucuyla bana baktı, bakışlarında neşe parlıyordu.

Elini kaldırdı, etrafımızda susturucu bir baloncuk oluşturdu ve ben de iç çektim. "Şimdi ne istiyorsun? Bu oyun daha eskimedi mi?" talep ettim. "Eğer eskirse, sen ve profesörün endişelenseniz iyi olur," dedi gelişigüzel bir şekilde.

Kolumu elinden kurtardım ve kaşlarımı çatarak onu durdurmak için döndüm. "Öyleyse kaçınılmaz, öyle mi? Canın sıkılana kadar bizimle uğraşıp Orion'u kurtların önüne mi atacaksın? Korktuğum şey buydu, tüm bu saçmalıklarla sadece zaman kazanıyordum.

"İlginç bir sözcük seçimi," dedi sırıtarak. "Ve hayır, bu kaçınılmaz değil." Bu ağızdan çıkan hiçbir şeye güvenmesem de umut etmekten kendimi alamadım. "Bizimle dalga geçmen bittiğinde ne olacak peki?"

Henüz karar vermedim. Belki sonsuza dek mutlu yaşamana izin veririm." Yüzü okunmuyordu ama bunu yapmaya niyeti olmadığından emindim. Bu sadece beni oyuna devam ettirmenin bir yoluydu. Ama bu gerçekten her şeyin ortaya çıkmasına neden oluyorsa, o zaman neden karşılık vermeyeyim?

Bana bakışından ne düşündüğümü anladığını anlayabiliyordum.

Ciddiyim, dedi. “Bu sırrı mezara götürme şansım var. Bana ne kadar iyi davrandığına bağlı." Tekrar yürümeye başladı ve beni bir kez daha çekmek için kolumdan tuttu.

"Olmak*Güzel*sana?" Sanki benden güneşi gökten kementlememi istiyormuş gibi inanamayarak söyledim. "Bir sonraki isteğim bu, evet," dedi basitçe, bana alaycı bir sırıtış atarak.

Başımı salladım, bakışlarımı kaçırdım ve tekrar kolumdan çekiştirdim. Bana eziyet ederken aklımı başımdan alan tek şey, sürekli ona lanetler yağdırmamı umursamıyor gibi görünmesiydi. Ona kaba davranmak, elimde kalan son özgür irade dilimiydi.

"Amaç ne? Gerçek olmayacak," dedim. "Bana işkence etmekten gerçekten bu kadar zevk alıyor musun?" Cevap verirken yüzüne bakmadım. Yapamazdım. Ondan ne kadar nefret ettiğimle midemin bulandığını hissettim.

"Evet," dedi.

Ona şaşırarak başımı salladım. "Neden?"

Bu sadece bununla ilgili bir soru değildi. Bana yaptığı her şeyin bir sebebiydi. Her acımasız kazı ve incinme. Fae olarak hakimiyet kurmayı anlamıştım ama bu artık öyle hissettirmiyordu. Kişisel hissettirdi. Sanki ben olduğum için benden nefret ediyormuş gibi. Ve Seth'ten ne kadar hoşlanmasam da, onunla herhangi bir şey yapmak istememe rağmen, bu gerçeğin hâlâ içime işlediğini biliyordum. Sanki yıldızlar bana böyle davranmasının ve bunu unutmama izin vermemesinin ne kadar yanlış olduğunu haykırıyordu.

Ağzını açtı ama söyleyeceği yalanı şimdiden hissedebiliyordum. "Gerçek,"

diye homurdandım.

Çenesi kasıldı ve bakışlarını kaçırdı. Aramızda uzun bir duraklama geçti ve ondan bir an önce kurtulup boş zamanımı istediğim gibi geçirip geçiremeyeceğimi merak ederek ilerideki kütüphaneye baktım.

Gözleri karardı ve güzel yüz hatları buruştu; serbest bırakacak bir gazabı olan kızgın bir Tanrı gibi görünüyordu ve bu, kalbimi korkudan titretiyordu.

"Seni incittim Darcy Vega, çünkü sen sadece var olarak beni her gün incitiyorsun." Elini uzattı ve güçlü bir rüzgar beni en yakın ağaca doğru fırlattı, ciğerlerimden havayı dışarı attı. Kalın sarmaşıklar etrafımı sardı, beni oraya o kadar sıkı bağladı ki, zar zor bir kasımı hareket ettirebildim.

Omuzları kaskatı kesilmiş ve varlığının derinliklerinden yıkım fışkırıyormuş gibi patikada uzaklaşırken ona lanetler yağdırdım. Kibar olmamı mı istiyordu? Bir çubuğun keskin ucuyla gözlerimi oymayı tercih ederim.

Güçlükle kıvrandım, sihir yapmak için elimi kurtarmaya çalıştım ve birkaç öğrenci grubu o zaman yürümek için harika bir zaman olduğuna karar verdi. Elimi kurtarmak için mücadele ederken kahkahalar havada çınladı, öfke kanımda cızırdadı.

Sonunda elimi gevşettim ve bağları kırmak için bir ateş parıltısı saldım. Sonra onlardan geriye kalanları üzerimden ittim ve patikaya geri döndüm.

Buz gibi su üzerime çarptı ve Max bir grup kızın arasında belirdiğinde dehşet içinde nefesim kesildi. “Hay aksi, benim hatam. Yanıyorsun sandım, küçük Vega.”

Kırmızı gördüm.

Öfke içimde kıvrıldı ve serbest kaldı.

Seth'e zarar veremezdim ama ben*abilir*öfkemi onun pislik arkadaşlarından birine at. Ellerimden ateş çıktı ve Max kendini korumak için elini uzattı. Onu bir Phoenix gücü parlamasıyla doldurdum ve o, Elementi ile kontrol altına almadan önce yüzünde parladı.

Etrafındaki kızlar bana küfretti ve Max bir duman bulutunun arkasında belirirken kaşlarını çattı. Kaşlarını tamamen yaktığımı fark ettiğimde ağzımdan bir homurtu kaçtı ve kızlardan birkaçı işaret edip çılgınca yukarı aşağı zıplamaya başladı.

"Ne?" ben gülmeye başlayınca o sırıttı.

Kızlardan biri bir cep aynası çıkardı ve ben geri çekildim, tepkisini görmek için çaresizdim ama bir karşı atağa beş saniye kaldığımı biliyordum. Ve muhtemelen misilleme olarak benim kaşlarımdan fazlasını alırdı.

"Şaşırdın mı? söyleyemem..." diye aradım.

Yanmış alnına bakarken boğulmuş kurbağa gibi bir ses çıkardı, sonra gözlerinde iki öfke uçurumu açıldı. "VEGA!"

Su üzerime akarken kendimi havayla koruyarak kaçtım ve Max arkamdan bir savaş narası attı. Koşarken toprak büyüsü yaptım, onu yavaşlatmak için dikenli çalılardan oluşan bir yumak oluşturdum.

Kalbim çılgınca gümbür gümbür atıyordu ama haftalarca Seth tarafından çiğnendikten sonra aldığım keyif inanılmazdı. Beni duyabilmesi için daha yüksek sesle güldüm ve yanıt olarak öfkeli haykırışı geldi.

Kütüphane görevlisinin sırılsıklam ıslanmış giysilerime keskin bir bakış atmasıyla kapıyı hızla açıp içeri uçtum ve kütüphaneye ulaştım. Geraldine'i gördüm ve bütün bir ASS çetesi dairesel bir masanın etrafına oturdu ve bana el salladı.

"Islak wilberwillies, ne oldu?"

Omzumun üzerinden bakarak, "Max Rigel," diye soludum. Saklanmam gerek.

"Çabuk, aşağıya." Masanın altını işaret etti ve dizlerimin üzerine çöküp hızla altına girerken teşekkür ederek sırıttım.

Kütüphane kapısı çarptı ve Max'in bacakları bize doğru yürürken

göründü. "Ne tarafa gitti, Grus?" diye sordu.

"Kimi kastettiğini bilmiyorum, deniz kabuğu osuruğunu patlattın," dedi masadan bir grup kıkırdamaya hafifçe. "Peki, beşinci kaşların Frangelica adına nerede? Bacakları filizlenip onları büyüten korkunç balık çocuktan mı kaçtılar? Demek istediğim, onları pek suçlayamam.”

Boğazımdan kaçmaya çalışan kahkahayı yuttum.

Üzerime bir ağırlık çarptı ve bunun Max'in tahtaya değen avuç içleri olduğunu tahmin ettim. "Hadi, Geraldine, vazgeç ondan, ben de harcadığın zamana değsin."

"Pekala, gerçek kraliçenin senin balık nefesinden kaçmak için ilahi görevinde aldığı yönü belirtmen, senin bir midye yığınına dönüşeceğin anlamına gelmiyorsa, genişleyen evrende ondan vazgeçmem için bana önerebileceğin hiçbir şey olduğunu hayal edemiyorum. ”

Max öfkeyle homurdandı ve masadan uzaklaştı. "Balık nefesim yok," diye mırıldandı ve hırlayarak uzaklaştı ve ciğerlerimde tuttuğum kahkaha sonunda göğsümden düştü.

Günümü boktan bir gökkuşağının üzerinde yürümeye dönüştürmenin bir yolu varsa, o da bir Varisin kaşlarını yakmak ve hikayeyi anlatmak için yaşamaktı.

BENsaçma amigo üniformamla Pitball Arena'ya giden yolda yürüdüm, ışıltılı spor ayakkabılarımın altında buzlar çıtırdıyordu ve aklım yarı yarıya gölgelere dalmıştı. Karanlık tenimin altına kaydı, dokunuşu hem hoş hem de ürkütücüydü. Ama ben bir bağımlı gibiydim; Kendimi onlardan her uzaklaştırdığımda, gerçekliğim etrafımda çok keskin bir şekilde kapanıyor ve bana sundukları tuhaf rahatlığa geri çekiliyordum.

Arkadaş edinme konusunda hiç bu kadar iyi olmamıştım. Çocukken o kadar çok okuldan okula taşınmıştık ki, bunun tüm sosyal yönünden sıkıldığımı tahmin ettim. Bu arkadaşlıkların gerçekliği hakkında alaycı olmaya başlamadan önce, insanların sizi yazıp arayacaklarına dair yeminlerini ancak onlardan bir daha haber alamamak için dinleyebildiğiniz pek çok kez oldu. Ve şimdi, tüm hayatım boyunca sahip olduğum tek kişi aktif olarak yüzüme karşı yalan söylediğine ve bunca zaman boyunca benden kaçındığına göre, burada edindiğimiz arkadaşlardan da yardım edemedim. Zaten aptal değildim; insanlar beni kendi değerlerime göre sevmiyordu.

Bu tür bağları kolayca kuran Darcy'ydi ve ben ikilimizin huysuz, düzenli olarak kaba üyesiydim. Ass Club'ı ve diğer arkadaşlarımızı Darcy ile birlikte otururken görünce onları kendi hallerine bıraktım. Benden istediği gibi değildi. Hatta birkaç kez gelip yanlarında oturmamı bile istemişti. Ama bu yalanlar aramızda otururken onun yanında olmaya dayanamazdım. Ve görünüşe göre benimle gerçeği paylaşmaktansa ayrılığımızı tercih etmiş. Yani yalnızdım. Ve gölgeler yalnızlıktan besleniyor.

Bugünlerde düzenli olarak zaman geçirdiğim tek kişi Gabriel'di. Bu gece antrenmandan sonra yine uçacaktık ve bu, Marguerite ve Kylie'nin şirketindeki bir saat daha cehennemden çıkmamı sağlayacak tek şeydi.

"Bana gel..."

Stadyumun kapılarına ulaştım ve durdum, yanlarındaki duvara yaslandım ve tekrar gölgelere daldığımda gözlerimi kapattım, karanlığa teslim olurken Clara'nın sesini daha net duydum.

"Bana yardım et Tory. Çok yalnızım..."

Bu duyguyu biliyordum ama sırf arkadaşlık olsun diye onunla gölgelerde yaşamak istemiyordum. "Roxy?" Omzuma bir el indi ve Darius'un büyüsünün sıcaklığı benimkinin duvarlarını aştı.

Arkamı döndüm, elini tenimden çektim ve gölgeler yavaşça geri çekilirken gözüyle buluştum.

"Ne yapıyorsun lan?" diye tısladı, beni binanın yan tarafındaki kapılardan uzaklaştırmak için belimi tuttu.

Teninin sıcaklığını ve koyu gözlerini ortaya çıkaran lacivert ve gümüş rengi Pitball formasını giymişti ve bir an ona öylece baktım.

"Ne istiyorsun?" diye sordum, gölgeler beni uyuştururken sesim boğuktu. "Benden yeterince şey almadın mı?"

Bunun üzerine kaşları çatıldı ve tekrar belimi çekiştirerek ben topuklarımı içeri bastırırken bile beni hareket ettirdi. Dokunduğu karnımda derisi sıcaktı ve beni tutmak için ateş büyümü kullanmayı unuttuğumu fark ettim. Buraya yürürken sıcak. Üzerimde sadece tezahürat kıyafetim vardı ve hava buz gibiydi.

"Yine gölgeleri kovalıyordun, değil mi?" diye tısladı. "Onlar bende yaşarken onları nasıl kovalayabilirim?"

"Roxy, bunu yapmaya devam edersen kendini öldüreceksin," diye homurdandı. "İstediğin bu mu?"

“Peki, ne*Seni*stiyorum değil mi? Öyleyse neden şikayet ediyorsun?”

Hala ölmeni istediğimi mi düşünüyorsun? beni hiç anlamıyormuş gibi inanılmaz bir şekilde sordu. "Senin ne düşündüğünü nereden bileyim? Benimle sadece bana işkence etmek için konuşuyorsun.”

"Bu doğru değil," diye çıkıştı.

"Değil mi?" Onu bana bu kadar yakın hissetmekle alevlenen duygularla yüzleşmek zorunda kalmamak için gölgeleri çağırmaya çalıştım, ama beni sımsıkı tutarken bir şekilde ulaşılamaz göründüler.

"Sonradan aramızda hiçbir şeyin değişmediğini düşündüklerini söyleyen ben değilim-" "Darius?"

Max'in sesi onun sözünü kesti ve omzunun üzerinden arkadaşına bakmak için döndü.

"Birazdan oradayım," dedi Darius, Max'e dönüp umursamaz bir tavırla beni tekrar bakışlarına sabitleyerek.

Max, "Geç kalırsak Orion toplarımızı bir tepside yer," diye ısrar etti ve Darius homurdandı.

"Git," dedim gözlerimi devirerek. "Yalnız olmak artık benim tarzım zaten."

Yanından geçmeye çalıştım ama elimi tuttu ve ilerlememi durdurdu. Alçak bir sesle, "Antrenmandan sonra beni bekle," dedi.

Uzun bir süre ona baktım, parmaklarımı parmaklarının arasına sıkıştırdığında gölgeler daha da uzaklaştı. Kara gözleri endişe olduğuna yemin edebileceğim bir şekilde parlıyordu ve yapmamam gereken tüm nedenlere rağmen ona bir adım daha yaklaşmak için biraz daha cazip geliyordum.

"İyi," diye kabul ettim sonunda. Ben bırakana kadar beni bırakacakmış gibi görünmüyordu. Darius yanıt olarak neredeyse bana gülümsüyordu, parmaklarımdaki tutuşunu yavaşça bıraktı ve Max'in yanına gitmek için uzaklaştı.

Ateş büyümü tenime bastırarak ve soğuğu uzuvlarımdan kovmak için Phoenix'imi çağırarak arkalarından takip ettim.

"Hey."

Darcy'nin sesini duyunca döndüm ve onu Pitball takımıyla arkamdan yürürken buldum. Mavi saçları arkadan toplanmıştı ve omuzları savaşa gidiyormuş gibi kare şeklindeydi. Oyunun acımasızlığını düşündüğünüzde bunun doğru olduğunu tahmin ettim.

"Hey," diye yanıtladım.

Bana bir daha güvenmemeyi seçtiği yerde garip bir sessizlik hüküm sürdü ve ben artık neredeyse tanıyamadığım kıza ne söyleyeceğimi bile bilmiyordum.

"Az önce Darius'la mı konuşuyordun?" diye sordu.

"Antrenmandan sonra beni görmek istiyor," dedim omuz silkerek.

"Neden?"

"Aslında söylemedi." Bilgiler paylaşıldı. Her halde benim tarafımdan.

"Ah."

"Evet."

Soyunma odalarına yöneldik ve Darcy onunkini bırakırken ben de ışıltılı Tory Vega çantamı bir kancaya astım.

Ben kapıya yönelirken, "İyi dersler," dedi. "Pek olası değil," diye yanıtladım amigo ekibine katılmak için dışarı çıkmadan önce.

Takımın bir parçası olduğum altı hafta, spora olan hevesim için hiçbir şey yapmadı, ancak performanstan ve rutinleri öğrenmekten zevk aldığımı itiraf etmem gerekti. İstisna aldığım şirket buydu. Her seans, kalıcı hakaretler ve lakap takmak anlamına geliyordu. Beni sürekli sabote etmeye çalıştıkları ve beni rutinlerdeki daha iyi rollerden uzaklaştırdıkları gerçeğinden bahsetmiyorum bile. Bu, sporun sunduğu mücadeleden gerçekten zevk alma şansımın iyi ve gerçekten ortadan kaldırıldığı anlamına geliyordu.

Ekibe katılmak için yürüdüm ve ben yaklaşırken Marguerite bana döndü, bakışları anında

Her seansta kullanmam gereken yüz boyasını kullanarak o günkü sloganımı karaladığım yerde karnıma düşüyordum. Şanslıyım ki, Marguerite'in her seansta bundan şikayet etmesine rağmen, Orion'un vücuduma yazmayı seçtiğim şeylerle ilgili bir sorunu yok gibiydi.

"Profesör!" işarete seslendi, kollarını kavuşturdu ve öfkeyle somurttu. "Bu bir şakanın ötesine geçiyor!"

Orion stadyumun uzak tarafından bize doğru ateş etti, yarasa kulaklarıyla onun sesini net bir şekilde duydu ve bugün için seçtiğim sloganı incelerken başını yana eğdi.

Sikimi yala ve hayalarımı ısır!

Orion homurdandı ve ben de Marguerite'e alaycı bir şekilde

sırıttım. "Pisi bile yok!" Marguerite inledi. "Kontrol etmek ister

misin?" diye sordum hayali taşaklarımı avuçlayarak.

"*Sayın!*"Sanki yeterince sık sorarsa Orion onu benim şirketimin cehenneminden kurtarmak için araya girecekmiş gibi nefesi kesildi.

Orion, "Ignis'ten sürtüklük için beş puan," dedi, sanki o şimdiye kadar tanıştığı en sinir bozucu insanmış gibi parmağını ona doğrulttu. "Ve yaratıcılık için Ignis'e on puan," diye ekledi bana sırıtarak.

Dudaklarım keyifle seğirdi.

"Efendim, Amigo Kaptanı olarak bazı standartların korunması konusunda ısrar etmem gerekiyor. Bu, diğer akademilerin bize karşı oynadıklarında teşvik ettiğimizi düşünmelerini istediğimiz türden bir utanmazlık mı?" diye sordu Marguerite öfkeyle.

"Haklısın," diye yanıtladı Orion düşünceli bir şekilde. "Sen ve Tory'nin takım için açıkça çok farklı vizyonları var."

"Çok farklı!" Kylie sözünü kesti.

"Sanırım bunu çözecek bir fikrim var," dedi.

"Beni takımdan mı atıyorsun?" diye sordum umutla, Marguerite ve takipçileri de bu fikre sevinirken.

"Oh hayır. Bundan daha iyi bir şey düşündüm. İki amigo ekibimiz olmasını öneriyorum. Biri Marguerite, diğeri Tory tarafından yönetiliyor. İkiniz de rutinler üzerinde çalışıyorsunuz ve ayrı ayrı çalışıyorsunuz, ardından bir sonraki maçtan önce takıma nelere sahip olduğunuzu gösteriyorsunuz ve onlar da maçta bizi hanginizin destekleyeceği konusunda oy veriyorlar."

"Siktir et," diye mırıldandım.

"Kızların yarısının onlarla uğraşmasını bekleyemezsin.*o*!" dedi Marguerite öfkeyle.

"Hiçbirinize istemediğiniz bir şeyi yaptırmayacağım. Hepiniz hangi takımda yer alacağınızı seçebilirsiniz. Vega ya da Helebor." Orion diğer kızlara baktı ve seçeneklerini düşünürken aralarında gevezelik başladı.

"Alınma ahbap ama hiçbiri benim takımımda olmak istemeyecek," dedim. "Takım ruhuyla tam olarak dolu değilim, bu yüzden bunun için en uygun kişi olduğumdan emin değilim-"

"Sana meydan okuyorum," dedi Orion, komplocu bir şekilde bana yaklaşarak.

O lanet oyunu bana karşı kullanırken, dudaklarımı büzdüm, ağzımın kenarı keyifle seğiriyordu.

"İyi. Kendi başıma pratik yapmak zaten bana iyi gelecek," Omuz silkerek onayladım. "Tamam o zaman."

Orion, benimle Marguerite arasında durmak için hareket etti. "Seçtiğiniz kaptanın arkasına geçin ve işe başlasın."

Kylie ve Jillian, Marguerite'e katılmak için anında öne çıktılar ve ardından diğer askılardan birkaçı geldi, ancak ekibin geri kalanı tereddüt etti.

"Rutinlerimizi öldürücü kılacağına söz veriyor musun?" diye sordu Bernice, değerlendirmede bir kaşını kaldırarak. Omuz silktim. "Ne kadar zorsa o kadar iyi," diye kabul ettim. “Eğer buna katılacaksam...*spor*o zaman kazanmak için oynayacağım.” Ayrıca, Marguerite'i yüksek atından indirme fikrinin kesin bir cazibesi vardı.

Bernice tam da istediği cevapmış gibi sırıttı ve bana katılmak için ilerledi. Bu, sel kapılarını açıyor gibiydi ve birkaç kız daha benim yoluma yöneldi. Takımın geri kalanı hızla bir taraf seçti ve oldukça eşit bir dağılım gördüğüme şaşırdım. Her takımda yaklaşık yirmi kız.

"Takım adlarına ihtiyacın olacak," dedi Orion.

"Kolay. Biz Twinkle Takımıyız," dedi Marguerite kendini beğenmiş bir sırıtışla.

Winkle Takımı mı? Diye sordum. "Neden kendinize küçük bir aletin adını vermek isteyesiniz ki?" “*Pırıltı!*T ile!” Marguerite tersledi. "Neden bana göz kırpıyorsun?" Diye sordum.

Marguerite, "Yıldızlar adına, senden nefret ediyorum," diye hırladı ve ben de homurdanarak güldüm.

"Biz Vixen'leriz," dedi Bernice, muhtemelen iyi bir haykırıştı, çünkü düşüncelerim "Varisten Nefret Eden Kaltaklar" çizgisindeydi ama belki de o kadar akılda kalıcı değildi.

"Bitti," dedi Orion, bu rolü oynamamın saçmalığına doyamamış gibi sırıtarak. "Mükemmelleştiğinde rutinlerini görmeyi dört gözle bekliyorum."

Tekrar bizden uzaklaştı ve Marguerite yeni takımıma kaşlarını çattı. "Tribünde oturup bizim maçtaki performansımızı izlemek zorunda kaldığınızda bir Vega'yı desteklediğinize hepiniz pişman olacaksınız," diye tısladı ve arkasını dönüp ekibinin geri kalanıyla birlikte uzaklaşmadan önce.

Etrafımı saran kızlara dönüp hepsinin beklentiyle bana baktığını görmeden önce kayıtsızca gitmelerini izledim.

"Ne?" Onlara tek kaşımı kaldırarak sordum.

Bernice, "Bu, bize ne yapacağımızı söylediğin kısım," dedi.

"Ah. Erm... Pekala, rutinlere hangi hareketleri dahil etmek istediğimizi bulmak için biraz zaman harcasak, herkesin en iyi şeylerini sergileyebildiğinden emin olsak ve hangi komboları başarabileceğimizi düşünsek? O zaman sanırım biraz müzik bulmamız gerekecek-”

"Ve şerefe!" arkadan bir kız seslendi.

"Sağ. Belki de Varis'in kıçını yalamak yerine daha fazla takım temelli cesaretlendirmeye odaklanabiliriz? Önerdim çünkü hiçbir şekilde aşağı yukarı zıplayıp Seth Capella'nın tatlı saçlarını veya Max Rigel'in kalın kalçalarını övecektim. En başta takıma zorlandığımdan beri bu tezahüratlara katılmayı reddediyordum ve artık kıç yalama trenine atlamaya hiç niyetim yoktu.

Diğer kızların hepsi coşkuyla kabul etti ve ben çalışmaya başladığımızda sırıttım.

Orion, seansımızda zamanı aramak için düdüğü çaldığında, aslında eğleniyordum.

Soyunma odalarına yöneldim ama oraya varamadan Caleb önüme fırladı.

"Hey, tatlım," dedi, çamura bulanmış buklelerini eliyle iterek ve bir spor takımının içine sıkıştırılmış bir erkek manken gibi görünerek.

"Hey sen," diye cevapladım gülümseyerek.

"Yani, düşünüyordum," dedi yavaşça.

"Kendini yaralamaya gitme," diye donakaldım ve sırıttı.

"Özellikle bir konuda."

"Peki o da ne?"

"Kaynağımı ısıralı haftalar oldu..." Bakışları gözlerimden boynuma kaydı ve ona tek kaşımı kaldırdım.

"Peki bu neden?" Diye sordum. Son zamanlarda boğazımda kesinlikle daha az diş olduğu gerçeğini kaçırmış değildim ama bunun dikkat çekmek istediğim bir şey olduğunu düşünmemiştim. Ayrıca, takılmak için zaman ayırdığımızdan beri Caleb'la neredeyse hiç konuşmamıştım.

“Pekala... O oyunun diğer avantajlarına bir son vermeye karar verdiğimiz için muhtemelen seni avlamama hayır diyeceğini düşündüm. Ve avlanmak için biraz şey geliştirdim," diye itiraf etti, bana doğru anlamlı bir adım atarak.

"Peki, bugünlerde kimi avlıyorsun?" Merakla sordum. Onu düzenli olarak başka bir kızla özellikle fark etmemiştim ama pek ilgilendiğimi de söyleyemezdim. Ve şu anda The Orb'da o kadar fazla zaman geçirmedim.

"Kurt için bir zevk geliştirdim," dedi tekrar yaklaşarak. "Ama zaman zaman senin tadına hasret kaldığımı kabul edeceğim."

"Böylece?" Geri adım atarken dudağımı ısırdım ve o da peşimden gelerek kişisel odama geçti.

uzay.

"Evet. Bu yüzden sormaktan zarar gelmez diye düşündüm..."

"Ne sordun?" Tekrar geriledim ve o takip ederken dudağının kenarı bir gülümsemeyle seğirdi. "Eğer seni tekrar avlayabilirsem?" Büyük gözlerini bana çevirdi ve düşünürken başımı eğdim.

Son zamanlarda kimseyle pek anlamlı etkileşimler kurmuyordum ve avlanmanın heyecanının kalbimi hızlandırdığını kabul etmem gerekiyordu. Acı için biraz tat bile geliştirdim. Bunda gerçekten heyecan verici bir şey vardı. Ama aynı zamanda beni tahrik etti ve Caleb'in yatağına geri dönmek istediğimden emin değildim.

"Bunun iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum..." dedim yavaşça.

"Seni avlarsam bana karşı koyamayacağını düşündüğün için mi?" alay etti ve gözlerimi devirdim. Ama dürüst olmak gerekirse, bunun bir değeri olabilirdi. Hayatımın boktan durumundan uzaklaşmaya ihtiyacım vardı ve gölgelerin çağrısı ve onunla takılmak tam da bu olabilirdi. Ama bu onu iyi bir fikir yapmıyordu.

"Belki," diye onayladım omuz silkerek.

Caleb buna o kadar geniş bir şekilde gülümsedi ki, yüzündeki kendini beğenmiş ifadeyi silmek için ona yumruk atmak istedim.

"Kendini fazla büyütme," dedim. "Seks bağımlısı olduğum için, unuttun mu?" Caleb'in kaşları bunun üzerine çatıldı ama bu konuda yorum yapmamaya karar vermiş gibiydi. "Tamam, peki bir teste ne dersin? Benden kaçarsan seni yakaladığımda ısırırım. Senin için işe yaramazsa, bir daha yapmayacağıma söz vereceğim. Ve bir tatlandırıcı olarak, yemin ederim ki külotunun içine girmeye çalışmayacağım. Bu zaman."

"Eh, bu teklifinizi önemli ölçüde artırıyor," diye dalga geçtim.

"Devam et o zaman tatlım. *Koşmak."* Dişleri dışarı fırladı ve dönüp ondan kaçarken şaşkınlıktan nefesim kesildi.

Pitball sahasını koşarak geçtim ve soyunma odalarına yöneldim, doğruca onların arasından koşarak dışarı çıktım.

Caleb kapıdan geçer geçmez beni yakaladı, döndürdü ve beni stadyumun soğuk duvarına doğru itti.

"Kuralları değiştirdin," diye soludum.

"Evet." Caleb beni geri iterken soğuk elleri belime değiyordu ve ben de onunla savaşmaya çalışmadan boğazıma erişmesini sağlamak için başımı eğdim.

Dişleri tenimi keserken, acının tadını çıkarırken, her bir parçasını hissedip beni yönetmesine izin verirken sırtımı bükerken, acı dilimini keskin bir şekilde soludum. Son zamanlarda bir tekdüzeliğin içinde sıkışıp kaldığımı, her gün aynı eski boku tekrarlamaya mahkum olduğumu hissettim. Isırması uyanmak gibiydi. Ve olduğu kadar acıklı

Kendi kendime itiraf ediyorum, bir kez olsun birinin tüm dikkatinin üzerimde olması çok iyi hissettirdi. Son zamanlarda kendimi o kadar yalnız hissetmiştim ki, birinin dünyasındaki en önemli kişi gibi hissettiğim birkaç dakika bile benim için aptalca bir anlam ifade ediyordu.

Caleb beni serbest bıraktı ve ağzının kenarından kanımdan bir damla silerek geri çekildi.

"Kaynağım olmayı bırakmak istiyor musun?" diye sordu, beni tuttu.

Dudaklarım ayrıldı. Evet demeliydim. İlk yapmaya başladığında beni cehennemin tüm öfkesiyle ısırmasından nefret etmemiş miydim? Ama sonra, hissettirdiği şekilde gerçekten nefret etmiş miydim? Yoksa bunda söz sahibi olamamak daha çok bir aşağılık mıydı? Çünkü acıyı biraz tattığımı rahatlıkla itiraf edebilirdim, özellikle de zevkle karıştırıldığında.

"Hayır," dedim sonunda ve Caleb bana şimdiye kadar gördüğüm en büyük, boktan sırıtışla baktı. "Ama benim şartlarıma göre olacak, Vampir çocuk," diye ekledim kafası patlayacak kadar büyümeden önce.

"Bunu nasıl anladın?" O sordu. "Çünkü artık seninle

savaşabileceğime oldukça eminim." "Denediğini

görmek isterim," diye alay etti.

Dudaklarım bir gülümsemeyle seğirdi ve Anka alevlerime seslendim ve onlara vücudumu aşılmaz bir ateş tabakasıyla kaplamalarını emrettim. Artık kıyafetlerimi de onlardan kurtaracak kadar onlar üzerinde kontrolüm bile vardı.

"Şimdi beni ısırabileceğini mi sanıyorsun?" alay ettim.

Caleb'in gülümsemesi kaydı ve ağzından bir iç çekiş kaçtı. "Şüpheliyim. Ama seni her zaman korkutabilirim. Sonra görüşürüz, Tory.

Cevap veremeden benden uzaklaştı ve alet çantamı almak için içeri girerken gözlerimi devirdim.

Ben odaya girdiğimde Darcy tam çıkmak üzereydi ve yanından geçerken tereddüt etti. "Sonra görüşürüz, Tor," dedi kısık bir sesle.

"Evet," ona bakmadan kabul ettim çünkü aramızdaki bu kan davasını sona erdirmek için yapması gereken tek şey bana açıkken, onca zaman benden uzaklaşmasını izlemek çok canımı yakıyordu. Ve bu onunla yapmakta zorlandığım bir şey değildi. Bu yüzden beni yeterince umursamadığını veya bana aynı şekilde güvenmediğini tahmin ettim. Bu harika hissettirdi.

Ayak sesleri uzaklaştı ve dışarı çıkmadan önce çantamı omzuma astım. Ben dışarı çıkarken Darius erkeklerin dolaplarının yanındaki duvara yaslanmıştı ve beni görünce doğruldu.

"Aslında bekledin." Aptalca işaret ettim. Ama dürüst olmak gerekirse, en iyi zamanlarda ondan ne bekleyeceğimi asla bilemedim, bu yüzden bu kendi kafa karıştırıcı markasıydı.

"Yapacağımı söyledim."

"Yaptın," diye kabul ettim.

Darius bana yaklaştı, bakışları üzerimde gezinip boynuma indi.

"Kanıyorsun," dedi, beni iyileştirmek için uzandı ama bana dokunmadan önce duraksadı. "Bu bir ısırık mı?"

"Ah, doğru... evet, Caleb-"

"Yani sen ve o artık yeniden bir şeysiniz?" diye sordu ve bunun hakkında ne düşündüğünü hayatım boyunca anlayamadım.

"HAYIR."

Bakışları bir yalan arar gibi yüzümde gezindi ve ben de omuz silktim. "Zaten öyle olmamız seni neden ilgilendirsin ki?" Diye sordum.

Yemin ederim gerçekten de bana cevap vermemek için dilini ısırdı.

Yavaşça öne çıktı ve parmaklarını boynumdaki ısırığa bastırdı. Yaranın sızısı içimde alevlendi ve onu iyileştirmesini bekleyerek hareketsiz kaldım ama bunun yerine uzun bir süre orada öylece durdu.

"Gerçekten de her fırsatta bana daha çok neden olacak kadar acı çekiyorsun?" Diye sordum.

"Evet," diye yanıtladı. "Belki yaparım."

"Bu berbat," diye mırıldandım.

"Asla başka bir şey olduğumu iddia etmedim. Benimle gölgeler hakkında konuşacak mısın?”

"Ne bilmek istiyorsun?" Diye sordum.

"Onlara benim yüzümden mi çekildin?" O sordu.

"Bana takıntılı olman, hislerin karşılıklı olduğu anlamına gelmez," diye yanıtladım küçümseyerek.

Darius bir kahkaha attı. "Tanrı korusun," diye onayladı. "Ama onları bana karşı kullanmak istediğin için demek istedim."

"Belki de hissettiklerinden hoşlanıyorumdur," dedim sorusuna yanıt vermeyerek, kısmen bir yanıtım olduğundan emin değildim.

"Peki, bana bir iyilik yapabilir misin?" Caleb'in bana verdiği ısırığı gidermek için derimin altına iyileştirme büyüsü uygularken sordu.

"Ne?" Dikkatle sordum.

"Bir dahaki sefere onların arasında boğulmak istediğinde, bana bundan bahset."

"Neden?"

"Çünkü eğer boğulacaksan, ben de seninle boğulacağım." Beni bıraktı ve ben ona cevap vermeden önce yanımdan uzaklaştı ve o uzaklaşırken kaşlarımı çattım.

Bu beyandan ne yapmam gerektiğini bilmiyordum. O da mı gölgelerin öpücüğünü arzuluyordu? Yoksa gerçekten düşersem elimi tutmayı mı teklif ediyordu?

WRoxy Vega'dan uzaklaşmak, hayalarına tekme atılmaya benzer bir şey hissetti. Dikkatimi dağıtmayan, her şeyi tüketen bir acıydı. Onunla daha uzun zaman geçirmek istiyordum ama dürüst olmak gerekirse, şirketimin yardımcı olup olmayacağından ya da her şeyi daha da kötüleştireceğinden emin değildim.

Artık gerçekten birbirimizle konuşmuyor, birbirimizi ısırmıyor ya da birbirimizle kavga etmiyorduk. Kahretsin, artık birbirimize bakmıyorduk bile. Ya da daha doğrusu,*o*bakmadı*Ben.*Çünkü ona yeterince baktığımdan eminim.

Sırf gece gölgelerin onu tüketmediğinden emin olmak için sabahları erkenden kalkıp ortak salonda görünmesini bekledim. Gözlerinin altındaki torbaları ve üç şekerli kahvesini aldıktan hemen sonra Milton Hubert'i nasıl aradığını fark ettim. İlk başta aralarında bir şeyler olduğunu düşünmüştüm ama onunla bu konuda yüzleştiğimde, sonunda onun akşamdan kalmalıklarını iyileştirmesini istediğini kabul etmişti.

Bu bir şekilde onu başka bir erkekle izlemek zorunda kalmaktan bile daha kötüydü. Çünkü bu onun ne kadar mücadele ettiğini gösteren başka bir işaretti. Onunla birkaç kez bunun hakkında konuşmaya çalıştım ama bugüne kadar ne zaman ona yaklaşmaya çalışsam benden kaçıyordu. Ve korkudan değil, sonunda bana boyun eğmeye karar verdiğine dair bir işaret olarak algılayabileceğim bir şekilde değil. Ama bir bakıma benim şirketim onun istediği son şeydi. Ve bunun için onu gerçekten suçlayamazdım. Ama ona yardım etmeyi neredeyse imkansız hale getirdi.

Yurduna en yakın odalarda kalan öğrencilerden ona göz kulak olmalarını ve garip bir şey olursa bana bildirmelerini istemiştim. Birkaçı bana onun gece oldukça düzenli bir şekilde çığlık atarak uyandığını söylemişti. Ama ona bunu sormaya çalıştığımda, bunu bir tür saldırı olarak algılamış ve artık kimse onun çığlığını duymasın diye her gece odasının etrafına bir susturucu balonu yerleştirmeye başlamıştı. Biliyordum çünkü sık sık gecenin bir yarısı kapısına yürürdüm ve

elimi ona bastırdım, onunkine değene kadar kendi büyümle uzandım ve onun iyi olduğuna dair bana güvence verdi. Ya da iyi değilse, o zaman en azından hayatta.

Parmaklarıma baktım ve onları iyileştirdiğim yerden onun kanıyla lekelenmiş buldum. Sadece onun içindeki yaraları, tenindeki yaralar kadar kolay iyileştirebilmeyi dilerdim.

Artık onunla Caleb arasında hiçbir şey olmadığını söylemişti ve bu içimi, hissetmeye hakkım olmayan baş döndürücü bir rahatlama duygusuyla doldurmuştu. Çünkü her ne kadar küçük bir parçam onu kontrol ediyormuş gibi davranmayı sevse de bunun gerçekten doğru olmadığını biliyordum. Ona karşı hissettiğim bu aşk, saplantı veya tutku bana onun üzerinde herhangi bir hak vermiyordu. Onun hayatında hiçbir söz hakkı kazanmamıştım. Bu onu daha az arzuladığım anlamına gelmiyordu. Ama kendime bu gerçeği hatırlatmam gerekiyordu. Çünkü Cal onu tekrar ısırıyorsa, ondan bundan daha fazlasını isteyeceğine bahse girerim. Ve gerçekten buna itiraz etmek için geçerli bir nedenim yoktu. Zaten ona bu konuda ne söyleyebilirdim ki? *Bir zamanlar beraberdik diye onunla olma. Çok kısa, dünyayı sarsan bir an için sen benimdin. Ve gitmene asla izin vermemeliydim.*

Muhtemelen bu, babamı beni dövmemesi için ikna etmeye çalıştığım zamanki kadar iyi giderdi. Belli ki birlikte olmamızı tamamen unutmayı seçmişti. Ve beni yüksek sesle reddetmesinin acısı, hecelediğini duymak zorunda kalmanın acısı, onun için gerçekten bir anlam ifade ettiği fikrine hâlâ tutunmayı seven zavallı küçük parçamı kıracaktı. Çünkü benim için kolayca kelimelere dökebileceğimden daha fazla anlam ifade etmişti. Ve o ana geri dönüp bakmama ve gerçekten gitmiş olduğunu anlamama neden olan ıstıraba rağmen, onun anısını dünyadaki tüm auralara değişmem.

The Wailing Wood'da dolaşırken sinirli bir nefes verdim. Bana ne olduğunu bilmiyordum. Kızların peşine düşmedim. Hayatımda bir kez bile böyle hissetmemiştim. Ama elimde değil. Yapabileceğim tek şey onu sıkıca kilitlemek ve görünmesine izin vermemekti.

Atlas'ım çalmaya başladı ve onu cebimden çıkardım, cevap vermeden önce alışkanlıktan susturucu bir balon patlattım.

Arayanın kimliğinde kardeşimin adını gördüğümde yüreğim hopladı ve merhaba derken gülümsedim. "Beni buradan çıkarma konusunda herhangi bir ilerleme kaydettin mi?" Her konuştuğumuzda yaptığı gibi şaka yollu sordu.

"Üzerinde çalışıyorum," diye söz verdim ki bu yalan değildi. Ayrıca ilerleme kaydettiğim bir şey değildi.

"Annem ve babam nasıl?" Sordum, gerçekten umurumda olduğu için değil, gerçekten evimizin pislik reisinin son zamanlarda yine küçük kardeşime karşı öfkesini dönüp dönmediğini gerçekten merak ettiğim için.

"Güzel," diye yanıtladı ve ben de derin bir nefes verdim çünkü bu onun da katlanmak zorunda kalmadığı anlamına geliyordu.

son günlerde çok "Geçen gece annem garip bir şey yapmış olsa da."

"Ah?" Merakla sordum. Annem tuhaf bir şey yapmadı. Aslında pek bir şey yapmadı. Destekli sutyeni ve özel tasarım elbisesiyle evin içinde adeta süzülüyor ve babam onu ne zaman toplum içine çıkarmaya karar verse güzel görünüyordu. Bazen hep böyle miydi yoksa Meclis Üyesi eşi olduğundan beri içine düştüğü bir rol müydü diye merak ediyordum. Kendi başına sihirli bir güce sahip olduğunu biliyordum ama sihrini kendini güzel göstermek veya babama karşı gelirsek yaralarımızı iyileştirmek dışında hiçbir şey için kullanmadı.

"Evet. Sabahın üçü gibi odama geldi ve ben uyuyormuş gibi yaptım, ne olur ne olmaz diye..." Bu cümleyi bitirmesine gerek yoktu çünkü gecenin bir yarısı uyanmanın nasıl bir his olduğunu hatırladım. Babam eve sarhoş, huysuz ve kızgın geldiğinde.

"Ne istedi?" Diye sordum.

“Geldi ve yatağıma oturdu ve sadece... ağladı. Saçımı okşadı ve bana biz çocukken hep söylediği ninniyi söyledi. Cam evdeki dışarı çıkamayan adamla ilgili olanı biliyor musun? dedi Xavier.

Durduğumda kaşlarımı çattım ve yoldan ayrıldım, tüm dikkatimi sohbete verirken kocaman bir meşeye yaslandım.

"Sadece nostaljik hissettiğini mi düşünüyorsun?" Diye sordum.

"HAYIR. Pekala belki. Ama gitmeden önce bir şey söyledi. Daha çok aslında fısıldamış gibi, bu yüzden doğru duyduğumdan tam olarak emin değilim...”

"Ne dedi?" Merakla sordum. Annemin yaptığı bir şeyi merak ediyor olmam da benim için biraz tuhaftı.

"BEN*düşünmek*dedi. 'Keşke sana söyleyebilseydim.'"

Aramıza sessizlik çöktü ve bunun ne anlama gelebileceğini anlamaya çalışırken Pitball botlarıma kaşlarımı çattım.

Onu daha iyi tanısaydım, belki onu bulma şansım olurdu, ama dürüst olmak gerekirse, her zaman evimizin bu tür bir arka plan süsü olmuştu. Onun arkadaşlığından ancak babamın bana verdiği yaraları iyileştirdiğinde memnun oldum. Ama artık bunu kendim yapabildiğime göre, artık bunun için ona ihtiyacım bile yoktu.

"Biz çocukken evin her yerinde bizi kovaladığını hatırlıyor musun?" Xavier yavaşça sordu. Saklambaç oynadığımızı ve her zaman kilerde saklandığımızı ve bizi her bulduğunda şaşkınlıktan nefesini tuttuğunu ve bu kadar iyi saklanmakla ne kadar zeki olduğumuzdan bahsettiğini hatırlıyor musun?

Bu hikaye bende bazı anıları harekete geçirince kaşlarımı çattım. "Biraz," diye itiraf ettim. Ama bizimle böyle bir şey yapmayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki, o olup olmadığını söylemek bile zordu. "Belki de dadılardan sadece biriydi."

"Hadi Darius, hatırlıyorsundur," diye ısrar etti Xavier. "Ben senden küçüğüm ve eğer ben hatırlayabiliyorsam, sen de kesinlikle hatırlayabilirsin."

Homurdanarak onayladım. "Bütün gece karanlıkta yalnız kalmak zorunda kalmayalım diye toprak büyüsünü yatak odalarımızda parlayan çiçekler yetiştirmek için kullanırdı."

"Evet!" Ben ona bunu hatırlatırken Xavier coşkuyla söyledi. "Ve merdivenlerden aşağı kaymak için tepsiyi nasıl kullanacağımızı bize ilk o gösterdi!"

Bunu da hatırlayınca bir kahkaha patlattım. Bunu orta avludaki ana merdivenlerde yapmıştık. Merdivenin dibindeki tepsiden dökülmüştü, uzun esmer saçları etrafına dağılırken gülerek güldü ve biz de takdirle kıkırdadık. Elbisesi bacaklarına dolanmıştı ve ikimiz de üzerine atlayarak onu sevinç çığlıklarıyla gıdıklamıştık. Ben yaklaşık altı, Xavier ise dört yaşında olmalıyım. Mutluyduk. En azından o anda. Ve belki de daha fazlası.

"Ama sonra babam akşam yemeği için Tiberius Rigel ile eve geldi ve onu yerde öylece yatarken gördüler..." diye ekledi Xavier.

O kısmı da hatırlayınca kaşlarımı çattım. Hepimiz susmuştuk, babamız eve adımını atar atmaz evin neşesi kaçmıştı. Aslında bu konuda hiçbir şey yapmamıştı. Sanki o da eğlencenin içindeymiş gibi gülümsedi. Ama gözleri o zaman bile korktuğumu bildiğim bir şekilde sert ve soğuktu. Annem ayağa fırlarken özür dilemişti ve hepimiz aceleyle ondan uzaklaşarak onu Max'in babasıyla iş konuşması için baş başa bırakmıştık.

Bizimle bir daha asla böyle oynamadı, diye mırıldandım.

Bir süre sonra oyunlarımıza katılması için ona yalvardığımı hayal meyal hatırlıyordum ama kibarca reddettikçe, daha az ricada bulunduk ve onun bir zamanlar bizim eğlencemizin bir parçası olduğunu unutmuştum. ilk yer Bunu takip eden yıllarda yavaş yavaş bizden uzaklaştı ve sonunda artık tanıdığımız yavan yaratık haline geldi.

"Tory Vega'ya çıkma teklif ettin mi?" diye sordu Xavier, beni bu konuda rahatsız etmek için aniden konuyu değiştirerek.

"Onunla çıktığımı sana asla söylememeliydim," diye mırıldandım sinirli bir şekilde. Dürüst olmak gerekirse, onun hakkında konuşacak birine ihtiyacım olmasına rağmen, bana hissettirdiği her şeyle yanıp tutuşuyordum ve bu tartışma Lance ile benim aramda hala yerinde dururken, gerçekten başka kimsem yoktu.

Onlara söylersem diğer Mirasçılar mutlu olmaz. Cal, istersem birçok kez onun peşinden gitmemi söylemesine rağmen kıskanır, hatta belki incinirdi. Max açıkça çoğumuzun ne pahasına olursa olsun Vegas'tan uzak durması gerektiğini düşündü ve Seth yine de elinden geldiğince onlara eziyet etmekten büyük zevk aldı, bu yüzden konuşacak en yardımsever veya sempatik insanlar olmayacaklardı.

"Hadi dostum," diye inledi Xavier. “Gerçekten burada ışıltılı bir Rapunzel gibi bir kuleye tıkılıp kaldım. Kendi hayatıma en çok yaklaştığım an, seninkini duymak.

İç çektim, o kartı oynadığında onu reddedemedim ama daha cevap veremeden arka planda babamın sesi duyuldu.

"Kiminle konuşuyorsun?" diye sordu.

"Sadece Darius," diye savunmaya geçti Xavier ve sesindeki korku tınısına dişlerimi gıcırdattım.

"Kardeşinizin, sizinle sohbet ederek zaman kaybetmekten daha önemli işleri var. Teslim et," diye emretti. Bir dakika sonra, telefona konuşurken sesi daha net geldi. "Yarı kalıcı illüzyon yerleşiminde ustalaştın mı?" diye sordu, Cardinal Magic'te üzerinde çalıştığım en son sihrin adını vererek. Ne kadar meşgul olursa olsun, Profesörlerimin ona günlük olarak gönderdiği sınıf raporlarını her zaman güncel tuttu. Hiçbir şeyde geride kalmama ve onu utandırmama izin veremezdi.

"Pitball antrenmanını yeni bitirdim," diye yanıtladım. "Şimdi ödevlerime devam etmek için Evime geri dönüyorum."

"Öyleyse bu tür dikkat dağıtmalara ihtiyacın yok, değil mi?"

Cevap veremeden hat kesildi ve şu anda Xavier'le ne yapıyor olabileceği endişesine kapılmamaya çalıştım. Sesi, etleri yaralanmış ve kemikleri kırılmış olacak kadar kızgın değildi, sadece bugünlerde ağabeyimin yanında sergilediği her zamanki kızgınlık seviyesindeydi.

Atlas'ımı cebime geri ittim ve iç çektim.

Kolumdaki Terazi markası kaşınıyor ve yanıyordu, beni gidip Koruyucumu aramaya itiyordu. Orion'la kaliteli zaman geçirmeyeli çok uzun zaman olmuştu ve onunla bu tartışmayı sürdürmek sadece ikimizi de incitiyordu. Bizi ayrı tutan asıl suçlu kendi inatçılığımdı. Terazi söz konusu olduğunda kapısının önüne sıçmak kadar kötü olan adaletsiz davrandığıma açıkça karar vermişti. Ve aslında onunla aynı fikirdeydim. Tam bir pisliktim ve sadece kendi inatçılığım bizi ayırıyordu.

Kendimi toparlamanın ve bu saçmalığa bir son vermenin zamanı gelmişti. Eğitimimizi, Clara'nın karşıya geçmesine yardım etme hazırlıklarımızı, hatta uykumuzu bile etkiliyordu, çünkü aramızdaki bağ sürekli ona gitme dürtüsüyle beni uyandırıyordu. Yeterdi. Yanıldığımı kabullenmekte zorlanmış olabilirim ama Lance'i gururumu mahvedecek kadar önemsiyordum. Kendime sahip çıkıp özür dilediğim zaman geçmişti.

Geldiğim yoldan geri döndüm ve ağaçların arasından Asteroid Place yönüne doğru ilerledim. Gideceğim yeri bildiğim halde kalbim hafifledi ve kolumdaki marka beklentiyle ürperdi.

Güvenlikli siteye yaklaştım ve gölgelere saplandım, karanlığı kullanarak onun arkasına dolandım.

Demir kapılara doğru yürüdüm ve ayaklarımın altında bir su sütunu oluşturdum, böylece beni yukarı kaldırdı.

Diğer tarafa indim ve onun evine doğru koştum. Bilgimle cildim uğulduyordu

Sonunda aramızdaki şeyleri düzelttik ve adımlarımı daha da hızlandırırken yardım edemedim ama sırıttım.

Evini gördüğümde dümdüz koşmuştum ve onun evini Washer's'tan ayıran ara sokağa koştum.

Ben varmadan hemen önce kapı hızla açıldı ve kollarını iki yana açarken Lance'in gözleri heyecanla kocaman açılmıştı. Ona çarptım ve kollarımızı birbirimize doladık ve çarpışmamızın gücüyle neredeyse yere düşüyorduk.

"Üzgünüm," diye homurdandım onu kollarıma alırken bir yanım keşke hiç izin vermeseydim

Gitmek.

"Ben de üzgünüm," diye kabul etti, sakalı en iyi şekilde yanağımı kaşıyordu.

Birbirimizi bırakmadan evine girdik ve kapıyı arkamızdan kapattım. Bizi böyle görseler kim ne düşünürdü bilirim.

"*Kahretsin*, çok güzel kokuyorsun," diye inledim, tarçın kokusu beni sararken.

"Şu anda seni öpme dürtümle gerçekten mücadele etmek zorundayım," diye şaka yaptı, ama bunu söylerken, ağzımı onunkine çevirmek için yarı cazip geliyordum.

Bu kahrolası Koruyucu tahvil!

"Bence birbirimize oral seks yaparsak hepimiz iyi oluruz," güldüm ve burnunu bana soktu. "Yıldızların adına, bu kulağa en kötü fikir gibi bile gelmiyor," diye inledi ve ben daha çok güldüm.

"Babamın beni bağladığı bir pislik olduğunu düşünmüyorum," diye homurdandım çünkü bu sözler, zehirlerinin dudaklarımdan dökülmesine izin verdiğimden beri aklımdan çıkmıyordu. "Kızgındım ama bunu asla söylememeliydim. Senin hakkında düşündüğüm şeyin bu olmadığını bilmelisin."

"Biliyorum," diye yanıtladı Lance kabaca. "Üzgünüm, tahtı Vegas'la paylaşma fikrini sana bu şekilde dayatmaya çalıştım. Amacım sana bu konuda bağırmak ya da seni bir seçim yapmaya zorlamak değildi. Bence sadece-"

"Yapamam...lütfen bu gece Vegas'ı konuşmayalım mı?" Ben yalvardım. "Olduğu gibi beni çok sık rahatsız ediyorlar."

Lance hafifçe kaşlarını çatarak bana göz atacak kadar geri çekildi. Bir noktada bu konuşmayı yapmamız gerektiğini biliyordum ama tahtımı Vahşi Kral'ın kızlarıyla paylaşma konusundaki fikrimi değiştirmeyecektim. Lance, sorunlarımızı şimdi ele almanın hiçbir şeyi çözmeyeceğini anlayınca içini çekti ve bana hafifçe başını salladı. Neredeyse Noel'di ve ikimizin iyi olmasına ihtiyacım vardı. Bu saçmalığı başka bir zaman çözebiliriz. Ayrıca, ikizlerle olan sorunlarıma mümkün olan her türlü çözümü sunarak bana yardım etmek istediğini anlamıştım, ama tahtı paylaşacağımıza asla gerçekten inanmadığından emindim.

"Tabii ki," diye onayladı Lance, konuyu şimdilik masadan kaydırırken gergin bir gülümsemeyle. "Geri döndüğün için çok mutluyum."

"Beni öldürüyor. Neden daha önce emmediğimi bilmiyorum," dedim alçak sesle, kendimi onu bırakmaya zorlarken evin içine doğru ilerledik. "Son zamanlarda pek çok şey için kendime çok kızdım ve ben... Sanırım bunların hiçbirini sahiplenmek istemedim."

"Baban seni acımasız olman ve esir almaman için yetiştirdi. Size asla boyun eğmemeyi, geri adım atmamayı veya davranışlarınız için özür dilememeyi öğretti. Sana gelmeliydim, dedi Lance, ondan gözlerimi ayırmayayım diye yüzümü ellerinin arasına aldı. Gelmemin tek sebebinin kolumdaki bu lanet iz olduğunu düşünmeni istemedim.

Başımı salladım ve elini bana bıraktı. "Bağımızın bize dayatılandan daha fazla olduğunu biliyorum," dedim dürüstçe. "Seni bir kardeş gibi seviyorum. Benim için ailemin çoğu gerçek üyesinden daha çok şey ifade ediyorsun.

"Pekala, akraba olmadığımıza sevinelim," diye alay etti. "Çünkü ikimiz de bir Ejderha mizacına sahip olsaydık, o zaman muhtemelen bu tartışmalardan çok daha fazla uğraşırdık - ve oral seks çok yanlış olurdu."

Elimi saçlarımın arasından geçirip rahat bir nefes verirken gülümsedim. Haftalardır ilk kez kalbim hafifledi ve içimdeki gerginliğin bir kısmı hafifledi. Kendi kendimin en büyük düşmanı olduğumu söylediğinde haklıydın, diye mırıldandım. "Son zamanlarda yaptığım tek seçim daha kötüsü gibi görünüyor."

"Eh, ben de son zamanlarda kötü kararlar vermek konusunda çok iyi bir iş çıkardım, bu yüzden senin hakkında yargıda bulunamam." Lance önden koltuğa gitti ve sehpanın üzerinde duran burbon bardağını doldurup bana ikram ettikten sonra şişeden kendisi içti.

"Bunu açıklamak ister misin?" diye sordum, bacaklarımızı birbirine bastıracak şekilde ona yaklaşarak. Dersler, Pitball antrenmanı ve gölgelerle çalışmamız dışında haftalarca birbirimizden uzak durduktan sonra, aramızdaki bu bağ için can atıyordu ve deneyimlerime dayanarak, ona teslim olmanın onunla savaşmaktan daha kolay olduğunu biliyordum.

Lance uzun bir süre bana baktı ve sonra içini çekti. "Evet. Fakat şimdi değil. Şimdi sadece seninle biraz zaman geçirmek ve büyük olasılıkla geceyi bu bağın ihtiyaç duyduğu tamamen platonik, son derece saçma bir şekilde seni kaşıklayarak geçirmek istiyorum.

"*Kahretsin*Kulağa çok hoş geliyor," diye inledim, kahkaha atarak başımı kanepeye geri vurdum.

"Film izleyelim mi?" diye sordu Lance, Faeflix'i açıp birini bulmaya çalışırken.

"Kulağa kendi türünden bir cennet gibi geliyor," diye kabul ettim çünkü gerçekten hiçbir şey yapmadan ve hayatımızdaki tüm saçmalıkları unutarak biraz zaman geçirmeye ihtiyacım vardı. Bu gece Periler, Meclis Üyeleri, siyaset veya Vegas olmayacaktı. Aksiyon filmlerini izleyen tamamen yetişkin iki adam ve büyük olasılıkla

boyunca el ele tutuşmak. Şu anda sahip olmayı hayal edebileceğim en iyi geceydi. Orion uzanıp elimi tuttuğunda Noel'deki bir çocuk gibi sırıttığımı hissettim ve tüm sorunlarım biraz daha katlanılabilir görünüyordu.

BENöğle yemeği için midem guruldarken yatağımda uzanmış, Nümeroloji denklemine kaşlarını çatmıştım. Günlerden bir cumartesiydi ve kampüsteki gevezelik herkesin Noel planları etrafında dönüyordu.

Tory ve ben hala tartışırken Noel'in yaklaştığını düşünmek istemedim. Hatırlayabildiğimden beri her Noel için sahip olduğum tek sabit oydu. Hangi evde olduğumuz, hangi koruyucu ailelerin bizimle kutlama yapıp yapmadığı önemli değildi. Her Noel sabahı uyanıp birlikte paylaşmamız önemliydi. Şafak sökerken ben ve Tory bir saat sonra nihayet onu yataktan kaldırdığımda.

Kar yağdığında kardan adam yaptık, kartopu savaşı yaptık ve metal tepsiden kızak yaptık. El ve ayak parmaklarımız donana ve burnumuz kıpkırmızı olana kadar dışarıda kalırdık. Bu bizim yolumuzdu. Ve kaç yaşında olduğumuz umurumda değildi, hala Noel sabahı uyanmak ve tüm bu şeyleri dünyadaki tek etim ve kanımla yapmak istiyordum.

Tory'ye bir mesaj gönderdim, ne diyeceğime karar vermeye çalışırken kalbim gümbür gümbür atıyordu.

Darcy:

Sana neler olduğunu anlatabilseydim, söylerdim. Lütfen beni dışlama Tory. Yakında Noel. Burada, akademide yalnız kalacağız ama sen yanımda olduğun sürece bunun hiçbir önemi olmayacak.

Bir cevap yazdığını görebiliyordum, cevabını birkaç kez yeniden yazarken noktalar beliriyor ve sonra kayboluyordu.

Tory:

Bu konuda bana neden güvenemediğini anlamıyorum.

Darcy:

Güvenle ilgili değil.

Tory:

Açıkça.

Bunu nasıl düzelteceğimi bulmaya çalışırken iç çektim. Ona neden söyleyemediğim hakkında çok fazla şey söylersem, tehdit edildiğimi anlardı. Ne kadar acı verici olsa da, onu korumanın en iyi yolu bu sırrı onunla gerçekten paylaşmak istemiyormuşum gibi davranmaktı. Ama bu kalbime bir çivi çakmak kadar iyi hissettirdi.

Çevremde bir şey parıldadı ve Orion hızla esirde kaybolan bir yıldız tozu bulutu arasında belirirken keskin bir şekilde nefes alarak döndüm.

"Kahretsin," diye soludum görünüşünü incelerken. Şık bir pantolon ve bembeyaz bir gömlek giymişti, saçını şekillendirmişti ve elinde benim saçımla aynı renk olan lacivert bir çiçek vardı. Zambağa benziyordu, yaprakları büyüktü ve tozlu beyaz polen parıldıyordu.

"Şaşırdın mı?" diye sordu ve ben de yataktan fırlayarak kollarımı ona doladım ve günlerdir hayalini kurduğum öpücüğü çaldım. Ağzı sıcak ve davetkardı ve beni daha sıkı kavradı, ayak parmaklarım neredeyse yerden kalkıyordu.

"Kesinlikle şaşırdım," dedim sırıtarak uzaklaşırken.

Çiçeği kaldırdı, sırıtarak parmaklarının arasında döndürdü ve uzattı. Aldım, yanaklarıma yayılan sıcaklık. "Bu güzel."

“Ortalama. Öte yandan sen..." Beni tekrar kendine çekip çiçeği elimden aldı ve masamın üzerine fırlattı. "Kesinlikle kaçırılabilir görünüyorsun."

"Ne-" Ben daha o kelimeyi bitiremeden, Orion üstümüze bir avuç dolusu yıldız tozu fırlattı ve ben bir yıldızlar galaksisine çekildim.

Dünyalar arasındaki kumaşın içinden yuvarlandım ve ayaklarım sağlam zemine çarptığında neredeyse Orion'a çarpıyordum. Yine de inişte kesinlikle daha iyi oluyordum.

Etrafıma bakındım ve etrafımdaki boşluğa bakarken nefes almayı unuttum. Kocaman bir salkım söğüt ağacının altındaydık, kalın yaprakları altındaki geniş açıklığın kenarlarından sarkıyordu. Buz, dalları parlak maviyle kapladı ve içinde parıldayan altın ışık küreleriyle üstümüzde saf buzdan bir avize asılıydı. Altında bir masa ve buzdan oyulmuş ve kalın kürk battaniyelerle kaplı iki sandalye vardı. Her köşesi yiyeceklerle doluydu ve tam ortasında bir şişe şarap duruyordu. Yer, kabarık beyaz bir kar tabakasıyla kaplıydı ve ortasından bir cam parıltısı gibi donmuş bir nehir akıyordu.

"Çok fazla, değil mi?" Orion sessizliği bozdu. "Çok fazla olduğunu biliyordum ama buz sarkıtları eklemeye devam ettim..."

"Lance bu inanılmaz," ona döndüm, yaptığı şeye hayretle. Elimi tuttu ve dudaklarıma yüzlerce kelime döküldü ama hiçbiri çıkamadı. Hiçbiri bunun benim için ne kadar önemli olduğunu ifade edecek kadar iyi değildi.

Sadece bize ait olan küçük dünyalar yarattı. Yüzme havuzunun altında, çarşafların arasında, söğüt ağacının altında. Her yeri bizim yapabilir ve diğer tüm canlıları dışarıda bırakabilir.

Boğazı inip kalktı ve ağzının kenarında savunmasız bir gülümseme belirdi. "Daha önce gerçekten bir kızla çıkmadım. Böyle değil. Doğru yol değil. Ama seninle, seni böyle gülümsetmek... her şey demek. Birkaç ay önce, şimdi kendime bakar ve aklımı kaçırdığımı düşünürdüm. Ağaçları süslemek istememe neden oluyorsun, Blue. Senin için yüzde yüz bir deliyim. Ve umurumda değil.

Baş döndürücü bir şekilde gülümsedim, bu yerin her bir parçasını, bu anı, onun çılgınca konuşmasını ezberledim. Bizim için mükemmeldi.

"Bir kızı suskun bırakmanın yolu." Dudağımı ısırdım ve pis pis sırıttı.

Parmaklarını açtı, elime bir kağıt koydu ve ona doğum günü için verdiğim senetlerden birine baktım.

borç senedi

Bir günlük tarih.

"Tarihini ayarlamam gerekiyordu.*Sen*" dedim ona bakarak.

"Senin kurallarına göre oynamıyorum, Blue." Dudakları köşeden kıvrıldı ve göğsüme bir sıcaklık yayıldı. Ben de ona göre oynama eğiliminde değildim, bu yüzden bununla tartışamazdım.

Parmakları benimkilerin arasında kayarken, parmak uçlarımda yükseldim ve en hafif, en tatlı öpücüklerle dudaklarımı onunkinin üzerinde gezdirdim. Beni koltuklardan birine yönlendirdi ve ben de diğer koltuğa geçerken ona şakacı bir gülümsemeyle bakarak oturdum.

Kendini çok uzakta hissediyordu ve yanaklarıma bir kızarıklık yayıldı. Ben gerçekten resmi bir akşam yemeği kızı değildim ve o da bana öyle biri gibi gelmedi.

Bir an kaşlarını çatarak beni süzdü. “Bu gerçekten değil*biz*, bu mu?"

"Hayır, ama nasıl düzeltebileceğimizi biliyorum." Ayağa fırladım, battaniyeyi koltuğumdan aldım ve yere serdim.

Ayakta sırıttı ve piknik yapmak için yiyecekleri battaniyenin üzerine topladık. Şarabın mantarını dişleriyle açtı ve ben rahatlayarak yanına, yere çöktüm.*Çok daha iyi.*

Avucumu açıp ateş yaktım, sonra yavaşça battaniyenin ötesindeki karın üzerine yerleştirdim. Kar erimeye başladı ve Orion elimi tuttu ve yanımda kıpırdandı. "Karın erimesini istemiyorsan, onu şöyle koruyabilirsin..." Büyüsü tenime çarptı ve ben bariyerlerimi yıktım, böylece gücü içime aktı.

Sihri parmak uçlarıma yönlendirdiğini hissettim ve içimden geçen telaş baş döndürücüydü. Bana karı sıcaktan nasıl koruyacağımı gösterdi ve çok geçmeden iki Element olan ateş ve suyun birlikte uyum içinde çalıştığını hissettim.

Orion büyüsünü tekrar geri çekti ve ham enerjisi beni terk ederken iç çektim.

"Öyleyse bazı haberlerim var," dedi bana bir kase doldurulmuş zeytin uzatırken.

Bir tane aldım, üzerine çömeldim ve acı tadının tadını çıkardım. "Ah evet?"

"Darius ve ben barıştık," dedi.

"Bu harika," dedim nefes nefese. "Böylece ona bizden bahsedebilirsin ve-"

Orion başını salladı, kelimeler boğazımda ölürken alnında çizgiler oluştu. İç çekti, bakışlarını yere indirdi. Pislik yaptığı için özür diledi ama tartıştığımızda söylediğim başka hiçbir şeyi gündeme getirmedi. Ona bizden bahsedersem, bana olan güvenini tamamen yerle bir edeceğini düşünüyorum..."

Elini tuttum, kalbim sıkı bir topa dönüştü. "Seninle arkadaşının arasını açmak istemiyorum."

"Senin hatan değil," diye homurdandı gözlerimin içine bakarak. "Yaptığı hataları öğrenmesi gerekiyor. Kız kardeşin hakkındaki hisleriyle uzlaşmak zorunda. Şimdi birlikte yattılar, sonunda belki-"

"Beklemek -*Ne*?" Nefesim kesildi, ağzım açık kaldı. *Vay canına, Darius'u becerdi mi?* Orion'un kaşları kalktı.

"Bildiğini sanıyordum." "Tory benimle konuşmuyor, nasıl bilebilirdim?"

"Bir süre önceydi." Özür dilercesine sakalını düzeltti.

"Evet, pekala, Tory ve benim aramız çok uzun sürmüş gibi görünüyor." Kaşlarımı çattım, ruhum ikizimin arkadaşlığı için sızlıyordu. "Sanırım anladım. Ben ondan bu kadar çok şey saklıyorken neden bunu benimle paylaşsın ki?

Orion elimi tuttu ve nazikçe sıktı. "Kartları okuyorum, hala umut var, Mavi. Onunla denemekten vazgeçme."

Umutla gülümsedim, buna inanmayı o kadar çok istiyordum ki. "Elbette yapmayacağım. Zaten çok aptalca, ona en başından ikimizden bahsetseydim, tüm bunların olmasını önleyebilirdim. Tanrı aşkına Darius'la yattı, seninle olmamı neden umursasın ki? Ve yapmış olsa bile, yine de

beni kesmezdi.”

"Bundan daha fazla nedenden ötürü, onu bu işe bulaşmaktan korumaya çalışıyordun." İç geçirdim, başımı kaldırdım. "Biliyorum ve şimdi bunun yerine her şeyi alt üst ettim."

Orion beni kendine çekti ve ona bakmamı sağlamak için çenemi tuttu. "İşlerin bu kadar ileri gideceğini bilmiyorduk. Ayrıca, ona söylememen için seni uyaran bendim.”

"Genellikle bana patronluk taslamana izin vermem, o yüzden bunun neden kötü bir fikir olduğunu artık biliyoruz," diye şakacı bir şekilde kolunu iterek alay ettim.

Kurt gibi sırıttı ve beni kendine çekti. "Belki zaten isyan etmen hoşuma gidiyor, bu bana seni cezalandırmak için sebep veriyor." Burnunu boynuma soktu ve tenime değen dişleri düşüncelerimi bulanıklaştırdı. "Beni Aer Tower'dan attığın ve benim seni merdiven boşluğunda yakaladığım zamanı hatırlıyor musun?"

Aklıma gelen dudağımı ısırarak başımı salladım. “Geriye dönüp bakıldığında bu çok sıcaktı.”

"Geriye bak. Senin yüzünden kaç tane soğuk duş almak zorunda kaldığımı biliyor musun?

Ciğerlerimden bir kahkaha düştü ve kollarına eğildim, bir öpücük çaldım ve endişelerimin uçup gitmesine izin verdim. Bu yerin büyüsü büyüleyiciydi ve sonsuza dek sürmeyeceğini bilsem bile bu çalınmış saf huzurun tadını çıkarmak istedim.

Yiyeceklerin arasından geçtik ve kısa sürede doydum, elim karnımın üzerinde, battaniyeye uzandım. Orion hava büyüsünü kullanarak tabakları ve arta kalanları tembel tembel masaya geri gönderdi, sonra yanıma çöktü ve eliyle başını avuçladı.

Yukarıdaki ışıltılı kanopiye baktım ve üzerime mutluluk çöktü.

"Neredeyiz?" İlk kez merak ederek sordum.

"Burası Airvale Malikanesi'nin kenarında. Ailemin evi. Ablam ve ben çocukken burada oynardık.”

Büyüdüğün yer burası mı? diye sordum birdenbire söğüt ağacının altından çıkıp orayı kendi gözlerimle görmek için can atarak.

"Evet. Stella şehirde olduğu için ev boş - tıpkı kalbi gibi." Güldüm ve bir tutam saçımı kulağımın arkasına atmak için öne doğru eğildi.

"Öyleyse evde annenle sıcacık bir Noel geçirmeyeceksin sanırım?" Diye sordum. "Demir çivi yemeyi ve onları bir bardak asitle yıkamayı tercih ederim."

kaşlarımı çattım. "Peki ne yapacaksın?"

"Muhtemelen akademide kalacaksın. Lionel beni Acruxes'ta şenlikli bir eğlenceye götürmedikçe." "Belki o zaman Zodiac'ta kalırsan görüşürüz," dedim ama Tory'yle geçirmeme düşüncesiyle bu fikrin tadını çıkaramayacak kadar kalbim sıkıştı. Biz*vardı*o zamana kadar telafi etmek. Onsuz geçirmeye dayanamazdım.

Orion şaşkınlıkla bana baktı. "Sana kimse söylemedi mi?"

"Bana ne söyledi?"

"Senin ve kardeşinin onu sarayda geçirmesi bekleniyor. Gelmeniz için hazırlandı."

"Ciddi misin?" Nefes aldım, kalbim çılgınca atıyordu. Saraydan haberim olduğu anda gidip sarayı ziyaret etmek istemiştim ama şu anda teknik olarak bize ait olsa bile orada gerçekten kalmayı hiç beklemiyordum. Ve Noel boyunca daha az değil.

"Evet. Daha önce söylerdim ama Grus'un bundan bahsetmiş olacağını düşündüm. Ailesi hazırlıklara dahil oldu."

"Onu tanıdığım için, muhtemelen Noel arifesinde bir sürpriz olmasını istemiştir," güldüm ama biyolojik ailemin evine adım atmanın nasıl bir şey olacağını düşünürken gülümsemem soldu. Bebekken bir zamanlar gitmiş olmam gereken yer. Tamamen gerçeküstüydü.

"Gitmek istemiyor musun?" diye sordu Orion, yüz ifademi inceleyerek. "Ben sadece... ne bekleyeceğimi bilmiyorum sanırım."

"Acrux malikanesini bin katı düşünün."

"Aman Tanrım," diye nefes verdim. "Orada bulundun mu?"

"Bir kere. Bir fotoğrafçı onun fotoğraflarını çekerken Darius'la bir tura çıktım." Eğildi ve dudaklarını benimkilere bastırarak endişelerimi bir anda unutturdu. "Hoşuna gideceksin Mavi. Bir kraliçeye yakışır."

Kaşımı kaldırdım. "Ama uğrunda diz çökeceğin bir kraliçe değil," dedim havasızca. "Sadece bir veya dört kral için diz çökebilirsin."

"Savunmamda, sarhoşken Darius'a yalnızca bir kez oral seks yaptım, bu yüzden gerçekten sayılmaz," diye şaka yaptı.

Parçalandım ve sırıttı, ağzını boğazıma doğru gezdirdi. Dişleri nabzımı yokladı ve ağzından aç bir hırıltı kaçtı. Omuzlarını tuttum, başımı iki yana salladım ve bir an bile tereddüt etmeden dişlerini tenime geçirdi. O içerken ona doğru eğildim, eli bileklerimi bulup battaniyeye bastırdığında gözlerim kanat çırparak kapandı. Beni zapt etmesine gerek olmadığını biliyordu ama ben onun üstüne bastığından oldukça emindim.

Dişlerini serbest bıraktığında, gözbebekleri büyümüştü ve bana bakarken derin derin nefes alıyordu.

"Tadım nasıl?" Tek kaşımı kaldırarak düşündüm. "Güç, ateş ve erimiş şeker gibi."

"Bu çok özel." sırıttım.

"Bunu düşünmek için çok zaman harcadım." Gülümserken dişlerini gösterdi ve kalbim suda köpüren bir tablet gibi eriyip gitti.

"Evini görebilir miyim?" diye sordum, etrafımızı saran dallara umutla bakarak. "Sen istiyor musun?" diye sordu kaşlarını çatarak sırtüstü dönerek. "Sadece bir ev." "Hayır... o senin bir parçan." Parmaklarımı çenesinde gezdirmek için uzandım. “Seti topluyorum.”

Buna sırıttı, elimi tuttu ve ayağa fırlayarak Vampir hızıyla beni yukarı çekti. "Beni ikna ettin."

"Fazla sürmedi," diye alay ettim.

"Hayır demeyi zorlaştırıyorsun Mavi."

Önüme geçti, beni ağacın kenarına götürdü ve bardak şıngırtısını andıran bir sesle yaprakları kenara itti. Boşluktan kaydım ve kar düzlüğünde iki tepenin arasına yerleştirilmiş güzel bir evin olduğu yere baktım. Her şey hareketsizdi, söğüdün ötesindeki toz halindeki kara adım attığımda hava bile yanaklarıma zar zor çarpıyordu.

Donmuş dere kıvrıla kıvrıla eve kadar geldi ve yan tarafındaki eski bir su çarkının altından geçti. Demir tuğla duvarları ve boyalı kırmızı pencere çerçeveleri olan modernize edilmiş bir çiftlik evi gibi pitoreskti.

Orion, yürürken arkamızda bir rüzgar savurarak ayak izlerimizi bir kar tozuyla örttü. Ona soran bir bakış attım.

"Her ihtimale karşı," diye açıkladı.

"Annen beni burada seninle bulsa ne yapardı?" Bu olasılık hakkında daha fazla endişelenmem gerekip gerekmediğinden emin olamayarak sordum.

Beni evlatlıktan reddet. Oh bekle, bunu zaten yaptı. Kıkırdadı ama içgüdüsel olarak boğazımdan bir hırıltı çıktı.

"O bir aptal."

Elimi sıktı ama karşılık olarak bir şey söylemedi.

Eve yaklaştık ve Orion avucunu kapıya bastırarak ön kapıya ilerledi ve konsantre olurken gözlerini kapattı. Kapının üzerinde bir ışık huzmesi titreşti, ardından bir tık sesiyle açıldı. "Erişim kazanmamı engellemedi, bu yüzden sanırım bana bir şekilde hâlâ güveniyor."

Genişçe itti ve önünden geçmem için bana işaret etti. Karanlık döşeme tahtaları ve duvarlarda çerçeveler içinde elektrik fırtınalarının resimleriyle geniş ve soğuk olan koridora taşındım. Alanın ortasında kıvrılan bir demir merdiven ve açıkta kalan tuğla kemerler, çevremizdeki diğer odalara kısa bir bakış sağlıyordu.

Orion, su büyüsüyle ayakkabılarımızdan karı çıkarmak için bir dakika ayırdı ve onu dışarıya bıraktı. Sonra kapıyı itti ve keşfetmem için işaret etti.

Gülümsedim ve büyük, kırmızı bir Ağa'nın durup ortalığı ısıttığı devasa mutfağa sıvıştım. Parmaklarımı ahşap tepeli bir mutfak adasında gezdirdim ve yaramazca Orion'a baktım.

"Senin yerin hangisiydi?"

Sondakini işaret etti ve ben de parmaklarımı onun üzerinde gezdirdim. Karşı uçtaki bir sandalyeye dokunurken kaşlarını çatarak ilerledi. "Bu babamındı." Öne doğru bir adım attı ve parmaklarını bir sonrakinin üzerinde gezdirdi. "Ve Clara'nın." Eli o koltuğun üzerinde kaldı ve boş koltuğa bakarken çenesi gıdıklandı.

"Onu geri alacağız," diye söz verdim ve bakışları benimkilerle buluştu.

Bir kez başını salladı, sonra döndü ve uzun adımlarla mutfaktan çıktı. "Hadi ama, görmeni istediğim bir yer var."

Büyük koridoru geçip duvardaki ahşap bir panele kadar onun peşinden koştum. Elini ona bastırdı ve gizli kapıyı iterek açarken bir büyü alevi ahşabın üzerine yayıldı. Evin altından aşağı inen bir merdiven ortaya çıktı ve etrafımda soğuk bir rüzgar esti, iliklerime kadar bir ürperti gönderdi.

"Nereye gidiyor?" diye sordum heyecanla.

"Babamın eskiden kara büyü denediği yer." Gözleri gölgelerle dalgalandı ve ben onu dar alana doğru takip ederken, evin altına doğru ilerlerken tenimde bir ürperti oluştu.

Önümüze bir ışık küresi fırlattı ve merdivenlerin sonuna geldiğimizde dudaklarım aralandı. Önümüzde büyük bir taş oda uzanıyordu. Bir tarafında eski bir masa vardı, diğer tarafında ise sandıklar ve raflarla doluydu.

Karanlık bir sel gibi üzerime çöktü ve güçlü bir his vücudumun derinliklerinde sürüklenirken nefesim kesildi.

"Yakın... çok yakın" Clara'nın sesi zihnimi doldurdu ve yanından yalpalayarak geçerken Orion telaşla bana döndü. *"Beni özgür kılmak için buna ihtiyacın olacak."*

Gölgeler vahşiydi, etrafımı sarıyor, beni çekmeye çalışıyorlardı.

"Mavi?" Orion beni destekledi ama ondan uzaklaştım, odanın karşısındaki eski ahşap sandıklardan birine doğru ilerlerken bir karanlık nehri adımlarıma rehberlik ediyordu. Dizlerimin üstüne çöktüm ve içindekileri karıştırarak açtım. Orion'un sesi sanki bir bariyerin arkasından geliyormuş gibi geliyordu ve ben kelimeleri seçemiyordum.

Elim bir kutuya takıldı ve onu çekip yere koydum. Gölgeler sanki bir esintiyle uçup gitti ve her şey keskin bir şekilde yeniden odağa döndü. Orion yanımda diz çökmüştü, eli sandıktan çıkardığım oyma tahta kutunun üzerindeydi.

"Neler oluyor?" diye sordu endişeyle. "Clara, onu geri

getirmek için buna ihtiyacımız olduğunu söyledi."

Orion'un gözleri umutla çılgınca benimkileri aradı. Kutuyu açtı ve yıldız tozu hafifçe parlayarak, muazzam gücünün gücü havada kıvranarak bana baktı. Normal bir yıldız tozu olmadığını, yaydığı auradan anlayabiliyordum. Bu, bir Fae'nin

Gölge Diyarına yolculuk. Lionel'ın Ay tutulması gecesini yarattığı türden. O gecenin hatırası, önümde duran bu karanlık malzemeye yapışmış gibiydi. Ruhuma bağlıymış gibi biliyordum. Ve belki bir şekilde öyleydi.

"Bu... dahice," diye soludu Orion. "Belki normal yıldız tozunun yeterli olacağını düşünmüştüm ama bu yolu tamamen açacak."

Sandığın etrafından dolandı, bir kavanoz çıkardı ve içine koyu renkli yıldız tozundan bir ölçü aldı. Yukarıdan bir kapı sesi geldi ve ikimiz de donup kaldık. Kelimenin tam anlamıyla, kutsal olduğu için lanet olası buz heykellerine döndü *bok*.

"Gizli kapıyı kapattın mı?" Annesinin üst katta kapıyı açık görmesinden korkarak nefes aldım. Orion başını salladı.

Aceleyle, "O zaman buradan yıldız tozu çıkaralım," diye fısıldadım.

"Yapamayız," diye homurdandı. "Evin etrafında, herhangi birinin doğrudan içine veya dışına yıldız tozu atmasını önlemek için bir koruma alanı var. Bu bir güvenlik önlemidir."

"Kahretsin," diye tısladım, ayağa kalkarken Orion da aynısını yaptı.

Sen ön kapıdan gizlice çıkarken Stella'nın dikkatini dağıtabilirim, dedi, dünyada yapmak istediği son şey annesiyle konuşmakmış gibi görünerek.

Elini tuttum, damarlarımda vahşi bir enerji dolanıyordu. "Siktir et, bunun için birlikte koşalım." Bu fikir karşısında gözleri parladı ve sessizce onaylayarak odanın diğer ucundaki merdiven boşluğuna ilerledi. Peşinden koştum ve üzerimden kayan susturucu bir balonun baskısını hissettim.

"Yakın dur," diye mırıldandı.

Merdivenlerin tepesine ulaştık ve koridora bakan kapının etrafındaki ince çatlaklardan dışarı bakarken Orion'un geniş çerçevesinin yanına sıkıştım.

Stella dar kırmızı bir elbise ve öldürücü topuklu ayakkabılarla göründü. Benim göremediğim biriyle, "Ceketini ve eldivenlerini şuraya asabilirsin," dedi.

Başka bir kadın görüş alanına girdiğinde kalbim çılgınca gümbür gümbür atıyordu. Onu daha önce hiç görmediğimden emin olsam da onda garip bir şekilde tanıdık gelen bir şeyler vardı. Koyu saçları kısa ve kıvır kıvırdı, yüzü sıskaydı ama küçük yapısı, ondan yayılan güç parıltısını alıp götürmedi. Kalın siyah bir palto ve bir çift çirkin örülmüş eldiven giymişti, Stella'nın talimatına rağmen onları üzerinde bırakmıştı.

Kadın boğuk bir sesle, "Fazla kalmayacağım," dedi. "Sadece karanlık yıldız tozunun bana düşen kısmı için buradayım."

Endişeli bir bakış paylaşarak Orion'a baktım. Buraya gelirlerse, başımız ciddi belada demektir. Orion neden ailesinin evinde olduğunu açıklayabilirdi ama neden bir Vega Twin'in ona eşlik ettiğini nasıl açıklayacaktı?

Stella, "Önce kahve, Drusilla," dedi. Bu bir emirdi ve Drusilla itaat etmeye gönülsüz görünse de Stella'yı takip ederek mutfağa girdi.

Düzensiz bir nefes ağzımdan kaçtı ve Orion beni daha yakına çekti. "Gitme zamanı."

Başımı salladım ve o kapıyı iterek açarken kendimi tuttum. Koridora çıkmadan önce gergin bir saniye bekledik.

"-ve oğlun akademide nasıl gidiyor?" Stella'nın sesi bize ulaştı.

Drusilla soğuk bir sesle, "Diego beş para etmez, söylediğim hiçbir şeyi yapmaz," dedi ve aklım başımdan gitti. "Keşke bir kızım olsaydı. Çok daha uyumlu."

Ağzım açık kaldı. Bu Diego'nundu.*anne*?

"Pekala, sana tamamen katılıyorum. Kız bebeğimi kaybettiğimden beri oğlum benim için bir dikenden başka bir şey olmadı. Yemin ederim beni kasten üzmeye çalışıyor."

Orion'un yanında sürünerek ilerledim ve ön kapıyı kaydırarak açtı ve takip etmeden önce beni dışarı itti. "Hadi koşalım," dedi ve kara doğru kaçarken elimi tuttu ve beni ayaklarımdan çekerek kollarının arasına aldı. Cebinden yıldız tozunu alırken, ben bir hava akımıyla izlerimizi örttüm. "Bu ağaç sınır." İleriyi işaret etti ve yüksek hızda oraya doğru ateş etti.

Kaçışımıza yaklaştıkça adrenalin damarlarımda geziniyordu.

Ağacın yanından geçtiğimiz an, Orion havaya bir avuç dolusu yıldız tozu fırlattı. Bir anda akademiye geri dönmeden önce bir yıldızlar denizinde dönerek uçuruma sürüklendim. Ofisindeydik ve fark edilmeden kaçtığımızı anlayınca güldüm.

"Peki ya söğüt ağacının altındaki yiyecekler?" Diye sordum. Stella'nın yakın zamanda böyle bir gezintiye çıkacağını düşünmemiştim ama bu mümkündü.

"Daha sonra geri geleceğim," dedi Orion, sonra yanağımı avuçladı ve beni daha yakına çekti. Elimi göğsüne koyduğumda kalbinin güm güm attığını hissedebiliyordum ve ona yan yan gülümsedim.

"Görünüşe göre Diego'nun ailesi benimki kadar berbat durumda," diye içini çekti. "Sanırım gidebilirim*biraz* onun için daha kolay..."

"İyi bir kalbi var," dedim yumuşak bir sesle.

Başıyla onayladı, dudakları öyle gergindi ki kabul etmesi hala onun için zordu. "Üzgünüm bugün bir felaketti."

"Değil," dedim dürüstçe, gömleğini çekiştirerek onu daha yakınıma çekerek. "Onu sevdim."

"Seviyorum*Sen*diye karşılık verdi ve sözlerinin ağırlığı zamanı yavaşlatırken dünya durdu.

"Lance," diye soludum, ham bir mutluluk duygusu kalbime işliyordu.

"Böyle söylemeyecektim ve söylemem gerektiğinden hâlâ emin değilim..." Kaşları çatıldı. "Ne kadar vaktimiz var bilmiyorum Mavi ama birlikte olsak da olmasak da kalbim senin olacak."

Gözlerimden yaşlar süzülüyordu çünkü parçalanmamız fikri o anda yüzleşilemeyecek kadar dayanılmazdı. Eğildim ve dudaklarımı onunkilere bastırdım, bana hissettirdiği şekilde boğuldum. Çünkü ben de onu seviyordum tabii. Şimdiye kadar nasıl fark edememiştim?

Kapı çalındı ve Orion, bizim anımız çalındığı için geri çekildi. Bunu ona geri söyleyecek halim bile yoktu.

Orion kaşlarını çattı, kapıya doğru ilerledi ve masasındaki koltuğa çöktüm, yüz hatlarımı can sıkıntısına göre yeniden düzenledim.

Kapıyı açtı ve Profesör Perseus kapıdan başını uzattı. "Ah, Lance, müfredata eklemeyi düşündüğüm birkaç hava büyüsü hakkında fikrinizi alabilir miyim acaba?"

"Elbette. Bayan Vega da gidiyordu."

Ayağa kalkıp kapıya yöneldim ve Perseus bana dostça gülümsedi. Omzumun üzerinden geriye baktım, bakışlarım sessizce uzaklaşmadan önce Orion'la buluştu.

"Yıldız çizelgeleri üzerinde çalışmayı unutma!" Sert bir sesle arkamdan seslendi.

Aer Tower'a geri dönerken ağzımda bir sırıtış belirdi, tüm yürüyüş boyunca yüzümden silemedim. Odama ulaştığımda kendimi tamamen yüksek hissettim.

O beni sevdi. mızrak avcısı*sevilen*Ben. Ve onu kalbimin her köşesiyle ve aradaki tüm boşluklarla sevdim.

Kapıyı açtım ve Seth'i masa sandalyemde otururken, mavi yaprakları dizlerinin üzerine ve yere serpiştirilmiş halde bulduğumda mutlu anım üzerime çöktü.

Hemen sıkı bir hava kalkanı kurdum, odaya girerken dişlerimi kenetledim. "Burada ne yapıyorsun?" talep ettim.

"Kapıyı kapat," dedi sorumu duymazdan gelerek gelişigüzel bir şekilde.

Bana uyarıcı bir bakış atana kadar direndim ve kalbim göğsümde çılgınca atarken onu dürterek kapattım. Bedenimin altında kaynayan öfkeyle yok olmuş çiçeğe baktım. onda yoktu*Sağ*ona dokunmak için

"Kapına gerçekten sihirli bir kilit takmalısın bebeğim. Düşmanca biri içeri girebilir..." Kaşlarımı çatıp kollarımı kavuşturdum ve onun burada olmasından duyduğum rahatsızlığı öfkeyle gizledim. "Ne istiyorsun?"

Cebinden bir şey çıkarıp masanın üzerine koydu. Onu pirelerle istila etmek için kullandığım Kova Aytaşı'nı görünce dilim kalınlaştı.

"Ben ve diğer Mirasçıların senin ve kız kardeşinin ne yaptığını anladığımızı bilmenin zamanının geldiğini düşündüm.*Tüm*yaptıklarının Cal hakkındaki Pegasus dedikoduları, Max'in Pitball setindeki Griffin boku, beni sürümden uzaklaştırmak için kullandığın pireler..."

Gözlerimi kırpmadan ona bakarken boğazımda yükselen yumruyu yuttum. "Yani bu, bunun için bir intikam mı?"

Sonunda bana eziyet etmesine neden olan bir sebebim olup olmadığını merak ederek tahminde bulundum.

"Pek sayılmaz," dedi rahat bir tavırla, sandalyemde bir o yana bir bu yana sallanarak.

Ayağa kalkıp burnunun ucuyla bana baktığında kalbim buz gibi bir topa dönüştü. Çenemi dik tutup ona doğru baktım. Daha küçük olabilirdim ama artık kendi gücümü biliyordum. Beni sadece boyuyla korkutamazdı.

"Haber makalesi geri ödemeydi," diye açıkladı. "Ama yalan söylemesine izin veremezdin, değil mi?" Ağzından bir homurtu kaçtı ve ateş büyüsü avuçlarımın içinde karıncalandı. "Gidip bu hikayeyi çarpıtmak ve bizimle bir kez daha dalga geçmek zorunda kaldın."

Makale basıldığından beri patladı ve bu nedenle hayran mektupları almaya bile başladık. FaeBook'ta birinin benim ne kadar şefkatli olduğumdan veya Tory'nin bağımlılığıyla yüzleşmek için ne kadar güçlü olduğundan bahsetmediği bir gün bile geçmedi. Tahmin edebileceğimizden çok daha büyük bir etkisi olmuştu.

"Mesele şu ki Seth, bizden eğitimli köpekler gibi yuvarlanmamızı bekliyorsun. Asla ayrılmayacağımızı ne zaman anlayacaksın? Son kelimeyi tısladım, aramızdaki gerilim havada çatırdıyordu.

"Sana sahibim, Vega. Ve yine de sen*Hala*davranamıyor gibi görünüyor." Bana doğru ilerledi ve bakışları üzerimde gezinirken başını eğdi. Eli fırladı ve uyarı olarak avuçlarımdan ateşler çıktı. Eli yanımdaki kapı kolunda kapandı ve ağzının kenarında acımasız bir gülümseme belirdi. "Ve artık dünya senin gücünü kabul etti, sanırım gerçekten değerli bir rakipsin." Kapıyı açtı ve ben kenara çekildim, o koridorda gözden kaybolurken kaşlarını çattım.

Kapıyı kapatıp kilitledim, o adamın kafasının nasıl çalıştığını anlamaya çalıştım. Beni övüyor muydu yoksa tehdit mi ediyordu?

Gözlerim yerdeki yapraklara takıldı ve cevap netti. Tıpkı o çiçeğin yaptığı gibi hayatımın darmadağın olmasını istedi. Ve bunu yapan kişi olmak istedi. Güzel bir şey avucunda ezildi. Ama kırılgan değildim, ateşte dövülmüş bir silahtım. Ve bunu en sonunda anlamış gibi görünüyordu.

Günaydın İkizler.

Yıldızlar gününüz hakkında konuştu!

Bugün, beklenmedik bir sürprizle karşılaşabilirsiniz ve bir sonraki karışıklık, koşullarınızda çarpıcı bir değişikliğe yol açabilir. Açık bir kalbe sahip olmaya çalışın ve affetmeye yol verin öfke başını kaldırdığında ve kendini yarın daha parlak bir güneşe uyanırken bulacaksın.

O küçük bilgi olmayan külçeyi çiğnedim ve ne anlama geldiğini anlamaya çalıştım. Clara'nın fısıltılarını dinlediğim bir gece daha geçirdikten sonra gölgeler hâlâ üzerimdeydi. Bazen kayıp kızın tanıştığım ve beni gerçekten anlayan tek kişi olduğunu hissettim.

Bu fikir kök salmaya başladığında kaşlarımı çattım. Bu doğru değildi. Darcy beni herkesten daha iyi tanıyordu ve bir Gölge Prenses'in karşılaştırmaya başlaması bile tamamen saçmalıktı. Hiç benim düşüncem değildi. İçimde kök salmaya çalışan bir gölgeydi. Sahibinin çağrısına kulak vereyim diye, zehrini tenimin altına yaymaya ve beni gerçekliğimden uzaklaştırmaya çalışıyor. Clara'nın başına gelenin bu olup olmadığını merak ettim.

Phoenix'im tenimin altında kıpırdandı ve alevlerinin öpücüğü gölgeleri tekrar uzaklaştırdı. Gömleğimin düğmelerini iliklemeyi bitirdim ve pencereden dışarı bakmak için hareket ettim.

Kar gerçekten güzeldi; parıldayan beyaz manzara görebildiğim kadarıyla uzanıyordu, dokunuşunun altında her zamankinden daha da büyülü görünüyordu.

Pencereden uzaklaşıp dolabımdan bir palto ve şapka almak için hareket ederken esnedim. Ateş büyümle kesinlikle hava için giyinmeme gerek yoktu ama bugün mevsimi kucaklamak istedim. Yanaklarımda kırağının ısırışını hissetmek ve nefesimin önümde bir buhar bulutuna dönüştüğünü görmek istiyordum.

Kalın, lacivert paltomu giydim ve çantamı omzuma atıp dışarı çıkmadan önce şapkamı kulaklarıma kadar çektim.

Milton Hubert benimle aynı anda ortak salondan çıkıyordu ve yanımda yürümek için hareket ederken gülümsedi.

"Düşünüyordum da," dedi bana yan yan bakarak. "Ah

evet?" Diye sordum.

"Pekala, seks bağımlısı olduğunu iddia eden birine göre pek sık yatmıyormuşsun gibi görünmeden edemiyorum."

"Benim hakkımda fark edilmiş olması çok tuhaf bir şey," diye belirttim.

Bir kahkaha attı. "Bana radarına nasıl gireceğimi sorduğum erkek sayısını tam olarak anladığını sanmıyorum. Arkadaş olduğumuzu biliyorlar ve bunun benim de senin pezevengin olduğum anlamına geldiğini düşünüyorlar ya da belki senin için onların pezevengi olmamı istiyorlar... Her halükarda, bu benim dikkatimi hiçbir zaman olmayacak bir şeye çekti. Odandan gelen giden herkes ve sen de artık bir gecede Evden uzak durmuyorsun...”

Belki de gazetelerde okuduğun her şeye inanmamalısın, diye takıldım. "Senin

hakkında verdiğin makaleler gibi mi?" Bana sırıttı ve ben de omuz silktim.

“Bunlar en yanıltıcı olanlardır. Neden küçük arkadaşlarına iyileştiğimi söylemiyorsun? Bugün aslında elli günlük bekarım ve seks bağımlıları anonim toplantımda paramı almak üzereyim.

"Böylece?" o güldü.

"Depresif bir şekilde... evet bence gerçekten olabilir." Bunu düşünürken dudaklarımı büzdüm. Shimmering Springs'te Darius'la yaşadığım o zihinsel kırılmadan beri kimseyle birlikte olmamıştım. O kesinlikle unutulmaz, hayatımın geri kalanı boyunca her gece bunun hakkında bir rüya görebileceğim, hiç olmamış gibi davranmayı sevdiğim akıl sağlığı kayması. Şimdi bunu düşünmek bile dudağımı ısırmama neden oluyordu ve omurgam boyunca karıncalanan ısı dalgasıyla ne yapacağımdan gerçekten emin değildim. Çünkü Darius Acrux kesinlikle iki kez yapacağım bir hata değildi. Kesinlikle ayıkken değil. Kesinlikle oraya geri dönmeyecektim... yüzde elli dört gibi.*Kahretsin.*

Milton, "Bu konuda herhangi bir yardıma ihtiyacınız olursa, sizin için bir seçenek listem var," diye şaka yaptı.

"Teşekkürler, bunu aklımda tutacağım."

The Orb'a yaklaştık ve Atlasım cebimde öttü.

Caleb:

Beş dakika tatlım. Koşmak isteyebilirsiniz;)

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

Mesajı ikinci kez okuyunca kalbim yerinden fırladı. Eskiden oynadığımız kurallar bu değildi. Ve oynamak isteyip istemediğim konusunda bana bir seçenek bırakıyor gibi görünmüyordu. Bu beni tamamen sinirlendirmeliydi. Ama aslında eskiden oynadığımız oyunları özlüyordum. Sıkıntı ve yalnızlık rutinimden yorulmaya başlamıştım ve eğer ateşli bir Vampir beni kovalamak ve kanımı içmek isterse, o zaman ben kimim ki hayır derdim?

"Gitmem gerek," dedim Milton'a, Caleb'den bir iz var mı diye etrafa bakınırken. "Seni sonra yakalayacağım."

"Tamam..." diye yanıtladı, ama açıklamalar için zamanım yoktu ve ondan uzaklaştım, doğruca en yakın bina olan Jüpiter Salonu'na doğru koştum.

Kapşonumu yukarı çekip saçımı şapkamın altına sıkıştırdım ve bunun beni daha az insan tanıyacağı anlamına gelir umuduyla koşmaya başladım. Caleb'in hayran kulübü, bir anlık zevkinin onlara yönelik olması ihtimali için beni ona satmaya fazlasıyla istekli olurdu.

Jüpiter Salonu'nun alt katı günün bu saatinde her zamankinden daha kalabalık görünüyordu, bu yüzden oradan uzaklaştım ve onun yerine büyük taş merdiveni aceleyle bir sonraki kata çıktım.

Geniş koridora yöneldim ve omzumun üzerinden takip edildiğime dair herhangi bir işaret olup olmadığına baktım ve kimseyi göremeyince kendi kendime sırıttım.

Adımlarımı hızlı tuttum ama uzun koridorda ilerlerken koşmadım ve kahkahalar attım.

Bir adım daha attım ki tam yanımdaki kapı hızla açıldı ve bulanık bir hareket bir Vampirin geldiğini duyurdu.

Güçlü kollar belime dolandığında şaşkınlıkla çığlık attım ve ayaklarımdan yukarı kaldırıldım. Odaya geri döndük ve dünya dönerken ve tarçın kokusu üzerime saldırırken arkamdan bir kapı çarpma sesi geldi.

Kıçım bir masaya çarptı ve Orion beni geriye doğru ittiğinde, bacaklarımı ayırıp bacaklarımın arasından hareket ederken beni tekrar masaya bastırdığında şaşkınlıkla gözlerimi kırpıştırdım.

"*Kahretsin.*Bunu yapmayı çok uzun zamandır bekliyordum," dedi ağzı boynuma doğru hareket ederken ve dişleri tenime değdiğinde nefesi kesildi. Şok içinde irkildim, kafa karışıklığı neredeyse beni boğarken kalbim korkuyla çarpıyordu. Beni ısırmak için beklediği ne demekti? Caleb'la yürüttüğü savaşı iddia eden garip bir Vampir kanına mı rastlamıştım?

Dişleri yeniden boynuma değdiğinde Orion'un tutuşu beni daha da sıkılaştırdı ama beni ısırmak yerine öptü, ağırlığı beni aşağı bastırırken ağzı tenimde hareket ediyordu.

Şu anda neler oluyor?

Altında kıvrandım ve beynim neler döndüğünü anlamaya çalışırken onu geri itmeye çalıştım.

"Profesör!" Ellerini ceketimin içine sokup gömleğimin düğmelerini çekiştirmeye başladığında onu tekrar ittim. O beni patilerken tüylerim diken diken oldu ve ben onu itmek için daha çok kıvrandım ama o, onu geri patilediğimi sanıyormuş gibi inledi.

"O oyunu oynamak istiyor musun? O zaman kötü bir kız mı oldun?" Orion karanlık bir kahkaha attı ve kalbim panikle güm güm güm güm atıyordu, ama beynim burada olup biten çılgınlığı hızla yakalıyordu ve bedenimin de buna katılmasının hiçbir yolu yoktu.

Beni tekrar kollarının arasına alıp masasından kaldırırken, ona benden defolup gitmesini söylemek için ağzımı açtım.

Dünya yine bulanıklaştı ve bir sonraki bildiğim şey, beni odanın yan tarafındaki kitap rafına geri fırlatmıştı. Vücuduyla beni ezdiğinde gözlerim korkuyla açıldı ve hızla tam bir öfkeye dönüşen şeyle ona baktım.

"Ne oluyor-"

Ağzı benimkine çarptı ve dudaklarımı çarparak kapattım, çenemi gıcırdatarak kitap rafına yaslandım, onu geri itmeye çalışırken ellerim göğsünü buldu. Ama saf lanet bir kas duvarı gibiydi.

Orion kabanımı kabaca itti ve kapşonum düştü, şapkamı da alarak, esmer saçlarım yüzüme döküldü. Geriye doğru sıçradı, gözleri şaşkınlıkla genişledi ve saf korku gibi görünen bir şey.

"Kahretsin," diye soludu, tam ben onun hayalarına elimden geldiğince sert bir şekilde diz çöktüğümde.

"*Kahretsin!*" Orion sendeleyerek geri çekilirken hırıldadı ve ben de ona doğru savrularak çenesine yumruk attım. "Aslında ne oluyor?" Geri çekilirken ona bağırdım, diğer eliyle hırpalanmış hurdasını tutarken beni uzaklaştırmak için elini uzattı.

Bekle, dedi nefes nefese, kapı arkasından hızla açılırken.

Darcy orada durdu, dudakları şokla aralanmış, sanki ne gördüğünü tam olarak anlayamıyormuş gibi Orion'la benim aramda bakıyordu.

Arkamdaki raftan bir kitap koparıp Orion'un kafasına fırlattım. "Koş, Darcy!" Ona başka bir kitap fırlatarak nefesimi tuttum. "Aklını kaçırmış!"

"Ne?" Talimatlarıma rağmen bir adım daha yaklaşarak nefes aldı.

"Washer'la beyin nakli geçirdi ama o ürkütücü kıçlı Profesör Sapık rolünde el yordamıyla dolaşmaya karar verdi!"

Darcy, "Kahretsin," diye soludu, odaya girip kapıyı arkasından kapattı ve etrafımıza susturucu bir balon fırlattı. Yüzü solgunlaştı ve yüz hatlarını saf korku kapladı. "Düşündüğün gibi değil Tor."

"Yani beni koridordan kapıp, kıyafetlerimi çıkarmaya çalışmadı ve kahrolası kıyafetlerini giymedi.

ağzın açık mı? diye sordum, Orion'un kafasına isabet eden başka bir kitap fırlatarak.

Ah! Kahrolası kitaplarımı atmayı bırak!” diye tısladı, hâlâ erkekliğini emziriyordu.

Orion'a bakarken Darcy'nin gözleri panikle açıldı. "Hayır Tor, anlamıyorsun. Sana saldırmıyordu! Düşünmüş olmalı...”

"Lanet olası bir şapkası vardı," diye homurdandı Orion, bana bakmadan önce. "Sana daha önce lanet olası şapka takmaktan bahsetmiştim!"

"Ne? Şapka fetişin falan var mı? Çünkü belki de bu durumda benim yerime sen Diego'yu taciz etmelisin!" Bir kitabı daha elime aldım ama Darcy aramıza girdi.

"HAYIR! Senin kardeşin olduğunu sanıyordum," diye homurdandı Orion, sanki bu bir şekilde*Benim* arıza.

"Ve sen ablamı daha iyi nasıl beceriyorsun..." Konuşmamı kısa kestim, alt dudağı titremeye başlarken bakışlarımı ondan Darcy'ye kaydırdım.

"Sana söyleyemeyeceğim şey buydu," dedi nefes nefese. "Ben ve Lance-"

“*Mızrak mı?*Tekrarladım, Orion'a sanki ikinci bir kafası çıkmış gibi tekrar baktım.

"Bana yaşlı bir sapıkmışım gibi bakma," diye tersledi.

"Sen," diye yanıtladım anında.

"Benden sadece sekiz yaş büyük Tor, daha önce ondan büyük erkek arkadaşların oldu," dedi Darcy, lanet olası gözlerini bana çevirip*BEN*burada deli gibi davranan oydu.

"Eh, onların da karanlık pislikler olduğu ortaya çıktı," diye biraz geri çekildim.

"Senden büyük oldukları için değil, erkekler konusunda berbat bir zevkin olduğu için," diye homurdandı ve bunu gerçekten ona hak verecek kadar önemsediğini fark ettiğimde gözlerim büyüdü.

Uzun bir süre ona baktıktan sonra bakışlarımı ona çevirdim. Orion sinirlensin mi, rahatlasın mı yoksa korksun mu bilemiyormuş gibi görünüyordu ve ne olursa olsun onun yanında olacağını söylemek istercesine ablamın elini tuttu.

"Ben... yani, sen nasıl...*Ne zaman*sen...?” Burnum korkuyla buruşurken, kafamdan her türlü eski okul porno senaryosu geçerken elimi ikisinin arasında salladım. Yaramaz bir kız olduğu için dersten sonra onu geride tutması ya da ona parlak bir kırmızı elma getirip yapmayı teklif etmesi gibi. *herhangi bir şey*sınıfında daha iyi bir not almak için.

"Biz..." Darcy, Orion'a sanki bana söylemesi gerekip gerekmediğinden bile emin değilmiş gibi baktı ve sonunda düşecekmiş gibi ıvır zıvırını avuçlamayı bırakırken derin bir nefes verdi. Adam ona hafifçe başını salladı ve o devam ettikçe omuzlarındaki gerginlik azalmış gibiydi. “Her zaman bir bağlantımız oldu-”

"Evet, derslerinde salyalarının akmasından onun seksi olduğunu düşündüğünü biliyorum. Hangi noktada seni taciz etmeye karar verdiğini bilmek istiyorum. talep ettim.

"Ben lanet bir yırtıcı değilim," diye homurdandı Orion.

"Vampir diyor," diye ısırdım.

Darcy, "Fiziksel bir bağlantıdan daha fazlası," dedi çabucak, sanki ona her an saldırabileceğimi düşünürmüş gibi, benimle Profesör Humpsalot arasında biraz yer değiştirerek. Ve bu aslında dünyadaki en kötü fikir gibi gelmiyordu. Açıkça bu konuda bana yalan söylemesi için onu zorluyordu.*O* bu kadar uzun süre yalnız kalmamın sebebi buydu. Ve aslında onu bir pislikten daha az bir şey olarak düşünmeye başladığımı düşünmek.

Dudağımı geri çektim ve Phoenix ateşi ellerimde canlandı, değerli kitabını kavurdu ve yüzünün öfkeyle buruşmasına neden oldu.

"Seni öldüreceğim," diye yemin ettim ve bir adım öne çıktım.

"Hayır Tory!" Darcy aramızda ilerledi ve yüzü bana dönükken kendi ateşi kollarında titreşti. "Sadece*Dinlemek*yapar mısın Varsayımlarda bulunmak yerine! Öfkeni kontrol edebilseydin yaşadığın sorunların yarısı bile olmazdı!”

Şok içinde ona baktım, avuçlarımdaki alevler kararsızca titriyordu. Hayatımız boyunca bana hiç böyle bağırdığını düşünmemiştim. Bu konuda açıkça bu kadar güçlü hissetmesi beni duraklatmaya yetti ve homurdanarak alevlerimi söndürdüm. Elimdeki kitaptan hafifçe duman çıktı ve Orion'un bembeyaz rengi ona bakmaktan fiziksel olarak zarar görmüş gibi bembeyaz kesildi. Neden olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Adı Gelişmiş Numeroloji idi, bu yüzden ona gerçekten bir iyilik yapıyordum.

"Konuşmaya başla çünkü beni onun bir tür seks tacizcisi, beyin yıkamacı, sır saklayan, pis yaşlı sapık olmadığına ikna edemezsen, hayalarını hemen şimdi burada yakacağım."

"Ne oluyor?" Orion hırladı ama Darcy onu duymazdan geldi.

"Tamam tamam sadece*Dinlemek.*Bence her şey gerçekten tanıştığımız anda başladı. Bir bağlantımız var, Tor. Beni başka hiç kimsenin sahip olmadığı şekillerde anlıyor. Ve ona o kadar zımnen güveniyorum ki, sanki ruhum güvenmem gerektiğini biliyormuş gibi. Ve aramızda olanlarla savaşmaya çalıştık çünkü buna izin verilmediğini biliyoruz. Ama sonra, o gece hepimiz Acrux Malikanesi'ndeki partiye gittiğimizde... pes ettik." Çaresizce omuz silkti. “Ve bunun çılgınca, çılgınca ve kurallara aykırı olduğunu ve bu yüzden ikimizin de başının belaya girebileceğini biliyorum ama...Ona karşı hissettiklerimden öylece vazgeçemem. Kalbimin ne istediğini ve ne istediğimi inkar edememihtiyaç.”

Anlamam için bana yalvarırken gözlerinde yaşlar parlıyordu ve bakışlarında parıldayan duygularının derinliğini görebiliyordum. Ama bu aynı şeyi hissettiği anlamına gelmiyordu. Bu, onu manipüle etmediği, beynini yıkamadığı ya da İrtibat Görevlisi olarak konumunu onun güvenini kötüye kullanmak için kullanmadığı anlamına gelmiyordu.

"Şimdi*Sen*"diye tısladım ona ters ters bakarak. "Bana kız kardeşimden ne istediğini söyle ve bu konuda yalan söylemeye cüret etme."

Orion bakışları ona kaymadan önce uzun bir süre bana baktı.

“Darcy *her şey* bana," diye soludu. “Tek düşündüğüm ve tek istediğim o. Onda çok fazla iyilik görüyorum ve bir şekilde içimdeki en iyiyi ortaya çıkarıyor. Ve eğer bu sırrı bizim için saklayamayacağını düşünüyorsan veya aramızda geçenleri yetkililere anlatmak zorunda hissediyorsan, anlarım. Çünkü onu benim kadar şiddetle korumak istiyorsun. Ama parçalanmış olsak bile, Darkmore Hapishanesine gidip hayatımın geri kalanını parmaklıklar ardında geçirmek zorunda kalsam bile, bunun bir anından asla pişman olmayacaktım. Çünkü onu sevmeden önce hayatım boştu. Ve bizi ayırman ona karşı hislerimi değiştirmeyecek.

Dudaklarım aralandı, sesindeki dürüstlük beni çağırırken kalbim baş döndürücü bir ritimle atıyordu. Gözlerindeki o bakışı taklit etmesine imkan yoktu. Bu kadar inandırıcı bir şekilde yalan söylemesine imkan yoktu. O onu seviyor. Ve ona bakıp bakışlarındaki çılgın paniği, benim anlamam için duyduğu umutsuz ihtiyacı algıladığımda, onun da onu sevdiğini fark ettim. Bu adi bir ilişki değildi. Gerçekti.

"Bana bu konuda neden yalan söyledin?" Karışıklık içinde sordum. Bana güvense gerçekten gevezelik edeceğimi mi düşündü?

Darcy'nin gözleri yaşlarla parladı. "İlk başta, eğer ortaya çıkarsa, karışmanı istemedim. Ama sonra Seth Cadılar Bayramı'nda öğrendi ve ben yine de sana söylemeye karar verdim... ama söylememem için bana şantaj yaptı. Bu sırrı bizim üzerimizde tutuyor herkese söylemekle tehdit ederek her türlü şeyi bize yaptırıyor. Lance beni sevdiği için utanırdı, Tor. Ve daha kötüsü...”

"Aşkım," diye basitçe nefes aldım. Çünkü bu dünyada gerçekten önemli olan başka ne vardı? Başka ne söyleyeceğimi bulmaya çalışırken ve aniden onu daha önce nasıl görmediğimi merak ederken tekrar ikisinin arasına baktım. "Tamam... Ama şimdi ne halt edeceksin?"

Bakıştılar ve Darcy omuz silkti. "Sadece bunu gizli tutmalıyız. Sonra umarım, mezun olduğumda ve biraz zaman geçtikten sonra..." Yanakları utançla kızardı ve bu planı daha önce dile getirmediği hissine kapıldım, ama Orion onun sözlerine sırıtmamak için kendini zor tutuyor gibiydi, ben de sesini beğendiğini tahmin ediyordu.

Elimdeki kitabı indirip yere fırlattım.

"Paha biçilemez kitaplara zarar vermeyi keser misin lütfen?" diye mırıldandı Orion ve ben de gülmeden edemedim.

"Bana saldırıyorsun, şapka taktığım için beni suçluyorsun, sonra bana kız kardeşime aşık olduğunu ve en acil sorunun benim bazı eski kitaplara yaklaşımım olduğunu mu söylüyorsun?" Bir kahkaha patlattım.

“*Sen* saldırıya uğradı *Ben,* ”diye itiraz etti.

"Ne yaptı?" Darcy şaşkınlıkla sordu.

"Dilini boğazıma sokmaya çalışıyordu, ben de hayalarına tekme attım," dedim sırıtarak.

"Sadece hayalarıma tekme atmadın, bence onları kırdın," diye hırladı Orion ve Darcy

güldü. "Komik değil."

"Oldukça komik," diye karşı çıktım.

Darcy daha çok güldü ve aniden kendini bana attı.

"Beni affedebilir misin Tor? Seth'in yapacaklarından çok korkuyordum. Bizim hakkımızda bilgi sahibi olduğunuzu anlayamaz - bunu bizi birbirimizden daha da uzaklaştırmak için kullanıyor. Ne yapacağımı bilemedim ama senden uzak olmak beni paramparça etti. Çok, çok, üzgünüm." Beni o kadar sıkı sıktı ki güçlükle nefes alabildim ve aynı güçle sırtını ezdim.

"Bana yalan söylemek için iyi bir nedenin olduğuna güvenmediğim için üzgünüm," diye fısıldadım. "Ve her şeyim üzerine yemin ederim ki Seth Capella'ya bunun bedelini ödetmenin bir yolunu bulacağız."

Ayrıldığımızda bakışlarım onun ötesine kaydı ve ben ona bakarken Orion rahatsızca kıpırdandı.

Onu işaret ederek, "Onun yanında bir atış hakkın var," diye uyardım. "Ve eğer her şeyi batırırsan, onu incitirsen ya da kalbini kırarsan o zaman hayalarına öylece tekme atmayacağım. Hasta*hadım etmek*Sen."

Orion, Darcy'ye bakarken boğazını temizleyerek korumacı bir tavırla ellerini ıvır zıvırının önünde kaydırdı. "Kahretsin, sanırım gerçekten yapacak," diye mırıldandı, sanki ben deliymişim gibi.

Darcy ona cevap verirken bana dünyanın en parlak gülümsemesini sundu. "Evet, kesinlikle yapardı."

BENDönemin son günüydü ve hayat yine güzeldi. Seth Capella'nın her fırsatta kafama balta sallaması ne kadar iyiyse. Ama artık Tory gerçeği biliyordu, tamamen özgürleştiriciydi. Planlı değildi ve her şey cehenneme giderse benimle birlikte aşağı sürükleneceği konusunda hâlâ endişeliydim ama belki de kararı bizim yerimize yıldızlar vermişti. Ve şu*vardi*iyi bir alâmet olmak.

Sabahımın makul bir bölümünü, ani bir havayla odamda süzülerek, zihinsel olarak orta parmağımı Seth'e doğru kaldırırken Power by Little Mix'i söyleyerek geçirdim. Tory, bunun için Seth'in taşaklarını kesmek istese de ben ve Orion'dan haberi yokmuş gibi davranmayı gönülsüzce kabul etmişti. Ama o toplar vardı*Benim* üzerlerine isim

Ayrıca mutlu olmak için bir nedenim daha vardı. Çünkü Noel tatili için saray bana ve Tory'ye aitse, Orion'u bizimle kalması için davet etmemem için hiçbir sebep yoktu. Aslında tamamen delice olan Tory'nin fikriydi. Buna ne kadar bağlı olduğunu anlayamadım ama bana Darius'la ilişkisinin ayrıntılarını anlattığına göre, gerçekten bir yargıda bulunamayacağını tahmin ettim. Yaptığı şey yüzünden kendini hırpaladığını bilsem de, bir yanım Darius'a karşı açıklayamadığı bir şeyler hissettiğini biliyordu. Ve her ne ise, kendi başına halletmesi gerekiyordu.

Beklemek ve sarayın gerçekte ne kadar boş olduğunu görmek zorundaydık, ama sanki tüm kanatları kullanılmadan kalacaktı, bu yüzden etrafta dolaşan personel olsa bile Orion'u saklamak sorun olmayacaktı. Ona henüz söylememiştim, bu sabah bununla ona sürpriz yapmak istedim. Ve aklımda mükemmel bir sürpriz vardı.

Herkes tatil için eve gitmeden önce veda kahvaltısı için aşağı indim, çantamı toplayıp odamda bekledim. Gruslardan bizi sarayda ağırlamaktan ne kadar heyecan duyduklarını belirten resmi bir mektup almıştık. Abartılı bir şeyle karşı karşıya olduğumuz hissine kapıldım ama Geraldine ne beklememiz gerektiğine dair tek kelime bile etmedi.

Kısa süre sonra The Orb'a vardım ve her zamanki masamızı çevreleyen inanılmaz Noel temalı ekranı görünce kaşlarım havaya kalktı. Geraldine ve ASS'nin geri kalanı, yıldız şeklinde büyük gümüş şapkalar giyerek etrafında oturdular.*Mutlu noeller!*üzerlerine basılmıştır. Masa bir kar tabakasıyla kaplıydı ve hamur işleri, simitler, pişmiş yumurtalar, tost, mısır gevreği ve meyve suyu ve kahve sürahileri alanı doldurdu. Kar taneleri sürekli olarak üzerine düşüyor, yüzeye ulaşmadan eriyor ve ben su büyüsüne hayret ettim.

“Mutlu Noeller*eşek*Kraliçe Darcy!" Geraldine beni görünce omzumun üzerinden baktı dedi. “Ve mutlu bayramlar*eşek*Kraliçe Tory!” Homurdandı, kahkahadan dağıldı. "Ne yaptığımı görüyor musun? ASS demek yerine kelimeye dönüştürdüm*eşek*!”

Tory sırıtarak, "Ah, daha önce böyle büyü yaptığını hiç fark etmemiştim," dedi.

Omzumun üzerinden kız kardeşime baktım ve yaklaştığı an onu kucaklamadan edemedim. Güldü, uzaklaşırken bana gülümsedi ve hemen kafalarımıza plastik altın taçlar takan iki Ass üyesi yanımıza geldi. Önlerine ASS Queens kelimeleri kazınmıştı ve Tory'nin elini daha çıkaramadan yakaladım ve bir kahkaha patlattım. Gözlerini devirdi ama yerinde bırakıp masadaki koltuğa çöktü.

Yanına oturdum ve etrafımızdaki Noel ruhunun tadını çıkardım ama beni en çok mutlu eden şey, kız kardeşimin tekrar yanımda olmasıydı.

Diego'nun yüzünde ekşi bir ifade vardı, Kıç şapkasından sarkan bir cicili bicili parçayı aldı, çuvaldan yeni çıkmış bir Noel elfi kadar neşeli görünüyordu.

"Naber?" diye sordum ona, şekerli bademli kruvasan alıp ondan bir ısırık alırken. Sofia ona baktı ama ona bir kart oyununu açıklamaya çalışan Tyler hemen dikkati dağıldı.

"Hiçbir şey," diye mırıldandı Diego.

"Bir şey olmalı," diye bastırdım. Annesini Orion'un ailesinin evinde gördüğümü ona söylememiştim. Orion ona hâlâ bu tür şeyleri tartışacak kadar güvenmiyordu ve ben de bugünlerde onun yanında kendimi daha temkinli hissettim.

"Eve gitmek istemiyorum," dedi Diego somurtkan bir tavırla, lapaya dönüşmüş bir kase mısır gevreğinin etrafında kaşığını döndürürken. "Noel'i bile kutlamıyoruz ve annem tüm zamanını aile için neden bu kadar büyük bir hayal kırıklığı olduğumu bana hatırlatmakla geçirecek."

Kaşlarımı çatıp Tory'ye baktım. "Belki bizimle saraya gelirsin?"

Tory bana yandan bir bakış attı ve şöyle dedi:*lütfen tanrım hayır*ve ona şunu söyleyen birini geri verdim *ama annesi tam bir orospu, Tor.*

Gözlerini onaylayarak devirdi ve simitten büyük bir ısırık aldı. "Gerçekten

yapabileceğimi düşünüyor musun?" Diego umutla sordu.

Geraldine konuşmamızı dinlerken, "Üzümler son kuruşuna kadar kumar oynuyor," dedi nefes nefese. "Bu, Vega Prenseslerinin on sekiz yıldır boş olan Ruhlar Sarayı'na büyük dönüşü, Diego Polaris! Bu önemli olayda onlara katılmanız uygun olmaz."

Diego içini çekerek, "Annemin zaten bana izin vereceğinden şüpheliyim," dedi.

Kaşlarımı çatıp endişeyle Geraldine'e baktım. "Gerçekten o kadar büyük bir anlaşma olacak mı?" "Evet, çünkü gerçekten saunası ve yüzme havuzu olan büyük bir evde günlerce rahatlamak istiyorum, bu yüzden..." Tory omuz silkti.

Geraldine ayağa kalktı ve koltuğuna atladı. "Sadece büyük bir anlaşma olmayacak. Faeberry reçeli ve şeker gamzeleri ile dolu en kremamsı süngerimsi kek olacak; krema, Solaria'da kanatlarını açmış en büyük kraliçe arının bal nektarından yapılacak! Üstteki vişne, dudaklarınıza dokunabileceğiniz en sulu, en etli meyve olacak!" Doğruca masaya adım attı ve bir kâse kızarmış mücveri yerinden söktü. "Şıklığın şeytani bir tanrısı olacak! Nunong'un çanları, anı gelecek nesiller için kristalize etmek için sonsuza kadar çalacak! Galhoun'un rahibeleri sonsuz gecede Vega adını haykıracak! Meclis Üyeleri, ayaklarınızın dibinde diz çökmek ve ait oldukları gerçek asil kıçlara taht sözü vermek için en çaresiz dürtülerine yenik düşmemek için ellerinden gelenin en iyisini yaparken en titrek, en zayıf dizlere sahip olacaklar!

"Vegas geri döndü!" ASS kükredi, yumruklarını havaya fırlattı.

Eli kalbinin üzerinde, diğer eli parmak uçlarında açan çiçeklerle havada, ona bakarken dilim tutulmuştu.

"Öyleyse önemli değil mi?" dedim ve Tory homurdandı, ASS histeriye kapılırken omzu benimkine çarptı.

* * *

Yol boyunca herhangi bir öğretmene rastlarsam diye tam bir bahane olarak elimde gecikmiş bir ödevle Orion'un ofisine koştum.

Odamda üzerimi değiştirdikten sonra benimle burada buluşmasını söyleyen mesaj atmıştım. Ceketimin altında ne gördüğümü görünce çıldıracaktı. Çünkü cevap koca bir hiçti. Diz üstü çoraplarım ve kar botlarım dışında tam komandoya gidiyordum.

Ofisinin önüne geldiğimde heyecanla kapıyı çaldım.

"İçeri gel," dedi Orion resmi bir şekilde ve sırıttım, odaya girerken fermuarımı tutup yarıya kadar aşağı çektim.

Müdür Nova, sırtı bana dönük şekilde karşısındaki sandalyede oturuyordu ve fermuarı o kadar hızlı çektim ki saçlarımı içine soktum.*Ahhh!*

Nova tek kaşını kaldırarak sandalyesinde dönüp dururken Orion bana baktı. Ben bu kahrolası paltonun altında çırılçıplak olduğum gerçeğini belli etmemeye çalışırken saçlarımı serbest bırakmaya çalışırken kaşlarını çattı.*Neden yıldızlar, neden?*

Orion'un dudakları o kadar sıkı birbirine kenetlenmişti ki, gülmek için savaşıyor muydu yoksa bokunu kaybetmek üzere miydi emin olamadım.

"Neden limon gibi duruyorsun kızım?" Nova, saçlarımı kurtarıp boğazımı temizlerken sorguladı. "Ne istiyorsun?"

"Şey, az önce teslim etmem gereken bir Kardinal Büyü görevim vardı." Kanıt olarak salladım ve Orion'a iletmek için ilerledim. Alırken gözleri kısıldı ve koltuğunda arkasına yaslandı.

"Gecikti, yani Aer'den on puan," dedi soğukkanlılıkla.

Asshat.

Dudaklarımı büzüp başımı salladım ve kapıya doğru ilerledim.

"Mutlu Noeller, Müdür," diye ekledim çıkmadan önce.

"Ve sen, Tory," diye seslendi ve koridora girip kapıyı arkamdan kapatırken iç çektim. *En azından bu çok utanç verici değildi. Oh hayır bekle... öyleydi.*

Koridor boyunca ilerledim ve karın kabarık beyaz tutamlar halinde dövdüğü yere çıktım. Ellerimi ceplerime soktum, soğuk paltomun altında dalgalanıyor ve çıplak tenimin üzerinde kayıyordu. Ateş büyüsünü damarlarıma doldurdum ve soğuğu alıp götürdüğü için rahatladım.

Yakınlarda bir yerden bir homurtu geldi ve önümde yere çarpan karın oluşturduğu yoğun sise baktım.

Aralarında iki Kurt'un gözü belirdi ve Seth devasa beyaz Düzen formunda bir sürüklenmeden dışarı fırladı. Beni Jüpiter Salonu'nun kapılarına dayadı ve yüzümün tam ortasına kadar yaladı. Kahkahaya çok benzeyen bir ulumayla koşarak uzaklaştı ve karların içinden fırlayan kurtlar kampüste peşinden koşturdu.

"Sana da mutlu Noeller, pislik," diye mırıldandım, yüzümdeki salyaları silmek için kolumun yenini indirirken.

Kar etrafımdaki her şeyi boğarken dünya sessiz olan Aer Tower'a geri dönmeye başladım. Tory ve ben bir saat içinde Geraldine'in babası tarafından alınacaktık ama o zamanı Orion'la geçirmek istemiştim. Nova bir an önce kıçını kıçını kaldırıp ofisinden çıkmazsa, ayrılmadan önce onu göremeyecektim bile.

Kuleye kadar aylak aylak aylak aylak dolaştım, sahilin temiz olduğunu söyleyen herhangi bir mesaj için Atlas'ımı kontrol ettim. Ama görünüşe göre öyle değildi.

Somurtarak odama geri döndüm, kapıyı itip tekmeleyerek kapattım. Orion banyomdan çıktı ve ben heyecanla ciyaklayarak onu öpmek için koştum. Kar taneleri erirken elini saçlarımın arasından geçirdi ve kuruması için sıcak bir hava üfledi. "Peter Pan gibi hissediyorum. Her zaman pencerenizden gizlice giriyorum."

"Sadece senin için açık bırakıyorum." sırıttım.

"Pekala Wendy... Varolmayan Ülke'ye gelmek ister misin? Kayıp çocuklar seni özlüyor." Sertliğine karşı beni çekti ve karanlık bir şekilde güldüm.

"O kadar da kaybolmuş görünmüyorlar," diye dalga geçtim.

"Her ihtimale karşı kontrol etsen iyi olur," diye mırıldandı ve parmak uçlarına basarak onu nazikçe öptüm ve elimi pantolonundaki ciddi çıkıntının üzerinde gezdirdim. Ağzıma doğru inledi ve ben de geri adım atıp ceketimin fermuarını açıp ayaklarımın dibine düşmesine izin verdim.

"*Kahretsin*, Mavi," dedi nefes nefese, ileri doğru yürüyüp beni yatağa itmeden önce bedenimi içine aldı.

Sahip olduğumuz süre boyunca kendimi onun tutkusunda kaybettim, ancak telefonum çalmaya başladığında ve üçüncü orgazmımdayken, muhtemelen bırakma zamanının geldiğini biliyordum. Ben yataktan fırlayıp kıyafetlerimi giyip saçımı tararken ortalıkta koştururken, Orion altımda uykuya dalmaya hazır bir şekilde uzanıyordu. Kısa süre sonra canlandı ve beni ona geri döndürmeye devam eden nefis bir sırıtışla beni izledi.

Koyu mavi bir kot pantolon ve üzerinde yazan sevimsiz bir Noel kazağı giydiğimde *Tüm Fae'yi Jingle* parlak şapkalı bir Pegasus'un karşısında, üstüne atladım ve dudaklarına ıslak bir öpücük kondurdum.

Ellerini kalçalarıma koyarken, "Sana bir davetim var," dedim.

"Bu gülünç derecede sevimli süveteri kirletmemi içeriyor mu?" diye sordu, umutlu bir bakışla başını yana eğerek.

Gülerek göğsüne vurdum. "HAYIR. Bu, senin saray arazisine yıldız tozu serpmeni ve benim de seni bir kilim ya da başka bir şeyin altına gizlice sokmamı içeriyor."

Gülümsemesi soldu, yerini kocaman açılmış bir bakış aldı. "Saray? Yapamam Mavi."

"Seni kimse görmeyecek. Eminim saklanacak çok yer vardır."

Bakışları baştan çıkarıcı bir şekilde titredi ve eğilip ağzımı çenesine sürttüm. "Ve bu kazağı kirletebileceğin bir sürü eski, tozlu odamız olurdu."

Alçak bir kahkaha atarak beni daha sıkı tuttu. "Peki buna nasıl hayır diyebilirim?"

"Gerçekten gelecek misin?"

"Evet, geleceğim," dedi ona çifte anlam veren pis bir ifadeyle. "Sen kötü bir etkiye sahipsin," diye dalga geçtim.

"Ofisime paltosunun altında hiçbir şey giymeden gelen kız diyor." Bana sert öğretmen bakışı atarak tek kaşını kaldırdı ve ben de ona masum öğrenciye karşılık verdim.

Ayağa kalktım ve ben aletini ezerken küfretti ve ayağa kalkabilmesi için beni üzerinden attı. "Yıldızların hakkı için, sen ve kardeşin arasında kalsın, hiçbir erkekliğim sağlam kalmayacak."

Boxerını çekiştirirken kıkırdadım ve o kıyafetlerinin geri kalanını giyerken gösterinin tadını çıkardım. Daha tişörtünü giymeden kapı çaldı.

"Sadece bir saniye!" Orion'u pencereye doğru sürükleyerek seslendim.

"Bırak beni - Geraldine korkunç bir şey yaptı!" Tory yalvardı ve Orion bana omuz silkti ve her ihtimale karşı banyoya girdi.

Bu konuda birine - kinci bir Kurtadam pisliği dışında - açık olabilmek en tuhaf şeydi.

Odaya girmesine izin verdim ve kapıyı kapattıktan sonra Orion gömleğinin düğmelerini ilikleyerek banyodan çıktı.

Tory ona baktı, sonra bana, sonra yatağa baktı. "Ey ahbap!"

Orion sadece sırıttı ve sahte bir öfkeyle ona baktı.

"Üzgünüm," dedim suçluluk duygusuyla, kollarındaki parlak pembe ve mor malzeme yığınına bakarak. "Bu da ne?"

“Lanet bir elbisenin içine dikilmiş cehennem gibi bir şey işte.*İki*kesin olmak için elbiseler. Geraldine, "büyük dönüş" ya da her ne diyorsa, bunları giymemizi istiyor. Ancak*Bakmak*onlara.” Etekleri açılacak, kelimelerle anlatılamayacak kadar çirkin olan iki elbiseyi havaya kaldıracak şekilde onları salladı.

Devasa fırfırlı fiyonklar ve kilometrelerce uzunluktaki ağlar her kabarık felakette bir araya toplanmıştı.

Tory, "Onu giymiyorum," dedi. "Onları yakacağım, Darcy." Vahşi bir ışık gözlerini aydınlattı ve derisi boyunca kıvılcımlar çıtırdadı. "Onları benimle birlikte yak, bunun bir kaza olduğunu söyleyeceğiz."

Orion ilerledi, elbiseleri elinden aldı. Acele etmeyelim, küçük kundakçı. En son bir şeyi ateşe verdiğinde ne olduğunu hatırlıyor musun?

Darius'un odasını düşündüm ve ben gülmeye başlarken Tory masumca alt dudağını emdi.

"Başka bir şey giy," diye devam etti Orion. "Sorun çözüldü."

"O zaman ona hakaret ederiz. Bunları kendisinin yaptığını söyledi," Tory dramatik bir şekilde içini çekti. "Aman Tanrım, onları giyerek haberlerde olacağız, değil mi?" dedim canavarlara bakarak.

Tory tutkuyla, "Önce ben öleceğim," dedi.

"İstediğini giy ve sadece Geraldine'in görebileceği bir yanılsama yarat." Orion, bu çok basitmiş gibi omuz silkti ve ona en büyük gözlerimi verdim.

"Bunu bizim için yapacağını mı söylüyorsun?" tatlı tatlı sordum Gözleri üzerimde kaydı. "Evet, tabii ki Mavi."

Tory ona bakarken kaşlarını kaldırdı. "Bütün bunlarla ilgili en tuhaf şey senin kibar olman, sen

bunu biliyorsun değil mi?”

Orion'un bakışları, yüz hatlarına kötü bir bakış düşerken karardı. "Kalıcı bir fikstür değil."

"Göreceğiz." Tory aceleyle valizine gitti ve fermuarını açtı. "Sarayda kalışımız için bir sürü harika elbise aldım, Darcy."

"Elbette yaptın," diye güldüm, bavulunun içinden iki güzel elbise çıkardı; biri zengin bir donanma, diğeri derin bir erik. Bana lacivert olanı verdi ve ben de iç çamaşırı ve ayakkabı seçmek için dolabıma koştum.

"Bunu sana bırakacağım," dedi Orion, pencereye geri çekilerek. "İlüzyonu Grus'a yansıtmak için kapıya gideceğim." Vampir hızında bir bulanıklıkla pencereden dışarı fırladı ve ben de onu arkasından kapatmak için aceleyle ilerledim.

Kısa süre sonra giyindik ve ebeveynlerin onları almaya geldiği sırada öğrencilerin büyük kapıdan dışarı fırladıkları veya arabalara atladıkları kampüsün kenarına doğru yola çıktık. Birkaç Profesör etrafta gezindi ve aralarında Orion'u Gabriel'le sohbet ederken gördüm.

Sofia ve Diego vedalaşmak için aceleyle yanıma geldiler ve içimi bir hüzün kapladı.

Sofia, "Harika bir Noel geçir," dedi, başındaki toz pembe kulaklıkları düzeltirken. "Seni özleyeceğim."

"Sen de." Onu sıktım ve Tory'yi kucaklamak için harekete geçti. Diego'nun

elinde küçük bir çanta vardı ve kaşlarını çatıp yüzünü buruşturdu.

Nazikçe, "Sen farkına varmadan geri döneceğiz," dedim ve o da başını sallayarak beni kucakladı.

Siyah bir Faeyota'ya doğru gitmeden önce, "Güvende kalın, chicas," dedi. Sürücü camı açıldı ve annesini gördüğümde kalbim daha hızlı atmaya başladı, oğlunu kabul ederken ifadesi gergindi. Sıkı dudakları arasında ona bir şeyler söyledi ve arka koltuğa tırmanmadan önce çantasını bagaja koymak için acele etti. Araba U dönüşü yaptı, yanımızdan yavaşça geçti ve karartılmış camlardan izlendiğimizi hissettim.

"Pelikanıma binip ona Fanny Sue diyelim," diye nefesi kesildi ve arkamı döndüğümde onun tüm ASS ile birlikte yaklaştığını gördüm. Bizim için yaptıkları kadar çirkin olmayan mor bir elbise giymişti ve geniş göğsünün üzerine parlak bir ASS rozeti iliştirilmişti. "Paketteki en parlak boya kalemleri gibi görünmüyorlar mı!?" kulübe seslendi ve alkışlamaya başladılar. "Elbiseler ikinizi de cezbediyor, eğer ben de öyle diyorsam."

Gabriel'e dönmeden önce bana göz kırpan Orion'a baktım.*Yarasa kulakları.* "Teşekkürler,

çok güzeller," dedim ona sarılarak ve onun yaptıklarını giymediğim için yalnızca yüzde bir boktan hissederek. Ama saraya bir top pamuk şeker gibi gelmek istemedim.

"Sarayda gözlerinizi kamaştırmaya hazır mısınız?" diye heyecanla sordu Geraldine, omzunun üzerinden birine bakarak.

Kalabalıktan uzaklaşan babası Hamish'in bize kibarca gülümsediğini gördüm. Geraldine'in elbisesiyle uyumlu parlak bir kravatla eşleştirilmiş ten rengi bir takım giymişti.

"Sally çuvalımı korusun - ah, dilim için özür dilerim." Eğildi. “İkinizi de tekrar görmek harika. Gitmeye hazır mısın?"

"Evet," dedik Tory ve ben bir ağızdan ve gülümsememem genişledi.

Hamish cebinden bir kese yıldız tozu çıkardı ve ben de Orion'a bakıp tekrar göz göze geldim ve ona hoşçakal anlamında küçük bir gülümseme gönderdim.

Kulağıma gümbürdeyen bir motor takıldı ve Hamish yaptığı şeyi duraksadı, soluk gri bir motosikletin önderliğinde üç araba aşağı doğru gelirken yola baktı.

"Kahretsin, çoktan değiştirdi," diye mırıldandı Tory, Darius gazı çekip bir alkış tufanı eşliğinde kapıdan dışarı koşarken.

Sonra Caleb'in siyah ahmak arabası hareket edip Tory'yi işaret ederek camı indirirken gözlerimi devirdim. "Mutlu Noeller tatlım." O cevap veremeden hızla uzaklaştı, ama kadın başını sallayarak arkasından gülümsedi.

Sırada koyu mavi bir Aston Minotin ile Max durdu ve Geraldine'e baktı. "İyi eğlenceler, Grus. Bu arada çok seksi görünüyorsun.” Göz kırptı ve Hamish sırtını dikleştirerek yumruğunu arkasından salladı.

"Şu kaygan deniz alabalığı," dedi öfkeyle.

"Endişelenme babacık, o sadece gerçek bir beyefendiyle birlikte olmak istiyor."

Hamish kesin bir şekilde başını sallayarak, "Bubbakanouş'umu yapıyor," dedi. "Yine de annenin hep böyle adamlarla ne yapmanı söylediğini hatırlıyorsun, değil mi?"

Hep bir ağızdan, "Parmaklarını, sonra dişlerini kesin," dediler ve ben de Tory ile aynı bakışı paylaşarak homurdanarak güldüm.

Seth parıldayan beyaz bir Faezerati ile geldi ve tahmin edilebileceği gibi o da yavaş yavaş dururken kollarımı kavuşturdum. Bu pislik geçit töreni falan mıydı?

Tam bir sik gibi bir güneş gözlüğü takıyordu ve parmaklarını silah gibi bize doğrultarak ateş ediyormuş gibi yaptı. Yakında görüşürüz Vegas. Motorunun kükremesiyle uzaklaştı.

"Sağ. Bu şempanzeyi parçalayıcıya alalım, olur mu?” Hamish yıldız tozunu havaya fırlattı ve ben akademiden bir yıldızlar girdabı içinde çekildim, yolculuktan ve sonunda bizi bekleyen şeyden midem bulanıyordu.

Topuklarım yere çarptı ve ben düşmeden önce Tory kolumu yakaladı. Ona minnettar bir bakış attım ama kameraların flaşı hemen gözlerimi kör etti. Bir soru uğultusu kulaklarımı doldurdu ve ben

bir dizi basamağın tepesindeki devasa altın kapıya çıkan kırmızı bir halının üzerinde olduğumuzu fark ettim.

Her iki tarafımızda da, dikkatimizi çekmek için yaygara koparan muhabirler bariyerlerle durduruldu. Takım elbiseli bir adam eğilerek eğildi ve çantalarımızı bizden aldı ve ardından bir Vampir hızıyla fırladı.

Bakışlarımı kapının ötesinde duran şeyden alamıyordum. Saray göğe doğru yükseliyordu, dik duvarları ortasında devasa bir gotik kule oluşturacak kadar uzanıyordu, çatısı gökyüzünü delip geçecek kadar keskin görünen bir noktaya kadar daralıyordu. Duvarlar soluk griydi ve heybetli binanın her iki yanında simetrik olarak daha fazla kule uzanıyordu. Sanki biri karları eritmek için zaman ayırmış gibi, çatıların hiçbiri karla kaplı değildi. Pencereler güneş ışığında parıldadı ve bu yerle ilgili bir şey beni uzak bir anı gibi çağırırken heyecan içimde dolaştı.

Hamish sertçe, "Vegas soru almayacak," dedi ve doğrudan koyu kızıl saçları ve kurnaz yüz hatlarıyla Gus Vulpecula ile konuştuğunu fark ettim. Bize, çiğnemek için zaman harcamak istediği bir yemek gibi bakıyordu ve ben de ona aynı şekilde kaşlarımı çattım.

"Asırlık kraliyet geleneklerine katılacak mısın?" yelesi altın rengi saçları olan bir kadın denirdi.

"Noel sabahı bir konuşma yapacak mısın?" diye bağırdı başka bir kadın.

"Basının saraya girmesine izin verilecek mi?" küçük bir adam yalvardı.

"Vaktini burada nasıl geçirmeyi planlıyorsun?" Tyler'ın koyu sarı saçları ve nazik yüz hatlarıyla The Daily Solaria'daki makalemizi yazan annesini gördüm. Tory ve ben, Hamish'in mırıldanan yakınmalarına rağmen onun yanına gittik.

Mikrofonuna, "Buradayken akrabalarımız hakkında daha çok şey öğrenmek istiyoruz," dedim. Tory,

"Ve biz de rahatlamak istiyoruz," diye ekledi. "Zodyak'ta kıçımızı çalıştırıyoruz." Kalabalığın birkaç

üyesinden kahkaha sesleri geldi ve Hamish bizi iki yanında siyah üniformalı iki muhafızın durduğu kapılara doğru götürdü. Göğüs ceplerinden birinin üzerinde gümüş bir ateş sembolü göze çarpıyordu ve diğer gardiyanın üzerinde toprak vardı. Kalabalığın tezahüratına kapıları açarken eğilip eğilirken kaşlarımı kaldırdım. Basamaklarda durduğumuz yerden arkama baktım ve muhabirlerin ötesinde bize bakmaya çalışan bir siviller denizinin toplandığını fark ettim.

Heyecanla el salladılar, aşağı yukarı zıpladılar ve elimi kaldırdım, ağzımdan şaşkın bir kahkaha kaçtı. Tory de el sallamak için elini kaldırdı ve havayı kükreyen bir alkış sesi doldurdu.

"Gerçek kraliçeler geri döndü!" diye bağırdı biri, ardından ilahiye kalabalığın geri kalanı katıldı.

Hamish bizi kapılardan geçirirken yanaklarıma bir kızarıklık yayıldı ve önümüzde, iki yanımızda tertemiz bir bahçeyi bölen uzun patikaya girdim. Yerde kar vardı ama yol temizlenmişti, böylece kenarları mükemmel bir şekilde tanımlanmıştı.

Önümüzde kubbeli bir çeşme vardı ve içinden bir melek gibi iki büyük taş kanat uzanıyordu.

suyun altına diz çöktü. Yanından geçip The Orb'dan daha uzun olan ahşap kapılara doğru devasa basamakları tırmanırken suskun kaldım.

Biz yaklaşırken kapı açıldı ve Geraldine heyecanını arkamdan haykırdı. Tonozlu tavanı ve koyu renkli ahşaptan inanılmaz bir merdiveni olan bir giriş holüne girdik. Tırabzanlara farklı Tarikatlar girift bir şekilde oyulmuştu ve birinci katın tepesinde bir Harpy kadınının güzel bir ahşap oymacılığı vardı. Tepesinde yüksek bir şeye bakarken saçları sırtından aşağı dökülüyordu, gözleri aşkla doluymuş gibiydi.

Bakışlarımı onunkini takip etmek için çevirdim ve tüm tavanın muazzam bir Hydra ile boyanmış olduğunu gördüm. Kara canavar tüm tavanı kapladı, birden fazla yılan gibi kafası aşağıdaki kadına bakıyordu. Bunun Vahşi Kral ve karısını ilk kez gördüğümü fark ettiğimde, omurgamda bir rahatsızlık ürpertisi oluştu. Gerçek ebeveynlerimiz.

Hamish heyecanla, "Eminim her köşe bucağı keşfetmek isteyeceksin," dedi. "İstediğin odada kalabilirsin ama kapıcı eşyalarını annenin odalarına getirmiş olacak. Sadece kanatları takip et, seni oraya götürecekler." Küçük bir çift gümüş kanadın özenle boyanmış olduğu arka duvarı işaret etti. Soldaki merdivenlerin yukarısında başka bir grup gördüm ve kalbim pıt pıt oldu.

Geraldine, "Akşam yemeği için seni sonra ararım," dedi. "Bir kokla ve kokla ve neyin ne olduğunu gör." Geniş merdivenin bir tarafındaki bir kapıdan geçerek ve içinden geçerek gözden kayboldu.

"Burası..." diye başladım.

"Deli," diye tamamladı Tory.

Yavaşça merdivenleri çıktık ve ben onun eline uzandım, hayatımızın bu kadar büyük bir anında ikizimin yakınlığına ihtiyaç duydum. Şikayet etmeden aldı ve annemizin süslü oymalarına yaklaştığımızda parmaklarını sıktım.

"Bize benziyor," diye soludum.

Tori omuz silkti. "Belki birazcık."

Kaşlarımı çatarak ona baktım. "Burayı sevmiyorsun."

"Öyle değil," diye mırıldandı, gözlerini heykelden ayırarak. "Bizi bambaşka bir dünyaya terk eden bir anne ve baba hakkında bir şey bilmeme gerek yok. Daha biz onlara başlamadan hayatlarımızı mahvettiler."

"Biliyorum," diye iç çektim. "Ama yine de onlar hakkında bir şeyler öğrenme ihtiyacından kurtulamıyorum." Gözlerimi çok yukarımızdaki ürkütücü tabloya çevirdim. "Dedikleri kadar acımasız bir babam olduğunu hayal edemiyorum. Ne yaptığını bilmekten korkuyorum ama sanırım benim de bilmem gerekiyor."

"Anladım." Cesaret verici bir şekilde gülümsedi. "Yani, sen Daddio'nun ne kadar pislik biri olduğunu öğrenirken, ben de yüzme havuzunda avlanıp biraz uyuyacağım."

Güldüm ve gümüş kanatları takip ederek inanılmaz koridorlardan ve sarayın farklı mevsimleri gösteren duvar resimlerinden geçerek merdivenlerden yukarı çıktık. Bu yerde damarlarımda uğuldayan bir enerji vardı. Sanki yıldızlar bizim buraya gelmemizi çok uzun zamandır beklemiş ve şimdi inanılmaz bir şeyin olmasını bekliyorlardı.

Eski gotik mekanlardan geçtik ve sonunda annemizin odalarını bulduk. Ortadan iki kanadın ayrıldığı ve ötesindeki manzarayla kalbimin teklediği gümüş bir kapıyı ittim.

Aşağıdaki büyük bir yüzme havuzuna bakan bir balkondaydık. Kayadan oyulmuştu, toprak büyüsüyle yapılmış olması gereken bir tepeden akan bir şelale. Buhar çok yukarılarda bir cam tavana doğru kıvrılıyordu ve arp müziğinin yumuşak uğultusu kulaklarımı okşuyordu. Canlı ağaçlar havuzun kenarlarına yapışmıştı ve tepenin yanında çimenler ve çiçekler büyümüştü.

"Sanırım o yüzme havuzunu buldun, Tor."

Genişçe sırıttı ve aşağıdaki zemine kıvrılan eğimli merdivenlerden aşağı indik. Kapılar duvarlardan yüz yöne açılıyordu ve her birine bakmak için can atıyordum.

Havuzun karşıt taraflarındaki iki kapının dışında duran çantalarımızı gördüm ve aceleyle odama girdim. Boşluğa adım attığımda beklenti beni doldurdu; duvarlar koyu renkli camdan yapılmıştı ve içlerinden su dönüyordu ve kocaman bir yatağın ötesindeki bir balkon bana seslendi.

Tory aniden elimi tuttu ve sırıtarak beni döndürdü. "Hepsi bizim!" sevinçle bağırdı.

Onunla boğuştum ve o giderken topuklarını tekmeleyerek beni havuza doğru çekti. Ben de benimkini tekmeledim ve tamamen giyinik olarak atlarken kahkahalarımız çok yukarıdaki cam tavanda çınladı.

Sıcak su etrafımı sardı ve hala Tory'nin elini tutarak sırıtarak yüzeye çıktım. Suda garip bir uğultu yankılandı ve ne olduğunu anladığımda nefesim kesildi. Yüzünde tamamen aynı ifade olan Tory'ye baktım.

"O tarafta." Şelaleyi işaret ettim ve selin altında suyun köpürdüğü ve köpürdüğü yere doğru yüzdük. Serbest kalan ellerimizi kaldırdık, şelaleleri ayırırken sihrimiz aramızda aktı ve ötesinde gizli bir mağara ortaya çıktı.

Birbirimizi bıraktık, içeri tırmandık ve su perdesi arkamızdan indi. Kayanın kendisi koyu mavi bir parıltı yaydı ve o küçük alandaki her şey sihirle haykırdı.

"İşte," dedi Tory heyecanla, arkadaki duvara gidip elini üstüne koyarak. Ben de oraya taşındım, içgüdüsel olarak elimi onunkinin yanına koydum. Kayada bir delik belirdi, gizleme büyüsü ortak dokunuşumuzla açılıyor gibiydi.

İçinde iki süslü gümüş yüzük vardı, birinin üzerinde G, diğerinde R oyulmuştu. Arkalarında, duvara dayalı bir Tarot kartı duruyordu.

Tory iki yüzüğü alırken ben eğilip kartı alırken kalbim daha hızlı atıyordu.

"Bence onlar bizim için," diye soludu. "Roxanya ve Gwendalina..."

Astrum'dan gelen Güneş kartına baktım, anlamı artık Tarot Derslerimden ezberlenmişti: İyilik, gerçek ve güzellik.

Ters çevirdim, adrenalin kanıma hücum ederken Tory yanıma yaklaştı.

Evinize hoş geldiniz sevgili Prensesler.

İyi ara, derin ara.

Bu ev, duvarlarının içinde bir sır saklıyor. Kanatların

adaletle buluştuğu yerde kanınız kurtuldu.

"Bu ne anlama geliyor?" Nefes aldım ve Tory başını salladı.

"Her zamanki gibi şifreli. Sanırım sırlar için duvarları aramak zorunda kalacağız," dedi kuru bir sesle. Ya da havuz başında oturup sırların bize açılmasını bekleyin. Ben kolayım.” Döndü ve iki gümüş yüzüğü ve kartı bana bırakarak suya daldı.

Hepsini göğsüme bastırdım, bu yerde gizlenen gizemler etrafımı sararken adrenalinim tavan yaptı. Ben şahsen, bu sırlara göz kulak olacaktım.

BENNoel arifesinde hayatımda ilk kez gerçekten benim diyebileceğim bir yatakta uyandım. Ya da en azından hatırlayabildiğim ilk kez. Hiç gerçek bir evimiz olmamıştı. Asla aynı yerde ikiden fazla Noel geçirmedim. Bize ait olmayan geleneklere yalnızca ek figüranlar olmuştuk.

Noel'i burada ebeveynlerimizle geçirmenin nasıl bir şey olabileceğini merak ettim. Diğer Konsey Üyeleri gibi, yılın zamanında bile sevgi ve şefkatten çok güç ve güç göstermemizle ilgilenir miydiler?

Derin bir nefes verdim ve bu düşünceleri uzaklaştırdım. Zaten anlamsızlardı. Noel sabahı annemiz bizi hep bir öpücükle uyandırsa ya da babamız kartopu savaşlarımızı hakemlik etse ne fark ederdi?

Bizimle yapmayı planlamış olabilecekleri şeylerin hiçbirini yapamadılar. İyi ya da kötü. Öyleyse, zaten bizden çalınan gerçekle muhtemelen hiçbir benzerliği olmayan senaryolar hayal etmenin ne anlamı vardı?

Kollarımı iki yana açıp üzerinde uyuduğum devasa yatağın üzerinde gezdirirken esnedim. Neredeyse beş kişi için yeterince büyüktü. Ailemin çok fazla parası olduğunu mu düşüneyim yoksa bir veya iki seks partisine mi düşkün olduklarını bilemedim.

Karyola som gümüşten yapılmışa benziyordu ve oturduğu oda hayatımda gördüğüm en gösterişli yerdi. Taş sarmaşıklar büyüdü ve her yüzeyde çiçekler açmış ve o kadar gerçekçi görünüyorlardı ki, yalnızca toprak büyüsünün gücüne sahip birinin onları büyüttüğünü ve sonra onları taşa çevirdiğini düşünebilirdim.

Odanın uzak ucunda, tüm duvarı kaplayan ve ortasında bahçelere bakan geniş bir balkona açılan iki cam kapı bulunan devasa bir pencere vardı.

Uyuduğum battaniyelerin arasında otururken tekrar esnedim. Rahat çevremde eski alışkanlıklarıma geri döndüm.

Saat on buçuktu, bu da Geraldine'in dün gece yaptığı kahvaltıyı büyük olasılıkla kaçırdığım anlamına geliyordu. Bu konuda kendimi yüzde üç suçlu hissettim ama dürüst olmak gerekirse, gizlenen gölgelere rağmen yalan söylemeyi başarmış olmam mucizeden başka bir şey değildi.

Odayı geçerek, dün gece valizimi fırlattığım gömme dolaba gittim ve kapıyı sonuna kadar çektim.

İçeride ışıklar otomatik olarak yandı ve ben de raylar ve elbise raylarıyla dolu devasa alana baktım. Anne babamızın eşyalarını onlar öldükten sonra kaldırmayı kimsenin düşünmediğini tahmin etmiştim ama sonuç, onların hala burada olduklarına dair biraz ürkütücü bir duyguydu.

Merakım beni dırdır ederken bavulumun üzerinden atladım ve şık balo elbiseleri ile tasarım ayakkabıların rafları arasında gidip geldim.

Parmaklarımı bazı elbiselerin üzerinde gezdirdim ve hafif bir gülsuyu kokusu havayı karıştırdı. Durakladım, garip bir sıcaklık ve güvenlik duygusu üstümden kayıp giderken gözlerim kapandı. Sanki birinin kollarında sımsıkı tutuluyormuşum ve dünyadaki hiçbir şey bana dokunamazmış gibi.

Gözlerim tekrar açıldı ve neredeyse hafıza silindi, gerçi boşluğa adım attığımda bir déjà vu duygusuyla baş başa kaldım.

Belki burada oyalanan hayaletler beni hatırlar...

Dolabın uzak ucunda, tüm duvarı kaplayan devasa bir ayna duruyordu. Birbirlerinin etrafında dans eden bir Hydra ve Harpy'nin resimlerini tutan, girift bir şekilde oyulmuş ahşap bir çerçevesi vardı. Bazılarında, Harpy Hydra'yı kucakladı ve bazılarında sadece eğleniyor gibi görünüyordu.

Çerçeve boyunca görüntülerin düzenini takip ettim ve onlarla dans eden iki yeni yaratık görünce duraksadım. Hidra izlemek için tüm başlarını geriye doğru yatırırken ve Harpiya'nın gözleri gurur gözyaşlarıyla parlarken Anka Kuşları üzerlerinden yükseldi.

"Bu imkansız," diye fısıldadım, nefesim aynanın camını buğulandırırken.*Biri bizim ne olacağımızı nasıl bilebilirdi?*

Etrafımdaki havada garip bir nabız uğulduyor gibiydi ve bakışlarım oymalardan aynanın camına kayarken alt dudağımı ısırdım. Tamamen sıradan görünüyordu, yansımam bana temkinli gözlerle bakıyordu. Ama içimden bir ses bunun bundan başka bir şey olmadığını söylüyordu.

"Tory?" Darcy'nin sesi beni içine düştüğüm anlık şaşkınlıktan kurtardı ve dönüp yatak odasına baktım.

Yanıt olarak, "Burada," diye seslendim, nefesim yine camı buğulandırıyordu. Bu garipti çünkü burası soğuk değildi.

"Üzgünüm ama gelmek zorundaydım. Geraldine orada aklını kaybediyor ve görünüşe göre Noel yemeğini yemenin tuhaf bir ritüel yolu var ve yarından önce bize öğretmeleri gerekiyor. Yine de yemeğimizi hangi sırayla yediğimizin neden önemli olduğu beni aşıyor. Darcy kafasını dolaba soktu ve yansımada ona baktım. "Burada ne yapıyorsun?" kaşlarını çatarak sordu.

"Sanırım bir şey buldum," dedim yavaşça. "Buraya bak. Anne ve babamızın oymaları var ve sonra... Anka kuşları...”

"Ne?" Darcy bavulumun üzerinden atladı ve hızlı adımlarla bana doğru yöneldi. Saçlarının rengiyle birebir uyumlu lacivert bir elbise giymişti.

"Bakmak." Phoenix oymalarını işaret ettim ve Darcy onları incelemek için etrafıma eğildi. O da burada olduğu için havadaki o garip nabız daha keskin geliyordu ve bakışlarım tekrar cama takıldı.

"Bu nasıl orada olabilir?" diye sordu. “Bu mantıklı değil. Daha önce ne olacağımızı kimse bilmiyordu-”

Uzandım ve avucumu camın üzerine koydum ve gücümün duvarlarında yankılanan ve içimde uyuyan enerjiyi çeken bir enerji gümbürtüsü göğsüme çarptı.

"Cam'a dokun Darcy," diye soludum, nedenini bilmeden ama bunun onun sihrine de ihtiyacı olduğundan emindim. Tıpkı şelalenin altındaki gibi.

Darcy kaşlarını çatarak bana baktı ve yavaşça elini kaldırıp benimkinin yanına koydu.

Derin bir güç sihrime dolanıp onu bir köprü oluşturacak kadar sertçe çekerken keskin bir nefes aldım. Gücümü bıraktığım anda, elimden çıkıp bardağa doğru akmaya başladı ve dolabın içinde duran ikimizin görüntüsü yok olurken Darcy'ninkiyle birleşti. Bunun yerini, egzotik meyveleri büyük bir sepete toplarken kalabalık bir pazar yerinde yürüyen güzel bir kadının görüntüsü aldı. Üzerindeki gökyüzü en parlak maviydi ve hava sıcaktan yoğundu. Sarı kum, yürüdüğü Arnavut kaldırımlı caddeyi işaret ediyordu ve egzotik yer duygusu bende tuhaf bir özlem duygusu uyandırıyordu.

"Bu bizim annemiz mi?" Darcy yanımda nefes aldı. Ve resimdeki kadın yüzünü gökyüzüne çevirdiğinde haklı olduğunu anladım.

Yüz hatlarında bize bazı benzerlikler vardı. Koyu renk gözleri kalın kirpiklerle çerçevelenmişti, neredeyse bizimkilerin ayna görüntüsü gibiydi ve dolgun dudaklarında da bir şeyler tanıdık geliyordu.

"Evet," diye kabul ettim. "Ama bu nedir?"

Görüntü parlayıp değişirken Darcy omuz silkti. Annemiz pazardan aldığı meyveleri geniş bir tepsiye dizmiş büyük salonlarda yürüyordu. Bir dizi çift kapıya yaklaştı ve sesler duyunca dışarıda durdu.

"Bundan emin misin, lordum? Yıldızlar aynı fikirde değilse, çok fazla turşu sosuna neden olabilir.

Bu sesi tanıdığımda kaşlarımı çattım. Hamish Grus olduğuna yemin edebilirim.

Karanlık bir ses yanıt olarak, "Bana bir daha soru sor, ben de senin kelleni İmparator'unkiyle aynı hizaya getireyim," diye homurdandı.

Annemizin dudakları şaşkınlıkla aralandı ve bir adım geri çekildi ama kaçamadan kapı ardına kadar açıldı.

Onun üzerinde yükselen adam, güçlü bir şekilde inşa edilmiş ve karanlık bir şekilde çekiciydi. Güçlü çenesi kirli sakalla kaplıydı ve onun önünde durduğunu görünce kahverengi gözleri kaşlarını çattı.

"Solarya'da casuslara ne yaptığımızı biliyor musun?" diye homurdandı babamız, parmaklarının arasında büyü çıtırdarken, sanki derisini kemiklerinden soymak istiyormuş gibi ona doğru bir adım attı.

"Sensin," diye yanıt verdi, ona yaklaşırken en ufak bir korkmuş gibi görünmüyordu.

Yürümeye devam etti, aralarındaki mesafeyi ondan sadece birkaç santim uzaklaşana kadar kapattı.

"Hanımefendi, majestelerinden uzaklaşın!" Hamish havladı ve ona bir bakış attım. Şimdi tanıdığımız adamdan en az otuz yaş daha gençti, bıyığı daha koyu ve çerçevesi biraz daha inceydi.

Annemiz ona bakmadı ama sanki orada durup onu tehdit etmiyormuş gibi meyve tabağını kollarına sıkıştırdı.

"En karanlık günde ve en uzun gecede, seni çok parlak bir sevgiyle eve götüreceğim," diye fısıldadı annemiz, bakışları babamıza kilitlenmişti. Elini uzattı ve Vahşi Kral'ın göğsüne bastırdı. Ellerinde alev alev yanan sihirle hareketsiz kaldı ama onu uzaklaştırmak için hiçbir harekette bulunmadı. Elini adamın giydiği ince ipek gömleğin üzerinden yukarı kaydırdı, parmaklarını boynunda gezdirdi ve çenesini eliyle tutarken duraksadı. "Ben sahibim*görülen*kaderimizde paylaşmak olan hayat. Sen de görmek ister misin?”

Babamızın bakışları karardı ve onu reddetmek üzereymiş gibi dudaklarını ayırdı. Annemizin yüzünü bilmiş bir gülümseme aydınlattı.

"Gerçek dünyayı değiştirecek," diye ısrar etti.

Kral cevap veremeden, parmak uçlarının altında sihir parladı ve ikisi için gördüğü geleceğin vizyonlarını ona gösterirken dudakları gevşedi.

Onları görmemiz de bize nasip olmuştu ve onların beyaz duvarlı bir sarayda gizlice buluşup yıldızların altında gizlice öpüştüklerini, çarşaflara dolanıp kendi sıralarında bulutların arasından uçtuklarını gördükçe kalbim daha hızlı atıyordu. formlar.

Babamız soğuk bir adamdı ama onunla baş başa kaldığında gülümser, güler, severdi. Aralarında bir ömür boyu sürecek mutlulukların izlerini gördük. Onun kötü ruh halini sakinleştirmesi ve öfkesini defalarca yumuşatması.

Vizyonlara bağlıyken annemizin duygularını hissedebiliyordum. Aşkları, vatanını Vahşi Kral'ın gazabından kurtaracaktı. Bu güzel güneş ve kum diyarını fethetmek yerine, Prensesiyle evlenecek ve onu kendi tarafında yönetmesi için evine getirecekti. Aşkları sadece burada değil, Solaria'da da sayısız hayatı kurtaracaktı. Hepsini görmüştü. Sanki kaderleri kaçınılmazmış ve onun gücü dünyadaki tüm sihirlerden daha büyükmüş gibi.

Bu dünya tarihindeki herhangi bir Kral veya Kraliçe'den daha fazla kan ve ölüm emri vermiş bir deli olması önemli değildi, onun başka hiç kimsenin görmediği tüm parçalarını sevecekti. Nefretin içindeki iyiyi bulup onu ışığa yaklaştıracaktı.

İkisinin yıldızların altına çağrıldığını ve Elysian Mates olmayı seçtikleri için kaderin çağrısına cevap verdiklerini gördük, gözleri gümüşle halkalanmış ruhları her zaman aşkla birbirine bağlı.

Ve onu kendi iyiliği için seçmiş olsa da, onun egemenliği altına giren herkes için de onu seçmişti. Çünkü onun yanındayken, gelecek daha parlaktı, yollar daha açıktı ve barış ve refaha daha yatkındı.

Gelecekte o kadar çok aşk ve tutku vardı ki ona göğsümde bir sızı yaktığını gösterdi. Hatta tenine öpücükler kondururken ve içinde büyüyen bebeklerle konuşurken onu kocaman bir göbeğiyle bile gördük. Sonra, sanki tüm dünyaları birlikte yarattıkları küçük hayatlarla başlamış ve sona ermiş gibi, minik ikizleri kucaklayan ikisinin bize gösterildi.

Görüntüler soldu ve neredeyse elimi çekecektim ama ayna avucumda titredi ve sahne bana başka bir şey göstermek için kaydı.

Annemiz soğuk terler içinde uyandı, içinde uyuyan iki bebeğin yan yana sokulduğu kocaman karyolaya koştururken, içinden dalgalar halinde korku fışkırıyordu.

Bize bakarken yanağından aşağı bir gözyaşı süzüldü, gördüğü görüntü içini korkuyla doldururken panik onu kör etti.

"Ne oldu aşkım?" diye sordu babamız yataktan, dirseklerinin üzerinde doğrularak. "Kan,"

diye soludu. "Ve ateş ve ölüm. hala yapamam*Görmek*herhangi bir şekilde.

"Sana söyledim, bunun olmasına asla izin vermeyeceğim," diye homurdandı ve onu kollarının arasına alabilmek için yataktan kalkıp ona doğru uzun adımlarla ilerledi. "Ben dünyadaki en güçlü Fae'yim. Kimse bize ulaşamaz. Kimse çocuklarımıza zarar veremez."

Annemiz çaresizce ona sarıldı, ona inanamıyormuş gibi başını salladı ve biz onun vizyonlarına bir kez daha göz attık.

Ailemizin üzerinde bir gölge vardı ve o ya da babamız ne yaparsa yapsın ölüm onlar için geliyordu. Ne zaman değiştirmeye çalışsa, gölge daha da yaklaşıyordu. Arka arkaya beş mezar, minik tabutlar, ateş, korku ve çığlıklar gördü. Ama tehdidin kendisini göremedi. Gizlendi

karanlıkta, korku somutlaştı ve hangi seçimi yaparsa yapsın, yine de gerçekleşti.

Biri hariç her seçim... vizyonlarını bozmak için savaşırken, ailemizin tamamen yok edilmesiyle sonuçlanmayan tek bir seçenek buldu.

Bir gece, babamız uyurken, bir kese yıldız tozu aldı ve ben ve Darcy pelerininin altına saklanarak ölümlüler diyarına gitti.

Bizimle aynı yaşta ikizleri olan ölümlü bir ailenin evinde belirirken yanaklarından yaşlar süzüldü.

Bizi büyütmeleri için seçtiği insanları uyandırdı ve bebeklerinde hiçbir fark görmemeleri için onları Zorlarken tüylerimi diken diken etti. Onlara bizi sevmelerini ve korumalarını, ruhen ve zihnen güçlü olmamız için yetiştirmelerini söyledi.

Ruhlar Sarayı'na dönerken bizim yerimize çocuklarını alarak bizi orada bırakırken ağladı.

Neredeyse elimi camdan çekecektim. Nasıl olur da iki masum ölümlü kızınkiyle bizim hayatlarımızı takas edecek kadar duygusuz olabildiğini anlayamıyordum. Ama geri çekilemeden, bize son bir vizyon geldi.

Tahtta ben ve Darcy oturuyorduk. Solaria'da barış hüküm sürdü, insanlar mutluydu ve güç dengesi yeniden sağlandı. Uzakta karanlık bir gölge karşımızda duruyordu ama birlikte onu yenme ve Solaria halkını kurtarma şansımız olabilirdi. Ama biz olmadan tüm umutlar kayboldu.

Görüş soldu ve kalbim gümbür gümbür atarken sendeledim.

"Onlar... bir şekilde bizim için vizyonlarını orada mı sakladı?" diye sordu Darcy, az önce gördüğümüz her şeyi sindirmeye çalışırken dudağını ısırarak.

"Solaria'nın gölgelere karşı tek şansının bizim olduğumuzu düşündü," diye yanıtladım boş bir sesle. "Bu yüzden bizi Şekil Değiştirenler yaptı..."

Az önce gördüğümüz her şeyi ne yapacağımı bilmiyordum ama var olduğunu kabul etmekten asla hoşlanmadığım küçük, acınası, ağrılı bir parçam yırtılıp açılıyordu. Ailelerimiz bizi çok sevmişti. bizi istedi Bizimle bir yaşam dilemek için öldüler. Ve bu bilgi benim için hayal edebileceğimden çok daha fazla şey ifade ediyordu.

"Bizi severdi, Darcy," diye mırıldandım. “Babamız da yaptı... başka ne olursa olsun ya da ne yaparsa yapsın. Ailelerimiz bizi istedi.”

Darcy kollarını bana dolarken gözyaşlarına boğuldu ve onun kollarında titrediğimi hissettim. Buraya geldiğimizde bizi bu dünyaya getiren insanlar hakkında daha fazla şey öğrenmek istememiştim. Ama şimdi öğrendiğime göre, bilmem gereken ne kadar çok şey olduğunu fark ettim.

Onlar hakkında o kadar çok hikaye ve söylenti vardı ki, babamızın yaptıklarına ve herkesin onun olduğunu iddia ettiği canavara karşı o kadar çok nefret vardı ki, onun ailesini sevmiş olabileceği aklımın ucundan bile geçmemişti. Ya da evlendiği kadının onu daha iyi bir adam yaptığını, hayatını kurtardığını.

dünyayı doğasının en kötüsünden.

"Uranüs'ün ışığı adına Tory Vega, öğle yemeğini kaçırırsan büyük bir hayal kırıklığına uğrayacağım!" Geraldine yatak odasının dışında bir yerden seslendi.

Darcy'yi serbest bıraktım ve kendimi yeniden toparlamaya çalışırken yanaklarımdaki yaşları sildim.

"Bütün bu gürültü de ne?" Geraldine kapıda belirdiğinde nefesi kesildi ve beni yakalayınca yarı güldüm.

“Sanırım burada olmak çok fazla. Biraz bunaldık," dedim. "Evet," diye onayladı Darcy. "Bu çok fazla."

"Tabiki öyle!" Geraldine'in nefesi kesildi. "Ve burada, senin eve dönmeye alışmak için zamana ihtiyacın olduğunu anlamam gerekirken, seni mükemmel Prenseslerin rollerine sokmaya çalışan, baş belası bir Brenda gibiyim!"

"Ev?" diye sordum kısık sesle. Burayı nasıl evim olarak görebilirdim? Saray küçük bir kasabadan daha büyüktü. Yine de... burada olmanın garip bir şekilde rahatlatıcı bir yanı vardı.

"Daha önce hiç gerçek anlamda bir evimiz olmamıştı," dedi Darcy, onun da bundan pek emin olmadığını belirten bir bakışı benimle paylaşarak.

Geraldine kararlı bir şekilde, "Pekala, şimdi biliyorsun," dedi. "Prenseslerimiz çok uzun süredir kayıp. Ama şimdi evdesiniz ve Solaria Krallığı, en güçlü hattımız yeniden kurulurken seviniyor. Fae dünyası, bir güç ve güç temeli üzerine inşa edilmiştir. Ve şimdi en güçlü ailemize geri döndük. Sizi yerde tutmak veya düştüğünüzü görmek isteyenler olabilir ama gerçek Kraliçeler yükseliyor. Vega'nın çizgisi bir kez daha sağlam. Ve kaderinin tüm kontrolünü eline aldığında, sahip olduğun kudrete yıldızlar bile hazır olmayacak."

Protesto olması gereken bir şeyle dudaklarımı araladım ama bunun yerine Geraldine'in sözlerinin gücü üzerime çökerken sadece kız kardeşime bakabildim.

Bu kaderi asla istememiştik, asla bu gücü, tahtı ya da Mirasçılarla karşı karşıya gelmeyi istememiştik. Ama yine de bizimdi.

Bu krallığı yönetmek için doğmuştuk ve babamızın gücü ve annemizin sevgisi damarlarımızda akıyordu.

Bin yıldır görülen en güçlü Fae Tarikatıydık. Yaşayan hafızada dört Elementin hepsine sahip olan ilk Fae bizdik.

Yani belki de doğuştan hakkımızı inkar etmeyi bırakmamızın zamanı gelmişti. Çünkü Vegas hükmetmek için doğmuştu. Ve eğilmeye zorlanmaktan bıktım.

BENgece yarısı gelip geçerken yatağında Tory'nin yanında kıvrılmıştı. Noel Günü yaklaşıyordu ve onu her zamanki gibi, bir odada uyuyarak, şafakta birlikte uyanmaya hazır bir şekilde geçireceğimiz için çok mutluydum.

- ya da en azından, şafakta uyanır ve Tory'yi de dürterdim.

Tory usulca nefes alıyordu ama uyku benim için o kadar kolay gelmiyordu. Aklım annemiz ve babamızla ilgili düşünceler ve sorularla dönüyordu. Daha fazla cevaba ihtiyacım vardı ve duvarlar onları tutuyor gibiydi, tam olarak duyamadığım kısık seslerle fısıldıyordu.

Annemi düşünerek, bize hediye ettiği ayna görüntüsündeki yüzünü hatırlayarak gözlerimi kapattım. Bir gün bu saraya tekrar geleceğimizi ve bize bıraktığı sırları çözeceğimizi biliyordu. Ve keşfedilecek daha çok şey olduğunu biliyordum.

Göz kapaklarımdan soluk bir ışık süzüldü ve bir gözümü kırpıştırarak ayın balkona açılan cam kapıların ötesindeki kar bulutlarının arasından sıyrıldığını gördüm. Taş parmaklıklarda biriken karı seyretmek için perdeleri açık bırakmıştık.

Fısıltılar yükseldi ve ben onları hiç de hayal etmediğime dair güçlü bir hisse kapıldım. Duvarlar gerçekten konuşuyordu ya da belki yıldızlardı. Her iki durumda da, bir şey beni çağırıyor, beni bir Siren şarkısı gibi yorganın altındaki sıcaklıktan çekiyordu.

Ayaklarımı kabarık bir çift terliğe daldırdım ve soğuğu yatağımızın ötesine atmak için damarlarıma ısı gönderdim. Pencereye gittim, ay şimdiye kadar gördüğümden daha parlak görünüyordu, elmas gibi parıldayan bir yıldız örtüsünün arasına sokulmuştu.

"Nedir?" Deli gibi fısıldadım ama Zodiac'a geldiğimden beri buna inanamayacak kadar çok tuhaf şey yaşamıştım. "Bize ne göstermek istiyorsun?"

Çevremde bir şey gözüme takıldı ve dönüp Astrum'un kartını yatağımızın ayakucunda buldum, Güneş'in resmi içinde yanan bir ateş gibi parlıyordu.

Çekingen bir şekilde ona doğru ilerledim, onu elime alırken kalbim gümbür gümbür atıyor ve parmaklarımın arasından sıcaklık çıtırdıyordu. Mesajı tekrar okumak için çevirdim ve annemin sesiyle söylenen son satırı kafamda duydum. "*Kanatların adaletle buluştuğu yerde kanınız kurtuldu.*"

Duvardaki küçük bir çift boyalı kanat ay ışınlarının altında aydınlanarak beni ona doğru yönlendirirken boğazım kalınlaştı.

"Tory," diye tısladım onu uyandırmak için aceleyle.

"Kış şapkasını takmak istemiyorum," diye mırıldandı ve ben de onun kolunu

salladım. "Kalk," diye ısrar ettim ve gözleri kısılarak açıldı.

Darcy mi? Neler oluyor?"

"Sanırım annemiz bize bir şey göstermek istiyor," diye soludum.

Tamamen uyandı, yataktan kayıp gitti ve o bana bir işaret verirken ben de duvardaki parlayan kanatları işaret ettim.*deli misin?*İfade.

Bak, diye ısrar ettim.

Kahretsin, diye nefes verdi.

Ona doğru ilerledik ve ben uzanıp parmaklarımı kabartmalı gümüş boya üzerinde gezdirdim. Parıltı anında söndü ve kapının yanında başka bir kanat takımı aydınlandı. Derin bir nefes aldım ve bana başını sallayan Tory'ye dönerek elini benimkine kaydırdım.

"Hadi gidelim," dedi kararlı bir şekilde.

Odadan çıktık ve şelalenin sesi, havuzun boğucu sıcaklığıyla birlikte etrafımızı sardı. Diğer tarafında bir çift kanat daha aydınlandı ve boşlukta ona doğru koştuk. Tory parmaklarını bastırdığında, sağımızdaki bir kapının üzerinde bir tane daha parladı.

Ona doğru koştuk ve onu iterek açtım ve ötesinde karanlık bir koridor ortaya çıktı. Tory avucuna bir alev verdi ve ben de bastıran karanlığa girerken aynısını yaptım. Biz yürüdükçe duvarlar aydınlatıldı, yaldızlı çerçeveler içindeki büyük tablolar görünüyordu. Birçoğunda annemiz ve babamız vardı ama başka akrabalar da vardı, hepsi bize dik dik bakıyordu.

Koridorun uzak ucunda, tüm duvarı kaplayan devasa bir resim vardı. Anne babamız yan yana duruyorlardı, her birinin kucağında birer bebek vardı. Bize bakışları karşısında ağzım aralandı, ifadelerinden sevgi fışkırıyordu.

*"İyi ara, derin ara."*Annemin sesi havayı doldurdu ve ben sustum. Tory

bana baktı, kocaman gözleri onun da duyduğunu söylüyordu.

Büyük bir balo salonuna döndüğümüzde sol tarafımızda bir çift kanat daha parladı. Tavanlar camdandı ve duvarlardan biri de büyük, eğimli bir çatının altındaki bir verandaya bakıyordu. Zemin o kadar cilalıydı ki, odanın uzak köşesindeki gümüş renkli kanatlara doğru yürürken yansımamızı görebiliyordum. Yanında, aynı ateşle tutuşan boyalı bir dizi altın pul vardı.

güç.

"Kanatların adaletle buluştuğu yerde, kanın kurtuldu."

Elimi ona bastırdım ve parlamaya devam ettiğinde kaşlarımı çattım. Tory ilerledi, parmaklarını da ona dokundurdu ve kolumda bir enerji dalgası aktı.

Bir tık sesi duyuldu ve duvarda gizli bir kapı açıldı ve buzlu duvarları olan karanlık bir geçit ortaya çıktı.

"Aman Tanrım." İçeriye bakmak için öne doğru eğildim ama baktığım an bir sıcaklık dalgası beni sardı. Kan, ölüm ve ateş görüntüsüne sürüklendim.

Dört gardiyan odanın sonundaki bir kapıyı kapalı tutmaya çalışırken, hizmetkarlar yere saçılmıştı. Altlarından dumanlar yükseldi ve yanık kokusu burnuma doldu.

Muhafızlardan biri kapıyı yerinde tutmak için kalın sarmaşıklar atarken, diğerleri kapıyı kırmaya çalışan her ne ise onunla savaşmak için avuçlarında sihir hazırladı. Üzerine muazzam bir ağırlık düştüğünde duvarlar sarsıldı ve ben gözümü kırpmadan olay yerine bakarken kalbime korku çöktü.

Bir yerlerde bir bebek ağlıyordu ve bir kadın çığlık atıyordu, korkunç sesler kafamın içinde dolaşıyordu.

Sol tarafımda başka bir kapı hızla açıldı ve Profesör Astrum'u görünce kalbim durdu. Çok daha gençti ama saçları şimdiden ağarmış ve omuzlarına dökülüyordu. Eli, arkasından bir adım koşan bir çocuğun eli üzerinde kenetlenmişti.

"Bu şekilde, paniğe kapılma sevgili oğlum," diye onu yatıştırdı Astrum.

Kapı kırılarak açıldı ve muhafızlar, ağaca benzer devasa bir kol tarafından kenara fırlatıldı ve üç Peri odaya doluştu. Gardiyanlar onları yok etmek için savaşırken dehşet kalbimi tuttu ama canavarlar sihirlerini ele geçirirken o korkunç emme, gıcırtı havayı doldurdu. Canavarların arkasında alevler alevlendi, duvarlara tırmandı ve yoluna çıkan her şeyi yuttu.

Astrum duvardaki gizli kapıya doğru fırladı ve çocuğun elini kapıya bastırması için yönlendirdi. Simsiyah saçları ve tanıdık gözleriyle çocuğa baktım. Onu gerçekten tanıyıp tanımadığımdan emin değildim ya da o anı, içimdeki duyguları harekete geçirip bana Astrum'un o gün hissettiklerini hissettiriyor muydu emin değildim.

Astrum, "Bu bizi saraydan çıkaracak," diye söz verdi. "Arkana bakma!"

İkisi tünelin içinde gözden kayboldular ve kapı arkalarından kapanır kapanmaz görüntü uçup gitti.

Hafızamın gücü gücümün bir kısmını da beraberinde götürürken Tory'ye yaslanarak nefesim kesildi. "O kimdi?" Tory nefes aldı ve ben cevap vermeden başımı salladım.

Kapı hızla kapandı ve bir kez daha kilitlendiğinde etrafındaki büyü soldu.

Derinliklerinden daha fazla anı çekmek için ellerimizi ona bastırmaya çalıştık ama gümüş kanatlar sessizdi, sır geçip gitti.

* * *

Noel sabahı erkenden, dudaklarımda bir gülümsemeyle uyandım, etrafımdaki güzel odada içiyordum ve kehribar rengi güneş ışığı yatağın üzerine dökülüyordu. Dün geceden sonra içim umutla doldu. Tüm cevaplara sahip değildim ama burada geçirilen her dakika bizim için daha fazlasını açığa çıkarıyor gibiydi ve sarayın daha fazlasını açığa çıkaracağından emindim.

Görüntüde gördüğümüz çocuk her kimse, bir şekilde önemli biri olmalıydı. Yine de noktaları birleştiremedim. Sanki annem ve Astrum bu bilgiyi bize getirmek için işbirliği yapmışlar, hatıralarını duvarlarda ve Tarot kartlarında saklamışlar ve onları bulmamızı bekliyorlardı. Ama bütün bunlar ne anlama geliyordu? Kesinlikle hala yapbozun parçalarını kaçırıyorduk.

Yataktan aceleyle kalktım ve aklıma bir fikir gelmiş gibi sırıttım. İnanılmaz manzaraya bakarken soğuğu defetmek için kanıma ateş büyüsü bastırarak balkona çıktım. Sarayın arazisini yüksek bir duvar çevreliyordu ve onun ötesinde parıldayan hava kazıyıcılarıyla bir şehri bir an için görebiliyordum. Geraldine'e Solaria'da tam olarak nerede olduğumuzu sormayı aklıma not ettim. Akademiden bir veya iki bin mil uzakta olabilirdik ve elimden geldiğince çabuk bir dünya haritası almaya karar verdim. Akademi balonunun içine o kadar kilitlenmiştim ki, duvarlarının ötesinde ne olduğunu düşünmek için neredeyse yeterince zaman harcamamıştım.

Balkonun kenarından bir kartopu aldım ve bunun potansiyel olarak üçüncü dünya savaşını başlatabileceğini bilerek içeri girdim, ama ne oluyor? Tory'ye nişan alıp ona fırlattım ve mermi suratının üzerinde patladı.

Çığlık attı, ayağa fırladı ve gözleri kısıldı. "Ah, sen çok ölüsün!"

Yataktan fırladı ve ben de büyük bir heyecanla dışarı fırladım, daha fazla kar topladım ve hava sihrimi ona doğru itmek için kullandım. Güldü, elini kaldırdı ve bir avuç kar alıp bana fırlatmadan önce havada eriyen bir ani ateş yaktı. Göğsümü parçaladı ve sırılsıklam olana kadar kavgaya devam ederken kahkahalarımız gökyüzüne yükseldi ve içeri geri dönerken başımız gülümsüyordu.

Kısa süre sonra güne hazırlanmak için odama geri döndüm, suyun yavaş ve hiç bitmeyen bir döngüde içlerinden aktığı güzel cam duvarlara hayran kaldım.

Gülünç derecede cömert en-suite banyoda duş aldım ve üzerinde bir kardan adam olan parlak beyaz bir süveter elbise giydim - çünkü hey, Noel'di. Diz boyu çoraplarla eşleştirdim ve saçımın bir tarafını gümüş bir tokayla tutturdum.

Atlas'ım çantama ping attı ve Orion'dan bir mesaj bulunca dudağımı ısırarak çantamı çıkardım.

Mızrak:

Mutlu Noeller, Mavi. Nasılsa seninle geçireceğim gibi görünüyor. sanırım duymuşsundur

haberler?

Tory'yi bulmak için odadan çıkarken kaşlarımı çattım ve bir yanıta dokundum.

Darcy:

Ne haberi?

Mızrak:

Göreceksin...

Şifreli piç.

Tory'yi koridorda siyah kot pantolon ve atlet giymiş halde buldum. Bir

kahkaha patlattım. "Noelli olma anlayışın bu mu?" dalga geçtim

"Hayır..." Elindeki bir şeyi kaldırıp parlak bir yıldız tokasını bana doğru salladı ve saçına itti. "Ta dar."

"Jingle topları hayır!" Geraldine merdivenlerin tepesinden seslendi. Yukarı baktım, onu inanılmaz bir gece mavisi balo elbisesi içinde, Külkedisi eldivenleriyle ve karmaşık bir topuz yapmış saçıyla buldum. "Kraliyete uygun elbiseler giymelisin!"

O topuklularla oldukça etkileyici olan merdivenlerden düz bir şekilde aşağı koşmaya başladı ve başını sallayarak önümüzde durdu. Işıltılı görünüyordu, cildi ışıkların altında parlıyor gibiydi ve dünyevi gözleri parlıyordu.

"Ne önemi var?" Tory omuz silkerek sordu. "Sadece biziz."

"Asilimi silip süpür," diye soludu, endişeyle elbisesini çekiştirerek. "Daniel Downer'ı partiye getirirsem diye çok erken bir şey söylemek istemedim."

"Neden bahsediyorsun?" Sıkıştırdım, ifadesiyle göğsümde bir düğüm oluştu.

Geraldine, "Yüksek Meclis Üyeleri ve aileleriyle yemek yemek Vegas için bir kraliyet geleneğidir ve bu geleneğin, saraya geri döndüğünüz ilk Noel'inizin şerefine sürdürülmesine karar verildi," dedi ve ardından nefesini tuttu. endişeyle aramızda.

"Lionel Acrux'un burada olacağını mı söylüyorsun?" Dehşete düşmüş görünen Tory karşı çıktı.

"Ya Mirasçılar?" nefesim kesildi.

"Evet." Geraldine utançla başını eğdi. “Sadece onlar gelmeden önce sana verilen zamanın tadını çıkarmanı diledim. Ama şimdi ne kadar tuzlu bir keklik olduğumu görüyorum.

Bir elimi koluna koyarak iç çektim. "Bu iyi. Ve haklısın, onların geleceğini bilmek burada geçirdiğimiz günleri mahvederdi."

"Tanrım, daha ne kadar burada kalacaklar?" diye sordu Tory kaşlarını çatarak.

"Öğleden sonra ve... akşam ve ardından... gece için de." Geraldine boğazını temizledi. "Yarın alacakaranlıkta yola çıkacaklar."

"Sanırım hazırlansak iyi olur." Orion'un ne demek istediğini anlayarak Tory'ye baktım. Burada Darius ve ailesine eşlik ediyor olmalı. Ve sonuçta birlikte hiç yalnız kalamayacağımızı fark ettiğimde, bu gerçek üzerime bir kurşun ağırlık gibi çöktü.

Sanki kendi hayatı yokmuş gibi birdenbire üzerine saldıracaklarına güvenin. Yine de Lionel'ın istediğinin bu olduğunu tahmin ettim; etrafındaki herkes sıkı bir tasma ile.

Bize yaptıklarından sonra o kibirli Ejder piçini tekrar görme fikri içimi sızlattı. Ay tutulmasında ne olduğunu hatırlamıyormuşuz gibi davranmamız, tamamen normal davranmamız gerekirdi. Bizi bir kalp atışı anında ölü olarak görecek bir adamın eşliğinde başarabileceğimiz kadar normal. Özellikle de onun gibi Beşinci Element'e sahip olduğumuzu bilseydi. Ve biz gerçekten Ateş Harpileri yerine Anka Kuşlarıydık. Ailesinin gördüğü en büyük tehdit bizdik ve o bunu asla öğrenemezdi. Kendimizi koruyacak kadar iyi eğitilene kadar olmaz.

Üstümüzü değiştirmek için Tory'nin odasına giderken Geraldine bizimle kaldı.

Tory, gözlerinde dans eden bir düşünceyle bana baktı. "O dolabın içinde bir sürü kraliyet elbisesi var." Aynada görüntüyü gördüğümüz yeri işaret etti.

Dudaklarım ayrıldı. "Annemizin önlüklerini mi kastediyorsun?"

Tory tek omzunu silkti, bir yanı o kelimeyi şimdi bile söyleyemezdi. "Sadece israf edecekler."

Geraldine, "Bu an tüm rüyalarımdan oluşuyor," diye fışkırdı ve arkamı döndüğümde gözlerinde yaşların yüzdüğünü gördüm. "Prensesler annelerinin elbiselerini giyiyor - gözlerim yaşarıyor ve sallanıyorum." Ellerini gözlerinin altında salladı, ben de kaşlarımı çattım ve gülümsemesi için onu hafifçe dürttüm. "Gitmek!" o yalvardı. "Beklenti, bağırsaklarımı yiyor."

Tory'yi takip ederek dolaba girerken güldüm ve etrafımdaki güzel elbiseleri inceledim. Tory karşıdakine bakarken ben sağımdaki tırabzandan parmakla geçtim.

"Uyabileceklerini düşünüyor musun?" Yüksek sesle merak ettim, raftan inanılmaz bir pembe altın elbise alıp bana doğru tuttum.

Öyle görünüyor, dedi Tory, kalpleri durduran okyanus yeşili bir elbise seçerek.

Kazak elbisemi çıkardım ve anneminkini giydim, devasa etek ayak bileklerime düşerken kilometrelerce ağ içinde kayboldum. Tory, askısız korsajı ve belime oturan bir korse stiliyle arkasını bağlamak için ilerledi.

Tory'nin yeşil olana binmesine yardım ettim, dantelli askıları narin bir şekilde omuzlarına oturuyordu. Dönerken eteği arkasından dışarı fırladı ve rengi koyu yeşil gözlerinin parlamasına neden oldu.

Yatak odasına geri döndük ve Geraldine gözyaşlarına boğuldu.

"Yapma, makyajını mahvedeceksin," diyerek onu susturdum ve hızla ilerledim. Biz onu yatıştırmaya çalışırken maskarasının akıp etrafımızda dönmesini engellemek için gözlerinden akan yaşları yönlendirmek için su büyüsünü kullandı. Tamamen tuhaf ve tamamen havalıydı.

"Çok cömert görünüyorsun," dedi elini yanaklarımıza koyarak. “Tüm Solaria'daki en şanslı kadın benim. Faeflies ile kaplı bir bulutun üzerinde baş aşağı süzülüyormuş gibi hissediyorum.”

"Sensiz hiçbir yere varamayız Geraldine," dedim ciddi bir şekilde ve hepimiz birbirimize sımsıkı sarıldık.

Geraldine bizi annemizin odalarından çıkarıp sarayın başka bir büyük kanadına götürdü. Kendilerine ürkütücü bir hava veren ve babamızı haykıran uçsuz bucaksız karanlık koridorlardan geçtik. Sarayın bu kısmındaki varlığını hissedebiliyordum, sanki hâlâ kötü bir ruh hali içinde koridorlarda volta atıyormuş gibi. Neden bu kadar soğuk bir kalbi olduğunu bilmek istiyordum. Onu bu kadar acımasız yapacak ne olmuştu?

Onun hakkında bilmesi gereken her şeye rağmen annemin onu kendisininmiş gibi kabul etmesi çok cesurca göründü. Mutlu olmasını ummuştum ama gördüğümüz anılara bakılırsa öyle görünüyordu. Belki de Elysian Mates'in birbirleriyle mutlu olması imkansızdı. Ve bu, zihnimin Orion'u yakalamasına ve gerçekten de ailem gibi birbirimizin kaderi olup olamayacağımızı merak etmeme neden oldu.

Bir Hidra'nın iki yılan benzeri kafası şeklindeki demir kulpları olan bir dizi ahşap kapının önüne geldik.

Birkaç gardiyan kapıları açmak için ilerledi ve birden tepeden tırnağa incelenecekmişiz gibi hissederek eteğimi düzelttim.

Kapılar açıldı ve nefes almayı unuttum. Geniş bir taht odasına inen güzel bir merdivenin tepesindeydik. Tavanlar yarım mil yüksekliğinde görünüyordu ve mavi vitray pencereler soğuk bir tür ışığın içeri girmesine izin veriyordu.

Birkaç ateş yerinde mor alevler kükredi ve ben karanlık bir lordun ininde duruyormuşum gibi ürkütücü bir duyguya kapıldım. Ben de öyleydim. Heybetli, korkutucuydu. Ben de Vahşi Kral'ın misafirlerinin tam olarak böyle hissetmesini istediğini hayal ettim. Bir merdivenin tepesinden bu kadar yükseğe çıkmamız bile, aşağıda toplanan herkese tepeden bakmamız gerektiği anlamına geliyordu.

Bakışlarım pencerelerden dümdüz huzmeler halinde süzülen parıldayan mavi ışıkta oturan devasa tahta takıldı. Koyu renk taştan yapılmıştı, geniş oturma yeri arkada yükseliyor ve elli Hidra kafasına ayrılıyordu, uzun boyunları birbirine dolanıp tavana doğru uzanıyordu. İkisi kolları oluşturmak için kıvrıldı, iki çatallı dilleri dışarı çıktı ve keskin dişleri

göstermek. Hepsinin gözleri, üzerlerine düşen ışık altında parıldayan safir kakmalıydı. Üzerine oturan adamın gücünden bahsediyordu. Ona meydan okuyan herkes için bir tehdit ve içinde yaşamış olması gereken sihir hakkında bir açıklamaydı. Aynı zamanda Fae'nin yolunun keskin bir hatırlatıcısıydı. En güçlüsü ülkeyi yönetiyordu. Ve o bir gün biz olacaktık.

Taht odasının uzak ucundaki kapılar açıldı ve bir grup muhafız, bir grup insanın önünden geçti. Meclis Üyeleri güzel giysiler giymişlerdi, dördü yan yana bir sıra halinde yürüyorlardı. Arkalarında, her biri şık siyah takım elbiseli ve papyonlu Mirasçılar vardı. Orion aynı kıyafeti içinde onlardan öteydi, onun güzel kıyafetlerini giyip saçlarımı arkaya süpürürken kalbimin alt üst olmasına neden oldu. Kolu, şimdiye kadarki en dekolteli elbiseyi giyen Catalina Acrux'un koluna bağlanmıştı, neredeyse bir gelinlik gibi görünen beyaz ipek kuşaklar. Arkalarında, diğer Mirasçıların kardeşleri ve Konsey Üyelerinin ortakları olduğunu tahmin ettiğim büyük bir grupla birlikte Xavier vardı.

Hepsi merdivenlerin dibinde durdu ve Hamish yanlarında belirerek bizi aşağı indirdi. Tory'ye baktım ve

sanki içgüdüsel olarak el ele tutuştuk, odadaki her göz bizi incelerken merdivenlerden yan yana indik. Lionel bize soğuk soğuk bakarken çenemi kaldırdım, biz yaklaşırken çenesi gıdıklıyordu. Taraflardan birinin selam vermesinin uygun göründüğü tuhaf bir duraksama oldu ama ikimiz de eğilmedik. Konsey Üyeleri birbirlerine baktıkça havayı belirlediğini hissedebiliyordum. Bu konuda tek kelime etmemiştik ve yine de hem Tory hem de ben buna sezgisel olarak karar vermiştik. Gücümüzün, isimlerimizin sahibiydik. Ayrıca, bu *bizim*onları yapan ev*bizim*Misafirler.

Hamish boğazını temizleyerek hızla ilerledi ve omzumun üzerinden geriye baktığımda Geraldine'in merdivenlerin başında kaldığını fark ettim.

Harika görünüyorsun, dedi sessizliği ilk bozan Seth'in annesi Antonia, uzanıp bize dokunmak için can atıyor gibiydi. Elbisesi uçuk maviydi ve üzerinde girift küçük beyaz çiçekler vardı, bu renk onun yumuşak hatlarını vurguluyordu.

Güzel, diye onayladı Caleb'in annesi Melinda. "Bir an anneni iki kez gördüğümü sandım." Kibarca gülümsedi ve göğsümdeki düğüm bir parça gevşedi. Pembe kırmızı elbisesi omuzlarından sarkıyordu ve vücudunu mükemmel bir şekilde sarıyordu.

Max'in babası Tiberius öne çıkıp elini bize uzattı. "İkinizi de yeniden görmek bir zevk." Koyu mavi bir takım elbise ve beyaz bir kravatla muhteşem görünüyordu.

Sırayla elini tuttuk ve hava Lionel'in sesinin keskinliğiyle kesilmeden önce birbirimize hoş sözler söyledik.

"Acıktım," dedi soğuk bir sesle, Hamish'e bakarak. "Bütün gün burada dikilmek zorunda mı kalacağız?"

"Hayır, Yüce Lord. Bu gaza getiren parti otobüsünü doğrudan yemek odasına taşıyabiliriz, hm?" Alnına hafifçe vururken gergin görünerek teklif etti.

Lionel ters bir şekilde başını salladı ve Hamish'in peşinden giderken bize bir bakış attı ve her şeye rağmen liderliği ele geçirdi.

almamız gerektiğinden emin olduğum gerçeği.

Sonra Mirasçılar bizden önce yavaşladılar ve hepsinin ne kadar yakışıklı göründüğünü fark etmekten kendimi alamadım. İlk defa prenslere benziyorlardı ama gözlerindeki sertlik beni rahatsız ediyordu.

Harika görünüyorsun Tory, dedi Caleb, elinin arkasına bir öpücük kondurmak için ilerleyerek. Benimle yürür müsün?

Ona kolunu uzattı ve Darius'a bir bakış attıktan sonra hızla başını salladı ve onunla birlikte yürümeye başladı. Darius hemen kaşlarını çatarak onların peşinden gitti ve bakışlarım Max ve Seth'in ötesindeki Orion'a kaydı. Gözleri içimde bir delik açtı ve sıcaklık kemiklerimin derinliklerine kadar yayıldı. Mirasçıları zorla geçmek, Catalina'yı ve sahte göğüslerini kıçına sokmak ve onun yanında onun yerini almak için can atıyordum.

Muhtemelen en iyi fikir değil.

Geraldine yanımda belirdiğinde, bakışlarımı ondan uzaklaştırmaya ve Mirasçılara geri dönmeye

zorladım. Max ona bakarken boğazı düğümlendi. "İyi görünüyorsun, Grus," dedi ve Seth gözlerini devirdi. Benimle yürür müsün? Kolunu uzattı ve Geraldine onu yakından inceledi.

"Sanırım bugün kolumda zarif bir beyefendiye ihtiyacım var," dedi neşeyle, kolunu onunkine bağlamak için ilerledi ve Max, onlar uzaklaşırken piyangoyu kazanmış gibi göründü.

Seth bana kolunu uzattı ve ben de dudaklarımı büzdüm. "İyiyim." Yanından geçtim ama beni tuttu.

"Hadi bebeğim. Noel geldi. Bugünlük ateşkes, tamam mı?

Ona kaşlarımı çattım, ama yine de beni ve Orion'u her an tetiği çekebilecek güce sahip olduğunu bildiğim için kolumu tutmasına izin verdim. Ve bu, bugünü harikadan hayran delisi bir güzelliğe dönüştürmez mi?

Seth, "Bu arada harika görünüyorsun," dedi ve kaşlarımı şüpheyle çattım. "Ne?" Bir kapı aralığından ve geniş bir koridordan geçerken yüz ifademi sorguladı.

"Güzel bir şey söylediğinde, genellikle korkunç bir şey yapmayı planladığın anlamına gelir."

Seth omzunu benimkine vurdu, parmakları kurt gibi tenime sürtündü. Onu durdurmak için elimi çevirdim ve ağzından hafif bir inilti kaçtı.

"Bugün sadece bir iltifat," diye yemin etti. "Noel'i seviyorum, pislik yaparak onu mahvetmeyeceğim. Ayrıca burası senin evin. Bu şeylerin senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum.

Bir uzaylının gerçek Seth Capella'yı kaçırıp onun yerine sahtesini mi koyduğunu merak ederek ona bakakaldım. "Pekala, sen kimsin ve Kurt pisliği nereye gitti?" Tek kaşımı kaldırdım ve o da bir kahkaha attı. O anda çocuksu ve genç görünüyordu, eli gevşek bir saç tutamını topuzuna sabitlemek için geriye doğru süpürdü.

"O hala burada bebeğim. Sadece uyku."

Cevap verirken sesimi alçalttım. "Tamam aşkım." "Neden fısıldıyorsun?" kaşlarını çattı.

"Onu uyandırmak istemiyorum."

"İşte bu, bu kadar, eski Vega adetlerini hatırla!" İleriden Hamish seslendi. "Etkileyici, oh oldukça büyülü."

Neler olduğunu merak ederek ilerideki köşeye bakmaya çalıştım. Döndük ve bizi parlak bir yemek salonundan ayıran güzel bir taş kemer bulduk. Kemer, iç içe geçmiş iki kanattan yapılmıştı ve altına her bir çift adım attığında ışıkla yanıp sönen parlak, berrak mücevherlerle süslenmişti.

Lionel, Melinda ile birlikte onun altına geçti ve yanağına bir öpücük kondurmak için öne doğru eğildi. Yürürlerken kaşlarımı çattım ve Tory ile Caleb peşlerinden geldi. Tory devam etmeye çalıştı ama Hamish onun kolunu yakaladı ve onu geri itti.

"Çakıllı zencefilli şekerlemeler!" Hamish'in nefesi kesildi. "Leydim, yoldaşınızla öpüşmeden kemerli yoldan geçemezsiniz. Yıldızlar, yapmazsanız günün geri kalanında sizi kötü şansla lanetleyecek, ancak yaparsanız size iyi şanslar hediye edecek. Annenin kemeri her Noel'de sadece bu şey için uyanıyor.

Bu gerçek karşısında kalbim burkuldu, annemin kemerindeki tatlılığın kendi arkadaşım tarafından lekelenmesi. Tory ofladı, ardından Caleb onun belini tuttu ve dudaklarına bir öpücük kondurdu. Darius elleri ceplerinde arkalarında durmuş, üzerlerine tam bir Ejder saldıracakmış gibi görünüyordu. Tory dans ederek uzaklaşırken ve Caleb aşk hastası bir köpek yavrusu gibi peşinden koşarken sırıtmadan edemedim.

Hamish, Darius'un kolunu yakaladı. "Bir arkadaşını gezdirmekte sakınca görmezsin, değil mi?"

Darius kaşlarını çattı ama Hamish'i oldukça güçlü bir şekilde kemerin altına yönlendirdi ve Hamish'in eğilip onu yanağından öpmesini bekledi. Darius yoluna devam etti ama Hamish insanları yönlendirmek için diğer tarafta bekledi.

Sırada Max ve Geraldine vardı ve onlar kemerin altından geçerken umurunda değilmiş gibi saçlarını savurdu. Hâlâ omuzlarını yuvarlarken ve hazırlık olarak göğsünü şişirirken, hemen dudaklarını onunkilere dikti. Sonra o öylece gitti ve adam sudan çıkmış balık gibi arkasından bakakaldı.

"Yürüyün, Bay Rigel." Hamish onu süpürdü.

Bana ve Seth'e öne doğru el salladı ve ağzını üzerime koyacağını anladığımda midem bulandı. Çünkü bir kar tanesine dönüşme ve esintiyle uçup gitme ihtimalim, dudaklarımı dudaklarıma koyma ihtimalimden daha fazlaydı.*o*.

"Benimle takas et." Seth keskin bir şekilde arkasını döndü. "Benimle devam edeceksin, değil mi Catalina Teyze?" tatlı tatlı sordu.

Tırnaklarını sahiplenircesine Orion'un elbisesinin koluna geçirirken yüzü ekşimişti. Seth onun kolundan yakalayıp onu kemere doğru çekerken, ağzı sıkı itirazlarına rağmen ona başka seçenek bırakmadığında, kaşlarım şaşkınlıkla havaya kalktı. Seth, Catalina'yı yanağından öpüp bana pek de ince olmayan bir şekilde göz kırparken, ona yaklaşmak için yakıcı bir ihtiyaçla Orion'un önünde durdum, omzumun üzerinden baktım.

Ne. . Gerçek. Saçmalık?

Kolumu tutup beni kemere doğru yönlendirirken Orion'un gözleri keskin bir şekilde parladı.

"Merhaba Profesör," dedim kibarca, kalbim göğsümdeki bir yaprak gibi titriyordu. Neden bu kadar gergin olduğumu bilmiyordum, onu daha birkaç gün önce görmüştüm, ama derin bir parçamın onun arkadaşlığına, ciğerlerimin havaya ihtiyacı olduğu gibi ihtiyacı vardı.

"Bayan Vega," dedi sertçe.

Cidden bu anı bize Seth mi hediye etmişti yoksa gerçekten beni öpmeyi o kadar da kötü mü istiyordu? Kemerin altına girdik ve kalbim boğazımda ve nabzım kesinlikle her yerde, Orion'a baktım. Eğilip dudaklarını yanağıma yakın kulağıma bastırdı.

"Tarif edilemez görünüyorsun," diye o kadar alçak sesle mırıldandı ki zar zor yakaladım.

Dudakları arkasında kavurucu bir iz bıraktı ve bu kadar basit bir dokunuşun beni nasıl bu kadar zayıf bırakabileceğini bilmiyordum ama ruhumun kenarlarında yırtıldığını hissettim.

Kolunu benimkine bağladı ve bizi büyük bir masanın beklediği muhteşem yemek salonuna girdik.

"Noel'i böyle geçirmeyi planlamıyordum," diye fısıldadım.

"Ben de," diye mırıldandı, dinlemediklerini kontrol etmek için odadaki Vampirlere bir göz atarak. "Postacının benim ekstra büyük seks oyuncağı teslimatımla gelmesi gerçekten tuhaf olacak."

Şaşkınlıkla yüksek sesle güldüm ve Meclis Üyelerinden birkaçı bize baktı.

"Ekstra büyük bir teslimat mı yoksa ekstra büyük bir seks oyuncağı mı?" Sohbetlerine dönerlerken gergin dudakların arasından sordum.

"Yıldızların bize karşı nazik olup olmadığını daha sonra öğrenebilirsiniz." Kocaman sırıttı, sonra Catalina belirdi, onu kollarımdan çekti ve kalbim mideme oturdu.

Tory'nin Darius'la Caleb'in arasında oturduğu masanın ucuna doğru yürüdüm, bol bol yer olmasına rağmen ikisi de kollarını onunkine bastırdı. Dirseklerini geri çekmeleri için içlerine bastırarak somurttu ve ben de ona anlayışlı bir şekilde gülümsedim. Bu bok hashtag garipti.

Meclis Üyeleri masanın ortasını doldururken ve Orion ve diğer aile üyeleri diğer ucu doldururken Seth ve Max'in arasına düştüm. Seth'in kardeşlerinin kimin olduğunu anlayabiliyordum çünkü birbirlerinin üzerindeydiler, kahkahalarla havlıyorlar ve birbirlerine burunlarını sürtüyorlardı. Toplamda altı tane vardı, dördü kız ve iki erkek. Xavier ikisi arasında sıkışıp kalmıştı.

kızlar, ona doğru eğilip saçlarıyla oynarken, onun derinliğini biraz aşmış görünüyorlardı. Mirasçıların diğer kardeşleri eski arkadaşlarmış gibi rahat rahat konuşuyorlardı.

Max tembel bir gülümsemeyle bana döndü. "Sarayından memnun musun, küçük Vega? Bir zamanlar burada yaşayan tüm güç hakkında ıslak rüyalar mı görüyorsun?

"Güç hakkında ıslak rüyalar görmüyorum, bu senin mücadele ettiğin bir şey mi?" tatlı tatlı sordum Max kıkırdayarak başını salladı. "Olmadığını söyleyemem."

Bugün sarsıntılı mcjerk ekibine ne oldu? İyi davranıyorlar. Ve bu beni korkutuyor. "Akşam yemeği sunuldu!" Hamish aradı ve yukarı baktım, bir grup garsonun elinde krallar ve kraliçeler için bir ziyafetle dolu gümüş tabaklarla odaya doluştuğunu gördüm.

Bugünün geldiği dönüş konusunda hala biraz şoktaydım. Noel'i kesinlikle böyle geçirmeyi planlamıyordum. İtiraf etmekten kendimi alamasam da, bunun nasıl sonuçlanacağını biraz merak etmiştim.

"BEN Eski saray geleneklerini geri kazanmak çok güzel," Melinda Altair'in sesi bana ulaştı ve masanın aşağısından Konsey Üyelerine baktım. Masanın başına kimsenin oturmamış olması dikkatimden kaçmamıştı ve buranın Kral'a ayrılan yer olduğu hissine kapıldım. Ya da belki Kraliçeler. Her iki durumda da, oraya koltuk yerleştirilmemişti ve kimse bundan bahsetmiyordu.

"Evet. Kaybolan Prensesleri yeniden karşılamak ve olayların bir parçası olmalarına izin vermek güzel bir jest," diye yanıtladı Lionel, ağzına süslü yiyeceklerle dolu bir çatalı kaldırarak.

"*İzin vermek*biz?" Sözlerimi kaçırmamaları için sesimi yükselterek gülerek sordum. "Yine kimin sarayındasın?"

Lionel çatalını dudaklarına götürerek durakladı, ben gelişigüzel bir şekilde şampanyamı yudumlarken bakışları beni delip geçti.

Darius yanımda uyararak boğazını temizledi ama onu duymazdan geldim. Bu pisliklerin Noel'imi mahvetmesine ve sonra da burada olmakla bana bir iyilik yapıyormuş gibi sevişmelerine izin vermeyecektim. Bilakis, onları kovmadığımızı takdir etmeliler.

Lionel gülümsedi ama gözlerine dokunmadı. "Eh, bu ilginç bir soru," diye yanıtladı. "Çünkü Ruhlar Sarayı'nın Krallık'taki en güçlü Fae'ye ait olması gerektiğini söyleyenler var, körü körüne bir soydan nesilden nesile aktarılmaması gerektiğini."

Haklı bir noktaya değinmiş gibi başımı salladım ve mezesini ağzına tıktı.

"Tabii ki biz*vardır*Krallıktaki en güçlü Fae," diye düşündüm. "Yani, hangi açıdan bakarsan bak, bizim olacağını tahmin ediyorum."

Darcy masanın diğer tarafından gözüme ilişti ve düşmanımızı bu şekilde tuzağa düşürmeme kahkaha ve dehşet arasında kalmış gibi göründü. Hafifçe omuz silktim ve içkimden uzun bir yudum daha aldım.

"Yani burada oturup hepimizle akşam yemeği yemiyor olsaydın, gününde tam olarak ne yapıyor olurdun tatlım?" diye sordu Caleb, dikkatimi Konsey Üyelerinden uzaklaştırarak.

Herkes, konu herhangi bir anlaşmazlığa düşmeden konuyu oraya kapatacak kadar mutlu görünüyordu ve ben de Lionel'ın asitli bakışlarından yüzümü çevirdim.

Gözlerimi Caleb'e çevirdim ve çatalıma biraz yiyecek fırlattım. Yanlış çatal. Çünkü kraliyetin saçma sapan yemek yeme gelenekleri umurumda bile değildi ve bu masadaki davetsiz misafirler yanlış çatal bıçak kullandığım için benim bir vahşi olduğumu düşünseler bile umrumda olmazdı. "Bilmiyorum. Zaten kartopu savaşımızı yaptık ve bu bizim hemen hemen tek geleneğimiz. Yani belki sadece televizyon seyrediyor ya da saraya bakıyor olabilir."

"Kartopu savaşı nasıl bir gelenek?" diye sordu Darius, dikkatimi ona çekerek.

"Hiç paran olmadığında ve bir Noel'i asla aynı yerde iki kez geçirmediğinde sahip olabileceğin tek tür," diye tatlı bir turta sesiyle cevapladım ve ona kaşlarımı çattım.

Başını salladı ama aynı zamanda kaşlarını çatmıştı. "Yani aynı yerde birden fazla Noel geçirmedin mi?"

Darcy masanın diğer tarafından, "Felbrooks'la ikimiz vardı," diye araya girdi.

"Evet," diye kabul ettim. "Ama onlar ailelerini yemek odasında ağırlarken bize mutfakta yemek yedirdiler, yani..."

"Onlardan uzağa mı gönderildin?" Darius kısık bir sesle sordu.

"Aslında arayabilirsin*O*Noel geleneğimiz," dedim hafifçe. "Noel Günü'nde istenmediğimizi hissetmek bizim için bir gelenek. Ve sizler sayesinde çocuklar, bu sene de böyle hissediyoruz. İlk kez kutlama yapmak için kendi evimize sahip olmamıza rağmen, hepiniz yine de şenliklere istenmeyen bir katkı olma hissini kaçırmamamız için çaba sarf ettiniz. Bunun için teşekkürler."

Darcy alçak sesle, "Tor..." dedi ve bakışlarımı yemeğime çevirmeden önce ona özür dilercesine gülümseyerek bir an baktım.

Bilinmeyen bir nedenle yaşlar gözlerimin arkasını yakıyordu ve bu pisliklerin bunu görmesine izin vermeyecektim, bu yüzden masanın bizim tarafımıza garip bir sessizlik çökerken sadece yemeğime konsantre oldum.

Seth rahatsız bir şekilde boğazını temizledi ve boğazından yumuşak bir inilti çıkarken daha fazla şampanyayla garsona el salladı.

Harika, şimdi Noel'i mahveden benim.

Darius o kadar alçak sesle, "İstenmeyen biri değilsin," diye mırıldandı, başka birinin onu duyabileceğinden emin değildim. "Ve gününüzü mahvettiğimiz için üzgünüm."

Şaşkınlıkla ona baktım, buna ne söylemem gerektiğini anlamaya çalışırken dudaklarım aralandı. Bu kelimenin kelime dağarcığında olduğunu bile bilmiyordum, o kelimeyi bana doğrultabilmesi bir yana.

Bu yemeğin pusuya düşürülmesiyle bizden bir şeyler çalındığı hissini üzerimden atmaya çalışarak, "Bunu mahvetmiyorsun," diye yanıtladım yavaşça. “Başka harika planlarımız yokmuş gibi…”

Gözümü yakaladı ve bir an benim hakkımda gerçekten bir şeyler anladığını hissettim. Bakışları babasına kaydı ve tekrar konuşmadan önce bana döndü.

"Komik, sen her Noel'i seni orada isteyen bir ailenin yanında geçirebilmeyi dileyerek geçirdin ve ben de her Noel'i bu resmi yemekleri dört gözle bekleyerek geçirdim, böylece Noel'in çoğunu yanımda geçirmek zorunda kalmayayım. ”

Eli masanın üzerinde kaydı ve küçük parmağı benimkini sıyırdı. Beklenmedik temasla midem bulandı ve sanki beni gerçekten görebiliyormuş gibi ruhumu delen kara gözleri ile kendimi onun bakışlarına kilitlenmiş halde bulduğumda dudağımı ısırdım.

"Belki Noel berbattır, nasıl yaparsan yap," diye fısıldadım komplo kurarcasına. "Ve sadece filmlerde mükemmeldir."

"Bu yıl şu ana kadar pek de kötü gitmiyor," diye karşılık verdi, bakışlarını yüzümde kaydırdı ve kısa bir süre önce etine bastırdığını keskin bir şekilde hatırladığım dudaklarımda durakladı.

Tenim karıncalandı ve Siren büyüsünün tenime değdiğini hissettiğimde etrafa baktım. Damarlarımdaki sıcaklık azaldı ve Max'i hafifçe kaşlarını çatarak ikimizi izlerken buldum. Anka Ateşim onun sihriyle hızla yandı ve dikkatimi yeniden yemeğime verirken şehvetimi çalmaya çalıştığı için ona gözlerimi devirdim.

"Siz kızlar, yeni bir gelenek yaratmak istiyorsanız neden daha sonra bizim için bir şeyler seçmiyorsunuz?" Max gelişigüzel bir şekilde önerdi. "Grus'u da getirebilirsin…" Bakışlarını masanın aşağısında, Geraldine'in Seth'in bazı kız kardeşleriyle heyecanla konuştuğu yere doğru takip ettim. kelimeleri yakaladım*utanç şeker kamışı ile aşağı inmek*ve kendi kendime bir kahkaha patlattım.

"Ona sorabilirim," dedim yavaşça. "Ama daha sonra biriyle çıktığına eminim…" "Kiminle?" diye

sordu Max ve Darcy şaşkınlık içinde gözüme takıldı. Dudaklarımı eğlenerek seğirdim ve o da anladı ve kendi yalanıyla hızla benim yalanımı ekledi.

Darcy coşkuyla, "Ah evet, uşaklardan biriyle görüşüyor," dedi. "Hindistan cevizini onun gibi sallayan birine hiç sahip olmadığını söyledi…"

Öfkeyle gelip giden bekleme personeline bakarken Max'in ağzı açık kaldı. "Saçmalık," diye hırladı. "Lanet olası bir garson, çuvalın içinde olmaktan daha iyi olamaz.*Ben.”*

Burnuma bir kahkaha attım ve Darcy havuçlarına sırıttı.

"Şuradaki adam mı?" diye sordu Max ve ben de onun kolunu takip ederek kocaman bir garsona gittim.

Aynı anda dört tepsi taşımak ve kolay görünmesini sağlamak.

Hayır, ama çok seksi, diye onayladım onu kontrol ederek. "Belki daha sonra gelip yastıklarımı kabartmasını söylemeliyim..."

"Yardıma ihtiyacın olursa bunu senin için yapabilirim," diye devam etti Caleb ve Darius bardağını çatal bıçakları tıngırdatacak kadar sert bir şekilde masaya koydu.

Ona şaşkınlıkla baktım ama o bana bakmıyordu, fark etmiş gibi görünen ateşli garsona kaşlarını çatıyordu ve hemen odadan çıktı.

"O adam mı?" Max yığılmış başka bir garsona işaret ederek sordu.

Burada çalışmak için bir tür gereklilik mi bu? 'Bekleyen personele ihtiyaç var, önceki deneyim tercih ediliyor, kalın kalçalar takdir ediliyor ve karın kasları bir artı...'

"HAYIR. Bu o, dedi Darcy ve odadaki en ufak tefek adamlardan birini gösterdiğinde sırıttım, o da bizden yaklaşık yirmi yaş büyüktü.

"Siktir git," dedi Max inkar ederek. "Beni onun yerine takas etmesine imkan yok!" "Gizli yetenekleri olduğunu söyledi," diye ekledim göz kırparak.

"Evet," diye onayladı Darcy. "Ve kocaman bir-"

Max, bakışları zavallı garsona kilitlenmiş halde ayağa kalktı ve ben ve Darcy kahkahalara boğulduk.

"Şaka yapıyorsun?" diye sordu Seth, Max kaşlarını çatarak sandalyesine geri otururken ve Caleb kahkahayla gülerken.

"Bu komik değildi," diye inledi.

Evet, öyleydi, diye karşı çıktı Caleb.

"Ona biraz ara ver," dedi Darius, gözleri neşeyle parlarken sandalyesinde arkasına yaslanarak. "Sevdiğin kızın sana günün saatini vermemesi zor. Bir an hepsinin açık olduğunu düşündü, sonra tekrar onu görmezden gelmeye ve ondan nefret etmeye başladı ve..." Hepimiz ona bakarken sustu ve bakışları üzerimde kaydı. "Ayrıca bizim ona gülmemize de ihtiyacı yok," diye bitirdi yavaşça.

"Teşekkürler kardeşim," diye homurdandı Max, patateslerine saldırmaya başlarken.

"Eğer ondan hoşlanıyorsan neden Geraldine'e karşı dürüst olmayı denemiyorsun?" Önerdim. "Ona onun hakkında neyi sevdiğini söyle, belki daha açık olur-"

Cevap olarak, "Kimse için kendimi aptal yerine koymuyorum," diye mırıldandı ve ben de onu düşürdüm.

"Peki siz ikiniz son birkaç gündür burada ne yapıyorsunuz?" diye sordu Caleb konuyu değiştirerek.

Darcy, "Çoğunlukla sarayımızı biraz keşfediyorum," dedi ve ona tuhaf bir şekilde gülümsedim.

Darius'a sırıtarak, "Evet, üzgünüm dostum, ama süslü evinden kesinlikle eskisinden daha az etkilendim," dedim ve o gerçekten sırıttı.

"Sağ. Şimdi bir sarayın var, bu yüzden biz sıradan Mirasçılardan çok daha iyi olduğunu düşünüyorsun," diye şaka yaptı.

"Biz de*vardır*Prensesler yani..."

Darius güldü ve bir an dudaklarımı aralayarak ona baktım. Tüm kampüste bize eziyet eden pislikler neredeydi? Bu bir tür Noel mucizesi falan mıydı? Bu sabah küçük bir cin gelip kıçlarını Noel ruhuyla doldurmak için mi sürünmüştü? Nedeni ne olursa olsun, bunu sorgulamayacaktım.

Lionel yüksek sesle, "Tabii ki, tahttan resmen feragat edersen, Prenses terimini bu kadar gelişigüzel bir şekilde ağzından çıkaramazsın," dedi ve dikkatimi masanın daha aşağısına çekti.

"Ne yaparsak?" Darcy kaşlarını çatarak sordu.

Antonia şarabını bitirirken, "Bunu Noel'de tartışmamıza gerek yok," diye araya girdi. Bir garson anında bardağı yeniden doldurdu ve yanaklarındaki pembe renk, şimdiye kadar kaç tanesini kaldırdığını merak etmeme neden oldu.

"Kızlar eğitimlerini alırken onlarla konuşma şansımız pek yok galiba," diye karşı çıktı Lionel. "Yani bu fikri ortaya atmak için en iyi zaman gibi görünüyor."

"Taht üzerindeki iddiamızdan vazgeçmemiz fikri mi?" Açıklığa kavuşturdum, doğuştan hakkımıza sırtımızı dönmemiz önerisiyle omurgam doğruldu. Solaria'ya hükmetmek istediğimi hiç söylememiştim. Ama bu yer, daha birkaç günlüğüne buradayken keşfettiğimiz şeyler kanımıza işlemişti. Tam olarak keşfetme şansım bile olmadan, ailemizle gerçekten sahip olduğum ilk bağlantıya sırtımı dönmek istemedim.

"Pekala, yönetme arzunuz olmadığını birkaç kez açıkça belirttiniz. İddianızdan alenen vazgeçtiyseniz, Ruhlar Sarayı ve taht üzerindeki hakimiyetinizden vazgeçtiyseniz, o zaman-"

"Hayır," dedim kısaca.

Darcy masanın diğer tarafından onu ısırdığım için bana endişeli bir bakış attı ama siktir et. O pislik zaten kanımızı istiyordu ve sarayımızı da bizden alması fikrine boyun eğmeyecektim.

"Haydi şimdi," dedi Lionel, onu kıçının dibinden var olmaya zorlamak zorunda kalmış gibi görünen ve arkadaşça olmaktan uzak her şey olan bir kahkahayla. "Bu yerin fantezisine kapılmanın güzel olduğunu biliyorum ama mirasınızı sizden almaktan bahsetmiyoruz. Ailenizin hesaplarındaki altınlar ve sahip oldukları diğer mülkler mezun olduğunuzda yine size geçecektir. Ve daha önce tahtı talep etme arzunuz olmadığını söylememiş miydiniz?"

Dudaklarımı büzdüm, bakışlarım Darcy'ye kaydı çünkü biz*vardı*bunu defalarca söyledi. Ama bu daha önceydi. Mirasçılar bize aylarca işkence edip eziyet etmeden önce. Fae olmanın ne demek olduğunu gerçekten anlamadan önce. Lionel Acrux bizi Akademi'den çalmadan ve gölgeleri ele geçirmek için hayatlarımızı riske atmadan önce. Ve tüm bunlardan acı çektikten ve diğer tarafta savaştıktan sonra, tahttaki hak iddiamızı ebeveynlerimizden bırakmaya çok daha az meyilliydim.

bizim için ayrılmıştı. Özellikle onun gibi birine.

"Puding partisi başlasın!" Hamish Grus yüksek sesle seslendi ve ben cevap vermekten, masalara inen ve tatlıya yer açmak için tabaklarımızı toplamaya başlayan bir garson dalgasıyla kurtuldum.

Servis personeli akşam yemeğindeki her şeyi toplamaya çalışırken ve sıcak bir el masanın altından uyluğuma konduğunda sandalyemde geriye yaslandım.

Darius benimle konuşmak için eğilirken tutuşu daha da sıkılaştı ve ikimizin üzerinden bir susturucu baloncuğun geçtiğini hissettim.

Kulağıma, "Babama yem vermenin daha iyi olduğunu bildiğini sanıyordum," diye homurdandı, sakalları çenemi sıyırırken, omurgamdan aşağı bir sıcaklık akışına neden olacak kadar yaklaştı. "Ölmek gibi bir dileğin mi var, Roxy?"

"Neden?" Nefes aldım ve bakışlarını benimkilerle yakalamaya yetecek kadar döndüm. Gözlerimi onunkilere kilitlediğim için dudaklarımızın arasındaki boşluk neredeyse hiç yoktu. "Kötü olduğum için beni cezalandıracak mısın?"

Darius'un gözbebekleri bu öneri üzerine genişledi ve o kimse fark etmeden önce susturucu balonu düşürürken, umursamazca ondan uzaklaştım. Yine de elini bacağımdan çekmedi.

Bakışlarım masaya yüklenmekte olan harika tatlılarda gezindi. Yığınla profiterol, sihirle parıldayan cheesecake'ler, akla gelebilecek her türden turta ve tart ve kek, ayrıca her lezzette dondurma, şerbet ve şerbetler vardı. Onları görünce ağzım sulandı ve nereden başlayacağımdan tam olarak emin değildim.

Darius elini hâlâ kalçamdan çekmemişti ve kirpiklerimin altından ona bakıp ne düşündüğünü merak ettim.

Bakışlarıma karşılık vermedi ama elbisemdeki yarığı bulunca eli bacağımda kaydı ve parmaklarını kumaşın altına soktu.

Onun sıcacık tenini benimkine değdirince nefesim boğazımda tıkandı, Pırıltılı Pınarlar'da ikimizin üzerime çöktüğü ve beni suskunlaştıran binlerce günah dolu anı.

“Öyleyse gelenekler ne yapar?*Sen*Noel için saraya gelmediğinde genellikle takip eder misin?” Darcy, tabağına çeşitli tatlıları yüklemeye başlarken Mirasçılara sordu.

"Eh, her zaman birlikte yaşıyoruz," diye yanıtladı Seth. "Genellikle kimin evine gideceğimizi değiştiririz ve bu yıl ev benim evimde olurdu."

"Ama bu, kayıp küçük Vegas'ımızı bulmamızdan önceydi," diye ekledi Max, sesi alayla renklenmişti.

"Genellikle herkesle böyle yemek yiyoruz ve sonra basın fotoğraflarından sonra-" "O ne?" tiksintiyle sordum. Günümüzün bir kısmını dünyaya ayırmamız beklenecek miydi?

basmak??

Darius karanlık bir kahkaha attı, sağ eliyle tatlıyı tabağına yığmak için öne eğilirken sol elini eteğimin altına biraz daha kaydırdı.

Ne dediğimi hatırlamaya çalışırken kalbim yerinden çıkacak gibi oldu ve Darius parmak uçlarını kalçamın iç kısmında gezdirdi.

"Evet, üzgünüm tatlım ama bu bizden biri olmanın önemli bir parçası. Fotoğraf çekimleri her zaman bir nevi zorunludur," Caleb çikolatalı pastasından bir ağız dolusu alıp elini sol dizime koymadan önce güldü.

Dondum. Tabağım hâlâ boştu ve iki yanımdaki adamlar kesinlikle izin vermemem gereken bir şekilde bana dokunuyorlardı. Yine de buradaydım, hâlâ orada oturuyordum, onları üzerimden itmiyordum.

Dudağımı ısırdım ve tabağıma birkaç profiterol yığmak için uzandım ve ne yapmam gerektiğini anlamaya çalışırken bir tanesini çatalıma sapladım. Bariz çözüm onları üzerimden itmekti. Ama Darius elini biraz daha yukarı kaydırdığında, kendimi bacağımı ona doğru uzatıp onu daha yakına davet ederken buldum.

Caleb elini bacağımdan yukarı kaydırırken benimle göz göze geldi ve bana sırıttı.

Nedense, o ana kadar, iki Mirasçı ile ilişki kurarak ateşle oynadığımı gerçekten düşünmemiştim. Aramızda alevlenen nefret yüzünden bunun şehvete dönüşmesine izin verene kadar Darius'u bir seçenek olarak hiç düşünmemiştim. Ve Caleb'la birlikteyken geleceği olmadığı her zaman açıktı, bu yüzden onlarla aramda geçenlerde gerçekten bir zarar görmemiştim. Ama Caleb elini tekrar bir santim yukarı kaydırdığında, bir aşk üçgeninin ortasında tokat gibi olmanın nasıl bir şey olduğunu öğrenmek üzere olduğum hissine kapıldım. Aşk kısmı eksi. O zaman bunun bir şehvet üçgeni olacağını tahmin etmiştim. Bu aslında üçgenin iki tarafının da bu özel etkileşime birbirlerinin katılımından habersiz olmaları dışında kulağa o kadar da kötü gelmiyordu.

Gerçi bunun yaklaşık otuz saniye içinde değişeceği açıktı çünkü Darius'un eli eteğimin altında dururken parmakları külotumun çizgisine değiyordu.

Kalbim daha hızlı atarken ve içim erimiş bir ısıyla dolarken nefesim kesildi ve bu sıcaklık kesinlikle onun etimin üzerine koyduğu eliyle doyurulmayacaktı.

Gözlerim Darius'unkilerle buluştu ve bakışlarında yanaklarıma kadar kızaran bir soru vardı. Bakışlarım dudaklarına ilişti ve dudaklarımdaki öpücüklerinin tutkusunu düşünmeden edemedim.

Caleb elini daha yükseğe kaldırdı ve parmak boğumları Darius'unkine çarptığında kalbim yerinden fırladı.

Çatalımı bir takırtıyla düşürdüm ve Darius'un gırtlağından alçak, sahiplenici bir hırıltı çıkarken adeta koltuğumdan fırladım. Caleb'in dudakları şaşkınlıkla açıldı, sanki ne yapacağını bilmiyormuş gibi.

düşün ve kesinlikle o konuşmayı yapmayacağım.

"Banyo molası," diye yüksek sesle duyurdum, masadaki insanlar şaşkınlıkla bana bakmak için döndüler. Etrafımda döndüm ve gerçekten koşmadan olabildiğince hızlı bir şekilde süpürüldüm.

Tekrar masaya baktım ve Caleb ile Darius'un az önce olan bitene anlam veremiyormuş gibi birbirlerine kaşlarını çattığını gördüm ve ben de onlara tüm kalbimle katıldım. Çünkü bu sabah uyandığımda radarımda sıfır Mirasçı vardı ve şimdi ikisi tekrar dikkatimi çekmeye meyilli görünüyordu.

Yemek salonunun dışındaki uzun bir koridorda dümdüz ilerlerken topuklarım yüksek sesle tıkırdadı, belli belirsiz bir tuvalet aradım ama çoğunlukla sadece o garip lanet olası etkileşimden uzaklaşmaya çalışıyordum. Ve sıcak. Tuhaf ve sıcaktı. Nabzım atmaya devam ederken ve omurgam boyunca sıcaklık dans ederken bunu kendime itiraf edebilirdim.

Rastgele bir kapıyı açtım ama tuvalet bulmak yerine kendimi duvarlarında portreler ve ortasında büyük bir taş sandalye olan devasa bir odada buldum. Bu sandalye taht odasındaki taht gibi değildi. Camdan yapılmıştı ve takımyıldızları gösteren parıldayan gümüş değerli taşlarla kaplıydı.

Yavaşça oraya doğru yürüdüm, duvarlarda asılı duran portrelere bakınca merakım arttı. Çeşitli yaşlarda erkek ve kadınları tasvir ettiler, bazılarının başlarında taç olsa da pek çoğu taçsızdı. Sandalyeye yaklaştığımda, aralarında annemizin bir portresini gördüm. Geceyarısı göğüne bakıyordu, bakışları dingindi ve saçına gümüş bir taç takmıştı.

"Görme yeteneğine sahip misin?" Arkamdan karanlık bir ses geldi ve bana yaklaşırken Lionel Acrux'a bakmak için döndüm.

"Pek sayılmaz," diye geçiştirdim, onunla yalnız olduğumu fark ettiğimde kalbim yerinden çıkacak gibi atıyordu.

Tenimin altında gölgeler kıpırdandı ama onları geri ittim, fark etmesin diye onları uzaklaştırmaya çalıştım. Bunun yerine Phoenix'ime seslendim, Tarikatımın sıcaklığı içten dışa doğru tenimi yalarken biraz rahatladım.

"Acımak. Bu, Kraliyet Kâhin Odası, ancak şu anda hiçbiri bu konuma sahip değil. Annen, neslimizin son büyük Kahiniydi. Elbette görme yeteneğine sahip pek çok başka kişi var ama hiçbiri onun kadar net göremedi... Ancak bu bile sonunda onu kurtarmaya yetmedi." Lionel bana daha da yaklaştı ve o yanımda durup portreye baktığında ve bir an için hafızasını kaybetmiş gibi göründüğünde korkumu ona göstermeyi reddederek durdum. "Gerçekten güzel bir kadındı," dedi yavaşça, bakışlarını resimden bana kaydırarak. "Bu sen ve kız kardeşin için bir şey *sahip olmak* miras."

Bana doğru uzandı ve siyah saçımın bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırdı, soğuk parmakları çenemde ve boğazımdan aşağı kaydı.

Elini geri çekerken bakışlarımı ona diktim ve omurgamdan aşağı bir ürperti geçti. "Bir şey mi arıyordun?" diye sordum soğukça. Bu adama karşı aşağılama dışında hiçbir şey hissediyormuş gibi davranmayacaktım.

"Sadece saraya nasıl yerleştiğini merak ettim?" Lionel gelişigüzel bir şekilde sordu.

"Evim gibi hissettiriyor," dedim, bu sözlerin içerdiği gerçeklikle kendimi şaşırtarak.

"Pekala, fazla rahat olma."

"Sana da öyle," diye cevapladım karanlık bir sesle, kafamın arkasından küçük bir ses bana çeneni kapamam için haykırdı.

Lionel bana o kadar hızlı atıldı ki, eli boğazıma dolanmadan önce onu savuşturmaya çalışamadım bile.

“Beni test etme, *kız,"* kıçım odanın ortasındaki cam sandalyeye çarpana kadar beni geri götürürken tısladı ve üzerime eğildi.

Nefesim kesildi, parmaklarımı onunkilere doladım ve üzerimdeki tutuşundan kurtulmaya çalıştım.

"Eğer bir an için kaderini tamamen kontrol edemiyormuşum gibi geliyorsa, tekrar kontrol et. Sen ve kardeşin sadece ben öyle olmasını istediğim için nefes alıyorsunuz. Sadece akademinizde okuyorsunuz ve tanıştığınız erkeklerin yarısını beceriyorsunuz çünkü *BEN*izin ver. Sadece orada otur ve bana meydan oku ve yaptığın gibi konuş çünkü ben böyle olmasını seçtim. Ve herhangi bir anda beni çok ileri itersen, o zaman bir başkası için çok basit olur *trajedi* Vega hanesinde gerçekleşecek. Lionel'ın üzerimdeki tutuşu yara bere içinde daha da sıkılaştı ve Phoenix ateşi tenimin altında alevlendi, sadece saf irade gücümle bedenimde kaldı.

"Bu ne demek oluyor?" Sıkmaya devam ederken boğazımdaki gerginliğin arasından tısladım.

Lionel, "Annen nesiller boyu gelmiş geçmiş en büyük Kahindi," diye soludu. “Yine de kendi ölümünden kaçamadı. Görücüler, gölgelerde saklandıkları için Perileri göremezler. Ama o zaman saraya gireceklerini kim tahmin edebilirdi ki?”

Bunun bir tür tehdit olup olmadığını anlamaya çalışırken ona baktım. "Onları kurtarmaya çalıştım, biliyorsun. Baban benim arkadaşımdı...”

"Vahşi Kral'ın arkadaşları olduğunu bilmiyordum," dedim kendime rağmen merak ederek. Ailemin öldürüldüğü gece orada olsaydı belki Astrum'un kurtardığı o çocuğun kim olduğunu bilirdi.

"Belki de sonunda yapmadı."

Benimle bildiklerini daha fazla paylaşmasını isteyerek Lionel'a baktım ama görünüşe göre bu konuşmayı bitirmişti. Sırtım arkamdaki cam sandalyeye çarpacak ve ciğerlerimden hava çıkacak şekilde beni kendinden uzaklaştırdı.

“*Bu konuşmayı unut"* Lionel homurdandı, sesi Karanlık Zorlama ile gölgeler kadar kalındı.

gözlerinin önünde dans etti ve parmaklarının arasına döküldü. "*Ve şirket içinde bana biraz daha saygı göstermeye başla.*

Phoenix'in ateşi, onun komutlarının çekimiyle yanarken derimin altında ısındı ve sanki dünyanın kralı olduğunu sanıyormuş gibi adımlarında havalı bir şekilde benden uzaklaşırken ona kaşlarımı çattım.

Lionel tam kapıya vardığında, yakışıklı yüzünü buruşturan acımasız bir gülümsemeyle bana bakmak için döndü.

"Oh, ve bir dahaki sefere kalçalarının arasında sürünmek için geldiğinde oğlumun kalbini kırmaktan çekinme," diye ekledi, beni iradesine boyun eğmeye zorlamaya çalışırken sözlerini yine gölgeler kapladı. "Ona seni kovalamayı bırakmasını emredecektim ama bence bu daha iyi olabilir. Onu kesip, zavallı kalbini senin için kanattığında, nefreti daha da güçlenecek. Ve seni ve kardeşini kesin olarak yok etmemizin zamanı geldiğinde, üzerine düşeni yapmaya fazlasıyla istekli olacak."

Kapı arkasından kapandı ve ben kalbim gümbür gümbür atarken ve aklım hızla dönerken olduğum yerde kaldım. Bana onları unutturabileceğini düşündüğü için sözcüklerini seçerken dikkatli olmamıştı ama yine de bana gerçekten bir şey söyleyip söylemediğinden emin değildim.

Her ne şekilde olursa olsun, aklımdaki tek bir şeyi sağlamlaştırmıştı: Lionel Acrux bizim düşmanımızdı ve bizim ona karşı çalışmamız gerektiği gibi o da bize karşı çalışıyordu.

* * *

Öğleden sonra, birkaç saat süren bir fotoğraf çekimiyle doluydu ve fotoğrafçılar, Mirasçılar ve Meclis Üyeleri olsun ya da olmasın, peş peşe fotoğraflarımızı çekti. Sahte bir yemek masasının etrafına oturduk ve birbirimize sahte hediyeler verdik. Sahte gülümsemekten yanaklarım ağrıdı ve sonunda tüm bu Noel numarasıyla işim bitmek üzereydi.

Tek istediğim kız kardeşimle bir gün geçirmekti, bu acayip yalan gösterisi değil. Ama görünüşe göre bu işlerde söz sahibi olmadık. En azından Meclis Üyeleri kararlarını bizim üzerimizde dayatabilecekken değil.

Akşam gelip de Noel balosu için yeni önlüklerimizi giydiğimizde, işi bırakıp yatağa gitmeye hazırdım.

Darcy, "Bugün Noel Tor, bu kadar üzgün görünmene gerek yok," diye takıldı ve ben de ona sırıtmak için döndüm. Yeni elbisesi gümüş rengindeydi ve hareket ettikçe yıldız ışığı gibi parlıyordu.

Ayağıma kadar inen ve karmaşık bir dizi bağcıkla sırtımdan bağlanan siyah boyundan bağlamalı bir elbise seçmiştim. Yürürken ve beni epeyce yukarı kaldırırken kan kırmızısı stilettolarım altından görünüyordu.

Mirasçılar benden bu kadar fazla yükselemesin diye inç.

Müzik bizi balo salonuna yaklaştırdı ve yürürken dudaklarıma küçük bir gülümseme kondurmaya çalıştım.

"Üzgün değilim," dedim. "Ben sadece birkaç Varissiz gün geçirmeyi dört gözle bekliyordum ve şimdi de Konsey Üyeleriyle uğraşıyoruz. Ve bunun artık bizim hayatımız olacağı hissine kapılıyorum. Hep istemediğimiz şeyleri yapmak zorunda kalıyoruz. Tek istediğim özgürlükken sorumluluklarımız var.

Darcy şaka yapıyormuşum gibi güldü ve belki de kısmen bendim. Burada kesinlikle ölümlüler aleminde sahip olduğumuzdan çok daha fazlasına sahibiz ve bunun için nankörlük etmedim. Şu anda sahip olduğumuz şeylerin çoğu, bağlı iplerle gelmiş gibi görünüyordu.

Büyük merdivenlerden aşağı indik ve alkışlar arasında balo salonuna girdik.

Bunun saçmalığına gözlerimi devirdim ve barı aramak için dans eden bedenleri yarıp geçtim. Ben yetişemeden güçlü kollar beni yakaladı ve oda dönerken dar bir daire çizdim ve birden kendimi dans pistinin ortasında, Caleb'in kollarında buldum.

"Mutlu Noeller, tatlım," dedi, dans etmeye başlarken bedenimi onunkiyle aynı hizada sürükleyerek. "Mutlu Noeller, pislik herif," diye şaka yaptım, Bing Crosby'nin Have Yourself A Merry Little Christmas adlı eseri için yavaş bir daire içinde ilerlerken beni tutmasına izin verdim.

"Önceki yemekte ne olduğunu açıklamak ister misin?" o bana sordu. "Çünkü Darius'un bu konuda söyleyecek pek bir şeyi yok."

"Ne söyleyebilirim?" Omuz silktim. “Ben bir seks bağımlısıyım.”

Caleb homurdandı. "Son zamanlarda buna dair pek fazla kanıt görmedim."

"Asla asla deme," diye dalga geçtim. Ama ben sana ait değilim Caleb, bu yüzden başka bir yerde tekmelemeyi seçersem, o zaman bu bana kalmış.

"Mmm."

Bu pek bir cevap değildi ama en azından kızgın görünmüyordu.

"Şu anda kaç adamla rekabet ediyorum?" diye sordu.

Sen söyle Caleb. Tanıştığım her erkeği beceriyormuşum gibi görünmem için beni tuzağa düşüren sendin. Yani belki şimdi öyleyim.

"Sana inanmıyorum," dedi, beni kolunun altında döndürerek.

Bir kahkaha patlattım ve beni tekrar kendine çektiğinde onu tekrar tuttum. "İyi. Ama dürüst olmak gerekirse, öyle olsaydım bir şey fark eder miydi?

Bir an duraksadı, ardından kıkırdayarak başını salladı. "HAYIR. On kişiden biri olsam bile seni isteyeceğimi düşünüyorum.”

Şarkı bittiğinde ona gözlerimi devirdim ve geri çekildim. “Sadece uzun vadeli değil. Sağ?" Çenesi gıdıklandı. "HAYIR. Uzun vadeli değil," diye itiraf etti.

Her kızın Noel'de duymak istediği şey. Şimdilik yapacaksın tatlım, sadece değilsin

bitirmek istediğim kız Hala atan kalbim ol.

Biliyor musun, Caleb, biraz yenildim. Sanırım gidip yatacağım," dedim, başka bir şarkı başladığında geri çekildim.

"Yalnız mı demek istiyorsun?" O sordu.

"Bu gece için, evet."

Peki ya yarın gece? gülümseyerek sordu.

"Neden bana Yeni Yıl'da mesaj atmıyorsun, ben de düşüneyim," diye dalga geçtim.

"Buna güvenebilirsin," diye beni temin etti ve ondan uzaklaşırken başımı salladım.

Darcy'yi Orion'la dans ederken gördüm ve gideceğimi haber vermek için ona hızlıca el salladım. Geraldine, Max'le dans ediyordu ve kimsenin benim kaçtığımı görmemesi umuduyla dönüp bir yan kapıdan çıkarken onu kendi Heir dramasıyla baş başa bırakmaya karar verdim.

Tanıdık olmayan koridorları kullanarak giriş salonuna geri dönmenin yolunu bulmaya çalışırken, The Pogues Fairytale of New York'u alçak sesle mırıldanmaya başladım.

Balo salonunun ilerisi sessiz ve serindi, yürürken çıplak kollarımdaki tüyler diken diken oluyordu.

Koridorun sonundaki ahşaba bir taç kazınmış ağır ahşap bir kapıya geldiğimde, bir yerde yanlış bir dönüş yapıp yapmadığımı merak ettiğimde şaşkınlıkla kaşlarımı çattım.

Merak galip geldi ve öne çıkıp kapıyı açtım.

Bir şekilde büyük taht odasına girdiğimi fark ettiğimde kaşlarım kalktı. Kendimi, Kral'ın her zaman insanlardan üstün olabilmesi için yükseltilmiş bir platform üzerinde oturduğu, elli Hidra başı oyulmuş devasa sandalyenin arkasına bakarken buldum.

Oda karanlıktı ama tek bir soluk mavi ışık tahtın üzerine döküldü.

Neredeyse geri dönecektim ama merak beni çekiştirdi. Mirasçıların kendilerininmiş gibi sahip çıkmaya can attığı bir tahta oturmanın nasıl bir şey olacağını merak ettim. Sırf kendilerine saklamak için bize davrandıkları gibi davranmaya devam edecek kadar önemli olan neydi?

Tahta doğru yavaş adımlar attım, ona yaklaştıkça kalbim daha hızlı atıyor ve adrenalin uzuvlarımda karıncalanıyordu. Bu yaramazlıktı, yasaktı, sanki başımı belaya sokabilecek bir şey yapıyormuşum gibi ama yine de... Bu duygu için yaşıyordum. Yapmamam gereken şeyleri yapma özgürlüğü için. Kötü seçimler yapmak ve onlara sahip olmak. Ve tahtın bana sunduğu cazibeye karşı koyamadım.

Kocaman sandalyenin etrafından döndüm ve orada oturan adamı görünce nefesim boğazımda takıldı.

Darius tahtta arkasına yaslandı, bacakları genişti ve bir kolu dikkatsizce kol dayanağının üzerine atılmış, diğeri ise başının arkasını kavrıyordu. Parmaklarını saçlarının arasından geçirip, şekillendirmek için kullandığı üründen ayırarak koyu renk buklelerin alnına düşmesini sağlamıştı. Takım elbise ceketi

tahtın önünde yere terk edilmişti ve papyonunu çözmüş, beyaz gömleğinin birkaç düğmesi açık halde boynunda gevşek bırakmıştı.

Bakışları üzerime düştüğünde dudaklarım aralandı ve bir an kelimelerle boğuldum. Bu bana eziyet eden, eziyet eden, ıstırabımı amaç edinen ve babasının emriyle gölgelere düşmemi izleyen adamdı. Ondan nefret ettim. Ondan o kadar çok nefret etmek istiyordum ki bu canımı yakıyordu. Ama böyle anlarda kendime yalan söylüyormuşum gibi hissettim.

"Burada ne yapıyorsun?" Nefes aldım, sessiz sesim taş odada yankılandı.

"Caleb'le dans etmeni izleyemedim," dedi, gözlerimi tutarak ve bir kez olsun nasıl hissettiğini sahiplenerek.

"Neden?" diye sordum, şimdiye kadar daha akıllı bir kız koşmuş olmasına rağmen hâlâ kıpırdamadan. Tahttaki konumunu değiştirdi ve bana bakarken dirseklerini dizlerine dayamak için hareket ederken ona baktım.

"Çünkü sen her an aklımdasın. Kalbimin her atışında kanımda nabız gibi atıyorsun. Bana gösterdiğin her ilgi için yaşıyorum ve beni görmezden gelerek geçirdiğin her anın acısını çekiyorum," dedi karanlık bir şekilde, tüm bu süre boyunca gözlerimi tutarak.

"Benden nefret ettiğini sanıyordum?" Diye sordum.

"Ben," diye kabul etti. "Çünkü sen benim istediğim ve sahip olamadığım her şeyi temsil ediyorsun."

"Beni istiyorsun?" Etrafını saran karanlık enerjiye rağmen ona doğru bir adım atarak yavaşça sordum.

"Yaptığımı biliyorsun," diye yanıtladı, sanki bizimle ilgili her şey basitmiş gibi.

Hayır, bilmiyorum. Beni incitmeyi ve yıkmayı sevdiğini biliyorum," dedim. "Beni kontrol etmek, benden almak ve ayaklarına kapanmamı istediğini biliyorum."

"Evet," diye kabul etti, hiçbirini inkar etmeye bile çalışmadan. "Ve bence senin boktan bir yanın benim böyle şeyler yapmamdan hoşlanıyor."

"Siktir git," diye tısladım ama yine de gitmemiştim.

"Bence seni incitmemden hoşlanıyorsun çünkü bir bakıma bunu hak ettiğine inanıyorsun."

"Neden berbat bir şey hissedeyim ki?" diye hırladım.

"Çünkü biz aynıyız. Babam bana her vurduğunda, beni incittiğinde ya da beni zincirlediğinde, küçük bir parçam acının tadını çıkarıyor. Çünkü bunu hak ettiğimi biliyorum. Xavier'i ondan uzaklaştırmadığın için. Onu gölgelere sahip çıkmaktan alıkoymadığın için. Sana ve kardeşine zarar vermesine izin verdiğin için. Darius kendisi hakkında böyle şeyler düşünmekten hoşlanmıyormuş gibi kaşlarını çattı ama sözlerindeki dürüstlüğü de hissedebiliyordum. Ve garip bir nedenle, ne demek istediğini anladım.

Alçak sesle, "Kimsenin bizi tutmamasının nedeni bendim," dedim, sanki bunu yüksek sesle kabul etmek onu daha da doğru yapabilirmiş gibi. "Gürültüsü olan bendim. Kaba olan. Sevmek şöyle dursun kimsenin sevmediği.

Aslında koruyucu bakıcılarımızdan birinin, onlar Darcy'yi tek başına evlat edinmeyi teklif ederken sosyal hizmetlerden bana yeni bir yer bulmasını istediğini duydum. Sosyal görevlimize bunu kabul edeceğimi söyleyebilirdim. Onu benimle birlikte aşağı çekmek yerine mutlu olmasına izin verebilirdim. Ama ben öyle yapıyorum. Onu bir sömestrden fazla süren Noel geleneklerine ya da arkadaşlarına sahip olmaktan alıkoyan benim. Ben kimsenin uzun vadede istemediği kişiyim...”

Darius bana kalbimin daha hızlı atmasına neden olacak şekilde bakıyordu ve ben bundan ne anlayacağımdan gerçekten emin değildim. Bunu ona neden söylediğimi bilmiyordum. Bu duyguları Darcy ile hiç bu kadar paylaşmamıştım. İşaret etmeye çalıştığımda her zaman aynı fikirde değildi ve kusurlarımı görmezden gelecek kadar beni önemsemesine bayılıyordum. Ama bu onu daha az doğru yapmadı.

"İşte bu yüzden gerekmediğinde bile beni zorluyorsun," dedi. "Seni cezalandırmamı istiyorsun ve karşılığında beni incitmek istiyorsun," diye üsteledi, kaşlarımı çatmaya ve ellerimi iki yanımda yumruk haline getirmeye aldırış etmeden. "Ve sanırım beni acı içinde görünce inliyor."

"Seni nasıl incittim?" tersledim

"Beni her görmezden geldiğinde beni incitiyorsun. Milton'la ya da şapkalı o aşağılık herifle ya da Cal'la ya da dikkatini çeken herhangi bir herifle her zaman canımı yakıyorsun."

Ona dudaklarımı büzdüm. "Belki de kendi saçmalıklarına inanıyorsundur. Dünyaya seks bağımlısı olduğumu söyleyen ben değilim.”

"Aslında yaptın," dedi, açıkça The Daily Solaria için yaptığım röportajı kastederek. "Bana başka seçenek bırakmadığın için."

Uzun bir süre bana baktı. "O modeli kovdurdum." "Ne?"

Kaşlarımı çatarak sordum.

“O fotoğraftaki seninle çekiliyor. Gerçekten becermişsin gibi görünen. "Vay. Sen delisin," dedim sertçe. "O zavallı adamın muhtemelen o işe gerçekten ihtiyacı vardı." "İşini bu kadar ciddiye almasına gerek yoktu," diye homurdandı Darius.

"Bu da ne, Darius?" diye sordum ona öfkeyle. "Benden istediğin nedir? Çünkü aşağılanmış bir âşık gibi cehennem gibi davranıyorsun, ama başlangıç çizgisinden bile çıkamadık, bu yüzden nedenini anlamıyorum-"

"Ben de," diye homurdandı. "Ama seni gördüğümde, tek istediğim senin üzerinde hak iddia etmek. Benim olmanı istiyorum ve asla olmayacağını biliyorum ve bu beni başlangıçta olduğumdan daha da berbat yapıyor. Bu yüzden senden nefret ediyorum. Yapmam gerektiği için ya da babam yapmamı istediği için değil, sen bana hiç verilmeyen her özgürlüğü temsil ettiğin için. Sanki tamamen benimle alay etmek, benimle oynamak ve beni kırmak için tasarlanmışsın ve ben buna izin vermeyeceğim.

"Yani benden ne istiyorsun?" talep ettim. Önünde diz çökmüş olarak o tahta oturmak ister misin? Bu, aramızdaki bu husumeti bitirir mi?”

"Bilmiyorum."

Tenimde artan bir sıcaklık ve vücudumda savaşan bir özlem sancısı ile uzun bir süre ona baktım. Ondan hâlâ nefret ediyor olabilirim ama onu ben de istiyordum. Gecelerime gölgeler hakim olmadığında, onun rüyaları onları rahatsız ediyordu. Dudaklarının tadından ve teninin dokunuşundan. Benden ne bekleyeceğini bilmiyormuş gibi beni izledi ve ayağımı tahtı tutan yüksek platformun ilk basamağına koydum. Toplamda üç tane vardı. Orada oturanların, önlerinde duranları hor görmelerini sağlamak için. Ve eğer benden bu kadar çok ihtiyacı varsa, o zaman ona sahip olabilirdi.

Ona asla boyun eğmezdim ama beni dizlerimin üstüne çökertebilirdi.

İkinci basamağa geldiğimde, Darius doğruldu ve ona bir cevabım olmasını umarmış gibi bana baktı, oysa gerçekte ben onun bildiğinden bile daha berbat durumdaydım.

Bana yaptığı her şeyi yapmaya iten o acıyı, o ihtiyacı, o açlığı görebiliyordum. Ben de onu sahiplenmek ve başka bir şeyle örtbas etmek istedim. Acısını alıp şehvetle yakardım ve belki ikimiz de daha iyi hissederdik. Kısa bir süre için.

Önünde yavaşça dizlerimin üzerine çökerken Darius'un bakışlarını tuttum.

Tahtın dibindeki soğuk taş tenimi ısırırken, "Sana asla boyun eğmeyeceğim," diye soludum. "Ama dizlerimin üstüne çökmemi seviyorsan, burada ayaklarını öpmekten daha iyi şeyler yapabilirim."

Ellerimi dizlerinin üzerine koyup yavaşça kalçalarının iç kısmına doğru ittiğimde Darius daha dik oturdu.

Bakışları hareketlerime sabitlendi ve etinde verdiğim tepkiyi izlerken kalbim çarpmaya başladı.

Demirden bir irade ve Ejderhasının öfkesiyle karşımda bir tahtta oturan bu adam, hızla hareketlerimin kurbanı oluyordu. Diz çökmüş olan ben olabilirdim ama boyun eğen oydu. Bunun, onun, bakışlarındaki şehvetin ve etindeki ihtiyacın kontrolü bendeydi. Ona zevki, acıyı ya da her ikisinin karışımını istediğim miktarda sunabilirdim. Ve onu insafıma bıraktığımı bilmek, bedenimin her santimini kendine özgü bir ihtiyaçla canlandırdı.

Elimi kasıklarının üzerinde kaydırdım, uyarılmasının kaya gibi sert sırtının beni beklediğini hissettiğimde karanlık bir şekilde gülümsedim.

"Benden istediğin bu mu?" Sinekliğini aşağı kaydırıp parmaklarımı boxerının içine sokarken onunla alay ettim.

"Senden her şeyi istiyorum," diye yanıtladı şiddetle ve o anda ona izin vermeye hazırdım.

BT.

Onu pantolonunun bağlarından kurtardım ve onu tam, sert boyuna alırken nefesimden bir inilti kaçtı. Henüz ona neredeyse hiç dokunmamıştım ve bakışlarındaki arzu, kalbimi kırmaya yetmişti.

tüm vücut yanar.

Dizlerimin üzerinde daha fazla ittim ve yavaşça onun boyunu ağzıma aldım.

Darius inledi, ben dudaklarımı okşayışına bastırırken, ben yavaşça tekrar geri çekilirken dilim daireler çiziyordu. “*Kahretsin*Roxy," diye tısladı, ben onu tekrar kucağıma alırken, onun daha da sertleştiğini, onu kontrol altına aldıkça arzuyla şiştiğini hissettiğimde kendi vücudum ihtiyaçla uğuldadı.

Elini saçımın arasına sıkıştırdı ve beni daha çok aşağı çekerken inledim, sahiplenici bir tavırla içime girerken ben onun bundan ne kadar zevk aldığını bildiğim için heyecanla inledim.

Onu tekrar tekrar ağzıma alıp, arzusunun tadını ve vücudunun nasıl benimkilere yenik düştüğünü tattım. Ne zaman içimden bir heyecan iniltisi çıksa, bu hareketiyle bana sahip olmak istercesine üzerimdeki tutuşu daha da sıkılaşıyordu ama ona sahip olan bendim. Adımlarımı hızlandırırken parmaklarım baldırlarını ısırdı ve onu, ağzımdaki gerginliğinde oluşturduğunu hissedebileceğim bir doruğa doğru çalıştırdım.

"Ayağa kalk," diye emretti aniden Darius, beni saçımdan çekerek ve bana bakabilmesi için çenemi geriye atarak.

Bana uzandı, boştaki eliyle kolumu yakaladı ve beni kucağına çekti, öyle ki elbisem kalçalarıma kadar çekilmiş halde onun üzerine bindim. Ağzı benimkini buldu ve beni o kadar sert öptü ki kimin havasını soluduğumu unuttum, dili ağzımın içine giriyor ve ben kollarımı boynuna dolarken dudakları morarıyordu. Kalçalarımı onun üzerinde salladım, böylece onun her santimini uyluklarımın arasında gerdiğini hissedebildim ve onu yutmaya çalışıyormuşum gibi yakınıma çektim.

Darius gözlerimin içine bakabilmek için beni saçımdan tuttu ve kırmızı rujumun bulaşmış olduğu ağzımdan başparmağını geçirdi.

"Dizlerinin üstüne çökmeni istemiyorum. Benimle dövüşmeni, benden nefret etmeni ve beni ciddiymiş gibi becermeni istiyorum. Sen Roxanya Vega'sın ve kimseye boyun eğmek için yaratılmadın," diye gürledi tutkuyla.

"Senden nefret etmemi mi istiyorsun?" diye sordum şaşkınlıkla.

"Benim için hissetmeni istiyorum. Ve teklif ettiğin tek şey buysa, nefreti kabul edeceğim.

Beni tekrar öptü ve bu sefer tereddüt etmeden onu geri öptüm, ellerim gömleğinin düğmelerini bulurken onları açmaya başladım.

Darius elbisemin eteğini tuttu ve yukarı çekmeye başladı. Arkasında altı farklı bağ vardı ve Darcy'nin onu bağlaması yaklaşık on dakika sürmüştü. Belime takıldı, sımsıkı sarıldı ve daha yükseğe çıkamadı.

Daha sert çekerken homurdandı ve madde beni keserken öpücüğümüzü bir küfürle bozdum. Ah, diye tersledim.

"Neden çıkarması bu kadar zor bir şey giyiyorsun?" diye sordu.

"Çünkü aslında her zaman pisliklerle takılmayı planlamıyorum, bu sadece

başıma gelmeye devam ediyor," diye homurdandım.

Darius uzun bir süre bana baktı ve ben onun sihir inşasının sıcaklığını teninde hissettiğimde ağzının kenarı kıvrıldı.

"Bekle," diye uyardım. "Bu elbisenin sahibi-"

Avuçlarında ateş büyüsü parladı ve alevleri sırtımda canlanırken ben de ciyakladım ve elbiseden geriye kalanları üzerimden yırttı. Ateş bana zarar verememiş olabilirdi ama zavallı elbiseme bir numara yaptı.

"Ne oluyor?" Ateşli bir bakışla kan kırmızısı iç çamaşırımın üzerinden bakarken irkildim. "Bu seni sinirlendirdi mi?" O sordu.

"Evet," diye hırladım.

"O zaman bana ne kadar olduğunu göster," diye cüret etti Darius.

Onu, omuzları tahtın arkasına değecek ve taş odada boğuk bir gümbürtü yankılanacak şekilde geri ittim. Gömleğinin yarısını çoktan çözmüştüm ama kumaşı yumruklarımla sardım ve geri kalanını düğmeleri uçuran bir öfke hırıltısıyla yırttım.

Darius güldü ve dudağını kan çekecek kadar ısırdım.

Yırtık gömleğini üzerinden ittim ve öpüşmemizi yarıda kesip ağzımı birçok kez hayalini kurduğum dövmelere bastırdım.

Darius elini aramızda gezdirdi, parmaklarını külotumun içine doğru itti ve kendisinin benim için olduğu kadar benim de hazır olduğumu görünce inledi.

Parmaklarını açıklığımın etrafında dolaştırıp benimle dalga geçerken, benimle alay ederken ve bana istediğimi vermeyi reddederken ihtiyaçtan nefes nefese kalmıştım.

Bacaklarımı ona daha sıkı sardım, stilettolarımın topukları baldırlarına saplandı ve ondan acıyla homurdandı.

Parmakları tekrar külotumun içinde daireler çizdi ve yalvarmamı istediğinden oldukça emindim ama bu olmayacaktı.

Ondan uzaklaştım, ellerim arkamda hareket ederken geriye yaslandım ve sütyenimin kopçasını açıp üstümden çektim. Darius elini külotumdan çekerken inledi ve göğüslerime erişebilmek için beni geri itti.

Meme ucumu emdi, dişlerinin arasında öyle acıtacak şekilde sürükledi ki haykırdım. Sesim taht odasının taş duvarlarında yankılandı ve biri bizi burada bu halde bulsa ne olur diye merak ettim. Uğruna umutsuzca savaştığımız tahtı beceren bir Vega ve bir Varis.

Saçını avucumun içine aldım ve pantolonunu aşağı indirip altımdaki vücudunun her santimini açığa çıkarırken onu tekrar öptüm.

Bir tanrının suretinde dümdüz çizilmiş bir şey gibiydi, vücudunun her kıvrımı beni içine çekiyordu.

omuzlarının geniş eğiminden karın kaslarının mükemmel kesimine ve yüzünün kusursuz hatlarına kadar. Onu görünce ve vücudunun benimkine karşı hissiyle sarhoş oldum.

O bir uyuşturucu gibiydi ve kendimi başka bir vuruş için geri dönen bir bağımlı gibi hissettim. Zehir olduğunu biliyordum ama kendimi bir ısırık almaktan alıkoyamadım.

Darius beni kaldırdı ve kendimi ondan uzak tutarken tırnaklarım pazılarını kan akıtacak kadar sert ısırdı ve o da külotumu aşağı sürükledi.

Beni tekrar öptü, kirli sakalı en lezzetli şekilde çenemi taradı. Geri çekildim,

kendimi ona doğru indirirken bakışlarım onun kara gözlerine kilitlendi.

Her santimi içime kayarken nefesim göğsümde sıkıştı ve beni en mükemmel şekilde doldurdu.

Onu içeri alırken beni izledi, elleri kıçımı kavrarken gözleri şiddetli bir açlıkla yanıyordu ve beni o kadar sert bastırdı ki zevkle inledim.

"çok güzelsin lanet olsun,Roxy," diye soludu ve dudaklarındaki o ismin sesi bende bir öfke titreşimi uyandırdı.

Bu benim adım değil.

Kalçamı salladım, dizlerim oturduğumuz tahtın soğuk taşını ısırırken ve stilettolarım bacaklarını ısırırken ona sertçe bindim. Ayakkabılarımı koparabilirdi ama zevk kadar acının da tadını çıkardığı hissine kapıldım. Kalçasını sert bir şekilde sallayarak her bir hamleme karşılık verirken elleri her yerdeydi ve dudaklarımdan o kadar yüksek sesle yankılanan çığlıklar çıkardı ki saraydaki herkesin bizi duymamasına şaşırdım.

Onu cezalandırırken ve kendimi cezalandırırken ve altımdaki bu canavarda bedenimdeki hayal kırıklığının her santimini çıkarmaya çalışırken, ellerimi saçlarının arasına sıkıştırdım, tırnaklarım derisini kesiyordu.

Öpücükleri yara bere içindeydi, tutuşu sarsılmıyordu. Saçımı çekti, göğüslerimi ısırdı ve bana verdiği her acı dilimi için bir zevk sarsıntısıyla ödüllendirildim.

Darius ellerine su büyüsü çizdi ve elini midemde gezdirirken parmak uçlarını buzla kapladı.

Anka kuşumun gücüyle yanan tenime soğuğun ısırığı cızırdadığında nefesim kesildi.

Bana dokunduğu her yerde tüylerim diken diken oldu ve parmaklarını bacaklarımın tepesindeki mükemmel noktaya doğru hareket ettirdiğinde inledim.

O hassas bölgeye karşı soğuğa yemin ettim ve Darius beni tekrar öperken lanetlerimi yuttu.

Donmuş parmakları, içimdeki her güçlü itmeyle baş döndürücü bir ritimle hareket etmeye başladı ve vücudumdaki her kas beklenti enerjisiyle gerilmişti.

Parmaklarının soğuğuyla içimdeki sıcaklığın karışımı başımı döndürüyordu ve beni bedenimin azabından kurtarması için can atıyordum. İkimiz de ihtiyaçtan ve çabadan nefes nefese kalmıştık ve o arzuyla homurdanırken, sesinin etimin her santiminde titreştiğini hissettim.

Kalçasını son bir kez, cezalandırıcı bir şekilde itip başparmağıyla vurarak beni kenardan aşağı devirdi ve adı dudaklarımdan dökülürken ve tüm vücudum şimdiye kadar hissettiğim en yoğun zevkle kıvranırken ona sarıldım.

Beni unutana kadar takip etti, beni kendine yaslarken saçımdaki tutuşunu biraz koparacak kadar sıkılaştırdı ve bir zevk homurtusuyla içime döküldü.

Ona doğru eğildim, alnımı alnına bastırıp az önce vücudumda meydana gelen depremden kurtulmaya çalışırken, derin nefesimiz boşluğu doldurdu.

Tam nefes almaya başladığım sırada Darius büyüsünün üzerindeki kalkanları indirdi ve ben de yanıt olarak otomatik olarak benimkini indirdim.

Gücünün bedenime aktığı hissi, tüm hassas sinir uçlarımın yeniden zevkle vızıldamasına neden oldu ve bedenim bir kez daha onun avına düşerken küfrettim.

Kollarını etrafıma doladı ve paylaştığımız diğerlerinden farklı olarak beni bir öpücüğün içine çekti. Dili neredeyse yavaşça ağzıma girdi ve ben pes ederken elleri omurgamdan yukarı kaydı ve bu artık şehvet gibi gelmiyordu. Sanki gökyüzü düşüyordu ve dünya ikiye ayrılıyordu ve dünyada geriye sadece ikimiz kalmıştık.

Çenesini ellerimin arasına alana kadar parmaklarım göğsünde gezindi ve bu öpücüğün beni tamamen tüketeceğini hissettim.

Sonunda nefesimizi düzenlemeye çalışırken sihrimizi kendi içimize çekerek dağıldık.

Darius kulağıma, "Beni mahvedeceksin," diye homurdandı ve kendimi ona tepeden bakacak kadar geri ittim.

"Önce beni yok etmezsen olmaz," diye cevap olarak nefes aldım ve parmak uçlarımla çenesinin hatlarını çizdim.

Saçlarımı yüzümden uzaklaştırdı ve gözlerimin içine bakabilmesi için beni geri çekti. "Yapmaya çalıştığım şeyin bu olduğunu mu düşünüyorsun?"

Yarı onu incitmek, yarı onu tekrar öpmek isteyerek uzun bir süre ona baktım. Hâlâ aramızda uykuda olan o kadar çok boktan şey vardı ki. Söylediğimiz ve yaptığımız o kadar çok şey vardı ki, onu şimdi bile bir avcıdan başka bir şey olarak görmek bana zor geliyordu.

"Bilmiyorum," diye dürüstçe yanıtladım. Belki de bu iyi bir şeydir, diye mırıldandı.

Beni tekrar öpecekmiş gibi öne eğildi ama kucağından inip kıyafetlerimi almak için hareket ederken Hidra kafalarından birini kavrayarak geri çekildim.

İç çamaşırımı tekrar giydim ve elbisemi parçaladığı için gömleğini yerden aldım ve üstüne giydim.

Pantolonunu geri çekti ve ben de paçasını yeniden iliklemesini izledim.

Söylememiz gereken başka bir şey varmış gibi bir an birbirimize baktık ama gerçekte ne vardı?

Birbirimizden nefret ediyorduk ve bu hayal kırıklığı sekse taşmıştı. Tekrar.

Önemli değil. Ve gürleyen kalbime normal hızına dönene kadar bunu olabildiğince çok hatırlatmayı planladım.

Bakışları açıkta kalan bacaklarıma takılınca nefesimi dışarı üfledim ve mahvolmuş elbisemi yerden kaptım.

Söyleyecek başka bir şeyimiz yoktu, ben de dönüp odadan çıktım, sarayın boş koridorlarından hızla Kraliçe'nin kanadına doğru koşmadan önce merdivenlerden yukarı çıktım.

Onu görür görmez Darcy'ye son düşüncesizliğimi itiraf etmem gerekecekti ve Darcy bunun üzerine lanet olası bir gün geçirecekti.

Akapım çalındı ve ağır bir kolun ağırlığı altında kıpırdanarak inleyerek uyandım. Orion'un şafaktan önce gitmesini kesinlikle planladığımız geceyi burada geçirmiş olduğunu fark ederek derin bir nefes aldım.

"Darcy!" Tory kapıdan seslendi. "Açın."

Orion yorganın altına daha da gömülürken ben rahatlayarak yataktan kalktım. Gömleğini giyip kapıya koştum ve dün gece oluşturduğumuz susturucu balonu dağıttım. "Yalnız mısın?"

"Evet," diye yanıtladı ve onu içeri alıp kapıyı arkasından hızla kapattım.

Bakışlarında ışıltı olan suni kürk kapüşonlu beyaz bir kışlık palto giymişti. "Neler oluyor?" Diye sordum.

"Mirasçılar bizi bir kartopu savaşına davet etti,*bu*Neler oluyor, dedi manik bir sırıtışla. "Bu bizim oyunumuz, Darcy. Onları ezeceğiz!”

Heyecanla güldüm. Ah, varım.

Orion, boxerı yerinde, bulanık bir şekilde bizim tarafımıza doğru fırladı. "Bunu görmem gerek."

"Sadece bir şey..." Tory dudağını ısırdı ve Orion'a sanki gitmesini istiyormuş gibi baktı. Elini kaldırdı, benim ve kendisinin etrafında sıkı bir susturucu baloncuk oluşturdu.

"Naber?" Orion sinirli bir ifadeyle kollarını kavuştururken kaşlarımı çattım. "Yani belki, dün gece yine Darius'la takılmıştım."

kız kardeşimi yargılama.Yapma, yapma, yapma.

"Ne yaptığını bildiğine emin misin?" Endişeyle sordum. "Seni incitti, Tor..."*Seni bir yüzme havuzunda boğmak gibi!*

"Kontrol tamamen bende. Kalbimden geç.”

Başımı salladım, biraz rahatladım. O halledebilirdi.

Tory susturucu balonu bıraktı ve Orion'a baktı.

"Evet, bu yüzden her şeyi dudaktan okudum," dedi. "Onu mutlu ettiğine sevindim." Sırıttı. "Dostum!"

Tory karşı çıktı. "Hiç hoş değil."

"Söylediğin gibi dilin dışarı sarktığında her şeyi çok kolaylaştırdın.*Dariuuus*Orion alay etti ve onu kolundan itti.

Kendime engel olamayarak bir kahkaha attım ve Tory'nin bakışları beni suçlarcasına süzdü.

Onunla ilk kez birlikte olduğunu söylediğimde Blue'nun yüzünü görmeliydin. Orion kahkaha attı ve Tory'nin gözleri genişledi.

"Ne yani sen ve Darius bir çift kız gibi hakkımda dedikodu mu yaptınız? O zaman ben fırsat bulamadan kız kardeşime söyledin?

"*teknik olarak*bana söyleyebilirdin ama biz biliyorduk... konuşmuyorduk. masumca omuz silktim.

"Bu doğru. Her neyse, Tory, Darius bana sikinin büyüklüğünü filan anlatmamıştı," diye alay etti Orion ve gözleri meydan okurcasına parladı.

"Haklısın, ben ve Darcy düzdüğümüz adamlara tam da bunu yapıyoruz. Sizin ve küçük iğrenç huylarınız hakkında her şeyi biliyorum, efendim."

"Kız kardeşinle," dedi ifadesizce ve Tory'nin burnu kırıştı.

"Ew, bu konuşmayı şimdi olduğu gibi durdurabilir miyiz?" Israr ettim ama beni görmezden geldiler.

"Konu bu değil," diye tısladı. "Ve Darius'a vücudumdaki tek bir çili tarif ederse hayalarını keseceğimi söyleyebilirsin."

"Senin ne işin var da insanların taşaklarını kesiyorsun?" Orion'un kaşları çatıldı. "Şahta vur, seni vahşi."

Tory gülümsedi ve ikisi iyi arkadaşlar gibi birbirlerine gülümsediler. Birbirlerine öyle baktıklarını görmek inanılmaz bir duyguydu.

"Pekala, giyin - bizi bekliyorlar," dedi Tory heyecanla.

"Tabii, kız kardeşine o iğrenç şeylerden birkaçını yaptıktan hemen sonra," diye seslendi Orion ve kapıdan çıkarken elleriyle kulaklarını kapattı, kahkahası bizi hatırlatıyordu. Uzun zamandır onu bu kadar mutlu gördüğümden emin değildim. Ama kız kardeşime Mirasçıları karla ezme fırsatı verin ve bu bir gülen Tory'ye eşitti. Ya da belki de dün gece aldığı üçlü D ile ilgiliydi (Darius'un Ejderha Siki).

"Ne kadar ayıp?" Şakacı bir gülümsemeyle Orion'a döndüm.

"Çok iğrenç." Peşinden koştu ve ben banyoya koşarken ciyakladım, o peşimden koşarken duşa koştum.

Ayrılmaya hazır olduğumuzda Mirasçılarla buluşmak için çok geç kaldık ama çok memnun kaldım.

Haki yeşili bir ceket ve sıcak tutan eldivenler giydim ve Orion yeni giysiler almak için odasına fırladı.

Odamdan çıktığımda, deri bir ceket, kot pantolon ve botlarla merdivenlerde bekliyordu, ilahi görünüyordu ve sanki yıllardır orada durmuş beni bekliyormuş gibi.*Lanet Vampir.*

"Tory önden gitti," diye açıkladı.

Saraydan geçip ana giriş kapısından çıktık ve Tory'yi, tümü saraydan aşağı inen taş basamakların üzerinde duran Mirasçıların yanında Xavier ile sohbet ederken bulduk.

"Siz hangi cehennemdeydiniz?" Darius karşı çıktı.

Kahretsin.

"Şey-" diye başladım ve ben bir bahane ararken Seth kaşlarını kaldırdı, şovun tadını çıkardı. "Şey,

Darcy'ye çarptım ve o çıkışı bildiği konusunda ısrar etti, ama on yanlış dönüşten sonra işte buradayız," dedi Orion usulca ve ben de dudaklarımı büzdüm.

"Evet, artı bu kitaplığı geçtik ve Orion üzerinde bir Numeroloji kitabı gördü ve temelde durup üzerinde orgazm olmak zorunda kaldı," dedim omuz silkerek.

"Ha, bu sensin," diye güldü Darius. “Bahse girerim*gerçek*pürüzsüz ciltli.”

"Evet ve omurga çok kıvrımlıydı," Orion oyuna devam etti ve sırıtarak dudağımı ısırdım. "O sayfalara bütün gün parmakla bakabilirdim."

"Pekala, şu anda her ne oluyorsa, hadi ormana gidelim." Max arazinin batı köşesini işaret ederek önden gitmek için havalandı.

Oradaki yürüyüş neredeyse bir mildi ve bunun koleksiyonuma ekleyeceğim başka bir Varis şakası olup olmayacağını merak etmeye başladım. Ama çam ormanının ortasındaki geniş bir açıklığa vardığımızda ve kimse saldırmadığında hoş bir sürpriz yaşadım.

“Doğru, açık. Bir adım daha ileri gitmiyorum, dedi Tory, yanıma geçerek. Max

kollarını kavuşturarak, "Bir dakika, siz ikiniz takım olamazsınız," dedi.

Tory ellerini kalçalarına koydu, ben de kaşlarımı kaldırdım. "Neden?" dedik aynı anda Max kararlı bir şekilde, "Çünkü sana avantaj sağlayan şu zihin iletişimi işini yapıyorsun," dedi. "Takım kaptanı olabilirsiniz."

"Pekala..." Tereddüt ettim ve Tory somurttu.

"Tamamlamak. Anlaşma var ya da yok, dedi Seth, bizi ayırarak. "İyi,"

Tory pes etti ve ben de omuz silktim.

Diğer Mirasçılar birbirlerine baktılar ama tartışmadılar ve aralarından seçim yapmamız için Orion ve Xavier ile sıraya girdiler.

"Önce en genç seçimler," diye seslendi Orion ve sırıttım.

Tory'ye meydan okuyan bir sırıtışla bakarak, "Pekala, sizi seçtim Profesör," dedim ve o bana bir tane vurdu.

hemen geri Orion, Vampir hızıyla yanıma geldi, bir kartopu aldı ve avucunun içinde dondurup katı bir buz parçasına dönüştürdü.

"Vay canına, psikopat pantolon. Öldürmeyi mi hedefliyoruz?" diye sordum ve tembelce gülümsedi, sertleşmiş top avucunun üzerinde mükemmel bir hava kasırgasıyla yükseldi.

"Buradaki herkes kalkan yapabilir." Omuz silkti.

"Err, Uyanmadım, henüz sihrime sahip değilim," diye seslendi Xavier.

Orion bir kahkaha attı. "Doğru tespit." Buzun kara dönmesine izin verdi. "Hala oynamak istediğinden emin misin?" "Ah, sadece oynamayacağım. Yok edeceğim," dedi Xavier, gözlerinde bir ateşle.

Max heyecanla topuklarının üzerinde zıplayarak, "Hadi, Tory'yi seç," diye cesaretlendirdi.

"Caleb," dedi hafifçe ve Darius'un genellikle kaygısız ifadesi buharlaştı. Tory'nin yanına katılıp kolunu onun omuzlarına atarken gözleri Caleb'a kısıldı. Derhal omuz silkti ama bu, Darius'un gözlerindeki öfkeyi yatıştırmak için hiçbir şey yapmadı.

"Darius," dedim ve Tory bana bir el ateş etti.*Ah, kirli oynayacaksın, değil mi?*İfade ve ben söyleyen birini geri fırlattım*Esir almıyorum, Tor.*

Sanki takımımda bir Dragon olmasını reddedecektim. O, zamanın yüzde doksan dokuz virgül dokuzunda bir pislik olsa bile.

"Bu kadar rekabetçi olduğunu fark etmemiştim, Mavi," diye mırıldandı Orion, etrafımızda buz gibi bir rüzgar eserken, ses tonu benim hakkımda bunu öğrenmekten ne kadar hoşlandığını anlatıyordu.

Gülümseyerek ona baktım. "Kartopu savaşlarına gelince, acımasızımdır." "Bu takım ruhunu bir sonraki Pitball seansına getirebilir misin?" alay etti.

"Kazanmama yardım edersen, onu*Her*Pitbol seansı." Elimi uzattım ve o aldı, aramızda bir sihir sesi çınlarken dudakları kıvrıldı.

Darius, Caleb'i şimdiden gözlerinin içine kilitlemişti ve bir sonraki kimi seçeceğini görmek için Tory'ye bakarak kahkahamı bastırdım.

"Max," dedi. "Su Varisi tüm bu karla neler yapabileceğini görelim." Kahretsin, diye mırıldandı Lance. "Xavier bir sorumluluk ama Seth'i kıçından becer." Bunu duydum, dedi Seth kaşlarını çatarak.

"Dostum," Darius kafası karışmış bir ifadeyle Orion'a ateş etti ama bakışlarını kaçırdı.

Son seçeneklerime bakarak kaşlarımı çattım. Xavier'i gerçekten tanımıyordum ama büyü yapmaması gerçeği pek de iyiye işaret değildi. Ama Seth Capella'yı takımımda istiyor muydum? Asla. Ve bir kartopu savaşında onun kıçını tekmelemek için bir bahane mi istiyordum? Tabi lan.

"Xavier," diye patladım.

Seth somurttu ve Tory'ye doğru yöneldi, Tory hemen takımının çevresine bir susturucu balonu fırlattı. Ben de aynısını yaptım, taktikleri tartışmak için döndüm.

"Hepimiz tek bir hedef seçmeliyiz," dedi Orion ve onu tam orada durdurmak için elimi kaldırdım. "*Ben* Yüzbaşı," dedim tatlı bir şekilde gülümseyerek. "Ve Xavier'in sihri olmadığı için tek başına birini alt edemez."

"İçinizden biri beni korursa, sağlam bir amacım var demektir." Xavier umutla kaşlarını kaldırdı. "Seni seviyorum kardeşim ama bu konuda elini tutmayacağım, Caleb'in suratını karla yumruklamakla meşgul olacağım," dedi Darius karanlık bir sırıtışla.

"O bir Vampir, ona ateş edemezsin," dedi Orion. "Caleb'i alacağım."

"Pekala, Roxy benim," dedi Darius sırıtarak, bu fikre şüphe uyandıracak kadar çabuk ısınmışa benziyordu. Dün kız kardeşimle ne yaptığını tam olarak bilerek ve onu incitmeyeceğini umarak dudaklarımı büzdüm. Çünkü kendisine asla itiraf etmese de ona karşı bir şeyler hissettiği belliydi.

Geriye Max ve Seth kaldı, dedim düşünceli bir şekilde. "Max, Seth'e

binecek," dedi Darius. "Hakkımda iddiaya girerim."

Orion kesin bir şekilde başını salladı ve Kaptan'ın gözlerine tekrar kazanmak istediğini söyleyen o bakışı aldı. "Onları alabiliriz."

Seth'in çoktan soyunduğunu görmek için omzumun üzerinden baktım ve bir fikirle Xavier'e döndüm. "Sipariş formunu değiştirsen ve ben... sana binsem nasıl olur? Eğer bu senin için uygunsa?"

Xavier bembeyaz oldu ve yanlış bir şey söylediğimi hemen anladım.

"Ah, yapamam," diye kekeledi, başını sallayarak ve tam arkasında biri belirecekmiş gibi omzunun üzerinden bakarak.

"Saraydan neredeyse bir mil uzaktayız," dedi Orion omuz silkerek. Kimse görmeyecek. Sadece uçma.

Darius parmak boğumlarını çenesine sürttü, kaşları sımsıkı çatılmıştı. Demek istediğim, senin için iyi olur, Xavier. Değişmek için çaresiz olmalısın.

Xavier dudağını ısırdı ve bu kadar doğal bir şey fikrinden ne kadar rahatsız olduğunu görmek beni incitti. Babasının cevap vermesi gereken çok şey vardı ve bu, onun adına beni çok kızdırdı.

"İstemiyorsan yapmak zorunda değilsin ama bu *Benim* ev, Xavier. Ve eğer değişmek istiyorsan, o zaman değişirsin."

Xavier kardeşine o kadar umutla baktı ki kalbimi kırdı. Darius elini omzuna koydu, başını sallarken ağzında bir gülümseme vardı.

"Babam saraydan ayrılmayacak, etrafı kolaçan etmekle, Vegas'ta pislik kazmakla meşgul."

"O ne?" Nefes aldım ama Darius gülerek el salladı.

"Ne bulacak? Yanlış yönlendirilmiş kurbağaları almak için kuş sığınağınızı genişlettiğinizi mi?

Darius bana saçma sapan olmayan bir şekilde sırıttı. Benimle bir şaka paylaşıyordu. bir ucube *içinde*şaka.

Bir kahkaha patlattıktan sonra omuz silktim. "Pekala, bunu Xavier yapıyor musun?"

"Yapıyorum," dedi hâlâ emin değilmiş gibi ama gömleğine uzandı.

"Bekle, henüz değil," dedi Orion ciddi bir şekilde. "Ağaçlara koşmalıyız, ayrılmalıyız ve onların üzerine dönmeliyiz. Sürpriz unsuru için Xavier'i tutun. Topuklarının üzerinde sallandı ve kaptan şapkamı tekrar çaldığını söyleyemeden, midem bu kadar sevimli görününce midem bulandı. Üstelik harika bir fikirdi.

Gözlerimi ondan kaçırdım, adrenalin damarlarımda dolaşıyordu. "Pekala, Lance bize su büyünle kurtulmamız için zaman kazandır, sonra kıçında bir yangın varmış gibi koş - ki muhtemelen çıkacak," dedim, onun ilk adını kullandığımı fark ettim ama asıl adı gibi görünmüyordu. diğer ikisi fark etmişti.

"Nasıl isterseniz Yüzbaşı." Gözleri üzerimde gezinirken elini saçlarına attı.

Kesinlikle bu işin peşini bırakmıyordu.

"Hazır?" Tory aradı ve ona döndüm, susturucu balonu düşürürken başımı salladım.

Seth kocaman beyaz Kurt formundaydı ve Max sırtına tırmanıyordu. Caleb gözünü Darius'a dikmişti ama onda Su Elementi yoktu. Bu da Max ve Tory'yi takımlarının en güçlüsü yaptı. Elbette, ateşi olan birini nasıl vuracağımızı anlamadım. Ve bir düşününce, onun takımında üç Mirasçı vardı ve benim sadece bir tane vardı. Ancak güçlü ve eğitimli bir öğretmenin en az bir Varis sayması gerekiyordu - belki de değişmekten korkan Pegasus değil. *Yine de takımda zayıf bir oyuncu, bir pislikten daha iyidir.*

"GİTMEK!" Max kükredi ve Seth ileri atıldı.

Hızla döndüm ve Xavier'in yanındaki ağaçlara doğru kaçtım. Orion diğer takıma devasa bir kar duvarı fırlatırken ve Seth ile Max duvarla çarpışırken dünya şiddetle sarsıldı ve omzumun üzerinden baktım. Orion ağaçların arasına fırladı ve daha hızlı koştum, sonunda iki haftada bir Pitball seansları ve kıçımı şekillendiren Fiziksel Geliştirme dersleri için minnettarım.

Darius iki kalın dalın arasından fırladı ve inanılmaz bir kolaylıkla bunlardan birine tırmandığını gördüm.*Maymun Ejderha!*

Xavier giysilerini yırtıp kollarına atarken ben onun yanında durdum.

Arkamızdan uluyan bir uluma geldi ve Xavier'i büyük bir çamın arkasına sürüklemeden önce hızımızı artırdım.

"Hazır mısın?" Umutla fısıldadım.

Başını salladı, kıyafetlerini ağacın dibine koydu ve bana sırtını dönerek çıplak kıçını ortaya çıkardı. Yaklaşan ayak seslerini dinlerken omzumun üzerinden etrafımıza sıkı bir hava kalkanı oluşturarak baktım.

"İyi misin?" diye sordum, Xavier biraz daha tereddüt ederken kalbim hızla çarpıyordu.

"Evet, ben sadece - ben bu kadar çok şey yapamam - işte başlıyorum." Öne doğru sıçradı ve parıldayan leylak renkli bir Pegasus vücudundan fırladı.

Güzelliğine hayranlıkla baktım ve o mutlu bir şekilde homurdandı, bana doğru koştu ve burnunu omzuma sürttü. Arkamızdan bir uluma daha duyuldu ve Xavier'in yanına geçtim. Tırmanmama izin vermek için bir kanadını indirdi ve sırtına yerleşirken içim sevinçle doldu.

"Hadi bu şeyi kazanalım," dedim kararlı bir şekilde ve Xavier heyecanla kişnedi, şaha kalktı ve ağaçlara doğru fırlamadan önce canımı kurtarmak için ona tutunmamı sağladı.

Çılgınca hızlıydı, karlı zeminde ilerlerken dünya bulanıktı ve arkamızda beyaz tozları tekmeledi. Geldiğimiz yoldan geri döndüğünü fark ettim ve etrafımızda bir hava fırtınası topladım, karı kamçılayıp gördüğümüz ilk rakibe fırlatmaya hazırlandım.

Xavier ağaçların arasından o kadar düzgün sekerek geçerken sanki uçuyor gibiydik, toynakları yere zar zor değiyordu. Solumda bir yerlerden gelen bir havlama beni hızla savurdu ve Darius'u Tory'nin tepesinde ağaç tüneğinden atlamış olarak gördüm. Onlar yerde güreşirken, birbirlerinin saçlarına kar sürerken ve sanki birbirlerinden nefret etmiyorlarmış gibi gülerken kahkahalarım daha da yükseldi.

Önümüzde beyaz bir nokta belirdi ve Max ellerini Seth'in üzerine kaldırıp arkasında bir kar dalgası yükselirken ben çığlık attım. Onu Seth'in sırtından söküp atmak için üzerine kar tabakaları fırlatarak etrafımdaki fırtınayı serbest bıraktım. Max tüm vücudundan bir darbe aldı ama dengesini korudu, sihrini arkasındaki devasa kar çizgisini daha da yükseğe kaldırmak için kullandığından açıkça kalkan yapmıyordu.

Gözleri Xavier'e kilitlendi ve genişçe sırıttı. "Kendine bak küçük dostum! Kahrolası as. Şimdi ne kadar hızlı koşabildiğini görelim!”

Xavier onlardan uzaklaşırken heyecan ve korkuyla ciyakladım ve tüm kar yamacının peşimizden koştuğunu duydum.

Max iki kolunu kaldırıp duvarına ekleyebileceği her kar parçasını toplarken Seth dalganın önüne geçti.

Hızla iki bulanıklık geçti ve Orion ve Caleb'in oyunun kendi yüksek hızlı versiyonunu oynadıklarını tahmin ettim, çünkü üzerlerinden kar püskürdü.

"Gitmek!" Xavier'e yalvardım ve ormanı bir kasırga gibi yararak iki kez cesaretlendirmeye ihtiyacı olmadı.

Seth'i geride bırakırken göğe yükseldim ama arkamızdaki onca karın gürültüsü azalmadı. Arkama baktım, Seth ve Max'in sıyrıldığını, ağaçların arasından geçip iki kat hızla peşimizden gelen kardan uzaklaştığını gördüm.

"Bok!" diye bağırdım, omzumun üzerinden bakıp elimi kaldırdım. Avucumda ateş çiçek açtı ve ben

Dalgaya büyük toplar fırlattı, elimden geldiğince erittiğim için kendimi tutmadım. Korkunç ve canlandırıcıydı ama bizi kurtarmaya yetmedi.

"Sabit dur," diye yalvardım Xavier'e, yelesini bırakıp dikkatlice başka yöne dönerek. *Kahretsin, bu aptalca, pervasızca ve çok eğlenceli!*

Ellerimi daha yükseğe kaldırdım, içimdeki daha derin gücü çağırdım, Anka alevlerim ellerimin etrafında kıvrılıyordu. Uçmalarına izin verdim ve yanan iki kırmızı ve mavi ateş kanalı karı yarıp geçerek karda koca delikler eritti.

Duvar aniden çöktü ve ben zaferle tezahürat yaparak arkamı döndüm ve Xavier'in omzuna vurdum. Mutlu bir şekilde kişnedi, biz oyuna başladığımız açıklığa doğru daireler çizerken yavaşladı.

Tory biz vardığımızda ağaçları parçalayarak geldi, hava büyüsüyle üzerimize kartopu fırlattı ve Xavier onları engellemek için bir kanat kaldırdı. Güldüm, aşağı atladım ve karı kaldırdım, onları ona doğru fırlatırken kalkanımı aşağıda bıraktım. Xavier etrafımızda tırıs dansı yaptı, sonra kıçını Tory'ye çevirdi ve arka toynaklarıyla karı tekmelemeye başladı.

"Xavier!" kahkahalarının arasından ağlayarak, adamın ona savurduğu karı eritmek için ateş büyüsünden bir duvar fırlattı.

Bir kol belime dolandı ve bir Vampir benimle birlikte açıklıkta koşarken çığlık attım. Bizi bir ağaca çarptığında, sonra da dallardaki tüm karı çıkarmak için sertçe salladığında Caleb olduğunu anladım. Bir anda ortadan kayboldu ve üzerime çarparak beni belime kadar dondurucu bir yığın halinde bırakarak onu durdurmak için çok geç kalmıştım.

Ormanda hızla koşarken kahkahası ormanda çınladı, sonra bir*Ah!*ondan bir saniye önce çaldı ve Orion açıklığın ortasında belirdi. Orion onu boynuna kadar katı buzda dondurmuştu ve diğerlerine katılmak için karların içinden çıkarken içimi bir eğlence kapladı.

Caleb ateş büyüsünü serbest bırakırken çenesini sıktı ve buz buharlaşmaya başladı. Ama onu biraz daha kontrol altında tutacak kadar güçlüydü.

"Onu elde etmek!" Tory, onun takımında olmasına rağmen ağladı.

Ben ve Orion, kafasına kartopu atmaya başladığımızda katıldık.

Xavier neşeyle kişnedi, yelesini sallayarak etrafına parıltılar düştü. Darius, Tory'nin arkasında,

başının üzerinde tuttuğu kocaman bir kar topuyla belirdi ama kız kardeşimin ne yaptığını görünce topu indirdi ve alanın ortasında donmuş halde duran Caleb'e baktı.

"Bir kardan adam," dedi neşeyle, ileriye doğru yürüyerek, dev kartopunu tekrar kaldırdı.

Darius, diye uyardı Caleb. "Sakın sen-"

Darius devasa kar topunu başının üzerine dikti ve ben kahkahalarla yere yığıldım, yan tarafımı tutarken yere düştüm. Seth ve Max geldi ama ikisi de oyuna devam etmedi, düşerek

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com
Caleb buzlarını çözerken hepimizden ayrı kaldı. Sonunda ateş alevlendi ve etrafındaki kar ve buz eriyerek onu sırılsıklam ve kaşlarını çatmış halde bıraktı. Uzun sürmedi, sırıttı, sonra Darius'un üzerine atladı, saçlarını karıştırdı ve ikisi karda oynak bir güreşe tutuştular.

Orion yanıma çöktü ve başımı omzuna yaslama dürtümü bastırıp onunla aynı gülümsemeyi paylaştım.

Xavier ormana doğru koştu ve oyun sona erdiğinde kıyafetlerini alacağını tahmin ettim.

"Kazandık," diye şarkı söyledim.

"Haa hayır, bu sadece devre arası," dedi Max, Seth kıyafetlerini giyerken yanına oturmak için eğilerek. Uzanıp tek kelime etmeden sularını çekti ve Seth ona teşekkür etti. Herkes birbirini kurutmaya koyuldu ve anın huzuru üzerime çökerken gülümsedim.

Keşke hep böyle olabilse.

Mirasçı Atlasları aynı anda ping attı ama hiçbiri onları alt edemedi.

"Oh, hepinizin çılgın haplarınızı alma vaktiniz geldi mi?" Tory alay etti ve Darius sırıtışını başparmağıyla sakladı.

"Hayır tatlım." Caleb ayağa kalktı, kollarını başının üzerinde gerdi. "Bu, basının burada olduğu anlamına geliyor."

Atlasları tekrar çınladı ve Seth kaşlarını çatarak ayağa kalktı. "Ve *O*PA'mın delirdiği anlamına geliyor çünkü röportaj yapmaya hazır onun yanında durmuyorum. Kahrolası Sharon."

Atlasları mesajlarla dolup taşmaya devam etti ve ben de benimkini çıkarıp Geraldine'den birkaç mesaj buldum. Sessiz modda bırakmıştım ve kontrol etmeyi bile düşünmemiştim.

Geraldine:

Gece beşik hırsızları! Basın otuz dakika içinde burada olacak - nereden döndünüz? sabah oynaşman mı?

Geraldine:

Sırt çantamı sikeyim! Sen ve kardeşin neredesiniz? On beş dakika!!

Geraldine:

Odalarınıza elbiseler yerleştirdim ama parçalarımı çevirin, kesiyorsunuz majesteleri!!

Geraldine:

O serseri Vulpecula burada!! Gelin ona gerçek kraliyetin nasıl göründüğünü gösterin ve

kuru üzüm deliğinden aşağı cesaret!

Geraldine:

Taht odası seni bekliyor! Boş rahmi artık doğurgan ve yeni kraliçeleri için hazır - gel buraya ve onu büyüklüğünle yerleştir!

"Ona büyüklüğünle mi aşılayacaksın?" Orion omzumun üzerinden eğilirken mırıldandı.

Gülerek onu ittim. "Affedersiniz, snoopy snooperson, emprenye etmem gereken bir taht odam var." Ayağa kalktım ve söylediklerim karşısında herkes kaşlarını çattı. "Geraldine," diye ekledim açıklamaya. "Hadi Tor. Gitmek zorundayız."

Tory ayağa kalkarken dudaklarını büzdü. "Bütün gün sıkıcı muhabirleri eğlendirmek zorunda mıyız gerçekten?"

Max de ayağa kalkarak, "Halkın seni desteklemesini istiyorsan yaparsın, küçük Vega," dedi. "Yani belki de burada kalmalısın." Göz kırptı, açıklıkta yürümeye başladı ve geri kalanımız onu takip etti.

Kısa süre sonra saraya geri döndük ve kimse bizi fark etmesin diye batı kanadındaki hizmetlilerin girişinden içeri sızdık. Biz ilerlerken koridorlar sessizdi, dolambaçlı koridorlarda dolaşırken hiçbirimiz nereye gideceğimizden tam olarak emin değildik.

Herkesin Atlasları tekrar sinyal vermeye başladı ama kimse onları çıkarmadı. Benimkini kontrol bile etmedim çünkü zaten geç kaldığımızı biliyordum.

Dur, dedi Caleb ve Orion aynı anda.

"Ne? Neden?" diye sordum ama diğer Mirasçılar ürkütücü bir şekilde hareketsiz kaldılar ve bir şeyler dinlerken Caleb'e baktılar.

Tory'ye yaklaştım ve etrafımızdaki hava gerginleşirken ona endişeli bir bakış attım.

"Siktir," diye nefes verdi Orion, dönen bir dehşetle dolu gözleriyle bana baktı. "Nedir?" diye sordu.

Çok uzaklardan kan donduran bir çığlık beni iliklerime kadar dondurdu. "Neler oluyor, ne duyabiliyorsun?" Max elini Caleb'in omzuna bastırdı, duygularını içerken yüzü buruştu.

Caleb ve Orion bir bakış attılar ve kalbim son viteste atmaya başladı. İkisi de cevap vermeden önce, bulanık bir şekilde yanımızdan geçip kendilerini koridorun sonundaki kapıya attılar. Orion kilidi ve kapı çerçevesinin kenarlarını dondururken sarmaşıklar Caleb'in ellerinden fırlayarak ahşaba yayıldı.

İçgüdüsel olarak ellerimi kaldırdım, panik dalgalar halinde üzerime çöktü. "Ne oluyor?"

Kapalı tuttukları kapıya büyük bir ağırlık çarptı ve biz panik içinde birbirimize bastırırken omzum Tory'ninkine çarptı.

Darius, Seth ve Max ellerini havaya kaldırarak iki yanımızda durdular ve Xavier bir adım geride durdu.

“Sipariş formlarınıza girin!” Kapıya bir başka titrek çarpma sesi gelince Orion bağırdı. Havayı gıcırdayan, emen bir ses doldurdu ve buz gibi pençelerle kalbime korku saplandı.

“*periler*Xavier arkamızdan nefesini tuttu.

Ceketimi çıkardım ve Tory de aynısını yaptı. Bu günlerde kıyafetlerimin altında askılı bir spor sutyeni vardı ve üstümü çıkarırken, Tory'nin yaptığı gibi kanatlarım sırtımdan fırladı. Ateşten kanatlarımız arkamızda yayılırken Mirasçılar ilerledi ve havada cızırtılı bir sıcaklık oluştu.

Tory ile el ele tutuştum, yaptığımız son savaşın anıları aklımdan geçiyordu. Korkmuştum ama kaçmayacaktım. Gücümüz onları öldürebilir. Biz kullanılması gereken bir silahtık. Ama saraya nasıl girmişlerdi? Ve kaç tanesi buradaydı?

Seth öne atıldı, Kurt şekline girdi ve Max'in derisinde pullar sürünerek kıyafetlerinin altından dışarı baktı. Darius elinde alevler saçarak dimdik durdu.

"Xavier, vites değiştir!" Tory ısrar etti.

Bir saniye daha tereddüt ettikten sonra Pegasus formuna girdi ve Tory ile Darius'un arasından dürterek geçerken boynuzunu kapıyla aynı hizaya getirerek başını eğdi.

"Geri çekilmek!" Caleb, Orion'u kolundan yakaladı ve onu kapıdan uzaklaştırdı, Nymph'in güçleri sihirlerini ele geçirmeye başlayınca ikisi tökezledi.

Başka bir kapı bulmak için etrafa bakındım ama ilerlemenin tek yolu buydu. Geraldine bu koridorun ötesinde bir yerde duruyordu, artı hizmetkarlar ve basın. Sadece koşamadık, savaşmak zorundaydık, yapmak zorundaydık *yardım*.

"Birkaç Su Perisi alabiliriz," diye hırladı Darius, Orion kesin bir baş sallamayla ona katılırken. Seth aynı fikirde olarak homurdandı ve kapılar başka bir ağır çarpma sesiyle titrerken saldırmak için eğildi.

Orion, "Ejderha formundayken onları daha iyi karşılarsın ve zaten daha güvenli," diye mırıldandı Orion. "Uçacak yer olduğu zaman vites değiştireceğim," diye yanıtladı Darius çenesi kasılmıştı.

Kapının ortasında büyük bir çatlak parçalandı ve Tory'nin büyüsü benim damarlarıma akarken benimki onunkine geri aktı.

Anka Kuşlarımız tamamen uyanıktı ve dünyayı yakmaya hazırdı.

"Hazırlanmak!" Orion havladı ve avucumda kırmızı ve mavi alevler birbirini kovalarken boştaki elimi yukarı kaldırdım.

Kapılar açıldı ve doğrudan Gölge Diyarından bir canavar içeri girdi, yükselen yüksekliği üzerimize bir karanlık tabakası fırlattı. Gövdesi ağaç kabuğu gibi boğumluydu ve ince parmaklarını uzatıp sihri içimizden emmeye çalışırken kırmızı gözleri kana susamışlıkla parlıyordu.

Gücünün tüm gücü bana çarptı ve sihrimi kilitlediğini hissettim. Ama Yoldaşlık güçlerime dokunamazdı. Ve ateşimizin gücünün onu yok edebileceğini biliyordum.

Tory elimi sıktı ve aynı anda gücümüzü serbest bıraktık, alevlerin kaotik girdabı düşmanımıza doğru fırladı. Aramızda yarattığımız enerji, Nymph'in vücudunu parçalayan buz mavisi bir jetle birleşti. Bir kül yağmuruna dönüştü ve birlikte neden olduğumuz yıkım karşısında nefesim kesildi.

Başka bir Su Perisi parçalanmış kapı aralığına adım atıp kendini havaya fırlatıp yaratığın boğazını yırtarken Seth ileri atıldı. Tory ve ben ileri atıldık ve Nymph'in kafasını bir kurum yağmuruna dönüşmeden önce omuzlarından ayıran korkunç bir ateş kamçısı saldık.

İleride bir yerlerden korkunç bir gıcırtı sesi geldi ve başka bir sesin, ardından bir başkasının ve bir başkasının katılmasıyla bu sese karşı irkildim. Saray istila edildi. Evimiz saldırı altındaydı.

Tory güçlü bir şekilde, "Onları yok etmeliyiz," diye homurdandı ve ben de onaylayarak başımı salladım. "Hadi gidelim," diye nefes verdim.

İleriye doğru koştuk ve uzun bir odaya girerken grubumuzun geri kalanı da onu takip etti. "Bunun nereye varacağını biliyorum, hadi!" Darius önümüzden koşarak seslendi.

Orion aceleyle yanıma geldi ve omzunun nazik dokunuşu hızla atan kalbimi biraz olsun sakinleştirmeye yetti. Xavier ağabeyinin arkasına dörtnala koştu ve Max bir kez daha Seth'in sırtına oturdu.

Darius odanın sonundaki devasa kapıyı açtığında, Caleb yan tarafına doğru fırladı, ikisi birlikte kapıdan geçtiler. Kapının ötesinde bir çarpışma sesi duyuldu, Perilerin çığlığı ve Fae'nin feryadı kulaklarımda çınladı.

Onların peşinden koştuk ve devasa taht odasına girerken kalbim gümbür gümbür atıyordu. Konsey Üyeleri on beş Nymphe ile savaşa kilitlenmişlerdi, gıcırdama, emme güçleri kulaklarımı tırmalıyordu. Antonia kestane rengi Kurtadam formuna bürünmüştü ve Max'in babası Tiberius'un parlak yeşim pulları sergileniyordu. Çatışmada Lionel veya Melinda'yı göremedim. Kaldırım taşlarının üzerine kül yığınları halinde cesetler saçılmıştı ama kim olduklarını çıkaramadım.

Mirasçılar bizden ayrılıp korkusuzca savaşa girerken kalbim küt küt atıyordu. Xavier doğrudan bir Nymph'e saldırdı ve Antonia boğazını parçalayıp küle dönüşmeden önce onu boynuzuna sapladı.

"Darius!" Orion aradı ve Darius kıyafetlerini yırtıp inanılmaz altın Ejderha biçimine girerken patlayarak başlarını salladılar. Dört pullu ayak yere çarptı ama bu uzun sürmedi, kanatlarını gerdi ve havaya yükseldi, tonozlu tavana doğru daireler çizdi ve vahşi bir ses çıkardı.

Bir Perinin kafasına Ejder Ateşi patlaması.

"Uç," diye emretti Orion bize. "Gitmek." Kolumu sıktı ve ben onu durduramadan hızla uzaklaştı. Vampir gücüyle bir Nymph'e diz çöktürdü ve Darius bitirmek için etrafında döndü, hareketleri o kadar yumuşaktı ki sanki bunu binlerce kez yapmışlar gibi görünüyordu.

"Hadi." Tory elimi bıraktı ve kanatlarımı esnettim, havalandım ve aşağıdaki kabaran savaşın üzerine çıktım.

Arka duvarda bir Fae grubu gördüm, iki Peri onlara yaklaşıp sihirlerini çalıp içlerine çekti.

Onları Tory'ye gösterdim ve ellerimiz birbirine sürtünerek üzerlerine çullandık. Güçlerimiz çarpıştığında, onu Nymphe'lerin üzerine saldık ve avlarına doğru bir adım daha atmadan önce onları toza çevirdik.

Yukarıda daire çizdiğimizde içim rahatladı ve grup bize baktı, bizi tanıyınca işaret edip nefesi kesildi.

Geraldine'in sesini tanıdığımda korkunç bir çığlık havayı yırttı ve panik kalbimi ele geçirdi. Döndüm, çaresizlik içinde onu aradım ve onu bir Perinin altında sırtüstü gördüm. Babası kıpırdamadan yanında yatıyordu ve Tory ile ben yardıma koşarken içim saf bir korkuyla doldu.

Bir savaş çığlığı kulaklarımı doldurdu ve Max Nymph'in sırtına atladı, kolunu boğazına doladı ve tüm gücüyle geriye doğru çekti.

Geraldine babasının kolunu çekerek hızla uzaklaştı ve o kıpırdanarak onun peşinden koşarken kalbim yükseldi.

Odada kükreyen bir acı uğultusu yankılandı ve Tory panik içinde omzunun üzerinden baktı. "Git Darius'a yardım et," diye ısrar ettim ve başını salladı, kükremenin geldiği yöne doğru fırladı.

Nymph Max'in tuttuğu Nymph'in üzerine çullandım, çenem öfkeyle kasılmıştı. Bu canavar arkadaşıma zarar vermeye çalışmıştı.

"Max bırak!" diye sordum ve Nymph'in sırtından düştü, güçlerimin uçmasına izin verdiğim anda yere çarptı. İki cehennem ateşi şeridi canavarı parçaladı ve ben karaya çıkıp Max'e elimi uzatıp kalkmasına yardım ettim. Gözümü yakaladı ve aramızda sonsuz bir an için garip bir dostluk duygusu geçti.

Bir acı iniltisi duyuldu ve döndüğümde Geraldine'in kolundaki kanlı bir yarayı kavradığını gördüm. Max onu iyileştirmek için koştu ve içimi bir rahatlama kapladı. Yıkıma baktım ve birlikte savaşırken herkesin içindeki gücü görebiliyordum. Birlikte durdurulamazdık. Birlikte kazanabilirdik.

Bir Nymph'in kolu kaburgalarıma çarptı ve odanın diğer ucuna fırlatıldım, gözlerimin önünde yıldızlar patlarken nefes nefese kaldım. Odanın bir köşesinde yere çarptım ve hareket etmeye çalıştığımda omurgama bir ağrı saplandı ama yapamadım. Duyularımı geri kazanmaya çalışırken kulaklarım uğuldadı ve görüşüm bulanıklaştı.

Bana saldıran Nymph yaklaştı, kafasını kaldırdı ve dilinden iğrenç bir çıtlama sesi geldi. Gölgesi üzerime düştüğünde kalbim titredi.

Kollarım hareket etmiyor, parmaklarım seğiriyordu ama korkunç bir şekilde ters giden bir şeyler vardı. Ateş ellerimin etrafında kıvrıldı, ama Nymph bana yutulması gereken bir ziyafetmişim gibi aç bir bakışla üzerime bakarken onu yönlendiremedim.

Önümdeki canavara ulaşmak için çaresizce derimden alevler çıkarken boğazımın dibine bir yumru oturdu, ama onu irademe göre savuşturamadım. Hareket edemiyordum, vücudum tepki vermiyordu. Terör özüme ulaştı ve beni rehin aldı.

kavga edemedim Çığlık bile atamadım.

Çevremde bir gölge belirdi, Nymph incelediği elini uzatırken onunla çarpıştı. Orion göğsüne bir delik açtı ve canavar o kadar yüksek sesle çığlık attı ki camlar titredi.

Kaba kuvvetle onu dizlerinin üzerine çökertti, kafasını tuttu ve tüm gücüyle parçaladı. Bir çıtırtı duyuldu ve Nymph, gözlerinde çaresiz bir korkuyla bana dönerken havada Orion'un etrafında dans ederek kor haline geldi.

Dizlerinin üzerine çöktü, elini altıma itti ve acı bir kez daha içime yayılırken nefesim kesildi.

"Sorun değil, seni yakaladım," dedi Orion nazikçe ve bunu düzelteceğine güvenerek başımı salladım.

Sırtımdaki avucunun altında sıcaklık yayılınca ürperdim ve acı azalırken iç çektim, gücünün yoğunluğu altında omurgam iyileşiyordu. Yorgunluk onu ele geçirdiğinde öne doğru eğildi ve ben şaha kalkıp onu kendime bastırdım.

Orion'u ayağa kaldırması için cesaretlendirip saçlarımı ensemden iterken ağzımdan koruyucu bir hırıltı kaçtı. "İç," diye sordum onu kendime doğru çekerek. Dişlerini boğazıma sapladı ve olabildiğince hızlı bir şekilde kanımı yutmaya başladı.

Omzunun üzerinden yıkıma baktım ve artık üstünlüğün bizde olmadığını fark ettiğimde korku içimde kök saldı.

Tiberius çaresizce onu kurtarmaya çalışırken Antonia bir Nymph'in ayağı tarafından sıkıştırılmıştı. Geraldine, babasıyla Max arasında korkusuzca savaştı ama köşeye sıkıştırılıyorlardı ve güçlerinin her geçen saniye azaldığını görebiliyordum.

Su Perilerinin ölüm çıngırağı havada yankılandı ve kafamı delip geçti. Nemea Aslanı formundaki biri, bir Su Perisinin sondalarının ucuna saplanmıştı ve kan, bir nehir gibi yere akıyordu. Baktıkça daha çok ölüm, daha çok cansız bedenler ve umutsuz yüzler görebildim.

"Mavi," diye fısıldadı Orion, iki Peri bize doğru dönerken korkuyla.

Çenemi gıcırdatarak odanın diğer ucundaki kız kardeşimi aradım. Gözleri benimkilere kilitlendi

anlayış ve tam olarak aynı anda, Phoenix formlarımız tamamen bedenimizden fışkırdı. Ateş kıyafetlerimi yırtıp attı, beni saten gibi sardı, uzuvlarımı sardı ve vücudumu okşadı.

Orion'un önüne geçtim ve onu bizi isteyen iki Nymphe'den korumak için kanatlarımı uzattım, ateşimin parıltısı onların cansız gözlerinde yansıdı.

Bir öfke çığlığıyla ellerimi kaldırdım, Phoenix ateşim parlarken havayı parçaladım, kendi kanatlarını oluşturdum ve iki Nymph'i hiç düşünmeden yok ettim. Gücümün şiddeti, canavarların kalplerini keserken, odanın içinde hızla ilerlerken ve Antonia'yı pençelerine almış yaratığı ortadan kaldırırken eziciydi.

Tory, Geraldine ve Max'e doğru ilerleyen Nymph'lerden ikisini yok etti ve Darius onun peşinden koşarak yerden bir temizlik daha kaldırdı ve onu büyük bir vitray pencereden fırlattı. Kaza kulaklarımda çınladı. Sonra binlerce parçanın çınlama sesi odayı doldurdu ve onlar bir Nymph'in üzerinden geçerek onu doğruca unutulmaya gönderdi.

Lionel Acrux, Catalina ve Melinda Altair kapıdan dışarı fırlarken gözlerim merdivene takıldı. Üçü kül içindeydi, güzel kıyafetleri mahvolmuştu ve gözleri benimle kız kardeşim arasında gidip geliyordu.

Başka bir Su Perisi ateşime yenik düştü ve yenilmezlik duygusu kanıma işledi ve başımı döndürdü. Sadece güçlü değildim, gücün vücut bulmuş haliydim. Benim Düzen formum, yalnızca kız kardeşim olan yok edilemez güçle eşleşen baskın bir varlıktı.

Tory odanın diğer ucundaki son yaratığı bitirirken, tahtın üzerinde süzülürken elleri hâlâ kıvılcımlarla parlarken, kesik kesik bir nefes aldım.

Darius gümbürtüyle yere indi ve Fae formuna geri döndü.

Uzun bir süre sessizlik hüküm sürdü, sonra birinden bir tezahürat yükseldi ve hemen diğerleri de katıldı. Basın mensupları saklandıkları yerlerden dışarı fırladılar ve köşelere büzülmüş hizmetkârlar aceleyle onlara katıldılar, bizi alkışlayıp övdüler. Bazılarının "Vega Queens, Vega Queens, Vega Queens!" diye bağırdığını fark etmem bir dakikamı aldı.

Geraldine, Max'i yaraları için kontrol etmeye çalışırken babasıyla birlikte ilahiyi bir kenara itti. Gus

Vulpecula'nın yüzünde mahcup bir ifadeyle merdivenin ötesinden sürünerek çıktığını gördüm. Pas kırmızısı saçları darmadağınıktı ve tozla kaplıydı, iri gözleri şok içinde düşmüş Nymphelerin küllerini inceliyordu.

Xavier çılgınca kişneyerek Darius'un yanına koştu. Merdivenlerden inerken Lionel'ın bakışları ona çevrildi, yüz hatlarına sefil bir öfke yazılmıştı.

"Xavier saklanıyor," dedi Darius, Lionel bir şey söyleyemeden, yanındaki Pegasus'un kardeşi değilmiş gibi davranarak yüksek sesle. "O güvende, Peder."

Lionel başını hafifçe eğdi ama Darius'a attığı bakış, başının hâlâ belada olduğunu söylüyordu.

Tory yanıma indi ve onu kollarıma aldım, bunu yara almadan atlattığımıza çok sevindim. Ateşimiz hala bedenlerimizi sarıyor, utangaçlığımızı koruyor ve biz sarılırken daha da parlıyordu.

"İçeri nasıl girdiler?" diye sordu Hamish, kolunu Geraldine'in omuzlarına dolayarak.

“Korumalar sarayın etrafına düştü. Onu yönetmek için gerçekten güçlü bir büyü kullanmış olmalılar," diye yanıtladı Lionel, tüm gözler ona çevrilirken odanın kontrolünü ele alarak. "Ama bildiğimiz gibi, bunu daha önce başardılar..."

"Kanatlarda o korkunç ucubelerden başka var mı?" diye sordu.

Lionel, "Hepsi öldü," diye onayladı.

Hizmetçi bir kız, "Vegas sayesinde," dedi, gözlerinin altından akan yaşları silerek. "Sana yeterince teşekkür edemeyiz."

Lionel'ın yüzü taşa döndü. Gözleri üzerimizde gezindi ve kalbim ahenksiz bir şekilde atmaya başladı. "Anka kuşları," diye hırladı, sözcük havayı şeritlere ayırdı. "Sizler Ateş Harpileri değilsiniz."

Mirasçılar korku ve şaşkınlık karışımı bir ifadeyle ikimize baktılar.

Kahretsin.

Orion elimi tuttu ve aynı anda Tory'ninkine atıldı. Ateşimiz onu yakarken tısladı ve ben de onu incitmemek için hemen kontrol altına aldım. Hala Tory'ye sımsıkı tutunuyordu ve onun kendi alevleriyle onun yerine onu okşamaları için kendi alevleriyle boğuştuğunu görebiliyordum.

"Ne yapıyorsun?" diye tısladım.

"Vegas'ı güvenli bir yere götürüyorum," dedi Orion, sesi odayı doldururken.

Lionel ölümcül bir sesle, "Oğluma bağlısın," dedi.

Darius kollarını kavuşturarak Orion'a hafifçe başını salladı. Bir anda yıldız tozu üzerimize düştü ve bir ışık girdabına kapılarak uzaklaştık. Yerde bu kadar çok kişi ölü yatarken gitmekten nefret ederek nefesim kesildi. Ailemize hizmet etmiş, benim ve kız kardeşimin tahta oturmasını isteyen Fae çok sayıda can kaybetti.

Akademide Orion'un ofisine indiğimizde kalbim ağrıyordu, az önce olanları sindirmeye çalışırken beynim dönüyordu.

"Seni götürmek zorundaydım, saray tehlikeye girdi," dedi Orion karanlık bir tonda. "Şu anda dünyada güvende olduğun tek yer bu duvarların içi. Ve sadece Periler yüzünden değil. Lionel senin ne olduğunu biliyor. Seni öldürmeye çalışması an meselesi.”

"Kahretsin," diye soludu Tory.

"Karşı koymalıyız," dedim nefes nefese.

"Henüz değil," dedi Orion uyararak. "Hiçbir şekilde hazır değilsin."

"O Perileri az önce küle çevirdik, belki de hazırızdır," diye tartıştım, etrafımda hâlâ alev alev yanan ve damarlarımda dolaşan ateş. Dövüşten gelen adrenalin miydi bilmiyordum ama kendimi hazır hissediyordum.

o zaman dünyayı ele geçir.

"Evet! Hadi kendimize bir Ejderha pişirelim," dedi Tory kararlı bir şekilde.

"Tüm gücünü serbest bıraktığında neler yapabileceğini bilmiyorsun," diye homurdandı Orion. "Onu gördüm. Ateşin Perileri toza çevirebilir ama Lionel tamamen eğitimli bir Fae'dir. Ve herhangi bir Fae değil. O dünyadaki en güçlü Fae'lerden biri."

Kanım dondu ve haklı olduğunu anladım. Bu güçlü ateşe sahip olabilirdik, peki ya sihrimiz? Henüz herhangi bir gelişmiş büyü bile yapamıyorduk. Lionel muhtemelen daha varlığından bile haberdar olmadığımız binlerce şekilde bizi öldürebilir.

Tory, "Darius'un onunla karşılaşma şansı bulması için bizi durduruyorsun," diye suçladı. "Eğer direnirsek, kazanacağımızı biliyorsun."

Orion güçlü bir şekilde, "Benim nasıl düşündüğümü bildiğini sanma," diye homurdandı ve Tory kaşlarını çattı ama kabul edercesine başını salladı.

Elini tuttum, bir iç çekişle onu daha yakına çektim. "Mantıklı olmalıyız yoksa sonumuz ölecek." "Ama onunla benimle yüzleşecek misin?" umutla sordu.

"İle ilgili*kurs*. Eğitildiğimiz zaman. Hazır olduğumuzda."

"Müttefikler hakkında düşünmeye başlamanın zamanı geldi," dedi Orion alçak bir sesle. "Politik olarak size yardımcı olacak ilişkiler kurmanız gerekiyor."

"Mirasçıları kastediyorsun," dedi Tory sertçe. "Yapıyor musun?" Bastım ve Orion başını salladı. "Kimin tarafındasın?" Tori gözlerini kıstı.

"Ben Lionel Acrux'a karşı duran taraftayım," dedi, çenesi kasıldı ve bakışlarındaki güç karşısında kalbim düzensiz bir şekilde attı. "Önemli olan tek taraf bu."

MBen yatağımda uzanırken, akademideki odam boş bir boşlukla yankılanıyor gibiydi. Neredeyse herkes tatilini evde geçirdiğinden ve buradaki sessizlik garip olmaktan çok daha fazlası olduğundan, her yer terk edilmişti.

Nymph savaşının dehşetinden sonra yalnızlığa aldırış etmedim. Ve en azından burada muhabirler bizi yakalayamazdı. Zaten yeni bir Atlas Kimliği istemek zorunda kalmıştım çünkü benimki sızdırılmıştı ve her pislikten ve eski teyzeleri Deirdre'den kavgadaki rollerimiz hakkında daha fazla bilgi edinmek isteyen e-postalar, aramalar ve mesajlarla dolup taşmıştım. Onlara bir şeyler vermek için yeni yılda Tyler'ın annesiyle başka bir röportaj yapmaya karar vermiştik ama bunun dışında yorum yapmamaya karar vermiştik. Solaria'nın tamamı bizi kahramanlar olarak övüyor ve Kraliçeleri olarak dönüşümüzü selamlıyor gibiydi ve tahtımıza geri döndüğümüzü düşünmeden inkar edemezdik.

Öte yandan hak iddia da edemiyorduk. Lionel de temasa geçmeye çalışıyordu ve Orion, bizden cevaplar talep etmek için buraya gelmemesinin tek sebebinin, diğer Konsey Üyeleri ile savaş çabalarını yönetmesi gerektiği için olduğunu söyledi. Saraydaki çarpışmanın üzerinden daha yirmi dört saat bile geçmemişti ama o zamandan beri Solaria'da düşmanlarımıza karşı bildirilen altı savaş daha olmuştu.

Bir yanım o kavgalara katılmak zorunda olmadığımız için mutluydu, ama başka bir yanım oraya çıkıp yardım etmek için can atıyordu. Perilere karşı çok güçlü bir gücümüz vardı ve diğerleri ateşimiz olmadan onlarla savaşmaya çalışırken hayatlarını riske atarken bizim saklanmamız yanlıştı.

Ama Orion haklıydı. Biz eğitilmedik. Daha Elemental Dövüş derslerine bile başlamamıştık. Ve Lionel kanımızı istiyor olabilir. Bu yüzden burada kalmamız en iyisiydi.

Uyumak için yolumu bulmaya çalışırken rahatsızca kıpırdandım ama bu imkansızdı. Aklım savaştan sarayda bizim hakkımızda keşfettiğimiz her şeye kadar her şeyle doluydu.

ebeveynler ve mirasımız.

Kısa bir süreliğine sarayı evim olarak düşünmeye başlamıştım ama bir binayla böylesine bir bağ hissetmekle kandırılıp kandırılmadığımı merak etmeye başlamıştım. Neden ona bu kadar yakın hissettiğimi bilmiyordum ama sanki duvarlar tanıdık bir enerjiyle uğulduyordu.

Atlas'ımı komodinden çıkardım ve cevabımı internette ararken doğruldum. Ruhlar Sarayı'nın nasıl inşa edildiğine dair birkaç makale bulmam uzun sürmedi. Vegas'ın her nesli yapıya kendi sihirleriyle bir şeyler katmış, mekana güçlerinin özünü aşılamanın yanı sıra yapının kendisine de katkıda bulunmuştu. Bu yüzden cevabımı aldığımı tahmin ettim. Atalarımın büyüsü, tıpkı damarlarımda kanlarının pompalanması gibi o binada dolaştı.

"Bana gel..."

Atlas'ımı kucağıma bıraktım ve o sesin sahibinin bana baktığını görür gibi başımı kaldırdım. Saraydayken bana seslendiğini hiç duymamıştım ve bunun yerle mi, yoksa orada gölgeleri düşünemeyecek kadar mutlu olmamla mı ilgili olduğundan emin değildim. . Ortaya çıkan Mirasçılar ve Meclis Üyeleri sayesinde pek çok dram yaşandı, ama o zaman bile hala eğleniyordum.

En azından saldırıya kadar öyleydim.

"*saat çiziliyor*G*daha yakın. Köprü kurmak...*"

Gölgeler tenimin altında kıpırdandılar ve küçük bir zevk dalgası peşlerinden gelirken gözlerimi kapattım. Saraydayken gölgeler beni cezbetmemiş olabilir, ama burada sürekli bana sesleniyor gibiydiler.

Gözlerim kapandı ve bir an onu gördüm. Beni arayıp onu karanlıktan kurtarmam için yalvaran kız. Orion'un kız kardeşi, onunkiyle aynı yoğunlukta yanan gözleri dışında ona pek benzemiyordu.

*"Zaman yaklaşıyor"*diye tısladı, bana uzandı.

Uzuvlarım soğudu ve gölgeler etrafımı daha sıkı sardı.

Ağrı önkolumu kesti ve gölgeler daha sıkı koşarken ve ecstasy etime yayılırken nefesim kesildi.

Kanadığımın, karanlığın içeri girmesi için kolumu bir buz parçasıyla kestiğimin belli belirsiz farkındaydım ama umursayacak kadar dikkatimi zevkten uzaklaştıramıyordum.

Acı yeniden koluma saplandı ve ardından daha fazla zevk hızla akarken inledim. Sanki gölgeler bedenimi ele geçirmiş ve beni onlara yaklaştırmak için hareketlerimi yönlendiriyor gibiydi. Ama o kadar iyi hissettirdi ki tek istediğim daha fazlasıydı. Beni yutana ve onun tarafından tüketilene kadar gittikçe daha fazla.

"Roxy!"

Etrafımda alevler parladı ve aniden artık karanlıkta yalnız değildim. Sırtından dev altın kanatlar fışkıran alevlerle örtülü bir adam yanımda duruyordu.

Eli benimkini tuttu ve gölgelerden o kadar hızlı sürüklendim ki başım döndü.

Kendimi yatağımda yatarken, Darius'un bileklerime sıkıca sarılı ve bedeni ateş Elementinin gücüyle sıcakken bulduğumda titreyen bir nefes aldım. İyileştirici enerji kolumda dans ederek yaralarımı kapattı.

"Döndün mü?" diye sordu umutsuzca, gözleri vahşi bir panikle yanarken bakışları benimkilere kilitlendi.

Derin bir nefes aldım, nefes nefeseydim ve kendimi yeniden toparlamaya çalıştım. "Ne oldu?" diye sordum, birkaç dakika içinde yatağımda oturmaktan neredeyse karanlıkta boğulmaya nasıl geldiğimi anlamaya çalışırken kaşlarımı çatarak. Yoksa saatler mi geçmişti? Kendimi çok kaybolmuş hissettim, sanki nasıl bir yol olduğundan veya kendi adımın ne olduğundan emin değildim. Beni bu yere bağlayan tek bir sağlam şey vardı ve beni öldürüp öpmeyeceğini bilmiyormuş gibi bana bakıyordu.

O benim öpücüğümü o kadar karanlık bir tutkuyla karşılarken, şaha kalkıp ağzımı onunkine bastırırken, ihtiyaçla inlerken onun adına karar verdim, yeniden boğuluyormuş gibi hissettim.

Darius beni yere sıkıştırıp yatağa doğru iterken ve beni o kadar sert öperken, acımasızlığıyla benden bir şey çalmaya çalışıyormuş gibi bileklerimden acı bir şekilde sıktı.

Öfkeyle homurdanarak aniden geri çekildi, hem tutuşuyla hem de gözlerindeki ateşle beni altına kilitledi.

"Seni gölgelerin pençelerinden kurtardım," diye hırladı. "Neden onlara kendi kanınla yedirdin?"

Ne olduğunu anlamaya çalışırken kaşlarımı çatarak ona baktım. "Bilmiyorum," diye derin bir nefes aldım sonunda. “Hatırlamıyorum...”

"Pekala, daha çok dene." Bakışlarındaki ateş beni yakalıyordu ve ben de onunkini karşılamak için kendi öfkemin yükseldiğini hissedebiliyordum.

Sana söyledim, bir an yatağımda oturuyordum ve sonra Clara'nın bana seslendiğini duydum. Ondan sonra üzerimde bir pislikle uyanmak dışında pek bir şey hatırlamıyorum.”

"Anladığım kadarıyla bu son kısım senin için oldukça standart," diye çıkıştı.

"Siktir git."

"Tekrar?" alay etti ve ben onun altında kıvranıp kendimi onun demir tutuşundan kurtarmaya çalışırken Phoenix'im öfkeyle kabardı.

"Pek olası değil," diye tersledim. "Tekrar dokunmana izin vermektense vücudumdaki tüm deriyi yakmayı tercih ederim." "O zaman beni böyle öpme sebebin bu olmalı," dedi gülümseyerek.

o bana sahip oldu

"Siktir git üzerimden," diye talep ettim, onu başından savmaya çalışırken bileklerimden çekiştirerek. Phoenix'imi taşaklarının altında ateş yakmaya çağırmadan önce yaklaşık otuz saniyesi vardı.

Darius hiç espri yapmadan güldü ve masama yaslanmak için geri adım atmadan önce doğruldu. "Kalk ve giyin. King's Hollow'a diğer Mirasçılar'a gerçek Yoldaşlık formunuzu tam olarak neden onlardan sakladığınızı açıklamak için geliyorsunuz. Aptal küçük ölümlü kartını oynamanı ve bilmediğini iddia etmeni öneririm. Çünkü onları ikna edemezsen, Meclis Üyelerine hesap vereceksin."

"Belki kimseye cevap vermeyi düşünmüyorum," diye yanıtladım, ayağa kalkıp onunla yüzleşebilmek için kendimi zorladım. Hâlâ benden o kadar uzundu ki, onunla göz göze gelmek için başımı geriye doğru eğmek zorunda kaldım ama umursamadım. Üstüm gibi tepemde durmasına izin vermeyecektim.

"Eh, senin planların Göksel Konsey için bir bok ifade etmiyor. Ve onlar da benim için pek bir şey ifade etmiyor. Gerekirse seni oraya sürüklerim. Giyinecek misin yoksa onu mu giyeceksin?" Darius'un bakışları sanki onu gerçekten gücendirmişler gibi bol eşofmanlarım ve kısa bluzumun üzerinden kaydı ve sırf bu nedenle onları üzerimde tutmak için fazlasıyla cazip gelmiştim.

Tanıştığım en sinir bozucu insan olduğunu anlamasını sağlamak için yüksek sesle iç çektim. "İyi. Orada durup üzerimi değiştirmemi mi izleyeceksin?

Darius gerçekten bunu yapacağını düşünüyormuş gibi tereddüt etti, sonra kapıya doğru yönelirken gözlerini devirdi. Beni onunla baş başa bırakmadan önce duraksadı ve kaşlarını çatarak arkasına baktı.

"Gölgeler üzerindeki kontrolünüzü kaybettiyseniz, bu konuda bir şeyler yapmalıyız. Kendini kesme niyetinde olmadığına yemin eder misin?" diye sordu, pislik kısmı bir an için tekrar gizlendi.

Ona yalan söyleme isteğiyle dudaklarımı büzdüm ama gerçek, ona bu küçük kıymık ya da dürüstlük konusunda güvenme fikrinden daha korkunçtu.

"Yapmadım," diye yanıtladım. "Gerçekten ne olduğunu bilmiyorum..." Darius kaşlarını

çattı. "Lance ile konuşacağım ve ne yapacağımıza karar vereceğiz."

Ben cevap veremeden kapı bir anda kapandı ve onun neden umursadığını merak eden küçük parçamı görmezden gelmeye karar verdim.

Darcy'ye, Seth'in de ona doğru yöneldiği ihtimaline karşı Mirasçıların bizi görmek istediği konusunda onu uyaran bir mesaj gönderdim. Orion'un dün gece onunla kaldığını tahmin ediyordum ve Kurt pisliğinin onları tekrar iş başında yakalamasını istediğinden şüpheliydim.

Ne yazık ki, onu bu kaderden kurtarmak için çok geç kalmıştım ve yanıtı bana onun çoktan Seth'le birlikte Hollow'a yürüdüğünü söylüyordu.

Üstümü çıkardım ve yüksek belli bir taytı da giymeden önce çekmecemden bir bikini üstünü kaptım. Dolaptan bir kazak aldım ve sırıtarak pencereme gittim.

Ejder pisliği benim Hollow'da bulunmamı gerektiriyorsa, sorun yoktu. Ama onun yanında yürüyüşe katlanmak zorunda değildim.

Pencere pervazına tırmandım ve gülerek pencereyi sonuna kadar açtım.

Kanatlarımı çırparken sırtım karıncalandı ve kanatlar bedenimden çıkmadan yarım saniye önce heyecandan bir haykırışla çıkıntıdan atladım.

Altın tüyler, The Wailing Wood'un kalbine doğru sert ve hızlı uçarken tenimi ısıtan ve gölgelerin son tortularını da çıkaran ateşle parladı.

Rüzgar saçlarımı tırmalayıp kanatlarımın tüylerini iterken yüksek sesle güldüm. Hayatım boyunca saf bir özgürlük için yanıp tutuşmuştum ve onu en basit haliyle bulutların arasından uçarken buldum. Cildim uçmanın sevinciyle vızıldadı ve döndüğümde ve gökyüzünde süzülürken taşıdığım her bir yükün benden kayıp gittiğini hissedebiliyordum.

Arkamda büyük bir kükreme duyuldu ve Darius'un büyüleyici altın Ejderha formunda onu kovaladığını gördüğümde gülerek döndüm.

Bulutlardan atladım ve doğruca ormanın merkezine doğru ateş ettim.

O yaklaştıkça arkamdaki hava hareketlendi ve güçlü kanatları her vuruşta saçlarımı döndürdü.

Darius keskin bir şekilde döndü, King's Hollow'u benden önce görünce ağaçların arasına daldı ve ben de peşine düştüm. Devasa ağaç evin çatısına gümbürtüyle indi ve ben de sırıtarak önüne düştüm.

Uzun bir an bana baktı, parlak, altın rengi gözbebeklerinin sürüngen yarıklarının arasından beni izliyordu. Burnu göğsüme çarptı ve içgüdüsel olarak uzanıp parmaklarımı gözlerinin arasındaki parıldayan pulların üzerinde gezdirdim.

"Konuşamadığın zaman seni daha çok seviyorum," diye düşündüm.

Alaycı bir şekilde homurdandı ve ben bir an için dumanla kaplandım. Ortalık aydınlandığında Darius, Fae kılığında önümde duruyordu. "Ama o zaman bana bu kadar sert bir şekilde karşılık veremezdin, Roxy. Ve bundan ne kadar nefret ettiğini iddia etsen de bence ikimiz de bunun seni harekete geçirdiğini biliyoruz. Benden nefret ediyor olabilirsin. Ama benden nefret etmeyi o kadar çok seviyorsun ki bunun durmasını istiyorsun.

Cevap vermemi beklemeden çatıdaki bir kapağı kaldırıp içine atladı. "Saçmalık," diye mırıldandım.

Kanatlarımı geri çektim ve tekrar gözden kaybolurken omurgamdan aşağı bir ürperti geçti ve kazağımı başımın üzerine çektim.

Ağaç eve indim, Darius'u takip ettim ve onun dışındaki boşluğu boş buldum. Bir çift siyah eşofman giymiş, göğsünü açık bırakarak mutfağa gidip kahve makinesini çalıştırmıştı.

Sırtı bana dönüktü ve bakışlarım geniş kürek kemiklerinin üzerinden geçen en büyük iki dövmesine takılırken kaşlarımı çattım. Onlara daha önce hiç bu kadar yakından bakmamıştım ama bakarken dudaklarım aralandı.

"Derisinde dövüşen bir Ejderha ve Anka kuşu var," dedim, sanki bilmiyormuş gibi. Ateş, iki canavar arasındaki boşlukta dans ederek, şiddetli bir cehennemde birbirlerini yaladı.

"Senin için dövme yaptırdığımı düşünme, Prenses," diye alay etti. "Çuvaldaki lanet bir erkek kedi olabilirsin, ama o dövmeyi senin güzel yüzünü görmeden ya da vücudunu elime almadan çok önce yaptırdım."

"Benim için bir dövme yaptıracağını düşünmemiştim," diye çıkıştım, o bana doğru dönerken ona yaklaştım. "Sadece garip bir tesadüf olduğunu düşünüyorum."

Kahve fincanından uzun bir yudum alırken, "Sırf birkaç kez birlikte olduk diye tüm takipçilerini üzerime çevirecek türden bir kız gibi gelmedin bana," dedi.

"Ah lütfen, senin üzerine aylak aylak gelmeye başlamaktansa rüzgarda osuruğu takip etmeyi tercih ederim," diye cevapladım gözlerimi devirerek. "Kendine hakim olmalısın, Darius."

"Belki*Sen*beni aşmalı," diye karşı çıktı. "Çünkü on dakika önce dilini boğazımın yarısına kadar sokan sensin."

"Endişelenme çünkü bir daha olmayacak," diye söz verdim. Darius kahve fincanını yere koydu ve aniden bana doğru ilerledi, o kadar yakınımdaydı ki, ondan kaçmaya çalışmak için duvara yaslanmak zorunda kaldım.

Elini başımın yanındaki duvara koydu ve ağzı benimkinden sadece birkaç santim uzakta olacak şekilde eğildi. Yakınlığından dolayı kalbim ritimsiz bir şekilde atıyordu ama onun gözünü tutarken yüz ifademi etkilenmeden tuttum.

"Bunu istediğin kadar inkar edebilirsin, Roxy, ama sen ve ben tekrar tekrar yaşayacağız," diye söz verdi, onun kokusu etrafımı sardı ve teninin sıcaklığı o kadar şiddetliydi ki buna rağmen hissedebiliyordum. bizi ayıran bir karış boşluk. "Yani benden ne kadar nefret edersen et, beni hor gör ya da beni hiçbir şekilde istememeyi dilesen de, bunu durdurmak mümkün değil. Ateşi böyle hissetmezsin ve yanmasına izin verirsin."

Aşağıdan bir kapı açılma sesi geldi ve Darius sanki tek kelime etmemiş gibi beni itti.

Benden uzaklaşıp kahvesini toplayıp şöminenin yanında otururken sırtındaki Phoenix'e ters ters baktım. Parmaklarını ona doğru salladı ve diğerleri göründüğü gibi bir ateş canlandı.

Darcy, Seth'in kolu omuzlarına dolanmış ve Max de diğer yanında odaya girerken pek de etkilenmiş görünmüyordu.

Caleb'in çenesi gergin bir çizgi halindeydi ve en son geldiğinde bana kaşlarını çattı.

"Güzel, hepimiz buradayız," dedi Max kasvetli bir tavırla herkesin arasından bakıp ateşin önünde bir yer edinirken.

Darcy omuz silkerek Seth'in elinden kurtuldu ve ben kollarımı kavuşturmuş halde ayakta dururken kanepeye oturmak için hareket etti.

"Üzgünüm, biraz geç kaldık, Darcy gelirken bana sakso çekmem için yalvardı ve reddetmek kabalık gibi geldi," dedi Seth gelişigüzel bir tavırla, etraftaki tiksintiyle ürperdiğini fark etmemiş gibi kız kardeşimin yanına çökerek. onun sözleriyle onun aracılığıyla.

Gözlerimi ona çevirdim ve saçmalıklarını ona haykırmak için dilimi ısırdım. "Şey, bana orada olduğunu söylediği o büyük, eski Kurtadam çalılığının arasında senin minik aletini bulması şüphesiz biraz zaman aldı," diye alaycı bir şekilde yanıtladım. Darcy ile Orion arasındaki gerçek hakkında hala karanlıkta olduğum varsayılırken yalanlarını ona söyleyememiş olabilirim ama çok geçmeden onu etkisiz hale getirmenin en iyi yolunu bulmuştum. Az önce Darcy'nin onunla ilgili her türlü aşağılayıcı ayrıntıyı benimle paylaştığını ve yalanlarını kabul etmek istemediği sürece onlara karşı gerçekten tartışamayacağını öğrendim.

Seth homurdandı ama beni ısırmak için ayağa kalkmadı ve Darcy minnetle bana sırıttı.

"Sipariş formlarınızın doğruluğu hakkında neden yalan söylüyorsunuz?" diye sordu Caleb, burada olmamızın sebebini anlatırken ileri geri konuşmalarımızı görmezden gelerek.

"Değildik," diye masumca yanıtladı Darcy, onlara Orion'un dün gece akademiye döndükten sonra bağlı kalmamızı önerdiği hikayeyi anlatarak.

"Tek bildiğimiz kanatlarımız ve bir çeşit çılgın ateş büyümüz olduğuydu," diye ekledim omuz silkerek. Darcy başını sallayarak, "Fire Harpies olduğumuzu söyleyen biz değildik," dedi. "Ve soyu tükenmiş olanlar bir yana, Tarikatlar hakkında hiçbir şey bildiğimiz söylenemez."

"Önemli olanın ne olduğunu gerçekten anlamıyorum," diye bitirdim.

Mirasçılar birbirine baktı ve Darius sadece ateşi izledi.

"Önemli olanın ne olduğunu görmüyor musun?" Max inanılmaz bir şekilde sordu ve Anka ateşimi aşmak için bir yol bulmaya çalışan Siren yeteneklerini hissedebiliyordum ama bu, derimin altında dans etti ve onu nefes almak kadar kolay bir şekilde dışarıda tuttu.

Darcy düşünceli bir şekilde, "Orion, onun neden ateşe karşı dayanıklı olduğumuz ve onun bizi Siren büyüleri gibi zihinsel büyülere karşı koruduğu hakkında bir şeyler söyledi," dedi. "Bu kullanışlı, sanırım."

Neredeyse yüksek sesle gülecektim ve elimi ağzımı kapatıp öksürmüş gibi yapmak zorunda kaldım. Caleb inanmıyormuş gibi gözlerini kıstı ama gerçekten ne yapabilirdi ki?

"Yani hiçbir fikrin olmadığına inanmamızı mı bekliyorsun?" Caleb alay etti.

"Fae olduğumuz ya da sihrin var olduğu ya da Prenses olduğumuz hakkında hiçbir fikrimiz olmadığı gibi mi? Evet, gerçek doğamız konusunda bir kez daha karanlıkta kaldığımıza inanmanı bekliyorum.

Gizlice sensiz bir Phoenix bağ kurma seansı planladığımızı düşünüyorsan özür dilerim ama ne olduğumuz hakkında yalan söyleyerek neyi başarmaya çalıştığımızı gerçekten anlamıyorum. Ona tek kaşımı kaldırdım ve burada olduğum için kızgınmışım ve ne demek istediği hakkında hiçbir fikrim yokmuş gibi kollarımı kavuşturdum.

Darcy onaylayarak kesin bir şekilde başını salladı ve bana verdiği deja vu hissine neredeyse sırıtacaktım. Koruyucu ebeveynlere, öğretmenlere, sosyal hizmet uzmanlarına ve hatta polislere kaç kez bu şekilde yalan söylediğimi saymaya bile başlayamadım, Darcy ise onun fazla açık bir kitap olduğunu bildiğinden dilini ısırıp kesin bir baş sallamayla onayladı. çok fazla konuşursa, çıplak yüzlü bir yalanı ön plana çıkarmak.

"İyi," dedi Darius, sonunda sesini yükselterek. "Önemli değil zaten. Peki ya Phoenix'lerse? Sihirleri bizimkine rakip olamaz ama bir Nymph durumunda işe yararlar. Tek bildikleri buysa, ebeveynlerimizle bu konuyu tartışmaları gerektiğini düşünmüyorum. Yapıyor musun?" Diğer Mirasçılara baktı ve biraz isteksiz de olsa onunla aynı fikirde görünüyorlardı.

Max, Darius'a kaşlarını çatarak, "Buna en çok senin kızacağını düşünmüştüm," dedi. "Ateş geçirmezler. Ejderha Ateşi bile. Bu şu anlama gelmiyor mu-”

"Hiçbir anlamı yok," dedi Darius omuz silkerek, o kadar iyi yalan söylüyordu ki, onun bu işte benim kadar uzun süredir uğraştığına inanmak zorundaydım. Ve onu büyüten canavarı düşündüğümde, neden bunda iyi olduğunu hayal edebileceğimi tahmin ettim. "Yanmayabilirler ama yine de boğulabilirler." Açık bir tehditle parmaklarının arasından su kaydı ve gelişigüzel bir şekilde her şeyin arasından bunu önerdiği için içimden tüyler ürperdim. Bir dereceye kadar bizim yerimizi korumaya çalışıyor olabilirdi, ama bunun tek nedeni, onun ve babasına karşı kan davasının işine yaramasıydı. Bizi hiç umursamadı. Elinde çektiğimiz hiçbir şeyden pişmanlık duymadığı açıktı. Bir keresinde beni neredeyse boğacaktı ve bunu yapmakta haklı olduğunu hissetseydi açıkça tekrar yapardı.

"O zaman gidebilir miyiz?" diye sordu Darcy, onu ayağa kaldırarak.

Mirasçılar itiraz edecek gibi göründüler ama nasıl yapabildiklerini anlamadım.

Elveda, pislikler. Seni alçakça planlarınla baş başa bırakacağız," dedim gelişigüzel bir şekilde, ikimiz kapıya doğru koşarken hiçbiri bizi durdurmak için bir harekette bulunmadı.

Darcy ve ben King's Hollow'dan çıkarken sessiz kaldık ve biz onlardan hızlı adımlarla uzaklaşırken o etrafımıza bir susturucu baloncuk fırlattı.

"Konsey Üyelerini bizden uzak tutmak için yeterince şey yaptığımızı düşünüyor musun?" diye sordu alt dudağını merak ederek.

"Umarım," diye kabul ettim. Ama onların sorularıyla da yüzleşmek zorunda kalırsak, biz hazırız. Lionel'ın Kara Baskısı bile zihinsel duvarlarımızı aşamaz, bu yüzden mecbur kalırsak bunu yapabiliriz."

Darcy'nin Atlas'ı tınladı ve cebinden çıkardı, kimden geldiğini görünce ifadesi yumuşadı ve ona gözlerimi devirdim. Orion'la olan bu şey onu aşırı duygusal yapıyordu. Oldu

biraz ürkütücü bir şekilde sevimli. Çünkü onu böyle mutlu görmeyi ne kadar sevsem de, bunu son uzun vadede nasıl yapacaklarını göremiyordum. Hangi noktada ilişkileri hakkında açık olmaları kabul edilebilir olur? Onun öğretmeni olarak akademide dört yıl hayatta kalmamız gerekti ve yakalanmasalar bile, olaydan sonra nasıl aniden bir araya gelmeye karar verdiklerini söyleyebilirlerdi?

Darcy bir yanıt yazarken, "Nerede olduğumuzu soruyor," dedi. "Görünüşe göre Gabriel yılbaşı gecesi ile ilgili bir şey görmüş ve-"

Bir hareket bulanıklığı bize doğru fırladı ve Orion parlak gözleri ve dağınık saçları ile önümüzde durduğunda irkildim. Solarian Pitball Ligi gömleği ve eşofman giymişti ve her zamankinden daha genç görünüyordu. Hoca şapkasını tamamen bu şekilde çıkardığında, ikisinin bir çift olarak çalışmasını çok daha kolay görebiliyordum. Tüm öğretmen olayını unutmak zorunda kaldım ve her şey gün gibi açıktı.

Orion, gözlerinde umutla ikimizin arasına bakarken, Darcy'nin elini tutarak heyecanla, "Gabriel benim hakkımda yılbaşı gecesi için bir görüntü gördü," dedi.

"Ve?" diye sordu. "Clara'yı geri aldığımızı gördü mü?"

Orion kaşlarını çatarak, "Gölgeleri göremiyor, görüntülerde görünmüyorlar," dedi. "Ama beni mağaraya doğru giderken gördü ve geleceğim karanlığa kapılmadan hemen önce çok büyük bir şeyin gelmekte olduğunu hissettiğini söyledi!"

"Bu kulağa pek iyi bir şey gibi gelmiyor ahbap," dedim tek kaşımı kaldırarak.

"Elbette öyle," diye yanıtladı, bana kaşlarını çatarak. "Köprüyü oluşturmak için kara büyüyü kullanarak orada bulunduğumuz anlamına geliyor. Bunu yaparken bizi gördü. Doğru zaman olmalı."

"Ama işe yarayıp yaramadığını göremedi mi?" Şüpheyle sordum. Orion kaşlarını

çatarak bana bakarken Darcy bana uyaran bir bakış attı.

"Elbette işe yarayacak," diye homurdandı. "Akademiye döndüğümüzden beri gölgelerin çağrısının ne kadar güçlü olduğunu fark etmedin mi? Büyük bir şey geliyor, bu olmalı. Kız kardeşimi kurtaracağız!"

Dudağımı ısırdım ve cevap için Darcy'ye baktım çünkü yetersiz kalıyordum. Evet, gölgelerin çağrısının eskisinden daha güçlü olduğunu fark etmiştim ama bunun ne anlama geldiğini söylemek zordu. Clara'yı gerçek dünyaya geri çekmek gibi devasa bir şeye yaklaştığımız için miydi? Bunu nereden bilebilirdim ki?

"Köprüyü yapmaya hazır mıyız?" diye sordu Darcy, Orion'un parmaklarını cesaret verici bir şekilde sıkarak. "Evet, ama gölgeleri birlikte kullanmamız gerekecek. Bununla ilgili birçok eski metin üzerinde çalışıyorum, doğru büyüleri yapabileceğime eminim. Ama daha fazla güçle daha kolay olacak. Bu yüzden dördümüz bunun üzerinde birlikte çalışmak zorunda kalacağız. Darius'a da söyleyeceğim. Üçünüz için güç paylaşımı gibi olacak, hepiniz gölgeleri benim aracılığımla yönlendireceksiniz ve birleşik gücümüzle, bir şeyler inşa edebileceğiz.

geri geçmesi için yeterince güçlü bir köprü.

O kadar emin ve o kadar umutlu görünüyordu ki daha fazla düşünmeme gerek kalmadan kendimi onaylayarak başımı salladığımı hissettim. Eğer kız kardeşini geri almak için gereken buysa, o zaman ben de varım. Sadece Gabriel'in vizyonunun anlamı konusunda haklı olmasını umdum çünkü geleceğimin karanlıkta kaybolduğunu öğrenirsem kesinlikle yapmazdım. bu konuda çok neşeli görünüyorsun. Ama kara büyü hakkında benden daha çok şey bildiği açıktı ve bu vizyon onu ikna ettiyse, beni de ikna etti. Kız kardeşini geri alacaktık ve biraz şansla gölgeler beni çağırmak için orada sıkışıp kalmadığında beni o kadar çekmeyebilirdi.

"Tamam aşkım. Peki ne yapmamıza ihtiyacın var? Diye sordum.

"Bütün hazırlıkları ben yapacağım," dedi Orion, dikkati bunun ne anlama geldiğine kaydı. “Yılbaşı gecesi gece yarısından önce mağarada görünmeniz yeterli. Sihrinizin tamamen yenilendiğinden emin olun ve sıcak bir şeyler giyin. Gabriel kar fırtınasının yaklaştığını söyledi.”

"Tamam," Darcy ve ben aynı anda hemfikir olduk.

Orion ikimize de kocaman sırıttı ve neredeyse gülecektim. Onu daha önce hiç böyle gülümserken gördüğümü düşünmemiştim. Kısa bir süre Darcy'nin dudaklarına bir öpücük kondurdu, sonra da etrafımıza bir kar fırtınası göndererek bizden uzaklaştı.

"Sanırım o zaman yeni yıl partisi yapmayacağız," dedim sırıtarak.

"Hayır. Görünüşe göre onu karanlık bir mağarada Orion'un hayallerini gerçekleştirmek için harcayacağız," diyerek geniş bir gülümsemeyle onayladı.

"Pekala, sen öyle dediğinde, yapmayı tercih edeceğim bir şey düşünemiyorum," diye güldüm.

TKampüs müzik, kahkaha ve partilerle canlıydı. Hepsini Aer Tower'daki odamdan duyabiliyordum. Bu geceki eğlenceye katılmamaya karar vermiştim. Yılbaşı Gecesi'nin benim için tamamen farklı bir gündemi vardı ve Orion'un bana en çok ihtiyaç duyduğu anda onu hayal kırıklığına uğratmayacaktım.

Aptalca Geraldine'e hasta olduğumu söyledim ve o da beni iyileştirmesi için her türden iksir ve ilaç getirmeyi teklif etti. Onun yerine bu gece parti yapmak için havamın iyi olmadığını kabul etmeliydim ve hasta olmanın Fae'ler arasında bir mazeret olarak nitelendirilemeyeceğini kafama not etmiştim. Hastalıkların yüzde doksanını iyileştirebilecekken değil.

Saat dokuzda deliriyordum ve onda aklımı kaybediyordum. Odamda volta attım, Faeflix'te sevimsiz bir aşk dizisine başladım, sonra tekrar volta atmaya geri döndüm.

Karanlık zihnime sızmaya ve düşüncelerimi sürüklemeye devam etti. Derin nefes alarak ve beni onun pençelerine düşmekten alıkoyan aşk çapasına odaklanarak ona karşı savaşmalıydım. Kız kardeşim Orion. Aralarında kırılmazdım. Gölgeler bana sahip olamazdı. Ve Orion'un kız kardeşine de daha fazla sahip olamazlardı.

"Bana gel..." Clara'nın sesi duyuldu ve güçlükle yutkundum.

"Geliyoruz," diye söz verdim. "Seni kurtaracağız."

Mesajlarıma bakarken içime bir korku girdi. Tory de odasındaydı, ona yeşil ışık yakmamı bekliyordu. Seslerinden anladığım kadarıyla o da benim kadar endişeliydi.

Yapacak bir şey var mı diye FaeBook'a baktım, yatağıma çöktüm ve dizlerimi göğsüme çektim. Haber kaynağının her yerine yayılmış Mirasçıların resimleri vardı. The Orb'da baş aşağı tutulan Max'ten biri vardı, uzun bir kamışla bir fıçıdan su içerken yüzü tamamen bir su baloncuğuyla kaplıydı.

Bir başka Caleb gömleksiz, bir kız göbeğinden ateş ederken ve bir başkası da vardı.

Bir masanın üzerinde duran Seth, hava büyüsünden başka bir şey yapmadan çıplak bir kızı başının üzerine kaldırdı. Bu gece, özellikle fakültenin bir striptiz poker oyununun ortasındaymış gibi göründüğü bir fotoğrafını gördüğümde, işler ciddi şekilde çılgına dönüyor gibiydi. Washer tamamen çıplaktı, sırtı kameraya dönüktü (teşekkürler yıldızlar) ama Müdür Nova onun önünde oturuyordu, gözleri faltaşı gibi açılmış ve onun ıvır zıvırına odaklanmıştı.*Brüt*.

Buluşmayı planladığımızdan biraz daha erken sahile inmeye karar verdim, daha fazla bekleyemeyecek kadar gergindim. Zaten kot pantolon ve atlet giymek için giyinmiştim, bu yüzden paltomu giydim ve ayaklarımı kar botlarıma soktum.

Kendimi bu gece yapmam gereken şeye zihinsel olarak hazırlarken nabzım yükseldi. Tekrar gölgelere girmek zorunda kalmamız dışında ne bekleyeceğimi bilmiyordum. Orion'la yaptığımız eğitimin hepimizi güvende tutmaya yeteceğini ummalıydım çünkü gölgelerin çekimi daha önce hiç yaşamadığım kadar güçlüydü. Cazibeleri daha güçlüydü, uzuvlarımda dolanıp damarlarımı okşuyordu. Beni çağıran, beni sonsuz derinliklerine çeken fısıltıları neredeyse duyabiliyordum.

Odamdan çıktım, merdivene doğru koşarken ortak salonda güçlü bir bas sesi yükseldi.

"Şapkalı çocuk, şapkalı çocuk, şapkalı çocuk!" bir grup insan ilahi söylüyordu ve bunu Diego'nun kahkahası takip edince rahatladım. Orada her ne oluyorsa, onunla aynı gemideymiş gibi geliyordu.

*"Kurtar beni..."*Clara'nın sesi kulaklarıma çarptı.

Alt kata inerken ürperdim ve mümkün olduğu kadar görünmez kalmaya çalışmak için ceketimin kapüşonunu yukarı çektim.

Sahte kurt kulakları takmış, kıkırdayan bir grup kızın yanından geçerek dışarı çıktım ve Air Cove yönüne giden patika boyunca ilerledim. Kar önümde yoğun bir şekilde yağıyordu, ancak yollar, insanların yollarını bulmalarına yardımcı olmak için tüm kampüste yanan ateşlerle aydınlatılıyordu.

Damarlarıma ısı akıtarak soğuğu uzak tuttum ama hızlı atan kalbim hakkında fazla bir şey yapamadım. *Ya bu işe yaramazsa? Ya giderse ama Clara geri dönüş yolculuğunu yapamayacak kadar uzun süredir gölgeler arasında kaybolmuşsa?*

Koşarak ilerlerken omurgam endişelerle sızlıyordu ama uçuruma yaklaşırken bu düşüncelerin yerini umut aldı. Orion, kız kardeşinin kaybıyla kırılmıştı; Onu tekrar onun yanına yerleştirmek için yapabileceğim bir şey olsaydı, yapardım. Belki de gölgeler bu anlamda bir armağandı. Ve belki de yıldızlar bir kez olsun üzerimizde parlıyordu. Sadece eğitimime odaklanmam ve bunu gerçekleştirmesi için ona elimden gelen tüm gücü vermem gerekiyordu.

Ama sonra ne olacak? Clara, Fae'ler arasında gerçekten normal yaşama dönebilir mi? Görünüşte hiçbir yerden geri gelmediğini öğrendiklerinde basın çıldırmayacak mıydı?

Orion ve ben onu güvenli bir şekilde Fae alemine geri getirmenin ötesinde bir şey konuşmamıştık. Ama sorgulanırsak, gölgeleri kullandığımızı kabul edemezdik. Ve Lionel o olduğunda ne yapardı?

gerçeği keşfetti?

Ağzım kurudu ve bundan kurtulmamızın tek yolunun onu bir sır olarak saklamak olduğunu anladım. Kimsenin dönüşüne bakmaması için dünyadan saklanması gerekecekti. Çünkü FIB araştırmaya başlarsa, Orion'un soruşturmaya girecek ilk kişi olacağını hayal etmiştim. Kara büyü kullanmanın cezasının ne olduğunu bilmiyordum ama bunun bileklere hafif bir tokat olduğunu düşünmemiştim.

Uçurumun kenarından sahile inen dar patikanın tepesine ulaştım. Burada dünya gürültülüydü, dalgaların uğultusu ve rüzgarın uğultusu, etrafıma kar yağarken nabzımı yükseltiyordu. Gece yarısı yaklaşırken atmosferdeki değişikliği, dünyalar arasındaki perdeleri incelten havadaki büyüyü neredeyse hissedebiliyordum. Ve bunu lehimize kullanmanın zamanı gelmişti.

"Bunun hakkında konuşamaz mıyız, Sethy?" Kylie'nin sesi sisin içinden bana ulaştı ve patikaya fırlayarak karanlıkta çömeldim.

"Konuşacak bir şey yok," diye yanıtladı Seth, ayak sesleri gittikçe yaklaşıyordu.

“Bir gün bir eş seçmelisin, neden ben olmayayım? Bir bağlantımız var, dedi Kylie, ses tonu onun neredeyse sarhoş olduğunu gösteriyordu.

"Sadece bir eş seçemem, Kurtadamlar için işler böyle yürümüyor. Üzgünüm, sen değilsin bebeğim, ama bunun üstesinden gelmelisin.

The Wailing Wood'a doğru yürürlerken gölgeleri patikanın üzerine düştü ve Seth'in kafasının arkasını gördüğümde kalbim daha hızlı atmaya başladı. Hava büyüsüyle karı onlardan uzaklaştırıyordu, böylece kar bir kubbe şeklinde etraflarında bükülüyordu.

Uzaklaştılar ve ben de yavaş bir nefes vererek patikadan aşağı doğru ilerledim ve adımlarımı yeniden artırdım. Sahile çıktım ve yoğun kar yağışını uzak tutmak için bir hava kalkanı oluşturarak mağaraya doğru yürümeye başladım.

Bir kayanın arkasından bir figür çıktı ve Orion beni görünce umutla gülümsedi. Hızımı arttırdım, yanına koştum ve elini tuttum. "Hazır mısın?"

Beni gizli mağaraya doğru çekti. "İhtiyacımız olan her şeye sahibim ama buna gerçekten hazır olabileceğimden emin değilim."

Cebinden parlak bir hançer çıkarıp ritüelleşmiş hareketlerle uçurum duvarının üzerinde gezdirirken parmaklarını sıktım ve serbest bıraktım. Yanılsama düştü ve onu karanlık mağaraya doğru takip ederken kalbim kaburgalarımda gümbür gümbür atıyordu.

Avucumda bir ateş yaktım, büyümesine, büyümesine izin verdim ve onu mağara tabanının tam kalbinde yanması için serbest bıraktım. Orion, alanın kenarlarına bir hava kalkanı yerleştirerek rüzgarı ve karı dışarıda tuttu, böylece yer benim ateşimin sıcağında ısınma şansı buldu.

Omuzlarından bir paket düşürdü, yere diz çökmek için hareket etti ve ben de onun önünde eğildim. Annesinden çaldığımız koyu renkli yıldız tozu kavanozunu, kuru otlarla dolu bir bezi ve cam kadar narin görünen gümüş bir yaprağı kuruyan hançeriyle birlikte ortaya koydu.

Havadaki uğultulu bir enerji beni ürpertti ve gölgeler tekrar bana seslenirken gözlerimin kayıp kapandığını fark ettim. Orion bir elini dizime koydu ve gözlerimi kırpıştırarak ona bakarken yavaşça nefes aldım.

"Bu gece çok yakınlar," diye derin bir nefes aldım ve ciddi bir yüz ifadesiyle başını salladı. "Bunu yapmak istediğine emin misin Mavi?"

"Evet, yardım etmek istiyorum," dedim kararlı bir şekilde. "Ama Lance, o burada olduğunda ne yapacaksın? Dünya onun geri döndüğünü bilmemeli, insanlar çok fazla soru soracak. FIB ne yaptığımızı öğrenebilir. Ya da Lionel onun için gelirse?”

Kaşları çatıldı ve gözlerinde bir sıkıntı ifadesi belirdi. "Biliyorum," diye içini çekti. "Onu saklayacağım. Tucana'nın dışında kalabileceği bir yerim var.

"Ama ya biri onu görürse?" nefes aldım "Orada sonsuza kadar kalamaz, yeni bir kimliğe, yeni bir hayata ihtiyacı olacak."

"Büyüsü geri geldiğinde, görünüşünü bir illüzyonla değiştirebilecek." Sana ihtiyacı olacak, dedim nazikçe.

"Bunun onun üzerinde nasıl bir etkisi oldu kim bilir..." "Ona bakacağım," diye yemin etti, çenesi tik taklarla.

"Onu korumak için ne gerekiyorsa yapacağım. Ona bunu ve çok daha fazlasını borçluyum.”

"Onu kurtarmak için elinden gelen her şeyi yaptın," dedim usulca, kalbim onun için paramparça olurken. Gözleri yere düştü ve karanlık yüz hatlarını tüketti. "Yeterli değil."

Etrafında dönen gölgeleri neredeyse görebiliyordum ve endişeyle yaklaştım. "Onu geri alalım."

Gözleri parladı ve onlardan parlayan umutsuz bir umutla bana baktı. Ablasından koptuğunu düşünmek canımı yakıyordu. Tory'yi bu şekilde kaybetmiş olsaydım, onu da geri getirmek için elimden gelen her şeyi yapıyor olurdum.

Orion alçak bir sesle, "Gölgeler çok fazla olursa, kendini onlardan çekmeni istiyorum," dedi. "Gerekiyorsa beni bırak ve git buradan."

"Hayır," diye homurdandım. "Hiçbir yere gitmiyorum, halledebilirim."

"Yapabileceğini biliyorum." Parmak boğumlarını yanağıma sürttü. "Ama seni hiçbir şey için riske atamam."

"Tehlikeli bir hal alırsa durabiliriz," dedim. "Ama seni bırakmıyorum."

Kaşlarını çattı ama geri adım atmayacağımı görünce hafifçe başını salladı. Atlas'ını çıkardı ve alnı kırıştı. "Darius cevap vermedi."

Tory de yok, diye iç geçirdim, kaşlarımı çatarak kendi Atlasımı çıkardım. aramaya bastım

Onun adına ve cevap vermesini beklerken cihazı kulağıma kaldırdım. Çaldı durdu ama açmadı ve midem endişeyle düğümlendi. Orion, Darius'u aramaya çalıştı ama aynı yanıtı aldı.

İçinden küfrederek saati kontrol etti. "Bunun için sadece küçük bir fırsat penceresi var," dedi öfkeyle. "Bir an önce başlamalıyız."

Tory'nin onu hayal kırıklığına uğratmayacağını bilerek, "Gelecekler," diye söz verdim.

"Daha iyi olur," diye homurdandı Orion.

Ateş önümde titredi ve karanlık, derinliklerine sızarak onu koyu mor bir renge dönüştürdü. Yavaşça nefes aldım, gölgelerin gücü bir kez daha üstüme geliyordu. Buradaydılar, bedenlerimizi dolaşıyor ve ruhlarımızı çekiyorlardı. Beni yine karanlık kanatlarla yönlendirmeye çalıştıklarını hissedebiliyordum ama ellerimi yumruk haline getirip tırnaklarım neredeyse derimi kıracak kadar sıktım ve kendimi onların pençelerinden kurtarmaya zorladım.

Orion onu da etkiledikleri için kısık bir inilti çıkardı ve ben de onlarla birlikte mücadele edebilmek için ona yaklaştım ve elini sıkıca tuttum. Büyümün engellerini kaldırıp gücümüzün tekil, güçlü bir varlık gibi bir araya gelmesine izin verirken onların geri çekildiğini hissettim.

Saate bir kez daha baktım ve endişem artmaya başladı.

"Hangi cehennemdeler?" Orion hırladı, ifadesinden öfke kanıyordu. "Burada olacaklar,"

diye cesaretlendirdim onları her an görmeyi bekleyerek mağara girişine bakarak.

Hadi Tory, hangi cehennemdesin?

"Yakında başlamalıyız, bunun için başka şansımız yok," diye çıkıştı Orion.

"Her şeyi hazırla," dedim kaygının sesime yansımasına izin vermemeye çalışarak ama becerebildiğimden emin değildim.

Orion önündeki malzemeleri dağıtırken kaşlarını çattı. "Darius'un bunca gecenin ardından beni neden bu gece böyle hayal kırıklığına uğrattığını anlamıyorum."

Tekrar mağara girişine baktım, nabzım kulaklarımda gümbürdüyordu. Fazla zamanımız kalmamıştı ve ikimizin bunu tek başımıza yapacak kadar güçlü olup olmayacağı konusunda hiçbir fikrim yoktu.

Lütfen acele et Tory.

BENKız kardeşini Gölge Diyarından kurtarabilmemiz için Orion ve Vegas'la buluşma mesajını beklerken King's Hollow'da tek başıma oturdum. Dizim harcanmamış enerjiyle zıpladı ve birazını dışarı atmak için Ejderha formumda uçup uçmasam mı diye düşündüm.

The Orb'daki Yılbaşı partisi iyice başlamıştı ve muhtemelen burada tek başıma beklemektense diğer Mirasçılarla birlikte oraya gitmeliydim ama içimden bu gece parti yapmak gelmiyordu.

Aklım, Clara'yı gölgelerden geri getirmek için uyguladığımız onca şeyle doluydu ve dikkatimin dağılmasına izin veremezdim. Lance bana güveniyordu. Kız kardeşinin kaybı onu mahvetmişti ve onun gerçekten gitmiş olmayabileceğini keşfettiğimden beri gözlerinde canlı bulduğum umut, görmezden gelemeyeceğim bir şeydi. Bu gece bana daha önce hiç olmadığı kadar ihtiyacı vardı ve ne olursa olsun onun yanında olacaktım.

Saate bininci kez baktım ve neredeyse gece yarısı olduğunu fark ettiğimde büyük bir şokla kendimi ayağa kaldırdım. Bütün gece burada oturup onunla tanışmayı beklemiştim ve yine de bir şekilde çok büyük bir zaman kaybetmiştim. Göz açıp kapayıncaya kadar beklemekten nasıl geç kaldığımı anlamaya çalışırken kalbim düzensiz bir şekilde atıyordu.

Kaşlarımı çatıp saate baktım ve ne olduğunu anlamaya çalışırken saatime bir kez daha baktım. Yarım saatten fazla zaman kaybetmiştim ve bunun hesabını verememiştim.

"*Bok.*"Kapıya doğru yürürken cebimden Atlas'ımı çıkardım ve Lance'den gelen altı cevapsız aramayı görünce kaşlarımı çattım. "Ne..."

Davulların en tuhaf gümbürtüsü pencereden beni çağırıyormuş gibi göründüğünde başımı kaldırdım ve bakışlarım dışarıdaki şiddetli kar fırtınasına takıldı.

Atlas'ımı düşürdüm ve yere düşerken takırdadı. Arkamda tekrar çalmaya başladı ama ben

çoktan pencereye ulaştı.

Camın ötesinde mini bir girdap halinde dönen, doğal olmayandan daha fazla görünen bir telaşla kıvrılan ve ağaçların arasından güneye doğru giden bir yol oluşturan kara bakarken kaşlarımı çattım.

Pencereyi tuttum ve iterek açtım, dışarı çıktım ve dışarıdaki tahta kaldırımda birikmiş olan derin karda durdum.

Ağaçların tepesindeydim, yağan karın içinden geçen tuhaf tünel önümde uzanırken ormana bakıyordum.

Devasa bir davulun güm güm güm güm atan vuruşu, sanki dünyanın temellerini sarsıyor ve tüm vücudumda nabız gibi atıyor, öyle ki kalp atışım da onunla aynı anda atıyordu.

Kot pantolonum ve siyah tişörtümle orada dururken soğuk hava açıkta kalan tenime değdi ama geri dönüp paltomu alma fikri imkansız geliyordu.

Geri dönüş yoktu. Sadece ileri. Bu yol benim izlemem için yapılmıştı ve beni çağıran garip sihir, ben emrini yerine getirene kadar beni bırakmayacaktı.

Uzun bir nefes verdim, ateş elementimin ısısı tenimin altında parlayıp beni içten dışa ısıtırken önümde bir buhar bulutu yükseldi.

Aniden gelen bir kararlılıkla ya da büyük olasılıkla çılgınlıkla, önümde duran tahta korkuluğu kavradım ve üzerinden atladım.

Hızlı adımlarla iki kattan aşağı düştüm ve sağlam bir gümlemeyle King's Hollow'un eteğindeki karlara indim. Canımın çok acıması gerekirdi ama bir şekilde acımadı ve tuhaf büyü etrafımda yeniden dalgalanırken çömeldiğim yerden doğruldum.

Kar fırtınası patikanın ötesinde daha da şiddetleniyordu, ağaçların arasından o kadar yoğun girdaplar halinde dönen iri kar taneleri, aralarındaki mesafeyi bile göremiyordum.

Açık olan tek yol önümde olan yoldu ve o yola ilk adımımı attığımda davulların gümbürtüleri daha da şiddetlendi.

Bu gece ne yaptığımı hatırlamaya çalışırken kaşlarımı çattım. Olmam gereken bir yer, yapmam gereken bir şey vardı...

Ağaçların arasından hedefime doğru ilerlerken bu düşünce esintiyle birlikte geldi ve gitti. On altı

yaşımdayken Max'in Siren Şarkısı tarafından yatağımdan çağrıldığıma dair bir hatıra zihnimin kenarlarında gıdıklandı. O zaman da karanlığa seslenmesinin cazibesini takip etmiştim ama bu müziğin ağır ritmi ve beni zorlayan büyünün gücü bana bunun Siren Şarkısı olmadığını söylüyordu.

Attığım her adımda kalbim biraz daha hızlı atıyor, adımlarım daha hızlı atıyor, midemdeki sinirler kıpırdanıyordu. Olmam gereken önemli bir yer olduğunu damarlarımda biliyor gibiydim ve hedefime yaklaştıkça içimde heyecan artıyordu.

Sonunda The Wailing Wood'dan çıkmayı başardım ve daha güneyde büyünün çizdiği yolu takip ettim. Yürümeye devam ettim, adımlarım yoldan hiç ayrılmadı, bu yolun sonuna yaklaştıkça kalbim beklentiyle çarpıyordu.

Bu anın acı verici derecede önemli bir yanı vardı. Kaderimi ellerinde tutan ve sımsıkı kilitleyen bir şey. Bunu iliklerimde biliyordum. Bu sihir beni bir yere çekmek için bir hile ya da hile değildi. Saftı. En basit haliyle yıldızların büyüsü.

Kader.

Kendimi geniş bir dağ geçidine inerken bulana kadar, sarp kaya oluşumlarına doğru alışılmadık bir rota izleyerek Yangın Bölgesi'ne yöneldim.

Kar, iki yanımdaki kaya yüzlerine karşı kümeler oluşturmuştu ama uzun boşluğun ortasında, geniş bir kırmızı taş çemberi açıktı ve bekliyordu.

Yoğun kar bulutları tam o noktanın üzerinde inanılmaz bir şekilde ayrılırken bakışlarımı gökyüzüne çevirdim. Yaklaştıkça dudaklarım açıldı, bakışlarım o berrak yerin üzerinde mucizevi bir şekilde beliren siyah, yıldızlarla dolu gökyüzüne kilitlendi.

Daireye adım attığımda botlarım taşa çarptı ve kalbim pervasız bir ritimle atmaya başladı. Çünkü aniden bunun tam olarak ne olduğunu anladım. Hayatımın en önemli sorusuyla yüzleşmek için buradaydım ve büyülenmiş bir şekilde gökyüzünü izlerken kalbim göğsümde deli gibi atıyordu.

İki takımyıldız olması gerektiği yerde durmuyordu. Sanki gökler bir an için yeniden düzenlenmişlerdi ve onları oluşturan yıldızlar bir araya geldiklerinde her zamankinden daha da parlak parlıyorlardı, o kadar yakındılar ki neredeyse birbirine değiyorlardı. Aslan ve İkizler. Bu takımyıldızları nerede olsa tanırım. Ve eğer gökyüzü onları bir araya getirmek için kendini yeniden düzenliyorsa, bunun tek bir anlamı olabilirdi.

Bu ilahi bir andı. Yıldızlar beni buraya yönlendirmişti ve bana katılması için başka birini getireceklerdi. Benim için her yönden mükemmel olan biri. Kim beni itti ve bana meydan okudu. Tanıdığım hiç kimsenin aksine, kalbimin daha hızlı atmasına ve tenimin arzuyla karıncalanmasına neden olan.

O benim arkadaşımdı.

Yıldızların benim için seçtiği kişi. Benim tek gerçek aşkım. Ve bu geceden sonra evrende bizi bir daha ayırabilecek bir güç olmayacaktı.

Karın arasından yaklaşan ayak seslerinin yumuşak sesi, dağ geçidinin uzak tarafına bakarken dikkatimi yıldızlardan aşağı çekti.

Kar fırtınası yeniden bastırmıştı ve o bana yaklaşırken karların arasında hareket eden bir gölgeden fazlasını göremiyordum. Ama onu görmeme gerek yoktu. Yıldızlara baktığım andan itibaren kimin geldiğini biliyordum.

Cehennem, eğer kendime karşı dürüst olursam, bir parçam bunun en başından geldiğini biliyordu.

Gözlerimi ona diktiğim an.

Roxanya Vega, Vahşi Kral'ın kızıydı. Denememe gerek kalmadan nefret etmem gereken kız. O benim için bir dikendi ve benim için önemli olan her şeye karşı bir meydan okumaydı. Beni daha önce hiç tanımadığım kadar kızdırdı, ondan şimdiye kadar hissettiğim hiçbir şeye benzemeyen bir tutkuyla nefret etmeme neden oldu. Ama aramızda geçen onca şeye rağmen onu ne kadar çok istediğimi bir kez olsun inkar edememiştim.

Birkaç kez etrafımda gardını indirip beni içeri aldığında, sanki tüm dünya sadece bizim için dönmeyi bırakmış gibi hissetmiştim. Acı çekerken ona sarılmış, dudaklarında ham şehvet tatmış, gölgelerden yükselişini izlemiş ve onu karanlıktan kurtarmıştım. Ve beni de kurtarmıştı. O hayatıma girmeden önce durgunlaşıyor, sertleşiyor ve asla olmak istemediğime yemin ettiğim bir adama dönüşüyordum. Ama taze bir nefes gibiydi. Bana baktığında, gerçekten görmüş gibiydi.*Ben.*

Ayrıcalıklı yetiştirilme tarzıma rağmen, kendim için gerçek kararlar verme şansım çok azdı. İplerimi çeken bir kukla ustası gibi yaptığım her şeyi babam yönetti. Benim için, kendi istek ve arzularım ne olursa olsun sürmeye mahkum olduğum bir hayat planlamıştı.

Ama bunu kontrol edemiyordu. Bu kaderi çeviremezdi. İkimiz de aramızdaki bu bağı kabul ettiğimiz an, kaderimiz mühürlenecek ve sonsuza dek birbirimize bağlı olacaktık.

Elysian arkadaşları. Kırılmaz. Gerçek aşk.

Daha önce kendime hiç böyle bir şey almamıştım. Hiçbir zaman sırf kalbimin en derin arzusu olduğu için hiçbir şeye sahip olmadım. Ama o öyleydi.

Roxy Vega, eksik olan parçamdı. Daha önce ihtiyacım olduğunu fark etmem gereken her şeydi. Birbirimizden nefret etmeye bu kadar kapılmasaydık, bunun temelini oluşturacak bir şeye çoktan sahip olabilirdik. Ama bunların hiçbiri önemli değildi. Çünkü bugünden sonra ben onun, o da benim olacaktı. Ve onun sevgisine layık olabileceğimi ona kanıtlamak için ne gerekiyorsa yapardım.

Kar, açıklığın etrafını kamçılıyordu ve onun ayak sesleri yaklaşırken kalbim çaresiz bir melodiyle gümbürdüyordu.

Kar fırtınasından dışarı adımını attığında nefesim kesildi ve bakışları bana takıldı.

Dolgun dudakları aralandı, omuzlarına dökülen uzun saçlarına kar yapıştı ve gözlerindeki parlaklık bende doğruca ona doğru yürüyüp onu kollarıma çekme isteği uyandırdı. Ama bakışlarındaki korku beni sabit tuttu. Neler olduğunu bilmiyordu. Bu anın önemini anlamamıştı. Ama yaptım. Biliyordum. Ve ona baktığımda, dayanılmaz bir mutluluk duygusu hissetmekten kendimi alamadım. Çünkü benim hiç böyle bir şeyim olmadı. Saf ve babamın, Konsey'in, Mirasçıların veya benim sorumluluklarımın dokunmadığı bir şey...*bana ait.*

Kar fırtınası etrafımızı kasıp kavurdu ve bu ölümsüz an sürerken biz fırtınanın ortasında durduk.

ikimiz de rehineyiz.

Kaderimizi seçme vaktimiz gelmişti.

Ve hayatım boyunca bu kadar kolay bir karar verdiğimi düşünmemiştim.

Onun benim olmasını o kadar uzun zamandır istiyordum ki bunun fikrinin beni tüketmediği bir zamanı hatırlayamadım. Ve bunun için olmuştu. Hepsini. Birlikte yüzleştiğimiz her şey, her kavga ve anlaşmazlık, bizi buraya getiren her an. Bizi buraya getirmek için sayabileceğimden daha fazla test ve zorlukla karşılaştık ama başardık.

Şimdi tek yapmamız gereken bu anı iki elimizle yakalamak ve kendi başımıza sahip çıkmaktı.

Bu bir karar değildi, kaderdi. Ve hayatımda ilk kez kader benden yanaymış gibi hissettim.

"THey, gelmiyorsun," diye tükürdüm ve haklı olduğumu anlayınca Darcy'nin bakışlarında bir şey kırıldı. Yolda olsalar bile zamanında yetişemeyeceklerdi.

Bunu bana yaptığı için Darius'u sikeyim. Ona kendimden her şeyimi vermiştim. Bütün hayatım onunkine bağlıydı ama bir keresinde ihtiyacım vardı.*o*, ortaya çıkamadı.

"Yalnız yapabiliriz," diye seslendi Darcy'nin sesi, içine indiğim karanlık yerden.

Ona baktım, gözlerinde o kadar şiddetli bir ateş gördüm ki haklı olduğunu biliyordum. İhtiyacım olan tek şey oydu ama bu görevin ağırlığını sadece bana ve onun üzerine yüklemek içimi daralttı.

"Yap Lance," diye talep etti. "Büyümüz yeterli. Birlikte savaştık, gölgeleri de alt edebiliriz."

Bunun onun bedeni ve ruhu üzerinde ne kadar baskı oluşturacağından korkarak bir anlığına gözlerimi sımsıkı kapattım.

"Artık bekleyemeyiz," diye talep etti. "Yap*Şimdi*"

Sonunda pes ettim, haklı olması için dua ettim ve aynı fikirde homurdandım. Darius'a olan öfkem yılan gibi içime işledi, önüne çıkan her şeyi yuttu ama onu yeniden yapılması gereken şeye odaklanmaya zorladım.

Onu, itaat etmesi için zorlayacağım bir emir vermeye hazırlanırken bakışlarıma kıstırdım. "Karanlığa girdiğimizde beni takip et Mavi. Ve sakın elimi bırakma."

"Yapacağım," diye soludu, ateş ışığı yüzünün üzerinde titreşiyordu. "Yemin

et," diye homurdandım.

"Yemin ederim."

Gümüş yaprağı kurutulmuş Withermore fideleri, güneşte kavrulmuş Nightshade ve kömürleşmiş Starweed ile ezdim ve onları benden ve Blue'dan önce mağara zeminine saçtım. Suyunu çeken hançeri alıp sevdiğim kıza döndüğümde kalbim kulaklarımda gümbürdüyordu.

"Seni incitmek istemiyorum," dedim nazikçe. Onunla kan büyüsü yapmaktan nefret ediyordum. Her eğitim seansı bir işkenceydi ama bunu yapmak zorundaydı. Onu kollarına aldıklarında gölgelerden geri çekilmeyi öğrenmenin en güçlü yolu buydu.

Bıçağı elimden çekip bir an bile tereddüt etmeden avucunun ortasından bir çizgi keserken parmaklarımı ona daha sıkı kenetledim. Titredi ve derisinden kan damlarken sırtımdan tüyler ürperterek onu geri verdi.

Gölgelere girdiğimizde onu bırakmayacaktım. Ve ruhumun derinliklerinde her şeyden önce onu güvende tutacağımı biliyordum. Yapabilseydim bunu tek başıma yapardım ama bunu yapabilmem için onun büyüsünün benim büyümle birleşmesi gerekiyordu. Ve o zaman bile yeterli olacağından tam olarak emin olamıyordum. Darius'un beni bu şekilde yüzüstü bıraktığına inanamıyordum ve Tory'den daha fazlasını beklerdim. Kalbim tekrar düğümlenmeye başladı ve dudaklarımdan öfkeli bir hırıltı döküldü.

Hançeri Mavi'den kaptım, kendi avucumu kestim ve elimi bitkilerin üzerine uzatıp kanın akmasını sağlamak için sıktım. Darcy yumruğunu benimkinin yanına kaldırdı ve parmaklarının arasından kan sızarak kuru karışımın üzerine damladı. Ecstasy uzuvlarımda yuvarlandı ve aynı zevk damarlarını işgal ederken Mavi içini çekti.

Kavanozdan koyu renkli yıldız tozundan bir tutam alıp bitkilerin üzerine fırlattım, karanlık zihnime akarken düşüncelerimi düz tutmaya çabaladım. Gümüş yaprağın parçaları parladı, yerde çıtırdayan siyahımsı bir ateş fidelerin, Nightshade'in ve Starweed'in her parçasını onunla birlikte yuttu. Geriye kalan tek şey kanımızdı ve ateş onu da yakaladığında kalbim göğsümde gümbür gümbür atmaya başladı, ben onun ışığında irkilinceye kadar gitgide daha parlak hale geldi.

Gölgeler üzerimize çöküp damarlarıma daha önce hiç olmadığı kadar şiddetle çarparken Mavi'nin elini tuttum. Onu yakınımda tuttum, varlığı beni toprakladı ve zihnimi gölgeler arasında keskin tuttu. Büyüsü, bir doğa gücü gibi damarlarımda dolaştı ve gölgelerin içimde çok derinlere tırmanmasını engelledi. Kendi gücümü vücuduna bastırdım, sahip olduğum her şeyle karanlığın ondan uzaklaşmasını diledim.

Düşüyordum, o kadar geniş bir uçurumda dönüyordum ki ağırlığını ruhumda hissedebiliyordum.

Sonsuz bir andan sonra ayaklarım sert zemine çarptı ve fazla kalın, fazla ağır, fazla bayat hissettiren bir havayı içime çektim.

Darcy yanımda belirdi ve etrafımızdaki ıssız dünyayı fark ettim. Ciğerlerim bu yerde zorlandı ve bir korku duygusuyla artık dünyalar arasındaki karanlıkta olmadığımızı fark ettim. Gölge Diyarında duruyorduk.

Öne çıktım, ıssız ufku aradım. Bu dünya kasvetli ve çoraktı, gökyüzü boş, gri bir şeydi ve bulut sisinin ötesinde parlayan soluk bir ışıktan başka bir şey yoktu. Hiçbir rüzgar saçlarımı kıpırdatmadı veya tenimi okşamadı. Tamamen burada olup olmadığımızı merak ettim. Gerçek hissettiren tek şey

Blue'nun eli elimi tuttu ve bırakmamanın her zamankinden daha önemli olduğunu hissettim.

Fısıltılar kulaklarıma hücum etti ve bana ninniler söyleyerek beni kollarının arasına çekti. Darcy'ye bakmak için döndüm ve damarlarıma girip göğsümü ıstırap verici bir zevkle doldururken gölgeleri dışarı atmaya çalıştım.

Bakışlarım onun ötesindeki birine takıldı ve kız kardeşimin yüzüne bakarken ciğerlerim kurşun gibi ağırlaştı.

Onu Fae dünyasında son gördüğüm günden farklı görünüyordu, vücudu ince ve gölgeden yapılmış koyu bir pelerinle kaplıydı. Teni solgundu ve kilo vermişti ama oydu. Gerçekten o.

"Mızrak?" nefes aldı, kelime aynı anda hem yakın hem de uzaktı. Bana uzandı ve ben de ona doğru koştum, aramızdaki boşluğu kapatmak için çaresizliğim içinde Mavi'yi arkamdan çekiştirdim.

Clara yüzümü okşamak için uzandığında, teninin sıcaklığı içimde asla tam olarak iyileşmemiş bir yarayı açarken kalbimin içini boşalttı.

"Bu gerçekten sen misin?" Gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü ve onu göğsüme doğru sürükledim, Darcy'yi hâlâ demir bir kavrayışla tutuyordum.

Clara bana doğru düşerken kollarını bana doladı, gözyaşları boynuma süzüldü. O kadar acı verecek kadar gerçekti ki canımı yaktı. Yasını tuttuğum tüm yıllar boyunca buradaydı. Ama nasıl?

"Nasıl yaşıyorsun?" Çaresizlik içinde beni kendine doğru çekerken yalvardım. Burada ne kadar yalnız kalmış olmalı. Gölgelerde tükenip giden başka bir Fae'nin dokunuşunu arzulamış olmalı. Beni ayırmaya yetmişti.

Darcy elimi tutmaya devam etti ama ıssız arazide geniş gözlerle etrafa bakarak bize elinden geldiğince yer verdi.

"Bilmiyorum," diye soludu Clara. Ne kadar gerçek olduğumu bilmiyorum, Lance. Solaria'ya döndüğümde hayatta kalıp kalamayacağımı bilmiyorum. Ama burada bir saniye daha kalmaktansa denerken ölmeyi tercih ederim."

Kız kardeşimi geri alıp onu yeniden kaybetme ihtimalimi düşünürken, onu daha sıkı kavradım, içimi korku kapladı.

"Büyü işe yarayacak," diye homurdandım, kalbimi kelimelere dökerek. Çünkü bu *vardı* çalışmak. "Ya

yapmazsa..." Clara bana baktı ve baş parmağımla gözyaşlarını sildi, onu burada bu şekilde bulmak bedenimi acıtıyordu. Çok küçük, çok kayıp. Her zaman çok güçlüydü, şimdi zayıf, kırılmış görünüyordu.

"Olacak," dedim dişlerimin arasından. "Bundan emin olacağım."

Her ihtimale karşı, diye fısıldadı, parmak uçlarına basarak dudaklarını yanağıma bastırdı. "Seni tüm kalbimle seviyorum canım kardeşim. Bunca yıl seni düşündüm. Seni özledim. Ama bazen karanlığın kendi yolunu çizmesi gerekir ve o kadar uzun zamandır bana sahip olmuştur ki..."

"Lance," dedi Darcy ihtiyatla. "Gitmeliyiz." Bana endişeli bir bakış attı, sonra bana döndü.

Clara tereddütle. "Geri dönmene yardım edeceğim."

Fısıltılar tekrar beni çağırırken, "Bu çok fazla sihir gerektirecek," dedim.

Gölgeler etrafımızı sarıp isimlerimizi söylerken üçümüz de yumuşak iç çekişler bıraktık. Clara'nın elini tuttum, ikisini yakın tuttum ve Zodiac Akademisi'ndeki mağarada durana kadar bırakmamaya yemin ettim.

"Şimdi, Mavi," diye cesaretlendirdim ve gözlerinin kapanmasına izin verdi. Onun büyüsü, içinde yaşayan gölgelerin gücüyle birlikte benimkine aktı ve bana güç vermek için hepsinin biçimsiz bir şekilde damarlarıma akmasına izin verdi.

Zihnimle bir köprü oluşturarak ve onu olabildiğince net bir şekilde görselleştirerek, etrafımızdaki gölgeleri kullanarak bizi karanlığın içinden çekmeye başladım.

Göklerin gücünü bize yardım etmesi için çağırırken, yıldız ışığı göz kapaklarımın altında dans etti ve tüyler tenime değiyor gibiydi.

Çalıştığım eski metinlerden ezberlediğim kelimeleri söyledim, benim ve Blue'nun tüm gücünü sesime yönelttim. “Nocturnae sidera nobis dirige nos. Quid opus aedificare. Ut quod oportet.”

Büyünün gücü sihrimizi hızla tüketti, yedi ve çevremize akkor bir ışık şeklinde püskürttü. Gölgeler onu gelir gelmez içtiler ve daha fazla yakıta ihtiyacı olduğunu biliyordum.

Clara'nın büyüsünü çekiştirdim ama yalnızca bir boşluk yanıt verdi. Bunca yıldır beslenmemişti, sunacak hiçbir şeyi yoktu, gücü çoktan azalmıştı. Darcy'nin büyüsü daha büyük bir güçle içime aktı ve onun kendini tuttuğunu fark ederek nefesim kesildi. Gücü sarhoş ediciydi, damarlarımda dolaşıyordu ve büyüye devam etmem için ihtiyacım olan her şeyi bana veriyordu.

"Stellae de zodiaci, accipere virtutem meam: da mihi virtutem quoque partum a ponte inter mundos!" Gökyüzüne seslendim, yıldızlar benim isteğime göre dönerken beni kör ediyor, Darcy'den içime akan muazzam gücün altında eğiliyorlardı.

İçimden ağırlıksız bir his geçti ve gölgeler ellerimin etrafında kıvrılarak kız kardeşim ve Blue'ya olan hakimiyetimi kırmaya çalıştı. Çabayla kükredim, bırakmayı reddederken parmaklarını neredeyse avuçlarımda eziyordum. Karanlık onları benden çalamazdı, onları onun pençesine bırakamadan ölürdüm. Benim için dünyadaki en değerli Fae'lerden ikisiydiler ve onları eve getirmek için her şeyimi verirdim.

Beni tutarken tırnakları tenime saplandı ve biz dünyalar arasındaki boşluğa doğru hızla ilerlerken görüşüm karanlık ve aydınlık karışımıyla yüzdü.

Yıldızlarla konuşmayı hiç bırakmadım, bir an için arkamı dönüp bizi burada bırakıp sonsuz bir karanlık uçuruma atacaklarından korktum.

“Post velamentum autem amo ducere. Tolle eas Solaria, tolle eas in domum suam. Beni eos'ta yok et!” Sesim tekrar tekrar yankılandı ve ayaklarımın altında ışık parladı.

Milyonlarca yıldız birbirine bağlanıyor gibiydi ve galaksinin üzerinde yürüdüm, o beni ileriye doğru yönlendirdi, köprünün muazzam gücü etrafımdaki havada vızıldıyordu. Darcy ya da Clara'yı yanımda göremiyordum ama yıldızların bizim için inşa ettiği köprüde ilerlerken onlara tutunduğumda orada olduklarını hissettim.

Ayaklarım sert zemine çarptı ve ışık düşerek retinalarıma bir iz bırakırken kör oldum. Hala iki elim kollarımdaydı ve rahatlama beni o kadar çok etkiledi ki nefes alamıyordum. Gözlerimin önünde yüzen hayaletleri gözümün önünden uzaklaştırdım, iyi olduklarından emin olmak için Darcy'den Clara'ya baktım.

Ablamın içinde bulunduğu mağaraya girerken dudakları mükemmel bir O şeklini aldı. Gölgeler pelerinini hâlâ sarmıştı ve Gölge Diyarı'nda tek başına geçirdiği onca yıl boyunca onları kullanmayı öğrendiğini tahmin etmiştim.

Aniden dizlerinin üzerine çöktü ve ben de Blue'yu serbest bırakıp, korku göğsümü delip geçerken yanına düştüm.

"İyi misin?" Onu kollarıma çektim ve başını geriye eğdi, yüzü kül rengindeydi ama gözleri neşeyle parlıyordu.

"Özgürüm," diye soludu, ciğerlerine derin nefesler çekerken göğsü inip kalkıyordu. "Buradaki havanın tadının ne kadar güzel olduğunu unutmuşum." Gözyaşları tenini ıslattı ve onu kendime bastırdım.

Darcy tökezleyerek yanımıza geldi ve ona endişeyle baktım. "İyi misin?"

"Ben iyiyim," dedi kararsız bir şekilde. "Büyüm gitti... Phoenix'ime bile ulaşamıyorum. Uyuyor gibi."

"Geri gelecek, dinlenmen gerek. Seni yenilemek için bir ateş yakacağım," diye ekledim, sonuncusunun söndüğü yere bakarak, altında kararmış bir iz bırakarak. Ciddiyetle, "Teşekkür ederim," dedim ve Darcy göğsüme yaslanmış Clara'ya bakarken kendi gözyaşlarını kırpıştırarak başını salladı.

Kalbi atmaya devam ettiği sürece ablamın iyi olacağını biliyordum. Ve onun tanıdık tınısını kulaklarımda dinlediğimde, omuzlarımdan yaklaşık beş yıllık keder kalktı ve uzun zaman önce kaybettiğim bir parçamı hayata döndürdü.

Sşimdi etrafımda döndü ve ne olduğunu anlamaya çalışırken kafam karışmış bir şekilde etrafa baktım. Kendimi fırtınanın ortasındaki bir baloncuğun içinde kapana kısılmış gibi hissettim. Kar fırtınası, bu küçük barış küresinin dışında şiddetle esiyordu ama içinde, ancak bir kar tanesi kıpırdadı.

"Roxy?" Darius nefes aldı ve bunu bana yapıp yapmadığını merak ederek ona baktım.

"Neden buradayım?" diye sordum, başımı geriye atarak, üzerimdeki garip uzay dairesinde parlayan yıldızlara bakabildim.

Mantıklı değil. Beynim onu işleyemedi. Tek bildiğim derin bir büyünün beni rehin alıp buraya getirdiğiydi. Umutsuzca nefret ettiğim adamın karşısında durmak canımı yakıyordu.

Bakışlarımı ondan uzun süre ayrı kalmaya dayanamıyormuşum gibi Darius'a çevirdim. O kot pantolon ve siyah bir tişört giymişti, kar fırtınası için benim mavi taytım ve kısa tişörtümden daha iyi giyinmediği açıktı. Ama beni odamdan çağıran sihir bana bir palto kapmayı düşünme fırsatı bile vermemişti. Ayakkabı bile giymemiştim. Ateş büyüm tenimin altında alevlendi, beni dış etkenlere karşı ısıttı ve onunkinin de onun için aynısını yaptığını tahmin ettim.

"Biz... bu..." Darius, sanki sorumun yanıtını bulmasına yardım edebilirlermiş gibi bir an için tekrar yıldızlara baktı. "Bence bu bizim... İlahi Anımız," dedi yavaşça, bu çılgınlık hakkındaki fikrini dile getirmek onu gerçekten korkutmuş gibi.

Hafifçe alay ettim, bakışlarım can alıcı noktayı arıyormuş gibi onun üzerinde geziniyordu. Ama gülmedi. Gülümsemedi bile, sadece yavaşça bana doğru bir adım attı.

"Yani ikimizin gerçekten Elysian Mates olabileceğimizi mi düşünüyorsun?" İnanamayarak sordum. Çünkü buna nasıl inanabilirdi? Birbirini güneşin şiddetiyle sevmeye yazgılı iki insanın, bizim yaptığımız güçle birbirinden nefret edebileceğini gerçekten nasıl düşünebilirdi? "Astral Düşmanlar olma ihtimalimiz daha yüksek."

Darius sözlerime sanki onu deşmişler gibi kaşlarını çattı.

"Bu bir şaka değil, Roxy," diye soludu, bana biraz daha yaklaşarak. "Bu ikimizin de seçebileceği bir şey değil. Yıldızlar bizi birbirimiz için seçti. Bize meydan okuyorlar ve aynı zamanda bizi bir araya getiriyorlar. Bu yüzden bu şekilde çarpışıyoruz, neden tek düşündüğüm sensin... Sen de beni düşünmüyor musun?”

"Bana yaptığın onca şey için seni incitmenin yollarını hayal ettiğimde mi demek istiyorsun?" Yalan olmasına rağmen karanlık bir şekilde sordum. Çünkü onun hakkında bir kereden fazla böyle düşünmüş olabilirim ama her gece onu rüyamda da görmüştüm. Onun hakkında hayaller kurmuş, onun hakkında hayaller kurmuş ve bunun için kendimi binlerce kez dövmüştüm. Kazanılacak bir ödül olmadığı için, o benim kişisel cehennemimdi. Bundan her fırsatta emin olmuştu.

"Yani, geceleri uyanık yatma şeklim, seni kollarımda tutmanın nasıl bir his olduğunu hatırlamam gibi. Dünya ne kadar durgundu, o an aramızda ne kadar saftı. Gözlerim kapanırken hala parfümünün kokusunu aldığımı ve gerçekten orada olmanı dileyerek gece yatağımın karşısına nasıl uzandığımı nasıl hayal ediyorum. Ya da bir odaya girdiğinizde kalbimin daha hızlı atması ve size söyleyecek doğru şeyleri düşünmeye çalıştığımda boğazımın düğümlenmesi gibi. Beni görmezden gelmene dayanamadığım için elimden gelen her şekilde dikkatini çekmek için nasıl savaşıyorum.

Dudaklarım aralandı ve ne diyeceğimi bilemedim. Çünkü bana davranış şeklini, yaptığı zamanki hissinden çok farklı gösteriyordu.

"Beni tanıdığım herkesten daha çok incittin," diye soludum.

Bakışları beni rehin alırken Darius güçlükle yutkundu ve bir adım daha yaklaştı. O kadar güçlü ve sağlamdı ki, hayatıma çarpmaya karar vermiş ve beni o kadar çok parçalamaya çalışmış ki onları sayamadığım bu durdurulamaz doğa gücü gibiydi.

"Üzgünüm," diye soludu ve bu sözlerde ne kadar ciddi olduğunu hissedebiliyordum. Kararlılığımdaki çatlaklardan erimiş lav gibi döküldüler, her zalim sözü ve hareketiyle kalbimde açtığı çatlakları aradılar ve onları yatıştırmaya çalıştılar. Ondan o kadar çok duymak için can attığım sözlerdi ki, bunu düşünmek bile canımı yakıyordu. Çünkü onu tanıdığım süre boyunca, o anda gözlerinde parıldayan vicdan azabı hissettiği izlenimine asla kapılmamıştım. Ama işte oradaydı. Darius bana sanki kırılacakmış gibi bakıyordu ve onu tekrar bir araya getirebilecek tek kişi bendim.

"Neden şimdi?" talep ettim. "Bu gece burada olmasaydık, başka bir yerde olsaydık benden özür diler miydin?"

Darius'un kaşları çatıldı ve o söylemesine gerek kalmadan cevabının ne olduğunu biliyordum. Çünkü elbette yapmazdı. Kurtulmaya yemin ettiği Vega ikizine yaptıklarından pişman değildi. Sevmek kaderinde olduğu kıza bilmeden bunları yaptığı için üzgündü.

"Aramızda bozduğum şeyi kaç kez düzeltmeyi dilediğimi bilemezsin," dedi. “Ama bunları yapmak zorundaydım... Senin ve kardeşinin ayaklanıp tahtımıza sahip çıkmamanızı sağlamalıydım. Bu seninle ve benimle ilgili değildi, Konsey ve Kraliyet ailesiyle ilgiliydi. Solaria ve tüm insanları için en iyisinin ne olduğu hakkında. Darius ve Roxy bunların hiçbirinde rol oynamadı.”

"Roxy?" diye sordum ona kaşlarımı kaldırarak. Çünkü üzgün olduğunu iddia etti ama bana öyle demekten vazgeçmeyecekti bile. Bana alay ettiği ve beni kırdığı isim. Aslında hiç de üzgün değildi çünkü bana tüm bunları yapan adam bir yabancı değildi. Tam önümde durmuş, sanki aramızdaki her şey göz açıp kapayıncaya kadar değişmiş gibi bana bakıyordu ama bu nasıl doğru olabilirdi? Bana yaşattığı onca şeyi nasıl unutabilirdim?

Kendimi tüm bunlara odaklanmaya zorlarken çenemi sıktım. Her seferinde beni küçük, zayıf ya da aşağılanmış hissettirmişti ve beni kendine yakın tuttuğunda ya da dudaklarını dudaklarıma bastırdığında hissettiğim gibi değil.

Darius düşüncelerimin beni nereye götürdüğünü anlamış gibiydi ve eğer beni yeterince istiyorsa her şeyi unutturabilirmiş gibi yaklaşırken başını iki yana salladı.

"Tory, lütfen," diye boğuk bir sesle bana uzandı, gözleri umutsuz bir ihtiyaçla yanıyordu. "Bana öyle

seslenemezsin," diye hırladım. "Bana Roxy diyorsun, unuttun mu? Bunu yapıyorsun çünkü annem bana öyle diyordu. Ve benimle her konuştuğunda bana onun öldüğünü hatırlatmak istiyorsun. Çünkü sen busun. Sen busun. Ve seninle hiçbir şey yapmak istemiyorum.”

"Hayır," diye homurdandı. "Sana Roxy demiyorum çünkü seni incitmeye çalışıyorum. Kim olduğunu, ne olduğunu unutmamak için bu ismi kullanıyorum. Sen bir Vega Prensesisin. Hayatım boyunca uğruna çalıştığım her şeyi paramparça edebilirsin. Ve kendimi bu gerçeği hatırlamaya zorlamazsam, unutmanın benim için çok kolay olacağını biliyordum. Sana meydan okumayı ve seni yere sermeyi unut ve sadece... başka bir şey olabileceğini hayal etmeme izin ver. Uzun zamandır kalbimin en karanlık köşelerinde olmanı dilediğim bir şey, artık inkar edemem. İstiyorum*Sen*. Ve bir Vega olup olmaman umurumda değil. Adının Roxy, Tory veya başka bir şey olması umurumda değil. sadece istiyorum*Sen.*”

Kara gözlerine baktığımda kalbim hızla çarpıyordu ve bu sözlerin gerçeğinin beni sardığını hissettim. Onlar yeterli olsun istedim. Bunu o kadar çok istiyordum ki canım acıyordu. İçime girdi ve kalbimin tüm gizli, fısıldanan arzularını buldu ve onları kulağıma söyledi. Çünkü önümde duran bu canavar için can atıyordum. Aramızdaki mesafeyi kapatıp onu kendime çekmek ve hiç bırakmamak istiyordum ama yine de ona güvenmiyordum. Kahretsin, onu gerçekten tanımıyordum bile. Bana ne kadar sıkı sarılacağını bile bilmezken, onun kollarında bir ömür geçirmeyi nasıl kabul edecektim? Ya sevgisi nefreti kadar kararsızsa? Ya da bana sahip çıkmanın bana sahip olmak anlamına geldiğini düşündüyse? Onu benim gibi kabul ederek bir kafese giriyor olabilirim.

Darius, "Bu konuda haklıysam, başka bir şansımız olmayacak," diye yalvardı, içinde büyük bir çaresizlik yanıyordu.

bana baktığında, içimde savaşan şüpheyi gördü. “Anlamıyor musun? Star Crossed olacağız. Sonsuza kadar yalnız kalmaya mahkûm. Asla başka biriyle aşkı bulamayacağız. Birlikte olmamız gerekiyor - bu kader.

Sözleri üzerine çenem kasıldı. Çünkü kulağa istediği gibi bile gelmiyordu.*Ben*hiç. Sadece Star Crossed olmak istemedi. Kimseye sahip olmaktansa bana sahip olmayı tercih ederdi. Ama kimsenin teselli ödülü olmayı planlamadım.

"Kaderin canı cehenneme," diye çıkıştım. “İstemiyorum. Eğer beni sana bağlıyorsa, zalimce ve çarpık bir şeydir. Kaderin benim yerime hayatımı seçmesine ihtiyacım yok. Kendi kaderimi yazacağım ve bu seninle olmayacak!”

Sözlerim üzerine gözlerine panik doldu ve kalbime acı saplandı.

"Lütfen. Ne söylediğini bir düşün. Eğer haklıysam, yıldızlarımızın hizaya geldiği andır bu. Bu, ruhlarımızın buluşup birbiriyle bağlantı kurması gereken andır. Sana hissettiğim çekimin aynısını senin de bana hissettiğini biliyorum. Tek düşündüğüm sensin. Tüm hayal ettiğim. Derimin altındasın ve her düşüncemdesin ve affedilmeyecek binlerce şey yaptığımı biliyorum ama yemin ederim seni bir daha asla incitmeyeceğim. Sen benim için yaratılmışsın. Seni hayatım pahasına koruyacağım-”

"Artık çok geç," dedim, sesim alçaktı ve en ufak bir tartışma imasını bile reddediyordum. "Kaderimizin belirlendiği an bu değil. Asla birlikte olamayacak olmamızın nedeni bu değil. Kararın verildiği an, beni ilk gördüğün andı.

Hayatımda ilk kez bu dünyadaki yerimi bulma şansıyla bu akademiye girdiğim an, burayı evim yapabilmem gerekirken sen burayı benim cehennemim yapmaya karar verdin. Kaderi inkar eden ve mutluluk için tek gerçek şansını senden çalan benmişim gibi bana bakmak yerine neden kendine bakmıyorsun? Bana söylediğin ve yaptığın her iğrenç şeye bak. Giysilerimi yaktığını ve beni küçük düşürdüğünü hatırla. Korkularımı bulmayı ve onları hayata geçirmeyi unutma. Beni o havuzdaki buzun altına hapsetmek için kullandığında ve beni orada ölüme terk ettiğinde büyünün nasıl hissettirdiğini hatırla." Ve tüm bunlar hakkında ne kadar çok düşünürsem, bunların test olduklarını o kadar çok anladım. Beni atlama tahtasına tırmanmaya zorlamadan önce tereddüt ettiğinde ya da ikimiz kalbimizdeki kelimeleri söylemekten geri kaldığımızda, başarısız oluyorduk. Ve Perilere karşı birlikte savaştığımızda ya da onunla duvarlarımı yıktığım ve kısa bir süreliğine birlikte mutlu olduğumuz anlarda, geçmiştik. Ama o kadar çok başarısızlık oldu ki, o kadar çok kez bir araya gelmek yerine birbirimizi incittik...

"Biliyorum," dedi, sesi bu kelime karşısında kırılmıştı. "Sana yaptığım tüm korkunç şeyler sonsuza kadar peşimi bırakmayacak. Ama lütfen,*Lütfen*Onları düzeltmem için bana sonsuza kadar ver. Aramızda bu bağın oluşmasına izin ver, ben de sana birlikte hayatımızın ne kadar güzel olabileceğini kanıtlayayım. İstemiyorsan seni hiçbir şey yapmaya ya da benimle olmaya zorlamayacağım ama en azından bize bir şans ver. Tepemde yıldızlar varken beni tekrar öp ve hikayemizin burada yeniden başlamasına izin ver.”

Bana yaklaşıp tereddütle uzanıp ellerimi ellerinin arasına alırken ona bakmadan edemedim.

Kara gözleri umutla parladı, ben yerimde kalıp etrafımızda karlar dönerken ona baktım.

Teni benimkine karşı sıcaktı, dokunuşu tenimin altında vızıldayan ve kalbimin çarpmasına neden olan elektrik kıvılcımları çıkarıyordu.

Çarpıcı yüz hatları benimkine o kadar yakındı ki, gözleri bir kez olsun açık ve savunmasızdı, karda durup kendini bana sunarken. Ona karşı hissettiğim çekiciliği asla inkar edemezdim. Karşımda bir erkek kılığında duran ve onun hayal ettiğim her şey olabileceğini düşündüren bu canavara. Çünkü kim tek gerçek aşkını bulmak istemez ki? Böyle bir bağı kim istemez ki? Hayatım boyunca, beni sevmeyi seçen biri olmadı. Hiç kimse bana şu an olduğu gibi bakıp beni seçtiklerini söylememişti. Beni seven tek kişi Darcy'ydi ve o istese de istemese de bana bağlı kalmıştı. Seçeneği olan herkes beni her zaman hayal kırıklığına uğratmıştı. Her zaman. Ve her ne kadar göstermesine izin vermesem de bu, insanların aşık olduğu türden bir kız olmadığıma inanmaya başlayana kadar içimde bir şeyleri kırmıştı. Çok sert, sert ve bitkindim. Kimse o kadar uzun vade istemedi. Gizli bir yanım her zaman bir gün birisinin olmasını ummuş olsa da *istemek.*Ama Darius'un o adam olabileceğine gerçekten inanabilir miyim? Onun bana ve benim ona yaptığım onca şeyden sonra...

Darius beni ürkütebileceğinden endişe ediyormuş gibi sağ elini yavaşça kolumun üstünde gezdirdi. Tenimdeki ateş dizlerimi zayıflatmaya yetmişti, dokunuşu bende onu doyurması için yalvaran çaresiz bir şehvet uyandırıyordu. Onu arzuluyor, arzuluyor ve ondan önce hiçbir erkek için hissetmediğim bir şekilde onun için acı çekiyordum.

Bizimle ilgili iddiasında doğruluk payı vardı, bunu kalbimde biliyordum. Bu oydu. Birlikte bir hayat yakalamak için tek şansımız. Kalbimi ona vermek ve ben ona aitmişim gibi o da bana aitmiş gibi beni kollarının arasına almasına izin vermek.

Parmak uçları çeneme ulaşmadan önce boynuma dokundu.

Kalbimin çaresiz atışı eziciydi, bu anın büyüsü doruğa ulaşırken etrafımızda derin bir varlık oluşuyor gibiydi.

Darius'un parmakları çenemde bir çizgi çizdi, başparmağı alt dudağımda geziniyor, okşuyor, okşuyordu. Benden çoktan talep ettiği öpücüklerin hatırasının etimin altında karıncalandığını hissedebiliyordum. Ama bu farklı olurdu. Bu bizi sonsuza dek birbirimize bağlayacaktı.

Yaklaştı. Yıldızlar tepemizde parıldadı, umut dolu bir enerji etrafımızı sardı. Nefesi benimkiyle dans etti, kokusu beni eziyor ve kalbimden en karanlık arzuları çekiyordu.

Hiç kimseyi Darius Acrux'u istediğim kadar istememiştim ama kimseden de ondan nefret ettiğim kadar nefret etmemiştim.

Eli yanağımı okşamak için kaydı, bakışları benimkilere kilitlendi. İlk defa temkinli davranmıyordu, kaşlarını çatmıyordu ya da beni uzaklaştırmıyordu. Açıyordu, beni içeri davet ediyor ve bana her şeyi teklif ediyordu.

Öpücüğünün vaadiyle dudaklarım aralandı.

Yaklaştı, dudakları yaklaştı, fısıltıların en küçüğü bizi ayırdı. "Hayır," diye nefes verdim.

Darius anlamamış gibi bana baktı, sanki o iki küçük harf onun için hiçbir anlam ifade etmiyormuş ve kaderinde öpmek olan dudaklarından dökülmüş olamazlarmış gibi.

Ama vardı. Ben de onları kastetmiştim.

Şu anda benim için nasıl bir adam olursa olsun, şu ana kadar nasıl bir adam olduğunu değiştirmeyecekti. Onlar bir ve aynıydı. Aynı bütünün iki yarısı. O benim en derin arzum ve en kötü kabusumdu, hepsi bir aradaydı.

Başını salladı, bunu kastetmemem için yalvarırken yanağımdaki şefkatli tutuşu daha da sıkılaştırdı. Ama vardı.

"Anlamıyorsun," dedi çaresizce. “Biz birbirimiz için yaratılmışız. Birlikte olmak kaderimizde var.”

Sözleri içimi parçaladı ve kanımı kuruttu. Her zaman bulmayı dilediğim ve şimdi asla sahip olamayacağımı bildiğim bir şeyin vaadiydiler.

"Yani bana işkence ederek geçirdiğin bunca zaman boyunca bana aşık olman gerektiğini anladın, öyle mi?" diye sordum acı bir şekilde. "Pekala, çok geç, yaptığın şeyi geri alamazsın-"

"BEN *öyleydi* sana aşık olmak," diye yanıtladı Darius, sesi çatlayarak. “Diğer her şey gerçek değildi. Gerçekte ben bu değilim! BEN-"

"Evet öyle," dedim şiddetle. "BT *dır-dir* sen kimsin. Bunu yapmaktan nefret ettiğini ya da hangi nedenle istersen kendini zorunlu hissettiğini söyleyebilirsin, ama *Sen* Hala bana tüm bunları yapan kişisin. Bizi bu yola sokan sizlersiniz. Seninle asla bir savaş istemedim. Ama bana bu konuda bir seçenek bırakmadın. Ve şimdi sana bu konuda bir seçenek sunmuyorum.” Sesim güçlüydü ama kalbim kırılıyordu. Göğsümün tam ortasında büyük bir yarığın açıldığını hissedebiliyordum ama önemli değildi. Kaderimde sahip olacağım tek gerçek aşk, bir nefret temeli üzerine inşa edilecekse, o zaman onu istemedim.

"Lütfen," diye tekrar sordu Darius. "Sana kalbimi veriyorum. Karşılığında bana seninkini verirsen, hayatımızın her anını sana buna layık olabileceğimi kanıtlamak için harcayacağım."

"Artık çok geç," diye homurdandım, bir yerlerde biraz güç buldum ve tüm gücümü sözcüklerime aktarırken, geri kalanım paramparça oldu ve öldü, asla tamir etmeyeceğini bildiğim binlerce parçaya ayrıldım. "Eğer

Kader o kadar acımasız ki, bana sadece senin kadar canımı yakabilecek bir adamla gerçek aşkı teklif ederse, o zaman aşksız giderim," diye yemin ettim. "Kalbimi mi istiyorsun? Sana vermektense kesmeyi tercih ederim."

Darius, beni kendine çekmeyi başarırken ona söylediğim sözleri reddederek başını sallıyordu. Ona izin verdim çünkü onunla savaşacak gücüm kalmamıştı ve yıldızları inkâr etmenin acısı bir fırtına gibi içime çarpıyor, kalbim yanıp kül olurken ruhumu paramparça ediyordu.

Kaderin onun olmamı isteyip istemediği umurumda değildi. Kaderin hayatımı yönlendirmesine izin vermeye hiç niyetim yoktu, özellikle de beni buna yönlendirdiyse. Babasının suretinde yaratılmış bir canavara. Kendi çıkarı için defalarca acı çekmeme neden olacak bir adama.

"*Lütfen,* sadece benim ol Tory," diye yalvardı Darius.

"Yalnız olmayı tercih ederim," diye fısıldadım.

Elimi onun elinden çektim, o tekrar başını sallayınca geri çekildim, bana inanmayı reddediyor, ne demek istediğimi anlayamıyordum.

Bu yolu seçip kaderimizi belirlerken kalbim kırılıyor, içimde bir şeyler kopup gidiyordu. Birlikte olmazdık. Talihsiz, şanslarını kaçıran kader aşıkları olurduk. Ama bu bende değildi. Onun üzerindeydi.

Ve yanaklarımdan aşağı dökülen yaşları, buz gibi rüzgarın onları yüzüme değdirdiğini hissettiğimde bile pes etmedim.

"Tory, ben-" Darius ben uzaklaşırken onu takip etti, ben de o hareketsiz kalana kadar tekrar tekrar geriledim. Bulutlar başımızın üzerinde kapandı, takımyıldızlarımız hizadan çıkarken yıldızlar bir kez daha gizlendi. İçimde bir şeyler, ruhumun derinliklerinde hissedebildiğim bir kesinlikle kırılıyordu. Acıttı. Beni parçaladı, kim olduğumun kumaşını parçaladı ve tüm dünyanın görmesi için beni çıplak bıraktı. Ama kalbimde doğru olanı yaptığımı biliyordum. Yıldızlar bu konuda ne derse desin, Darius Acrux hayatımı cehenneme çevirmişti. Bunun karşılığında ona bir anlık mutluluk vermeyeceğim. Bunu hak etmedi. O beni haketmedi. Ve böyle olması gerekiyordu.

Gözbebeklerinin etrafında siyah bir halka oluşurken bakışlarım ona kilitlendi. Gözleri korkuyla açıldı ve aynı şeyin benim de başıma geldiğini tahmin ettim. O kadardı. İşaretlendik. Yıldız Geçti.

İçinde durduğumuz barış balonu aniden paramparça oldu ve kar fırtınası etrafımızda uluyarak burayı hiç var olmamış gibi ele geçirdi.

Döndüm ve ondan kaçtım, onu karda öylece bıraktım, sanki gökyüzü başının üzerine çökmüş ve kalbini göğsünden söküp çıkarmışım gibi.

Hiç hissetmediğim bir acı içime işledi, kalbimde bir uçurum açtı ve kara doğru koşarken beni kör etti.

Varlığımın her bir zerresi dönmeye çalışırken kalbim çaresiz, paniklemiş bir ritimle atıyordu.

geri. Ona doğru koşmak, kollarımı ona dolamak ve kaderimmiş gibi onu öpmek. Ama yapmadım. Yapamazdım. Zaten çok geç oldu.

Ve saf ıstırapla dolu bir kükreme gökyüzünü bir yerden kestiğinde, Darius'un da bunu bildiğini biliyordum.

Hiç başlamamıştık ve yine de nefes bile alamayacağım kadar önemli bir şeyi kaybetmiş gibi hissettim.

Nabzım attı, görüşüm bulanıklaştı ve beni bu kadar uzun süre kırmak için çok çalışan adam için kalbim paramparça oldu.

Bana kalbini teklif etmişti ve ben de onun neden olduğunu gördüğüm ıstıraba rağmen ona sırtımı dönmüştüm. Kırık kalbimi de onunkiyle orada bırakmıştım.

Ve dünyada yaptığım şeyi düzeltebilecek hiçbir güç yoktu.

Darius Acrux beni gördüğü ilk andan itibaren beni mahvetmek için yola çıkmıştı. Ve sonunda dileğine kavuşmuştu.

WOrion ve kız kardeşinin yanında diz çöktüğümde, dinginlik beni ele geçirdi ve karanlık görüşümü perdeledi. Taşınmamız, onu güvenli bir yere götürmek için bir plan yapmamız gerekiyordu. Sihrimizi yenilememiz ve onun dinlenebileceği bir yer bulmamız gerekiyordu.

"Beslenmen gerek," dedi Orion nazikçe, Clara'nın çenesini yukarı eğerek. Dişleri ortaya çıkmıştı ve ağır ağır nefes alıyordu, gözbebekleri büyümüştü. "Sana verecek büyüm kalmadı." Kaşları sanki onu yüzüstü bırakmış gibi çatıldı.

"Lance," dedi hayalet gibi bir gülümsemeyle. "Bana karşı her zaman çok iyiydin."

"Sen benim kardeşimsin," dedi, sanki vermesi gereken tek cevap buymuş gibi ve ben de bunu tamamen anladım.

"Hadi onu kaldıralım," dedim nazikçe, ayaklarıma doğru ilerledim ve uzuvlarım iki yanıma ağır basarken sallandım. Vücudumda daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemeyen bir boşluk yankılandı. Phoenix'imi çağırmaya çalıştım ama o köprüyü kurmanın gücü her şeyimi benden almıştı. Sanki gölgeler beni hâlâ tutuyor gibiydi, Düzen formumu zincirliyor ve onu kontrol altında tutuyordu.

Orion, Clara'yı kollarının arasına aldı, ayağa kalktı ve bitkinlik onu da ele geçirirken ağır ağır gözlerini kırpıştırdı.

"Bırak beni," diye ısrar etti Clara ve Orion isteksizce onu ayağa kaldırdı, ayak parmakları buzlu zemine çarparken onu sabitledi.

Geriye doğru birkaç adım attı, başını kaldırıp yüksek mağara çatısına baktı ve sonra gözlerini ellerine indirdi. Onları defalarca çevirdi, onlara hayran kaldı, ifadesi inanamayarak yazılmıştı.

"Gerçekten buradayım," diye içini çekti, ağzından küçük ve umutlu bir kahkaha kaçtı. Rahatlama içimde dans edip beni doldururken dudaklarıma bir gülümseme getirdi.

"Gizli kalman gerekecek," dedi Orion kararlı bir şekilde. "Bu gece bende kalabilirsin sonra yarın seni güvenli bir yere götürürüm." Hayret içinde başını salladı. "Gerçekten burada olduğuna inanamıyorum. Gerçekten işe yaradı."

Clara çıplak topukları üzerinde döndü, gölgeler pelerini gece yarısı ipek gibi etrafında dönüyordu. "Hayır Lance." Sesi çatıda yankılandı ve bir an için vücudu neredeyse şeffaf göründü. "Büyüyü tamamlamam gerekiyor. Gölgeler şimdilik beni burada tutuyor ama bu uzun sürmeyecek."

"Nereden biliyorsunuz?" diye sordu Orion ve aralarına bakarken kalbim daha hızlı atmaya başladı. "Benimle konuşuyorlar, bana bir şeyler anlatıyorlar," dedi, gözleri içinde kök salmış olan karanlıkla parlıyordu.

Orion bana bir bakış atarak sessizce onu buradan çıkarmamız gerektiğini iletti. Büyüsünü yenilemesi ve onun içinde yaşayan gölgeleri ele geçirmesi gerekecekti, çünkü onların hâlâ bir kavrayışları olduğu açıktı.

"İçlerine girdiğimde her şeyimi aldı," diye fısıldadı Clara, ifadesi aniden soğuk ve korkuluydu, hafızasını kaybetmişti.

Clara'nın gözleri suçlayıcı bir şekilde ağabeyine kilitlendi ve ona doğru temkinli bir adım attım. Clara buz gibi bir sesle, "Damarlarımdan akan her damla kan, beni dünyalar ötesine taşımak ve Gölge Diyar'da çürümeye terk etmek için karanlığa kurban edildi," dedi. Üst dudağı dişlerini ortaya çıkarmak için geriye doğru sıyrıldı ve tüylerim içgüdüsel olarak yükseldi. "Benim için geleceğini düşünmüştüm ama gelmedin."

"Öldüğünü sandım," dedi Orion dehşet içinde. "Senden geriye hiçbir şey kalmamıştı."

"Çünkü orada değildim," dedi boğularak. "Yıldız tozuna girdim, beni aramayı nasıl düşünemezsin?"

"Bilmiyordum," diye nefesi kesildi Orion, onu bu kadar derinden hayal kırıklığına uğratma fikrinden dehşete düşmüş görünerek. "Kaybettiğim onca kan... hâlâ yok," diye fısıldadı, yere düşerek ve boşalan hançeri yerden aldı. İçimde bir korku yükseldi ve damarlarımda sihir olmadığı gerçeğine rağmen içgüdüsel olarak ellerimi kaldırdım.

Clara hançerin kenarını koluna geçirdi ve derisi soyularak açıldı ama kan akmadı. "Gölgeler için bir araçtan başka bir şey değilim," diye tısladı, karanlık gözlerine akıp tüm ışığı onlarla birlikte götürürken.

Lance, diye fısıldadım uyarmak için, ensemdeki tüyler dikkat çekmek için diken diken olurken.

"Damarların bizim kanımızla dolu ve ben onu geri istiyorum!" diye haykırdı, bir Vampir hızıyla ona doğru atıldı.

"HAYIR!" Dişleri boynuna batarken çığlık attım.

"Durmak!" Dövüşmeye çalıştı ama çok zayıftı ve bir uzuvlar halinde yere düştüler.

"Clara, dur!" diye yalvardı, kız tırnaklarını onun kollarına geçirip aç bir hayvan gibi etini parçalarken.

Panik içinde çığlık attım, kendimi onun üzerine atıp omuzlarından çekiştirerek büyüme bana yardım etmesi için yalvardım. Boynumdan yakaladı ve Vampir gücüyle, beni mağaradan fırlatmak için kullandığı güçle fırlattı. Sırtım taş duvara çarptı ve yere çarptığımda çığlık attım, kot pantolonum yırtıldı ve dizlerim yarıldı.

"Mızrak!" Çaresizlik içinde bağırdım, ayağa fırladım ve elimden geldiğince hızlı bir şekilde onlara doğru koştum.

"Geri çekil Darcy!" Orion boğuldu ama ben böyle bir şey yapmam.

Clara onu yere bastırdı, sırtı bir canavar gibi kamburlaştı ve ondan içip içti. Şimdiden korkunç bir şekilde solgundu, onun omuzlarını itiyordu ama gölgeler kaslarını besleyip ona güç verirken onun ısırığı onu etkisiz hale getirdi.

Ona doğru koşarken panik içimi parçaladı, Phoenix'im kıpırdandı ama yeterince değil. Gölgelere seslendim ama sanki hepsi onun emri altındaydı, bana itaat etmeyi reddediyorlardı.

Bir kez daha üstüne atladım, vahşi yumruklar attım ve saçlarını yoldum. Kolumu yakaladı, beni Orion'un yanındaki sert kayalara çarptı ve beni orada tutmak için keskin tırnaklarıyla boğazımı kavradı. O Orion'u ağız dolusu içmeye devam ederken elini tırmalayarak çılgınca çırpındım.

"DURMAK!" Çığlık attım, o acı içinde hâlâ onun altına düşerken korku göğsümde bir delik açıyordu. Aniden ayağa kalktı, ikimizi de bıraktı ve çenesinden kanlar akarken bana baktı. Ayakkabılarıma damlayan kanla ıslanmış hançeri elinde tutuyordu.

“*HAYIR*Döndüm ve çılgınlar gibi Orion'u pençeledim. Parmaklarım sıcak ve yapışkan bir şekilde uzaklaşırken üzerime korku çöktü ve çaresiz hareketlerle ceketini çözdüm.

Ellerimi karnındaki açık yaraya bastırıp sertçe bastırırken gözyaşları görüşümü bulanıklaştırdı. Gözleri kapandı ve gerçeklik kemiklerimin derinliklerine inerken kalbim korkunç bir şekilde çarptı. *Onu bıçakladı. Onu bıçakladı!*

Ben onunla dövüşmeye bile fırsat bulamadan, Clara bir yılan gibi tısladı ve Vampir hızıyla mağaradan dışarı fırladı. Bir hayalet gibi fırtınanın içinde kaybolurken, karanlık etrafını kaplamış gibiydi.

Orion'a doğru şaha kalkıp kanlı parmaklarımla yanağını tutup onu sallarken panik kalbimi paramparça etti.

"Uyan, yardım bulmalıyız," diye talep ettim, sesim o kadar şiddetli titriyordu ki, kelimeleri güçlükle çıkarabildim.

Gözleri titreyerek açıldı ve karnındaki yaraya daha çok bastırdım. "Elde etmek*yukarı*diye yalvardım, yanaklarımdan yaşlar akıyordu.

Acı içinde inledi ve ben onu baştan ayağa sallayarak serbest bıraktım. "Gidip birini bulmalıyım," dedim, onun için cesur görünmeye çalışarak, ama o anda kalbim ikiye bölünürken bunun dışında her şeyi hissettim.

"Kal," diye homurdandı, beni orada tutmak için elini bileğime doladı. "Mavi..."

"*HAYIR*"Ne diyeceğini bildiğim için kafamı sallayarak onu durdurdum. "Vazgeçmeye cüret etme. Sana yardım getireceğim." Tekrar hareket etmeye çalıştım ama daha sıkı tuttu ve ihtiyaçla kolumu sıktı.

"Lütfen," diye tısladı. "Gördüğüm son şey olmana ihtiyacım var."

"Öyle söyleme," diye hıçkırdım, kanı parmaklarımdan akarken. "Buradan çekip gideceksin, Lance Orion. Karanlık bir mağarada böyle ölmezsin. Sana ihtiyacım var."

Diğer elini yüzüme götürüp bir tutam mavi saçımı kulağımın arkasına iterken bir hıçkırık koptu içimden. Gözlerindeki kabul yürek parçalayıcıydı ve ben bunu tüm varlığımla reddettim.

"Lionel ile yüzleşmelisin," diye hırıldadı. "Mirasçılar ile çalışmak zorundasın." Acı tüm vücudunu kasıp kavururken yüzünü buruşturdu ve gücümü ona verebilmeyi dileyerek alnımı onunkine dayadım. "Yapabileceğini biliyorum Mavi."

"Lütfen dur," diye yalvardım. "Ölmeyeceksin."

"Son birkaç ayı hayatımın en mutlu ayı yaptın, Darcy Vega. İlk tanıştığımızda pislik olduğum için üzgünüm - hayatımın en büyük pişmanlığı. Ağır bir şekilde öksürdü ve ağzından kan akarak kalbimin neredeyse çökmesine neden oldu.

Panik içimi sardı ve bunun o olduğuna inanmayı reddederek hızla dudaklarındaki kanı sildim. Ondan vazgeçmem gerektiğini, yıldızların onu gerçekten benden alacağını.

"Şşt, yapma, lütfen yapma," diye hıçkırdım, ağzımı onunkine bastırdım ve tadı kan ve tarçından başka bir şey almamıştım.

"Sana o kadar çok ihtiyacım vardı ki, hiçbir fikrin yok," dedi, beni geri itip, sanki hafızasında tutuyormuş gibi yüzümü incelerken sesi alçalmıştı. "Şimdi Solaria'nın sana ihtiyacı var... Kraliçeleri olarak. Tahta sahip çıkacağına söz ver. Bunu Darius'la paylaş, o onun babası değil." Eli daha fazla orada tutamazmış gibi yüzümden düştü. "Söz," diye fısıldadı ve gözlerindeki bakış pes etmemi sağladı.

"Söz veriyorum. Ama sen de orada olacaksın. Darius'un sana ihtiyacı var.*BEN*sana ihtiyacım var."

"Bana ihtiyacın yok güzelim. Ben her zaman boktan bir öğretmendim," dedi, beni iliklerime kadar ürperten tıkırtılı bir nefes alarak.

Başımı salladım, ona tutunurken gözyaşlarımı sildim ve onu gerçekten kaybetme ihtimalimi reddettim.

"Seni seviyorum," diye hıçkırdım ve bunu söylediğim için kendimden nefret ettim çünkü kulağa veda gibi geliyordu.

Ağzı köşeden yukarı kıvrıldı, sonra hareketsiz kaldı, gözleri kapanıyor ve duvarın temellerini sallıyordu.

ruhum.

Onu çaresizlik içinde sarstım, yıldızlara yalvarırken, onu bana geri getirmek için sahip olduğum her şeyle ve her şeyle pazarlık etmeye çalışırken gözyaşlarım üzerine akıyordu. Sonsuza kadar olmamız gerekiyordu. Birbirimizle birlikte olmak ne pahasına olursa olsun, onun için savaşacağıma yemin etmiştim.

Alnına titrek bir öpücük kondurup elini sıktım ve pes etmemeye yemin ettim. Asla yapmazdım,*durmadan* ondan vazgeç. Bizde. Kim ne derse desin birlikte olmamız gerekiyordu. Ve ölüm bunda söz sahibi olmayacaktı.

Ceketimi çıkardım, altına ittim ve kollarımı beline olabildiğince sıkı bağlayarak kanamayı durdurmaya çalıştım. Sonra mağaradan koştum ve kanı ellerimden damlayıp elbiselerime sırılsıklam olurken, tenimi metal ve ölüm kokusuyla damgalarken gökyüzüne haykırdım.

"Yardım!" Boğazım düğümlenene kadar çığlık attım. "Bana yardım et!"

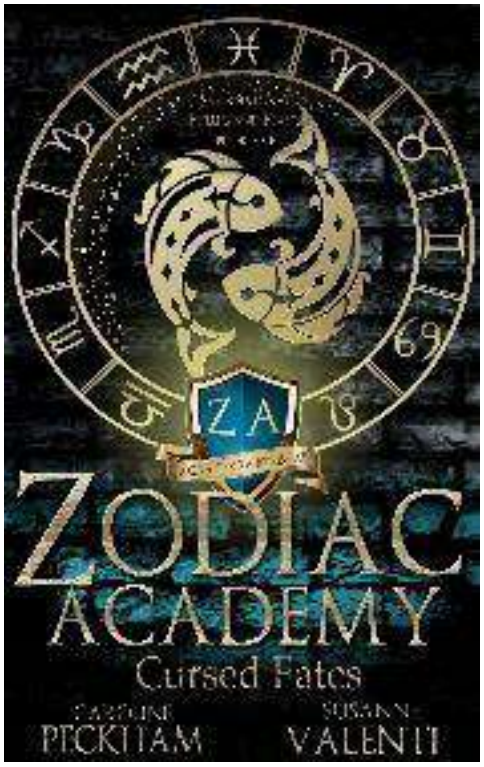
Phoenix'im kıpırdandı ve gölgeler onu serbest bırakacak kadar hareket ederken gücünü damarlarıma çekerek onu ayağa kalkmaya zorladım.

Ellerimi gökyüzüne doğru kaldırdım ve göklere ateş fırlattım, ani ve muhteşem ışıkta tüm uçurumu tutuşturan kocaman bir kırmızı ve safir çizgisi.

"Yardıma ihtiyacım var!"

Zodiac Academy: Cursed Fates 5. Kitap için hemen ön sipariş vermek için buraya tıklayın!

(Serbest bırakma muhtemelen öne alınacaktır)

Shadow Princess'in sonunu tartışmanız mı gerekiyor?

Gelin ve şimdi diğer okuyucularla konuşabileceğiniz Facebook'taki tartışma grubuna katılın. ne düştü!

Katılmak için buraya tıklayın.

Geraldine Kısa Hikaye Uyarısı!

Ay tutulmasında neler olduğu hakkında okumak ister misiniz?

Geraldine'in bakış açısı???

ÜCRETSİZ KISA HİKAYENİZİ hemen almak için buraya tıklayın!

Solaria dünyasından daha fazla kötü çocuk ister misin?

KARANLIK FAE: AZODYAK AKADEMİSPİN KAPALI SERİSİ!

BİRİNCİ KİTAP ŞİMDİ ÇIKTI!

İLK ÜÇ BÖLÜMÜ İNDİRMEK İÇİN TIKLAYINIZ ÖZGÜR!

Amazon.co M

Amazon UK

Amazon CA

Amazon Türkiye

Kalpsiz bir Ejderha Değiştiren, soğukkanlı bir Basilisk, kibirli bir Aslan Değiştiren ve bir

kara kara düşünen, dövmeli Harpy'nin ortak noktası...?

Ben.

Elise Callisto. Vampir. İntikam meleği. Ve onlardan birini yok etme görevindeki bir kız kardeşimi öldürmek Henüz hangisinin yaptığını bilmiyorum.

Birinin kıçını tekmelediğimde**kurt adam**Killblaze adında yeni ve tehlikeli bir uyuşturucudan kafası iyi olan birinin son sözleri benim için karanlık bir gerçeği resmetti.**Aurora Akademisi'nin Kralı kardeşimi öldürdü.**bu

sorun şu ki, var**dört kral**o okulda ve her birinin**güdü ve acımasız tabiatlar.**

Aurora Akademisikorkakların yeri değil. Hafifçe söylemek gerekirse, benim kasabam Solaria'nın pisliği.**krallıktaki en tehlikeli Fae**ikamet. Okulun kendisi ikiye bölünmüştür.**iki çete**bu kasabayı yöneten Ay Kardeşliği ve Oscura Klanı. Ve tahmin et ne oldu? ikisi Okuldaki çeteleri krallar yönetiyor, birbirlerine olan nefretleri çok şiddetli**Bir günün geçmediğini duyuyorum koridorlarda kan dökülmeden.**

Kırılgan bir oyuncak bebeğe benzeyen minyon, leylak rengi saçlı bir kız olabilirim ama onlar henüz onlarla tanışmadı. dişlerim henüz. Ve gerçekten neden burada olduğumu bilmiyorlar. Yada bu**getirmek için ne gerekiyorsa yapacağım etimi ve kanımı benden alan Fae'ye.**

Kadere inanmam ama şunu biliyorum...**kardeşimi öldüren kral, yürüyen ölü bir adamdır.**Ve hakkımı aldığımdan emin olmak için kalbimi, bedenimi ve ruhumu feda etmeye hazırım.**intikam**.

Bu, Vega Twins'ten dört yıl önce Zodiac Academy dünyasında geçen bir ters harem dizisidir. Uyandırıldı. Bazı karakter geçişleri, karanlık ve ateşli bir aşk ve çarpık bir cinayet bekleyin başınızı döndürecek gizem.

Tüm yayınlarımızdan haberdar olmak ister misiniz? VIP MAİL LİSTEMİZE ŞİMDİ KAYDOLUN!

ABONE OLMAK İÇİN TIKLAYIN

Zodiac Academy: Shadow Princess'i beğendiniz mi?

O zaman lütfen bir inceleme bırakın!

Amazon

iyi okumalar

Her inceleme, dizinin daha yükseklere çıkmasına ve yeni okuyucular bulmasına yardımcı olan bir balon gibidir. İçin bağımsız yazarlar, bu inanılmaz derecede önemli bir şey ve çok, çok şey ifade ediyor.

Susanne ve Caroline'den teşekkürler :)

CAROLINE PECKHAM VE SUSANNE VALENTI'DEN DAHA FAZLA BİLGİ

Bir sonraki kitabı beklerken, neden diğer kitabımıza dalmıyorsunuz?

KOMPLE serisi:Vampirler Çağı Efsanesi ?

Tamamen farklı ama tamamen alıngan iki ikiz, dünyanın hükümdarlığıyla karşı karşıya.

Amerika'nın kontrolünü ele geçiren vampir prensler.

Biri acımasız bir avcının elinde, diğeri ise kraliyet vampirlerine gönderildiğinde, acımasız adamlara yenik düşerek hayatta kalacaklar mı?

birbirinin can düşmanı..?

TAM Yedi Kitap Serisi Kindle Unlimited ile ücretsiz

Hemen kapmak için buraya tıklayın!

CAROLINE PECKHAM'IN KİTAPLARI

DOĞA DIŞI ZORBALAR VE CANAVARLAR

(SUSANNE VALENTI İLE ORTAK YAZILMIŞTIR)

ZODYAK AKADEMİSİ: BİR AKADEMİ ZORBALARININ KÖKENLERİ SERİ)

ZODYAK AKADEMİSİ: UYANIŞ

ZODYAK AKADEMİSİ: RUTHLESS FAE

ZODYAK AKADEMİSİ: HESAPLAMA

VAMPİRLER ÇAĞI DEstanı (SUSANNE VALENTI İLE ORTAK YAZILMIŞTIR)

Ebedi Hükümdarlık

Ebedi Gölge

Ebedi lanet

Ebedi Yemin

SONSUZ GECE

Ebedi Fırtına

SONSUZ AŞK

VAMPİR OYUNLARI ROMANLARI

VAMPİRLER OYUNU (DİZİSİN ÖNCESİ -ÖZGÜR)

– POSTA LİSTEMİZE ÜYE OLDUĞUNUZDA ÜCRETSİZ!

ABONE OLMAK İÇİN TIKLAYIN

VAMPİR OYUNLARI: 1. SEZON

V OYUNLARI

V OYUNLARI: MEZARDAN TAZE ÇIKTI

V OYUNLARI: ŞAFADAN ÖNCE ÖLÜ

VAMPİR OYUNLARI: 2. SEZON

KURT OYUNLARI

KURT OYUNLARI: GÖLGE ADASI

KURT OYUNLARI: KESİLMİŞ KADERLER

VAMPİR OYUNLARI: 3. SEZON

AVCI DENEMELERİ

HUNTER DENEMELERİ: INTO the Dark (YAKINDA)

ISAAC SERİSİNİN YÜKSELİŞİ

SÜRÜNEN GÖLGE

KANAN KAR

DÖNÜŞÜM

AĞLAYAN GÖKYÜZÜ

ARIZA IŞIK

ISAAC ROMANLARININ YÜKSELİŞİ

DÜŞEN ATEŞ (BÖLÜM BİR)

DÜŞEN ATEŞ (İKİNCİ BÖLÜM)

Yaklaşan sürümlerimden haberdar olmak istiyorsanız VIP'ime katılmanızı çok isterim mail listesi.

ABONE OLDUĞUNUZDA ÜCRETSİZ KİTAP!

En son bilgileri ve daha fazlasını www.carolinepeckham.co adresinde bulabilirsiniz. M

Gel ve Facebook'ta merhaba de ya da

Twitter'da beni takip et @carolinepeckha M

Veya Goodreads'teki sayfamdan esinti

SUSANNE VALENTI'NİN KİTAPLARI

CAGE OF LIES SAGA:

zincirlenmiş

bağlantılı

Kırık

Ciltli

Özgür

CAGE OF LIES NOVELLAS:

Kesme Cam

köz

KUSURLU TOPRAK DESTANI:

Etkilenmiş

değiştirilmiş

Uyarlanmış

Gelişmiş

VAMPİRLER DESTANININ ÇAĞI:

(Caroline Peckham ile birlikte yazılmıştır)

Ebedi Hükümdarlık

Ebedi Gölge

Ebedi Lanet

Ebedi Yemin

sonsuz gece

Ebedi Hikaye M

Sonsuz Aşk

DOĞA DIŞI ZORBALAR VE CANAVARLAR

(Caroline Peckham ile birlikte yazılmıştır)

Zodiac Academy: Bir Akademi Zorbasının Kökenleri (Serinin Öncesi Bir Kısa Roman)

Zodyak Akademisi: Uyanış

Zodyak Akademisi: Hesaplaşma

Yeni sürümler hakkında en son bilgileri ve daha fazlasını şu adreste bulabilirsiniz:

www.susannevalenti.co M Facebook'ta

Susanne'yi ziyaret edin Kitaplarını

Goodreads'te TBR'nize ekleyin